

סֵפֶר
אֲשֶׁר בַּנְחַל
חֵלֶק צֵז

וְהוּא קִבֵּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל הַנוֹכֵחַ מִקּוֹר
חֲכָמָה יְסֻדְתָּם, עֲנִינִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת,
הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דְּרָגָה
וְדְרָגָה מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה.

בְּנוֵי וּמְיֻסָּד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצֵּפוֹן
בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ
רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן
הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבִּי נִתָּן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ
וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
מִגְּמָרָא וּמִדְרָשִׁים וְזֵהר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב
עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכֵב"א

@

כל הזכויות שמורות
להוצאת ספרים
"ניצני הקודש הוצאה לאור"

הפצה ראשית בארה"ק
ניצני הקודש 054-2287882
בארה"ב 347-563-4044

פְּתַח דְבָר

הַנְּהַ חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְּחָל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כְּמָה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חַיּוֹתָם וְהַתְּמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוֹ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לִזְקָחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהַנְּהַ סְפָרִים אֱלֹה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כַּרְף מְעַרְבִים מִכְתָּבִים מִכְּמָה שָׁנִים, וְכֵן חֲסָרִים הַרְבֵּה מִכְתָּבִים מִכְּמָה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְּחָל", מִהַמְּכַתֵּב הַרְאִשׁוֹן שְׁנִדְפַּס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתְּפָם בְּיֹתֵר מִשְׁבָּעִים אֶלֶף מִכְתָּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מִכְתָּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי כֵּן מִכְּתָב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכִמּוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתָּבִים בְּהַדְפָּסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׂמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בְּמִכְתָּב.

וּלְאַחַר עֲמַל וּיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּסִים עִתָּה אֶת כְּרֶךְ צו',
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כְּרֶךְ אַחַר כְּרֶךְ, וּבְלִבְנוֹ תִקְוָה, שְׂכָל מִי שְׂיִקְרָא בְּזֶה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תנ"ך וְעַל מֵאֲמָרֵי חז"ל הַקְּדוֹשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר
הַקְּדוֹשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִם חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלַבּוֹשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד
וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ בְּאִפְּן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׂכָּל עֲלִיוֹן לְשִׂכָּל
תַּחְתּוֹן, מֵעִילָא לְעִלּוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׂרָגִיל בְּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבַּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהִתְמוֹדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מְקַטְטֵן וְעַד גְּדוּל.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִתְמִיד בְּהֶם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתָיו יִתְבַּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אֲמַתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, ח'בָּלִים נִפְלוּ לְנוֹ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינֵי ל'א ר'אֲתָה
אֵלֵקִים ז'וֹלְתִיךְ י'עֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמְיָה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"א: עַל-יְדֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים יְכוּלִין לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵינוּ לְאוֹר.

הֵינּוּ מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁאָדָם לוֹמֵד, צָרִיךְ שִׁיקְבֵּל וְיוֹצִיא מֵהֶם מִשְׁפָּטֵי אֱמֶת, שְׁלֹא יִהְיֶה מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, שִׁיקְבֵּל וְיִלְמַד מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁלוֹמֵד מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת, שִׁידַע אִיךָ לְהַתְנַהֵג – הֵן לְעֲצֻמוֹ וְהֵן לְאַחֲרִים, שְׂמִתְנַהֲגִים לְפִי דַעְתּוֹ כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בְּחִינָתּוֹ, וְכִפִּי הַמְּשַׁלֵּה וְהַרְבָּנוֹת שֵׁישׁ לוֹ, הֵן לְרַב אוֹ לְמַעֲט, וְכֹל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים וְכוּ'.

וְהִנֵּה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת אֲמוּנַת חֲכָמִים הוּא, כְּשִׁיזְכֶּה לְסַלֵּק אֶת דַּעַת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי, וְיִדַע וְיַבִּין בְּאֱמֶת בְּאִיזָה מְעַמַּד וּמַצָּב אֲנִי נִמְצָא, וְעַל-כֵּן עָלִי לְסַלֵּק אֶת דַּעְתִּי לְגַמְרֵי, וְכֹל מֵה שְׂאוֹמֵר לִי הַחֲכָם הָרַב הָאֱמֶת, אֲנִי צָרִיךְ לְקַבֵּל עָלַי כָּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּהוּא זֶה – דְּבַר קָטָן וְדְבַר גָּדוֹל, וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, מִדְּבָרָיו יָמִין וּשְׂמָאל, וְכִמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (סְפָרֵי, שׁוֹפְטִים י"א): אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לָךְ עַל יָמִין שֶׁהוּא שְׂמָאל וְכוּ'; וְלִהְשַׁלֵּיךָ מֵאֲתוֹ כָּל הַחֲכָמוֹת, וְלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ כְּאִלוֹ אֵין לוֹ שׁוּם שְׂכָל בְּלַעְדֵי אֲשֶׁר יִקְבֵּל מֵהַצַּדִּיק וְהָרַב שְׁבִדוֹר. וְכֹל זָמָן שֶׁנִּשְׁאָר אֲצִלוֹ שְׂכָל עֲצֻמוֹ, הוּא אֵינוֹ בְּשְׁלֵמוֹת וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר וּמְקַרֵּב לְצַדִּיק, אֲבָל כְּשׁוֹזְכֶה לְבַטֵּל אֶת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי אֶל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים – החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממוותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאר ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים בחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשוט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה כראוי כי לכה נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר חי על פני האדמה לעיין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארך ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארך וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכמה ספרים לאֲלָפִים
 ולרַבּוֹת מַחְבְּרִים בְּשִׁבִיל עֲסָקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ
 שֶׁל קל וְחֹמֶר כִּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ'
 ספרים עד אין קץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל
 הַתְּכָלִית הָאֲחֻרֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין
 לְעֲצֻמְנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הַרְחֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים
 מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבִהְבָּלָיו וּבִטְעוּיֹתָיו וְכוּ',
 וְכִמָּה ספרים וְתַחבּוּלוֹת אֵין מִסְפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל
 יוֹם, כִּדֵּי לְמַצֵּא עֶצֶה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ
 בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת,
 וּלְהַחֲיוֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצִחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה
 וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמֻצָא, שְׁכָל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבֵר נְמֻצָאִים
 בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצֶם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן
 כִּמָּה ספרים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחִיל לַגַּע בְּתוֹרָה, מְכַל שְׁכָן
 וְכָל שְׁכָן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וּלְיַרְד לְעַמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְּפָרִים
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁחִבְרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חֹלֵק אֶחָד מֵאֵלֶּף מַעְמֵק
 רַבּוּי הַסְּפָרִים שֶׁיִּתְגַּלוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלוּ סִתְרֵי וְרוֹזֵי הַתּוֹרָה
 הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהִזְהַר לֹא לְלַעַג וּלְבִזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר
 הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא
 וְהַמְּדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזִּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז״ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים
 לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינּוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וּבִמְקוֹמוֹת אֵלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוּ הַסְּפָרִים וְהֵם מְחִיִּין אֶת עֲצֻמָּן
 בָּהֶם, וּבִמְקוֹמוֹת אַחֲרִים מְחִיִּין אֶת עֲצֻמָּן בְּסִפְרִים אַחֲרִים
 דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו', וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, כִּאֲשֶׁר יראה הרוֹאֵה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחביב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקו בענוה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה בידועים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-פן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, באשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתובתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-פן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקות כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתני ונצחי, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתה יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן פן יהי רצון!

ספר אשר בנחל כרך צז

כא תקפא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תשא, י"א אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות הדיקה, לדעתי, תלך על זה, ואין מה לחשש כלל,
בנדאי האדם הוא חושש, אם תכנס לתוך הדיקה, ועדין לא שלמת
רק חלק וכו', אז יכולות להיות בעיות, כי לא תרצה לשלם, ולא
יכולים להוציא בן אדם כל-כף מהר, רק עם משפטים וכו' וכו',
ועל-כן אפה צריך להבין גם אותו.

לדעתי, חצי שנה זה לא הרבה, הנה איך שרק לא מסתובבים,
כבר עברו כמה חדשים, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להשיג
את הכסף מה שיותר מהר, כדי שתוכל להכנס יותר מהר.

נא ונא ראה להמשיך עם השעור בלקוטי-מוהר"ן, כי היא זכות
הרבים גדולה מאד מאד, ובזה שתחזק את אחרים, גם אפה תהיה

מְחַזֵּק, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת עֵקֶשׁן גָּדוֹל עַל דְּבַר זֶה, וְאֲנִי רוֹצֵה מְאֹד מְאֹד, שֶׁהָאִוִּירָה בֵּין אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנו תְּהִיָּה אִוִּירָה שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה וְשִׂמְחָה, וְאַחַד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וְזֶה הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, שֶׁתְּהִיָּה רַק אִוִּירָה שֶׁל יִרְאֵי הַשֵּׁם וְעוֹבְדֵי הַשֵּׁם.

נָא וְנָא רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ פּוֹרִים שִׂמְחָה...

כַּא תתקפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"א אֲדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַחֲדִיר בְּאֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיָּקָרִים הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה וְלִהְתְּחַזֵּק בַּתּוֹרָה וּבִירְאָת שָׂמִים, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שֶׁהָאִוִּירָה בֵּין אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנו בִּיבְנָאֵל תְּהִיָּה רַק אִוִּירָה שֶׁל תּוֹרָה וּתְפִלָּה וְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כְּרִצּוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, וְשִׂיחֵיו לָנוּ אַרְבַּע אֲמוֹת נִקְיִים.

אוֹדוֹת הַחַנוּכָּה, אֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי מִמָּשׁ שִׂיחֵיהָ לָנוּ חַנוּכָּה עַל טְהוֹרַת-הַקְדָּשׁ, וּבְשִׁבִיל זֶה לְאֵט לְאֵט אֲנִי רוֹצֵה לְהִבְיֵא לְפָנֶיךָ אֶת הַבְּחוּרִים הַסּוֹרְרִים, בְּאִפֵּן שֶׁהֵילָדִים לֹא תְהִיָּה לָהֶם דְּגָמָא שְׁלִילִית וְכוּ', וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סוֹף כָּל סוֹף לְהַגִּיעַ לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, הַעֲקָר אֶתְּהַ תַּעֲשֶׂה שְׁלָךְ, וְרְאֵה לְהַחֲדִיר בֵּין אֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנו רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְתַדַּע שֶׁכֹּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים עִמָּהֶם, מְאֹד מְאֹד נִקְלָט. וְלִכֵּן אֲשַׁרִי וְאֲשַׁרִי מִי שְׂחֹזֵק בְּזֶה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֲשֶׁר כּא תתקפּג בּנחל יג

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ פּוּרִים שְׂמֵחַ...

כּא תתקפּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"א אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי הַיּוֹם אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִכֶּם, וּבִפְרָט כָּל הָעֶרְהָ שְׂאֵת מְעִירָה, מְאֵד מְאֵד נַחוּץ לִי לְדַעַת, כִּי
אֲנִי רוֹצֵה לְהַחְדִּיר בְּבָנוֹת אוֹיְרָה כּוֹז, שֶׁהֵן תִּשְׁאָרְנָה הַעֲתִיד שְׁלֵנוּ,
כִּי הַבָּנִים יִשְׁאַרוּ אֶצְלֵנוּ, אֲבָל הַבָּנוֹת צְרִיכִים לְשִׁמְרָן מְאֵד, וְלִרְאוֹת
שִׁינְשָׂאוּ לְבַחֲוִרִים יִרְאֵי הַשֵּׁם, וְיִשְׁאַרוּ אֶצְלֵנוּ, וְלֹא יִבְרָחוּ לְמִקּוֹמוֹת
וּלְשָׂדוֹת אַחֲרִים וְכוּ', וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַחְדִּיר בֵּהֵן הַרְבֵּה יִרְאַת
שָׁמַיִם וְיִרְאַת חֲכָמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּזְכָּה לְהַצְלִיחַ
בָּזֶה. עִם כָּל זֹאת טוֹב לְךָ לְדַבֵּר דְּבַר זֶה עִם הַנְּשִׂיִם, וְחַבְרָא חַבְרָא
אֵית לִיה, וְחַבְרָא דְחַבְרָא חַבְרָא אֵית לִיה, אַחַת תֹּאמַר לְשִׁנְיָה וְכֵן
לְהֵלֵן, וְזֶה כָּל רְצוֹנֵנוּ — לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אוֹדוֹת הַבָּנִים, אֲנִי אֶכְתֹּב מִזֶּה לְהֵרֵב ... וְהִיָּה טוֹב מְאֵד מְאֵד
שְׂגָם אֶת אוּ בְעֵלְךָ יְדַבְּרוּ מִזֶּה עִם הֵרֵב ... כִּי כָּל תַּקּוּן שָׂרֵק יְכוּלִים
לְתַקֵּן בְּמַעֲרַכַת הַחֲנוּפָה, זֶה מְאֵד מְאֵד יָקָר לָנוּ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה אֶת
הַחֲנוּפָה שִׁיְהִיָּה תְּכִי טוֹב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כא תתקפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"א אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שְׂיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וְגִדְלִי שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֲנִי רוֹצֶה רַק אֶת הַטוֹב מִכֶּם, וְאֶזְכֶּה לְשִׁמְעַת מִכֶּם תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְזֶה זְמַן רַב שֶׁלֹּא שְׂמַעְתִּי מִכֶּם, וְדֹאגְתִּי בְּעִבּוּר שְׁלוֹמְכֶם.

רְאוּ לְהַחְזִיק עֲצֻמְכֶם בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכֹל מְחִיר, כִּי אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶסוּר לְעֹזֵב, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים אוֹתוֹ עַל כָּל צַעַד וְשַׁעַל וְעַל כָּל נְשִׁימָה וְנִשְׁימָה וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֵל תַּעֲשׂוּ שׁוֹם עֲסָקִים וְכוּ' בְּלִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים אוֹתוֹ.

רְאוּ לְשָׁמֵר שִׁבְתָּ, וְאֵז הַשִּׁבְתָּ תִשְׁמַר עֲלֵיכֶם, וְכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד מַה שְּׂאֲתֶם אוֹכְלִים, שֶׁהֵמָּא אֹכְלִים יִהְיוּ רַק מֵאֹכְלִים כְּשֵׁרִים, וְתִשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל כְּבוֹדְכֶם וְכוּ'.

וְאוֹדוֹת ... וְכוּ' רַק עִם תְּפִלָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְכוּלִים לְפַעַל, וְאֶשֶׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ גְּדוּלִים מְאֹד מְאֹד בְּדַבְרֵים כְּאֵלוֹ, אִם הִיא יוֹדַעַת אֵיךְ לְנַצֵּל אֶת זֶה.

אֲתֶם צְרִיכִים לְלַכֵּת בְּחֻכְמָה גְּדוּלָה, אֲבָל אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵל תַּעֲזוּבוּ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּסוֹן, וּבְיִדְאֵי אִם תַּצִּיחוּ, לְבִסּוּף כָּלֵם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, כִּי כְּשֶׁהוֹלְכִים בְּדַרְךָ אֲמַת בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ — לֹא מִפְּסִידִים.

אֵל תִּתְבַּיְשׁוּ לְכַתֵּב לִי מַה שְּׂאֲתֶם רוֹצִים וְכוּ' וְכוּ', כִּי יֵשׁ לָכֶם מְקוֹם בְּלִבִּי תָּמִיד, וְאֲנִי רַק רוֹצֶה לְרֹאוֹת מִכֶּם אֶת הָאִשֶּׁר בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחוֹתֵינִי.

אָשֶׁר כּא תתקפה בְּנַחַל טו

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם פּוּרִים שְׂמֵחַ...

נָא וְנָא לְמִסַּר אֶת הַמִּכְתָּב הַרְצוּף בְּזֶה לְ ... גְּרוֹ יְאִיר.

כּא תתקפה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"א אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

זֶה זְמַן רַב שֶׁלֹּא שִׁמְעֵתִי מִמֶּךָ, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לִשְׁמַע הַטוֹב
מִמֶּךָ, וְאֵיךְ אַתָּה מְסַתֵּדֵר עִם אֲשֶׁתְּךָ וְכו', וְאֵיךְ הַדְּבָרִים הוֹלְכִים
אֶצְלֶךָ, כִּי נִפְשִׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשֶׁךָ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּכַתֵּב
לִי עַל-כָּל-פְּנִינִים שֶׁתִּי שׁוּרוֹת, וּמִמָּשׁ תְּחַיֶּנִי.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ מְאֹד מְאֹד, וְתִדַּע כִּי הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם
הֵם מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד,
וְאֵינּוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם. וְזוֹ גְּדֵלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל — כְּשׁוֹכֶה
לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם אֵינּוּ יָכוֹל לְשִׁבֵּר אוֹתוֹ, וְאֶפְלוּ
שְׁנוּפֵל וְיִרְדּוּ וְכו' וְכו', הוּא מִתְחַזֵּק וְעוֹלָה מֵעֵלָה מֵעֵלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד, וְתִבְשֹׂר לִי
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ פּוּרִים שְׂמֵחַ...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי תְּכֵף-וּמִיָּד מִכְתָּב, וּמִמָּשׁ תְּחַיֶּנִי, וְתַכְתֵּב לִי הַכֹּל
בְּפִרְטוּיּוֹת, וְאֵל תִּתְּבִישׁ כָּלֵל, כִּי נִפְשִׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשֶׁךָ.

כא תקפו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תשא, י"א אדר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנֹכַח קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּגְדַל שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר בְּאַרְיִכוֹת
אַפִּים, וְהַעֲקֹר תִּהְיֶה חִזּוֹק וְאַמִּיץ בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה מְרַחֶבֶת אֶת
הַדַּעַת בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְעַל-יְדֵי שְׂמֵחָה זֹכִים לְסִבְלָנוֹת גְּדוֹלָה,
וְכֵן לְפָרְנֶסָה. וְיִדְוֶעַ מַה שְּׂאוּמְרִים בְּשֵׁם הָרַב הַקְּדוֹשׁ הַרְבִּי ר' זֹשֶׁא
מְאַנְיָפוּלִי זי"ע, אֲשֶׁר סוֹפֵי תְבוֹת שֶׁל הַפְּסוּק (דְּבָרִים טז, טו): "וְהִיִּתְּ
אֶךָ שְׂמֵחַ" — רְאֵשֵׁי תְבוֹת: חַת"ךָ, שֶׁהוּא שֵׁם שֶׁל פְּרָנֶסָה, וְעַל-יְדֵי
שְׂמֵחָה זֹכִים לְפָרְנֶסָה. וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד, שְׂיִהְיֶה בֵּיתְךָ בֵּית
שֶׁל שְׂמֵחָה, וְתִקְרַב מְאֹד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְךָ, כִּי הַפְּרָנֶסָה בְּאֵה בְּזִכּוֹת
הָאִשָּׁה, כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט): אוֹקִירוּ
לְנִשְׁיָכוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ, תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נִשְׁוֹתֵיכֶם כְּדִי
שְׂתַתְּעִשְׂרוּ; וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן טט),
שְׂהַכְסֶּף וְהַמָּוֶן בָּא לְאָדָם בְּזִכּוֹת אֲשֶׁתּוֹ; וְעַל-כֵּן רְאֵה מְאֹד מְאֹד
לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְתִקְרַב אוֹתָהּ וְתַעֲוֹדְדָהּ וְתִשְׂמַחָהּ, וְתִשְׁתַּדֵּל
שְׂתַהְיֶה בְּבֵיתְךָ אוֹיְרָה שֶׁל שְׂמֵחָה וְשֶׁל קְרוֹב לְכַבּוֹת, וְאִזּוֹ תִרְאֶה אֶיךָ
שְׂתַתְּפֹטֵר מִכָּל הַצָּרוֹת שֶׁלְךָ וּמִכָּל הַחֹבּוֹת שֶׁלְךָ, כִּי הַכֹּל תִּלְוִי כְּפִי
שְׂהָאָדָם מִחִזִּיק בְּכַבּוֹד הָאִשָּׁה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד עֲצָמְךָ בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ כְּרִצּוֹנוֹ שֶׁל
רַבֵּנוּ ז"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתקפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"א אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר בְּמִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְתַחֲדִיר בְּיָלְדִים
מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, שְׂיִהְיוּ תָמִיד שְׂמֵחִים וְעֵלְיוֹנִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִצְלִיחַ
מְאֹד מְאֹד בְּלִמּוּדִים עִם הַתְּלָמִידִים, כִּי כְּשֶׁמְכַנְיָסִים בְּהֵילָדִים אֲוִירָה
שֶׁל שְׂמֵחָה, עַל-יְדֵי-זֶה בְּנִקְל לְלַמֵּד עִמָּהֶם, כִּי עַל-יְדֵי שְׂמֵחָה
הֵילָדִים קוֹלְטִים יוֹתֵר אֶת הַלְּמוּד מֵאֲשֶׁר עַל-יְדֵי פֶחַד וְיִרְאָה. רַק
חִזּוֹק וְאַמֶּץ, וְשׁוֹם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְתִשְׁתַּדֵּל
שְׂתִהְיֶה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה — הֵן בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְהֵן בְּבֵיתְךָ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּבְשֹׂר לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ פּוֹרִים שְׂמֵחָה...

כּא תתקפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"א אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּעֵנִין הַהִקְאוֹת, אַתָּה צָרִיךְ לְשַׁמֵּר מְאֹד
מְאֹד מַה שְׂאֵתָה אוֹכֵל, הֵן בְּעֵנִין כְּשִׁרוֹת הַמְּאַכְלִים, וְהֵן בְּנִקְיוֹת
הַמְּאַכְלִים, וְהֵן בְּעֵדִינּוֹת שֶׁל הַמְּאַכְלִים, שְׁלֹא יִהְיוּ מְאַכְלִים
מִגִּשְׂמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי

יח אֲשֶׁר כּא תתקפט — כּא תתקצ בּנחל

שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֶדְךָ, שְׁתִּהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאֵת הַנְּפֶשׁ וּרְפוּאֵת הַגּוּף.

רְאֵה לְבֹדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתקפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תִּשָּׂא, י"א אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְהַדְּלִיק שְׁבָעָה גִּירוֹת לְכָבוֹד שְׁפֵת־קֹדֶשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שְׁמֹן, וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת כָּל מֵה שְׁאֵת צָרִיכָה, פִּי הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת, מְאֹד מְקַבְּלָת וּמְרַצָּה בַּשָּׁמַיִם.

רְאִי לֹא לְדַחֵק עַל בְּעֵלְךָ, אֲלֵא תִלְכִּי אִתּוֹ בְּדֶרֶךְ אֲהָבָה וּבִסְבָּלָנוֹת גְּדוּלָּה, וְאֵל תַּעֲמִיּוֹסִי עָלָיו, וְאִזּוֹ יִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

רְאִי לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים בְּחִנּוּךְ פֶּשֶׁר, וְאִזּוֹ טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוּרִים שְׂמֵחַ...

כּא תתקצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תִּשָּׂא, י"ב אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת לְדַבֵּר מֵעַל גְּלִי הָאֶתֶר, זֶה לֹא בְּשִׁבְלִי, וּבִפְרָטִיּוֹת

אֲשֶׁר כּא תתקצא בְּנַחֵל יט

הדבורים שֶׁלְנוּ הֵם דְּבוּרִים עֲמֻקִּים מְדִי וְכוּ', וּגְלוּיִים יוֹתֵר מְדִי, שֶׁלֹּא כָּל אֶחָד מִסָּגֵל לְקַלֵּט אוֹתָם, הַדְּבוּרִים שֶׁלְנוּ הֵם יוֹתֵר מִתְּאִימִים לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ וְכוּ', וְלִכֵּן לֹא כְּדַאי, אֲבָל לְהַשְׁתַּדֵּל בְּזֶה רַק לַעֲשׂוֹת מִזֶּה קִסְטוֹת וְלְהַפִּיצָם, וּמִי שֶׁמְעַנֵּן יִקְנֶה קִסְטָה.

רָאה לְחִזֵּק עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר, כִּי אֵין אַתָּה יוֹדֵעַ מִזְכוּתְךָ וּמִכֹּחְךָ, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, אַתָּה מְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים בְּזִכּוֹת כְּזוֹ, שֶׁלֹּא נִתֵּן לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְהִיא זְכוּת הַרְבִּים לְדוּרֵי דוּרוֹת.

אֶת הַמִּכְתָּב שֶׁל ... גַּם-כֵּן רְצִיתִי שֶׁתִּשְׁלַח לִי ... כִּי שֵׁם יוֹתֵר מִפְּרֻט מֵהַ שְׂאֲנֵי רוּצָה, כִּי רְצִיתִי שִׁיְהִי לְהוֹצֵאָה לְאוֹר יוֹתֵר צוּרָה, וְהַפְּסִיכּוֹלוֹגְיָה שֶׁל אֲנָשִׁים הוֹלֶכֶת כְּפִי שֶׁאַתָּה קוֹרֵא זֶה נִקְלָט בְּרֹאשׁוֹ, וְעַל-כֵּן אִם כּוֹתְבִים בְּצוּרָה כְּזוֹ מֵהַ שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּתוֹךְ יְבִנְאֵל, זֶה נִרְאֶה שֶׁהֶעֱרָה שֶׁלְנוּ... וְזֶה שׁוֹרֵף אֶת כָּל הַשּׂוֹנְאִים, אֲנִי צָרִיךְ בֵּין כֵּף לְרַחֲמִים וְלִישׁוּעוֹת רַבּוֹת, כִּי בְּיוֹם שְׁנֵי יָשׁ דִּיוֹן חוֹזֵר בּוֹעֵדָה וְכוּ', כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב מְאֹד מְאֹד לְהַפִּיל אֶת כָּל הַתְּכֵנִית שֶׁל הַבְּנִיָּה (הִיא לֹא תִהְיֶה).

הֵאֵם ... מְפִיץ עוֹד? קִבְּלָתִי מִכְתָּב מִ... שָׁבוּ מִבֶּשֶׁר לִי, שֶׁ... מְסַר אֶת הַכֶּסֶף וְשׂוֹאֵל אִם קִבְּלָתִי, הֵאֵם קִבְּלָתְךָ אֶת זֶה כְּדֵי שֶׁאוּכַל לִתֵּן לוֹ תוֹדָה עַל זֶה?! רַק חִזֵּק וְאַמֵץ, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ.

הַמְּצַפֶּה לְתִשׁוּבָה מִהִירָה...

תִּשְׁלַח עִמָּהֶם עוֹד קוֹנְטְרָסִים "צֵא מִהַבֵּץ".

כּא תתקצא.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

עֲכָשׁוּ קִבְּלָתִי עַל-יְדֵי ... גְּרוֹ יֵאִיר, אֶת "אוֹר יְבִנְאֵל" מִסֵּפֶר 78,

וְזֶה כָּל־כֶּף יָפָה, שְׁלֹא נִתֵּן לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וְהוּא כָּלִי מְאֹד מְאֹד יָפָה לְגִלּוֹת אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵת דְּבַר רַבְּנוֹ ז"ל. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — אֶת "עִיר בְּרֶסֶלַב". וְדַבַּרְתִּי עִכְשָׁו עִם ... שִׁישְׁלַח כָּל מִינֵי חֲדָשׁוֹת שָׂרָק קוֹרוֹת בִּיבְנֵאֵל: סְלִילַת כְּבִישׁ וְכוּ', מִרְכּוּז מִסְחָרֵי וְכוּ', תְּקוּנֵי נִקּוּז וְכַדוּמָה, כָּל דְּבַר פְּעוּט לְכַתֵּב, וְזֶה בְּאַפְּן פְּסִיכּוֹלוֹגִי כּוֹבֵשׁ אֶת דַּעַת הַקּוֹרֵא, הִנֵּה "יבְנֵאֵל" זוֹ "עִיר בְּרֶסֶלַב", הֵם בּוֹנִים, הֵם מְתַקְּנִים, הַתּוֹשְׁבִים מִתְּלוּנָנִים אֲלֵיהֶם וְכוּ', וְנִצְיָגִיהֶם פּוֹעֲלִים בְּשֵׁטַח וְכוּ', וּמִכָּל שֶׁכֵּן שִׁתְּהֵיינָה גַם תַּמּוּנּוֹת, אֵין יוֹתֵר יָפָה מִזֶּה, וְזֶה נוֹתֵן חֵן לְעֵתוֹן, וּבְכָל אַפְּן לְכַתֵּב רַק חֵיּוּבִי, וְכֵן לַעֲשׂוֹת גַּם "מִשְׁנַת בְּרֶסֶלַב", וְכֶךָ זֶה יִתְפָּרֵס לַבְּטָאוֹן שֶׁל יבְנֵאֵל.

מה שְׁלוֹם בְּנֶךָ?

הַמְצַפֶּה לְתַשׁוּבָה אִם הַבְּנֵת...

כּא תתקצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

עִכְשָׁו הִגִּיעַ ... גֵּרוֹ יְאִיר, עִם הַסְּפָרִים.

מָה אָמַר לָךְ! רְאוּי לָךְ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֻלְקָךְ, וְאַף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שָׂרַע וְמַר לָךְ, עִם כָּל זֹאת רְאֵה רַק לְחַפֵּשׂ בְּעֶצְמָךְ אֶת הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּךְ, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל הָרַע, וְעַל־יְדִי־זֶה תּוֹכֵל לְהַחְזִיק מֵעַמֶּד. וְרְאוּי לָךְ לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּלִקּוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רַפּוּ, שֵׁשׁ רַבְּנוֹ ז"ל מְרַבֵּה לְדַבֵּר עַל מַעֲלַת הַמִּסְתַּכֵּל רַק עַל הַטּוֹב שְׁלוֹ, וּבְאֵמַת יֵשׁ בָּךְ כָּל־כֶּף הַרְבֵּה טוֹב, אָדָם שֶׁמִּנַּח בְּצָרוֹת הַנֶּפֶשׁ וְכוּ' אָדָם שֶׁעוֹבֵר עָלָיו מֵה שֶׁעוֹבֵר וְכוּ', עִם כָּל זֹאת זוֹכֵה לְהַדְפִּיס כְּאֵלוֹ סְפָרִים בְּהַדוּר וְיִפִּי כְּזֶה, אֲשֶׁר לֹא נִתֵּן לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֻלְקָךְ!

הַפֶּקֶס שֶׁל ... אֵינּוֹ עוֹבֵד, לְכֵן תִּשְׁלַח לוֹ אֶת שְׁנֵי הַמְּכַתְּבִים

אֲשֶׁר כּא תתקצג בּנחל כּא

הָאֵלוֹ, אֶחָד שְׁלוֹ וְאֶחָד שְׁשִׁלְחָתִי לְ... כִּי אֲנִי רוֹצֵה שְׁיַעֲשֶׂה אֶת
הָעֵתוֹן עֵתוֹן מְקוּמִי, וְנָא לְעוֹרֵר אֶת ... וְאֶת ... שְׁיִכְתְּבוּ פְתָבוֹת, וְכֵן
תֹּאמַר לְ... שְׁיַעֲשֶׂה תְמוֹנוֹת, וְזֶה יִקְבַּל חֵן אַחֵר.

הַמְצַפָּה לַתְּשׁוּבָה מֵהִירָה...
...

כּא תתקצג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

תִּכְתֹּב לִי אֵיךְ עָבַר הַשְּׁעוֹר, וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּתֵּן תִּכְף-וּמִיד
הָעֵתָק לְ... כְּדֵי שְׁיִכְנִיס אֶת הַשְּׁעוֹר בְּתוֹךְ "מִשְׁנַת בְּרִסְלָב" בְּשָׁבוֹעַ
הַבָּא, וְזֶה מְאֹד נְחוּץ.

רְאֵה לְדַבֵּר תִּכְף-וּמִיד עִם ... שְׁאֲנִי שׁוֹלַח לוֹ עוֹד הַלִּילָה (בְּעוֹד
שְׁעֵתִים) פֶּקֶס עֲבוּרִים וְעֲבוּר ... וְהוּא מְאֹד מְאֹד לְחוּץ וְנִדְחוּף, כִּי
הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, עוֹמֵד לְעֲשׂוֹת בְּיוֹם שְׁנֵי בְּשָׁעָה 11
וְעֵדָה חוֹזֶרֶת בְּוַעֲדָה הַמְּחֻזָּזִית, כְּדֵי לְהַפִּיל, חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם,
אֶת הַתְּכִנִּית שֶׁל בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, וְהוּא (...) יָכוֹל לְעֹזֵר מְאֹד, וְעַל-כֵּן
רְאֵה לוֹמַר לָהֶם, שְׁהֵם יִמְסְרוּ לוֹ אֶת הַמִּכְתָּב לוֹ בְּיַד דִּיקָא.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד, וְתִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְהַמְשִׁיךְ
לְגִלוֹת אֶת אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל בְּעוֹלָם.

תְּשַׁלַּח לִי עִם ... וְ... עוֹד קוֹנְטְרָסִים: "צֵא מֵהַבַּיִת", וְעוֹד
קוֹנְטְרָסִים שֶׁל תְּקוּנַת הַבְּרִית, וְכֵן אִם אֶפְשָׁר לְשַׁלַּח אֶת הַקְּסֻטוֹת
שֶׁדְּבַרְתִּי בְּאַשְׁדוֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ פּוֹרִים שְׂמִיחָה...

כא תתקצד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תשא, י"ב אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל .. גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ראה לחזק עצמך בכל מיני אפנים להיות בשמחה, ותשמח את אשתך, ואל תריב עמה, אדרבה, ראה לקחת אתה בעדינות, ועל-ידי-זה תצליח דרכך תמיד, כי רבנו ו"ל הזהירנו ביותר על כבוד האשה לכבוד וליקר אותה (עין שיחות-ה"רן, סימן רסד).

והנה בענין שהבאת אלינו איזה אדם ... עלי לבקש אותך להבא, אל תביא לי שום בן אדם הרוצה לעשות שלום עם הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, כי עם רשע כזה אין שלום, הוא מחיב להתפטר מרבנותו, אדם שהחטיא את הרבים באסורי כריתות, אין לו תקנה כלל. וחקמינו הקדושים אמרו (פנחומא פנחס): גדול המחטיאו יותר מן ההורגו; עם אחד שהחטיא את הרבים לא שיף לעשות שלום, ומלבד זאת יש לו דין 'מוסר', דינו מבאר בחשן משפט, סימן שפ"ח, סעיף י', עין שם בפנים, אף אני מוסר את ההלכה להקדוש-ברוך-הוא, שהוא יעשה זאת, על-כל-פנים אל תצדק הרבה וכו', אני לא מענין בכלל לעשות שלום עם רשע מוסר וחוטא ומחטיא את הרבים, מה שסובלים רק בשביל רשעים כאלו, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (שבת קלט): אם ראית צרות רבות באות על ישראל, צא ובדק בדיני ישראל, עין שם; לא כתוב רשעים פורקי על, אלא דיני ישראל, אלו הרע-בנים, רחמנא לצלן, ועל-פן מה שיף שלום עם רשע מוסר, חוטא ומחטיא את הרבים, אשר ההורג את האדם, הורגו בעולם הזה, אבל המחטיאו — הורגו בעולם הזה ובעולם הבא. ולכן מאד מאד אבקש אותך, אל תתערב בענינים כאלו.

אָשֶׁר כּא תתקצה בּנחל כּג

הַעֲקֹר לְשִׁמַּח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בַּפּוֹרִים, וְשִׁשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד
לֹא לְשִׁתּוֹת יוֹתֵר מִצָּרְכוֹ, כִּי שְׁלֹא יָבֹאוּ לְיַדֵּי הַזְּקוּת וְחִבְלוֹת וְכוּ',
וְלֹא אֶל שְׁכָרוֹת כְּזוֹ כִּי רַבְנוּ ז"ל.

הַמֵּאַחַל לָךְ פּוֹרִים שְׂמַח...

כּא תתקצה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּהְיֶה שְׁלִיחַ טוֹב לְעֶזֶר לָנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ
נִמְצָאִים עֹכְשׁוֹ בְּצָרָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי לְאוֹר כָּל הַצָּרוֹת שֵׁשׁ לָנוּ
בִּיבְנָאֵל נוֹסֵף עֹכְשׁוֹ גַם אִיּוֹם עַל הַשִּׁטח הַפְּרָטִי שְׁלִי, שְׁעוֹמֵד לְקַבֵּל
רְשִׁיוֹן לְבִנְיַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ גְּדוֹל וְרַחֵב יָדַיִם, וְזֶה עֲלוֹל לְהִתְבַּטֵּל, עַל
אֵף שְׁזֶה כָּבֵר עָבַר בּוֹעֲדָה הַמְקוֹמִית וּבּוֹעֲדָה מְחֻזָּזִית וְכוּ', הַעוֹמֵד
בְּרֹאשׁ ... שֶׁהוּא אֲנֹטִי דְתִי, מִתְעַקֵּשׁ לְעַקֵּר אוֹתָנוּ מִשֵּׁם... וְעֹכְשׁוֹ הוּא
רוֹצֵה לְעֲשׂוֹת וַעֲדָה חוֹזֶרֶת בּוֹעֲדָה מְחֻזָּזִית בְּיוֹם שְׁנֵי הַבָּא בְּשַׁעַה
אַחַת-עֶשְׂרִי בַבֶּקֶר, וְעַל-כֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מַה
שְׂאִתָּה יָכוֹל, שְׁלֹא יוֹכְלוּ לְהַפִּיל אֶת הַתְּכֵנִית הַזֶּה, שֶׁהוּא בֵּית-מִדְרָשׁ
רַחֵב גְּדוֹל, שְׁעֵבֵר כָּבֵר אֶת כָּל הָאֲשׁוּרִים, רַק בְּשִׁבִיל הַרְשָׁעוֹת שֶׁל
אָדָם פְּרָטִי, שֶׁהוּא מְסִית וּמְדִיחַ אֶת הַתּוֹשְׁבִים מִיבְנָאֵל וְכוּ',
לְכֵן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ דִּיקָא עֹכְשׁוֹ לְפָנַי פּוֹרִים, בְּזִמְנֵי מְחִית
עֲמֵלֵק, שְׁתַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ חֶסֶד, וְתַעֲזֹר לָנוּ בְּכֹל מַה שְׂאִתָּה רַק יָכוֹל,
שְׁזֶה לֹא יִפֹּל, וְהַזְּכוּת הַזֶּה תִּזְקַךְ עַל זְכוּתְךָ, כִּי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַזֶּה
יִתְפָּלְלוּ וְיִלְמְדוּ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת כְּמוֹ שֶׁהוּא עֹכְשׁוֹ בֵּית-מִדְרָשׁ
הַקָּטָן שְׁלִי, שֶׁהוּא שׁוֹקֵק חַיִּים כָּל הַיּוֹם וְכֹל הַלַּיְלָה, יְכוֹלִים לְבַדֵּק
אֶת זֶה בְּשִׁטח.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּחֲזִיק מֵעֵמֶד וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר
שְׁבָעוּלָם, וְכִמוֹ שְׁתִּלּוּ אֶת הַמֶּנֶן הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, כֵּן יִתְלוּ אֶת כָּל

שׁוֹנְאֵיךָ הַחֹתָרִים תַּחֲתֶיךָ, אִם רַק תִּבְרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אִז תִּרְאֶה אֶת
 גְּדֹל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְעַל-כֵּן עָשֵׂה לְעַצְמְךָ
 חֶק קְבוּעַ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-כָּל-פָּנִים עֹשִׂים דְּקוֹת,
 שְׂתַלְּךָ אֶל מְקוֹם מִיָּחָד, אֲשֶׁר אֵין שָׁם בְּנֵי-אָדָם, וְתִשְׁיַח וְתִסְפֹּר אֶת
 כָּל לְבָבְךָ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, כַּאֲשֶׁר יִדְבֹר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו
 בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת כָּלָל, וְאִז תִּרְאֶה אֶת גְּדֹל הַיְשׁוּעוֹת שֶׁיִּהְיוּ לְךָ, כִּי
 מַעֲלַת הַתְּפִלָּה אֵי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וְאֵי אֶפְשָׁר לְשַׁעַר כָּלָל, וּבְכַרְט עֲכָשׁוּ
 בֵימֵי הַפּוֹרִים הַקְּדוֹשִׁים, שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֵינֵי בִירוּשָׁלַיִם
 מְגַלֶּה, פָּרָק א', הַלְכָה ד'; וּבְשִׁלְחַן עֲרוּךְ, אֲרֵיחַ חַיִּים, סִימָן תּרצ"ד, סַעִיף ג'): כָּל
 הַפּוֹשֵׁט יָד נוֹתֵנִים לוֹ; וּפְרָשׁוּ הַצַּדִּיקִים, שְׁמַה שְׁמִבְקֶשׁ בְּיָמִים אֵלוֹ
 אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מְקַבֵּל. וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד,
 יַעַן שְׂזַכִּיתָ לִהְיוֹת אֶצְל רַבְּנוּ ו"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, רְאֵה לְצִיַּת
 אֶת רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר זֶה הִיָּה הַיְסוּד אֶצְל רַבְּנוּ ו"ל — לְבַקֵּשׁ
 וְלִהְתַּחַנֵּן אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַתְּפִלָּה
 וְהַהֲתַבּוּדוֹת, הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה בְּכָל יוֹם, וְהָיוּ נֶעְנָיִם, וְלֹא הָיוּ
 צָרִיכִים אֶת אֵף אֶחָד. וְלִכֵּן רְאֵה לְעִמּוֹד חֶזֶק בְּזֶה, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים
 נְגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִזְכֶּה לְצִאת זַכָּאִי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
 שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַבְּךָ, וְכֵן תַּעֲזוֹר לָנוּ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחַה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וּפּוֹרִים שְׂמַח...

כא תתקצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... רֵאשׁ הַמוֹעֵצָה
 יִבְנָאֵל.

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
 מִמָּךְ.

כּפּי שְׁאֲנִי מִבֵּין, כָּל הַבְּעִיָּה שֶׁלָּךְ הִיא מִחֲמַת שְׂאֵתָה בְּעֵצְבוֹת וְכוּ', וְעַקֵּר הָעֵצְבוֹת מִפְּנֵי שֶׁהַנְּשֻׁמָּה הַאֲלֵקִית שִׁישׁ בְּךָ רְחוּקָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְצָרִיכִים לְקַרְבָּה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ; כִּי בְּאַמַּת כָּל נְשֻׁמָּה וְנִשְׁמָה שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל הִיא עֵצֶם הָאֲצִילוֹת, אֲךָ כְּשִׁירְדָה לְזֶה הָעוֹלָם הִיא גְּעֻלַּמַת וְנִסְתָּרַת וְנִתְפַּסֵּית מִפְּגִיעֵי וּמִקָּרֵי הַזְּמַן וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן צָרִיכִים צְדִיקֵי הַדּוֹר לְהַדְלִיק אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִהְיוֹת צְדִיקֵי הַדּוֹר, וְהַקְּדוּשָׁ-יִתְבָּרַךְ. וְלִכֵּן רָאִה גַם אֶתָּה לְהִתְקַרֵּב אֶל צְדִיקֵי הַדּוֹר, וְהַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לְשִׂמְחַת אֶת נִשְׁמַתְךָ, וְאִז לֹא תִהְיֶינָה לָךְ שׁוּם בְּעִיּוֹת, וְאִדְרָבָה יִהְיֶה הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה בֵּין הַתּוֹשָׁבִים, וְכֻלָּם יֵאָהֲבוּ אוֹתְךָ.

נָא וְנָא שְׁמַע בְּקוֹלִי, וְתִתְחַזַּק מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בִימֵי הַפּוֹרִים, תִּהְיֶה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִקְיָם בְּשִׂלְמוֹת אֶת מִצְוֹת הַיּוֹם (אָסֶתֶר ט, כב): מְשֻׁלּוּחַ מְנוֹת אִישׁ לְרַעְיָהוּ, וּמִתְנֹת לְאֲבִיוֹנִים, וְלִשְׂמֵעַ אֶת קְרִיאַת הַמְּגִלָּה.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רָאִה רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִז לֹא יִהְיֶה לָךְ שׁוּם בְּעִיּוֹת מֵאַף אֶחָד, וְכֵן לֹא תִהְיֶינָה לָךְ בְּעִיּוֹת מֵעֲצָמְךָ, כִּי בְּרַגְעַ שְׂאָדָם הוּא בְּשִׂמְחָה, אֵין לוֹ שׁוּם מַחְשְׁבוֹת אִיף לְהִרְעֵ לְזוּלָתוֹ וְכוּ', כִּי בְּאַמַּת זֶה רַק דְּמִיּוֹן, חוֹשְׁבִים שִׁיכוֹלִים לְהִרְעֵ לְמִישֵׁהוּ וְכוּ', כִּי הֲלֹא הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְצַדִּיק וּבִיָּשׁוּר, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֲלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם. וְעַל-כֵּן מַה וְלָמָּה אֶפְלוּ לְחַשֵּׁב מַחְשְׁבוֹת לַעֲשׂוֹת לְמִישֵׁהוּ רַע, בְּשָׂעָה שֶׁהַכֹּל בְּיַדֵי הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, וְאֶפְלוּ אִם מְצַלִּיחַ בְּאִיזָה מְקוֹם, זֶה רַק לְטוֹבַת הָאָדָם הַזֶּה, כִּי בְּאַמַּת אֵין רַע יוֹצֵא מִלְּמַעְלָה, כִּי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וּמִי שֶׁזוֹכֶה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה לֹא רַק שִׁיכוֹלִים לַעֲקֹר אוֹתוֹ... אֲלֹא אִדְרָבָה, הוּא רוֹאֵה בְּשׁוֹנָאוֹ מַה שֶׁהַשׁוֹנֵא רָצָה לְרְאוֹת בּוֹ... וְעַל-כֵּן כְּדֹאֵי לָךְ כְּבָר לְהַדְבִּיק אֶת מַחְשְׁבֶתְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיֶה רַק בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאִז תִּרְאֶה מַה שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, כִּי גִבְחַרְתָּ לְרֹאשׁ הַמוֹעֵצָה רַק לַעֲזֹר, שִׁיְהֶיּה הַמְּקוֹם מְקוֹם תּוֹרָה וְתַפְלָה, מְקוֹם חֶסֶד, מְקוֹם שִׂמְחָה, מְקוֹם יָפָה וְלֹא הַפּוֹף, כִּי כָּל גִּשְׂיָא וְכָל רֹאשׁ מִמְּשָׁלָה וְכָל רֹאשׁ

הַעִיר וְכָל רֹאשׁ מוֹעֵצָה וְכוּ', הוּא שְׁלִיחַ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֶפְלוּ זֶה שְׁמִמְנָה עַל הַבְּיּוֹבִים, הוּא גַם-כֵּן מִמְנָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ (בְּרִכּוֹת נח.), כֹּל-כֵּן גְּדֹלָה הַשְּׁגָחָתוֹ הַפְּרָטִית, וְאִם יֵשׁ לְאָדָם הַזֶּה שְׁמִמְנָה עַל הַצְּבוּר שֶׁכָּל וְחֻכְמָה, וּמוֹצִיא מִכַּח אֵל הַפֶּעַל אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי מִתְחִיל לְשַׁגְשֵׁג יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וְאִם, חֵס וְשְׁלוֹם, רוּצָה לְדַכָּא אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ... אֲזִי הוּא נִדְמָה כְּמִי שְׁנוֹתֵן מִכּוֹת בְּרָאִי... וּמָה קוֹרָה? שֶׁכָּל הַזְּכוּכִית מִתְנַפֶּצֶת עַל פְּנֵיו...

וְעַל-כֵּן רָאָה, יְדִידֵי הַיְקָר! מֵעַכְשָׁיו לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְהַשְּׁמִחָה תִּרְחִיב לָךְ אֶת הַדַּעַת וְהַשְּׁכָל, וְתִתְחִיל לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין, כִּי כָל הַמְּנִיחַ תְּפִלִּין — זוֹכֵה לְחַיִּים (מִנְחוֹת מד.), וְכֹלֶם יֹאבְבוּ אוֹתְךָ, כִּי מִי שְׁזוֹכֵה לְהַנִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, וּמְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, נִמְשָׁךְ עָלָיו חַן. לְכֵן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, מִהַיּוֹם תִּתְחִיל לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין, וְתִרְאֶה אֶת גְּדֹל הַדַּעַת וְהַשְּׁכָל שֶׁיִּפְגַּס בְּךָ, לְהַחֲדִיר אֶהְבָּה וְשְׁלוֹם וְהֶבְנָה הַדְּרִית בֵּין הַתּוֹשָׁבִים, וְלֹא יִהְיוּ לָךְ בְּעִיּוֹת, לֹא-כֵן אִם לֹא תִשְׁמַע בְּעֶצְתִּי, בְּדַיּוּק הַהַפּוּךְ יִתְקַיֵּם, וְעַל-כֵּן מָה וְלָמָּה תִמְאֵן לְשִׁמְעַ בְּעֶצְתִּי, שְׂאֲנִי מְדַבֵּר אֵלֶיךָ פְּתוּחַ כְּמוֹ אֵל יְדִיד טוֹב, הַדְּבִק עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲזִי יִהְיֶה לָךְ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁהַדְּבוּרִים הָאֵלּוּ יִכְנָסוּ אֵל לִבְךָ, וְכָל הַלִּיצָנוֹת שְׁעוֹשִׂים לִיצָנִים מְדַבּוּרִים אֵלּוּ — תִּתְבַּטֵּל מִמֶּךָ, וְיִהְיֶה טוֹב לָךְ וְלְאִשְׁתְּךָ, וְתִבְשֹׂר לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ פּוּרִים שְׂמַח...

כא תתקצז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֻדֵּר כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָשֶׁר כּא תתקצח בְּנַחַל כּז

רְאִי לְהַדְלִיק לְכַבּוֹד שְׁבֵת־קֹדֶשׁ שְׂבָעָה גְרוֹת, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גְרוֹת
שֶׁל שְׁמֵן זַיִת, וּלְבַקֵּשׁ בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת כָּל מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה, כִּי
הַתְּפִלָּה שֶׁהָאִשָּׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה
בְּשָׂמִים.

אם אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בְּבֵית, אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר מֵה זֶה
יְתָרֵם לִילָדִים.

הַקְּרוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלָּתִי
שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ וְדַרְפְּכֶם תִּמְיֵד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּא תתקצח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ב אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוֹ יָאִיר.

פֹּה תִקְבֵּל מִכְּתָב מְאֹד מְאֹד דְּחוּף, שֶׁתִּמְסַר אֶת זֶה לְדוֹדְךָ ...
כִּי בְיוֹם שְׁנֵי הַבָּא יִהְיֶה דִּיוּן חוֹזֵר, וְהֵם רוֹצִים רַק לְהַפִּיל אֶת הַתְּכַנִּיית
שֶׁל בֵּית־הַכְּנֶסֶת, שְׂאֵנִי רוֹצֶה לְבַנוֹת, וְזוֹ רִשְׁעוֹת שְׂאֵין כְּמוֹתָהּ, וְהַכֵּל
מִצַּד עֲצַת הַסֵּמ"ך־מ"ם. וְאִם דוֹדְךָ הִיָּה רוֹצֶה, הִיָּה יָכוֹל לְפַטֵּר אֶת
הַבְּעִיָּה עִם כְּמָה טְלִפּוֹנִים, וְעַל־כֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּפְּעֵם
תַּעֲשֶׂה דְבָרִים יוֹצְאִים מִן הַכָּלָל, וְתַתְּעַקֵּשׁ לְדוֹדְךָ שֶׁיַּעֲזוֹר לָנוּ,
וְיִתְקַשֵּׁר בְּכָל מִינֵי קְשָׁרִים שֵׁישׁ לוֹ, כְּדֵי שֶׁלֹּא יַעֲבִירוּ אֶת הַתְּכַנִּיית
וְכוֹ', כִּי הַשְּׂקֵעִתִי כָּבֵר בְּזֶה כְּסָפִים בְּעֲשָׂרוֹת אֲלָפֵי דוֹלָרִים, וְהַכֵּל
הַלֵּךְ עַד עַכְשָׁו לְטִמְיוֹן, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה עִמִּי אֶת הַחֶסֶד הַזֶּה.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמְךָ בְּקִרְוֹב אִם פִּעֲלָתָּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוֹרִים שְׂמֵחָ...

כא תתקצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ב אֲדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנֹכַח קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אִיךָ שָׂאתָ מַחֲזֵק אֶת עֲצֻמְךָ לֵילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם
בְּרִיָּה כָּלֵל, וְאִתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִסְתַּכֵּל עַל אֵף אֶחָד, תְּמִיד הָיוּ עֲזֵי
פָּנִים שֶׁחֲלָקוּ עַל דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל, וּמָה הָיָה הַסּוּף שֶׁלָּהֶם? רַק
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, אִתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִתְבַּלְבֵּל מֵהֶם כָּלֵל, רַק
תְּתַמִּיד לְלַמֵּד בְּהִתְמַדָּה רַבָּה מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הַלְכָה
וְאַגְדָּה, וּבִזְזָה תַצְלִיחַ דְּרַפְךָ. וּבְקָרוֹב מְאֹד אִתָּה וְאַחִיךָ תִּתְחַתְּנוּ, וּמָה
וּלְמָה לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל בְּכַלְבוּלֵי חַנּוּם.

רַק חֲזַקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד לְקַיֵּם מִצְוֹת כַּבוּד אָב וְאִם, וְתִהְיוּ תְּמִיד
שְׂמֵחִים וְעֵלְיָזִים, וְתִכְבְּדוּ אֶת הַהוֹרִים, וְאֲזוּ טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים,
וְתִקְדְּשׁוּ שֵׁם שְׁמַיִם וְשֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

הַמְּצַפָּה לְשִׁמְעַת בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת מִכֶּם...

כב אֲלֵפִים.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ג אֲדָר (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלוֹת אֲנִשֵּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב",
הַזֵּנוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִּילֵם מִכָּל צָרָה
וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם,
אָמֵן.

אָשֶׁר כּב אֲלֵפִים בְּנִחַל כּט

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר להיות בשמחה כל ימי הפורים, ותרקדו מרב שמחה, ודיקא על ידי שמחה נזכה למחק את המן-עמלק, ימח שמו, שהוא מוסר, ודינו מבאר בחשן משפט, סימן שפח, סעיף י', ואני מוסר את ההלכה להקדוש-ברוך-הוא, שהוא יעשה זאת, ועלינו רק לבקש ולהתחנן ממנו יתברך, שיצלינו כבר מהרשע מרשע הזה, שהוא מוסר אותי על ימין ועל שמאל.

נא ונא תשמרו עצמכם מאד מאד בימי הפורים לא לעשות חבלות, כי עקר השכרות הוא לשתות שתיים או שלש או ארבע כוסות ולא יותר, עד שיתוכב לו הראש, אבל לא לשתות בהגזמה, עד שעושים חבלות זה לזה, ולא לשכרות כזו פונו הפוסקים, עקר השכרות היא שיתבטל לגמרי אליו יתברך, ויקים (עין ירושלמי מגלה, פרק א', הלכה ד', ובשלחן ערוך, ארח חיים, סימן תרצד, סעיף ג'): 'כל הפושט יד נותנין לו', ויבקש ממנו יתברך ברחמים רבים כל מה שצריך. וכן ראינו אצל אנשי שלומנו בכל הדורות, ששתו קצת יותר מהרגלם, והתחילו לבכות בכיות עצומות אליו יתברך, שיחוס וירחם עליהם, אבל לא שעשו פראות, כי זה לא נלמד בתוך אצלנו כלל.

אודות סעדת פורים, יען שיוצא בערב שבת, נוהגין לעשות את הסעדה בבקר מקדם, כדי שלא לזלזל בשבת-קדש, ולא לבוא לידי חלול שבת-קדש, חס ושלום, ועל-כן צריכים להקדים את סעדת פורים בבקר מקדם, ולא יאחר משעה אחת-עשרה.

גם בלילה שלפני זה יכולים לעשות סעדה בשמחה רבה, אף השכרות היא רק ביום, וגם כן באפן מצמצם, ולילדים בכלל אסור לתת להם לשתות, כי עקר החיוב של השתייה הוא רק אחר גיל בר-מצוה, ועל-כן מאד מאד אבקש את אנשי שלומנו להזהר בזה, כי הדרך ארץ שראו אצל אנשי שלומנו בפורים, לא ראו בשום מקום בעולם, והיו אנשים מבחוץ באים להסתפל מה קורה אצל ה'ברסלבר חסידים' בפורים, וראו מראות נוראים ונפלאים, אף

ל אֲשֶׁר כב א בַּנְחָל

שְׁבָגִי-אָדָם בּוֹכִים וְשׁוֹפְכִים אֶת לְבָבם כַּמִּים לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, עַל-יְדֵי שָׂרָק שָׁתוּ ב' או ג' או ד' כּוֹסוֹת, וְאָף פֶּעַם לֹא רָאוּ דְבָרִים כְּאֵלוֹ מוֹנְרִים, לְשֹׁבֵר וְלַעֲשׂוֹת הַזְּקוּת. וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד, שִׁיחֶיהָ הַכֹּל בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רָאוּ לְבַקֵּשׁ עַל נַפְשִׁי, כִּי אֲנִי נִמְצָא בְּצָרָה גְדוֹלָה, כִּי הִמָּן הִרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, הַמּוֹסֵר הַיְדוּעַ, אֵינּוּ מִפְּסִיק מִלְמַסֵּר אוֹתִי, וְהִנֵּה בַיּוֹם שֶׁנִּי הֵבֵא יֵשׁ עוֹד פֶּעַם וְעַדָּה חוֹזֶרֶת בּוֹעֵדָה מַחֲזִיזִית, וְהַכֹּל עַל-יְדֵי מְסִירַת הִרְשָׁע. וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כְּלַכֶּם, בְּקִשׁוֹ עָלַי רַחֲמִים, שֶׁכָּבֵר אֶפְטֵר מִהִמָּן עֲמַלְק הַזֶּה, וְנִזְכָּה לַעֲשׂוֹת פּוּרִים דִּיבְנָאֵל בְּשִׁמְחָה רַבָּה עַד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקִשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּהִיָּה לְכֶם שִׁמְחַת פּוּרִים, וּתְבַשְׂרוּ לִי בְּשׁוּרוֹת מְשִׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְכֶם פּוּרִים שִׁמְחָה...

כב א.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ג אָדָר (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

כָּאֲתִי לְבַרֵךְ אוֹתָךְ בְּבִרְכַת מִזֵּל טוֹב חַמָּה וּלְכַבִּית עַל גִּשׁוּאֵי בִנְךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכָּה לְרוּחַ מְמַנּוֹ הַרְבֵּה נַחַת, וְכֵן תּוֹכֵל לְחַתֵּן אֶת כָּל הַיְלָדִים בְּקִלוּת, וְתִהְיֶה לְךָ פְּרִיָּסָה בְּשִׁפְעַ, וְתִצָּא מִהַדְחָקוֹת שְׁלֶךְ, וְתִהְיֶינָה רַק שִׁמְחוֹת בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ פּוּרִים שִׁמְחָה...

כב ב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"ג אָדָר (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי ... גְרוּ יְאִיר.

כָּבֵד שְׁלַחְתִּי לְךָ מִכְתָּב הַבְּקָר, וְהִנֵּה עֲכָשׁוּ שְׁמַעְתִּי שֶׁהִמְמַנָּה עַל הַמְּחוּז ... אִם אַתָּה רַק מְצַלְצֵל לוֹ, הַכֹּל יִתְקַן בְּתַכְלִית הַתְּקוּן, מְדַבֵּר עַל הַשְּׁטִחַ הַפְּרָטִי שְׁלִי, לְהַקִּים בֵּית-מִדְרָשׁ גָּדוֹל, וְזֶה כָּבֵד עָבַר אֶת הָאֲשׁוּרִים שֶׁל הַנוֹעֵדָה הַמְּקוּמִית וְהַנוֹעֵדָה הַמְּחוּזִית וְכוּ', עֲכָשׁוּ זֶה בְּפָרְסוּם, ... שֶׁהוּא אֲנִטִי דְתִי, מִתְעַקֵּשׁ לְעַקֵּר אוֹתָנוּ מִשָּׁם... וְעֲכָשׁוּ רוּצָה לַעֲשׂוֹת וְעֵדָה חוֹזֶרֶת בַּנוֹעֵדָה מְחוּזִית בְּיוֹם שְׁנֵי הַבָּא בְּשַׁעַת אַחַת-עֶשְׂרֵה. וְלָכֵן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוֹל לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֶסֶד הַזֶּה, שְׁלֵא יִפִּילוּ בֵּית-מִדְרָשׁ שִׁיְהִיָּה מִיַּעַד לְתוֹרָה וְלַתְּפִלָּה עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע שָׁעוֹת. וְהַזְכוּת הַזֹּאת תִּגַּן עֲלֶיךָ כָּל הַחַיִּים, כִּי מָה אֲנִיחֵנוּ רוּצִים? רַק תּוֹרָה וְתְּפִלָּה. וְרָאָה וְגַם רָאָה אֶת גְּדֹל הַרְדִּיפּוֹת וְהַשְּׁפִיכוֹת דָּמִים שִׁישׁ לָנוּ עַל לֹא דְבָר, וְלָכֵן לְכַבּוֹד חַג הַפּוּרִים תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ הַחֶסֶד הַזֶּה, וְתַצְלִיץ לְגוֹרְמִים, וְהַזְכוּת הַזֹּאת תִּגַּן עֲלֶיךָ, וַיִּשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְזֶה יוֹתֵר שָׁוָה מִכָּל מִינֵי סִגְלוֹת בְּעוֹלָם, וְנִזְכִּירְךָ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ לְטוֹבָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעֵדְךָ, שִׁימְשֵׁךָ עֲלֶיךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וַיִּשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְזְכוּת רַבְּנוּ ז"ל וְכֹל הַצְּדִיקִים תִּגַּן בְּעֵדְךָ, וְזְכוּת הַמְּצוּהָ שֶׁתַּעֲשֶׂה, שְׁנוּכַל לְבַנוֹת בֵּית-מִדְרָשׁ, תִּגַּן עֲלֶיךָ, שֶׁתַּנְצִיל מִכָּל שׁוֹנְאֵיךָ, וְכֻלָּם יִפְלוּ תַחְתֶּךָ.

נָא וְנָא אֵינִי מִבְּקֵשׁ מִמֶּךָ שׁוּם כֶּסֶף וְשׁוּם דְּבָר, רַק טוֹבָה קְטַנָּה — שֶׁתִּתֵּן צְלָצוֹל לְמִי שִׁשְׁיָךְ לְדְבָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ פּוּרִים שְׂמַח...

כב ג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תשא, י"ג אדר (תענית אסתר) ה'תשנ"ד.

שלום וברכה גיעו וירדפו אל ידידי היקר לי ... גרו יאיר.

מאד מאד רציתי לדעת מה קרה היום עם העורך-דין, האם הוא קבל את התיק שלנו או לא? וכן האם יש יצאה אחרת לעשות בפעל?! יצאתי היא רק תפלה להקדוש-ברוך-הוא, ואל נא לשכח כרגע, שיש לנו יסק עם המן-עמלק בלי שום גזמא, אדם שיכול לסגור מקנה, ואין פוצה פה ומצפצף, אין לו שום אחריות לנשות המקום. שמו שמים על זאת, הרי צריכים לקרע קריעה אלה פעמים, אם יש בישראל "רב" כזה, אני מאד מאד מתפלא על ... ועל אחיו ... הם בודאי שומרים טהרת המשפחה וכו', מדוע הם לא עושים רעש, מה זאת אומרת כל שני וחמישי סוגרים מקנה?! אפה ו... תלכו יחד, והקדוש-ברוך-הוא יצליח דרככם, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

נא להודיע לי בהקדם האפשרי וכן לצלצל אל ... ולהתודע האם הוא נמצא עכשו, כי אני רוצה לדבר עמו.

המצפה לתשובה מהירה...

כב ד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תשא, י"ג אדר (תענית אסתר) ה'תשנ"ד.

שלום וברכה גיעו אל ... גרו יאיר.

נא להודיע לי תוך-ומיד, אם הבחורים יוצאים לכאן, כי זה מאד מאד דחוף לי לדעת, כדי להכין את מישהו שיחכה להם.

אָשֶׁר כּב ה בְּנַחֵל לַג

הַעֲקָר רָאָה לְחִזּוֹק עֲצָמָךְ בְּיוֹתֵר, וְתִרְאָה לְעֶזֶר לְאִשְׁתְּךָ עַם הַיְלָדִים, וּמְאֹד מְאֹד תִּכְבֵּד אוֹתָהּ כְּרִצּוֹן רַבְּנוּ ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן רסד), וְתִשְׁמַר מְאֹד מְאֹד עַל עֲצָמָךְ בְּכָל הַמוֹבְנִים.

הַמְצַפָּה לִשְׁמַע מִמֶּךָ...

כּב ה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תִשָּׂא, י"ג אָדָר (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל כְּמָה מְכַתְּבִים דְּחוּפִים לְמָסֹר אֶת זֶה וּבִפְרֹט ל... וּלְבָרְךָ אוֹתוֹ בְּ"מִזֵּל טוֹב" גַּם בְּעַל-פֶּה מְמֻנִי, וְתֹאמֶר לוֹ, שְׂאֲנִי מְחִזֵּיק אוֹתוֹ לִידֵיד הַיְחִידִי בִּיבְנָאֵל, וְאִף פַּעַם לֹא אֲשַׁכַּח אִיךָ דְּפַק עַל הַשְּׁלִחָן בְּמוֹעֶצָה, בְּשַׁעָה שֶׁהוּא הִיָּה חֶבֶר מוֹעֶצָה, וְשִׁתְּהִינָּה אֲצִלוּ רַק שְׂמֵחוֹת.

חִזּוֹק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, וְתִבְקֶשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִתְפַּלְלוּ בְּעֵדִי, כִּי עֲדִין אֲנִי צָרִיךְ לְפַעַל בְּפוּרִים הַזֶּה הַרְבֵּה הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת בְּכָלֵל וּבִפְרֹט וְכו'.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ תָּמִיד, שְׂיִהְיֶה לְךָ כָּל טוֹב, וְתִבְשֹׂר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּמַפְלַת הַמְּן-עֲמֶלֶק וּבְהַרְמַת מַלְכוּת שְׂמִים, וְתִתְגַּלֶּה מַלְכוּתוֹ יִתְבָּרַךְ לְעֵין כָּל.

הַמְצַפָּה לִשְׁמַע הַטוֹב מִמֶּךָ, וּפוּרִים שְׂמֵח...

נָא לְהוֹדִיעַ לִי אִם קִבַּלְתָּ אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים.

כב ו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִשָּׂא, י"ג אָדָר (תַּעֲנִית אֶסְתֵּר) ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבִקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּפְסֵיק עִם הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁלְּךָ עִם הַטֵּיִיפּ
שֶׁאֲתָה רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת, הַשְּׁמֵר וְהַזְהָר וְכו', תַּעֲזֹב אֶת הָעֲבוּדָה הַזֶּה
בְּשִׁבִיל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא יִטְפֵּל טוֹב טוֹב בְּסִמְ"ךְ-מ"ם, יִמַּח
שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, כִּי מְלַחֵמָה לֵה' בְּעִמְלֵק מְדוּר דוּר (שְׁמוֹת יז, טז), וְהַיּוֹם
הָעִמְלֵקִי זֶה הָרָשָׁע כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל, כִּי עַל אִפּוֹ וְעַל חֲמָתוֹ תִּהְיֶה כָּאֵן
"עִיר בְּרִסְלָב". הִנֵּה עוֹמְדִים לְהַכְנִיס עוֹד שְׁתֵּי מְשֻׁפְּחוֹת מִמֶּשׁ בְּקִירוֹב,
לְאֵט לְאֵט יִתְמַלֵּא הַמְּקוֹם עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְיִדַּע כָּל פֶּעוּל כִּי אֲתָה
פֹּעֵלֶתוֹ, וְיִבִּין כָּל יְצוּר כִּי אֲתָה יְצַרְתּוֹ, וְיֵאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ
ה' אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ, וּמְלַכּוֹתוֹ בְּכֹל מְשָׁלָה.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, תַּעֲזֹב אֶת הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁלְּךָ, וְתִנְצֵל אֶת הַזְּמַן לְתוֹרָה
וְלַתְּפִלָּה בְּקוֹלֵי קוֹלוֹת וּבִהֲפָצָה, וְיִוָּתֵר מִזֶּה אֵל תִּתְעַרֵּב, כִּי
הַסִּמְ"ךְ-מ"ם נִמְצָא עֲכָשׁוּ בְּמִלְכַּדְת גְּדוּלָה, וְעִם הַטֵּיִיפּ שֶׁלְּךָ אֲתָה
עוֹד יְכוּל לְקַלְקֵל יוֹתֵר וְיִוָּתֵר, וְעַל-פִּנּוֹ הַשְּׁמֵר וְהַזְהָר לְבַל תַּעֲשֶׂה
שְׁטִיּוֹת וְהִבְלִים.

הַמְּקוֹנָה שֶׁתַּצִּיֵּת אוֹתִי...

כב ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר 'כִּי תִשָּׂא אֶת רִאשׁוֹ' (פְּוֹרִים)
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְזוּגְתוֹ תַּחֲיָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי
יְדֵיכֶם, וְתִבְשְׂרוּ לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת. וְהַשְׁנֵה נִזְכָּה כְּבוֹר

אָשֶׁר כב ח — כב ט בְּנַחֵל לה

לְהִתְחִיל וּלְגַמֵּר לְכֹל הַפְּחוֹת שְׁנֵי כָּרְכִים "שְׁפַת הַנַּחֵל", שְׁזָה גוֹלֵת הַכּוֹתֶרֶת שְׁלִי, וְכֵן נִזְכָּה לְהַדְפִּיס חֶלֶק אַחַר חֶלֶק "אָשֶׁר בְּנַחֵל", זֶה כָּל חִיוּתִי, כִּי נִפְשִׁי רוֹחִי וְנִשְׁמָתִי שָׁם בְּתוֹךְ הַמְּכַתְּבִים, כִּי כְּתַבְתִּי אֶת זֶה בְּאַתְעָרוּתָא דְלִתְמָא שֶׁל בַּחוּרִים וְאַכְרָכִים וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכְּנוּ לְהַדְפִּיס כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמְּאַחֵל לָכֶם פּוּרִים שְׂמֵחַ...

דְּבַרְתִּי כְּבָר עִם ... וְאֲנִי מְקַנְהָ שְׁיִהְיֶה שְׁלִיחַ טוֹב, וְנִזְכָּה לְבָנוֹת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ עֲנֻקֵי כְּלִיל הַיָּפִי.

כב ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר 'כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ' (פּוּרִים) ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... שְׁיִחְיוּ.

הִנֵּה בְּנִיכֶם ... וְ... הַגִּיעוּ, וְהַפֵּל עַל נֶכּוֹן, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת מֵהֶם.

נָא וְנָא לֹא לְהַתְגַּרֵּשׁ, תַּחֲכוּ עַד שְׁאֲנִי בָּא בְּעוֹד שְׁבוּעִים.

הַמְּאַחֵל לָכֶם פּוּרִים שְׂמֵחַ...

כב ט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר 'כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ' (פּוּרִים) ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנֶכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבְךָ הָאֶרֶץ.

ביום חג הפורים אני מעורר אותך, שתקבע לעצמך ללמד את הדף היומי כל יום, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (מגלה טז): אורה זו תורה; ואמרו חכמינו הקדושים (שבת דף פח.): הדור קבלוה בימי אחשורוש, דכתיב "קנימו וקבלו", היהודים קנימו מה שקבלו כבר. ולכן היום ניקא זה הזמן לעורר אותך על למוד דף היומי, כי דף גמרא מכניע את הקלפות שברא מחמת עוונותיו, ומה גם על-ידי דף גמרא מכניעים את המן-עמלק הרוצה לטמא את האדם בפגם-הברית. ולכן תשתדל מאד מאד ללמד בכל יום את הדף היומי, כי דף גמרא ביום, זה חיות להנפש, ואשרי מי שחזק בלמוד דף גמרא בכל יום, שזה ישמר אותו מכל רע, וימשיך עליו את הארבעה מלאכי השמירה, שהם ראשי תבות: ג'מ'ר'א', ג'בריא'ל מ'כאל ר'פאל א'וריאל, ואפלו רק בגירסא לגרס את הדף, זה יתן לך ספוק נפשי מאד, ואפלו ללמד בלי הבנה, זה יעזר לך, וכן בכתב ובחל המועד, תהיה חזק בזה מאד מאד, כי חבל על כל יום שעובר בלי למוד דף גמרא, שזה שמירה לאדם, ומדביק אותו אל האור אין סוף ברוך הוא, ואי אפשר לתאר ולשער את גדל הזכות של אדם שגורס ולומד בכל יום דף גמרא, שאז ממשיך על עצמו צלם אלקים. ולכן תהיה חזק מאד מאד בעבודה הקדושה הזו — ללמד דף גמרא אפלו בגרסא, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה ט.) : לעולם ליגריס איניש, ואף על גב דמשפח, ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, שגאמר (תהלים קיט, כ): "גירסה נפשי לתאבה", ומוכא בזהר (קדושים פה): ומאן דתיאובתיה למלעי באורייתא [ומי שיש לו רצון ללמד תורה], ולא אשפח מאן דיוליף ליה [ולא מוצא מי שילמד אותו], והוא ברחימותא דאורייתא לעי בה [והוא מרכ אהבה לומד תורה], ומגמגם בה בגמגומא דלא ידע [ומגמגם בלמוד, ואינו מבין מה שלומד], כל מלה ומלה סלקא [כל מלה ומלה עולית למעלה בשמים], וקדשא בריך הוא חדי בההיא מלה [והקדוש-ברוך-הוא שמח עם המלים שהיא גורס], וקביל לה ונטע לה סחרגיה דההוא נחלא [ומקבל אותם מלים, ונוטע מזה אילנות סביב על גחל העליון], ואתעבידו מאלין מלין אילנין רברבין, ואקרון ערבי נחל [ונעשים מאלו המלים שמגמגם בתורה, אפלו

אָשֶׁר כּבִּי בְּנַחֵל לֹז

שְׁהוּא לֹא מִבֵּין אֵילָנוֹת גְּדוּלִים, וְנִקְרָאִים עַרְבֵי נַחַל, מִכֹּל זֶה רוֹאִים
אֶת מַעֲלַת הָאָדָם שְׂזוּכָה אֶפְלוּ לְגַמְגָּם בַּתּוֹרָה, אֵיךְ שָׁזָה מְאֹד מְאֹד
חָשׁוּב לְמַעֲלָה, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה לְעֲצֻמָּךְ קְבִיעוֹת חֲזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
דֶּךָ גְּמָרָא, וְזֶה יֵצִיל אוֹתְךָ מִכָּל רַע. וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ לְטוֹבָתְךָ
הַנְּצַחִית, שֶׁתַּצִּיט אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט. הַדֶּךָ הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה קְדוּשָׁתוֹ
פ"ג, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּצִּיט אוֹתִי בְּזֶה.

הַמֵּאחֵל לְךָ פּוּרִים שְׂמֵחִים...

כּבִּי

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם וְתַבְרֹךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עַרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר 'כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ' (פּוּרִים)
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

רְאֵה לְדוֹחַ תַּכְּף-וּמְיָד כְּשִׁיחֶיָה לְךָ קֶשֶׁר עִם ... לְדַעֲתִי, תִּצְלַל
עוֹד פַּעַם לְ... וְלִבְקֵשׁ מִמֶּנּוּ הַרְבֵּה שְׁיַעֲשֶׂה לְטוֹבַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ
הַגְּדוֹל, שְׁנוּכַל תַּכְּף-וּמְיָד לְהִתְחִיל לְבְנוֹת אֶת זֶה, וְאֲנִי מוֹכֵן לְקֹרֵא
אֶת זֶה עַל שְׁמוֹ, רַק שְׁיַעֲזֹר לָנוּ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבָעוּלָם, צְרִיכִים
לְלַחֵץ עֲלֵיו מְאֹד מְאֹד, כִּי שְׁמַעֲתִי שְׁעוֹר לְהַרְבֵּה בְּתֵי כְּנִסְיוֹת
וּמְקוֹאוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאִם אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהַסְּמ"ךְ-מ"ם כָּל-כָּף
מִתְפַּשֵּׁט עַל בְּנֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, אֲזִי סִימָן שְׁאֲנַחֲנוּ צְרִיכִים עֲכָשׁוּ עוֹד
בְּיוֹם הַפּוּרִים, וְלַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים. וְתֹאמַר לוֹ בְּפִרוּשׁ,
שְׁבִית-הַמִּדְרָשׁ יִהְיֶה עַל שְׁמוֹ וְעַל זְכָרוֹ, וְיִהְיֶה מְקוֹם שֶׁל תּוֹרָה
וּתְפִלָּה עֲשׂוּרִים וְאַרְבַּע שְׁעוֹת בְּעֶזְרַתוֹ וְתַבְרֹךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ לְרְאוֹת בְּבְנֵי בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגְּדוֹל.
וְהִנֵּה נִכְנָסוֹת עוֹד שְׁלֹשׁ מִשְׁפָּחוֹת מִמֶּשׁ בְּשָׁבוּעוֹת אֵלָיו, וְיֵשׁ לָנוּ כָּכָר
שְׁבָעִים וְחָמֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת, וְנִתְרַבּוֹת, תְּהִלָּה לָאֵל, וְיִשְׁגַּם יוֹתֵר
מִמָּאתִים יְלָדִים, בֶּן רַבּוֹ.

שַׁבַּת שְׁלוֹם וּפּוּרִים שְׂמֵחִים...

כב יא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר 'כִּי תִשָּׂא אֶת רֵאשׁ' (פּוּרִים)
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת־קֹדֶשׁ תִּתְקַשֵּׁר אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׁלַחְתִּי מִכְּתָב לְ...
לְמַשְׁרֵד שְׁלוֹ, שְׁיִקַּח אֶת זֶה, וְשֵׁם אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ מִמֶּנּוּ, שְׁיַעֲזֹר
לָנוּ בְּקִבְלַת אֲשׁוּר עַל בְּנֵי־בֵית־הַמְּדַרְשׁ, וְאִם יִתְבַּצֵּעַ הַלְכָה
לְמַעֲשֵׂה, אֲנִי קוֹרָא אֶת זֶה עַל שְׁמוֹ, כִּי הוֹלֵךְ לִי בְּחַיִּים שְׁיִבְנֶה
בֵּית־הַמְּדַרְשׁ עֲנֻקִי, וְנַעֲשֵׂה שָׁם גַּם אֶת הַתְּלַמוּד־תּוֹרָה כְּתוּת מְרוֹחוֹת
וְכוֹי וְכוֹי.

אֲנִי רוֹאֶה שְׁכָאן צְרִיכִים רַק לְלַחֵץ, כִּי יֵשׁ לְ... הַקְּשֵׁרִים הַכִּי
טוֹבִים, וְעַם כְּמָה טֵלְפוֹנִים יְכוּלִים הַכֹּל לְסֵדֶר, כִּן הוֹלֵךְ בְּמַדִּינָה שְׁל
גִּיהֶנוּם הַזֶּה, וְלִכְן תִּלְחֹץ עַל ... וְתֹאמַר לוֹ שְׁיִלֵּךְ לְמַשְׁרֵד שְׁל ...
וְיִקְבַּל אֶת הַמְּכָתֵב וְיִמְסֹר אֶת זֶה לוֹ, וְכֵן תִּצְלָצַל לְ... שְׁגַם־כֵּן יִהְיֶה
בְּקֶשֶׁר, כִּי אוֹי וְאֹבִי אִם הַסֵּמ"ך־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, תִּהְיֶה יָדוֹ עַל
הָעֲלִיוֹנָה (הִיָּה לֹא תִהְיֶה), הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁכַבְרֵנוּ גִזְכָּה
לְרֹאוֹת בְּמַפְלָתוֹ, וְלִהְרַבּוֹת כְּבוֹד שָׁמַיִם בְּכֹל הָעוֹלָם כָּלוֹ.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד אֶתְּהָ וְאֶשְׁתַּף, וְתִמְשִׁיכּוּ לְהַדְפִּיס
וְלִהְיוּצִיא סֵפֶר אַחַר סֵפֶר, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָכֶם לַעֲבֹר
לִירוּשָׁלַיִם.

תֹּאמַר לְאַחִיךָ ... שְׁיִקַּח בְּחֻשְׁבוֹן מִצּוֹת עַל פֶּסַח, וְאַנִּי עוֹד
אֶכְתֹּב לוֹ בְּפֶרְטִיּוֹת כְּמָה אֲנִי צָרִיךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ פּוּרִים שְׁמַח וְשַׁבַּת שְׁלוֹם...

כב יב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר 'כִּי תִשָּׂא אֶת רֵאשׁ' (פּוּרִים) ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אַבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּפְּסִיק עִם הַלִּיצָנוֹת שְׁלֶךָ, אָנִי רוֹצֶה לְטַהֵר אֶת הַד' אִמּוֹת שְׁלֵנוּ לְגַמְרִי, שְׁיִהְיֶה מְקוֹם רְצִינִי לְתוֹרָה וּלְתַפְלָה וּלְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, וַיִּשְׁמְעוּ אֶצְלָנוּ רַק קוֹל תּוֹרָה וּתַפְלָה, וְלִכֵּן רָאֵה לְנַצֵּל אֶת הַשׁוֹכְבוֹת שְׁלֶךָ לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אַבְּל "נִאֶהֱרֵ אֵן לִיצָנוֹת", הַסֵּמ"ך־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ מִמִּילָא יִתְבַטֵּל, רַק מְחַפִּים בְּשָׂמִים שְׁיִרְאֶה אֶת הַצְּלַחַתְנוּ, וְעַל־כֵּן רָאֵה אֶתְּךָ מְצַדֵּךְ לְתָרֵם רַק דְּבַר אַחַד, שְׁלֹא תַעֲשֶׂה לִיצָנוֹת בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפְּן, רַק תְּמִיד בְּשִׁעָה שְׂאֵתְךָ בְּבֵית־מִדְרָשׁ יִשְׁמְעוּ אוֹתְךָ צוֹעֵק בְּתַפְלָה, וּבִפְרָט בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּלִילָה, שְׁיִהְיֶה קוֹל תּוֹרָה נִשְׁמָע מִבֵּיתִי, כִּי בֵּית שְׁלוֹמֵדִים שֵׁם תּוֹרָה בְּלִילָה, אִף פַּעַם לֹא יִתְרַב, וְעַל־כֵּן עוֹר לִי בְּזֶה מָאד מָאד, וְתַעֲזֹב אֶת הַלִּיצָנוֹת, אֲשֶׁר בְּשִׁבְלִי זֶה אֶתְּךָ סוֹבֵל כָּל־כָּךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם וּפּוּרִים שְׂמַח...

כב יג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר 'כִּי תִשָּׂא אֶת רֵאשׁ' (פּוּרִים) ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, הַנּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תְּמִיד.

נָא וְנָא לְהַתְּפַלֵּל עָלַי בְּמִשְׁךָ הַג' יָמִים אֵלוּ פּוּרִים הַמְּשֻׁלָּשׁ (בִּירוּשָׁלַיִם), שְׂאֲזוּכָה לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפַּעַל לְבָנוֹת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ

מ אָשֶׁר כב יד בְּנַחַל

עֲנֵקִי, וְנַעֲשֵׂה לְמִטָּה גַם חֲדָרִים לְתַלְמוּד־תּוֹרָה וּבֵית תְּכַשִּׁיל, וְאֵת כָּל הַנּוֹחִיּוֹת בְּעֵבֹר יְלִדֵינוּ, וְעוֹד מוֹסְדוֹת צְדָקָה וְחֻסָּד.

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה וּבְאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַקִּים עִיר כְּזוֹ, שְׂעוּד לֹא הִיְתָה בְּעוֹלָם, "עִיר בְּרִסְלָב", שְׂגִדְל הָאֲהָבָה וְהַשְּׁלוֹם וְהַשִּׂמְחָה וְהַעֲזֹר שִׁיהִיָּה בֵּין הָאֲנָשִׁים, עֲדִין לֹא הָיָה, מִמָּשׁ אַחַד יַעֲזֹר לְזוּלָתוֹ בְּמָה שֶׁרַק יְכוּלִים.

נָא וְנָא תְדוּנוּ אַחַד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֲזוּק, וְתַעֲזְרוּ אַחַד לְהַשְּׁנֵי, וּבְזֶה יִתְקַדֵּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם בְּרַבִּים, וְתִהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂעוּמָדוֹת לְהַכְנִס עֲכָשׁוּ מִשְׁפָּחוֹת חֲדָשׁוֹת, וְיִתְרַבֶּה הַקְּבוּץ שְׁלָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם פּוֹרִים שְׂמִחָה וְשִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כב יד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדֵּר 'כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ' (פּוֹרִים) הַיְתַשְׁנֵנִי ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

אִף שֶׁהַיּוֹם פּוֹרִים, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד עֲסוּק בְּכַתִּיבַת כְּמָה מְכַתְּבִים נְחוּצִים עַד מְאֹד, כְּדֵי לְאַפְשֵׁר לָנוּ לְבָנוֹת בֵּית־מְדֻרָשׁ עֲנֵקִי. וְלָכֵן תִּשְׂוֹאוֹת חֵן לְךָ עַל הַעֲזֹר שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לִי עִם חֲלוּקַת הַחֲלוּת, וְכֵן בְּעֵזְרֵךְ הַמְּקַנֶּה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתָּמִיד תּוּכַל לַעֲזֹר לִי.

פֹּה תִקְבַּל מִכְּתָב כָּלְלִי לְחֵלוּת עַל לוּחַ הַמּוֹדְעוֹת.

אֲשֶׁר כב טו — כב טז בְּנַחֵל מא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכְּנוּ לְשִׁמְעַ עֲבָר בְּמַחֲיַת הַמֶּן-עַמְלֵק, יִמַּח
שְׁמוֹ, וּבְגֵלוֹי שְׁם שְׁמַיִם בְּעוֹלָם כָּלוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שִׁבְת שְׁלוֹם וּפְוִרִים שְׁמַח...

כב טו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עֲרַב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר 'כִּי תִשָּׂא אֶת רֵאשׁ' (פְּוִרִים)
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... וְזוּגְתוּ ... שְׁיַחֲיוּ.

הַנְּנִי מְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבְרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְתִזְכּוּ
לְרוּוֹת רַב נַחַת מִהַיְלָדִים, וְתִגְדְּלוּ אוֹתָם בְּנִקְל וְתַחֲתָנוּ אוֹתָם בְּגִיל
צָעִיר.

יְדִידְכֶם ... מִפְּרָמִיָּאל רוּצָה מְאֹד מְאֹד הוּא וְאֲשֶׁתּוֹ לְעֵבֵר
לִיבְנָאֵל, וְלִכֵּן טוֹב מְאֹד מְאֹד שֶׁתְּעוֹדְדוּ אוֹתָם, כִּי אֲנִי רוּצָה שְׁיִתְמַלֵּא
הַקְּבוּץ שְׁלָנוּ רַק עִם יְהוּדִים תְּמִימִים יִרְאִי ה', לְמַעַן נוּכַל לְכַנּוֹת
”עִיר בְּרִסְלָב” עַל טְהַרַת הַקִּדְשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם שִׁבְת שְׁלוֹם וּפְוִרִים שְׁמַח...

כב טז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עֲרַב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר 'כִּי תִשָּׂא אֶת רֵאשׁ' (פְּוִרִים)
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיֶּקֶר ...
גְּרוּ יָאִיר.

הַנְּנִי מְבָרַךְ אוֹתְךָ בְּבְרָכַת ”פְּוִרִים שְׁמַח”, וְכֵן אֶת כָּל בְּנֵי בֵּיתְךָ,
שֶׁתְּהִיָּה אוֹרָה זוֹ תוֹרָה וְשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן בְּבֵיתְכֶם תְּמִיד.

יִישַׁר כַּח לְבָבִי עַל זֶה שֶׁדַּבַּרְתָּ עִם ... אֲבָל אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁעוֹד צְרִיכִים יְשׁוּעוֹת רַבּוֹת, כִּי זוֹ סֵתֶם רְשָׁעוֹת שְׂרוּצִים לְמַנַּע מֵאַתָּנוּ בְּנֵית בֵּית-מִדְרָשׁ גָּדוֹל עַל לֹא דָבָר, מֵאַחַר שֶׁכָּבַר עִבְרוּ כָּל הָאֲשׁוּרִים וְכוּ', וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ בְּעֵצָם חַג הַפּוּרִים שֶׁהוּא יוֹם כַּפּוּרִים, וְאֲנִי מִצְדֵי מִקְבֵּל עָלַי לִקְרֹא לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ עַל שְׁמֶךָ וְזַכְרְךָ, רַק תַּעֲזֹר לָנוּ לְבַצֵּעַ אֶת זֶה בְּאֲשׁוּר, תִּהְיֶה לָּאֵל, הִקְהֵלָה שְׁלָנוּ מוֹנֶה עַד עֲכָשׁוּ שְׁבָעִים וְחָמֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת, יֵשׁ לָנוּ תַלְמוּד-תּוֹרָה לְבָנִים וּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת וּשְׁנֵי גִנִּים וַיִּשְׁיְבָה קִטְנָה, שֶׁבִיחַד זֶה יוֹתֵר מִמָּאֲתִים יְלָדִים, כֵּן יָרְבוּ, וְעֲכָשׁוּ עוֹמְדוֹת לְהַכְנִס שָׁם עוֹד מִשְׁפָּחוֹת, וְזוֹ תִהְיֶה קֵהֵלָה לְתַפְאֲרָתְךָ, וְהַמְּקוֹם צָר מְלֵהֲכִיל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד, שְׁנוּכַל לְקַבֵּל אֲשׁוּר עַל בְּנֵית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְהִזְכִּיחוּ הַזֶּה תַּגֵּן עֲלֶיךָ מִכָּל שׁוֹנְאֵיךָ וּמִתְנַגְּדֶיךָ, שֶׁתִּהְיֶה לָּהֶם מִפְּלֵה עוֹד בְּפּוּרִים הַזֶּה, וְלֹא יוּכְלוּ לְהַרְע לָךְ כָּלֵל, וְתִתְגַּלֶּה חֲרַפְתָּם לְעֵין כָּל.

נָא וְנָא חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (אֲבוֹת ד', ג): אֵין לָךְ אָדָם שְׂאִין לוֹ שְׁעָה. וְאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת וְ"ל: אֲבָל הִרְבֵּה מְאֹד מְאֹד אֶת הַשְּׁעָה. וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד עֲכָשׁוּ בִימֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה, פּוּרִים הַמְּשַׁלֵּשׁ בִּירוּשָׁלַיִם, שֶׁתִּפְעַל לְמַעַן קַבֵּלֵת הָאֲשׁוּר, הַכֹּל כָּבַר כָּבַר חֲקִי, וְעַדָּה מְקוּמִית, וְעַדָּה מַחֲזִיזִית וְכוּ' וְכוּ', זֶה עֲכָשׁוּ בְּסוּף פְּרָסוּם, וְהֵם רוֹצִים לַעֲשׂוֹת וְעַדָּה חוֹזְרֵת, אֲשֶׁר זוֹ סֵתֶם רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת, וְלִכֵּן רְאֵה שִׁיחֵיהָ לָךְ חֶלֶק בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, שִׁיְלַמְדוּ וַיִּתְפַּלְלוּ שָׁם מְשֻׁךְ כָּל שְׁעוֹת הַיּוֹם, כִּי תִהְיֶה לָּאֵל, כָּלֵם אֲבָרְכִים יִרְאֵי ה', וְלוֹמְדִים תּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה, מִתְפַּלְלִים בְּגִן הַחֲמָה, מִמֶּשׁ קְדוּשַׁת הַשֵּׁם בְּמִקְוֶה נִדַּח כְּזֶה, יִבְנֶאֱל שְׁנוּסְדָה לְפָנַי תִּשְׁעִים וְשָׁלֹשׁ שָׁנָה, שְׂאֵף פָּעַם לֹא הָיָה שָׁם לֹא תַלְמוּד תּוֹרָה וְלֹא בֵּית-סֵפֶר, לֹא כּוֹלֵל וְלֹא יִשְׁיְבָה, וְעֲכָשׁוּ הַמְּקוֹם פּוֹרַח מְצַד רוֹחֲנִי. וְלִכֵּן רְאֵה שֶׁהַכֹּל יִקְרָא עַל שְׁמֶךָ, כִּי הַמְּצוּה נִקְרָאת אֵלָּא עַל שֵׁם גּוֹמְרָה (תַּנְחוּמָא עֲקָב ו').

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם וּפּוּרִים שְׂמַח...

כב יז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר 'כי תשא את ראש' (שושן פורים) ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אַל ... גרו יאיר.

דברתי הלילה עם ... גרו יאיר, ואמר שמחר ביום ראשון יבוא ... ליבנאל, כי כף צנה לו ... ויסתכל מקרוב על השטח מה ומי ואימת וכו', ראה לדנות לי תכף־ומיד.

שמעתי שכתבו כתבי נאצה על הבית שלך ושל ... לדעתי, לפתח תכף־ומיד תיק במשטרה, ושיחקרו יותר את ... פי בודאי יש לו יד בכל זה, כי חמתו בוערת בו, שפתחתם עליו תיק במשטרה, כי אחרת מה פתאם בדיוק עכשו כתבו על ביתכם כתבי נאצה, אתם צריכים להיות חזקים, ולהראות להם שאינכם מפחדים מהם כלל, וזה יכניס אותם בתסכול יותר ויותר.

הקדוש־ברוך־הוא השומר את עמו ישראל, ישמר גם עלינו בפרטיות, ונזכה להגאל גאלת עולם.

המצפה לשמע ממך...

מאד מאד נחוץ, ששני המכתבים ימסרו אליהם.

כב יח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל, ט"ז אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָרֵב ... גרו יאיר.

כפי שהודיע לי יגיע היום לבקור בתלמוד־תורה הממנה על המחוז, ושמו ... ולכן טוב לדאג שהכל יהיה מסדר בתלמוד־תורה

על הצד הנכון, וכן לעורר את התלמידים על מדת הדרך-ארץ, ויבדאי אם יסתפל בעין האמת על שפלות המצב שבו אנחנו נמצאים בתלמוד-תורה הכתות צפופות וכו' וכו', אם לב יהודי הם לו, אז ימס לבבו וכו', וכדאי להראות לו את כל הכתות, כי אומרים שיש לו השפעה גדולה ו... שלח אותו אלינו, ולכן ראה מצד הדרך-ארץ והנמוס, שהילדים יהיו בסדר וכן המלמדים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלת י שאני מבקש ממנו יתברך, שנוזקה כבר להרחבה בין בגשמיות ובין ברוחניות.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כב יט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקהל, ט"ז אדר ה'תשנ"ד.

שלום רב אף ... תחיה.

יכול להיות, שהיום יבוא הממנה על המחוז ... לבקר את בית-הספר, ולכן צריכים לראות, שיהיה הכל מסדר. ועל כלם — ללמד את הבנות שתקומנה בדרך ארץ וכו' וכו', כי הרשם הראשון עושה הרשם העקרי. ובכלל — טוב להכניס בבנות את מדת הדרך-ארץ כשבאים לבקר בבית-ספר, שתעמדה פלן בדרך-ארץ, כי כפי הנראה יבואו עכשו פמה מבקרים וכו'.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, וירחיב לנו ברוחניות ובגשמיות, ונוזקה לשמע ולהשמיע תמיד בשורות משמחות.

רק ראי להחזיק מעמד, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך, וצריכים לראות שהבית-ספר שלנו יהיה משהו מיוחד, אנחנו לא צריכים להשוות את הבית-ספר לבתי ספר אחרים, אנחנו צריכים משהו מיוחד, וללמד על הדרך שלנו, כי הם העתיד שלנו, וצריכים כבר לחנף אותם בצורה כזו, שהם ישארו ביבנאל, והן משפחות

אֲשֶׁר כב כ בְּנַחֵל מה

הַעֲתִיד שְׁלָנוּ כָּאֵן. וְלִכֵּן הַחֲנוּךְ שְׁצָרִיכִים לְקַבֵּל הוּא חֲנוּךְ מִיֶּסֶד
עַל־פִּי דָרָךְ רַבְנוּ ז"ל, וְלִמְעַן שְׁתַּהַיֵּינָה מְשַׁפִּיעוֹת אַחֲר־כֶּךָ גַם
לְאַחֲרוֹת, אִף פַּעַם לֹא צָרִיכִים לְהַשוּוֹת אֶת הַרְמָה שֶׁל הַבְּנוֹת שְׁלָנוּ
אֶל בְּתֵי סֵפֶר אַחֲרִים, אֲדַרְבָּה, צָרִיכִים לְכַתְּחֵלָה לְתַן לָהֶם חֲנוּךְ
מִיַּחַד כְּזֶה, שְׂגַדַּע שֶׁהַרְמָה אֲצִלְנוּ עוֹלָה פִּי כַּמָּה מִהַרְמָה שֶׁל כָּל בְּתֵי
סֵפֶר בְּאַרְץ, צָרִיכִים לְהַחֲדִיר בְּהֵן שְׁתַּהַיֵּינָה עֲצֻמְאִיוֹת, וְהֵן תַּהַיֵּינָה
הַמְּחַנְכוֹת וְהָאִמְהוֹת שֶׁל הַעֲתִיד שְׁלָנוּ בִּיבְנָאֵל, וְאִם יִהְיֶה הַסֵּדֶר הַזֶּה,
אִז נִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד.

הַעֲקָר לְהַכְנִיס בְּהֵן תִּכְן חֲסִידִי, חֵיוֹת וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם, וְזֶה מֵה
שְׁצָרִיךְ לְהֵיוֹת נִקְדַּת הַמְּרֻכָּז אֲצִלְנוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְךָ וּבְעַד כָּל הַבֵּית-סֵפֶר, שְׁיִהְיֶה הַכֹּל
בְּהַצְלָחָה מְרַבָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵי לְכַתֵּב בְּעֵתוֹן דּו"ח יָפָה מִהַפְּעִילוֹת בְּבֵית-סֵפֶר.

כב כ.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, ט"ז אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ זְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְמִסֹּר עוֹד עֲכָשׁוּ אֶת הַמִּכְתָּבִים הָאֵלּוּ אֵל יְעוּדָם, כִּי הֵם
מְאֹד מְאֹד נַחוּצִים וְדַחוּפִים, שְׁיִגִיעַ עוֹד עֲכָשׁוּ בְּתַפְלַת הַיְּתִיקִין.

אוֹדוֹת קִנְיַת הַבֵּית, אִתָּה תִּבְדִּיק בַּבִּנְיָן, וְיִכּוֹל לְהֵיוֹת שְׁיִקְיָם מִמֶּשׁ
כְּמוֹ שְׁכַתְבָּת, שְׁחַמִּיךְ יִשְׁלַם הַכֹּל, כִּי בְּאִמַּת זֶה הַשְּׁקֵעָה טוֹבָה, כִּי
זֶה תַּהַיֵּה לָךְ הַכְּנָסָה מְאוֹרְחִים שְׁיָבוֹאוּ שֵׁם בִּיבְנָאֵל.

תאמר לאשתו של ... אם רוצה לשכר בינתיים חדר באיזה מקום שתשכר, אבל שלא תהיה אצל משפחת ... כי היא מורה, ויש לה את הדאגות שלה, וקשה וכבד לה לקחת גם על אחרים.

הקדוש-ברוך-הוא ישמיעני תמיד בשורות משמחות.

המצפה לשמע הטוב ממך תמיד...

כב כא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקהל, י"ז אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל היקר והנעלה ...
גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל שמחתי שיש לי, שבאת לבקר את המוסדות שלנו, וראית בשטח את התנאים שאנחנו נמצאים בהם, הן אמת חבל שלא באת בעת הלמודים, אז היית רואה תמונות מזעזעות וכו', איך שילדים נכנסים בבוץ וכו', ולומדים צפופים וכו', עם כל זאת אני בטוח שהבנת דבר מתוך דבר מהמצב שלנו, והחכם עיניו בראשו וכו'.

אני מודה לך מאד מאד, שבאת ונתת תשומת-לב אל בעצתנו, העקר יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שפבר יהיה שלום במחננו, פי למה ליהודים לגור ולחיות במחלקת; וכבר אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה לח, סימן ו'): גדול השלום, שאפלו ישראל עובדי עבודה זרה ושלום ביניהם, אמר הקדוש-ברוך-הוא, כפיכול אני יכול לשלט בהם, פיון ששלום ביניהם, עד כדי כך גדול השלום, פי לא מצא הקדוש-ברוך-הוא פלי המחזיק ברכה לישראל אל לא השלום (עקצין, פרק ג'), ואמרו חכמינו הקדושים (מדרש תנחומא, פרשת יתרו): מה אבני המחזק, שלא רואות ולא שומעות ולא מדברות על שמטילות שלום, אמרה תורה: "לא תניף עליהן ברזל", המטיל שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו — על אחת כמה וכמה,

אֲשֶׁר כב כב בְּנַחֵל מז

שִׂיאֲרִיכוּ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו; וְעַל-כֵּן בְּזָכוֹת שְׁאֵתָהּ מְכַנִּיס אֶת עֲצָמָךְ לְעֶזְרִי
לָנוּ לִפְתּוֹחַ אֶת הַמּוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם
בְּמַחְנֵנוּ, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׂיאֲרִיךְ יָמֶיךָ וּשְׁנוֹתֶיךָ בְּטוֹב
וּבְנֻעִימִים, וּתְבַשֵּׂר לָנוּ תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַנִּרְאָה שִׁישׁ פֶּה אֵיזָה קֶצֶר וְכוּ', אוֹ אִיזוֹ אֵי הַבְּנָה וְכוּ' וְאִיזוֹ
הַסֵּתֶה בְּחַנָּם וְכוּ', כִּי אֲנַחְנוּ לֹא אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ שְׁמַצִּירִים אוֹתָנוּ וְכוּ',
לְסָגֹר כְּבִישִׁים וְכוּ', לְהַשְׁתַּלֵּט וְכוּ', חַפְשָׁנוּ מְקוֹם שְׁקֵט, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם
מְצַאֵנוּ אֶת זֶה בִּיבְנָאֵל, אֵךְ מְסַבּוֹת לֹא סַבּוֹת וְכוּ' קִנְאָה וְשִׁנְאָה וְכוּ',
נִתְעוֹרְרָה עָלֵינוּ הַהֵסְתָּה וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן אִם כְּבוֹדוֹ יָכוֹל לְתַרֵּם
שִׁישְׁגִישְׁגַּם הַמְּקוֹם בְּתוֹרָה וּבַתְּפִלָּה וּבְשִׁלּוֹם וּבְשִׁמְחָה וּבְחֻסֵּד, אִזּוֹ
יְהִיָּה לָכֶם חֵלֶק גְּדוֹל בְּזֶה.

הָאֵם יֵשׁ עוֹד דְּבַר יוֹתֵר יְפֵה מְשִׁלּוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית,
שְׁאֶחָד עוֹזֵר לְשָׁנִי, הָרִי זֹו הַגְּאֻלָּה — כְּשִׁיְהוּדִים מְבִינִים אֶחָד אֶת
הַשָּׁנִי, וְאֶפְלוֹ אִם הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים, עִם כָּל זֹאת הֵם מְחֻזְקִים בְּנוֹשָׂא
אֶחָד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּעֲזֹר לָנוּ תְּמִיד.

שׁוֹב פַּעַם תּוֹדָה רַבָּה מַעֲמֵק לְבָבִי, וְרָאָה לְעֶזְרִי לָנוּ בְּכֹל מַה
שְׁאֵתָהּ רַק יָכוֹל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב כב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, י"ז אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אין מלים בפני להודות לך על כל החסד חנם שעשית עמדי, שדברת עם ... ובאמת הוא היה היום ביבנאל, וראו את המוסדות, ופעל הרבה אצל ראש המועצה, בודאי צריכים עוד הרבה ישועות, וצריכים עוד הרבה הרבה לדבר בשפה שלהם, באפן שיהיו לעזר ולא להתנגד.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין עוד בזה העולם יותר יפה כשיהודים גרים ביחד באהבה, אחוה ורעות, ואחד עוזר להשני, וזו כל מגמתנו — רק תורה ותפלה, מצוות ומעשים טובים, ולעזר ליהודים אחרים, אנחנו לא רוצים להשתלט על אף אחד, כל מגמתנו היא להרחיב מקום תורה ותפלה, ואין אנחנו נוגעים בתושבים, כלם הם אנשים נחמדים, ולולי ההסתה היו כלם כבר חוזרים בתשובה, כי באמת הם אנשים טובי לב, אך מה נעשה, כי בכל מקום של קדשה — בא הסמ"ך-מ"ם באמצע, ועלינו להתמודד עם זה וכו' וכו'. וכלל זה מנח בדינו מרבנו ז"ל, אשר כל דבר טוב בא קשה, ויש על זה מניעות גדולות, וכפי גדל מעלת הנחשק בן מתגברים המניעות והעכובים (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן 10); ועל-כן בזה שדברת עם ... זה עזר מאד מאד, ולכן אם יכולים לזרק עוד איזו מלה טובה פה ושם, אין אפיה יכול לתאר ולשער את גדל הענין הזה, ובפרט שהיום צריכה להיות ועדה חוזרת, ולכן כל מלה טובה שאפיה רק יכול לזרק, זה רק יועיל. ולכן ראה לעזר לנו בכל הפונים, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שבזכות הלאמוד תורה של אברכי הפולל והתינוקות של בית רבן הן של התלמוד-תורה והן של הבית-ספר, יגנו עליך, וישמרו אותך מכל רע, וכל השונאים שלך יפלו תחתך, ולא יוכלו לעשות לך שום רע.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותשתדל מאד מאד לדבר אליו ותברך, על-כל-פנים עשרים דקות, כי רבנו ז"ל גלה לנו נוראות ונפלאות מאד ממעלת האדם הזוכה לדבר עמו ותברך, שעל-ידי-זה הוא מקשר את מחו ומחשבתו אליו ותברך,

אָשֶׁר כב כג בְּנַחֵל מט

וּמִמְשִׁיךְ עָלָיו אֹר זֵיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, אֲשֶׁרִי מִי
שְׁחִזֵק בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, מְאֹד מְאֹד אֶהְיֶה לְךָ אֲסִיר תּוֹדָה, אִם תַּעֲזֹר לָנוּ,
וְשׁוֹכֵל לְבַצֵּעַ לְבָנוֹת אֶת בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ הַגָּדוֹל, שְׂיִהְיֶה מְקוֹם תְּפִלָּה
וְתוֹרָה עֲשׂוּרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת, וּמָה גַם שְׁאַנְחָנוּ רוֹצִים לְצַרְף שָׁם אֶת
הַתְּלָמוּד תּוֹרָה.

כב כג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר וַיִּקְהַל, י"ז אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּשְׁתַּדֵּל שְׁכַל הַיְלָדִים יִגִּידוּ הַיּוֹם
תְּהִלִּים, וְיִתְפַּלְלוּ עַל הַצְּלָחָתָנוּ, כִּי בְּשַׁעַה אַחַת־עֶשְׂרֵה עוֹמְדֵת לְהִיּוֹת
וְעֵדָה חוֹזֵרֶת, וְעֵדָה מְחוֹזֵרֶת, שְׁרוֹצִים לְשַׁפֵּט וְכוּ' עַל עֲצָם בְּנֵי
בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ, צָרִיכִים לְעוֹרֵר אֶת הַתִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, שְׁכַלֵּם
יִתְפַּלְלוּ עֲבוּר הַצְּלָחָתִי, שְׁזוּהִי הַצְּלָחָתְכֶם, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְבָנוֹת
מִתַּחַת לְבֵית־הַמְּדֻרָשׁ הַגָּדוֹל אֶת הַתְּלָמוּד־תּוֹרָה, וְזֶה דְבָר לֹא חָלוּם
רַק מְצִיאוּתִי, וְצָרִיכִים רַק תְּפִלָּה, כִּי רַק הַקְּדוּשָׁתְךָ־בְּרוּךְ־הוּא יְכוּל
לְעֹזֵר, וְאֲסוּר לְבִטּוֹחַ בְּבֶן־אָדָם כָּלֵל. וְלָכֵן אֶהְיֶה לְךָ אֲסִיר תּוֹדָה אִם
תִּקַּח אֶת כָּל הַיְלָדִים בְּיַחַד, אוֹ בְּכָל כְּפֹתָה וְכַתְּהָ שְׂיִתְפַּלְלוּ הַיּוֹם עַל
הַצְּלָחָה, שְׁנִזְכֶּה שְׂיַעֲבֹר הַרְשִׁיאוֹן.

לֹא כְּדָאֵי לְנִסְעַ עֲכָשׁוּ בַחוּץ בְּגִלְל הַמַּצָּב הַבְּטָחוֹנִי וּבַפֶּרֶט עִם
יְלָדִים.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר, כִּי סוּף כָּל סוּף תִּדַּע לְךָ, שְׂיִשׁ
לְךָ יוֹתֵר מִמָּאָה יְלָדִים, וּבְמִשְׁפַּח הַזְּמַן זֶה מְאֹה חִילִּים בְּצַבָּאוֹת

הַנְּיָ"ה, וְיִהְיוּ עוֹבְדֵי הַשֵּׁם אֲמִתִּיִּים, צָרִיכִים לְהִכְנִיס בְּהֵם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה עוֹד מִיָּמֵי קִטְנוּתָם, וְהִזְכּוֹת הַזֶּה תִּגַּן בְּעֶדְךָ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב כד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, י"ז אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אֲפֹשֶׁר שֶׁהַיּוֹם כָּל הַבְּנוֹת תִּתְפַּלְּלֶנָּה עַל הַצְּלָחָתְנוּ, כִּי בְּשַׁעַה אַחַת-עֶשְׂרֵה תִּהְיֶה וְעֵדָה חוֹנֶרֶת וְכֹעֵין מִשְׁפָּט עַל מְקוֹם בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאֵין לָנוּ אֵלָּא תִּפְלָה, וְעַל-כֵּן רָאִי שֶׁתִּתְפַּלְּלֶנָּה הַבְּנוֹת עַל הַצְּלָחָתְנוּ, וְלִכְּל שׁוֹנְאֵינוּ תִּהְיֶה מִפְּלֵה גְדוֹלָה.

נָא וְנָא רָאִי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם. וְהַעֲקֹר תַּחֲדִירוֹ בַּבְּנוֹת שְׁלָנוּ? רְאֵת שָׁמַיִם וְאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְצָרִיכִים לְרִאוֹת שֶׁהַבֵּית-סֵפֶר שְׁלָנוּ יִהְיֶה בְּרָמָה יוֹתֵר גְּבוּהָה מִכָּל בֵּתֵי הַסֵּפֶר בְּעוֹלָם, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא צָרִיכִים לְהִתְלַמֵּד אֲצֵל אַחֵרִים, אַדְרָבָה שְׁאַחֵרִים יְבוֹאוּ וְיִלְמְדוּ אֲצֵלָנוּ שֵׁיטַת הַלְמוּד. הַעֲקֹר לְהַחֲדִיר בַּבְּנוֹתֵינוּ אֲמוּנָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְאֲמוּנַת חֲכָמִים, וְיִרְאֵת שָׁמַיִם אֲמִתִּית, בְּאִפְּן שֶׁהֵם יִהְיוּ הַעֲתִיד שְׁלָנוּ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב כה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, י"ז אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרָרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב",

הַזִּקְנָה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיְצִילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, ותמשיכו את שמחת הפורים על כל השנה, כי רבנו ו"ל גלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עד), כי מתחילה היו כל ההתחלות מפסח, אבל עכשו וכו' ולא סיים, ואמרו אנשי שלומנו, שפן קבלו ממוהר"ן ו"ל, שעכשו היא ההתחלה מפורים; כי באמת יציאת מצרים היתה קשה מאד מאד, כי בגלות מצרים היו עם ישראל משעבדים על-ידי פה-רע, ולכן היו המחין במצר, שזה מצרים — מצרים, פי על-ידי שמדברים לשון-הרע ורכילות וליצנות, על-ידי-זה המחין נעשין במצר, ולצאת מפה-רע זה מאד מאד קשה, ועל-פן היתה מאד מאד קשה יציאת מצרים, עד שהקדוש-ברוך-הוא חמל עלינו, והוציאנו ברחמי הגדולים ממצרים, ממצרים — מפה-רע, ונעשה פה-סח, הינו שזכינו לצאת מהליצנים, ובמקום לדבר דברים בטלים ורכילות וליצנות ולשון-הרע, התחילו לדבר להקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה יצאו ממצרים. אבל הגאולה שאנו מחכים עליה, היא גאולה נצחית, שאז יזכו לדבק את עצמנו בו יתברך בלי שום לבושים, שזה אורייתא דעתיקא סתימאה, דעתידין להתגליא, שהיא גלוי אלקות בלי שום לבושים, אלא כל אחד ואחד יבין בדעתו ובינתו, ויראה עם עיניו, וישמע עם אזניו, וירגיש עם חטמו אמתת מציאותו יתברך, בלי שום לבוש (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לג), שזה כל סוד חג הפורים, שאז תתגדל השמחה ביותר, ועל-פן עכשו ההתחלה היא מפורים. ולכן מאחר שזכינו לפורים כל-כף יפה, שהיינו בשמחה, עליכם להמשיך את שמחת הפורים על כל השנה, ותשתדלו שתהיה אהבה, אחוה ורעות ביניכם, כי זו תכלית הפורים, שהן מצוות היום: מתנות לאביונים, משלוח מנות איש לרעהו, שתהיה אהבה ואחדות בין איש לחברו, ואחד יעזר להשני, וזה דבר מאד מאד יפה.

ועל-פן ראו, אחי ורעי היקרים! להמשיך את המדה היקרה

הזו על כל השנה — להיות רק בשמחה, שתקדו בכל יום אחר כל תפלה ותפלה, ותהיו תמיד שמחים ועליזים, ותשתתפו בשמחת חבריכם, ותעזרו אחד להשני במה שרק יכולים, והקדוש-ברוך-הוא עזר לנו שנקינו את המקום מליצנים, ואין להם רשות להכנס בינינו, ולכן אני מאד מאד רוצה, שהאווירה אצלנו תהיה אוירה של שמחה ושל רצינות, וכבר לא ידברו שום לשון-הרע ורכילות וליצנות, חס ושלום, אלא ידברו מהקדוש-ברוך-הוא גלוי ופתוח, ואז נצליח דרכנו תמיד.

נא ונא, אחי ורעי היקרים! תעשו היום בבקר יום תפלה, כי בשעה אחת-עשרה תהיה ועדה חוזרת בועדה מחוזית, שהסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, מסר אותי, והסית את התושבים נגדנו, ונאנחנו צריכים ישועות רבות. ואי אפשר להישע, אלא על-ידי תפלה, כי אין לנו על מי להשען, אלא על אבינו שבשמים. ולכן אהיה לכם אסיר תודה, אם תוכלו להקדים היום בתפלה ובקשה, שאזכה כבר להנצל מהצרה המרה הזו והמסירות שהוא מוסר אותי מדי יום ביומו, וכבר יהיה סוף נקץ לכל צרותינו, תחלה וראש לפדיון נפשנו.

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא לשבות עמכם בשבת הבאה, וביחד נעשה סעדה גדולה, סעדת מלוה-מלכה, יום הלדת של רבנו ו"ל בראש-חדש ניסן.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב כו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקהל, י"ז אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... נרו ואיר.

אֲשֶׁר כב כז בַּנְחָל נג

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל העגמת נפש שהיתה לי
אתמול כל היום, וכן בפורים הצרכתי לכתב המון מכתבים, כי
פשוט היום תבוא ועדה חוזרת בועדה המחוזית, והקדוש-ברוך-הוא
יעזר, שאזכה כבר להנצל מהפגע רע הרשע הזה, ונזכה כבר לבוא
אל המנוחה ואל הנחלה, כי אין לי כבר כחות לכל המסירות האלו.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותמשיך
להדפיס ולהפיץ וכו' וכו', כי ספרים אלו עושים מהפכה גדולה,
הן אמת שאני יודע, שאתה תקוע בחובות, אבל אני מאמין באמונה
שלמה, שסוף כל סוף תצא מזה. ולכן ראה לעשות כל מיני פעולות
שבעולם להתחזק, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך, ושום דבר שבעולם
לא יוכל לשבר אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב כז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקהל, י"ז אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל המורות היקרות של בית-ספר "בית פיגא",
חסידי ברסלב ביבנאל, הוני"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד, וישמרון
ויצילם מכל צרה וצוקה, ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה
בכל מעשה ידיהן אמן.

אין אתן יכולות לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי על
ההשקעה שאתן משקיעות בבנות שלנו, תמיד תזכרו שהבנות הן
העתיד שלנו, ולכן צריכים להחזיר בהן אמונה פשוטה בו יתברך
כפי שקבלנו מרבנו ז"ל, וצריכים ללמד אותם יראת שמים, ואנחנו
לא צריכים לחקות בתי ספר אחרים, אלא, לדעתי, צריכים להשקיע
כל-כף בבנות שלנו, שכל בתי הספר בארץ יבואו וילמדו מאתנו,

הן הדרך־אֶרֶץ שְׁצָרִיכִים לְהִכְנִיס בְּבָנוֹת, וְהֵן מִדַּת הַצְּנִיעוּת, וְהֵן מִדַּת הַשְּׂמִימָה שֶׁתְּהִיָּה בְּבָנוֹת, וְעַל נְקֻדּוֹת אֵלּוּ אֵתָּן צְרִיכוֹת לְשֵׂאֵף, אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים לְהִתְלַמֵּד אֶצֶל אֲחֵרִים, אֶלָּא אֲחֵרִים יְבוֹאוּ וְיִתְלַמְּדוּ אֶצְלָנוּ. וְלָכֵן רְאִינָה לְהִשְׁקִיעַ בִּיּוֹתֵר בְּבָנוֹת שְׁלָנוּ, כְּדֵי שֶׁהֵם יוּכְלוּ לְהִמְשִׁיךְ לְהִיּוֹת מוֹרוֹת וְנִגְנָנוֹת בְּתוֹךְ הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, וְשִׁתְּנֵשְׂאֵנָה עִם הַתְּלַמִּידִים שְׁלָנוּ, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל שְׂאִיפָתָנוּ — לְגַדֵּל בְּנוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ, שֶׁהֵן תְּהִינָה הַמְּשִׁיךְ שְׁלָנוּ, וְלָכֵן אֵל לָכֵן לְהִסְתַּפֵּל בְּרַמַּת הַלְמוּדִים שֶׁל בְּתֵי סֵפֶר אֲחֵרִים, אֶלָּא אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרְאוֹת, שֶׁהַבֵּית־סֵפֶר שְׁלָנוּ יִהְיֶה יְחִיד בְּמִינוֹ, עַד שֶׁכָּל הַמְּחַנְכוֹת בְּאֶרֶץ תְּבֻאָנָה וְתִלְמֻדָּנָה מִכֶּם.

נָא וְנָא זְכְרוּ הַיֵּטִב, אֲשֶׁר כָּל תְּלַמִּידָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת חֲקוּקָה בְּתוֹךְ הַלֵּב שֶׁל הַמּוֹרֶה כְּאֵלּוּ הִיא בְּתָה מִמֶּשׁ, כִּי כָּל הַמְּלַמֵּד אֶת בֶּן חֲבֵרוֹ תוֹרָה, מַעֲלָה עָלָיו כְּאֵלּוּ יֵלְדוּ (סְנֵהֲדִין יט:).

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶן, שֶׁתְּצַלְחָנָה בְּמִשְׁמַתְכֶן וּבְעַבּוֹדְתְכֶן, וְתִרְוִינָה רַב גַּחַת מִהַתְּלַמִּידוֹת שְׁלָכֶן.

זְכַרְנָה הַיֵּטִב, שֶׁהַשְּׂקֵעָה שֶׁמְשַׁקִּיעִים בְּתַלְמִידוֹת, אִינָה חוֹזֶרֶת רִיקָם, וְסִימָן אִם מְצַלִּיחִים עִם הַתְּלַמִּידוֹת — כְּשֶׁהֵן קְשׁוּרוֹת אֲלֵיכֶן. הַמֵּאחֵל לָכֵן בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב כח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְהַל, י"ז אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

פֹּה תִּקְבַּל מִכְּתָבִים לְמָסֹר לִיעוּדָם, וְכֵן מִכְּתָב כָּלְלִי לְתִלוֹת אוֹ בְּבֵית־הַמְּדַרְשׁ אוֹ בְּפוֹלֵל לְמַעֲלָה, וְכֵן מִכְּתָב לְמָסֹר לְמִנְהֵלַת בְּבֵית־סֵפֶר, שֶׁתְּעַשֶּׂה מְזֶה הַעֲתָקוֹת לְתֵן לְמוֹרוֹת, וְכֵן יֵשׁ מִכְּתָב לְ... אֵת זֶה תְּמָסֹר לְ... זֶה דְּחוּף מְאֹד, שֶׁיִּגִּיעַ עוֹד עֲכָשׁוּ, וְכֵן כָּל

אָשֶׁר כב כט בַּנְחַל נה

המכתבים נחוצים, כי אני צריך רחמים רבים, ואני צריך שהילדים בתלמוד-תורה ובבית-ספר יתפללו עלי, כי היום תהיה ועדה חוזרת על-ידי מסירות הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו.

הקדוש-ברוך-הוא שאמר לעולמו די יאמר לצרותי די, ואזכה כבר לגנת ולשמחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ושלום לבנך ... גרו יאיר, לגכון קבלתי את מכתבך, ראה לגרס הרבה משניות וגמרא בכל יום, וכן תתמיד ב"ספר-המדות", כי המדות הן יסוד האדם, ותתפלל מתוך הסדור דיקא, ועל-ידי-זה תזכה לידי יראת שמים, ותהיה ותרן תמיד, ואל תפגס בכעס ועצבנות וכו', רק תהיה תמיד סבלן, ועל-ידי-זה תצליח דרךך תמיד.

הנ"ל...

כב כט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקהל, י"ז אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אם אפשר להתקשר אל ... גרו יאיר, שיפציר עוד לדודו, כי צריכים עדין ישועות גדולות, ובאמת הנה שליח טוב, ועזר הרבה מאד, אך עדין מעקר הישועה אנחנו רחוקים, ובמדינה של גיהנום הו, על-ידי כמה טלפונים מלמעלה הכל מסדר, ועל-כן אם אפשר שיפציר לדודו, כי באמת עזר.

העקר לזכר תמיד, כי אין לנו אלא את אבינו שבשמים, ואנחנו נמצאים בידו, כי באמת הכל לכל אלקות גמור הוא, ומה שרק רואים זה דמיון גדול, העלם והסתור וכסוי וכו', שנעלם ונסתר ונתכסה אמתת מציאיתו יתברך, וחושבים שיש איזה דרך הטבע

וכו', ועל-ידי-זה נטבעים בטיט הגון, חמר עב שנופל אליו הקחם (ספורי-מעשיות, מעשה ט'), וחסב שנה השטן, ובאמת עם אמונה פשוטה עוברים על הכל.

ראה לכתב חדשות אצלך בפרטיות בעניני הדפסה, איפה אתם אוהזים וכו', וכן בכלליות המצב בארץ ישראל.

המצפה לשמע ממך בקרוב...

כב ל.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר ויקהל, י"ז אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך ביותר באמונה פשוטה בו ותברך, ותדע, אשר אין בלעדיו ותברך כלל, והוא ותברך מחיה ומנהיה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו ותברך, וצריכים כל-כף להכניס את עצמו באמונה הקדושה, עד שלא יראה ולא ישמע משום דבר שבעולם רק את אמתת מציאותו ותברך. כי באמת הוא ותברך מלביש את עצמו בתוך הבריאה, וכבר אמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה יג, סימן ב'): "וכל שיח השדה" (בראשית ב, ה), כל האילנות כאלו משיחין אלו עם אלו, כאלו משיחין עם הבריות, וכתיב (חבקוק ב, יא): "אבן מקיר תזעק", כי אפלו דומם וצומח מדברים ומכל שכן חי, ומכל שכן וכל שכן מדבר, כלם מגלים את אמתת מציאותו ותברך, ומי שמתבונן באמת בדבר זה, אף פעם לא יפל בדעתו. וכמו שצעק דוד המלך (תהלים קלט, ו): "פליאה דעת ממני נשגבה לא אוכל לה", אני מאד מתפלא איך שיך בכלל ירידה ונפילה והשלכה ממנו ותברך, "אנה אלך מרוחק ואנה מפניך אברח, אם אסך שמים שם אתה, ואציעה שאול הגד", וכשאדם מכניס בדעתו

אָשֶׁר כב ל בְּנֵחֶל נו

ידיעות אלו, אז אף פעם לא ישבר, ואף פעם לא יתרחק ממנו יתברך. אדרבה, יפתח את פיו לדבר עמו יתברך באשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, אשר דבר זה עולה על הכל. וכשאדם מגיע למדרגה זו, שתמיד מרגיש את אמתת מציאותו יתברך, ומדבר עמו יתברך, הוא עומד במדרגה הכי עליונה, אשרי לו ואשרי חלקו!

ולכן ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם לא להשבר משום דבר, ואל תפל בכעס ובקפידות, אשר דבר זה הורס את האדם לגמרי. כי עקר הפשלונות של האדם ברוחניות ובגשמיות הן הפעם והרציחה, שמנה באה דחיקת השעה, שהוא דוחק את השעה, ואינו יכול לחכות בסבלנות. ולהפוך — עקר הצלחת האדם ברוחניות ובגשמיות, היא מדת הסבלנות, לחכות הרבה על כל פרט ופרט, ולא לדחוק את השעה כלל, ואז כשאדם זוכה להגיע למדרגה כזו של סבלנות, ששום דבר אינו שובר אותו, ושום דבר אינו מרחיק אותו, ושום דבר אינו מלחיץ אותו בלחצים, אז הוא מצליח בדרךכו בין בגשמי ובין ברוחני. ועל-כן ראה, ידידי היקר! לא להיות בטלן, רק חזק ואמץ, ותכניס את עצמך באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע ותאמין, אשר דבר קטן ודבר גדול אינו נעשה מעצמו, אלא ממנו יתברך לבד. (חלין ז:): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה, אלא אם-כן מכריזים עליו מלמעלה. (יומא לח:): אין מלכות נוגעת בחברתה, ואין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, אפלו כמלא נימא; פי הכל משגח בהשגחה פריטי פריטית ממנו יתברך, וככל שתכניס את עצמך במדת האמונה, כן תזכה לעבר על הכל, פי אין עוד טוב ונעם בחיי האדם כמו מדת האמונה, שהתוצאות ממנה הן הסבלנות והשמחה וההתחזקות בחיי יום יום.

גא ונא להשתדל להתפלל השלש תפלות: שחרית, מנחה, מעריב בכל יום במנין, פי מי שמתפלל במנין, מוחלין לו על כל עוונותיו, פי בשעה שהצבור מתפללין, הוא עת רצון גדול בשמים, ואין דנים אותו כלל. וכן תתמיד בלמוד התורה הקדושה, שתהיה

רגיל באמירת משניות, פי משנ"ה אותיות נשמ"ה, ועל-ידי שמרגיל עצמו באמירת משניות כסדרן, מטהר ומזכך את נשמתו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב לא.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר וינהל, י"ז אדר ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

ראי לחזק את עצמך ביותר במדת האמונה, להאמין בו ותברך, אשר אין בלעדיו ותברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, וזה היסוד בקיום האדם בגשמיות וברוחניות, פי בלי אמונה אין לאדם קיום כלל, ונחמינו הקדושים אמרו (מכות כד): בא חבוק והעמידן על אחת, שונאמר (חבוק ב, ד): "וצדיק באמונתו יחיה"; פי באמת חבוק היה בנה של השונמית, שהיא היתה עקרה, וברכה אלישע בבן זכר, ואמר לה (מלכים-ב' ד, טז): פעת חיה את חובקת בן, ומברכה זו נולד חבוק. ולכן דיקא חבוק הנביא העמיד את כל התורה כלה על עמוד אחד, והוא: האמונה הקדושה, פי הוא נולד רק בזכות האמונה, שהאמינה אמו בברכתו של אלישע הנביא. רואים מזה, איך שהאמונה של הנשים, כשמאמינים בדברי הנביא שמבטיח הבטחה, אז מתקיים במלא מוכן המלה ובתכלית השלמות, ולא עוד, אלא בזכות האמונה הזאת יוצא בן, שמאיר את כל העולם כלו עם האמונה הקדושה.

ועל-כן ראי לחזק את עצמך ביותר במדת האמונה הקדושה בו ותברך, ודבר זה יכניס בך בטחון עצום, פי כשמאמינים בו ותברך, אשר אין בלעדיו ותברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, אז לא דואגים כלל דאגת מתר, פי על-ידי תקף האמונה הקדושה ממשיכים על עצמו כל מיני השפעות טובות, וכך הצרות שעוברות על האדם, הן רק מחמת חסרון האמונה, פי המאמין האמתי בו ותברך, זוכה למדת הסבלנות, וכשיש לו סבלנות, יש לו כפר הכל,

אָשֶׁר כּב לב בְּנַחֵל נט

כּי נִמְשָׁכוֹת לוֹ כָּל הַשְּׁפָעוֹת טוֹבוֹת, וּבִיּוֹתֵר צְרִיכוֹת הַנְּשִׁים לְמַדַּת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמָן בְּתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדָּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, כּי עוֹבֵר עָלֶיהֶן הַרְבֵּה יְסוּרִים, צְרוֹת וּמְרִירוֹת, וְצַעַר גְּדוֹל בָּנִים, וְהֵן תְּמִיד תַּחַת לְחָצִים תְּמִידִים וּכְבֵּדִים, וְעַל-יְדֵי שְׂמִכְנִיסִים אֶת עֲצָמָן לְתוֹךְ הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְיוֹדְעִים וְעַד, אֲשֶׁר אֵין בְּלִעְדָּיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, עַל-יְדֵי-זֶה מְשַׁתְּחָרְרִים מִכָּל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים וְהַלְחָצִים, וְזוֹכִין לְסַבְּלָנוֹת גְּדוֹלָה.

וְלָכֵן רְאֵי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בִּיּוֹתֵר בְּמַדַּת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּו יִתְבָּרַךְ, וְעַקֵּר הַיְסוּד בְּאֱמוּנָה לִידַע שֶׁהוּא יִתְבָּרַךְ לְבַדּוֹ נִמְצָא, וְאֵין זוּלָתוֹ נִמְצָא, וְעַל-כֵּן כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמִדְבָּרִים וּמְבַקְשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ — נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, וְעַל-כֵּן הַפְּלִיג רַבְּנוֹ ז"ל מְאֹד מְאֹד בְּתַפְלוֹת הַנְּשִׁים, וְאָמַר, שְׂמֵאֵד מְאֹד מְקַבְּלוֹת וּמְרַצוֹת תַּפְלוֹת הַנְּשִׁים בְּשָׂמִים, כּי דִרְכָן שֶׁל נְשִׁים, שֶׁהֵן תְּמִימוֹת בִּיּוֹתֵר, וְאִם הֵן חִזְקוֹת בְּאֱמוּנָה, הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּהֶן הִיא בְּאֵמַת בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, וְלָכֵן תַּפְּלָתָן הִיא מְקִירוֹת לְבָן, שְׂמִדְבָּרוֹת וּמְשִׁיחוֹת אֶל חַי הַחַיִּים אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, וְנִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל.

הַקְּדוּשָׁת-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תַּפְלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שֶׁתִּהְיֶה לָךְ הַצְּלָחָה בְּכָל עֲנִינְיָךְ, וְתְּמִיד תִּבְשְׂרֵי לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּב לב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וּבִקְהַל, י"ז אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", תְּלִמְיָדֵי "הַיְכָל-הַקֶּדֶשׁ" דִּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַזֶּה עָלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצְלִיֵם מִכָּל

צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! מה אמר לכם! גדל הזכות הזו, שאנו זוכים לידע מרבנו ו"ל — אין לתאר ולשער כלל, וכל זמן שאנו מלבשים בגוף גשמי וחקרי, איננו יודעים מי רבנו ו"ל ומה רבנו ו"ל ומתן עצותיו הקדושות. ובאמת אם נלמד ספרי רבנו ו"ל, נבין מרחוק גדלותו של רבנו ו"ל, נבין מרחוק גדל המעלה שלומדים ספרי רבנו ו"ל, ומתחזקים עם עצותיו הקדושות. לכן זה דבר גדול מאד מאד להתקבץ על-פל-פנים פעם בשבוע ולדבר מרבנו ו"ל.

רבנו ו"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לג), שאדם צריך לראות שיהיה תמיד שלום בינו לבין עצמו. רואים בני-אדם שאינם משלימים עם עצמם, וכל אשר עובר עליהם הם שבורים ורצוצים, ממרמרים ומדכאים, כי לא הולך להם כמו שרצו. ובאמת, זה נקרא שאדם איננו בשלום עם עצמו. וברגע שאדם איננו בשלום עם עצמו, סימן שאין לו אמונה, כי אם היה מחזיק עצמו באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, שהוא יתברך מחיה ומתהוה ומקים את כל הבריאה כלה, וכל אשר עובר עליו דבר גדול ודבר קטן זה מפניו יתברך, אזי היה שמח עם עצמו ובשלום עם עצמו, וכשאינו שמח ובשלום עם עצמו, סימן שחסר לו הקדוש-ברוך-הוא בחיים, ועל נקדה זו אדם צריך לעבד, שירגיש את הקדוש-ברוך-הוא בתוך תוך לבו. ואומר רבנו ו"ל, איך זוכים לזה? רק על-ידי שמתקרבים אל הצדיק. כשאדם מקרב אל הצדיק, הצדיק נקרא שלום. כי מה זה צדיק? זה שנוטר ברית, ולכן הצדיק הוא ברית שלום, וכל עבודת הצדיק רק להכניס שלום בין יהודים, שיהיה שלום בין איש לרעהו, שיהיה שלום בין אדם למקום, בין אדם לחברו, בין אדם לאשתו, כי הקדוש-ברוך-הוא נקרא שלום, כמו שאומרים חכמינו הקדושים (שבת י:): לא מצא הקדוש-ברוך-הוא כלי המחזיק ברכה אלא שלום. ולכן עלינו לעבד על נקדה זו — שיהיה שלום בין נשמות ישראל, שיהיה שלום בין אדם להקדוש-ברוך-הוא, ויהיה שלום בין אדם לעצמו.

שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה אֲסוּנוֹת, בַּר מִיָּנֹן, וְאָדָם צָרִיף תְּמִיד לְפָחוּד, "אֲשֶׁרִי אָדָם מִפָּחוּד תְּמִיד", וְעַקֵּר הַפָּחוּד צָרִיף לְפָחוּד מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְרַגַע שֵׁישׁ לְאָדָם יֵרָאֵת שָׁמַיִם, מִמִּילָא יִמְתִּיק מֵעֲצָמוֹ אֶת כָּל הַדֵּינִים; כִּי בְּזֶה שְׂאָדָם מִתְּיָרָא וּמִפָּחוּד רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזֶה הוּא מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ שְׁמִירָה מִהַשָּׁמַיִם; כִּי בְּאֵמֶת הַכֹּל זֶה אֵלְקוֹת וְאֵלְקוֹת זֶה הַכֹּל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ. אָבֵל אִם אֵין לְאָדָם שְׂכָל וְדַעַת לְהַכִּיר שֶׁהַכֹּל זֶה מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַמָּצֵם עֲצָמוֹ בְּאִיזָה שֶׁר וּבְאִיזָה מוֹשֵׁל, בְּאִיזָה שׁוֹטֵר, בְּאִיזָה מְשֻׁפֵּט, בְּאִיזוֹ חִיָּה רְעָה, וּמִתְחִיל לְפָחוּד מְזָה, שְׂזוֹ נִקְרָאת יֵרָאֵה תַחְתּוֹנָה. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן טו): אִם אָדָם דִּן אֶת עֲצָמוֹ וְשׁוֹפֵט אֶת עֲצָמוֹ עַל כָּל דְּבָר וְדְבָר שְׁעוֹשָׂה, אִזּוֹ אִם יֵשׁ דִּין לְמַטָּה אֵין דִּין לְמַעְלָה, אִם אֵין דִּין לְמַטָּה יֵשׁ דִּין לְמַעְלָה; כִּי עַל-יַדֵּי שְׁשׁוֹפֵט עֲצָמוֹ — מִמְתִּיק מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַדֵּינִים, אָבֵל אִם אֵינוֹ שׁוֹפֵט עֲצָמוֹ, אֲזִי מִפְּחִידִים אוֹתוֹ עִם עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים.

וְלִכֵּן הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל עַל "הַתְּבוּדוֹת", לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, וַיַּעֲשֶׂה לְעֲצָמוֹ חֲשָׁבוֹן הַנְּפֹשׁ, הָאֵם כְּדָאִי לִי לְהַצִּיק לְזוּלָתִי? ! הָאֵם רְאוּי לִי לְדוֹן אֶת הַזּוּלָת לְכַף חוּב? ! הָאֵם יָאֵה לְדַבֵּר עַל הַזּוּלָתִי? ! הֲלֹא סוּף כָּל סוּף מְקַבְּלִים מִדָּה כְּנִגְדֵּי מִדָּה! שְׂכָל זֶה עֲנִיֵן הַתְּבוּדוֹת וְתַפְלָה, שְׂאָדָם עוֹרֵף חֲשָׁבוֹן לְעֲצָמוֹ — מָה עֲשִׂיתִי וְכוּ', מָה אֲנִי עוֹשֶׂה? ! הָאֵם אֲנִי מְקַרְב לְצַדִּיק אֲמַת? ! הָאֵם אֵינְנִי מְטַעֵה עֲצָמִי? ! אֲשֶׁר זֶהוּ הַעֲקָר — שְׂאָדָם לֹא יְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): הַעוֹלָם מְטַעֵה מְאֹד, לִכֵּן רְאוּ שְׂלֹא יְטַעֵה אֶתְכֶם הַעוֹלָם. כִּי בְּזֶה הַעוֹלָם אָדָם יְכוֹל לְחִיוֹת בְּדַמְיוֹן גְּדוֹל, וְלִכֵּן בְּגִי-אָדָם כָּל-כֶּף שְׁבוּרִים וּרְצוּצִים. אָבֵל מִי שְׂמַרְגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּזֶה מוֹרִיד מִמֶּנּוּ אֶת כָּל הַפְּחָדִים.

לִכֵּן עָלִינוּ לְשַׁמַּח מְאֹד שְׂאָנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ז"ל, שְׂגִלָּה לָנוּ אֶת הַעֲצָה הַנּוֹרְאָה שֶׁל שִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, וְלִהְיוֹת חֲזָקִים בְּזֶה מְאֹד, וְלְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְהַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ

מְכַנִּים בְּאָדָם שְׂמִיחָה אֲמִתִּית; כִּי אֵין עוֹד שְׂמִיחָה לְאָדָם כְּמוֹ שֵׁשׁ לוֹ לְמִי לְסַפֵּר אֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו, כִּי לְהַפְּךָ — כְּשֵׁאֵין לְאָדָם לְמִי לְשַׁפֵּךְ אֶת לְבוֹ, הוּא נִשְׁבֵּר לְגַמְרִי. כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲתָנוּ יֵשׁ לוֹ עַל הַלֵּב אֶבֶן כְּבֵדָה, זֶה בְּכַה וְזֶה בְּכַה, זֶה חַיֵּב חוֹבוֹת, זֶה רוֹק, זֶה רִנָּקָה, אֵלּוֹ אֵין לְהֵם שְׁלוֹם-בֵּית, אֵלּוֹ אֵין לְהֵם פְּרִינְסָה, וְלֹא חֲסָרוֹת צָרוֹת, וּמְחַפְּשִׁים לְמִי לְסַפֵּר אֶת הַצָּרוֹת וְלַפְּרֹק אֶת הַלֵּב, וּבְרַגְעַ שְׂאָדָם לוֹמֵד עֲצוֹת רַבְּנוּ ו"ל, רַבְּנוּ ו"ל מְגַלֶּה לוֹ לְשַׁפֵּךְ אֶת הַלֵּב אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְרַגְעַ שְׂאָדָם עוֹשֶׂה כֵּן, אֲזִי מְרַגֵּשׁ עֲצָמוֹ רְגוּעַ וְנִנּוּחַ לְלֹא לַחֵץ. כִּי הִנֵּה תִתְאַרְוּ לְעֲצָמְכֶם, אָדָם מְלֹא צָרוֹת וְיִסוּרִים, לְחָצִים, דְּכָאוֹן, מְתַחִים, וְהִנֵּה יוֹצֵא בַּחוּץ בְּשִׂדָה וּכְדוּמָה, וּמְסַפֵּר לוֹ יְתִבְרֵךְ כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו, אֲזִי הַכֹּל מִשְׂתַּנֶּה, כָּל הָאֶבֶן הַכְּבֵדָה שֶׁהִיְתָה עַל הַלֵּב נִגּוּלָה. לְכֵן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וּמֵאַחַר שְׂזוּכֵינוּ לִידַע מְרַבְּנוּ ו"ל, הִבָּה לֹא נִהְיָה בְּטִלְנִים, וְנִקְיִים אֶת עֲצוֹת רַבְּנוּ ו"ל, וְהַעֲצָה הַשְּׂנִיָּה: לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה, כְּמוֹ שְׂאָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן כד): מְצִיָּה גְדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשְׂמִיחָה תְּמִיד; וְעַקֵּר הַשְּׂמִיחָה — לְשִׂמְחָה גַם אֶת אַחֲרִים, וּבְעַקֵּר — אֶת אִשְׁתּוֹ וּמִשְׂפָּחָתוֹ, שְׂזוּהִי הַמְצִיָּה הַגְּדוּלָה בְּיֹתֵר, כִּי קִדְּם צָרִיכִים לְרִאוֹת שֶׁהַבֵּית יִהְיֶה שְׂמֵחַ, אֲשֶׁר אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין ע.ו.): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוּפוֹ וְהַמְּכַבֵּדָה יוֹתֵר מְגוּפוֹ, וְהַמְּדַרְיָךְ בְּנִי וּבְנוֹתָיו בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְהַמְּשִׁיאָן סְמוּךְ לְפָרְקָן, עָלָיו הַפְּתוּב אוֹמֵר: "וַיִּדְעַתָּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְלֶךְ". אָדָם צָרִיךְ לְאַהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוּפוֹ, וּמִי אֵינוֹ אוֹהֵב אֶת עֲצָמוֹ?! אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, תֵּאָהֵב אֶת אִשְׁתְּךָ כְּמוֹ שְׂאֲתָה אוֹהֵב אֶת גּוּפְךָ, וְתִכְבֵּד אוֹתָהּ — וְהַמְּכַבֵּדָה — יוֹתֵר מְגוּפוֹ. הִינּוּ תַחֲשׁוּב כֵּן: "אֲנִי יָכוֹל לִילֶךְ עִם מְעִיל פְּשׁוּט וְכוּבַע פְּשׁוּט, אֲבָל לְאִשְׁתִּי עָלִי לְדַאֵג לְמַלְבוּשִׁים נְאִים יוֹתֵר" וְכוּ'. וְהַמְּדַרְיָךְ בְּנִי וּבְנוֹתָיו בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל — לְחַנּוּךְ אֶת הַיְלָדִים בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה וְהַמְצִוּוֹת, בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ, בְּדֶרֶךְ שֶׁל אֲמוּנָה וְתַפְלָה, בְּדֶרֶךְ שֶׁל שְׂמִיחָה, וְהַמְּשִׁיאָן סְמוּךְ לְפָרְקָן' — לְחַתֵּנָם בְּגִיל צְעִיר, וּמִי שְׂמִקְיִים אֶת זֹאת עָלָיו הַפְּתוּב אוֹמֵר: "וַיִּדְעַתָּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְלֶךְ" — אֲזִי יֵשׁ

שְׁלוֹם בְּבֵית, וְאִם יֵשׁ שְׁלוֹם-בֵּית — יֵשׁ כְּבֹד הַכֹּל; כִּי שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁלוֹם. וְזֹאת אָנוּ לוֹמְדִים אֶצֶל רַבְּנֵינוּ ו"ל, אֲשֶׁר רַבְּנֵינוּ ו"ל הִקְפִּיד מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְגָלָה, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לְשִׁבְרֵי אֶת הַשְׁלוֹם-בֵּית אֶצֶל בְּנֵי-הַנְּעוּרִים, כְּדֵי שְׂיִכְשִׁילֵם בְּעִבְרוֹת חֲמוּרוֹת (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רפד). וְרַבְּנֵינוּ ו"ל רָצָה שְׁנִזְהַר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד. וַיִּכְמוּ שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכַא מְצִיעַ נט): אֲוִקִירוֹ לְנִשְׂיָכוֹ כִּי הֵיכִי דְתַתְּעָתְרוּ; כִּי אֶצֶל רַבְּנֵינוּ ו"ל הָיָה הָעֵקֶר שְׁלוֹם-בֵּית. וְעַד כְּדֵי כָּף, שְׂרַבְּנֵנוּ ו"ל גָּנָה אֶת הַמְּלַמְדִים הַעוֹזְבִים אֶת הַבֵּית לְחֻצֵי שָׁנָה, כְּדֵי שְׂתַהַיֶּה לָהֶם פְּרִנְסָה, וְאָמַר, שְׂאָדָם צָרִיךְ לֵהִיֹּת בְּבֵיתוֹ עִם אִשְׁתּוֹ. וְדָבָר זֶה אָנוּ לוֹמְדִים אֶצֶל רַבְּנֵינוּ ו"ל.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לָנוּ, שְׂאָנוּ מִתְעוּרְרִים וּמְעוּרְרִים זֶה אֶת זֶה, וּמְחַזְקִים זֶה אֶת זֶה, אֲשֶׁר זֶהוּ דְבַר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד. וּבַפֶּרֶט עֲכָשׁוּ, שְׂכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִמְצְאִים בְּמִצְבִּים כָּל-כָּף קָשִׁים, שׁוֹמְעִים וְקוֹרְאִים כָּל מִינֵי צְרוֹת בְּכָל־לֵיּוֹת, וְזֶה מֵה שֶׁהוֹרֵס אֶת הָאָדָם. כִּי כְּשֶׂאָדָם שׁוֹמֵעַ כָּל הַיּוֹם אֶת כְּלֵי הַתְּקַשְׁרֹת בְּהַסְתּוֹת נִגְדַּת פְּלוּנֵי אוֹ נִגְדַּת אֱלֻמוּנֵי, וְשֶׂאֶר מִינֵי לְכָלוּף, כְּפִירוֹת וְאִפִּיקוֹרְסוֹת וְנֵאוּף, וּמְכָל שְׂכָן קוֹרְאִים עֲתוּנִים הַמְּלֵאִים עֵרֶם, תְּעוּב, זֶהוּם וְשִׁקוּץ, מְלֵאֵי מִינוֹת וְכוּ', אֲזִי מִחַ הָאָדָם נִשְׂמָטֵם לְגַמְרֵי, עַד שְׂנִכְנַס בְּפִתְחֵי — מֵה יִהְיֶה וְאִיךָ יִהְיֶה, אֲבָל בְּזֶה שְׂמַדְבָּרִים יַחַד אֲמוּנָה, וּמְפִיעִים אֶת אֹר רַבְּנֵנוּ ו"ל, בְּזֶה מְצִילִים נְפְשׁוֹת. וְלָכֵן עֲבוּדָה זֹאת צָרִיכָה לֵהִיֹּת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים — לְקַרֵּב אֶת עַם יִשְׂרָאֵל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה הַתְּקוּן הַכִּי גְדוֹל שְׂלָנוּ.

קֹדֶם שְׂאֲלָנִי מִיִּשְׁהוּ, אֲשֶׁר הוּא רוֹצֶה לְצַאת לְהַפְּצָה וְאִשְׁתּוֹ מוֹנַעַת מִמֶּנּוּ, וְעִנִּיתִי וְאָמַרְתִּי לוֹ: כְּשֶׂעַם יִשְׂרָאֵל לְפָנַי חֲמָשִׁים שָׁנָה הָיוּ בְּמַחְנֵה הַסֵּגֶר, בְּשׁוֹאָה הָאֵימָה, שׁוֹאָה גְּשָׁמִית שְׂעֵבְרָה עַל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנִהְרָגוּ שְׂשֵׁה מְלִיּוֹן יְהוּדִים, אֲנָשִׁים רְעִיבֵי לְלַחֵם, צָמְאוּ לַמַּיִם, יָכְלוּ לְעַבֵּר עֲלֵיהֶם כַּמָּה יָמִים בְּלֵי אֲכָל וּשְׂתִיָּה, וְהִסְתּוּכְבוּ כְּשִׁלְדִים, וְהִנֵּה בְּדֶרֶךְ לֹא דֶרֶךְ יְהוּדֵי צְדִיק הַשִּׁיג שֶׁק לָחֵם וְדוּד מַיִם, וְהִתְגַּבַּב לְתוֹךְ הַמַּחְנֵה הַסֵּגֶר, וְהִחַל לְחַלֵּק לָחֵם לְרַעֲבִים

ומים לצמאים, אם היתה אשתו מונעת ממנו לעשות זאת, היתה מציתה? ! בודאי לא! כי זה ענין של פקוח נפש, ואדרבה, היתה מסבירה בנחת, שפה מדבר באנשים העומדים על סף גויעה ברעב, וכמעט שגוססים וכו', והקדוש-ברוך-הוא זכה אותנו להצילם, אז הבה נרתם להציל את נפשות ישראל. ובודאי על-ידי הסברה כזו, היתה יכול לפעל, שגם אשתו תעזור לו לשאת עוד ועוד שקי לחם ולחלקם בין היהודים. היום אנו עוברים שואה רוחנית, ממלאים את ארץ ישראל עם גויים וגויות, הכפירות והאפיקורסות פתוח, מדברים בגלוי נגד הקדוש-ברוך-הוא ונגד כל הקדוש לעם ישראל, רוצים להשפית את שם השם מעם ישראל, מליון וחצי ילדים אינם מקבלים חנופה תורני, אינם יודעים "שמע ישראל הוי"ה אלקינו הוי"ה אחד", עוקרים אותם לגמרי מהמסרת, פלם במחנה הסגר אחד גדול, וכלם רעבים וצמאים — לא לחם ולא למים, אלא לשמע את דבר ה', האם לא חובה לקחת שקית מלאה חוברות וקונטרסים ולהפיצם בין נשמות ישראל ולהצילם, להכניס בהם איזו תקנה בחיים? ! כי פשיש חילוניות — זו ריקניות, אדם ריק מכל טוב, מכל תכונ, וכל-כף מר ומרור לו בחייו; הבה נחשב כמה אנשים היינו יכולים להציל מהתאבדות — אם היינו מגיעים בזמן הנכון וברגע הנכון. כי בשעה שאדם אבד עצמו לדעת, רחמנא לצלן, באשר קורים מקרים כאלו לעתים מזמנות, אם היו דקה קדם נותנים לו קונטרס: "תהיה רגוע", "תהיה שמח", "תהיה סבלן" וכדומה, היינו זוכים להציל נפש מישראל, וכבר אמרו חכמינו הקדושים: פל המקים נפש אחת מישראל, כאלו קים עולם מלא; אזי גם האשה היתה עוזרת להפיץ, כי רואים בחוש, שזו הצלת נפשות ממש. ולכן תהא ההפצה בראש מעינינו, כלנו חטאנו, עשינו עברות מאד חמורות, עברנו על רצונו יתברך, נכשלנו כמה שנכשלנו, ומה התקון שלנו? רק לקרב יהודים להקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי-זה הקדוש-ברוך-הוא ימחל גם לנו. ואמר רבנו ז"ל לאנשי שלומנו: אם אתם תהיו שמחים, תהיה טובה לעולם, ומדוע? כי עוברים על בני-אדם צרות ויסורים, אין להם למי לפנות ולספור את כל לבם, אבל כשרואים יהודי שמח, באים ונדבקים אליו, ומספרים

אָשֶׁר כב לב בְּנַחֵל סה

לוּ כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עֲלֵיהֶם. וְלִכֵּן אִם אָנוּ נִפְיֵץ אֹר רַבְּנוּ ז"ל וּנְשַׁמַּח יְהוּדִים, אֵין עוֹד שְׂמֵחָה גְּדוּלָּה מִזֶּה.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, רְאוּ לְעֶסֶק בְּהַפְצָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוּלָּה, כִּי זֶה הַתְּקוּן שְׁלָנוּ — לְגִלוֹת אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְכַמוּבָא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן טו): כְּשֶׁמִּתְגַּלֶּה וּמִתְפָּרֵס הַצַּדִּיק, בְּזֶה מִתְגַּלֶּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל עֲנִיָּן גְּלוּי הַצַּדִּיק זֶה גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרַגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, וְעֲלִינוּ לְשִׂמְחָה בְּעֲצָמֵנוּ וּלְשִׂמְחָה אֶת אַחֲרֵים.

וְלִכֵּן עֲתָה בְּחֻדֵּשׁ אֲדָר, נִשְׁתַּדֵּל לְשִׂמְחָה מְאֹד, גִּלְף בְּרִקּוּד אַחַר כָּל תְּפִלָּה וּתְפִלָּה, וְכֵן נִרְאֶה לְשִׂמְחָה יְהוּדִים אַחֲרֵים. לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, יִשְׁנֵם חוֹלִים לְמֵאוֹת וְאֲלָפִים וּרְכָבוֹת, אֲשֶׁר שׁוֹכְבִים עֲכָשׁוּ בְּבֵתֵי חוֹלִים וּמִפְרָפְרִים מְרַב יְסוּרִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, רַחֲמָנָא לְיִשְׂרָאֵל, מֵהַ שְׁקוּרָה, וְאֲשֶׁרֵי אָדָם הַזּוֹכֶה לְקִיָּם מְצוֹת בְּקוּר חוֹלִים, וְאֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכֶה לְחִזְק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחָה אֶת כָּלֵל נְשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּלֵנוּ חוֹלִים, כִּי בְּגִלוֹת הַזֶּה כָּלֵנוּ חוֹלִים, וְעַקֵּר הַרְפוּאָה — גְּלוּי אֱלֻקוֹת, וְאִם נִחְדִיר בְּעֲצָמֵנוּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַתְּרוּפָה שְׁלָנוּ, זֶה הַתְּקוּן שְׁלָנוּ, זֶה הַתְּקוּהָ שְׁלָנוּ. לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, חַמְלוּ עַל עֲצָמְכֶם וְעַל כָּלֵל נְשֵׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּבִזְכוּת זֶה נִשְׁעֵ יִשׁוּעָה גְּדוּלָּה.

לְפָנַי שְׁבוּעַ עֲשִׂיתִי מִגְּבִית אֲצַל כָּלֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ" בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּעִבּוֹר 'מִקְּוֵה מְלָכָה', שְׁנִבְנִית בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוּלָּה. שְׁאֵלוּ אוֹתִי גַם-כֵּן עַל זֶה, אִם הַמִּקְּוֵה בְּאַמַּת מְסֻגְלֵת לְהַפְקֵד, וְהַשְׁבֵּתִי אֲשֶׁר לֹא סִפֵּק בֶּן הוּא, וּמִדּוּעַ? כִּי הַמִּקְּוֵה נִבְנִית בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוּלָּה, בְּמִחְתָּרֵת כְּמוֹ בְּרוּסְיָה לְפָנַי שְׁבָעִים שָׁנָה, שְׁהִיוֹם אֵין כְּדָבָר הַזֶּה, אֲבָל לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, בְּיִבְנָאֵל אָנוּ צָרִיכִים לְבָנוֹת מִקְּוֵה בְּסִתְרָה, כִּי יֵשׁ שֵׁם סִמְ"ך-מ"ם רִשָּׁע מְרִשָּׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, שְׁמִסֵּר אוֹתָנוּ וּמוֹסֵר אוֹתָנוּ בְּמִסִּירוֹת עַל לֹא דְבָר, וּמִצִּיק לָנוּ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הַתְּגַבְּרָנוּ עָלֵינוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוּלָּה וְאָנוּ בּוֹנִים אֶת הַמִּקְּוֵה, וְאֲצִלוּ יְתִבְרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב דְבָר שֶׁל מִסִּירוֹת נֶפֶשׁ,

וְלָכֵן הַמִּקְנָה הַזֹּאת הִיא מְסֻגָּלַת לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, וְעֵשִׂיתִי מִגְּבִית שֶׁפֶל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כָּל מִשְׁפָּחָה תִּתֵּן מֵאָה שְׁקָלִים. וְאֲנִי מִכְרַח לְהוֹדוֹת בְּרַבִּים לְרַב רַבִּים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁתָּרְמוּ בְּעִבּוֹר הַמִּקְנָה, וְהַזְכוֹת הַזֹּאת בְּיָדַי תִּלְךָ לְפָנֶיהֶם, וְיִתְקַיֵּם (שְׁעֵיָה נח, ח): "וְהִלַּךְ לְפָנֶיךָ צְדָקָה". כִּי זוֹ זְכוֹת גְּדוּלָה מְאֹד — לְעֹזֵר לְטִהָרַת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרֹט לָנוּ, שְׂאִין אֵף אֶחָד שְׁיַעֲזֵר, אִין אֵף אֶחָד שְׁיִתְבּוֹנֵן בְּצָרָה שְׁבָה אָנוּ נִמְצָאִים, אֲלֵא אֲדַרְבָּה אָנוּ יוֹדְעִים שֶׁהַכֹּל זֶה רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְיָדַי זֶה טוֹב כֶּף, שְׂאָנוּ יוֹדְעִים שְׂאִין לָנוּ אֵף אֶחָד, וְאֵז אָנוּ מִכְרַחִים לְכַרַח לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אִם יֵשׁ לְאָדָם מִיִּשְׁהוּ אַחֵר, הוּא שׁוֹכַח שֵׁישׁ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חִלְיָה. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹהֵב אוֹתָנוּ, כְּמֵאֲמָרֶם ז"ל (מְשִׁלִּי ג, יב): "אֵת אֲשֶׁר יֹאֵהֵב ה' יוֹכִיחַ", כֹּל שֶׁחָפֵץ בּוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְדַכָּאוּ בְּיִסּוּרִים (בְּרֻכּוֹת ה.), עַל-כֵּן אָנוּ מְקַבְּלִים מִכּוֹת פֶּה וְשֵׁם, מְסִיבָה פֶה וְשֵׁם, עוֹד יִסּוּרִים וְסִבָּל, אֲדַרְבָּה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרָאֵה לָנוּ אֵת גְּדֹל אֶהְבֵּתוֹ אֲלֵינוּ, וְשְׂרוּצָה שְׁנִפְנָה רַק אֲלֵינוּ, וְלֹא נִבְטַח בְּשׁוּם בֶּן אָדָם. וְלָכֵן מִי שְׁנִדֵּב בְּעִבּוֹר הַמִּקְנָה, יִתְבַּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן, וְזוֹ הַמְצָנָה הַכִּי גְדוּלָה, וְיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּהַלְדֵת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְיִהְיֶה לוֹ חֵלֶק בְּגֻאָלָה, וּמִי שְׁעֵדִין לֹא נִדָּב, אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם מְאֹד, עֲלֵינוּ לְגַמֵּר לְשִׁפְץ וְלַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים, אֲנִי תָרְמוּ מֵאָה שְׁקָלִים בְּעִבּוֹר מִקְנָה מְלָכָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזָרְכֶם בְּזְכוֹת הַתְּרוּמָה הַזֹּאת, שְׂגַם לְכֶם יְהִי טוֹב בְּחַיִּים, וְגַם לְכֶם יוֹלְדוֹ בָּנִים וּבָנוֹת, נְכָדִים וְנְכָדוֹת, וְעוֹד תִּזְכּוּ לְרֹאוֹת נִינִים אֲצֵל יְלַדְיְכֶם, כִּי בְמָה שְׂאָדָם עוֹזֵר לְזוּלַת — בְּזֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לוֹ חֲזָרָה.

אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֵת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בֵּאוּ וְנִשְׁמַח בְּלָנוּ יַחַד, בֵּאוּ וְנִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְזֶה הִיְסוּד אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, לְהַתְּבַדֵּד בְּכָל יוֹם אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְדַבֵּר אֲלֵינוּ יִתְבַּרַךְ, לְשִׁמַח מְאֹד וּלְשִׁמַח יְהוּדִים אַחֵרִים, וּבְזְכוֹת זֶה נִזְכָּה לְגֻאָלָה הַאֲמִתִּית וְהַשְּׁלָמָה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן וְאָמֵן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי

אָשֶׁר כב לג — כב לד בְּנַחֵל סז

שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּחֲנוּן עֲלֵיכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד, וְתִרְאוּ גִּחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

כב לג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, י"ח אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל רְצוּף מִכְתָּב כָּלְלִי לְתוֹלוֹתוֹ תִּכְן-וּמִיד בְּלוּחַ הַמּוֹדְעוֹת לְמַעַן תַּחֲיֶה אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁאֵינִי נֹשֵׁב כָּלֵל מִכָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו.

מוֹהַרְנֵי"ת ז"ל הָיָה לוֹ בְּכָל פֶּעַם מְנִיעוֹת חֲדָשׁוֹת בְּשַׁעַה שְׁהֵיָה צָרִיף לְנִסְעַ לְרַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁתּוֹ בְּכַתֵּה לוֹ בְּמַר לְבָבָה וְכוּ' — הִיִּתְכֵן שְׁתַּעֲזֹב אוֹתִי לְבַד עִם הַיְלָדִים וְכוּ', וּבְכִיּוֹת שֶׁל אִשָּׁה קָשָׁה לְסָבֵל וְכוּ', וְאֶף-עַל-פִּי־כֵן לֹא הִסְתַּפֵּל עַל זֶה, לְבִסּוּף הַשְּׂאִיר לָנוּ הַשְּׂאִרָה כְּזוֹ, וּמָה הָיָה נַעֲשֶׂה בָּאֵם לֹא הָיָה נוֹסֵעַ, וְלֹא הָיָה בָּא בְּכָל פֶּעַם אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, לֹא הָיָה נֹשֵׂא מִרַבֵּנוּ ז"ל אֶפְלוֹ עָלֶה אֶחָד, וְכֵן נֹשֵׂאֵה הַשְּׂאִרָה לְדוֹרוֹת עוֹלָם הַמְּחִיָּה וּמְחִזְקָת אֲנָשִׁים עַד עַכְשָׁיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב לד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, י"ח אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אם אתה רוצה להצליח ביום הזה, תתחיל את היום עם למוד גמרא, שתעשה לעצמך שעור קטן או גדול לפני התפלה בגמרא, שזה מכרית את כל הקלפות והמשחיתים המסבכים את האדם בכלליות ובפרטיות וכו', הינו על-ידי עוונותיו המרבים, האדם מסבב בקלפות לאלפים ולרבבות, שאחד אינו רואה אותם, כמאמרם ז"ל (ברכות ו.): אלא לא נתנה רשות לעין לראות וכו', הנה נבהל איך שמסבכים אותו אלפים ורבבות קלפות ומשחיתים וכו' וכו', אבל על-ידי למוד גמרא הוא כורת אותם לגמרי, ולכן מה טוב ומה נעים אחרי שאומר בקומו משנתו ברפת התורה, שילמד פרק משניות, ואחר-כך שעור בגמרא, שזה מכרית את הקלפות, ויען שהסמ"ך-מ"ם יודע את זה, לכן הוא מונע מהאדם שלא ילמד גמרא, פה זה מאחר וכו', פה אתה לא מבין וכו', פה מי אומר שזה ככה וכו', הוא בא עם כל מיני נכלי ערממיות, העקר לא ללמד גמרא קדם התפלה, ולכן תעשה לעצמך קביעות, אפלו לומר כמה שורות גמרא קדם התפלה גם-כן טוב מאד והצלחה לנפש, וכן במוצאי-שבת-קדש תכף כשגומרים הבדלה וכו', כבר להתחיל שעור בגמרא, כי זה קטרת נגד הסמ"ך-מ"ם, הוא מאד מאד מיוחד מלמוד גמרא. ולכן, אהובי, ידידי היקר! החזק בגמרא, ואל תניח את למוד הגמרא בשום פנים ואפן, ומי שמדבר נגד למוד גמרא, צריכים לבדק אחריו, אם הוא לא שליח מהסמ"ך-מ"ם, והלואי היו מרגילים את בני הנעורים, שיאמרו אפלו באמירה בעלמא גמרא, שהיא מסגלת בדיוק כמו אמירת זהר ותקונים, כי על-ידי רבוי אמירת גמרא, יפתח לו הראש, ויראה שאין לו ראש כל-כך כבד כמו שהכניסו בו, ולמוד והבנת גמרא היא לא כל-כך קשה וכו', ואדרבה אין עוד נעים וערבות כמו למוד גמרא, ומכל שכן כשזוכים גם לתדוש בה, זה תענוג עולם הבא, וממשיך על עצמו זיו ואור וחיות ודבקות אין סוף ברוך הוא.

נא ונא לא להתבלבל מאף אחד, ולא להסתכל על אף אחד, תקיים את כל זה, ואז טוב לך בזה ובכא כל הימים.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

כב לה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, י"ח אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין שכתבת שחברת חבור נפלא על ה'פרי מגדים', ועכשיו ראית שאחד קדם אותך, לזאת החלטת לגנוז את זה וכו', לדעתי, אתה לא צריף להסתפל מה שאחרים אומרים ומה שאחרים עושים וכו', אם נפלו בחלקך חדושים פאלו, וחדשת את זה אחרי יגיעה וטרחה גדולה וכו', לדעתי, אל תבלבל עצמך, רק תדפיס את זה, כי אי אפשר לשני נביאים שינבאו באותו דבר, וכן כל אחד קבל חלקו בהר סיני. ולכן אל תבלבל עצמך משום בריה שבעולם, ואז טוב לך לנצח.

ידוע, שהיה גאון עולם בשם רבי יאיר חיים בכרך ז"ל, שחבר ספר שאלות ותשובות "חיות יאיר", ולו היה חבור בשם "תורת חיים" על כל שלחן ערוך ארח חיים, וכיון שיצא אז מהדפוס ספרי "המגן אברהם" על כל שלחן ערוך ארח חיים, ונתקבל ספרו בכל תפוצות ישראל, ולכן לא רצה כבר להדפיס את ספרו "תורת חיים" על שלחן ערוך, ארח חיים, כי אמר: אם כבר קדמו גאון אחד, אזי לא כדאי להדפיס חבורו, ובאמת לא הדפיסו, רק שמעתי שלפני שלשים שנה הדפיס את זה אחד, ואני לא ראיתי את זה.

על-כל-פנים אתה לא צריף להתבלבל אם יגיעת ימים ושנים על החבור הזה שחברת, תדפיס את זה, ואל תעשה עסק עם אחרים, וכבר אמר רבנו ז"ל (ספורי-מעשיות, מעשה ט'), שהתם אמר: זה מעשה שלי וזה מעשה שלו; ולא רצה להתבלבל משום דבר, והיה רק שמח בחלקו.

ולכן גם אתה תעשה ככה.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

כב לו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, י"ח אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד כואב לי, שאתה לא מוצא את בת זוגך וכו', לדעתי, אתה אשם, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן פז): כשאדם פוגם בבכרית, על-ידי-זה קשה לו למצא את בת זוגו, וכן הוא בתקוני זהר (תקוני יד), שאדם פגם, על-ידי-זה הולך לו מאד מאד קשה למצא את בת זוגו, ועם כל זאת אם הוא חוזר בתשובה, חוזרים ומביאים לו את בת זוגו. ולכן אתה צריך לראות לחזור בתשובה, והעקר לחפש בחורה שהיא רוצה אותך וכו', כי מי שלא רוצה אותך, אני מה יש לה לרוץ אחריה?! ולכן אמרו חכמינו הקדושים (במות סו.): נחית דרגא נסיב איתתא, תרד מדרגה ותתחתן עם אשה; הינו שרוב הסבות שהן רוק וזהו רוקה לא מוצאים שדוף, זה בא מחמת גאונה הטמונה בהם — אני הכי גפה בעולם וכו', הכי מצלח או מצלחת בעולם וכו', איך אני אקח שדוף כזה שמציעים לי? הרי זה לא מתאים לי וכו', אתה לא יודע מי אני?! וזו הסבה שיש כל-כך הרבה רוקים ורוקות, פי מחכים שיכבדו מישוהו ומישהי על סוס לבן עם המון כסף ויתפס אותם... וזה עקר העכוב של מציאת הזוג, אבל אם אדם היה מכיר את מקומו, שבאמת הוא אינו פלוס וכו', ואף-על-פי-כן אומרים לו חכמינו הקדושים: תרד דרגה, הינו שתהיה בעיניך פלוס שבפלוס וכו', אז בקלות ימצאו בן או בת זוגם, הרי שלך לפניך, כי הגאונה עוצרת את מציאת הזוג וכו', ולכן גלה לנו רבנו ז"ל, שעל-ידי פונת אלול, שהוא — לשמע בזיונו ידם וישתק, על-ידי-זה תכף-ומיד ימצא את זוגו וכו', אדם צריך לעשות חשבון לעצמו: "הרי אני צריך להתחתן, כדי להנצל מעברות חמורות וכו' וכו', ואני יודע מי אני,

וְלִכֵּן אִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַזְמִין לִי אֶת הַהֲצָעָה הַזֹּאת שְׂרוּצָה אוֹתִי וְכוּ', אִז תִּכְף-וּמְד עָלַי לְהַסְפִּים", וְכֵן אֲשֶׁה צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת חֻשְׁבוֹן הַנַּפְשׁ: "אֲנִי רוֹקֵה כָּבֵר דֵּי מְבַגֵּרֵת וְכוּ', וְעֵבֵר עָלַי מִה שְׁעֵבֵר וְכוּ', וְנִכְשְׁלֵתִי בַמָּה שְׁנִכְשְׁלֵתִי וְכוּ', וְהִנֵּה הִגִּיעַ הַזְמַן, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הָאִיר בִּי שִׁכְל, שְׂאֲנִי רוֹצֵה כָּבֵר לְהִתְחַתֵּן וּלְהַנְצִל מִחֻטְאִים וְעוֹנוֹנוֹת, מִה לִי לִהְיוֹת בְּרִנְיָתִי?! עָלַי לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם, וּלְהוֹרִיד אֶת הַגְּאוּנָה הַסְרוּחָה", וְאִז תִּכְף-וּמְד תִּמְצָא אֶת בֶּן זוּגָה, וְכֵן רוֹקֵשׁ שְׁכָבֵר דֵּי מְבַגֵּר וְכוּ', וְעֵבֵר עָלָיו מִה שְׁעֵבֵר וְכוּ', וְנִכְשְׁלֵת בַּמָּה שְׁנִכְשְׁלֵת וְכוּ', צְרִיף רַק לְהוֹרִיד אֶת הַגְּאוּנָה הַסְרוּחָה, אִז תִּכְף-וּמְד יִמְצָא אֶת בֵּת זוּגוֹ, אֲבָל הַבְּעִיָּה הַכִּי רְצִינִית שֶׁהֵן בַּחֹר רוֹקֵשׁ וְהֵן בַּחֹרָה רוֹקֵה, עֲדִין הַגְּאוּנָה הַסְרוּחָה נִמְצָאת אֲצִלָּם, וְעַל-יְדֵי-זֶה מִתְעַכֵּב לָהֶם הַזְוִיג, וְזֶה בְּרוּר כְּשֵׁמֶשׁ. וְכִמוֹ שְׂאֲנַחְנוּ רוֹאִים שְׁמִסְתוֹבְבִים לְרַבְבוֹת רוֹקִים וְרוֹקוֹת, וּבּוֹכִים וּמְבַכִּים שְׁמַיִם וְאָרֶץ, שֶׁהוֹלֵךְ לָהֶם קָשָׁה בְּמִצִּיאת הַזְוִיג, בְּשַׁעַה שְׁכָל הָעוֹלָם כְּלוּ מְלֵא עִם רוֹקִים וְרוֹקוֹת, וּבְקִלוֹת יְכוּלִים לְהִתְחַתֵּן, אִם רַק מְקַבְּלִים אֶת הַדַּעַת שֶׁל הַצְדִּיק הָאֵמֶת, שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מִזְהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן פט), שֶׁהַצְדִּיק הָאֵמֶת הוּא הַשְּׂדֵכֵן, כִּי הוּא מְכַנִּיס דַּעַת בְּאָדָם, וְאִז שְׁנֵי הַפְּכִים יְכוּלִים לְהִתְחַבֵּר יַחַד, שְׁזֵה נִקְרָא דַּעַת — כְּשֶׁחֹסֵד וּגְבוּרָה מִתְאַחֲדִים יַחַד, הֵינּוּ אִשׁ וּמַיִם מִתְחַבְּרִים יַחַד, הֵינּוּ אֲפִלוּ שְׁהֵם שְׁנֵי הַפְּכִים לְגַמְרִי, אִם מְסַפִּימִים לְהִתְחַתֵּן לְשֵׁם שְׁמַיִם, כְּדֵי לְבַנוֹת בֵּית נֶאֱמַר בְּיִשְׂרָאֵל, אִזִּי תִכְף-וּמְד יִמְצָאוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי.

וְלִכֵּן, לְדַעַתִּי, תְּכַנִּיס אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ בְּדַעַתְךָ הַיָּטִב הַיָּטִב, וְאִז תִּרְאֶה אִז שְׁבַקְלוֹת תּוֹכֵל עוֹד הַשְּׂבוּעַ לְמִצָּא אֶת בֵּת זוּגָה בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא, אֲבָל לְהִגִּיעַ לְדַעַת הַזֹּאת צְרִיכִים הַרְבֵּה לְהִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִשְׁפֹּף דְּמַעוֹת פְּמַיִם, וּבְפֶרֶט בְּקַבְרֵי צְדִיקִים, שְׁשֵׁם הַתְּפִלָּה מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה מְאֹד, כְּמוֹ שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קעג): עַל-יְדֵי הַשְּׂתַחֲוֹת עַל קַבְרֵי הַצְדִּיקִים, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה לוֹ טוֹבוֹת, אֶף-עַל-פִּי שְׂאִינוּ רְאוּיֵי לְכָף; וְעַל-כֵּן אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּסַּע עֲכָשׁוּ אֶל קַבְרֵי צְדִיקִים בְּחִבְרוֹן אֲצִל הָאֲבוֹת הַקְדוּשִׁים, וּבְקִבְרֵי רַחֵל, וְאֲצִל רַבֵּי מְאִיר בַּעַל הַגֵּס בְּטַבְרִיָּה, וְאֲצִל

רבי שמעון בן יוחאי במרון, ואצל רבי יונתן בן עוזיאל בעמקה, ותשפך את לבך אליו ותברך, ותאמר: "רבוננו של עולם, חוס וחס וחס וחס עלי, וזכני למצא את בת זוגי (בן זוגי), כי מרים לי החיים מאד, כמו שאמרו חכמינו הקדושים: כל השרוי בלא אשה — שרוי בלא שמחה, בלא חומה, ואני מסתובב(ת) מבהל(ת) ומבלבל(ת), ואין לי חיים, ואני מסתובב(ת) גע ונד, ולא מוצא(ת) את עצמי, ולכן אני מבקש(ת) אותך, רבוננו של עולם! חוס וחס עלי, ותגיד סוף לצרותי המרבות, ואזכה כבר לבנות בית נאמן בישראל, ותשרה בינינו שכינת עזו ותברך, ונזכה לעשות את רצונך תמיד, ותשרה בינינו אהבה גדולה מאד, ונכבד אחד את השני, ונהיה הכי מאשרים בחיים, פנה אלי וזכני, כי יחיד ועני אני, צרות לכבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני, ראה עני ועמלי ושא לכל חטאתי; אגא ממך, רבוננו של עולם, תוריד ממני את הישות והגאונה, שנדבקו בי, ואזכה למצא את בת זוגי (בן זוגי) בקלות מאד, כי הנני חוזר(ת) בתשובה ומתחרט(ת) על כל מה שעשיתי עד עכשו, ואני רוצה לעשות התחלה חדשה, לעשות את רצונך בלב שלם, ולעבדך באמת, ולגרם לך נחת רוח, ותמשיך עלי אור וזיו וחיות ודבקות, ואזכה להכלל בך מעתה ועד עולם אמן סלה".

כך תתפלל בקברי הצדיקים, ותאריך בדבורים לפניו ותברך, ותשפך נפשך אליו ותברך בשפת האם שלך, ומי יתן, שגם תוריד דמעות כמים, ואז דיקא תראה, שתזכה בקלות למצא את זוגך, כי העקר להתפטר וכי, ולהוריד את הגאונה הסרוחה וכי, ואז בקלות יכולים למצא בן או בת זוג.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשפיל ותצליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב לו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, י"ח אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

כבר כמה פעמים דברנו, וכן כתבתי לך הרבה פעמים, שאסור להאמין בזה העולם לאף אחד וכו', אין דבר כזה להאמין בהזולת, כי כל אחד רק לכבודו הוא דורש, רק את עצמו הוא רוצה, ואפלו לילדיו אסור להאמין בשום פנים ואפן.

רבנו ו"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ז'), שהעצות של הצדיק הן עצות מהעולם הבא, כלו זרע אמת, כי מי שנמצא כבר למעלה, אזי כל העצות שלו רק איך לעזור להזולת, אבל עצות של המון-עם הוא כלו שקר, כי הוא נמצא בזה העולם, ואת כבוד עצמו הוא חושב. ולכן צריכים לשמר מאד מאד מעצות של המון-עם, ובפרטיות כשרואים בחוש, שכל ראשו ורבו מנח בטנוף של כסף וכו', כל מה שמדבר הוא רק כסף ועוד פעם כסף וכו', זה מנח בשקר גדול עד מאד, ומאיש כזה צריכים לברח, וכבר ספר לנו רבנו ו"ל (ספורי-מעשיות, מעשה יב) מהבעל תפלה, שהוא הצדיק בחינת משיח, שיכבש את העולם עם תפלה (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ב'), איך שמאס מאד בקסף, ואמר: עדין אתם מדברים מממון? מממון אל תדברו אתי כלל. ואמר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כג), שכל העבודות זרות טמונות בממון; ולכן כשאתה רואה שאחד מדבר כל כלו רק כסף ועוד פעם כסף וכו' וכו', דע לך, שהוא שקרן גדול, ולכן אין להאמין בזה העולם לאף אחד בשום פנים ואפן. ורואים בחוש, איך שהשקר מתגבר אפלו אצל ילדיו

וכו', שהם מחכים שאביהם ימות, ויוכלו לרשת אותו, ולצערנו כך הוא היום העולם.

ולכן אסור להאמין לאף אחד, והחנוף הכי טוב שנותנים לילדים — רק לדבר מהקדוש-ברוך-הוא, ולמאס בפסוף ובכמון, שאלו הם מאנשי הבעל תפלה, ואדם שדבוק בו תברך, הוא המנצח תמיד, כי כמו שהוא תברך נצחי, בן הצדיק שתמיד מדבר רק ממנו תברך, ודבוק בו תברך, הוא גם-כן נצחי, ואותו אף אחד אינו יכול לנצח, כי הוא נכלל בנצח.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

כב לח.

בעזרת השם תברך, יום שלישי לסדר ויקהל, י"ח אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

וכמה פעמים דברתי עמך והסברתי לך בין בעל-פה ובין בכתב, כי הדבר הכי גרוע הוא להיות כעסן, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (קדושין מא:): רגזן אין לו אלא רגזנותא; ולכן למה אתה צריך להיות כעס? ואל מה אתה חושב שהכעס יביא אותך? רק שתעקר עצמך ממנו תברך! כי כל הכועס — שכנה מסתלקת ממנו, ומובא בזהר (תצוה קפב). על הפסוק (איוב יח, ד): "טורף נפשו באפו", שמי שכוועס עוקר את נשמתו ממנו, ולכן חדל מהמדדה הרעה הזו של כעס, שרבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סח), שמאבד את הפסוף מהאדם.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

כב לט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, י"ח אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הָרֵב ... וְר'
וְר' וְשִׁיחִיו נִצַּח.

עֲכָשׁוּ קִבְלָתִי פָקֵס שְׂאֵתֶם עוֹמְדִים לְהַצְטַרֵף אֶל ... הָאֲמֶת אֲגִיד
לְכֶם, חָבֵל שְׂאִינִי יָכוֹל לְהִיּוֹת עִמָּכֶם בְּאֶסְפָּה הַזֶּה, שְׁזָה מִמֶּשׁ חִיוֲנִי
וּפְקוּחַ נֶפֶשׁ. קֹדֶם עָלִינוּ לְדַעַת הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב מִי הָאוֹיֵב שְׁלָנוּ וּמִי מִצַּר
לָנוּ, מִי רוֹצֵה לְהַכְרִיחַ אוֹתָנוּ, אֲשֶׁר זֶה הַסֵּמ"ף-מ"ם, שֶׁהוּא טְמֵאָה
כְּזוֹ, שְׂמִכְשִׁיל אֶת הָרַבִּים בְּאֶסְוִרֵי כְרִיתוֹת וּסְקִילָה, רַחֲמָנָא לְצַלָן,
וְעַל זֶה אֵין לַמּוֹד זְכוּת. וְלָכֵן עָלִינוּ עֲכָשׁוּ לְנוֹט אֶת הַסְפִּינָה כְּמוֹ
שְׂטוֹב לָנוּ וְטוֹב לִילְדִינוּ וְטוֹב לְקַהֲלָנוּ, וְלֹא לְהִתְחַשֵּׁב עִם אֶף אֶחָד
כָּלֵל, אֲנִי מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיּוֹת בְּשָׁבוּעַ הַבָּא לְשִׁבְת־
קֹדֶשׁ, אָבֵל כְּפִי הַנְרָאָה אֵתֶם כְּבָר צְרִיכִים לְהִתְוַעֵד עִם ... וְלָכֵן עָלִי
לֹאמֹר לְכֶם אֶת הַכָּלֵל הַזֶּה, תְּמִיד תִּחְשְׁבוּ: "מִה שְׂבִיד בְּטוּחַ", וַיֵּשׁ
פְּתֻגָּם עִמָּמִי: "טוֹב צְפוּר אַחַת בִּיד, מִשְׁתִּי צְפָרִים עַל הָאֵילָן" ...
וְלָכֵן אִם אֵתֶם יְכוּלִים לְסֵדֶר שְׂתַעֲבְרוּ לְ... מִה טוֹב וּמִה נְעִים, וּבְכַרְט
שְׂעֵלִיכֶם לֹא לְהִתְבַּיֵּשׁ, וּמְכָל שְׂפָן לֹא לְהִתְפַּחַד, וּלְסַפֵּר אֶת הָאֲמֶת
שְׂ... אֵינוּ נוֹתֵן כְּלוּם, וְהוּא אֵינוּ מִיִּצַּג אוֹתָנוּ כָּלֵל, וְאֶדְרָבָה שֵׁם לָנוּ
רְגָלִים אֵיפֹה שָׂרַק יָכוֹל, וְצְרִיכִים לְדַעַת אֶת זֶה הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב, וּבְרַגַע
שְׂתַדְעוּ אֶת זֹאת, אֲזִי הַכָּל יֵלֵךְ בְּנִקְל וְכוּ'.

הַעֲקָר רָאוּ לְהִתְחַזֵּק מְאֹד מְאֹד, כִּי כְּפִי רַבּוּי הַמְּנִיעוֹת וְהַעֲכוּבִים
וְהַהֲסָתוֹת וְכוּ', זֶה סִימָן שְׂאֵנָנוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ הַנְּכוֹנָה, וּבְנוֹדָאֵי אִם
נִהְיָה חֲזָקִים נִצְלִיחַ בְּכָל הַדֶּרֶךְ, וְזֶה בְּטוּחַ. וְרוֹאִים בְּחוּשׁ, בְּרַגַע
שְׂמֵרָאִים לְרַשְׁעִים שְׂלֹא מִתְפַּחְדִּים מֵהֶם, הֵם וְדִיקָא הֵם מִתְחִילִים
לְרַעַד וְלִפְחַד וְכוּ'. וְלָכֵן אֶסוּר לְעוֹב אוֹתָם כְּרַגַע, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מֵהֶם
כָּלֵל... וְזֶה כָּלֵל בְּנִצְחוֹן — כְּשֶׁאָדָם חוֹגֵר מִתְנַיֵּו וּמִתְאַזֵּר בְּלֵב חֲזָק,
הוּא יָכוֹל לְרוּץ בְּקִשְׁרֵי הַמְּלַחְמָה וּלְהַצְלִיחַ, כְּאֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבּוּנוּ

ז"ל, שזו היתה גבורת שמשון, שלא התפחד כלל (ע"ן לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רמט), וראוי לכם ללמד עכשו ביחד את המאמר הזה, כי זה נאמר גם על עניני חנוף — להיות חזקים, ולא להתפחד כלל, ודיקא על-ידי-זה עושים גבורות נוראות ומצליחים.

עם בעלי בחירה צריכים הרבה סבלנות, כי כשם שפרצופיהם שונים כל דעותיהם שונות, ואני לא יכול להלביש את דעתי על דעת זולתי בכח, והנסיון הראה בעולם, שזה לא הולך, הכל מתפוצץ לבסוף, וכל הגלוי של רבנו ז"ל הוא גלוי כזה, שמכניס באדם בטחון עצמי, ולהראות לו שגם "אתה" יכול, שזה סוד אתערותא דלתתא, ודיקא על-ידי-זה זוכים להקים דורות בריאים, ועל קטב זה צריכים לחנוף את הילדים שלנו, שיבחרו מעצמם בקדוש-ברוך-הוא ותורתו הקדושה, וזה צריך להיות כל החנוף שלנו, שהילדים ירצו לבד את הקדוש-ברוך-הוא, ולא עוד אלא שירצו לקרב גם אחרים אל הקדוש-ברוך-הוא, ואם אחרים מצליחים להחזיר בילדיהם ובמחניהם כל מיני שטיות והבלים והבלי הבלים, אשר יום אחד יתעוררו מהשטות והדמיון הזה, מדוע לא נוכל להחזיר בילדינו אמונה פשוטה בו יתברך.

מאד מאד רציתי, שתשלחו דו"ח מהאספה, וכדאי לצרף באספה הזו גם עצות איך לחזק את החנוף הטהור.

המצפה לתשובה...

כב מ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר ויקהל, י"ח אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אף כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הונ"ה עליהם שמריהם ויצילים מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר לעשות בכל יום יום התחלה חדשה, ותדעו, שרבנו ז"ל הפליג מאד מאד במדת ההתחדשות, וגלה לנו למה זכה למה שזכה וכו', כפי תמיד חדש את עצמו. ובאמת התבטא פעם רבנו ז"ל על עצמו ואמר: "חדוש כמוני עדין בעולם לא היה". ופרשו אנשי שלומנו, שזה סובב על מדת ההתחדשות של רבנו ז"ל, זה עדין לא היה, כי אצל רבנו ז"ל הייתה ההתחדשות חדשה בכל יום ובכל שעה ובכל רגע, עד שאמר והתפאר, שכל נשימה ונשימה יוצאת ממנו בהתחדשות חדשה. ודבר זה החדיר בנו מוהרנ"ת ז"ל מאד מאד, שנעשה בכל פעם ובכל יום התחלה חדשה תמיד לשכח את העבר, ולעשות התחלה חדשה, ואז כשהולכים בצורה כזו להתחיל בכל פעם בהתחדשות חדשה, אז דיקא מצליחים בחיים, כי עקר הכשלונות בחיים והאכזבות שיש לאדם — הן מעצמו והן מאשתו והן מילדיו וכו' וכו', הם רק מחמת מדת היאוש והפכדות וההתישנות וכו' וכו', שנופלת על האדם, על-כן כשאדם מחזק את עצמו בכל יום יום ובכל שעה ושעה ובכל רגע ורגע, ומישב עצמו מחדש, אז הולך לו הכל בנקל, כי העקר בזה העולם הוא כפי מדת ההתחדשות שבאדם.

ועל-כן ראו לחדש את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם — הן להיות בשמחה תמיד בהתחדשות חדשה, והן להתפלל כל קטע וקטע מהתפלה בהתחדשות חדשה ובהתעוררות גדולה, הן הרקודים והשמחה צריכים להיות תמיד בהתחדשות חדשה, ודיקא על-ידי-זה יצליחו.

אצל רבנו ז"ל היה מקרב יהודי בשם ר' ליפא, והוא היה בתחלה אש [פייער], הינו שכל תפלתו הייתה בחמימות כזו, שאין לתאר ולשער כלל, והיתה דרכו לחזור על כל פסקה שבתפלה כמה וכמה פעמים בהתעוררות גדולה עד מאד, והיה מתפלל בנגון המעורר מאד מאד, עד שמוהרנ"ת ז"ל התקרב אל רבנו ז"ל, על-ידי תפלת "עננו" שבסליחות, ששמע מר' ליפא (הם פזמונים שאומרים בסוף סליחות, ודרך של בני-אדם לאמרם במהירות

ובקרירות מרוב עיפות), אבל ר' ליפא אצלו היה אז דיקא התחלה וחדשה, ובכל קטע וקטע מהסליחות אמרו בהתעוררות גדולה עם הנגון המעורר, ובפרט בסוף הסליחות, ומאד מאד התפעל ממנו מוהרנ"ת ז"ל — איך יש לו פחות כאלו, אבל לבסוף נתקנר ר' ליפא, ונפל ונתקנר עד מאד, ופעם התבטא מוהרנ"ת ז"ל, ואמר בזו הלשון: "יודע אני, שר' ליפא היה חרד וירא יותר ממני, אבל עכשו איפוא הוא? ואיפוא אני? והבינו אנשי שלומנו, שהעקר בזה העולם היא מדת ההתחזקות וההתחדשות, ור' ליפא לא היתה לו ההתחזקות וההתחדשות, ועל-כן נפל ונתקנר, לא-כן מוהרנ"ת ז"ל עבד כל ימי חייו על נקדת ההתחזקות וההתחדשות, וכך החזיק מעמד, ואף שעבר עליו בחיים כל מיני יסורים ומכאובים מבית ומבחוץ, שהיתה עליו מחלקת גדולה, והכניסו אותו בבית-סהר, וסבל מאשתו ומילדיו וכו' וכו', והיו לו מתנגדים רבים וכו' וכו', עד שפל העירה היתה נגדו וכו' וכו', אף-על-פי-כן החזיק מעמד, והיתה לו מדת ההתחזקות וההתחדשות.

ולכן ראו גם אתם לעבד על נקדה הזאת של התחדשות והתחזקות, לחדש עצמכם בכל יום ויום מחדש, ותחזקו עצמכם בכל מה שעובר עליכם, ודיקא על-ידי-זה נזפה שתמחק קלפת עצמק שהוא הסמ"ך-מ"ם, שמכניס קרירות באדם, לקרר את האדם לגמרי ממנו יתברך, כי עצמק בגימטריה ספ"ק, שמכניס ספקות וקרירות באדם (שמות יז, ז): "היש הוי"ה אם אין", ועל-כן בא רבנו ז"ל לעקר את הקלפה הזאת, וזה לעמת זה נגד הסמ"ך-מ"ם שהוא עצמק, המקרר את האדם, בא רבנו ז"ל המחמם את האדם, ומכניס בו התחזקות והתחדשות, ומגלה לו, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ואסור לפל ביאוש כרגע.

ראו להחזיק את עצמכם ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב נשמע בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב מא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, י"ח אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל רְצוֹף שְׁנֵי עֲמוּדִים דְּגָמָא שֶׁל "שְׁפַת הַנְּחַל", אֲבָל בְּמִכּוֹנָה שֶׁלֶךְ אַתָּה יְכוּל לְסֵדֶר וְכוּ' כְּמוֹ שְׁאַתָּה רוֹצֵה, אֲבָל עֲקֵרוֹנִית זֶה גִבָּה וְאֶרֶץ הָעֲמוּד, אֶת הַשּׁוּרוֹת יְכוּלִים לְצַמְצֵם כְּפִי מְרָאָה עֵינֵיכֶם. אוֹדוֹת קִנְיַת הַ"לְקוּטֵי־מִזְהָר־ן", הָאֵם זֶה מְשַׁתְּלֵם?! אֲנִי מִמִּילָא אֲדַפִּיס לְבִסּוֹף אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל יוֹתֵר יָפֵה וּמִהֲדָר מִמָּה שֶׁהוּא הַדְּפִיס, וְכֵן הַ"לְקוּטֵי־הַלְכוֹת", וְהַכֵּל יִהְיֶה סֵט אֶחָד.

אוֹדוֹת ... הוּא בְּאַמַּת צִלְצֵל, וְכַנְרָאָה שְׁפָעַל, אֲבָל הַכֵּל עֲכָשׁוּ בְּעֶרְפֵּל וְכוּ', וְצִרִיכִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת עַד מְאֹד, כִּי הַסֵּמ"ך־מ"ם אֵינּוּ נָח כְּרָגַע, וְ... בְּחִכְמָה גְּדוּלָה הוֹצִיא מֵעוֹרְכֵי דֵינִים שֶׁל הַמוֹעֵצָה מִכְתָּב, שֶׁהִיָּה לָהֶם מִהַסֵּמ"ך־מ"ם, שְׁכוֹתֵב גְּלוּי שֶׁלֹּא יִתְּנוּ לָנוּ רְשׁוֹת לְבַנּוֹת אֶת בֵּית־הַמְדָרֶשׁ, כִּי יֵשׁ שָׁם כֶּבֶר שְׁבַעַה בְּתֵי כְּנִסְיוֹת, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, לְמִקְוֵה טְהָרָה הוּא אֵינּוּ דוֹאֵג שְׁיִהְיֶה לְתוֹשְׁבִים, שְׁנֵה כְּרִיתוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אֲבָל מִדּוּעַ בְּנִיַת בֵּית־הַכְּנִסֶּת הוּא כֵּן מוֹנֵעַ. הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהוּא כֶּבֶר יִהְיֶה הַכְּפָרָה שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל.

תִּתְּנֵנִי עִיפָה ... עֲכָשׁוּ, אֲנִי צָרִיךְ אוֹתוֹ דְּחוּף.

הַמְצַפָּה לְתִשׁוּבָה...

כב מב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, י"ט אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָרִים לִי מְאֹד ... וְ... שְׁיִחִיו נְצַח.

הִנֵּה קִבְּלֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב, שָׁבוּ אִתָּם כּוֹתְבִים, שְׁ... חֲתָם נִגְדָּה

בְּנִית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, אֲנִי אֶכִּין מִכְתָּב אֶרֶךְ אֶל ... וְעַד הַבֶּקֶר
בְּנִיתִי קִין זֶה כָּבֵר יִהְיֶה בְּחֶדְרוֹ, בְּאֶפֶן שֶׁקִּדְּם שֶׁתִּפְגְּשׁוּ עִמּוֹ וְעַם יִתֵּר
הָאֲנָשִׁים, כָּבֵר יִדַע בְּדִיוֹק מִי הַנְּצִיג שְׁלוֹ בְּיַבְנָאֵל... אֲנִי כּוֹתֵב גַּם
מִכְתָּב לְ... פְּשׁוּט שֶׁיִּדַע שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ מְזֵה, וְלֹא יִתְחַמַּק אַחֲרֵי-כֵן מִמֶּנִּי
בְּחֻמּוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן אֶכְתֵּב מִכְתָּב לְאֲבִיו וְלְאֲחִיו ... וְכֵן מִכְתָּב
לְ...

לְדַעֲתִי, מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה כָּל מָה שֶׁ... מְצִיעַ בְּמוֹעֶצָה, תַּעֲשׂוּ
בְּדִיוֹק הַהַפּוּךְ, וְאֵל תִּפְחָדוּ כָּלֵל, אֶפְלוּ לְהַצְבִּיעַ נֶגֶד ... לְדַעֲתִי,
מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה קִדְּם כָּל יְשִׁיבַת מוֹעֶצָה, תִּלְמָדוּ בְּיַחַד אֶת הַמְּאָמֵר
בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רֵמט, וּבְכָל פַּעַם תִּרְאוּ שֶׁם דְּבָרִים
חֲדָשִׁים, אֲשֶׁר לֹא רְאִיתֶם מִקִּדְּם, כִּי דְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל הֵם עַד אֵין סוּף,
וּבְכָל פַּעַם כְּשֶׁרַק מִמְּשֻׁמְשִׁים וְחוֹזְרִים עַל תּוֹרוֹת רַבֵּנוּ ז"ל, מוֹצְאִים
בְּהֵם דְּבָרִים חֲדָשִׁים. וּכְמֵאמָרָם ז"ל (עֲרוּבֵין נד): לְמָה נִמְשְׁלוּ דְבָרֵי
תּוֹרָה כְּדָד? מָה דָד זֶה, כָּל זְמַן שֶׁהִתִּינוּק מִמְּשֻׁמְשׁ בּוֹ — מוֹצֵא
חֶלֶב, אִף דְּבָרֵי תּוֹרָה, כָּל זְמַן שֶׁאֲדָם הוֹגֵה בְּהֵם — מוֹצֵא בְּהֵם
טַעַם, וּכְמוֹ-כֵן כָּל תּוֹרָה מִתּוֹרַת רַבֵּנוּ ז"ל, כָּל מָה שֶׁתִּחְזְרוּ עַל זֶה
יּוֹתֵר, תִּמְצְאוּ בְּהֵם דְּבָרִים חֲדָשִׁים, אֶפְלוּ שֶׁלְּמִדְתֶּם אֶת זֶה לְפָנֵי
שְׁעָה, וּתְהִלָּה לְאֵל, אֲנִי כָּבֵר חוֹזֵר עַל הַ"לִּקוּטֵי-מוֹהַר"ן זֶה
שְׁלוֹשִׁים וְאַרְבַּע שָׁנִים, וּבְכָל פַּעַם אֲנִי מוֹצֵא דְבָרִים חֲדָשִׁים
בַּ"לִּקוּטֵי-מוֹהַר"ן הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, שֶׁלֹּא רְאִיתִי מִקִּדְּם, וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ
לְעֶצְמְכֶם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר לְפָנֵי שְׁיֵשׁ לָכֶם אִיוּז יְשִׁיבָה עִם אִיוּזֶשׁהוּ
אָדָם, אוֹ יְשִׁיבַת מוֹעֶצָה, תִּחְזְרוּ עַל הַמְּאָמֵר הַזֶּה, כִּי שֵׁם מְדַבֵּר רַבֵּנוּ
ז"ל, אִיךְ שֶׁעָקַר גְּבוּרַת הָאָדָם הִיא בְּלֵב, שְׂזוּ הִיְתָה גְּבוּרַת שְׁמִשׁוֹן,
כִּי מִי שֶׁלְּבּוֹ חֶזֶק עַד מְאֹד, יְכוּל לְעַשׂוֹת גְּבוּרוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת,
וְלִכֵּן אֵין לָכֶם מָה לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, כִּי תְהִלָּה לְאֵל, הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עוֹמֵד עַל יְמִינֵי, כְּמוֹ שֶׁאָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ (תְּהִלִּים קט, לא): "כִּי יַעֲמֹד
לְיָמִין אֲבִיוֹן", וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם, שֶׁבֵּית-הַמִּדְרָשׁ יַעֲמוֹד כְּלִיל יְפִי,
וּכְכֹל שֶׁיִּזְרְקוּ עָלַי אֲבָנִים, וַיִּדְּבְרוּ עָלַי כָּל דְּבַר אָסוּר, וַיִּשְׁימוּ לִי
רִגְלִים, כְּמוֹ-כֵן וַיּוֹתֵר מִכֵּן יִהְיֶה הַבְּנִיָּן יּוֹתֵר יָפֵה, כְּמוֹכָא בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ
ז"ל (שִׁחוּת-הַר"ן, סִימָן צו); וְכֵן נִבְנָה הַבֵּית שְׁלִי, וְכֵן בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם

יתברך, יבנה בית המדרש, ואמר רבנו ז"ל (שם), שזה מה שאמרה אביגיל לדוד בעת שחלק עליו נבל, ודבר עליו סרה (שמואל-א' כה): "ועתה ידעתי כי בית יעשה לך ה'", הינו על-די-זה המחלקת, יעשה לך ה' בית מאבנים וכו', עין שם; ולכן אל תיראו ואל תפחדו כלל, אלא תמשיכו להיות חזקים ומאחדים ביניכם, ואין לכם מה להתפחד כלל, ומחר בעת שאתם מתועדים עם ... תספרו להם הכל. והייתי מיעץ לכם לא לקחת אתכם את ... ושם תדברו חפשיית בלי שום יראה ופחד, כי אין לנו מה להפסיד כבר, איך יכול יהודי עם זקן ושומר שבת וכו' לחתם נגד בנית בית המדרש וכו', וכן איך יכול להצביע נגד מקלט בעבור ילדים וכו', העקר ראו להיות חזקים ואמיצי לב, לא לפחד מאף אחד, שזה כלל גדול מהבצל-שם טוב הקדוש זי"ע נגד רשעים — לעמד חזק פנגדם ולא להפנע, ולא להתפחד כלל.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, ואל תפחדו כלל, כי אני מבטיח לכם, שבית המדרש יעמד על תלו. אם אתם יכולים לבקש את ר' ... בשמי, לפעל ש... לא ידחה מעשית את המקנה — מה טוב ומה נעים, כי כפי שאני מבין הרבה ידים משחקות עם מכוונת הפילטר, ולבסוף ישברו את זה, וחבל על ממון ישראל שילך לאבוד.

רק חזקו ואמצו מאד, ואל תיראו ואל תפחדו משום בריה שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא יוליך אתכם בדרך הנכונה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב מג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, י"ט אדר ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אוי ואבוי מה שאני שומע וכו', ואפלו שתהיה רק שמועה וכו', זה כבר מר מאד, ותדעי לך, שהקדוש-ברוך-הוא שונא זמה וכו', ויש לו יתברך את הדרכים להעניש וכו', ולכן אם את חוזרת בתשובה — מה טוב ומה נעים, פי תשובה מועלת תמיד, אבל אם תשארי יצאנית וכו', זכרי היטב שתקבלי סרטן ברחם וכו', זה לא צחוק וכו', אוי לאשה שמכשלת את אחרים וכו', אל תחשבי שהעולם הפקר, הקדוש-ברוך-הוא מחפה, ואחר-כך נותן את המכה שלא חשבו על זה.

שומעים בכל יום תאנות דרכים קטלניות וכו', ואף אחד אינו שם לב שהכל בחשבון צדק, מקבלים חזרה את הענש שמגיע וכו', אדם חוטא בסתר ומשלים לו בגלוי, ולכן צריכים לחזור בתשובה תמיד, ולהתודות בכל פעם, ולבקש רחמים על עצמו וכו'.

זכרי, שיש מנהיג לעולם, והוא הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אשרי מי שחוזר בתשובה בעוד מועד לפני שיקבל את ענשו המגיע לו.

התקון שלך, שתרבי בצדקה, כמו שכתוב (דניאל ד, כד): "ונחטיך בצדקה פרק", וכנגד זה שהכשלת את הרבים, תהיי מהיום מזכה את הרבים, ועקר זכות הרבים זה לנדב על הדפסת ספרי רבנו ז"ל, שאין עוד צדקה יותר גדולה מזו.

אני מבקש אותך, חזרי בתשובה לפני שיהיה מאחר.

המצפה לשמע שחזרת בתשובה...

כב מד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, י"ט אדר ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מתפלא עליך איך חתמת נגד בנית בית-המדרש, מילא, בזה שהצבעת נגד שאנחנו נקבל את המקלט בשביל הילדים שלנו, אשר אין אתה צריך את זה בכלל וכו', זה אני יכול להבין,

זֶה כְּמוֹ שְׂאֵמֶרְתָּ לִי, שְׂאֵתָה עוֹשֶׂה לָהֶם תְּחִבּוּלָה, כְּדֵי שְׂאֲחִידָי יִכְנָסוּ בְּרֵאשׁוֹת וְכוּ', אָבָל לַחֲתָם נִגְדַּד בְּנִית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, זֶה כְּבָר מִגִּזְוֹן, יִהְיֶה מְאִיזָה סִבָּה שְׂרֵק לֹא תִהְיֶה וְכוּ', מָה אַתָּה חוֹשֵׁב? בְּזֵה שְׂתַחַנְףּ עֲצָמָי לְהַסֵּמִי "ף-מ"ם הַרְשָׁע, תִּגְיַע לְאִיזָה שֶׁהוּא מְקוּם?! כְּבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוּטָה מֵא): כָּל הַמַּחְנִיף אֶת הַרְשָׁע לְבִסוּף נּוֹפֵל בְּיָדוֹ; אִם אַתָּה לֹא עֲדִין הַסִּפְקָתָ לְהַפִּיר אוֹתוֹ... אָנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שְׂכָל מַה שְׂתַחַנְףּ אוֹתוֹ יוֹתֵר, הוּא יִחַתֵּר תַּחַת פְּרִנְסָתְךָ... וְלֹא יוֹעִיל לָךְ שׁוֹם דָּבָר, וְתִזְכֹּר מַה שְׂאָנִי אוֹמֵר לָךְ, כִּי הוּא טְפוּס כְּזֶה, שְׂלֹא יִנּוּחַ פְּרָגַע, וְכָל עֲנִינוֹ הוּא רַק לְסִכְסָף בֵּין תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם וְכוּ' וְכוּ', וּבֵין כָּל הָעֲדוֹת וְכוּ' וְכוּ', אָבָל תֵּאֱמִין לִי, יְדִידִי! שְׂזֵה לֹא יוֹעִיל לוֹ כָּלָל, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ, וְהוּא גַם בְּעַל-הַבַּיִת שֶׁל יִבְנְאֵל.

מֵאֵד מֵאֵד אָנִי מִתְפַּלֵּא עָלֶיךָ, אֵיךְ יֵצֵא מְכֻשׁוֹל כְּזֶה תַּחַת יְדֶיךָ, שְׂאֵתָה תַּחַתֵּם נִגְדַּד בְּנִית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְעַל זֶה אֵין שׁוֹם תְּרוּץ.

אָנִי מְקַנְהָ שְׂתַתְּחַרְט, וְתַתְּקֵן מַה שְׂקִלְקֵלְתָּ...

כב מה.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֵר וַיִּקְהַל, י"ט אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי מֵאֵד ... נִרוּ יְאִיר.

אָנִי מֵאֵד מֵאֵד מִצְטַעַר לְהוֹדִיעַ לָךְ, שְׂגִיֶסְךָ חָתָם נִגְדַּד בְּנִית בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְאִמְרָתִי לְהַעֲבִיר אֶת זֶה לְתַשׁוּמַת לְבָבְךָ, וְתֵאֱמַר לוֹ בְּשִׁמִּי, שְׂלֹא יִהְיֶה לוֹ אַחֲר-כֵּן טְעֵנוֹת עָלֵינוּ וְכוּ', וְכֵן שְׂלֹא יִשְׁכַּח אֶת מַעֲשָׂיו הַלְּאָה, כִּי הַזְכָּרוֹן שְׂלָנוּ לֹא קָצָר... וַיִּמְנִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְהִנֵּה כְּבָר תִּעֲבֹרְנָה חֲמֵשׁ שָׁנִים... כְּמוֹ שְׂכָבָר עָבְרוּ מֵעַת הַבְּחִירוֹת עַד עַכְשָׁו חֲצֵי שָׁנָה, וּכְדֹאֵי לְהַגִּיד לוֹ אֶת זֶה, כִּי חֲתִימָה נִגְדַּד בְּנִית

בית-המדרש, זה פֿשע ועוון בלתי יכפר, וְשָׁלֵא יִהְיוּ לוֹ אַחֲר־כֶּף טְעָנוֹת עָלַי.

מאד רציתי לדעת מה שלום בנך, והאם הוא מתכנן לחזור לכאן, אַקְוֶה שְׁנַתְרָאָה בְּשָׁבוּעַ הַבֵּא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב מו.

בעזרת השם ותפלה, יום רביעי לסדר ויקהל, י"ט אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוֹנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! ראו להתחזק ביחד בכל מה שאתם רק יכולים, ואיש את רעהו יאמר חזק, ותחיו ביחד כמו משפחה אחת, ותעשו כל מיני פעולות שבעולם, שתהיה ביניכם רק אהבה ואחדות, כי אז אף אחד לא יכול לכם, כי ברגע שיש אחדות ואהבה בין עם ישראל, שום סטרא אחרא וקלפה ושום שליח מהסמ"ך-מ"ם לא יכול לכל עם ישראל, אף מאחר שזו הגאולה, שיהיו ביחד עם ישראל, ועל זה אנחנו מקווים ומצפים ומיחלים, ומבקשים ומתפללים, אבל לעת עתה אנחנו צריכים לראות, שהקהילה שלנו תהיה מאחדת באהבה ואחדות כזו, שיהיה ממש בי כנישתא חדא, שאמרו בזהר הקדוש (זהר חדש נח): אם רק בית-הכנסת אחד יתאחדו ביחד, ויגורו ביניהם באהבה, אחוה ורעות, יש להם כח לסלק את החשך והרע מן העולם.

על-פני הבה, אנשי שלומנו היקרים! להתחיל מהקהלה שלנו, שאנחנו נהיה דגמא לכל היבנאלים, אשר באמת הם אנשים יקרים

מאד מאד, לולי הסתת הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, היו כלם חוזרים בתשובה, באו נראה להם דגמא, שאנחנו מאחדים ואוהבים אחד את השני, וכן הבה ונראה לכל עם ישראל בכל ארץ ישראל ובכל העולם פלו איך שיש קהלה אחת, שכלם מאחדים ביחד, ועל-ידי-זה נזכה לגרש את הרע והחשף מן העולם.

נא ונא אל יהיה דבר זה בעיניכם זול וקל, אלא תאמינו, אם אנחנו בתוך הקהלה נחזיק את עצמנו ביחד באהבה, אחוה ורעות, ואיש את רעהו יאמר חזק, וידין אותו לכף זכות, אז תראו את גדל התועלת שיצא לכל העולם פלו מזה. ועל-כן ראו למסור את נפשכם על דבר זה מאד מאד, ולדון אחד את השני לכף זכות, ואז תראו אילו נסים נגלים שיעשה הקדוש-ברוך-הוא עמנו ועם כל עם ישראל.

זכרו היטב את התורה בלקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רפב, שגלה לנו רבנו ז"ל נוראות נפלאות על הפסוק: "אזמרה לאלקי בעודי", שעל-ידי שמחפשים ומבקשים בעצמם ובאחרים נקדה טובה, על-ידי-זה כבר משתנים, וכמו שצריכים לדון את עצמו לכף זכות, כמו-כן צריכים לדון את אחרים לכף זכות. ומספר בין אנשי שלומנו כששקה מוהרנ"ת ז"ל פעם בעיר ברעד, שנסע לשם עם תלמידו ר' נחמן טולטשינער ז"ל, כדי להדפיס את ספרי רבנו ז"ל, התקבצו אליו המון בני הנעורים, ואז למד עמהם מוהרנ"ת ז"ל את התורה הזו: "אזמרה לאלקי בעודי" בהתלהבות גדולה, וכלם שמעו את דבריו, וקבלו את זה בהתעוררות גדולה, ומוהרנ"ת ז"ל הבחין בשעה שאמר את התורה, שתלמידו ר' נחמן טולטשינער ז"ל חזר לעצמו את הדבורים שנאמרו אז, וכשנסע משם, ענה ואמר לתלמידו ר' נחמן טולטשינער בזו הלשון: "אזוי! אזוי! (כף, כף), אתה חושב שהתורה הזו היא כל-כף קלה, תאמר לי כמה בעלי תשובה עשית? כי אם רבנו ז"ל אומר, שעל-ידי דבורים אלו שדנים את זולתו לכף זכות, יכולים להחזיר בני-אדם בתשובה, אזי כמה בני-אדם החזרת כבר בתשובה על-ידי תורה זו? רואים מזה, כשהולכים בדרך זו לחפש ולבקש ולהתיגע למצא בזולתו נקדה

טובה, על-ידי-זה מעלים אותו מכף חוב לכף זכות, ומחזירים אותו בתשובה. ולכן הבה, אחי ורעי היקרים! להתחיל בקהלתנו לדון אחד את השני לכף זכות, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה וכו' וכו', בודאי יש לכל אחד ואחד טענות ומענות על השני, עם כל זאת אם רבנו ז"ל הזהירנו לילך בדרך זו — לדון את השני לכף זכות, בודאי יש לנו את הפחות לזה. ולכן הבה נתלבד ביחד, ונדון אחד את השני לכף זכות, ובפרט בבית לדון את אשתו לכף זכות, ועל-ידי-זה נוכל להפוך את קהלתנו לגן-עדן ממש, והסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, וגנדא דליה, לא תהיה לו שום שליטה עלינו, וכל זה תלוי רק כפי האהבה והאחדות שתהיה בינינו.

לכן אני מבקש מאד מאד את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, שתעשו כל מיני פעולות שבעולם, שתהיה ביניכם אהבה, אחוה ורעות, ותמסרו נפשכם, שיהיה שלום ואהבה ביניכם, ואז תראו את גדל הישועות שיצמחו לכל ישראל על ידיכם, ואם הייתם יודעים מה ואיך ואימת וכו' וכו', הייתם תורמים לכלל נשמות ישראל, על-ידי אהבה שתהיה ביניכם, אז הייתם מתחזקים ביותר במדה היקרה הזו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם, ונזכה לבנות קהלה נוראה ונפלאה מאד מאד, אשר תהיה לשם ולתפארת בכל ארץ ישראל ובכל העולם כלו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב מז.

בעזרת השם ותפלה, יום רביעי לסדר ויקהל, י"ט אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וְיָמָּה אִמְרֵ לְךָ! אֵין אֶתָּה יְכוּל
לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָעֲגֻמַּת נַפְשׁ וְהַצֵּעַר שֵׁישׁ לִי מִמָּה שְׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן,
כִּי כָּל הַדּוּחֵק אֶת הַשְּׁעָה — הַשְּׁעָה דּוּחֵקְתּוּ, וְכָל הַנְּדַחֵק מִפָּנֵי
הַשְּׁעָה — הַשְּׁעָה נִדְחֵקַת מִפָּנָיו (בְּרִכּוֹת סד.), לֹא יְכוּלִים לְלַכֵּת נֶגֶד
הַמְּצִיאוֹת, אֲנִי רוֹאָה בְּמִצִּיאוֹת, שְׂאֵשְׁתֶּךָ לֹא רוֹצָה לְבֹא לְגוֹר
בִּיבְנָאֵל, וְעַל-כֵּן אֶתָּה לֹא יְכוּל לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, וּמִכָּל שָׁפֵן שְׁלֹא
יִכְנָסוּ לְךָ דְּמִיוֹנוֹת כְּאֵלוֹ לְהַתְּגַרֵּשׁ מֵאֲשֶׁתֶּךָ בְּשִׁבִיל יְבִנָּאֵל, חֵס וְשְׁלוֹם
חֵס וְשְׁלוֹם, אֲנִי לֹא רוֹצָה שְׂיִהְיֶה אֵיזָה פְּרוּד בֵּינֵיכֶם, וּמִכָּל שָׁפֵן
בְּשִׁבִיל יְבִנָּאֵל, אָשֶׁר, לְדַעַתִּי, פֹּה יִהְיֶה עֵיר נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַל שֵׁם
רַבְּנוּ ז"ל, וְאֶף שְׁעַכְשׁוֹ נִרְאָה כָּל הַדְּבָר כְּמוֹ חֵלוֹם, אֲבָל נִרְאָה דְּבָר
מִי יָקוּם, עִם כָּל זֹאת הַקְּרִבָּת כְּבָר כָּל הַחֲרָף, וְכִמְעַט שְׁנֹשְׁבֵר כָּל
הַבֵּית שְׁלֶךָ. וְלִכֵּן עֲצַתִּי נְכוֹנָה, תְּחַפֶּה עוֹד שְׁבוּעַ, עַד שְׂאֲנִי מַגִּיעַ,
וְנִדְבָר כְּמָה שְׂיִכּוּלִים, אֲבָל, לְדַעַתִּי, אִם אֲשֶׁתֶּךָ לֹא רוֹצָה, אֲזִי
צְרִיכִים לְחַשֵּׁב מִחֲשָׁבוֹת אַחֲרוֹת, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְהַכְרִיחַ אֶת הָאִשָּׁה
שְׂתַּגּוֹר נֶגֶד רְצוֹנָה בְּמָקוֹם שֶׁהִיא לֹא אוֹהֶבֶת, וְזֶה דְּבָר בְּרוּר.

מָה אִמְרֵ לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! כָּל הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם הוֹלְכִים כֹּף
כְּמוֹ שֶׁהוֹלֵךְ אֲצִלְךָ, וְעַקֵּר הַחֲכָמָה הִיא לֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, וְלֹא
לְהַתְּאָמֵן שְׂמִכְרַח לְהִיּוֹת כְּמוֹ שְׂאֲנִי רוֹצָה, אֵין דְּבָר כְּזֶה, לֹא יְכוּלִים
לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה בְּשׁוּם פָּנִים וְאֶפֶן כָּלֵל, וְאִז אִם תְּכַנִּיס בְּעֲצָמְךָ
יְדִיעוֹת אֵלוֹ, הַכֵּל יִשְׁתַּנֶּה. אֲנִי לֹא רוֹצָה, חֵס וְשְׁלוֹם, לְשַׁבֵּר אֶת
הַבֵּית שְׁלֶךָ, שְׂתִּבּוֹא לִידֵי גְרוּשִׁין, אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי אֶתָּה גַם-כֵּן לֹא
יְכוּל לְחִיוֹת בְּשִׁנֵּי מְקוֹמוֹת — לְהִיּוֹת פֹּה בִּיבְנָאֵל, וְלְהִיּוֹת שָׁם
בְּמִרְפוֹ, זֶה לֹא יְכוּל לְלַכֵּת כְּכֹה, וְאֶתָּה צְרִיךְ לְהַבִּין אֶת זֶה, הֵן אֲמַת
שְׂרַע וְמֵר לִי מְאֹד מְאֹד מִצְּבָךָ, עִם כָּל זֹאת אֵיךְ אִמְרֵ רַבְּנוּ ז"ל? אִז
עִם אִז גָּאֵר שְׁלַעַכְט צוּט מְעַן זִיךְ צוּם אֲמַת, אוֹן וּוִי אִז פֶּאָרֵט
דְּעִם אֲמַת וְכוּ' וְכוּ', הֵינּוּ כְּשְׂרַע וְמֵר לְהָאָדָם, הוּא מִמְּשִׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא עֲצָם הָאֲמַת, וְלִכֵּן עֲצַתִּי נְכוֹנָה, שְׂתִּלְךָ
רַק לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְּבַרְךָ, וּמִכָּל שָׁפֵן וְכָל שָׁפֵן שְׁלֹא יִהְיֶה לְךָ טְעֻנוֹת

על שום בן אדם, תִּאֲמִין לי, שְׂאֵף אֶחָד לא יְכוּל לַעֲזֹר לְךָ עַל החובות ועל הַצָּרוֹת שֶׁלְּךָ, וְאֵף אֶחָד לא מְדַבֵּר עֲלֶיךָ כְּמוֹ שֶׁנִּדְמָה לְךָ, כִּי אֲנִי לא שֹׁמְעֵתִי מֵאֵף אֶחָד לְדַבֵּר עֲלֶיךָ, אֶלָּא אֶתָּה כּוֹתֵב לִי מִכְּתָבִים עִם מְרִירוֹת כָּזוֹ, אֲזִי נִשְׁבַּר לְבִי בְּקִרְבִי לְגַמְרִי. לִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וּכְשֶׁרַע וְמַר לְךָ, תִּמְשִׁיךְ אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִלְמַד וְתִתְפַּלֵּל יוֹתֵר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֶה אֶת גְּדֹל הַיְשׁוּעָה שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ שָׁר' ... נִכְנָס לְגוֹר בְּדִינָה הַחֲדָשָׁה, יְכוּל לֵהִיֹּת שִׁתְּהִיָּה לְאִשְׁתְּךָ שֶׁכָּנָה טוֹבָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כֹּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהַרְגִיעַ אֶת אִשְׁתְּךָ וְכוּ' וְכוּ', וְאֵל תִּצַּא לְרִיב אֶתָּה, אֶלָּא תִּדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, כִּי אִשָּׁה לא יְכוּלָה לְקַבֵּל עַל עֲצָמָה עַל קִשָּׁה, זֶה טָבַע הַבְּרִיא שֶׁל הָאִשָּׁה, וְהַבְּעַל צָרִיךְ לֵהִיֹּת חָכֵם, וְלֵהוֹרִיד מִמֶּנָּה אֶת הָעַל, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה זֹאת, וְתִשְׁתַּדֵּל לְהוֹרִיד מֵאִשְׁתְּךָ אֶת הָעַל הַכָּבֵד, וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, אֵל תִּאֲשִׁים אֶת אֵף אֶחָד, אֲנִי לא יוֹדֵעַ מַה קָּרָה, וְאֲנִי מִקְנֶה שֶׁתִּסְפֹּר לִי בִּפְרָטִיּוֹת כִּשְׂאֵהֶיָּה שֶׁם בְּשָׁבוֹעַ הַבָּא, אֲבָל עַד אִז תִּרְאֶה וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לְהַרְגִיעַ אֶת עֲצָמְךָ, וְתִרְבֶּה בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת בֵּין הַהָרִים, וְתִבְקֵשׁ עַל נַפְשְׁךָ, כִּי הִנֵּה אֲנִי חֲנוּנוּ סְמוּכִים וְקִרְוּבִים לְחַג הַנּוֹרָא חַג הַפִּסְחָה, חַג הַגְּאֻלָּה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּבֵד גְּזָפָה לְהַגְּאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם, וְנִזְכָּה לֵהִיֹּת כְּרִצוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ וְכִרְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלֵהִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְלֵהִיֹּת צְדִיקִים קְדוֹשִׁים וְטָהוֹרִים בְּקִדְשֵׁי הַבְּרִית.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּבַשֵּׂר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב מח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, י"ט אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה יִבְנֶאֱל.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיֹתֵר בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה וְהַאֲהָבָה וְכוּ', וְאֵל תֵּלֶךְ כָּל-כֹּף מִמְרָמֵר עָלֵינוּ, אֲלֵא תַחֲיֶיהָ עִם הַמְּצִיאוֹת, וְהִיא — שְׂאֵתָה צְרִיף לְקַבֵּל שְׂאֲנַחְנוּ תּוֹשָׁבֵי הַמְּקוֹם, וְלִכֵּן מִה וּלְמָה לָךְ לְהַתִּיגֵעַ לְחֹשֶׁב מַחְשָׁבוֹת אֵיךְ לַעֲקֹר אוֹתָנוּ מִפֶּה וְכוּ', אֵתָה יוֹדֵעַ שְׂזֵה דָבָר בְּלִתִּי אֶפְשָׁרִי, וְלִכֵּן תְּשָׁלִים עִם הַמְּצִיאוֹת כָּבֵר, וְאֵל תְּשִׁים לֵב אֶל אֵלוֹ שְׂמִסִּיתִים וּמְדִיחִים אוֹתָךְ נִגְדָנוּ, כִּי זֶה לֹא יוֹעִיל כָּלֵל, אֲדַרְבָּה, הַהַפּוּךְ יִתְקַיֵּם, וְעוֹד יִהְיֶה הַמְּקוֹם הַזֶּה מְקוֹם תְּפִירוֹת, שְׂיָבֹאוּ אֵלַי מִכָּל הָעוֹלָם כָּלוֹ, וּמִה טוֹב וּמִה נְעִים יִהְיֶה כְּשֶׁהַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה שְׂרוּיִים בֵּין רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה לְבֵין תּוֹשָׁבֵי הַמְּקוֹם, זֶה יִהְיֶה כָּל-כֹּף יָפֵה כְּשֶׁכֵּלֵם יִהְיוּ מְאֻחָדִים בְּיַחַד בְּאַחֲדוֹת אַחַת, וּבַפְּרָט עִם חִסְדֵי בְּרִסְלָב, אֲשֶׁר לְמִדַּת כָּבֵר בְּמִשְׁן הַשְּׁבַע שָׁנִים הָאֵלוֹ, שְׂאֲנַחְנוּ לֹא אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ שְׂמַפְרִיעִים אֶת מְנוּחַת הַתּוֹשָׁבִים וְכוּ', אֲדַרְבָּה, זֶה שְׂנֹסַע עִמָּךְ לְטִבְרָיָה אֶל הַנוֹעֲדָה וְכוּ', הוּא אֲשֶׁר הִסִּית וּמִסִּית וְכוּ', וּמִה פָּעַל... אֲדַרְבָּה מְאֹד הַהֶסְתוֹת שְׁלוֹ כְּנִגְדִי, הַתְּרַבֵּינוּ עִם חֲמִשִּׁים מִשְׁפָּחוֹת יוֹתֵר... וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, מֵאַחַר שְׂנִבְחָרְתָּ מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהִיֹּת רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה בְּיִבְנֶאֱל, תִּפְקַח אֶת הָעֵינַיִם, וּבֵא וּנְתַאֲחַד, וּבְיַחַד נִקְדָם אֶת יִבְנֶאֱל, שְׂיִהְיֶה מְקוֹם הַכִּי יָפֵה בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְכָל הָעוֹלָם, אֵל תִּרְשָׁה שְׂיֹלִיכּוּ אוֹתָךְ שׁוֹלֵל וְכוּ', כְּאֵלוֹ אֲנַחְנוּ מִי יוֹדֵעַ מִה וְכוּ', אֵל תִּשְׁמַע לְהֶסְתוֹת שְׁל הַ"מְכַתֵּר", כִּי לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוֹם דָּבָר, עוֹד מְעַט תִּתְגַּלֶּה הַשְּׁחִיתוֹת וְהַגְּנֻבוֹת שְׁלוֹ, וְתִרְאֶה אֵיפֹה שֶׁהוּא יִגְמֹר... יֵשׁ בְּיַדִּי הַמְּכַתֵּב שֶׁל הַמוֹעֵצָה דְּתִית... שְׂשַׁלַּח אֶל הַנוֹעֲדָה מַחֻזִּית, אֲשֶׁר מִי שְׂנֹסַח אֶת זֶה, אֵתָה לְבַד יוֹדֵעַ... לֹא מִי שְׂחַתֵּם תַּחֲתֵיו... וְאֵיךְ שֶׁהַ"מְכַתֵּר" כּוֹתֵב, שְׂמִסְפִּיק שְׂבָעָה בְּתֵי כְּנִסְיוֹת בְּיִבְנֶאֱל, בְּשַׁעָה שְׂאֵתָה וְאֲנִי יוֹדֵעִים, שְׂבִקְשִׁי יֵשׁ מִנֵּן — רַק בְּשַׁלְשָׁה בְּתֵי כְּנִסְיוֹת וְאֶרְבָּעָה אַחֲרֵים לְגַמְרֵי סְגוּרִים, וּמִה

שְׁכוּתָב, שֵׁשׁ שְׁתוּף פְּעֵלָה הַדְּדִי, שֶׁהוּא מְמַלֵּא אֶת צְרֵכֵי הַדָּת
בְּאַסְפֶּקֶת שְׂרוּתֵי הַדָּת לְכָלֵל הָאוּכְלוּסִיָּה, אֲזוּ לְמַה הַמְקַנָּה שְׁלוֹ
סְגוּרָה בְּכָל שְׁנֵי וַחֲמִישֵׁי, וּכְשֵׁשׁ אֵיזוֹ כְּלָה מֵהַמוֹשְׁבָה הִיא צְרִיכָה
לְבוֹא לְמַקְנָה שְׁלֵנוּ... וְזֶה לֹא נוֹגֵעַ אֵלַיךְ, זֶה כְּבָר נוֹגֵעַ אֶל מִי שֶׁנִּסְחַח
אֶת הַמַּכְתָּב... אָבֵל אוֹתָךְ אָנִי רוֹאֶה בְּתוֹר יְדִיד, לְמַה לָּךְ לְהַפְגִּיט
בְּעִמּוֹת וּבְמַחְלָקֹת וּבְמַרְיבוֹת אֶפְנוּ, אֲשֶׁר לֹא יֵצֵא לָךְ שׁוּם טוֹב מִזֶּה
— רַק כְּאֲבִי רֹאשׁ... הֵינְנוּ יְכוּלִים לְגוֹר בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת,
וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזוּרוּ, וְשִׁיחָהּ שְׁלוֹם, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יָפֵה בְּעוֹלָם
כְּמוֹ שְׁלוֹם, הֵן אַתָּה יוֹדֵעַ, שֶׁאֲנִיחֵנוּ לֹא טְפוּסִים הַמְחַפְּשִׁים מַחְלָקֹת
וּמַרְיבוֹת, אַדְרָכָה, יֵשׁ אֶחָד שְׁכָל מֵהוֹתוֹ הוּא 'הַפְּרָד וּמְשַׁל', וְתֹאמִין
לִי, שֶׁבְּשׁוֹבוֹת הַקְּרוֹבִים, זֶה יִפְסֵק בְּיַבְנָאֵל, עַל יְדֵי גוֹרְמִים
מְמַשְׁלֵתִים, וְלִכֵּן מַה וְלָמָּה לָּךְ לְהַתְעַרֵּב בְּדַבָּרִים כְּאֵלוֹ, עַל אִף
שֶׁאַתָּה רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה, יוֹתֵר טוֹב שֶׁתִּכְנִס אֶת עֲצָמְךָ בְּבִנְיַת הַמוֹשְׁבָה
וּבְצַבִּיּוֹן הַכְּפָרִי — כְּפִי שֶׁאַתָּה קוֹרֵא אֶת זֶה, וְנִחְיֶה בְּיַחַד בְּאַהֲבָה
וּבְאַחֲדוּת וּבְשְׁלוֹם, וְאֵל תִּנְיַח אֶת עֲצָמְךָ, שִׁיּוּלִיכּוֹ אוֹתָךְ שׁוֹלֵל כְּאֵלוֹ
מִי יוֹדֵעַ מַה אֲנִיחֵנוּ, אַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁהָאֱמֶת הִיא הַהַפּוּף מִכָּל זֶה.

לִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, יְדִידִי הִיָּקֵר לִי מְאֹד! תִּתְחַיֵּל
לְחִיוֹת עִם הַמְּצִיאוֹת, אֲנִיחֵנוּ תוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם — אִם בֵּן רוֹצִים אוֹ אִם
לֹא רוֹצִים... זוֹ הַמְּצִיאוֹת, וְעַל-בֵּן בְּמַקְוִים לְלֶכֶת עִם חִלּוּמוֹת לְלַחֵם
בְּנוּ וּבִילְדֵינוּ, כְּבָר הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּדְבַּר אֶחָד עִם הַשְּׁנִי, וְשִׁתְּהִיָּה הַבְּנָה
הַדְּדִית בִּינֵינוּ, כִּי עִם כַּעַס וְרִגְזוֹ וּמְשַׁפְּטִים וְכוּ', לֹא נִגִּיעַ לְשׁוּם מְקוֹם,
וְאִנִּי שׁוֹב מְדַגֵּישׁ לָךְ, כִּי כָּל אֵלוֹ שֵׁשׁ בְּהֵם חֶלֶק בְּהֶסֶתָּה וּבְפָרֵט
הַ"מַּכְתָּר", יִגְמְרוּ בְּבֵית-סֵהַר... הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם
בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִי פְּרֻטִית, אֵל תִּחְשַׁב שֶׁהָעוֹלָם הַפְּקָר, כָּל פְּרֻט וּפְרֻט
בָּא מְלַמְעָלָה, וְסוּף גִּנְבַּ לְתַלְיָה, יְכוּלִים לְגַנֵּב שְׁנָה, שְׁנַתִּים, חֲמֵשׁ,
עֶשֶׂר וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל סוּף כָּל סוּף, סוּף גִּנְבַּ לְתַפְסִיָּה... וְלִכֵּן מַה
וְלָמָּה לָּךְ לְלַכֵּת כָּל-כָּךְ מְמַרְמֵר עֲלֵינוּ, שֶׁלֹּא עֲשִׂינוּ לָךְ שׁוּם דְּבַר רַע,
הָאִם בְּשִׁבִיל הַסֵּתָה שֶׁל כְּמָה בּוֹדְדִים וַיְחִידִים, כְּדֹאֵי לָךְ כָּל כְּאֲבִי
הָרֹאשׁ הָאֵלוֹ, וְהַמְרִירוֹת הַזֹּוֹ וְכוּ' וְכוּ', בְּשַׁעַה שִׁיְכוּלִים לְחִיוֹת בְּיַחַד
בְּאַהֲבָה, אַחֲדוּת וְרַעוּת, וְשִׁיחָהּ רַק טוֹב לְכָל תוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם.

המקום יכול לפרח, ושתהיה המושבה הכי יפה בכל הארץ, בלי שום גזמא.

לדעתי, כדאי לך לעשות שעור בספר של הסבא שלך, שהוא היה מראשוני יבנאל, ושם תראה איך שהלך לו בחיים, שתהיה דת ביבנאל, הביא מלמדים מירושלים, שילמדו עם הילדים, ואתה יודע שעד שאנחנו לא באנו, לא היה קיץ דבר כזה וכו' וכו', ועל-כן חזר אל השרשים שלך, ותעשה נחת-רוח לסבא שלך בגן-עדן, ותהיה גבר, ותודה על האמת, ותשתדל שתהיה אהבה ואתנה ושלום ורעות בינינו, ואל תניח שיסיתו אותך נגדנו, כי זה ממילא לא יועיל... ועל-כן אשאל אותך שאלה קטנה, האם לא כדאי שנתנה ביחד ונעבד ביחד, ולבנות ביחד ולהתקדם ביחד?! ואם יש אי הבנות, יכולים לדבר אחד עם השני בצורה יפה ולא בצורה זולה, לרוץ אל ועדות וכו', כי אתה יודע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את העולם, וידו תמיד על העליונה, יכולים להתחיל עם כלם, אבל לא עם הקדוש-ברוך-הוא, כי הוא מנהיג גם את הועדה... ועל-כן פקח עיניך, וראה מה לפניך, ואל תניח שיוליכו אותך שולל, אתה עכשו מתחיל להיות ראש המועצה של מקום נפלא, שיהיה לו כח המושך מכל העולם כלו, וזה יהיה אתר תירתי, שיבואו לבקר אותי דיקא... ואיזה יפי יהיה כשליצדי יעמד ראש המועצה, ולהפוך — איזה בזיון יהיה, כשיתגלה לכל התירים שיבואו לבקר אותי, שיש חס ושלום, חס ושלום, איזה קרע בינינו, כי סוף כל סוף אתה יודע כשאני בא ליבנאל, באים לבקר אותי מכל הארץ, יהודים מכל הזרמים, אשכנזים וספרדים וכו', בני ובנות ישראל וכו' מכל העדות והפלגים, חרדים, מסורתיים ופורקי על וכו' וכו', ולכן אבקש אותך מאד מאד, פקח את עיניך, ותישב את עצמך, אם לא כדאי לחיות עמנו ביחד באהבה, אחוה ורעות, ואחד יעזר להשני.

זכר זאת היטב, כי הקדוש-ברוך-הוא שעזר לי עד עכשו, הוא לא יעזוב אותי, ואזכה להוציא מהכח אל הפעל את כל חפצי ורצוני, על אף כל המניעות והעכובים שרק יש, כי הקדוש-ברוך-

הוא עומד על ימיני, ואני לא רוצה שום דבר, רק אהבה ושלוש והבנה הדדית.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שיכנסו הדברים האלו שאני כותב בדם לפי אל תוך לבבך, ותשב בחדר לבד, ותתבונן היטב בתוך הדבורים האלו שאני כותב אליך, ותחזר עליהם כמה וכמה פעמים, ואז תראה שאין לי פה שום פגנות צדדיות ממה שמסיתים ומדיחים אותך כנגדנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ודרישת שלום לאביך היקר, שהוא באמת ידיד טוב שלי, והביא לי בדיוק לפני שנתים מתנה — את ספר זקנה ליום ההלדת שלי, כאשר אני שולח לך צלום מכתב ידו.

בדיוק עכשו שהוצאתי מהספריה שלי לצלם את העמוד הראשון של כתב יד אביך היקר, נפתח בידי הספר בעמוד 492, לדעתי, תקרא את זה עכשו מתוך עיון רב, ותראה איך שההסטוריה חוזרת על עצמה... ושמע היטב בקולה של הסבתא מה שהיא צעקה והכריזה... "אנחנו לא נעזב את המושבה בכל מחיר, על אפם ועל חמתם של כל הקמים עלינו, השמעת?!" הוא יגרש אותנו?! שיגרשו אותנו מלמעלה ומלמטה ומכל הצדדים, אני אראה לו איך לגרש אנשים, שהשקיעו כל-כך הרבה עמל וגיעה וכסף".

כב מט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, י"ט אדר ה'תשנ"ד.

שלוש וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים... גרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אָשֶׁר כּב נ בְּנַחֵל צג

מה אמר לך, ידידי היקר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם. וְעַקֵּר הַהַתְחַזְּקוֹת הַיָּא שְׂמִיחָה, שְׂתִשְׁתַּדְּל לִהְיוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִז תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ, וְתִהְיֶה שְׂמור מֵהַכֵּל, בְּוֹדָאֵי יֵשׁ לִי לְהִרְחִיב לְךָ עַל הַנִּקְדָּה וְהַנוֹשָׂא שְׂכֵתְכָתָה, אִךְ לֹא יְכוּלִים עַל פְּנֵי הַכֶּתֶב, מִפְּנֵי טַעֲמִים כְּמוֹסִים, כִּי־דוּעַ לְךָ.

רְאוּי לְךָ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד בְּזֶה שְׂיֹוֹתֵר מִמְּאָה יְלָדִים הֵם הַחֲנִיכִים שְׁלֶךְ, וּבְוֹדָאֵי בְּזִכּוֹת זֶה שְׂאֲתָה מְכַנִּיס בְּהֵם אֶת הַכֶּחַ וְהַנְּשִׂמָה שְׁלֶךְ, תִּהְיֶה שְׂמור מֵהַכֵּל, רַק תִּמְשִׁיךְ לְהַחֲדִיר בְּהֵם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרָטִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתִצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּב נ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיִּקְהַל, י"ט אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל מַה שְׂאֲתָה עוֹשֶׂה עִמִּי וְכוּ', וְאֲנִי בְּטוֹחַ שְׂכַנְנֶתְךָ לְטוֹבָה וְכוּ', אִךְ לְצַעֲרֵי הָרַב, עֲדִין לֹא פְּעַלְנוּ שׁוֹם דְּבָר בְּוַעֲדָה מְחֻזָּזִית וְכוּ', כִּי כְּפִי הַנִּרְאֶה עֲדִין הַפִּילוּ אֶת זֶה וְכוּ', וְאֲנִי יוֹדֵעַ אֶת כּוֹנֵנְתֶם וְכוּ', וּבְוֹדָאֵי הַכֵּל לְטוֹבָה, כִּי מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ לֹא תִצָּא הַרְעוֹת, וּבְכַאֲמַת הַמְּאֲמִין בְּהַשְּׂגָחָה פְּרָטִית שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וַיִּוֹדַע בְּכָל עֵת וְרָגַע כִּי כָּל מְאוּרְעוֹתָיו שֶׁל הָאָדָם הֵם מִמְּנוֹ יִתְבָּרַךְ וּמִהַשְּׂגָחַת אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, יְחִיד וּמְיֻחָד, הֵן דְּבָר קָטָן וְהֵן דְּבָר גָּדוֹל — הַכֵּל הוּא בְּדִין צָדֵק מַה שְׂקוֹרָה עִמוֹ, הַכֵּל מִהֶאֱרַת יְחִיד וּמְיֻחָד, וּבּוֹדֵק

בְּעֲצָמוֹ שֶׁהֲצַעַר שָׁבָא עָלָיו, הוּא לְסַבַּת אֵיזָה חֲטָא שְׁחָטָא, וּמִיָּד
מִתְחַרֵּט וּמִתְמַלֵּא חֲרָדָה וּפְחָד מֵהַשָּׁם, וְעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה, וּמִקְבֵּל עַל
עֲצָמוֹ שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה עוֹד דְּבַר זֶה לְעוֹלָם, וּמִבְּקֵשׁ מִבְּעַל הָרְצוֹן יִתְבַּרֵּךְ,
שִׁיגְלָה עֵינָו אֵיזָה חֲטָא שְׁחָטָא, אֲזַי אֵינֹו זֶז מִשָּׁם, עַד שְׁמִרְחָמִים עָלָיו
מִן הַשָּׁמַיִם. וְזֶה מֵה שְׁאַנִּי עוֹשֶׂה, כִּי לֹא יִמְלֹט אַחֲרֵי שֶׁהִשְׁקַעְתִּי
בְּתַכְנִיּוֹת כָּל-כָּף הַרְבֵּה כְּסָפִים, שְׁיִלֵּךְ לְאַבוּד בְּמַחֵי יָד וְכוּ', וְלִכֵּן
אַבְקֵשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, שֶׁתַּעֲזֹר לָנוּ בְּעֲנִיָּן זֶה, שֶׁנוֹכַח לְבָנוֹת שָׁם
אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְתַתְּעִנֵּן בְּכֹל אֱלֹוֵי הַקְּשׁוּרִים בַּדְּבַר, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ
שֶׁהַמְּלָה וְהַדְּבוּר שֶׁלָּךְ פּוֹעֵל אֲצִלָּם מְאֹד, וְעוֹשֶׂה רָשָׁם.

מֵה אָמַר לָךְ, יְדִידִי! אֲנִי יוֹדֵעַ וְעַד, שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ הַרְבֵּה הַרְבֵּה,
עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְאֲזַי
תִּרְאֶה אֶת גִּדְּל הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל
הַשּׁוֹנְאִים שֶׁלָּךְ יִפְלוּ תַּחַת רַגְלֶיךָ, וְלֹא יוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת לָךְ שׁוּם דְּבַר
רָע, כִּי הָאַמוּנָה שְׁאֵדָם מְאַמֵּן, שְׁאֵין שׁוּם תְּנוּעָה וּמְקָרָה, הוּא מְרַפָּא
לְנַפְשׁ מְכַל תַּחְלוּאָיו וְכוּ', וְאַפְלוּ שְׁעוֹבְרִים עָלָיו צְרוֹת וַיִּסּוּרִים,
קְטָנוֹת וּמְכַאוּבִים, שְׁמִדְבָּרִים עָלָיו רְשָׁעִים, וּמְחַרְפִּים וּמְגַדְפִּים אוֹתוֹ,
עִם כָּל זֹאת אִם מְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי לְגַבֵּי אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
וְיוֹדֵעַ וְעַד, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר שֶׁשׁוּם נִבְרָא יַצְעֵר אוֹתוֹ, אֶפְלוּ צַעַר קָטָן
מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְהוּא רֵץ וּבוֹרַח אֱלֹוֵי יִתְבַּרֵּךְ, עַל-יְדֵי-זֶה
נִמְתָּקִים מִמָּנוּ כָּל הַדֵּינִים וְהַיִּסּוּרִים. וְלִכֵּן מֵאַחַר שֶׁאַתָּה סוֹבֵל כָּל-כָּף
הַרְבֵּה יִסּוּרִים, חַרוּפִין וְגַדוּפִין, שְׁמִדְבָּרִים עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', וּמַעֲיָקִים
לָךְ וְכוּ' וְכוּ', וְהַחֲבָרִים וְהַיְדִידִים הַכִּי טוֹבִים שֶׁלָּךְ עֲזָבוּ אוֹתָךְ וְכוּ'
וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אַתָּה מִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, תְּאַמֵּן
לִי, שְׁדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִתְבַטְּלוּ מִמָּךְ כָּל הַגְּזֵרוֹת רְעוֹת וְהַדֵּינִים קָשִׁים
וְהַגְּחָלִים יִפְלוּ עַל רֵאשֵׁי הַרְשָׁעִים, וְהִרְעֵ שְׁרִצוֹ לְרֵאוֹת בְּךָ — יִרְאוּ
בָּם, וְזֶה בְּדוּק וּמְנַסָּה, כִּי "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרִכּוֹת" (מְשַׁלֵּי כַח, כ),
וּמִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, רוֹאֶה נְסִים נְגָלִים.

וְלִכֵּן רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מֵינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְהַרְגֵּל
אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּכֹל יוֹם עַל-כָּל-פָּנִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת,
כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ — נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, וְאַצְלוּ

יִתְבַּרְךָ מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה תִּפְלָה שְׁאֲדָם מִתְפַּלֵּל אֵלָיו, וּבִכְרֹט כְּשֶׁעוֹשֶׂה תִּפְלָה בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (נִלְקוּט וְאֶתְחַנֵּן, רָמְזוּ תַּחֲתָהּ): "בְּכָל קְרָאֵנוּ אֵלָיו" — בְּכָל לְשׁוֹן שִׁישְׁרָאֵל קוֹרְאִים לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — עוֹנֶה אוֹתָם, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַשִּׁיחָה וְהַתְּפִלָּה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה תָּמִיד. וְאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְרַשׁ פִּנְחֹמָא, פֶּרֶשֶׁת וַיְרָא): אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, הָיוּ זְהִירִין בַּתְּפִלָּה, שְׂאִין מְדָה אַחֲרַת יָפָה הַיְמָנָה, וְהִיא גְדוּלָּה מְכַל הַקְּרָבָנוֹת, וְאֶפְלוּ אֵין אָדָם כְּדָאֵי לַעֲנוֹת בַּתְּפִלָּתוֹ וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִמוֹ, כִּיּוֹן שְׂמִתְפַּלֵּל וּמְרַבֵּה בַּתְּחֻנוּנִים, אֲנִי עוֹשֶׂה חֶסֶד עִמוֹ. וְלִכֵּן רָאָה, אֶהוּבֵי, יְדִידֵי הַיְקָר! לֹא לְהִיּוֹת בְּטֹלָן, אֶל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, תַּהֲיֶיהָ רְגִיל בְּשִׁיחָה וּתְפִלָּה בִּינְךָ לְבֵין קוֹנְךָ, וְאִז תִּרְאֶה אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֲבָל צְרִיכִים לָזֶה אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַפְכָּת, לִידַע וְלַהוֹדִיעַ וְלַהוֹדֵעַ, אֲשֶׁר בְּכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שָׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֻדְבָּרִים עִמוֹ יִתְבַּרְךָ — נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל.

אֲנַחְנוּ קַהֲלָה שְׂמוּנָה עַד עַכְשָׁו שְׂבַעִים וְחֲמֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת, כֵּן רְבֹנוּ, וְכֵן יֵשׁ לָנוּ יוֹתֵר מִמָּאתַיִם יְלָדִים, הֵן בְּפִעוּטוֹן וְהֵן בְּגָנִים וְהֵן בַּתְּלִמּוּד תּוֹרָה וְהֵן בְּבֵית-סֵפֶר וְהֵן בִּישִׁיבָה, וַיֵּשׁ לָנוּ כּוֹלָל, וְהֵנָּה יוֹשֵׁב אֶצְלָכֶם ... וְלֹא רַק שֶׁהוּא אֵינוֹ עוֹזֵר לָנוּ, אֲלֵא כָּל הַתְּקַצִּיבִים שְׂבָאוּ בְּעִבּוּרָנוּ, הַמְּמַתְקִים בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל נִשְׂאָר אֶצְלוֹ, וְלֹא נִתֵּן לָנוּ כְּלוּם, וְהַעוּלָה עַל הַכֹּל — עֲשֵׂה עִמָּנוּ עוֹלָה גְדוּלָּה, שִׁישׁ מִקְלָט בְּשִׁכּוֹן חֲדָשׁ, שְׂבָא לִידֵי הַצְּבָעָה בְּמוֹעֶצָה הַמְּקוּמִית אִם לִתֵּת אֶת זֶה לְיִלְדֵי חֲסִידֵי בְּרִסְלָב בְּשִׁבִיל הַחּוּג שְׁלָנוּ, וְהוּא אֲשֶׁר הַצְּבִיעַ נִגְדָה, וְעַל-כֵּן, לְדַעֲתִי, אַתָּה צְרִיךְ לְהַעֲמִיד אוֹתוֹ בְּמָקוֹם, וְלִשְׂאֵל אוֹתוֹ חֵד מִשְׂמַעִית: הֲלָנוּ אַתָּה אוֹ לְצָרֵינוּ וְכוּ' וְכוּ', אִיךָ יִהְיֶה יְהוּדֵי עִם זֶקֶן שׁוֹמֵר שֶׁבֶת וְכוּ', שִׁיתְנַגֵּד נִגְדַת בְּנֵית בֵּית-הַמְּדַרְשׁ, וְיִתְנַגֵּד נִגְדַת הָאֵינְטֵרְסִים שֶׁל הַחּוּג שֶׁהוּא צְרִיךְ לְהִיּוֹת שְׂלִיחוֹ. וְעַל-כֵּן מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִבְדֹּק בְּעִנְיָנֵים הָאֵלוּ.

הֵן אֲמַת, יְדִידֵי הַיְקָר! שְׂאֲנִי יוֹדַע שְׂאֵתָה מְלֵא טְרָדוֹת, כִּי לֹא חֶסֶד לְךָ צְרוּת וְיִסוּרִים וּבִלְבוּלִים מְאַחֲרִים, עִם כָּל זֹאת אַתָּה יוֹדַע

כָּלֵל — כְּשֶׁעוֹזְרִים לְמִישֵׁהוּ אַחַר, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לוֹ, וּכְפִתְגָמָם שֶׁל צְדִיקִים: "כְּשִׁפּוֹתָחִים דָּלַת לְרִשׁוֹת הַרְבִּים, אָזִי נִפְתַּח לוֹ חֲלוֹן בְּשָׁמַיִם", הֵינּוּ כְּשֶׁעוֹזְרִים לְזוּלָתוֹ, אָז נִפְתַּח לוֹ פֶּתַח בְּשָׁמַיִם, שֶׁעוֹזְרִים לוֹ. וּפֹה מְדַבֵּר מְשַׁבְּעִים וְחִמֵּשׁ מְשַׁפְּחוֹת בְּנֵי תוֹרָה עִם יוֹתֵר מִמָּאתַיִם יְלָדִים, וְעִכְשָׁו עוֹמְדִים לְהַפְּנֵס עוֹד עֲשָׂרוֹת אַבְרָכִים עִם מְשַׁפְּחוֹת מְרִבּוֹת יְלָדִים, וְיִתְרַבֶּה הַקְּבוּץ שְׁלָנוּ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, שֶׁתַּעֲשֶׂה מֵה שֶׁבִּיכְלָתְךָ לַעֲזוֹר לָנוּ, וְתִרְאֶה שְׁלֹא תִתְחַרֵּט, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹמֵד עַל יְמִין עֲנִי וְאֶבְיוֹן, וְיִמֵּי שְׁעוֹזֵר לוֹ — הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר לוֹ. וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לַעֲזוֹר לָנוּ, וְיַעֲזוֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְיִשְׁלַם לְךָ כְּגִמּוּלְךָ הַטוֹב.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ, וְתִבְשֹׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשַׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב נא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, י"ט אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַרְבֵּי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה אָנוּ מוֹנִים כָּאֵן עֲשָׂרוֹת מְשַׁפְּחוֹת בְּנֵי תוֹרָה, שְׂאֵנִי מְקַנְהָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּאֵן יִהְיֶה עוֹד יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל הַגָּלִיל, בְּלִי שׁוֹם גְּזֻמָּא, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ כַּח הַמּוֹשֶׁה לְהַמְשִׁיךְ כָּאֵן מֵאוֹת אַבְרָכִים עִם מְשַׁפְּחוֹת מְרִבּוֹת יְלָדִים, וְאֲנַחְנוּ כְּלָנוּ נִמְנִים עַל הַיְהוּדוֹת הַחֲרַדִּית, וּבְמִקּוֹם שֶׁהֵנְצִיג שְׁלָכֶם יַעֲזוֹר לָנוּ, הוּא שֶׁם לָנוּ רְגֵלִים. וְאֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָכֶם אֵת זֶה גְלוּי, כִּי כֹּף זֶה הַמְּצִיאוֹת, וְלִכֵּן רְאֵה לְקַבֵּל אֵת אֲנָשֵׁי, וְתִשְׁמַע מֵה יֵשׁ לָהֶם לְדַבֵּר, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר, שֶׁנִּזְנָקָה לְהַגְדִּיל תוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה, וְדִיּוּקָא מִכָּאֵן מֵהַגָּלִיל יְאִיר אוֹר תוֹרָה, וְיִהְיֶה לְךָ חֶלֶק בְּכֹל זֶה.

אָשֶׁר כּב נב בְּנַחֵל צו

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וּתְבַשֵּׂר לִי בְּשׂוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת תְּמִיד, וְנִצְלִיחַ בְּמִשְׁמַחְנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּב נב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, י"ט אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר, וְאַתּוּ עִמּוּ ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֹּה תִקְבְּלוּ שְׂנֵי מִכְתָּבִים — אֶחָד לְ... וְאֶחָד לְהֵרֵב ... וְהֵם
שְׁנֵיהֶם אוֹתוֹ דָּבָר, וְאֵנִי מְקַנְהָ שְׁבִטְאֵתִי אֶת עַקֵּר הַנְּקֻדוֹת, וַיִּתֵּר מִזֶּה
תְּדַבְּרוּ אַתֶּם כָּפִי שְׁיִכְנִיס בְּפִיכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הָעַקֵּר רְאוּ
לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם דָּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אֶתְכֶם. אֵנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲנַחֲנוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ
הַנְּכוּנָה.

בְּאֵתִי לִיְדֵי הַחֲלָטָה, שְׂאֲנַחֲנוּ צָרִיכִים לְעֶסֶק רַק בְּעֶסֶק חַיּוּבֵי,
אֵיךְ לְבָנוֹת וּלְפִתּוֹחַ אֶת קַהֲלֵתְנוּ וּמוֹסְדוֹתֵינוּ וְכוּ' וְכוּ', וְנַעֲזֹב אֶת
הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, וְאֲנַחֲנוּ לֹא צָרִיכִים לְטַפֵּל בּוֹ, אֲנַחֲנוּ
צָרִיכִים רַק לְרְאוֹת לְבָנוֹת אֶת עֲצָמָנוּ, וְאִזּוּ בְּמִילָא יִקְרִים 'כְּשֶׁזֶּה קָם
זֶה נוֹפֵל' וְכוּ' וְכוּ', כִּי מֵה וְלָמָּה לָנוּ לְהַפְגִּים לְכֹל הַבוּץ הַזֶּה, הַגּוֹרֵם
רַק חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ', וְעִגְמַת נַפְשׁ וְכוּ', יוֹתֵר טוֹב לְהִתְעַסֵּק בְּאוֹר,
שְׂאִזּוּ אֶפְלוּ גַּפְרוֹר אֶחָד כְּבָר מְאִיר בְּתוֹךְ הַחֲשֵׁף הַגָּדוֹל, אִם אֲנַחֲנוּ
פוֹעֲלִים רַק דְּבָר קָטָן בְּשִׁבְלֵנוּ, זֶה כְּבָר אוֹר גָּדוֹל בְּמוֹשָׁבָה, כִּי
עַל-יְדֵי כָּל הַצְּלָחָה שְׂאֲנַחֲנוּ מְצַלִּיחִים — זֶה אוֹר גָּדוֹל בַּחֲשֵׁף
הַגָּדוֹל שֶׁל הַחֲלוּנָיִים, וְזֶה שׁוֹרֵף אוֹתָם לְגַמְרִי, לֹא-כֵן אִם נַעֲסֵק רַק
עִם הַחֲשֵׁף, וְנִתְקוּטֵט עִם הַחֲשֵׁף וְכוּ' וְכוּ', אִזּוּ לֹא נִרְאֶה שׁוּם דְּבָר,
כְּדֶרֶךְ בְּנֵי-אָדָם בְּשַׁעֲהַ שְׁחֲשֵׁף — לֹא רוֹאִים שׁוּם דְּבָר, וְאִזּוּ נוֹפְלִים
בְּדַעְתָּם וְכוּ' וְכֵן נוֹפְלֵת עַל הָאָדָם כְּבֻדוֹת וְחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, וְנִדְמָה

לו שלא פֿעל שׁוּם דְּבַר וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן, לְדַעֲתִי, מֵהַיּוֹם וְהַלְאָה צְרִיכִים רַק לַעֲבֹד בְּדַרְךְ חַיּוּבִית מֵהַ יְכוּלִים לַפְּעַל עֲבוּרֵנוּ, וְאִיךְ אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהִתְרַחֵב, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כָּל מְגַמְתָּנוּ, וְאִם גַּלְיָה בְּצוּרָה כְּזוֹ — נִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחוּ הַיּוֹם בְּמִשְׁמַתְכֶם, רַק תִּלְכוּ עִם חַיּוּת, וּבִפְרֻט אֶתְּהָ ... אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, הֵן אָמַת שְׁאַתָּה מְצַנֵּן, תִּאֲמִין לִי שְׁגַם אֲנִי מְצַנֵּן מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מִשְׁתַּעַל מְאֹד, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִמְּשִׁיף לְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם בְּכָל יוֹם וּלְחַבֵּר סִפְרִים, וְלוֹמַר שְׁעוּרִים מִסִּפְרֵי רַבֵּנוּ ו'ל וְכוּ' וְכוּ', וְאִף שְׁכּוֹאֵב לִי הִרְבֵּה הִרְבֵּה דְבָרִים, עִם כָּל זֶה אֲנִי לֹא נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר וְכוּ'. וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְאֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן, כִּי תִרְאֶה אִיךְ שֶׁנִּפְעַל, כִּי מֵעַט מִהָאֹר דּוּחָה הִרְבֵּה מִהַחֲשֵׁף.

הַמְּאַחַל לָכֶם הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה...

כב נג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, י"ט אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקַּבֵּל אֶת הַמְּכַתֵּב שֶׁכְּתַבְתִּי אֶתְמוּל, וְאֶתָּה כּוֹתֵב שְׁזָה לֹא הִגִּיעַ אֵלַיךְ.

מָה אָמַר לְךָ! אֲשֶׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ מְקַנְרִים אֵל רַבֵּנוּ ו'ל, וּמְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּמַשִּׁיף בְּטַפּוּל בְּמִקְוֶה, כִּי יִשְׁבְּרוּ אֶת הַפִּילִטֶר, וְזֶה סֵתֵם מְמוֹן יִשְׂרָאֵל שֶׁהוֹלֵךְ לְתַהוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם.

תְּכַתֵּב לִי מִי הִיָּה אֶתְמוּל בְּשַׁעוֹר שֶׁלְּמִדְּנוּ בְּצוּתָא דְרַךְ הַטְּלַפּוֹן.

רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד. וּפַעַם אָמַר ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחֲמָן ו'ל: אֲשֶׁרֵי הָעֵינַיִם שֶׁרָאוּ אֶת עֵינֵי רַבֵּנוּ ו'ל, וְאֲשֶׁרֵי הָעֵינַיִם שֶׁרָאוּ אֶת עֵינֵי מוֹהֲרֵנֵי ו'ל, וְכֵן מִדּוֹר דּוֹר. וְיֵשׁ נִסְחָא אַחֲרָת, שֶׁפַּעַם הִתְבַּטָּא

אָשֶׁר כב נד בַּנְחָל צט

מוֹהֲרֵנִי ז"ל: אֲשֶׁרֵי הָעֵינִים שָׁרְאוּ אֶת עֵינַי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֲשֶׁרֵי הָעֵינִים הָרְאוּת אֶת הָעֵינִים שָׁרְאוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְסִיִּם ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ז"ל: וְכֵן מְדוּר דוֹר. אֲשֶׁרֵינוּ, מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, שֵׁישׁ לָנוּ חֲלָק בְּחֲלָק רַבְּנוּ ז"ל, רְאֵה לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, שִׁיְהִיו תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְזוּ מִצְוָה רַבָּה לְשִׂמַּח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ...

כב נד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, י"ט אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גִּרֵּי יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אוֹדוֹת הָאָסוֹן הַנוֹרָא שֶׁקָּרָה הַיּוֹם, שִׁירֵנו, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, עַל אַרְבָּעָה בַּחוּרִים, וְשָׁנִים מֵהֶם בְּמִצַּב קְרִיטִי עַד מָאד, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וְאַתָּה שׁוֹאֵל: מֵה וְלָמָּה בָּאוֹת הַצָּרוֹת הָאֵלוּ עַל עַם יִשְׂרָאֵל? ! אַבְרָהָם אוֹתָךְ, שִׁתּוֹצִיא מִסִּכַּת שְׁבֵת וּתְדַפְדֹּף בְּדָף קל"ט עֲמוּד א': "אִם רְאִיתָ דוֹר, שִׁצְרוֹת רַבּוֹת בָּאוֹת עָלָיו, צָא וּבְדַק בְּדִינֵי יִשְׂרָאֵל, שִׁפְל פְּרַעֲנוֹת שְׁבָאָה לְעוֹלָם, לֹא בָּאָה אֶלָּא בְּשִׁבִיל דִּינֵי יִשְׂרָאֵל", עֵינֵן שָׁם; אִם רָשַׁע מְרָשַׁע בְּזָה, פּוֹשַׁע יִשְׂרָאֵל, מְכַשִּׁיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאִסּוּרֵי כְּרִיתוֹת וְסִקִּילָהּ וּמִיתוֹת בֵּית־דִּין, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וְהוּא נִקְרָא רַב בְּיִשְׂרָאֵל, אֲזִי יֵשׁ פְּלֵא שְׁעוֹבֵר עַל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵה שְׁעוֹבֵר, ... גָּנְבוּ מֵאַתְּנוּ מִמֶּשׁ בְּגִנְבָה אֶת בֵּית־הַסֶּפֶר, וְהֵם מִמֶּשׁ בְּכֻלָּל עֵינֵי הַמִּהְפֵּךְ בַּחֲרָה, וּבָא אַחַר וּלְקַחָהּ שְׁנִקְרָא רָשַׁע, הַיְפְּלֵא שְׁעוֹבֵר עָלֵיהֶם בְּשִׁנְתֵּימֵם הָאֵלוּ מֵה שְׁעוֹבֵר — צָרוֹת מְשֻׁנוֹת וּבְזִיוּנוֹת וּחֲרָפוֹת וְכוּ', שִׁנְעֵשׂוּ לְלַעַג וּלְקַלְסֵם בְּעֵינֵי כָל, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, וְהַכֵּל מִפְּנֵי הַסֶּמ"ךְ־מ"ם הַרָשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ, שֶׁהַכְּנִיס אוֹתָם בְּפֶחַ וְכוּ', וְלָנוּ אֵין עַל מִי לְהַשְׁעֵן, אֶלָּא עַל אַבִּינוּ שְׁבַשְׁמִים, שִׁיְחוּס וּיְרַחֵם עָלֵינוּ,

ויוציאנו מהצרה הזאת, וירחם על כלל נשמות ישראל, ויגאלנו
גאלת עולם בהתגלות מלכות שמים לכל העולם כלו.

המצפה לשמע הטוב ממך...

כב נה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, י"ט אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

תודיע לי אם אתם רוצים הערב שעור, כי אני מאד מאד טרוד,
ולכן צריכים להודיע לי מראש, כדי לתאם את הזמן.

אם תוכל לדבר עם ... שלא יעזב לרגע את דודו ... שמחר
הוא צריך להפגש עם ... ועם ... ויעזר לנו במה שהוא רק יכול,
כי כל מלה שלו עושה אצלם רשם ומצייתים לו, אנחנו נמצאים
בצרה גדולה עד מאד, הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, אינו עוזב פרגע.

ראשי אין עמדי מרב צער ועגמת נפש, אני יודע רק דבר אחד,
כי אין לנו רק את הקדוש-ברוך-הוא, ורק אליו צריכים להתפלל,
ורק הוא יושיענו.

נא להודיעני איפה נמצה עכשו ...

רק חזק ואמן להמשיך להדפיס את הספרים הקדושים, כי רק
זה מה שישאר ממני.

המחכה לתשובה מהירה...

כב נו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, י"ט אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל היקרים לי מאד ... שיחיו.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מֵאֵד מֵאֵד נִזְדַּעְזַעְתִּי לְשִׁמְעַ מַה שֶּׁקָּרָה בְּבֵיתְכֶם וְכוּ', וּבִפְרָט גִּזְק כָּל־כֶּף גְּדוֹל וְכוּ', וְעַל כָּל־מֵ — אַתֶּם נְשׂוּאִים כְּכֹר שְׁבַע שָׁנִים וְאִין לָכֶם יְלָדִים וְכוּ', לְדַעְתִּי, אִם הִייתֶם מְקַבְּלִים עַל עֲצֻמְכֶם לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת־קִדְשׁ כְּהַלְכָתָהּ, הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַם שְׂכָרְכֶם כָּפֹל כְּפֹלִים, וַיִּמְלֵא לָכֶם כָּל הַנִּזְק שֶׁלָּכֶם, כִּי כֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (מִדְרַשׁ אֲגוּדָה): בְּמִקּוֹם שֵׁשׁ חֲלוּל שַׁבַּת, שָׁם יֵשׁ שְׂרָפָה; וְלִכְּנֵן תִּקְבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ, וּבִשְׂכַר זֶה יִמְלֵא הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֶת מִשְׁאָלוֹת לְבַכְּם לְטוֹבָה, וַיַּחְזֵר אֲלֵיכֶם כָּל מַה שֶּׁאֲבִדְתֶּם. וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יְרוּשָׁלַיִם בְּרִכּוֹת, פָּרָק ח', הַלְכָה ב'): "בְּרַכַּת הַיּוֹי"ה הִיא תַעֲשִׂיר" — זֹו בְּרַכַּת שַׁבַּת; כִּי בְּזִכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבַּת זֹוֹכִים לְעֵשִׂירוֹת.

אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁלֵא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם נִקְל עֲגִינֵן שְׁמִירַת שַׁבַּת וְכוּ', כִּי זֶה מַה שֶּׁקָּרָה וְכוּ', זֶה רַק לְעוֹרֵר אֶתְכֶם שְׁלֵא יִגִיעַ מַשְׁהוּ יוֹתֵר מִזִּיק וּמִצַּעַר וְכוּ', וְכֶּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבַּת קִיט:): אִין הַדְּלָקָה מְצוּיָה אֲלֵא בְּמִקּוֹם שֵׁשׁ חֲלוּל שַׁבַּת, שֶׁנֶּאֱמַר (יְרֵמְיָה יז, כז): "וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי לְקִדְשׁ אֶת יוֹם הַשַּׁבַּת, וְלִבְלֵתִי שִׂאת מִשָּׂא גֹו', וְהִצַּתִּי אֶשׁ בְּשַׁעְרֶיהָ, וְאָכְלָה אַרְמְנוֹת יְרוּשָׁלַיִם וְלֹא תִקְבְּהָ", מֵאִי וְלֹא תִקְבְּהָ? אָמַר רַב נַחֲמָן בַּר יִצְחָק, בְּשַׁעַת שֶׁאִין בְּגִי־אָדָם מְצוּיִין לְכַבּוֹתָהּ.

בְּזִכּוֹת שְׁמִירַת שַׁבַּת תִּזְכּוּ לְהַפְקֵד בְּזַרַע שֶׁל קִימָא, בְּנִים חַיִּים וְקִימִים, וְתִרְאוּ שְׁמֵהֵיּוֹם שֶׁתִּתְחִילוּ לְשִׁמּוֹר שַׁבַּת, הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְכֹל הַנִּזְק שֶׁנִּגְרַם לָכֶם תִּקְבְּלוּ חִזְרָה כָּפֹל כְּפֹלִים שֶׁפַע דִּקְרָשָׁה, וְכֵן תִּפְקְדוּ עִם יְלָדִים.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלֵתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד, שֶׁתְּהִיָּה לָכֶם הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ — תִּשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב נז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקהל, י"ט אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל היניק וחכים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! תפסיק כבר עם הילדות שלך, תקח עצמך בידך, ואז תצליח מאד מאד, עדין אינך בגיל הבר-מצוה, ואתה כבר יודע כל-כך הרבה ידיעות ב"ספר-המדות" ובספורי רבנו ז"ל שבספר "פעלת הצדיק", אשר הספר הזה מלא יראת שמים, וכן אתה גורס הרבה משניות וגמרא וכו' וכו'. תאמין לי, הלואי פשהייתי בגיל שלך, הייתי יודע מרבנו ז"ל, כי אני זכיתי להתקרב אל רבנו ז"ל בגיל שש-עשרה, ולקחתי עצמי ביד, וברחתי מכלם, ושקדתי בשקידה ובהתמדה רבה בתורה הקדושה בכלל ובספרי רבנו ז"ל בפרט, ותהלה לאל, יגעתי ומצאתי, ולכן אני בוכה ומבכה שמים וארץ, אם הייתי זוכה להתקרב אל רבנו ז"ל עוד בגיל קדם הבר-מצוה אל מה הייתי זוכה?! ולכן מאחר שאתה בן זכית להתקרב בגיל צעיר כזה, עזב כבר את כל השטיות וכו', ואל תבלבל עצמך מאף אחד, תתחיל להיות ילד רציני, ותתפלל מתוך הסדור מלה במלה, וכן תתמיד ותשקד בלמוד ואמירת משניות ו"ספר-המדות", ואז תגיע אל מחוז חפצך.

הלואי שתצית אותי, ועוד אכתב לך פעם באריכות את סדר התקרבותי, ואיך שלא הטעיתי עצמי, ולא שמתי לב לבחורים בשיבה שהתלווצצו ממני וכו'.

המאחל לך הצלחה...

כב נח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, י"ט אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה, וְכוּאֵב לִי מָאֵד מָאֵד לָמָּה הִצָּרְךָ לְבוֹא לְמַצֵּב בְּזָה.

אוֹדוֹת הַחֲלָקָה, זוֹ סֵתָם גְּזֻמָּא עוֹרְבָא פָּרַח... אֲיִנִי יוֹדֵעַ אֵיךְ
יְכוּלִים לְהִטְעוֹת בְּנֵי-אָדָם כָּל-כָּף וּלְהַתְלוּצֵץ מֵהֶם.

אוֹדוֹת הַבָּשָׂר, מִי שָׂרָק רוֹצֵה לְשִׁמְעַ, שְׁלֵא יֵאֱכַל בְּשָׂר, רַק אִם
מִכִּיר אֶת הַשׁוֹחֵט, כִּי אָפְלוּ מִהֶהֱכָשֵׁר הֵכִי טוֹב, מְצָאוּ כָּל מִינֵי
עוֹוֹתִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְנִכְשְׁלוּ בַּנְּבִלוֹת וּטְרַפּוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

כוּאֵב לִי מָאֵד מָאֵד הַמְרִיבוֹת בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאֲיִנִי יוֹדֵעַ מָה
לְעֵשׂוֹת, כִּי לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ עֵינֵי צוֹפִיּוֹת, שְׁיֵעֶזֶר לִי לְרֵאוֹת בְּנִקְמַת
הַסֵּמֶף-מ"ם הַרְשָׁע, שְׁמוֹסֵר אוֹתִי בְּקִבְעוֹת, יַמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, עֲדִין
אֲנוּ אוֹחֲזִים בִּימֵי אָדָר, וְנִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּמַפְלָתוֹ, וְתַתְּנֶנָּה מְלָכוֹת
שָׁמַיִם בְּעוֹלָם.

הַמְצַפָּה לְרֵאוֹתְךָ בְּקֵרוֹב בְּשִׁמְחָה
עֲצוּמָה, וְלְעֵשׂוֹת חֲנֻכַּת הַבַּיִת.

כב נט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקַהֵל, כ' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח.

חֲזָקוּ וְאַמְצוּ מָאֵד מָאֵד, וְתִמְשִׁיכוּ לְהַדְפִּיס, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם
לֹא יִמְנַע אֶתְכֶם. לְדַעֲתִי, צָרִיךְ לְהִיּוֹת אֶצְלְכֶם עוֹד כְּמָה קוֹנְטְרָסִים,

שָׁאף פֶּעַם לֹא נִדְפְסוּ, מְסֻרְתִי לְר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, בְּעֵינַי הַפְּרוּשׁ "שְׁפַת הַנַּחַל" עַל הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", וְהוּא כָּבֵר הַתְּחִיל, וְזֶה יִקַּח קֶצֶת זְמַן, אֲבָל יַעֲשֶׂה אֶת זֶה, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָכֶם בְּנִקְל לְהַדְפִּיס תּוֹרָה אַחַר תּוֹרָה, וּבֵינָן כֶּף רָאוּ לְסַדֵּר עוֹד חֲלָקִים מִשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל" גַּם מִהַפְתָּב־יָד מְסֻדָּרִים בְּסֻדֵּר הַשָּׁנִים וְגַם מִהַנְדְפָסִים כָּבֵר, וְזֶה יוֹצֵא מִמֶּשׁ לְפֶאֱר וְלִפִּי. יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתֵּן לָכֶם הַשְּׁפָעָה מְרֻבָּה בְּרוּחַ-נְיֻת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִבְשְׂרוּ לִי תְמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקֹר הוּא סְבָלְנוּת, וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, כִּי גַם בְּעֵינַי הַדְפָּסָה אֲסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, רַק לְלַכֵּת בְּסְבָלְנוּת גְּדוּלָּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְצַלִּיחִים מְאֹד מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא לְאַתֵּר לִי אֶת ... אוֹ אֶת ... כִּי אֲנִי צָרִיךְ דו"ח מֵהֶם מֵה קָרָה הַיּוֹם...

כב ס.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדֵּר וַיִּקְהַל, כ' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְצִיתִי מְאֹד לְדַבֵּר עִמָּךְ, אִךְ הֵייתִי מְאֹד עִיף וְיָגַע, וְהִלְכֵתִי לִישׁוֹן, וְאִם יִרְצֶה הַשֵּׁם, אוֹ אֲדַבֵּר עִמָּךְ לְפָנַי שְׁבַת-קִדְשׁ אוֹ בְּיוֹם רִאשׁוֹן בְּבִקְר אַחַר תְּפִלַּת וְתִיקִין, דְּבִרְתִּי עִם ... וְהוּא סֵפֶר לִי הַכֹּל.

לְדַעֲתִי, אֵינָן מֵה לְהַתְּפַחַד כָּלֵל, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם, וּמֵה שֶׁהוּא רוֹצֶה כֵּן יִהְיֶה, וְעַל-כֵּן לֹא כִּדְאִי לְדַאֵג וּלְבַלְבֵּל עֲצֻמוֹ. מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּחֲזֵק עִצְמָךְ, אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים בְּכּוּוֹן הַנְּכוּוֹן, פִּתְאֹם תִּתְחִיל לְרִאוֹת מְשֻׁפְחוֹת חֲדָשׁוֹת מִתְחִילוֹת לְהַכְפִּיס

אָשֶׁר כּב סא בַּנְחַל קה

בְּקֶצֶב גְּדוֹל, יִזוּ תִהְיֶה תְּשׁוּבָה נִצְחִית עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ, הַרְבֵּה דְּבָרִים קָרוּ שְׁלֵא חֲלַמְנוּ עֲלֵיהֶם, וְכֵן דְּבַר זֶה יִקְרָה בְּקָרוֹב מְאֹד.

רק חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם.

הִנֵּה יֵשׁ לָנוּ כָּאֵן אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, אֲשֶׁר הוּא חוּטֵא וּמְחַטֵּיא אֶת הַרְבֵּים, כִּי אִם הִיְתָה לוֹ זְכוּת, הִיָּה מְחַזֵּיר אֶת כָּל הַתּוֹשָׁבִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְרוֹאִים שֶׁהוּא עוֹסֵק בְּדִיּוּק הַהַפּוּךְ — לְסַכֵּסֵךְ בֵּין אֶחָד לַהֲשֵׁנִי, וְלֹא אֲכַפֵּת לוֹ מִהִיְהָדוּת וְלֹא כְּלוּם, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּבֵר גַּתְפֹּטֵר מִמֶּנּוּ.

אֲנִי בּוֹטֵחַ רַק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִף שְׂאֵנִי נִמְצָא עֲכָשׁוּ בְּמִצַּב עֲגוּם, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מִבְטִיחַ לָךְ, שִׁיְהִיָּה כָּאֵן מְאֹד מְאֹד יָפָה, כִּי כִּפִּי גִדֵּל הַמְּנִיעוֹת — כֵּן מַעֲלַת הַנְּחֻשָׁק, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ יו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סו).

נָא וְנָא ... הִיָּקֵר! רְאֵה וְגַם רְאֵה לֹא לִפְלֵ בְּדַעְתָּךְ כָּלֵל, כִּי מִדָּה טוֹבָה מְרַבָּה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ כָּלֵל, גְּרָאָה עוֹד נֹסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אֲנִי מְקַנְוֶה לִהְיוֹת עִמָּךְ בְּקֶשֶׁר, רַק תִּתְּנֵדַע אֵילוּ חֲדָשׁוֹת מ... וְכו', וְכֵן מַה הַלְּאָה?! וְתִשָּׁב לִי דְּבַר.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֵמֵר לְעוֹלָמוֹ דֵּי, יֵאמֵר לְצָרוֹתֵי דֵּי, וְיִמְשִׁיף עָלַי בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, שְׂאֲזַכֶּה לְצֵאת מִחֻבוֹתַי בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת, וְאֲזַכֶּה לִהְיוֹת דְּבוּק רַק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ.

שְׁבַת שְׁלוֹם...

כּב סא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וּנְקֵהֵל, כ' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אני מאד מבקש אותך סופית אל תתגרשי וכו', כי אחר־כך תתחרטי, וזו תהיה לך בְּכִיָּה לְכָל הַחַיִּים, בְּכָל בֵּית קוֹרָה מְרִיבוֹת וכו' וכו', ולא מתגרשים בשביל זה, צריכים להשלים וכו', אָחַד צָרִיךְ לוֹתֵר לְהַשְׁנִי, אָנִי יוֹדֵעַ שְׁנֵה קָשָׁה, אָבֵל אֱלוֹי הַחַיִּים וכו', אִם תִּתְגַּרְשִׁי, הַסִּבָּל שֶׁלֶךְ יִהְיֶה פִי אֶלְךָ (בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא), מִמָּה שָׁאֵת סוֹבְלֵת עֲכָשׁוּ וכו', כִּי עֲכָשׁוּ יְכוּלִים לְתַקֵּן, וְאַחֲר־כֵּן כָּבֵר לֹא יוֹכֵלוּ לְתַקֵּן, אָנִי רַק רוֹצֵה אֶת הַטּוֹבָה שֶׁלֶךְ, תִּזְכְּרִי אֶת זֶה הַיֵּטֵב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב סב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיְקַהֵל, כ' אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אני מאד מבקש אותך, שאל תתן שמות בדויים, כגון: טל, שחר, אבן, אילן וכו' וכו', כי זה רק נזיק להילד, ורַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (שיחות־הַר"ן, סימן צה), שֶׁהַשֵּׁם שֶׁנּוֹתֵנִין לוֹ לְאָדָם הוּא לְפִי הַפְּעֻלָּה שֶׁיֵּשׁ לוֹ לְאָדָם לַעֲשׂוֹת בְּעוֹלָם, וַיֵּשׁ אָחַד שֶׁעוֹשֶׂה הַפְּעֻלָּה שְׁלוֹ בְּחֻצֵי שָׂנִים שֶׁיֵּשׁ לוֹ, וְצָרִיךְ לְקַרְא לוֹ שֵׁם אַחֵר, דִּהְיִינוּ שֵׁם חֲדָשׁ. כִּי הַשֵּׁם שֶׁנּוֹתֵנִין לְאָדָם הוּא לְאַחֵר מוֹתוֹ לְבוֹשִׁין שְׁלוֹ, כִּי הַשֵּׁם הוּא בְּחִינַת לְבוֹשִׁין, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישעיה מב, ח): "אֲנִי הַגּוֹי" הַיְהוָה הוּא שָׁמַי וּכְבוֹדִי", 'כְבוֹדִי' זֶה בְּחִינַת לְבוֹשִׁין, כִּי (שַׁבַּת קִיג:): 'רַבִּי יוֹחָנָן קָרָא לְמֵאנָה מְכַבְּדוֹתָא' וכו', עֵינֵן שָׁם; כִּי עִם שְׁמוֹת לֹא מְשַׁחֲקִים, וְרַב רַבִּם שֶׁל אֲנָשִׁים שְׁסוֹבְלִים כָּל מֵינֵי סִבָּל בְּחַיִּיהֶם, זֶה רַק מִפְּנֵי שֶׁקָּבְלוּ שְׁמוֹת בְּדוּיִים וכו' וכו'.

גַּם לְהוֹסִיף שֵׁם לְאָדָם צָרִיכִים לְהַזְהֵר מְאֹד מְאֹד לֹא לְשַׁמְעַ

אֲשֶׁר כב סג בַּנְחַל קז
לֵאמֹר אֶחָד שְׂאוֹמֵר לְשָׁנוֹת שֵׁם, כִּי זֶה גַּם-כֵּן מְסַפֵּן לְהַחֲלִיף שְׁמוֹת
וְכוּ'.

אני מקווה שתעשה רצוני, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב סג.

בעזרת השם ותפילה, יום ששי ערב-שבת קדוש לסדר וניקהל, כ"א אדר, יומא
דהלולא של האיש האלקי הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע ה'תשנ"ד.

שלוש וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל פלילות אנשי
שלומו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב",
הנ"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מכל צרה
וצוקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם,
אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר להיות
בשמחה, שזכינו להתנדע מרבי אמת פנה, רבי נורא ונפלא פנה,
רבי המחיה ומחזק אותנו, רבי המדריכנו בדרךנו בנה העולם, לינדע
איך להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר שבעולם. ולכן ראוי
לנו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו על אשר בנחל שם גורלנו
וחלקנו.

מאד מאד אבקש את אנשי שלומנו היקרים, שתשמרו את
עצמכם מאד מאד מה שאתם אוכלים, שלא תאכלו שום מאכל
שלא יהיה עליו הכשר מרב מסמך ירא שמים ומפרסם בעולם לאיש
כשר, ובפרט בשר, אל תאכלו בשום פנים ואופן, רק אם אתם זוכים
להכיר את השוחט מקרוב, כי בעוונותינו הרבים, צריכין לשמור
מאד מאד מה שאוכלים, כי יכולים להפשל בטרפות ונבלות, אם

לא מכירים היטב את השוחט, ותכף-ומיד כְּשֶׁאָדָם מִפֶּטֶם אֶת עֲצָמוֹ בְּטָרְפוֹת וּנְבִלוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה נִטְמָטֵם גּוֹפוֹ וּמַחוֹ וּמַחֲשַׁבְתּוֹ, וְהֵדָם שְׁלוֹ מִתְעַרֵב, עַד שֶׁקָּשָׁה וְכָבֵד לוֹ לְהַשִּׁיג הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת, וְנִכְנָס בְּכַפִּירוֹת וְאִפְיֻקוּרְסוֹת. וְכִידוּעַ אֶת אֲשֶׁר כָּתַב הַרְמַב"ם ז"ל, שְׂאֵם אֵין הָאָדָם נִזְהָר בְּכַשְׁרוֹת הָאֲכִילָה, נִטְמָטֵם מַחוֹ וְנִדְעָתוֹ וְנִתְעַקֵּם לְבוֹ, עַד שֶׁנוֹפֵל לִיְדֵי כַפִּירוֹת וְאִפְיֻקוּרְסוֹת. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד מֵהַ שְׂאוּכָלִים, וּבִפְרָט בְּשֶׁר צְרִיכִים לְהַכִּיר אֶת הַשּׁוֹחֵט אִישִׁית, לִידְעַע מִי הוּא, כִּי אַחֲרַת בְּנִקָּל יְכוּלִים לְהַכְשִׁיל בְּאֲכִילַת נְבִלוֹת וּטְרָפוֹת. וְעַל-כֵּן יֵרָאִי הַשֵּׁם לֹא הָיוּ אוֹכְלִים בְּשֶׁר, אֲלָא אִם-כֵּן הָיוּ מְכִירִים אֶת הַשּׁוֹחֵט בְּעֲצָמוֹ.

וְלִכֵּן אֲבָקַשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! רְאוּ לְשָׁמֵר מְאֹד עַל דְּבַר זֶה, וְאַל יִהְיֶה נֶקֶל בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֶה, כִּי בְּנִקָּל יְכוּלִים לְהַכְשִׁיל בְּאֲכִילַת טְרָפוֹת וּנְבִלוֹת בְּעֵתֵים הַלָּלוּ, וְשָׁמְרוּ מְאֹד עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלָכֶם וְעַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי בֵיתְכֶם, כִּי כָּל הַמַּחְלוֹת בָּאוֹת כְּשֶׁאֵין הָאָדָם זֹהִיר וְשָׁמוֹר לְאָכַל מֵאֲכִילִים כְּשָׂרִים.

נָא וְנָא אַל תִּטְעוּ אֶת עֲצָמְכֶם כָּלֵל, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְהַטְעוֹת אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד מְאֹד, כְּאֲשֶׁר הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, וְתִהְיֶה רְגִילִים לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם עָרֵב וּבִקְרֹ וְצִהָרִים בְּמִנְיַן דִּיקָא, שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעָרִיב, אֲשֶׁר כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה יֵשׁ לָהּ הַזְמַן שְׁלָהּ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמָּשֵׁךְ עֲלֵיכֶם אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא וְתִבְרָךְ שְׁמוֹ, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁנִּזְהָר לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִנְיָן, וְאֵז יִהְיֶה בְּטוֹחַ, שִׁימְחֵלוּ לוֹ עַל כָּל עֲוֹנוֹתָיו.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּהְיֶה שְׁמוֹרִים מִן הַחֲטָא, וְתִהְיֶה שְׁמוֹרִים מִמֵּאֲכָלוֹת אֲסוּרִים, וְתִהְיֶה דְבָקִים בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ וְתִבְרָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב סד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר וַיְקַהֵל, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהֵלוּלָא שֶׁל הָאִישׁ הָאֱלֵקִי הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ־עֲנָסְק זי"ע ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קְבֻלָּתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמֻחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וּבִפְרִט שְׁכָל הַכּוֹלֵל עוֹמֵד רַק בְּזְכוּתְךָ, וְלָכֵן רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיּוֹתֵר, וְשׁוֹם דְּבָר שְׁבַע־עוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלָקְךָ, שְׁיִישׁ לְךָ חֲלָק בְּזֵה, שְׁבָנִית לָנוּ כּוֹלֵל כָּל־כָּף יָפָה, בְּיָדָאֵי צְרִיכִים בְּכָל יוֹם שְׁפוּר חֲדָשׁ וְכוּ' וְכוּ', וְעַל זֵה אֲנִיחָנוּ עוֹבְדִים, אֲבָל, תְּהִלָּה לְאֵל, אֵין שְׂמָה לְיִצְנּוֹת רַק אוֹיְרָה רְצִינִית. וְלָכֵן עֲלֶיךָ לְזַקֵּךְ אֶת זֵה עַל זְכוּתְךָ.

גַּא וְנָא רָאָה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע־עוֹלָם, וְאֵל תִּפְל בְּחִלִּישׁוֹת הַדַּעַת, כִּי הַטָּבַע שֶׁל הָאָדָם שֶׁהוּא נוֹפֵל בְּכָל פַּעַם בְּחִלִּישׁוֹת הַדַּעַת. וְעַקֵּר עֲבוּדַת רַבָּנוּ ז"ל לְעַקֵּר מִן הָאָדָם אֶת הַחִלִּישׁוֹת הַדַּעַת הַזֹּה, וְלְהַכְנִיֵס בּוֹ שְׂמֻחָה אֲמִתִּית.

רָאָה לְשִׂמְחָה אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּכָל מוֹצָאֵי שַׁבַּת עִם הַכְּלִי זָמֵר שְׁלֵךְ, כִּי זֵה זְמַן רַב שְׁנַעְדַּרְתָּ מְלַנְגֵן בְּכָלִי זָמֵר, וְאַתָּה חָסֵר לָנוּ מְאֹד מְאֹד, רָאָה לְהִתְאַזֵּר בְּעִזּוֹת וּבְעַקְשָׁנוֹת דְּקִדְשָׁה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב סה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר וַיְקַהֵל, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהֵלוּלָא שֶׁל הָאִישׁ הָאֱלֵקִי הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ־עֲנָסְק זי"ע ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

ראי לתזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפלי בדעתך כלל מכל מה שעובר עליך, כי אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לך כחה, ותוכלי ללמד עם הבנות יראת שמים, ועוד יהיה לך הרבה נחת מהילדים שלך. אנחנו עברנו חרף מאד מאד קשה, הסמ"ך-מ"ם מוסר אותנו על ימין ועל שמאל, ימח שמו וזכרו, שיהיה הפכה לכל עם ישראל, וסופו של מוסר כבר מובא בשלחן ערוך, שיש לו סוף רע ומר מאד, עם כל זאת אנחנו צריכים להתחזק, ולא להתפעל ממנו שום דבר, אדרבה, נעלה ונצליח ונגלה ונפרסם את אמתת מציאותו ותברך לכל העולם כלו.

את רק ראי להתחזק ביותר, ותהיי מערכת בין הבריות, ותתקמי לאספות של הנשים, ותאמרי את דעתך, כי מאד מאד חשוב לנו כל דעת של אנשי שלומנו, ואנחנו רק רוצים להתקדם יותר יותר לבנות קהלה קדושה על טהרת הקדש.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בערך, שתצליחי בדרךך, ותמיד תבשרי לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב סו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויקהל, כ"א אדר, יומא דהלולא של האיש האלקי הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה'יקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות שאלתך בענין ההפסקות בלקוטי-מוהר"ן, זה לא נוגע עכשו, כי ה"לקוטי-מוהר"ן עם פרוש "שפת הנחל" מדפס כפי הפרוש, ועל-כן זה לא נוגע, רק אם תדפיס את זה בנפרד, אז אתה

אֲשֶׁר כב סז בַּנְחַל קיא

יכול לעשות אותה דגמא שהוא עשה, וכן את המראה מקומות לשים למטה, אבל כשמדפיסים עם הפרוש "שפת הנחל", זה לא נוגע בכלל, אקנה שתבין פונתי.

ראה לחזק את עצמך ביותר — אתה ואשתך להמשיך ולהדפיס, כי אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל התועלת שהספרים האלו עושים, ובכל יום ויום יש לי ספורים אחרים ממה שאני שומע, והעולה על הכל הצרות והיסורין והמרירות שעוברים עלי מדי יום ביומו, זה לא נתן לשער ולתאר כלל, ומזה אני רואה את גדל הענין הזה, ועל-כן ראו לחזק את עצמכם ביותר, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אתכם, תמשיכו להדפיס חלק אחר חלק שו"ת "אשר בנחל", ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד אזכה לראות במו עיני כמה מאות פרכים.

אודות ה"שפת הנחל" זה יקח קצת זמן, כי עד שעושים את זה לוקח זמן, ועל-כן אתה לא יכול לדחוק, אלא מכאן ולהבא מה שאנחנו מדפיסים, אנחנו כבר מדפיסים את זה כמו שאתה רוצה עם מספרים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב סז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ויקהל, כ"א אדר, יומא דהולוא של האיש האלקי הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גגיעו וירדפו אל ידי ה'יקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתבך, וממש אתה מחיה אותי, שאני

רוֹאֵה בְּתַקְוָה קְטֵנוּתְךָ וְדַחְקוֹתֶיךָ אֶתְּהָ חוּטֶיךָ מִקְרָא, מִשְׁנֵה וּגְמֵרָא,
אֲשֶׁר רַק זֶה מֵה שְׁיִשְׂאָר מִמֶּךָ.

אודות הדירה, ראה לשמר מאד מאד, ויותר טוב שתשא אל את
הממחים בדבר, כי יכולים להטעות אתכם מאד בקלות, ועל-כן
תשאלו רק מי שממחה בדבר, אני לא מתמחה בדברים כאלו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלת
שאי מבקש ומתפלל בעדך, שתהיה תמיד שמח, ותצא מהיאוש
והדמיונות שלך.

ראה ללמד שעור קבוע בכל יום בשו"ת "אשר בנחל" כסדרן.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב סח.

בעזרת השם ותברך, יום ששי — ערב-שבת-קדש לסדר ויקהל, כ"א אדר, יומא
דהלולא של האי ש האלקי, הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות הבר-מצנה, איני יודע אם אתם צריכים לעשות את זה
באולם וכו', הן אמת שבנך רוצה, אבל יכולים להסביר לו, שזה
סתם בזבוז כסף וכו', אתם יכולים לעשות קדושא רבא בבית-
המדרש, וזה יהיה כבר הבר-מצנה, עם כל זאת אם אתם כל-כך
מתעקשים, תראו שיהיה הכי טוב בשבילכם, ושלא יהיה בזבוז
כספים.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר
שבעולם לא יוכל לשבר אותך, כי בזה העולם עובר כל אחד ואחד

קיג

בנחל

כב סט

אָשֶׁר

צרות ויסורים ומכאובים, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב סט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר ויקהל, כ"א אדר, יומא דהולוא של האיש האלקי הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, הרב ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לתאר ואין לשער כלל, כי סוף כל סוף אהה מחזיק את כל התלמוד־תורה, ומה הייתי עושה בלי העזר שלך, ועל־כן ראה לשמח מאד מאד על התרומה שאהה תורם בשביל ילדינו, וכדאי להשקיע בהם, כי זו השקעה נצחית, כי מהם יצאו, בעזרת השם יתברך, יותר ממאה אברכים בעלי תורה, מפל שפן וכל שפן כשהקדוש־ברוך־הוא יעזר לנו, שנוזפה שיתרבה הקבוץ שלנו, ויפנסו לגור עוד מאות משפחות, אז יהיו כמה אלפי ילדים, בן ירבו, וזה לא חלום, כי זה יתגשם, בעזרת השם יתברך, כי כפי רבוי המניעות והעכובים שאני רואה מהסמ"ך־מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, שמוסר אותנו על ימין ועל שמאל, אני מבין מרחוק את מעלת הענין הזה, ועל־כן ראה לחזק את עצמך ביותר, ואל תפל בדעתך כלל, אלא תדע שגדול אדוננו ורב להושיע, והקדוש־ברוך־הוא בודאי לא יעזב אותנו.

העקר ראה להחזיר בילדים אמונה פשוטה בו יתברך, שאין בלעדיו יתברך כלל, והקדוש־ברוך־הוא יצליח את דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב ע.

בעזרת השם יתברך, יום ששי — ערב־שבת־קדש לסדר ויקהל, כ"א אדר, יומא דהולוא של האיש האלקי הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך, ושמחתי לשמע מה שאת כותבת בענין הפעילות שאת עושה בין הנשים, תמשיכי בזה ביקור שאת וביקור עז, ותשתדלי מאד מאד שיהיה רק שלום בין נשות אנשי שלומנו, וצריכין להגביר את הפעילות, והקדוש־ברוך־הוא יעזר שתהיה בהצלחה מרבה.

אודות הבעיה שלך, תאמיני לי, שכוואב לי מאד מאד וכו' וכו', ואני עוד פעם אשתדל לדבר עמו, כי זה לא דברים שיכולים לכתב על פני הכתב כמובן.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד, ותבשרו לי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב עא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר ויקהל, כ"א אדר, יומא דהולוא של האיש האלקי הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם, יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שתחיו תמיד באהבה, אחנה ורעות, ואחד יעזר את השני, ועל־ידי־זה תצליחו את דרככם תמיד, העקר

אָשֶׁר כב עב בַּנְחַל קטו

שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם הַבְּנָה הַדְּדִית וְאַהֲבָה, וְאִז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב עב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וּיְקָהֵל, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְהַלּוּלָא שֶׁל הָאִישׁ הָאֱלָקִי הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ־עֲנֹסֶק זִי"ע ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי מִמֶּךָ כַּמָּה פְּקָסִים, וְאֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה אַתָּה מְדַבֵּר שְׁטוּיֹת כְּאֵלוֹ, כְּאֵלוֹ הַכְּנִיסוֹ לִי בְּרֹאשׁ לְשׁוֹן־הַרְעַ וּרְכִילוֹת וְלִיצְנוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲנִי מִמִּילָא לֹא שׁוֹמֵעַ מֵאַף אֶחָד, וְלֹא אֲכַפֵּת לִי שׁוֹם דְּבָר, אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי צָרִיךְ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּכְשֶׁזֶּה אוֹמֵר לִי מִשְׁהוֹ עַל זֶה, וְזֶה אוֹמֵר לִי מִשְׁהוֹ עַל זֶה, אֲנִי נוֹתֵן אֶת הַצְּדָק לְשִׁנְיָהֶם וְכוּ'... וְאִם זֶה דִּינִי מִמוֹנוֹת, אִז אֲנִי כֵן כּוֹתֵב, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מֵאֵד הַקְּפִיד לֹא לְקַחַת כֶּסֶף שֶׁל זֹלָתוֹ, וְצָרִיכִין לְשָׁמֵר מֵאֵד מֵאֵד, וְתִאֲמִין לִי, שְׂאֲנִי מֵלֵא חוֹבוֹת, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מֵה לַעֲשׂוֹת, וְעַם כָּל זֹאת אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְשֵׁלֶם, וְעַל־כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ לָמָּה תֹאמַר שְׂאֲנִי מְקַבֵּל לְשׁוֹן־הַרְעַ, תִּאֲמִין לִי, שְׂיִישׁ לִי מִסְפִּיק צְרוּת מִהַסְמָ"ךְ־מ"ם הַרְשַׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שְׁמוּסֵר אוֹתִי בְּכָל יוֹם, וְיֵמָּה אֲנִי צָרִיךְ אֶת הַכָּאֵב רֹאשׁ הַזֶּה, שְׁקִנִּית מִשְׁהוֹ וְלֹא שְׁלֵמַת וְכוּ' וְכוּ', וְהָיָה נִתְקַע בְּחוֹבוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֵינִי רּוֹצֵה לְהַתְעַסֵּק בְּזֶה לְגִמְרִי, וְלִכֵּן רָאוּ לְהַתְפַּשֵּׁר, אֲבָל לֹא שְׂאֲנִי שׁוֹמֵעַ אֵיזָה לְשׁוֹן־הַרְעַ וּרְכִילוֹת עֲלֶיךָ, אֵינִי לִי מֵה לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם?! עוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִזֶּה הָעוֹלָם, וְאֵינִי אַתָּה יוֹדֵעַ מִתִּי הָעוֹד מְעַט? יִהְיֶה, יְכוֹל לְהִיֹּת עוֹד הַיּוֹם, וְכֵן צָרִיכִים לְחִיוֹת, לְדַעַת שְׁבָכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה וּבְכָל רֵגַע מוֹכְנִים לַעֲזֹב אֶת זֶה הָעוֹלָם, וְאִם חַיִּים בְּצוּרָה כְּזוֹ, אִז כָּל הַחַיִּים הוֹלְכִים כְּכֹר אַחֲרָת. וְלֹא בְּחִנָּם שְׂזַכְנֵי הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עִם

ספרים נפלאים כאלו, כי כן אני חי את החיים שלי כבר שלשים וארבע שנים, כאשר יעיד עלי הקדוש-ברוך-הוא, שאיני חי רק על היום הזה ועל השעה הזאת, אף שמבחוץ זה לא נפר, אבל מבפנים יעיד עלי הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, שזו דרכי, כי אני עומד מוכן ומזמן בכל יום ובכל שעה ובכל רגע למסור את נפשי אליו יתברך, ועל-כן אני יודע למה אתה צריך לסבך אותי תמיד בסבכים שאינם שיכים אלי וכו' וכו'. תאמין לי, שיש לי מספיק צרות ויסורים מדי יום ביומו, שלא עוזבים אותי בנאדם, כל אחד עם הבעיות שלו וכו' וכו', ועם הצרות שלו וכו' וכו', וכל אחד זורק את זה עלי וכו' וכו', כאלו אני האשם בדבר.

והנה היום הוא יום ההולא של הרבי רבי אלימלך זי"ע, והיתה דרכו לומר: למה כל אחד בא אלי — זה בשביל בנים, זה בשביל פרנסה, זה בשביל שלום-בית, זה בשביל חובות וכו' וכו', כל אחד עם הצרות שלו וכו' וכו', כי אלימלך חטא, ולכן כל אחד בא לצעק: אלימלך, תראה מה גרמת לי... כן אני אומר, יכול להיות שאני החוטא הכי גדול, שכל אחד בא עם טענות אלי וצערות וכו' וכו', וכל אחד מדבר עלי כל דבר אסור, כאלו הייתי הכי מלכלך בעולם, רחמנא לישזבן וכו' וכו', וכל מיני לשון-הרע ורכילות מדברים עלי וכו' וכו', וכל אחד בא לבכות לי על הראש — זה אין לו פרנסה, וזה אין לו שלום-בית, וזה סתם משגע וכו' וכו', וזה יש לו מחלה כזו, וזה יש לו מחלה כזו וכו' וכו', ואני אנה אני בא, ואני בורח בעצמי רק אל הקדוש-ברוך-הוא, ששם המקום הכי בטוח, וכן אני חי את החיים שלי, על אף גדל הצרות והיסורין שעוברים עלי.

על-כן אבקש אותך מאד מאד, לא לסבך אותי בשום סבוכים, ואם הלנית כסף — תשלם, ואם קנית משהו — תשלם, ואם זה לא נכון — אל תשלם וכו' וכו', בדברים כאלו צריכים ללכת אל רב ירא שמים, ואני צריך לחזור בתשובה שלמה, ואז פנראה יפטרו ממני כל הבעיות...

אָשֶׁר כב עג — כב עד בְּנַחֵל קיז

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְךָ, שְׂאֵל תַּתְּגַרֵּשׁ מֵאִשְׁתְּךָ בְּשׁוּם פְּנִים
וְאִפְּנֵי, חַס וְשָׁלוֹם, כִּי זֶה לֹא דְרָךְ רַבְּנוּ ז"ל, דְּרָךְ רַבְּנוּ ז"ל הִיא רַק
שָׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשָּׂם לְבוֹ אֶל דְּבָרִים אֱלוֹ,
וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב עג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וּנְקֵהֵל, כ"א אָדָר, יוֹמָא
דְּהַלּוּלָא שֶׁל הָאִישׁ הָאֱלֹקִי, הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֵנְסְק זי"ע ה'תשנ"ד.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

מְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת דו"ח, רְאִי לְחִזּוּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי
אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תַּתְּפַּעְלֵי מִשׁוּם בְּרִיָּה כְּלָל, רַק תִּמְשִׁיכִי לְנֵהֵל
אֶת בֵּית-הַסֵּפֶר, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְצָרִיכִין
כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ מִיְחָדִים לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר.

אִם אַתָּה יְכוּלָה לְחִזּוּק אֶת ... מַה טוֹב מַה נְעִים, כִּי הִיא מְאֹד
שְׁבוּרָה וְחֻבָּל, כִּי עַל כָּל כַּח וְכַח שְׁלָנוּ צָרִיכִין לְשָׁמֹר מְאֹד, וְעַל-כֵּן
אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁעוֹזֵר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְךָ, שְׂתַּצְּלִיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב עד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וּנְקֵהֵל, כ"א אָדָר, יוֹמָא דְּהַלּוּלָא
שֶׁל הָאִישׁ הָאֱלֹקִי הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיז'עֵנְסְק זי"ע ה'תשנ"ד.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

קִיחַ אֲשֶׁר כִּב עַה בְּנַחַל

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֶף מֵרַב טְרָדוֹתַי לֹא הָיָה פְּנְאֵי
לְהַשִּׁיבֶךָ תִּכְרֹם וּמִיָּד.

יֵשׁ הַתֵּר וְאֵת יְכוּלָה וְכוּ' וְכוּ', וְקִשָּׁה לִי לְכַתֵּב דְּבָרִים כְּאֵלוֹ עַל
פְּנֵי הַכֶּתֵב, אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם, כְּשֶׁאֲהִיָּה בִּיבְנָאֵל בְּשָׁבוֹעַ הַבֹּא גְדַבֵּר
מִזֶּה.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ וְתַחֲזִיקִי אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְאִזּוּ טוֹב
לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם, וְתִבְשְׂרוּ לִי
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כִּב עַה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדּוֹר וַיְקַהֵל, כ"א אָדָר, יוֹמָא
דְּהַלּוּלָא שֶׁל הָאִישׁ הָאֱלֹקִי הַרְבִּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיץ-עֲנַסְקָא זִי"ע ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

פֹּה תִקְבַּל כְּמָה מִכְתָּבִים לְחֻלְקָם לִיעוּדָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתְּהִיָּה תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, וְלֹא תִפֹּל בְּשׁוֹם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם, רְאֵה
וְגַם רְאֵה מָה שֶׁעוֹבֵר עָלַי, כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צָרוֹת וַיְסוּרִים וּמִכְאוּבִים
וְכוּ' וְכוּ' מִבֵּית וּמִבְּפָנִים וְכוּ' וְכוּ', וְהַסְמִ"ךְ-מ"ם מְסִית וּמְדִיחַ נִגְדֵי
וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא חָסַר לִי שׁוֹם שׁוֹנָאִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַם כָּל זֹאת אֲנִי
מִחֲזִיק מֵעַמֶּד, כִּי אֲנִי בּוֹרַח רַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי רַק אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ
הַמְּקוֹם הַכִּי טוֹב לְהִתְחַבֵּא, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל,
וּמִתְחַבֵּא אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב עו.

בעזרת השם ותברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר ויקהל, כ"א אדר, יומא דהולוא של האיש האלקי הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתשתדל להיות בטלפון ביום ראשון בבקר בסביבות שעה שבע אחר תפלת ותיקין, כי אני רוצה לדבר אתך כמה ענינים דחופים. העקר ראה להחזיק מעמד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, ואז תצליח דרכך. תאמין לי, שהקדוש־ברוך־הוא מנהיג את העולם, ולא יכולים להיות חכם וכו' וכו', איך שיפל דבר — כך יהיה, אנחנו צריכים רק לעשות את שלנו, ולא לפחד כלל.

היה טוב מאד, שתשאל את ... אם לא יכולים להחץ עליו, שלא ידחה את הישיבה במועצה.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך, שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצא מכל הצרות והחובות שלך. ואודות הבנק, ביום ראשון בבקר יקבל מנהל הבנק פקס ממני וגם אפה, ותוכל לתת את זה, וישחררו לך את הכסף.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב עז.

בעזרת השם ותברך, יום ששי — ערב־שבת־קדש לסדר ויקהל, כ"א אדר, יומא דהולוא רבא של האיש האלקי הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי

שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
 יִשְׁמְרֵם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִכָּל מִינֵי קְלָפוֹת וּמִשְׁחִיתִים, וְיִמְשִׁיךְ
 עֲלֵיהֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

נָא וְנָא לְהַחְזִיק עֲצָמְכֶם יַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק,
 וְעַל-יְדֵי-זֶה שׁוּם מִשְׁחִית וּמְזִיק לֹא יוּכַל לָנוּ. וְיִדְוַע לָכֶם הַסְּפוּר,
 שֶׁהַרְבֵּי רַבִּי זֹשָׁא שָׁאֵל אֶת אָחִיו הַקְּדוֹשׁ הַרְבֵּי רַבִּי אֱלִימֶלֶךְ: אָחִי
 הַקְּדוֹשׁ! לָמָּה נַעֲשֶׂה אֶצְלָךְ נְסִים גְּלוּיִים כָּל-כָּף? עָנָה וְאָמַר, כִּי
 הַרְגַלְתִּי אֶת אָנָּשִׁי, שֶׁתְּהִיָּה בִּינֵיהֶם אַתְּבָה גְּדוּלָּה, מִכָּל זֶה רוּאִים אִם
 יֵשׁ בֵּין הַתְּלַמִּידִים אַתְּבָה גְּדוּלָּה, אֲזִי יְכוּלִים לְרְאוֹת נְסִים. וְלָכֵן
 תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם שֶׁיְהִיָּה בִּינֵיכֶם רַק אַתְּבָה, אַחֲוָה
 וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזַק, וְאִז תִּרְאוּ אֶת גְּדֹל הַיְשׁוּעוֹת
 שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֹר רְאוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד בְּיוֹם הַשְּׁבֵת-קִדְשׁ, כִּי הַשְּׂמֻחָה
 בְּשֵׁבֶת זֶה עֲנִיָּן אַחֲרֵי לְגַמְרֵי. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב',
 סִימָן ב'), שֶׁצְרִיכִים לְהִמְשִׁיךְ אֶת שְׂמֻחַת הַשְּׁבֵת עַל שְׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל.
 נִמְצָא, שֶׁהַשְּׂמֻחָה שֶׁל שְׁבֵת הִיא שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, וְעַל-כֵּן כָּל מִה
 שֶׁהָאָדָם שִׂמַח בְּיוֹתֵר בְּשֵׁבֶת, הוּא מִמְשִׁיךְ רוּחַנִיּוֹת עַל עֲצָמוֹ, עַד
 שֶׁיְכוּל לְהִיּוֹת שְׂמֵתִיק הַשְּׂמֻחָה בְּשֵׁבֶת, מוֹחְלִין לוֹ כָּל עוֹנוֹתָיו. וְזֶה
 שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבֵת קִיח:): הַמְשַׁמֵּר שְׁבֵת כְּהִלְכָתוֹ, אֶפְלוּ
 עוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה כְּדוֹר אָנוּשׁ (שֶׁהָיוּ יוֹדְעִים אֶת רַבּוֹנָם, וּמִתְכַּוְּנִים
 לְמַרְדּ בּוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן) מוֹחְלִין לוֹ, הֵינּוּ שֶׁאֶפְלוּ שֶׁאֶחָד נִפְל כְּבָר
 כָּל-כָּף כָּל-כָּף, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, עִם כָּל זֹאת הַשְּׂמֻחָה בְּשֵׁבֶת, שֶׁזֶה
 נִקְרָא שְׂמִירַת שְׁבֵת כְּהִלְכָתָהּ, עַל-יְדֵי-זֶה גַם עַל עוֹנוֹת כְּאֵלוֹ מוֹחְלִין
 לוֹ, מִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁאֲנוּ מְאֻמִּינִים בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וּמְלֵאִים מִצְּוֹת כְּרַמּוֹן,
 תְּהִלָּה לְאֵל, אָנוּ יוֹדְעִים מִרַבְּנוּ ז"ל, וְאֵינָנו חוֹלְקִים עָלָיו, אֶלָּא
 אֲדַרְבֵּה, מְגַלִּים אֶת אוֹרוֹ בְּעוֹלָם, רְאוּי לָנוּ בְּיָדָאֵי לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד
 בְּיוֹם הַשְּׁבֵת, וְלְהִמְשִׁיךְ אֶת הַשְּׂמֻחָה הַזֶּה עַל כָּל שְׁשֶׁת יְמֵי הַחֹל, וְזֶה
 יוֹעִיל לָכֶם בְּהַצְלָחָה בְּפִרְנָסָה. כִּי מִי שֶׁשְּׂמַח תָּמִיד — הוּא מְצַלִּיחַ,

אֲשֶׁר כב עח בַּנְחָל קכא

וביותר צריכים למסר את נפשו על מדת השמחה, שזה לא בא כל-כף קל לאדם, אלא במסירות נפש הכי גדולה.

המאחל לכם שבת שלום...

נא ונא תתפללו בעדי, שאזכה לצאת מכל הצרות.

כב עח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי — ערב-שבת-קדש לסדר ויקהל, כ"א אדר, יומא דהולולא רבא של האיש האלקי הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד, וישמרם ויצילם מכל צרה וצווקה ומכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לשמח מאד מאד על נעם חלקנו על אשר בנחל שם חלקנו וגורלנו, ואנו יודעים מרבי אמת כזה, ומלמודים נפלאים כאלו, על אף שעובר עלינו עכשו צרות ויסורים, קטנות וחלישות הדעת וכו' וכו', ומסירות מהסמ"ד-מ"ם הרשע, ימח שמו, שמוסר על ימין ועל שמאל, ומציק לנו, הן אשר ידוע לכם והן אשר נעלם מכם, עם כל זאת עלינו לזכור מה שמוהר"נ"ת ז"ל היתה דרכו לחזור תמיד לפני אנשי שלומנו את הפסוק הזה (שופטים יג): "לו חפץ הוי"ה להמיתנו לא לקח מידנו עולה ומנחה, ולא הראנו את כל אלה, וכעת לא השמיענו את זאת וגו', הינו בתקף המחלקת והמסירות שהיו עליו ממתנגדים פוחזים וריקים וכו' וכו', והפחידו אותו בכל פעם, עד שאנשי שלומנו בעצמם פחדו, והרבה פעמים התנאשו וחרו כאלו ידם של המתנגדים על העליונה, עם כל זאת הנה מוהר"נ"ת ז"ל חוזר לפני אנשי שלומנו פסוק זה, ואמר להם: אם הקדוש-ברוך-הוא לא הנה רוצה בנו, לא

הִיָּה מֵרָאֵה לָנוּ אֶת רַבְּנוּ ו'ל, וְלֹא הִיָּה מִשְׁמִיעַ לָנוּ אֶת כָּל הַתּוֹרוֹת הַנִּפְלְאוֹת הָאֵלֹהִים, וְאִם כֵּן הִרְאָה לָנוּ, אֲזִי אֵין לָנוּ מִה לְהַתְּפַחַד כָּלָל, כִּי לֹא יוּכְלוּ לָנוּ כָּלָל, וְיִקְיָם בָּנוּ (יִשְׁעִיָּה נד, טז): "כָּל כְּלִי יוֹצֵר עֲלֵיךָ לֹא יִצְלַח, וְכָל לְשׁוֹן תִּקְוִים אֶתְּךָ לִמְשַׁפֵּט תִּרְשִׁיעִי, זֹאת נִחְלַת עֲבָדֶי הַיְיָ וְצִדְקָתִי מֵאֵתִי נֹאֵם הַיְיָ ה'". בְּרַגַּע שְׁאַדָּם זֹכָה לְדַבֵּק אֶת עַצְמוֹ רַק בּוֹ יִתְבַרֵּךְ, וְיִודַע שֶׁכָּל מְאֲרָעוֹתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, זֹאת הַבְּחִינָה הִיא מְעִין עוֹלָם הַבָּא (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד').

וְלָכֵן רָאוּ לְהַחֲדִיר בְּעַצְמָכֶם אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵּךְ, וְאֵל תִּתְּפַעְעֵלוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְאִפְלוּ שְׁיִקְוִמוּ עָלַי מִי שְׁיִקְוִמוּ וְכוּ' וְכוּ', הַכֹּל כְּלֹא אֲצִלוּ יִתְבַרֵּךְ, וְתָמִיד תִּזְכְּרוּ, שֶׁהוּא יִתְבַרֵּךְ בְּעַל-הַבֵּיַת שֶׁל הָעוֹלָם בְּכָל־וְשֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּפָרֵט וְשֶׁל יִבְנָאֵל בְּפָרֵטִי פְּרֻטִיּוֹת, וְעַל-כֵּן עֲלִינוּ רַק לְבִרְחַת אֱלֹהֵי יִתְבַרֵּךְ, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְעֲלִינוּ רַק לְדַבֵּר תָּמִיד מִדְּבוּרֵי רַבְּנוּ ו'ל, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזוּק. וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁאַחַד יִחַזַּק אֶת הַשְּׁנִי וְלֹא שִׁישְׁבֵר אוֹתוֹ, וְיִדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, יִהְיֶה מִה שִׁיְהִיָּה וְיִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה. פְּעַם אַחַת סִפְרוּ לְמוֹהַרְנ"ת ו'ל סִפּוּר כְּזֶה, שֶׁתְּלַמִּידֵי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הִלְכוּ לְנַחֵם אֵיזָה אָבֵל, לֹא עֲלִינוּ, וְהַתְּחִילוּ לְדַבֵּר בִּיְנִיָּהֶם בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵּךְ כְּדִרְכָּם, עַד שֶׁשְׁכָּחוּ שֶׁבָּאוּ לְנַחֵם אֶת הָאָבֵל, וְהַתְּחִילוּ לְרַקֵּד מְרֹב הַהִתְלַהֲבוֹת שֶׁבָּאָה לָהֶם מִהַדְּבוּרִים שֶׁדִּבְּרָנוּ, וּמְרֹב הַתְּלַהֲבוֹת וּדְבִקוֹת שְׁכַח גַּם הָאָבֵל וְרַקֵּד עִמָּהֶם... עָנָה וְאָמַר עַל זֶה מוֹהַרְנ"ת ו'ל: תֵּאֱמִינוּ לִי, כְּשֶׁמְדַבְּרִים מִרַבְּנוּ ו'ל, גַּם-כֵּן יְכוּל לְהִיּוֹת דְּבַר כְּזֶה, שֶׁשִּׁשְׁכָּחוּ הֵיכָן נִמְצְאִים. וְסִפְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁבָּאָמַת קָרָה לָהֶם כְּמָה פְּעָמִים מְקָרִים כְּאֵלוֹ, שֶׁהִלְכוּ לְנַחֵם אָבֵלִים, וְדִבְּרוּ רַק מְעַצּוֹתָיו שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל, וְנִעֲשֶׂה שֵׁם שְׁמִחָה עֲצוּמָה, שֶׁשְׁכָּחוּ לְגַמְרֵי הֵיכָן הֵם בְּעוֹלָם. וְאִם דְּבַר זֶה נֹאֵמַר, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּאִיזוֹ אָבִלוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, שֶׁעַל-יְדֵי שְׁמִדְּבָרִים מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ ו'ל שׁוֹכְחִים הֵיכָן הֵם נִמְצְאִים, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה בְּאֵין עֶרְךָ כָּלָל, אִם בְּאִים לְמָקוֹם שְׁמִחָה, וּמְדַבְּרִים מִרַבְּנוּ ו'ל, שֶׁבּוֹדָאֵי הַשְּׁמִחָה הַזֹּאת תִּעֲלֶה עַל כָּל הַשְּׁמִחוֹת, וְיִרְקְדוּ מְרֹב שְׁמִחָה. וְלָכֵן רָאוּ לְדַבֵּר בְּכָל שַׁבַּת מִרַבְּנוּ ו'ל — הֵן בְּעִנְיָ

שַׁבָּת, וְהֵן בְּסְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, וְהֵן בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית, וְהֵן בְּסַעֲדַת מְלוּחַ-מַלְכָּה, לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי רַבְּנוּ יו"ל בְּלִי שׁוּם לִיצְנוּת כָּלֵל, וְכֵן בְּאִמְצַע הַשְּׁבוּעַ, כָּל יוֹם וְיוֹם לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי רַבְּנוּ יו"ל וְעֲצוּתוֹ הַקְּדוּשׁוֹת, וְאִז תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁתִּכְנַס בְּכֶם שְׂמִיחָה עֲצוּמָה, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְכֶם.

וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים מְסֻפְרִים, שֶׁר' מִשֶּׁה בְּרִסְלָבֵר יו"ל, תִּלְמִידוֹ שֶׁל מוֹהֲרַנ"ף יו"ל, כְּשֶׁנִּסַּע לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, נִטְפְּלוּ אֵלָיו כַּמָּה עֲרָלִים, וְהִתְחִילוּ לְהִצִּיק לוֹ, וּמַחֲמַת שְׁהִיָּה בְּסַפִּינָה, לֹא הִיָּה לוֹ לְהִיכֵן לְבָרַח, וְלֹא יָדַע מַה לַּעֲשׂוֹת, הִתְחִיל לְדַבֵּר מִתּוֹרַת רַבְּנוּ יו"ל, וּבְרַחוּ לָהֶם וְעָזְבוּ אוֹתוֹ. וּכְשֶׁחֲזַר, וְסִפֵּר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו אֵת הַסְּפוּרָה הַזֶּה מַה שֶּׁקָּרָה אִתּוֹ. שֶׁאֵלּוּ אוֹתוֹ: מֵאִיִן לְקַחְתָּ אֵת הַעֲצָה הַזֶּה? עָנָה וְאָמַר ר' מִשֶּׁה יו"ל: פֶּעַם אַחַת שֶׁמַּעֲתִי מִמוֹהֲרַנ"ף יו"ל שֶׁאָמַר: שְׁבַגְנוּף שִׁיְהִיָּה "לְקוּטֵי-מוֹהֲרַנ"ן", הִתּוֹלְעִים בְּקִבְרָה לֹא יִגְשׁוּ אֵלָיו, כִּי יִבְרַחוּ מִמֶּנּוּ. וְלִכֵּן חִשְׁבֹתִי, הִנֵּה אֲנִי נוֹסֵעַ עִכְשָׁו כְּשֶׁאֲנִי עֹדֵין בְּחַיִּים חַיּוּתִי, וְנִטְפְּלוּ אֵלָי תּוֹלְעִים עֲרָלִים, אֲזִי אֲדַבֵּר מִדְּבָרֵי רַבְּנוּ יו"ל, וּבּוֹדָאֵי שִׁיְבְּרַחוּ מִמֶּנִּי... וְעַל-כֵּן גַּם אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת דְּבַר כְּזֶה — לְדַבֵּר תָּמִיד רַק מִרַבְּנוּ יו"ל עִם כָּל מִיִּדְעִינוּ, וְאִז אֵין לָנוּ מִמָּה לְהִתְפַּחַד כָּלֵל.

מָאָד מָאָד אֲבַקֵּשׁ אֵת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שִׁיאֲמְרוּ שְׂמוֹת הַצְּדִיקִים בְּעִבּוּרֵי, שֶׁרַבְּנוּ יו"ל אָמַר, שֶׁהוּא שְׂדוּד הַטָּבַע, שְׂדוּד הַמַּעֲרָכָה. וְכֵן תֹּאמְרוּ הַרְבֵּה תִּהְיֶה עִם הַיְלָדִים, וּתְפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת, כְּדֵי שֶׁאֲזַכֶּה בְּדִין, וְכָל הַרְשָׁעִים יִתְבַטְּלוּ כְּעֵנָן כְּלָה וּכְאֶבֶק פּוֹרַח.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם, וְנִזְכְּה לְהִתְרַאוֹת יַחַד פָּנִים אֶל פָּנִים תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְכֶם שַׁבָּת שְׁלוֹם...

כב עט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ג אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וּכְבֵּר הַכְנֵתִי לְךָ מִכְתָּב, אֲךָ לֹא תִקְרָאָנוּ אֶת זֶה, לְכֵן אִמְרָתִי
לְבוֹא בְּכַתּוּבִים אֵלֶיךָ.

לֹא הִתְכַּוְּנֵתִי שְׂאֵתָה לְבַד תִּנְקֶה, רַק שְׂתִרְאֶה שְׂיִהְיֶה נְקִי, כִּי
הַבְנֵתִי אֲשֶׁר ... טְרוּד עֲכָשׁוּ בְּכָל מִינֵי טְרֻדוֹת בְּעֶסֶק הַכָּלָל, כִּי
צְרִיכִים לְסֵדֶר הַרְבֵּה עֲנִינִים, וְלִכֵּן רָאָה לְדַאֵג שְׂיִהְיֶה נְקִי, וְהִקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְנֶה לְנִקּוֹת תָּמִיד אֶת נִשְׁמַתְנוּ, וְנִהְיֶה כְּלִים
לְהַמְשִׁיךְ בָּהּ הָאֵרֶת זִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַשְׂכִּינָה אֵינָה שׁוֹרָה
אֶלָּא בְּד' אֲמוֹת נְקִיִּים.

רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, וְתָמִיד תִּתֵּן צְדָקָה לְכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, הֵינּוּ מְלֶה טוֹבָה, דְּבוּר טוֹב, זֹהֵי הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה שָׂרָק
יְכוּלִים לְתַת לְזוּלְתוֹ — לוֹמַר לוֹ: "בְּקֶר טוֹב" עִם חִיוּךְ, "לִילָה
טוֹב" עִם חִיוּךְ, לְחַזְקוֹ וּלְאַמְצוֹ, וְאִם הָיָה בְּנֵי אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת
הַצְּדָקָה הַזֹּאת, שְׁלֹא צְרִיכִים לְהַשְׁקִיעַ אֶפְלוֹ פְּרוּטָה אַחַת, רַק לְחַיֵּךְ
לְזוּלְתוֹ, אֲזֵי הָיָה כְּלָם נוֹתְנִים צְדָקָה כְּזוֹ, וְזֶה שׁוּה פִּי אֶלְךָ מִצְּדָקָה
גְּשֵׁמִית, כִּי בָּזָה שְׂמִחָתְךָ אֶת מִישָׁהוּ, בָּזָה מִצִּילִים אוֹתוֹ.

הַמְצַפֶּה לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ...

כב פ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ג אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיאוֹת אַנְשֵׁי

שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיְחַל-הַקֶּדֶשׁ" דֵּי בְּכַל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצְיֵלֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכַל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְמִיד הַרְבֵּה מְאֹד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי כָּל מָה שֶׁאָנוּ לּוֹמְדִים יוֹתֵר סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּכְכֹל שֶׁאָנוּ חוֹזְרִים יוֹתֵר עַל דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, נִכְנָסֶת בְּנוֹ חֵיוֹת חֲדָשָׁה. לְזֹאת הַזְּהִירָנוּ רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת סִפְרוֹ. וְרָצָה שְׁנֹלְמַד אֶת סִפְרוֹ "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" בְּכָל יוֹם שְׁנֵי שְׁעוּרִים: שְׁעוֹר אֶחָד בְּעִוּן רַב מְאֹד, וְאָמַר, אֲשֶׁר בְּסִפְרֵי שְׁלוֹ יֵשׁ עֲמָקוֹת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, "עֲמָק עֲמָק מִי יִמְצְאוּנוּ", וְשְׁעוֹר אֶחָד שְׁעוֹר פְּשוּט, כְּדֵי שְׁנֵהִיָּה בְּקִיָּאִים בְּסִפְרֵי שְׁלוֹ. כִּי אִם אָדָם בְּקִי בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "סִפְרוֹי-מַעֲשֵׂיֹת", "סִפְרֵי-הַמְדוּת" וְהַשִּׁיחוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲזִי יֵשׁ לוֹ חֵיוֹת לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ, לֹא רַק בְּכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו יוֹם יוֹם, אֲלֵא יֵשׁ לוֹ חֵיוֹת וְהַתְחַזְּקוֹת, שֶׁיִּכּוֹל לְחַזֵּק אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ. כִּי מִי שֶׁרָגִיל בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, רוֹאֵה, אֲשֶׁר הַדְּבוּרִים שְׁלוֹ ז"ל, הֵם דְּבוּרִים אַחֲרִים לְגַמְרֵי. רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שֶׁהוּא הַלְבִּישׁ אֶת כָּל הַהַשְׁגוֹת שְׁלוֹ בְּלְבוּשִׁים כְּאֵלוֹ, עַד שֶׁאֲפִלוּ הֵכִי יְרוּדִים וְנִמְוָכִים וְנַחוּתִים וְנִפְּוֹלִים וּמְשֻׁלְכִים בְּנִפְּלוּת וּבְתַאֲוֹת וּבְמַדוּת רְעוּת, גַּם-כֵּן יְכוּלִים לְמַצֵּא לְעֲצָמָם עֲצוּת. וְזֶה כְּפִי שְׁמוֹהֶרֶן"ת ז"ל פֶּרַשׁ לָנוּ אֶת דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

וְלָכֵן צְרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה גַם "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וְאֲנֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הָיוּ רָגִילִים לֹאמֹר: כָּל אֵלוֹ שֶׁלְמַדוֹ הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", הַחֲיוֹ אֶת עֲצָמָם בְּחֵיָהֶם בְּאִפְּן אַחֵר לְגַמְרֵי. מִי שֶׁרָגִיל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל וְסִפְרֵי מוֹהַר"ת ז"ל, מְאִיר לוֹ הַמַּחַ כְּבֵר בְּצוּרָה אַחֲרַת לְגַמְרֵי. וְזֶה אִי אֶפְשֶׁר לְהַסְבִּיר כָּל זְמַן שֶׁאָדָם חֵי בְּזֶה הָעוֹלָם, אֵינּוּ יְכוּל לְתַאֵר מָה מַחֲכָה עָלָיו, כִּי חֲחִיִּים כָּל-כָּף קָשִׁים, כְּפִי שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יוֹדֵעַ בְּעֲצָמוֹ, בְּחֹרֶף צָעִיר עוֹבֵר עָלָיו מָה שֶׁעוֹבֵר, הַיִּצֵּר הַרְעָה בּוֹ, וְצָרִיף שְׁדוּף לְהַתְחַתֵּן. אַבְרָהָ עוֹבֵר עָלָיו בְּשְׁלוֹם-בֵּית, אֵין מִי שֶׁיְדַרְיֵכוֹ אֵיךְ לְהַתְנַהֵג עִם חֲמִיו וְחַמּוֹתוֹ, עִם מְשֻׁפְחָה וְכוּ', וְהִנֵּה יֵשׁ יְלָדִים, לֹא יוֹדְעִים אֵיךְ לְחַנְּכֵם, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מָה

שְׁעוֹבֵר: בְּעִיּוֹת פְּרִנָּסָה, עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְכוּ' וְכוּ', עַד שֶׁרַב רַבּוֹ שֶׁל הָעוֹלָם כָּל-כָּף שְׁבוּרִים וּרְצוּצִים, וְסוֹבְלִים מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, אֲשֶׁר לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר, אֲבָל אִם אָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וְזֶה אֶצְלוֹ בְּקִבְעוֹת, הֵינּוּ שְׁלוּמֵד בְּכָל יוֹם "לְקוּטֵי-מוֹהַר" ז"ל, "סִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סִפְרֵי-הַמַּדּוֹת", וְעַל כָּלֵם — "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", אֲזִי מִתְחַזֵּק בְּצוּרָה אַחֲרֵת לְגַמְרֵי.

הָיוּ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ, שֶׁלֹּא הִטְעוּ עֲצָמָם, וְלָמְדוּ בְּכָל יוֹם סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, עַד שֶׁהָיָה שְׁגוּר עַל פִּיָּהֶם, וְהֵם הֵאִירוּ מְאֹד מְאֹד בְּחֵיָּהֶם. חֵיָּהֶם הָיוּ בְּצוּרָה מִיְחַדָּת, וְעַל אֶף רַב צְרוּת וְיִסוּרִים שֶׁעָבְרוּ עֲלֵיהֶם בְּחַיִּים — הִחֲזִיקוּ מֵעַמֵּד, וְלֹא רַק אֶת עֲצָמָם הִחֲזִיקוּ וְחֲזָקוּ, אֲלָא גַם אֶת אַחֲרֵים.

וְלָכֵן, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! מֵאַחַר שֶׁאֲנִי מְדַבְּרִים וּמְחַזְקִים זֶה אֶת זֶה לְלַמֵּד סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, לָכֵן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ הַיְקָרִים: רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִיּוֹנֵי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְתִקְבְּעוּ לְעֲצָמְכֶם שְׁעוּרִים בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, כִּי כָּל הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוֹ ז"ל תְּלוּיָהּ רַק כְּפִי שְׁלוּמֵדִים סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל. אָדָם אוֹמֵר שֶׁהוּא 'חֲסִיד בְּרִסְלָב', הֵגֵם שְׁנָה דְּבַר גְּדוֹל, שֶׁבְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֵינּוּ מִתְבַּיֵּשׁ עִם הַשֵּׁם, כִּי כַּמָּה אֲנָשִׁים מִתְבַּיֵּשִׁים אֶפְלוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, כִּי יֹאמְרוּ עֲלֵיהֶם שֶׁהֵם 'בְּרִסְלָבֵר' חֲסִידִים, וְאִם-כֵּן אָדָם הֵאוּמֵר שֶׁהוּא 'חֲסִיד בְּרִסְלָב', זֹה גַם-כֵּן מֵעַלְה גְּדוֹלָה מְאֹד. אֲבָל צְרִיכִים לְדַעַת מַה זֶה 'בְּרִסְלָבֵר חֲסִיד'; רַבְּנוֹ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א'), סִימֵן קִצֵּב), שֶׁפָּנְיוֹ, שֶׁכָּלוּ וְחִכְמָתוֹ הֵם בְּתוֹךְ הַסִּפֹּר, וְאִם רוּצִים לְרְאוֹת אֶת רַבְּנוֹ ז"ל, צְרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה אֶת סִפְרוֹ, וּמִי שֶׁיּוֹתֵר לוֹמֵד אֶת סִפְרוֹ, הוּא יוֹתֵר מְקַרֵּב. וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הַלּוּמֵד בְּכָל יוֹם סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וּבִפְרָט "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", אֲשֶׁר שֵׁם יֵשׁ דְּבוּרִים, שֶׁיְכוּלִים לְהַחֲיוֹת מֵתִים מִמֶּשׁ.

בְּחַיִּים חֵיּוֹתֵי, זֶה לִי כֹּבֵר אַרְבָּעִים שְׁנָה, שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ מִסִּפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וְעָבְרוּ עָלַי מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, שֶׁלֹּא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר, מִמֶּשׁ: "כָּל מִשְׁבָּרֵיךָ וְגַלְיֶיךָ עָלַי עָבְרוּ". אֲבָל אֲנִי מִכְרַח לוֹמֵר לְכֶם, עַקֵּר

ההתחזקות שלי — רק מחמת שְׂכֵשְׁהֵייתִי צָעִיר, לְמַדְתִּי הַרְבֵּה
 "לקוטי-הלכות", וְהַתְּמַדְתִּי וְשִׁקְנָתִי עַל זֶה בְּצוּרָה מְיַחֵדֶת, שְׁלֹא
 יְכוּלִים לְהַסְבִּירָה לְבְנֵי-אָדָם, חֲזוֹרָתִי עַל זֶה פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר בְּלִי
 שׁוּם גְּזֵמָא, וְהִיָּתָה תְּקוּפָה שֶׁל שְׁלֹשִׁים חֲדָשִׁים רְצוּפִים — שְׁנַתִּים
 וְחֲצִי, בְּהִיוֹתִי עֲדִין בְּחוֹר צָעִיר, גְּמַרְתִּי בְּכָל חֲדָשׁ אֶת כָּל הַ"לְקוּטֵי-
 הַלְכוֹת", וְזֶה הָיָה בְּעַקְשָׁנוֹת כּוֹז, שָׂרַב הַיּוֹם וְרַב הַלְלִילָה לְמַדְתִּי רַק
 "לקוטי-הלכות", וְזֶה נִכְנָס בְּתוֹךְ הַדָּם שְׁלִי. מְלַבֵּד אֲשֶׁר בְּמִשְׁךְ כָּל
 הַשָּׁנִים לְמַדְתִּי "לקוטי-הלכות", אֲבָל זֶה הָיָה בִּימֵי נְעוּרַי, וְזֶה נוֹתֵן
 לִי אֶת הַדְּחִיפָה עַד הַיּוֹם. לֹא חֲסֻרוֹת צְרוּת מְבִיט וּמִבְּחוּץ, עֲגַמַת
 גֶּפֶשׁ, עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, חוֹבוֹת גְּדוֹלִים, וּמָה שֶׁשׁוּמָעִים הַיּוֹם צְרוּת
 בְּכָל יוֹם, שֶׁה' יִרְחַם עַל עַם יִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים לְחַזֵּק אֶת אַחֲרִים,
 וְהַכֵּל הַיּוֹדוֹת לְ"לקוטי-הלכות". מְלַבֵּד זֹאת וְכִנֵּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 וְלְמַדְתִּי הַרְבֵּה הַרְבֵּה "לקוטי-מוֹהַר"ן", "סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת", "סְפַר-
 הַמִּדּוֹת", וְהַשִּׁיחוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, וּמָה שֶׁקְּבַלְתִּי בְּעַל-פִּיהַ מִהַדּוֹר
 הַקּוֹדֵם, יֵשׁ אֲצִלִּי כַּמָּה אֲלֵפֵי שִׁיחוֹת, שֶׁאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא לְהַדְּפִיסָם בְּצוּרָה מְסֻדָּרֶת מְאֹד. וְלִגְבִי מָה אֲנִי מְסַפֵּר אֶת זֹאת?
 אֲלֵא אֲנִי רוֹצֵה לְהַחֲדִיר בְּכֶם, שֶׁעַקֵּר הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבֵּנוּ ו"ל, זֶה
 רַק כְּפִי שְׁלוֹמְדִים סְפָרִיו ו"ל, וְרַק כִּי יְכוּלִים לְהַקְרֵא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ
 ו"ל 'חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב'. וְאִם לּוֹמְדִים סְפָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל — יֵשׁ הַתְּחַזְּקוֹת
 לְעֲצָמוֹ, וְיֵשׁ דְּבוּרִים לְחַזֵּק גַּם אַחֲרִים.

ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ו"ל, הָיָה תַלְמִיד שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, וְהָיָה
 כָּל-כֶּף מְסוּר אֶל מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, שֶׁכָּל דְּבָר קָטָן שֶׁמָּשׂוּ, וְדִיקָא עַל
 יָדוֹ יְכוּל הָיָה מוֹהֲרַנ"ת לְכַתֵּב סְפָרִים רַבִּים.

מוֹהֲרַנ"ת ו"ל הָיָה מְטַפֵּל בִּילְדִים — שֶׁשָּׂה בְּמִסְפָּר: חֲמֵשֶׁה
 בָּנִים וּבַת אַחַת. וּפְעַם הִתְבַּטָּא, שֶׁיֵּשׁ לוֹ בְּבֵית שֶׁשָּׂה סְדָרִים; כִּי כָּל
 בֶּן וּבִן הָיָה סְדֵר אַחֵר, וּמִכָּל בֶּן וּבִן עָבְרוּ עָלָיו מְשֻׁבְּרִים וְגַלִּים. ר'
 שְׂכָנָא הוּא הָיָה הַמַּח שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, וּמוֹהֲרַנ"ת ו"ל צָפָה מִמֶּנּוּ
 לְגִדּוּלוֹת, כִּי הָיָה בָנוּ בְּכוֹרוֹ, וְהוּא הָיָה הָרֵאשׁוֹן שֶׁהִדְפִּיס אֶת הַתְּקוּוֹן
 הַפְּלִי, וְעוֹזֵר לְמוֹהֲרַנ"ת ו"ל לְהַדְפִּיס אֶת הַסְּפָרִים, אֲבָל לְבִסוּף יָצָא
 לְעַבֵּד בְּמִשְׁלָה, וְלְמוֹהֲרַנ"ת ו"ל הָיָה צָעִיר גְּדוֹל מְזֵה. וּפְעַם

הַתְּבִטָּא: בְּמָקוֹם שֶׁתַּעֲבֹד בְּמַמְשָׁלָה, הִייתִי מְעַדִּיף שֶׁתַּחֲזֹר עַל
הַפְּתָחִים. ר' יִצְחָק — הֵבֵן הַשָּׁנִי, הָיָה כָּל-כָּף דְּבוּק וְקָשׁוּר לְאָבִיו
מוֹהֲרָנ"ף ז"ל, שֶׁבְּכָל פֶּעַם שֶׁעָבַר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבֵּר — כָּתַב לְאָבִיו,
וּמוֹהֲרָנ"ף ז"ל עָנָה לוֹ, וְהוּא הִחְבִּיא אֶת הַמְּכַתְּבִים, וּמִזֶּה נִדְפַס
הַסֵּפֶר "עֲלִים לְתְרוּפָה", מְכַתְּבֵי מוֹהֲרָנ"ף ז"ל. אָבֵל מוֹהֲרָנ"ף ז"ל
לֹא שָׁבַע נַחַת מִכָּל אֲשֶׁר עָבַר עָלָיו, כִּי הֵיטָה לוֹ אִשָּׁה רְעָה מְאֹד,
שֶׁלֹּא רָצְתָה לְחַיּוֹת אִתּוֹ, אָבֵל חָמִיו מְאֹד אָהָבוֹ, וְכִידוּעַ בְּיָמָיו דָּאָז
הִתְחַתְּנוּ בְּגִיל צָעִיר מְאֹד, וְאִשְׁתּוֹ מִרְרָה אֶת חַיָּיו, אֲזִי אָמַר מוֹהֲרָנ"ף
ז"ל — אוֹ לְחַיּוֹת בְּיַחַד אוֹ לְהִתְגַּרֵּשׁ, אָבֵל הִמְחִיף לֹא הִסְכִּים,
וְאָמַר, שֶׁבְּתוֹ תִּגְדֹּל וְתִתְנַהֵג כְּשׁוֹרָה, וּמוֹהֲרָנ"ף ז"ל אָמַר, שֶׁאֵינְנוּ
מְסַכִּים, שֶׁבָּנוּ יַחְיֶה בְּלִי אִשָּׁה, וְעַל-כֵּן — אוֹ גֵט אוֹ לְחַיּוֹת וְכוּ',
וּמְחַתְּנוּ לֹא גְאוֹת, וּבָא מוֹהֲרָנ"ף ז"ל, וְהַחֵל לְצַעֵק קוֹלֵי קוֹלוֹת
בְּפֶתַח בֵּיתָם, וְאָמַר: "שׁוֹחֲטִים אֶת הֵבֵן שְׁלִי, שׁוֹחֲטִים אֶת הֵבֵן
שְׁלִי", אֲזִי הִחֵלוּ לְרוֹץ אֲנָשִׁים וְטָף, וְהִמְשִׁיךְ לְצַעֵק: "אוֹ שֶׁמִּתְגַּרְשִׁים
אוֹ שְׂחִיִּים בְּיַחַד", וְהִאֲנָשִׁים עָשׂוּ שְׁלוֹם בֵּין מוֹהֲרָנ"ף ז"ל וְהִמְחִיף,
וּבָאוּ לִידֵי הַסֵּכֶם שִׁיתְגַּרְשׁוּ וְכוּ'. תִּתְאַרוּ לְעֲצָמְכֶם, אֵיזָה צָעַר הָיָה
לְמוֹהֲרָנ"ף ז"ל, שֶׁבָּנוּ הִתְגַּרְשׁוּ. וְאַחֲרֵי-כֵן הִתְחַתְּנוּ שׁוֹב, וְהִאֲשָׁה
הַשְּׁנֵי הָיְתָה גְרוּעָה יוֹתֵר מִהֶרְאוֹשׁוֹנָה, עַד שֶׁאָמַר מוֹהֲרָנ"ף ז"ל:
"אִם בְּנֵי לֹא הָיָה גְרוּשׁ, הִייתִי מֵיַעַץ לוֹ לְהִתְגַּרֵּשׁ"; כָּל-כָּף הִרְבֵּה
עָגְמַת נֶפֶשׁ הָיְתָה לְמוֹהֲרָנ"ף ז"ל מִבָּנוּ הַשָּׁנִי. וּבֵן זֶה עָבַד בְּדָאָר,
וְהָיָה כָּל-כָּף דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַגּוֹיִים הִתְפַּעֲלוּ. וְהָיָה
עוֹזֵר תְּמִיד לְמוֹהֲרָנ"ף ז"ל, כִּי הָיוּ צְרִיכִים לְהַשְׁלִים בְּסוּף חֲדָשׁ אֶת
הַסֵּכוֹם לְדָאָר, וְלָכֵן עַד שֶׁהֲצַרְךָ ר' יִצְחָק לָתֵת אֶת הַכֶּסֶף בְּדָאָר,
הִלְוָהוּ לְאָבִיו. וְאַחֲרֵי-כֵן הָיְתָה בְּתוֹ חֲנֻה-צִירָל, מוֹהֲרָנ"ף ז"ל
הַשְּׁתַּדָּף עִם הָרַב מְבַרְסֵלֵב — ר' אֶהֱרֹן, וְנִשְׁאַה לְבָנוּ ר' נַחֲמָן, שֶׁהָיָה
חֲדוּשׁ נֶפֶלֶא מְאֹד, עַד שֶׁאָמְרוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהוֹלֵךְ לְגֹדֵל רַבֵּי שָׁנִי,
הָיוּ לוֹ עֲבוּדוֹת כְּאֵלוֹ, שֶׁהָיָה מִמֶּשׁ מְלֶאךָ, אָבֵל חֲנֻה-צִירָל לֹא יָכֹלָה
לְחַיּוֹת עִמּוֹ, וּבְכַתָּה לְאָבִיָּה, שְׁרוּצָה בַּעַל וְלֹא מְלֶאךָ. וּמוֹהֲרָנ"ף ז"ל
הָיָה לוֹ צָעַר גָּדוֹל מְאֹד, וְהִבֵּת הִתְעַקְּשָׁה, וּלְבִסוּף הִתְגַּרְשׁוּ. עַד
שֶׁמוֹהֲרָנ"ף ז"ל חִתְּנָה עִם אֶחָד בְּשֵׁם ר' בְּרוּךְ, שֶׁהָיָה יָרֵא שְׂמִים
גָּדוֹל מְאֹד, הָיָה לְמִדָּן מִפְּלֵג מְאֹד מְאֹד, אָבֵל לֹא הָיָה מְקַרֵּב אֶל

אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ. הַבֵּן הַרְבִּיעִי הָיָה דָּוִד־צָבִי, כִּשְׁהוּא הָיָה יָלֵד קָטָן, הַמְטַפֶּלֶת עֲלֵתָהּ עַל מַדְרַגָּה, וְהַחֲלִיקָה וְנִפְלָה אֹתוֹ, וְנִעְשָׂה חֲגֵר, וְהִיָּתָה לוֹ גַם גִּבְנָת, וְכָל יָמָיו הָיָה עָנִי וְאֲבִיוֹן, וְחֵי חַיֵּי צַעַר. וְתִתְאַרְוּ לְעֵצְמְכֶם, אִיזוֹ עֲגָמַת גִּפְשׁ הִיָּתָה לְמוֹהֲרַנְיָתָ וְ"ל מִבֵּן זֶה, שֶׁהָיָה לְמַדָּן גָּדוֹל, אֲבָל סִבַּל הַרְבֵּה בְּחַיָּיו, כִּי הָיָה חוֹלָה. וּמוֹהֲרַנְיָתָ וְ"ל לֹא יָכוֹל הָיָה לְחַתְּנוֹ, וּלְבִסּוֹף לָקַח אֶת בִּתּוֹ הַחֹרְגָת, כִּי מוֹהֲרַנְיָתָ וְ"ל הִתְחַתֵּן פַּעַם שְׁנֵיָהּ, וְהִיָּתָה לְאִשְׁתּוֹ בֵּת, אֲזַי הִתְחַתְּנוּ, וְנוֹלַד לָהֶם בֵּן, וְזוֹ הִיָּתָה כָּל נַחְמָתוֹ, וּלְבִסּוֹף הַבֵּן נִפְטַר, וְאַחֲר־כֵּן הָאִשָּׁה, וְכֵן נוֹתֵר עֲרִירִי בְּלֹא כְּלוּם. וּמוֹהֲרַנְיָתָ וְ"ל הִצְרִיךְ לְהַחְזִיקוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו, בְּשִׁעָה שֶׁהוּא בְּעֵצְמוֹ הָיָה עָנִי מְרוּד, אֲבָל הִצְרִיךְ לְהַחְזִיק אֶת בְּנוֹ, שֶׁהָרִי הָיָה נִכְהָ, בַּעַל יְסוּרִים, וְלֹא יָכוֹל הָיָה לְלַכֵּת. הַבֵּן הַחֲמִישִׁי הָיָה ר' יוֹסֵף־יוֹנָה, הוּא הָיָה עוֹבֵד ה' גָּדוֹל בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת. וְהַבֵּן הַשְּׁשִׁי הָיָה ר' נַחְמָן, וְעַד שֶׁגִּדַּל אֶת שְׁנֵיָהֶם, עָבַר עַל מוֹהֲרַנְיָתָ וְ"ל צָרוֹת צְרוּרוֹת מְשֻׁנְיָהֶם. וּלְבִסּוֹף הָיוּ עוֹבְדֵי הַשֵּׁם גָּדוֹלִים מְאֹד, וְאֵלֹהֵי הָיוּ שִׁשֶּׁת יְלָדָיו שֶׁל מוֹהֲרַנְיָתָ וְ"ל, שֶׁהָיוּ מִמֶּשׁ הַשִּׁשָּׁה סְדָרִים, כָּל אֶחָד הָיָה סֵדֵר אַחֵר.

וּמִלְבָּד הַמַּחְלָקֶת שֶׁעָבְרָה עַל מוֹהֲרַנְיָתָ וְ"ל כָּל יְמֵי חַיָּיו, שֶׁרָדְפוּ אוֹתוֹ בְּחַנּוּם, וְדָבְרוּ עֲלָיו בְּחַנּוּם. וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ וְ"ל (לְקוּטֵי־מוֹהֲרַן, חֶלֶק א', סִימָן קסג): יֵשׁ צְדִיק שֶׁנִּעְשָׂה מְכַל כָּלֹ דְבוּר, שֶׁכָּלֶם מְדַבְּרִים מִמֶּנּוּ וְלוֹעֲסִים אוֹתוֹ, וּמְכַנְּסִים אוֹתוֹ בַּפֶּה, וַיֵּשׁ לוֹ יְסוּרִים גָּדוֹלִים, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה עָבַר עַל מוֹהֲרַנְיָתָ וְ"ל, וְאַף־עַל־פִּי־כֵן מוֹהֲרַנְיָתָ וְ"ל נָטַל עַל עֵצְמוֹ מְשִׁימָה קְדוּשָׁה, שֶׁהוּא יְדַפִּיס אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל, הוּא יְכַתֵּב וַיַּחֲדֵשׁ חֲדוּשִׁים בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ וְ"ל, וְלֹא מוֹהֲרַנְיָתָ וְ"ל, מִזְּמַן הָיָה נִשְׁכַּח דְּבַר רַבְּנוּ וְ"ל בְּעוֹלָם. מוֹהֲרַנְיָתָ וְ"ל הִחְזִיר עֲטָרָה לְיִשְׁנָה, וְהִעֲמִיד לְגִיּוֹן שָׁלֵם שֶׁל עוֹבְדֵי ה', שֶׁמִּתְחַזְּקִים מִדַּבְּרֵי רַבְּנוּ וְ"ל, וְהַפֵּל הוֹדוֹת לוֹ.

וּלְגַבִּי מַה אָנִי מְסַפֵּר אֶת כָּל זֹאת? אֲלֹא עֲלֵיכֶם לִידַע, שֶׁבְּזֶה הָעוֹלָם לֹא 'מְלַקְקִים' דְּבַשׁ. ר' אַבְרָהָם בֵּר' נַחְמָן וְ"ל, הָיָה עוֹבֵד הַשֵּׁם, וְדְבוּק בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְחִבֵּר סֵפֶר "בְּאוּר הַלְקוּטִים", וְאָמַר פַּעַם: הָעוֹלָם הַזֶּה דוֹמָה כְּתַפּוּחַ, שֶׁמְרַחוּ עֲלָיו דְּבַשׁ, וְנוֹתְנִים

אותו לילדים לאכל. כי הנה הילד מתעקש לאבא, שיקנה לו תפוח
 על מקל עם דבש וספר, והאבא נותן לו, והילד מלקק את המתיקות,
 והנה כשמגיע לתפוח ונוגס בו בשניו, חש היטב את קשיות הפרי
 ומשליכו. כמו־כן אומר ר' אברהם בר' נחמן, החיים מבחין נראים
 כאלו הם מרוחים בדבש וספר, ואומרים לו: תלעס יותר עולם הזה,
 ואז תחוש במרירות, אשר זאת אנו עדים, מה שעובר על כל אחד
 ואחד מאתנו. ולכן בחורים צעירים עדין אינם יודעים מה מחכה
 להם, אם בחור צעיר היה יודע מה מחכה לו בחיים, בעת חפתו
 היה מתפלל הרבה להקדוש־ברוך־הוא. כי בעת החפה יכולים
 לפעל אצלו יתברך מה שרוצים, כי אחר־כך נעשים אברכים,
 ואחר־כך באים בימים, ורואים מה עובר בחיים, שלא תארו ולא
 שיערו כלל; הנה אבא ואמא היו בריאים, והנה אחד מהם נעשה
 חולה ונפטר, השם ישמר, וזה שובר את הילדים, ובפרט אם רואים
 את ההורים סובלים בחיים, זה צער ויסורים מאד גדולים הן לבן
 הן לבת, וזה נעשה בן יום לילה, בן לילה ליום, אתמול היה הכל
 כשורה, והיום נתגלה אצל פלוני מחלה, רחמנא לצלן וכו', כמו־כן
 אם ילדים, שנעשים חולים, חס ושלום, אז כל ההסתכלות על זה
 העולם משתנה לחלוטין, ועל־כן לולא היו לנו ספרי רבנו ז"ל
 ועצותיו הקדושות, לא היינו יכולים להחזיק מעמד אפלו רגע אחד,
 לא יום ולא שעה, כי כל רגע ורגע עובר על האדם מה שעובר,
 שזה מה שכתוב: "בזאת תבחנו", הקדוש־ברוך־הוא בוחן את
 האדם בכל רגע. ואומרים חכמינו הקדושים: 'אין רגע בלא פגע',
 ואמר מוהרנ"ת ז"ל: 'פגע' — לשון תפלה. כמו שכתוב (בראשית
 כח, יא): "ויפגע במקום"; ואם־כן כמו שאין רגע בלא פגע,
 שעוברים צרות ויסורים כל רגע ורגע, כך צריכים לקים: 'אין רגע
 בלא פגע', לשון תפלה, הינו שצריכים לבקש את הקדוש־ברוך־הוא
 ולהתפלל אליו בכל רגע ורגע. וזה מה שיש לנו, וזאת קבלנו מרבנו
 ז"ל — להיות רגילים לדבר אל הקדוש־ברוך־הוא בשפת האם
 שלנו, שזוהי המתנה שקבלנו מרבנו ז"ל — 'התבודדות'. ואנשי
 שלומנו רגילים לומר: אם לא היינו מקבלים מרבנו ז"ל רק מתנה
 זו של "תפלה והתבודדות", גם־כן היה כדאי כל ההתקרבות אליו

ו"ל, ומִכַּל שֶׁכֶן וְכַל שֶׁכֶן, שֶׁקִּבְּלָנוּ עוֹד עֲצוֹת קְדוּשׁוֹת וַיִּשְׁרֹת, אָבֵל הָעֶקֶר זֶה תִּפְלָה — לְהַשִּׁיחַ לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלָיו, אָדָם מִחֶפֶז לְמִי לְשַׁפֵּךְ אֶת לִבּוֹ וּלְסַפֵּר צְרוּתָיו, מִחֶפֶז אֵיזָה חֵבֵר לְדַבֵּר עִמוֹ, אָבֵל אֵין חֵבֵר כְּזֶה, אִף אֶחָד אֵינוֹ מִבֵּין אֶת זוּלָתוֹ, כִּי זֶה טֹבֵעַ שֶׁל הָאָדָם, שֶׁדָּן אֶת הָאָדָם לְכַף חוֹב, וְאֵינָנוּ מְסַגֵּל לְדוֹן אֶת זוּלָתוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי כָּל אֶחָד מִסְתַּכֵּל רַק עַל חֶסְרוֹנוֹת הַזּוּלָת. וַיְכַמוּ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: כָּל הַנִּגְעִים אָדָם רוֹאֶה, חוּץ מִנִּגְעֵי עֲצָמוֹ.

לְזֹאת הַזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל מְאֹד (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב), שְׂצָרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל יְהוּדֵי לְכַף זְכוּת, כִּי אִף פְּעַם אֵין יוֹדְעִים מָה עוֹבֵר עָלָיו. רוֹאִים בְּנֵי־אָדָם דְּנִים אֶת זוּלָתָם, וְתַמְהִים: "לָמָּה פְּלוּנִי אַחַר הַיּוֹם לְהַתְּפַלֵּל?! " או "לָמָּה אֵינָנוּ לוֹמְדִים?! " רֵאשִׁית, אֵין זֶה הָעֲנָן שֶׁל אִף אֶחָד — מַה הַזּוּלָת עוֹשֶׂה. אֲנָשֵׁי שְׁלוּמָנוּ הָיוּ רְגִילִים תָּמִיד, כְּשֶׁאֶחָד מְעִיר לְזוּלָת — "לָמָּה לֹא בָאתָ לְהַתְּפַלֵּל" וְכוּ', הַהוּא הָיָה עוֹנֶה לוֹ: "תֹּאמֶר לִי, אֲנִי רוֹאֶה שְׂאֵתָה דוֹאֵג עַל הַרוּחָנִיּוֹת שְׁלִי, הָאֵם עַל הַגְּשָׁמִיּוֹת שְׁלִי אֵתָה גַם דוֹאֵג כִּי?! הָאֵם אֵתָה יוֹדֵעַ שְׂאֵין לִי לְשֵׁלֶם לְשֹׁכֵר דִּירָה?! אֵתָה יוֹדֵעַ שְׂאֵין לִי לְחַתֵּן אֶת יְלָדִי, וְהַגְּעֵתִי עַד פֶּת לְחֵם, וּלְזֶה אֵינְךָ דוֹאֵג?! " הָעֲנָן לְדוֹן אֶת הַזּוּלָת לְכַף זְכוּת — זֶה הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עָלִיוֹנָה.

מוֹהַר"ן ו"ל אָמַר פְּעַם לְתַלְמִידוֹ ר' נַחֲמָן טוֹלְטִישְׁנֵיעֶר ו"ל: אִם בְּנֵי־אָדָם הָיוּ הוֹלְכִים עַל־פִּי הַגְּלוּי הַזֶּה שְׂמוּבָא בְּלִקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב, לְדוֹן אֶת כָּל־לְכַף זְכוּת, הָיוּ יְכוּלִים לְקַרֵּב אֶת כָּל הָעוֹלָם לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אָבֵל בְּדַרְךְ כָּל־אָדָם בְּטֹבֵעוֹ דָּן אֶת רַעְהוֹ לְכַף חוֹבָה. וְכֵן בְּבֵית אֵינוֹ דָּן אֶת אֲשֶׁתוֹ לְכַף זְכוּת, וְהִיא אֵינָה דָּנָה אֶת בַּעֲלָהּ לְזְכוּת, כִּי אִם הָיוּ דְנִים זֶה אֶת זֶה לְכַף זְכוּת, הַבַּעַל הָיָה רוֹאֶה כְּמָה סִבָּל הִיא סוֹבְלָת, שְׁהֵילָדִים מְצִיקִים לָהּ וּמְצָרִים לָהּ, וְאֵיזָה צַעַר גְּדוֹל בָּנִים יֵשׁ לָהּ מֵהֵם, וְלֹא הָיָה צוּעֵק אוֹ מְשִׁפִּיל אוֹתָהּ וְכוּ'. וְכֵן הָאֲשֶׁה הֵיְתָה מְלַמֶּדֶת זְכוּת עַל בַּעֲלָהּ, כְּמָה עוֹבֵר עָלָיו עַד שְׂמַתְאֲמָץ לְהַשִּׁיג פְּרוּטָה בְּקִשֵׁי רַב וּבְהַשְׁפִּלוֹת לְאֵין סֹפֵר, וְלֹא הֵיְתָה מְזַלְזֶלֶת בּוֹ. וְלִכֵּן כָּל הַצָּרוֹת

נובעות מחמת שלא דגנים את הזולת לכה זכות, כי אם היו מלמדים זכות זה על זה, כל החיים היו הולכים באפן אחר. וכן צריכים לדון את עצמו לכה זכות, ולא להיות בעצבות ובדכאון, כאלו לי לא יהיה טוב בחיים, כי אסור לשנא את עצמו, וכמו שזהו לאו בתורה (ויקרא, יט, יז): "לא תשנא את אחיך בלבבך", כן אסור לשנא את עצמו ולשבר את עצמו, מספיק צרות ויסורים אדם סובל. ולכן הזהירנו רבנו ז"ל מאד על שמחה — לשמח מאד, ואמר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד. ותכף ומיד כשמתקרבים להקדוש-ברוך-הוא, עברה גדולה להיות בעצבות, וצריכים להרחיק עצמו ממנה. וכן אומר רבנו ז"ל, שכל הצרות והחלאים הם רק מחמת העדר השמחה. וכן אומר: על-ידי שאדם בשמחה, הקדוש-ברוך-הוא בעצמו ישמר אותו מפגם הברית. ולכן מצוה גדולה לשמח את עצמו, אפלו במלי דשטותא, וכן לחזק את אחרים, כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קכו), שזה ענין של צדקה, כמו שכתוב: "אשרי משכיל אל דל", מה נקרא דל? זה שאין לו שכל, כי אין עני אלא בדעת' (גדרים מא.), ואיזה דעת ושכל? (דברים ד, לה): "אתה הראת לדעת, כי הוי"ה הוא אלקים, אין עוד מלבדו"; אדם צריך להכניס בעצמו ידיעות אמיתיות אלו, שהקדוש-ברוך-הוא מחיה ומנהיג ומקים את כל הבריאה כלה, ואז כל חיו משתנים לגמרי.

ולכן עלינו להתחיל לשמח עם הנקדות טובות שיש בנו, וכן גדון אה הזולת לכה זכות, ונמצא בו נקדות טובות, ונתחיל לאהב את כל אחד. אף דא עקא, שזה לעמת זה ישנו הסמ"ך-מ"ם, שכל מלחמתו — 'הפרד ומשל'; רואים בני-אדם, שכל החיים שלהם רק לעשות פרודים בין נשמות ישראל. ישנם בני-אדם, שיש אצלם רשעות לשם רשעות, ורוצים רק להציק לזולת, רק לעשות מחלקת ומריבות, שזה הטבע השורה בהם. וזו כל מגמת הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, שכל כחו וקיומו לעשות פלוגים בין נשמות ישראל.

אחי ורעי היקרים! עם ישראל נמצאים בצרה גדולה מאד, לא יודעים מה המחר מביא, לכן עלינו למסר נפשנו לגלות לכלם

אמתת מציאותו? תִּבְרָךְ, לַעֲשׂוֹת כָּל הַפְּעֻלוֹת שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּאַחַתָּהּ וְרַעוּת, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), שֶׁעַקֵּר הַשְּׁלֵמוֹת כְּשֶׁפְּעֻלוֹת הַמְּשֻׁנּוֹת מִתְאַחֲדִים בְּאַחֲדוּת הַפְּשוּט; שְׁזָה כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל פּוֹרִים, שֶׁהִיָּתָה הַסְּתֵרָה גְּדוּלָּה מְאֹד, וְאַף-עַל-פִּי-כֵן דִּיקָא 'אֶסְתֵּר' שֶׁנִּקְרָאת עַל שֵׁם 'הַהַסְּתֵרָה', כִּמוֹ שְׂאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲלִין קֵלֵט): אֶסְתֵּר מִן הַתּוֹרָה, מִנֵּינִי? שֶׁנֶּאֱמַר (דְּבָרִים לֵא, יח): "וְאֲנֹכִי הַסְּתֵר אֶסְתִּיר פָּנָי"; בְּפֶסוּק זֶה מְרַמֶּזֶת אֶסְתֵּר בַּתּוֹרָה. אוֹמֵר עַל זֶה רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נו): הַסְּתֵר אֶסְתִּיר — שְׁגַם הַהַסְּתֵרָה גִּסְתֵּרָת; כִּי אִם אָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהוּא רַחוּק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה חֲצִי צָרָה, כִּי יֵשׁ סְפוּי שְׁיִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה, וְסוּף כָּל סוּף יִמְשָׁךְ אַחֵר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אַבְּל אִם אָדָם רַחוּק מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ מִזֶּה, עַל-כֵּן אֵינוֹ יוֹדֵעַ שֶׁעָלָיו לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, הֵינּוּ עֹקֵר הַבְּעֵיָה אֲצִלוֹ הִיא, שֶׁהַהַסְּתֵרָה — שֶׁהוּא יִתְבָּרֵךְ גִּסְתֵּר מִמֶּנּוּ, זֶה גַם-כֵּן נִעְלָם וְגִסְתֵּר מִמֶּנּוּ, כִּי אֵינוֹ יוֹדֵעַ כָּלֵל שֶׁהוּא גִּסְתֵּר מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְזוֹ הַסְּתֵרָה שֶׁבַתּוֹךְ הַסְּתֵרָה. וְזוֹ הִיָּתָה אֶסְתֵּר, וְהִיא גְּלִתָּה לְעַם יִשְׂרָאֵל, שְׂאֵם רוּצִים לְהַנְצִיל מֵהַמֶּן-עַמְּלֵק, צְרִיכִים לְהִתְאַחֵד. וְלִכֵּן בָּאָה אֵל מְרַבֵּכִי שֶׁהוּא הַצְּדִיק, וְאַמְרָה לוֹ (אֶסְתֵּר ד, טז): "לָךְ כָּנַס אֶת כָּל הַיְּהוּדִים", כִּי עֲמֻדָה כְּנִגְדֵי קִלְפַת הַמֶּן-עַמְּלֵק, שֶׁאֶמַר (שָׁם ג, ח): "יִשְׁנֹנוּ עִם אֶחָד מִפְּזֹר וּמִפְּרֹד"; הֵינּוּ שֶׁכָּל עֲנִיָּנוּ לְהַפְרִיד אֶת הָעַם וְלַרְדּוֹת בּוֹ, לַעֲשׂוֹת מְרִיבוֹת בֵּין נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְכֵאלוֹ יֵשׁ לָנוּ, רַחֲמָנָא לְצַלְן, הַרְבֵּה; בְּכָל מוֹשְׁבָה וּמוֹשְׁבָה בְּאַרְצָא יִשְׂרָאֵל, בְּכָל עִיר וְעִיר, בְּכָל כְּפָר וּכְפָר יִשְׁנֹנוּ שְׁלִיחַ הַסְּמִי"ךְ-מ"ם, שְׁעוֹשֶׂה פְּרוּדִים בֵּין תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, יוֹצֵר מַעֲרַבְלֵת בְּכָל הָאָרֶץ, מִפְּלָגוֹת, מִפְּלָגוֹת פְּדוּר הַהַפְּלָגָה, פְּרוּדִים וּפְלוּגִים לְהַפְרִיד בֵּין נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁזָה מְאַרְיָךְ לָנוּ אֶת הַגְּלוּת. וְלִכֵּן מִנְּחָ עַל כְּלָנוּ הַחֹב בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל — הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׁים, לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, לְרַחֵם עַל נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְעַל-כֵּן תִּרְאוּ לְהַפִּיץ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, אֲשֶׁר אֵין מְצֻנָּה גְּדוּלָּה מְזוֹ — לְקָרֵב יְהוּדִים לְדַעַת רַבְּנוּ ז"ל. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֶלֶק לְהַדְּפִיס וּלְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל.

חסדי השם יתברך, הקדוש-ברוך-הוא עזר לנו, שיש לנו קרן
 הדפסת ספרי רבנו ז"ל: "היכל-הקדש", שברוך הוא וברוך שמו,
 מאז שנת תשכ"ה אנו מדפיסים ספרי רבנו ז"ל למאות אלפים
 ורבבות, ועד עכשו הגיע למליונים, וברוך השם, מופץ בכל קצוי
 תבל ממז, ובפרט מאז שעזרני הקדוש-ברוך-הוא לחבר את
 הספרים, תמצית ספרי רבנו ז"ל ומוהרנ"ת ז"ל בשפה קלה מאד,
 שגם המונעם יוכלו להבין; אזי אשרי ואשרי מי שיכול להפיצם,
 כי ברוך הוא וברוך שמו, זה מה שקרב אל רבנו ז"ל, ורב רבם
 התקרבו רק על-ידי הקונטרסים והחבורות. אני יודע שיש בעלי
 קנאה ותאנה וכו' וכו', ועינם צרה, שאינם רוצים להודות בזה, אבל
 תעשו סקר, באו לראש השנה שעבר קרוב לעשרת אלפים איש,
 אשר שמונים אחוז באו רק מהחבורות והספרים. ולכן אשרי מי
 שיתן פתח ויעזר להדפיס את זאת. אנו עומדים להוציא פרוש על
 הסדור, פרוש על "לקוטי-מוהר"ן" "שפת-הנחל", אבל הכיס ריק
 ואין בו, לכן אבקש מאד מאנשי שלומנו, תראו לעשות הוראת
 קבע, ומי שאין לו עדין הוראת קבע, תקשר תכף-ומיד לר' ...
 גרו יאיר, ויעשה. וכן תאמרו לאחים, לגיסים ולקרובי משפחה, וכך
 יוכלו לקבל את כל הספרים, כי יש עוד המון ספרים שרוצים
 להדפיס, ובזה שעושים הוראת קבע מאפשרים להדפיס הכל, ומה
 גם, שלא מפסידים, כי מקבלים בחזרה את הכסף על-ידי קבלת
 הספרים. יש לנו יותר ממאה ספרים מכרכים, ובפרט שאנו
 מדפיסים עתה את ה"לקוטי-הלכות" כרך עשירי, כל-כך מרהיב
 עין, שמאז שיצא ה"לקוטי-הלכות" לא יצא ביפי ופאר כזה. וכן
 "לקוטי-תפלות", לא היתה מהדורה יפה כל-כך, וכן "לקוטי-
 מוהר"ן" באותיות גדולות מאירות עינים. רציתי כבר מזמן להדפיס
 עוד ועוד, אבל אנו מספבים בחובות עצומים: הן פרוש על
 "לקוטי-מוהר"ן", פרוש על "ספורי-מעשיות", פרוש על "ספר-
 המדות", פרוש על אגדות חז"ל, פרוש על מועדים, פרוש על הגדה
 של פסח, פרוש על תרי"ג מצוות, פרוש על חמש מגלות, פרוש
 על תהלים, פרוש על כל כתבי האר"י ז"ל בצורה קלה, שגם ילדים
 יוכלו להבין, אבל הכיס ריק ואין בו.

לכן אֲבַקֵּשׁ מֵאֵד מֵאֵד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו; רַבְּנוּ י"ל אָמַר, שְׁעָקַר הַצְּדָקָה זֶה בְּחֹדֶשׁ אֶדְר, וּבְחֹדֶשׁ אֶדְר מְכַנְיָעִים אֶת הַמֶּן-עַמְלָק, אֲשֶׁר כָּל הָעִנְיָן שָׁלוּ הִיָּה לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין עִם יִשְׂרָאֵל, וְגַם לְהַכְנִיס סְפָקוֹת בְּאֲמוּנָה, "הַיֵּשׁ הַיְי"ה בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין" (שְׁמוֹת יז, ז); וְלִכֵּן עָלִינוּ לְלַחֵם עִם תּוֹפְעָה זוֹ שֶׁל הַמֶּן-עַמְלָק. וְעָקַר הַמַּלְחָמָה רַק עַל-יְדֵי הַפְּעָה, לְהַפְיִץ אוֹר רַבְּנוּ י"ל בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְהַחֹב מִנַּח עַל כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְזֶה הַתְּקוּן הַכִּי גְדוּל. וּבִפְרָט מִי שִׁיּוּדָע שֶׁחֲטָא בְּפָגַם-הַבְּרִית וְצָרִיף לְצוּם, וְלָמִי יֵשׁ כַּחוֹת לְצוּם? אֵף אָמַר רַבְּנוּ י"ל: בְּזֶה שֶׁתִּקְרָבוּ עוֹד נְשָׁמוֹת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה כְּתֻעֵנִית מִמֶּשׁ. וְאֵין עוֹד קְרוֹב יְהוּדֵי לְצוּר מִחֻצְבַּתוֹ כְּמוֹ 'הַפְּעָה', וּכְשִׁיְהוּדֵי מִתְקַרֵּב לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה עוֹשֶׂה רַעַשׁ גְּדוּל בְּשָׁמַיִם, מְשָׁנִים לוֹ אֶת כָּל הַבְּחִירָה, וּמִתְחִיל לְבַחֵר בְּטוֹב — רַק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזַק בְּהַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, וּבּוֹדָאֵי בּוֹכּוֹת זֶה נִזְכָּה לְגֵאֲלָה הָאֲמִתִּית וְהַשְּׁלָמָה.

וּמֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, תִּשְׁמְרוּ מֵה שְׁאַתֶּם אוֹכְלִים. סֵתֶם מֵאֲכָלִים שִׁישׁ עֲלֵיהֶם הַכָּשֶׁר רַבְּנוֹת — זוֹ טְרַפָּה, כִּי אִם לֹא מִפִּירִים אֶת הָרַב הַמְכַשִּׁיר, תִּדְעוּ לָכֶם שֶׁזוֹ טְרַפָּה. כִּי כִּיצַד הָעַרְב־רַב תּוֹפְסִים אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל? מֵאֲכָלִים אוֹתָם נְבִלוֹת וּטְרַפּוֹת בְּהַכָּשֶׁר רַבְּנוֹת, כָּל הַמְּתַקֵּים לֹא הַכָּשֶׁר, יֵשׁ בְּזֶה שׁוּמָן חֲזִיר, מִסְטִיק וְשָׂאֵר מִיַּגִּי מִתִּיקָה, אִם אֵין עַל זֶה הַכָּשֶׁר, תִּדְעוּ לָכֶם שְׁאַתֶּם אוֹכְלִים טְרַפָּה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, שׁוּמָן שֶׁל חֵיוֹת רַעוֹת. וְעֲלֵיכֶם לְהִבִּין, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַשִּׁיג רוּחָנִיּוֹת אֱלֹקוֹת כָּל זְמַן שְׂאָדָם מִפְטָם עֲצָמוֹ בְּטְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, לִכֵּן צָרִיכִים לְהִיּוֹת זֵהִירִים מֵאֵד מֵאֵד בְּזֶה, כִּי אַחֲר־כֵּן כְּשֶׁהִלְדִּים יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רַעָה, מוֹרְטִים שְׁעָרוֹת הָרֹאשׁ וְאוֹמְרִים: "אוֹי, מָה עָשִׂינוּ, לְהִיכֵן הַדְּרָדְרָנוּ, וְלָמָּה מִגִּיעַ לָנוּ דְבָר זֶה?!" וְאֵינֶם יוֹדְעִים, שֶׁהַכָּל בָּא מִחֲמַת שֶׁפְּטָמוּ עֲצָמָם עִם נְבִלוֹת וּטְרַפּוֹת. הַיּוֹם יִשְׁנֶם מוֹצְרִים טוֹבִים עִם הַכָּשֶׁרִים מְצַיְנִים שֶׁל בְּתֵי דִין צָדֵק מְרַבְּנִים הַמְּפָרְסְמִים לְחֲכָמִים צְדִיקִים, וְלָמָּה לְקַנּוֹת בְּלִי הַכָּשֶׁר, וְכָל זֶה מְדַבֵּר עַל כָּל הַמְּאָכְלִים שֶׁבְּעוֹלָם, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עֶרְףַּ בְּשָׁר, שְׁצָרִיכִים לְשָׁמֵר מֵאֵד מִי הַשׁוּחֲט, כִּי כָּל

הַאֲטָלִיזִים מְפִיצִים בְּשֶׁר פְּגוּלִים, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת
בְּיֹדְעִין וּבְלֹא יוֹדְעִין. וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיִכּוֹל לְאַכֵּל מִשׁוֹחֵט פְּרָטִי
שְׂמִפִּירוֹ הֵיטֵב.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, זְכַנֵּי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַקִּים קְהֵלָה בְּיַבְנָאֵל, קְהֵלָה קְדוּשָׁה מְאֹד,
הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים, הַמְרִירוֹת, הַמְסִירוֹת וְהַהֲרַפְתָּקָאוֹת שְׁעוֹבְרִים
עָלֵינוּ, רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ. בְּיַבְנָאֵל יֵשׁ לָנוּ אֶת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם
בְּעֶצְמוֹ, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, שְׁקָם עָלֵינוּ, מִמָּשׁ 'הֶמֶן הַמְדָּתָא', לֹא 'בֶּן
הַמְדָּתָא', אֲלֹא הֶמֶן הַרְשָׁע וְרָשָׁע, אֶף-עַל-פִּי-כֵן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עֲזָרְנוּ שְׂיֵשׁ לָנוּ מִעֲרֶכֶת חֲנוּף שְׁלֵמָה: פְּעוּטוֹן, גְּנִים, תְּלַמוּד-תּוֹרָה,
בֵּית-סֵפֶר לְבָנוֹת. וְהִנֵּה יֵשׁ לָנוּ כְּבֹר יְשִׁיבָה קְטָנָה לְבַחֲוֵרֵי בֵּר-מִצְוָה,
וְכֵן יְשִׁיבָה גְדוּלָה, כּוֹלָלִים, וְעַתָּה אָנוּ פּוֹתְחִים מְדַרְשָׁה, אֲנִי רוֹצֶה
שְׂתִּהְיֶה לִי יְשִׁיבָה בֵּין שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת לְאַרְבַּע-מֵאוֹת בַּחֲוָרִים, וְאֲנִי
רוֹצֶה לְרֵאוֹת אֶת זֹאת בְּמוֹ עֵינֵי — יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבַנּוֹ וְתִגַּל
נִפְשָׁנוּ; וְכֵן מְדַרְשֶׁיָּה אֲנִי רוֹצֶה שְׂתִּהְיֶינָה בֵּין שְׁלֹשׁ-מֵאוֹת לְאַרְבַּע-
מֵאוֹת בַּחֲוָרוֹת, וְאַרְאֶה אֶת זֹאת, בְּעֲזָרְתּוֹ יִתְבָּרַךְ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח
לְבַנּוֹ וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ, וְאֲנִי מְקַוֶּה מְאֹד לְחַתֵּן אוֹתוֹ, וְיִגּוּרוּ בְּיַבְנָאֵל, אֲבָל
לְעַת עַתָּה הַמַּצֵּב הַכֹּלְכָלִי נוֹרְאִי.

יְדוּעַ, שְׂהָעֲרַב-רַב רַק רוֹצִים לְסַגֵּר אֶת הַתְּלַמוּדֵי-תּוֹרָה וּמוֹסְדוֹת
הַחֲנוּף הַחֲרָדִיִּים, הִיָּה לֹא תִהְיֶה, וְאִם כָּל הַמוֹסְדוֹת בְּצָרוֹת, עַל אַחַת
כַּמָּה וְכַמָּה מוֹסְדוֹתֵינוּ בְּצָרוֹת, כִּי מוֹסְדוֹת אַחֲרִים אֵיכָשֶׁהוּ
מִתְקַיְמִים, כִּי יֵשׁ לָהֶם גְּדִיבִים וְתוֹרְמִים, וְאַצְלָנוּ אֵין כְּלוּם, שׁוֹב
אוֹתָם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ תוֹרְמִים, עֲנִיִּים וְאַבְיוֹנִים. וְלִכֵּן עֲשִׂינוּ תִקְנָה,
שְׂבָכָל יוֹם שְׁנֵי יוֹצְאִים לְהַפְצָה מְרַכְזֹת בְּעִבּוֹר הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ. אֲשֶׁרֵי
וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂתִּהְיֶה לוֹ חֵלֶק לְהַצְטַרֵּף עִמָּהֶם, וּבְזֶה עוֹזֵר לָנוּ לְבָנוֹת
אֶת הַמוֹסְדוֹת, שְׂיִצְאוּ יְלָדִים קְדוֹשִׁים וְטְהוֹרִים, שְׂאִינָם יוֹדְעִים מֵה
זֶה פְּגַם-הַבְּרִית, מֵה זֶה טְמֵאָה וְזֶה מָה. וְכֵן עֲזֹר לִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂאֲנִי בּוֹנֶה אוֹלָם שְׂמַחֹת, וְאֲנִי מְצַפֶּה וּמְחַפֶּה בְּכָל יוֹם שְׂנִזְכֶּה
לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַכְּנֶסֶת וּבֵית-הַמְדָּרֵשׁ הַגְּדוֹל מִעָלָיו, אֲבָל לְעַת עַתָּה
עֲדִין אֲנִי חֵיב חוֹבוֹת.

אֲשֶׁר כב פא בַּנְחַל קלז

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂבִיּוֹם חַמִּישֵׁי יֵצְאוּ
לְהַפְצֵה מְרֻפּוֹת בְּעִבּוּר הַחֻבּוֹת לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וּלְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ שְׁוֹבְנָה.
וְכֵן שְׁנוּכַל לְסַיֵּם אֶת בְּנִין אוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת, וְאֶהְיֶה לָכֶם אֶסִּיר תּוֹדָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
עִמָּכֶם יִכְנָס בְּתוֹךְ לְבַבְכֶם, וְנִזְכָּה לְשִׂמְחַ עֲצֻמְנוּ יַחַד, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה
לְרֹאוֹת בְּגֹאֲלֵתָן וּבִישׁוּעַתָּן שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁבֵּא יָבוֹא הַגּוֹאֵל צְדֵק,
וְיִגְאֲלֵנוּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן וְאָמֵן !

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן עֲלֵיכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דַרְכְּכֶם תָּמִיד, וְתִרְוּוּ גַחַת
מִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב פא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ג אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבִנְךָ, רַק שִׁיְהִיָּה תַחַת
בְּקִרְתַּת תְּמִידִית אֲצֵל הַרֹפֵא, אֲנִי מְקַוֶּה לְהַגִּיעַ בְּיוֹם חַמִּישֵׁי בִלְלָה,
וּכְבֹר לְאַחַר שַׁבַּת לַחֲזוֹר לְכָאן, כִּי אֲנִי עֲמוּס בַתְּלָאוֹת וְכוּ',
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לִי בְרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

טוֹב שֶׁתְּכַנְּסִים מוֹדְעָה גְדוֹלָה, שֶׁכָּכֵל לִילָה יִלְמַד הָרֵב ... הַלְכוֹת
פֶּסַח, תִּתְקַשֵּׁר אֵלָיו וּלְהַנְדֵעַ אֵילּוֹ שְׁעוֹת, וְכֵן אוֹדוֹת מְכִירַת חֲמִץ
שִׁיְהִיָּה אֲצִלוּ.

אוֹדוֹת הַתְּאָרִיף שֶׁל הַעֲתוּן, יְכוּל לְהַשְׂאֵר שֶׁל כ"א אָדָר, אִם

קלח אשר כב פב בנחל

אתה צריך עוד אילו ידיעות, נא להיות בקשר עם ... פי יש הרבה
חדשות מקומיות, וזה יהיה מאוד מאוד מענין הן לאנשי שלומנו והן
בחוץ, ותמיד תכתב בצורה כזו, שהעירה היא שלנו, "בן תהיה
לנו", העקר מה שיותר תמונות מהמוסדות שלנו.

כב פב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פקודי, כ"ג אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכונתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה
וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם,
אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו להתחזק מאוד במדת השמחה,
וביותר תתחזקו במדת ההתחדשות, לחדש את עצמכם בכל פעם
מחדש, פי רבנו ו"ל הנהירנו מאוד לא להיות זקן, וצעק:
"אסור להיות זקן", רק להתחדש בכל פעם, ואפלו אלף פעמים
ביום אחד, גם כן צריכים להתחדש, ולא לפל במרירות ובאיאוש
כלל, פי החיים של האדם כל-כך קצרים, וחבל חבל לבזבזם עם
מרירות ועם עצבות ומרה שחורה, אשר לא מביאה אל שום דבר,
אלא אל יאוש ודכאון וכו' וכו', שהורסת את החיים לגמרי.

עליך לדעת, פי כמו שמצוה לתת צדקה בכל יום, ואפלו העני
המחזר על הפתחים חייב לתן צדקה, כמו-כן הוא ברוחניות, מצוה
לחזק בכל יום יהודי אחר, ואפלו כשהוא בעצמו שרוי בעניות
ובדחקות, עם כל זאת כמו בגשמיות, אפלו עני חייב לתן צדקה,
כמו-כן ברוחניות מי ששבור ומנח בדכאון, גם-כן צריך לחזק את
אחרים, וזו המצוה של צדקה שלו.

זכרו היטב, פי המח הוא אלקות ממש, וכששומרים אותו

אֲשֶׁר כב פג בַּנְחָל קלט

וַיִּוֹדְעִים מֵהוּ הַמֶּח, אִזּוּ נִכְלָלִים לְגַמְרֵי בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְאִזּוּ הַשְּׂכִינָה עִמּוֹ.
וְלִהְיוֹת אִם מְכַנְיָסִים בְּמַחֲוֹ הַרְהוּרִים רְעִים אוֹ דְמִיּוֹנוֹת שֶׁל שְׂטִיּוֹת,
הָרִי זֶה גְלוֹת הַשְּׂכִינָה. וְצָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד אֶת הַמֶּח, וְלִצְיֵר
אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב, כִּי בְּאֵמֶת נוֹתְנִים לְכָל אָדָם אֶת הָאוֹרוֹת וְהַפְּלִים,
אִךְ הָאָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת הַצֵּיֵר, לְמִשְׁלָ: גּוֹמֵל חֶסֶד וְאַהֲבָה, צָרִיךְ
לְקַיְמוֹ בְּקִדְשָׁה, לַעֲשׂוֹת חֶסֶד וְאַהֲבָה עִם זֵוֹלָתוֹ, וְכִמּוֹ-כֵן גְּבוּרָה,
צָרִיךְ לִהְיוֹת גְּבוּר הַכוֹבֵשׁ אֶת יְצֵרוֹ, וְלְשָׁמֵר אֶת עֲצָמוֹ לֹא לִהְיוֹת
בְּכַעֲס וּרְצִיחָה, וְכִמּוֹ-כֵן מִדַּת הַתְּפָאֶרֶת לַהֲתַפְאֵר עִם הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת
שֵׁשׁ בּוֹ, וְכֵן כָּל הַמַּדּוֹת נוֹתְנִים מְלַמְעֵלָה, וְהָאָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת הַצֵּיֵר,
וְלִצְיֵר הַכֹּל לְטוֹבָה.

אֲשֶׁרנוּ מֵה טוֹב חֲלֻקְנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שְׁאָנוּ זֹכִים לִידַע
מִרְבֵּי אֵמֶת כְּזֶה וּמִלְמוּדִים נִפְלְאִים כְּאֵלוֹ, רְאוּי לָכֵם לְהִתְחִיל לַעֲשׂוֹת
הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְאֵל תִּירָאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי
בְּרַגַע שְׁאָדָם דְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, לֹא יִכּוֹלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ שׁוּם דְּבָר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאָנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַפְכֶם תְּמִיד, וְתִהְיוּ רַק
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאִישׁ אֶת רְעֵהוּ יֹאמֵר חֲזַק.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב פג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, כ"ד אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ זָאִיר.

אֲתָמוּל קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַפְּלֵא מְרִירוֹת וְכוּ', אֲשֶׁר בְּאֵמֶת
פְּלֵא גְדוֹל לְמָה תִּכְתָּב כֵּן, בְּשַׁעֲה שְׁאֵתָה זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים
בְּזָכוֹת כְּזוֹ, אֲשֶׁר כְּמַעַט אֵינִי מִי שִׁיזְכָּה לָזֶה, וּבְדִיוֹק אֲתָמוּל בְּאוֹ
כְּמָה אֲבָרְכִים וְחַפְשׁוֹ סְפָרִים, זֶה חַפְשׁ חֲלֻק ג' "אֲשֶׁר בַּנְחָל", וְזֶה

חלק ז', זה אמר שיש לו חלק זה וכו' וכו', וממש ראיתי נפלאות, איך שיגיע הזמן שיהיה כל ספר וספר חשוב, ויחפשו ויבקשו אתריו וכו', והנה כבר הגיע הזמן אתמול... ועל-כן איני יודע למה תהיה כל-כך במרירות ובעצבות, ובפרט לרעד ולפחד מיום המיתה, שזו צריכה להיות השמחה הכי גדולה, וכמו שאמר החכם מפל האדם (קהלת ז, א): "יום המות מיום הולדו", ואמרו במדרש, כי יום המות הוא יום שמחה וכו', ועל-כן מה ולמה לה תמיד לפחד כל-כך מיום המות... האדם צריך לעשות רק דברים טובים בחייו, ואז אין לנו ממה לרעד ולפחד אחר-כך, אדרבה, מגיע אתריו ירשה גדולה. ולכן תפסיק לכתב מכתבים של מרירות כאלו... אל תפחד משום דבר ומשום ברירה, הקדוש-ברוך-הוא יתן לה אריכות ימים ושנים טובות, שתזכה עוד להדפיס את כל חלקי "אשר בנחל", שנה יהיה בלי שום ספק יותר משלש-מאות פרכים, ועוד ספרים רבים, שהם ממש הצלת נפשות, וזכות הרבים שאין כמותה.

נא ונא ראה להתחזק, ואל תפל בדעתך כלל, יהיה איך שיהיה, רק תהיה בשמחה, ותחיה עצמך עם כל נקדה טובה שיש בה, וטוב שתלמד דף היומי על-כל-פנים בגרסא כל יום, הדף גמרא של היום, ואם אפשר ללמד שעה בחברותא עם מישהו — מה טוב ומה נעים, או שלחן ערוך או למוד אחר, אבל טוב יותר למוד שלחן ערוך הלכה למעשה.

והעולה על הכל — אל תפל ביאוש כלל משום דבר ומשום ברירה שבועולם.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

אם אפשר לצלצל אל ... או אל ... ולהודיע מה חדשות, והאם היו היום....

כב פד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פקודי, כ"ה אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן יב): אלו הרוצים להיות אנשים כשרים, ולהכנס בעבודת השם יתברך, אזי יש להם בלבולים גדולים ומניעות גדולות, ואינם יכולים לתת עצה לנפשם איך לעשות מחמת גדל הבלבולים והמניעות שיש להם, וכך מה שרוצים לעשות בעבודת השם יתברך, קשה להם לעשות כראוי. עליך לדעת, שזה בעצמו שהם מתנגעים ולהוטים לעשות איזו עבודה או לקדש עצמו באיזו קדשה, אף-על-פי שאינם יכולים לגמור כראוי, זה בעצמו שהם מתנגעים ולהוטים אחר זה, הוא בחינת קרבנות, בבחינת (תהלים מד, כג): "כי עליך הרגנו כל היום, נחשבנו כצאן טבחה", ואיך (מדרש הגעלם, ח"י שרה קכד:), שזה בחינת תפלה, שהיא קרבנות. הינו פשרוים להתפלל, ואין מניחין אותו, ומבלבלין אותו בכמה מיני בלבולים, והוא צריך לכמה גיעות בשעת התפלה, ואזי אפלו אם אינו זוכה להתפלל כראוי, אף-על-פי-כן היגיעה בעצמה שמיגע עצמו בכל כחו, ומוסר נפשו להתפלל כראוי, זה בעצמו הוא בחינת קרבנות, "כי עליך הרגנו" וכו', וכמו-כן בכל העבודות והקדשות שאדם רוצה לקדש עצמו, אף-על-פי שאינו זוכה, חס ושלום, לקדש עצמו כראוי, אף-על-פי-כן היגיעה בעצמה והיסורין והבלבולים שיש לו מזה, מחמת שרוצה וחספץ לקדש עצמו, רק שאין מניחין אותו, זה בעצמו הוא בחינת קרבנות "כי עליך הרגנו כל היום, נחשבנו כצאן טבחה", על-כן על האדם לעשות את שלו תמיד, ליגע עצמו בעבודת השם יתברך בכל מה שיוכל. ואת כל אשר תמצא ירך לעשות עשה, אף-על-פי שקשה עליו מאד, ונדמה לו שאין מניחין אותו כלל,

ומרחיקין אותו מאד מאד, ואינו זוכה לעשות פְּרָאוֹי שׁוֹם דְּבָר שְׁבַקְדָּשָׁה וכו'. אף-על-פי-כן עליו לעשות מה שיוכל, והשם הטוב בעיניו יעשה, העקר שאדם אסור לו להשכר משום דבר, אדם צריך לעשות את שלו, ושלא יהיה אכפת לו, שכן יהיה לו עולם הבא או לא יהיה לו, זה נקרא עובד השם אמת, שאוהב את הקדוש-ברוך-הוא בלי שום שכר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב פה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פקודי, כ"ה אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הלואי שהיית מצית אותי, ומתמיד בשיחות-ה"ר"ן ובחיי-מוהר"ן, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן שנח), שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו, יכולים להיות על ידה איש פשר, ואפלו צדיק גמור כל ימי חייו, כמו שאני רוצה (אזוי וויא איך מיינ איין גוטער יוד), אם ירצה לילך עמה לקיים פפי שיחתו הקדושה, וגם אפלו עכשו, פשלוּמדין דבריו הקדושים, יש להם גם-כן פח גדול לעורר להשם יתברך, לזכות לדרכי השם באמת, למי שישים לבו היטב לדבריו ולשיחותיו הקדושות, הנאמרות בספריו הקדושים, כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלאה ונוראה מאד, ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יהיה באיזו מדרגה שיהיה. אפלו מי שהוא במדרגה עליונה מאד, יכול לקבל דרך ישרה ועצות נפלאות מכל שיחה ושיחה שלו. וכן להפך — מי שהוא בתכלית המדרגה התחתונה, חס ושלום, באיזה מקום שרק לא יהיה, יכול לקבל דרך ישרה ועצות נכונות מכל שיחה ושיחה שלו למלט נפשו מני שחת, ולשוב אל השם

קמג

בנחל

כב פו

אשר

יתברך באמת, אם ישים לבו לדבריו היטב, ויקים אותם באמת
ובתמימות בלי שום חכמות, אשרי מי שיאחז בהם!

העקר תדבר רק אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר אין טוב מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב פו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פקודי, כ"ה אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אל תתבלבל ממה שקבלת בזיונות מהמשגיח וכו' וכו', מה
הוא יודע מה שקורה היום עם בני הנעורים?! וספק גדול אם עליו
לא עבר מה שעובר עליך וכו', אף הוא כבר שכח... אפה תהיה
חזק להתמיד בספרי רבנו ו"ל, ושם תמצא עצות נוראות ונפלאות
איו להתחזק במצבים הכי קשים וכו', בודאי אני יודע בדיוק מה
שעובר עליך וכו', עם כל זאת אפה צריך להתחזק, שזכית להתקרב
אל רבנו ו"ל, כי רק הוא מבין אותך, ורק הוא יכול לעזור לך, ולכן
אל תתפעל משום בריה שבעולם, והעקר שתדע באיזה מקום נפלת
וכו' וכו', וכך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות ו.): תגיא אבא בגימין
אומר, אלמלי נתנה רשות לעין לראות, אין כל בריה יכולה לעמד
מפני המזיקין, אמר רב הונא: כל חד וחד מינן אלפא משמאליה ורבבתא
מימיניה; אדם שחטא בחטא של הוצאת זרע לבטלה, הוא ברא
קלפות ומשחיתים לאלפים ולרבבות שמסבבים אותו לגמין
ולשמאל וכו' וכו', ואין העין של האדם רואה אותן וכו', ופה הוא
מחפש כבוד, שם ופרסום וכו' וכו', האם זה לא מצחיק?! האם
זה לא כואב?! ולכן הקדוש-ברוך-הוא מקים חולקים על האדם,
כדי שלא יהיו לבקש ולחפש כבוד, כי על-ידי מחלקת שוכרים

אותו, שלא יהיה לו שום הנה אמינא לחפש ולבקש כבוד, ומוכא בדברי רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות נאוף, סימן כו): על-ידי הוצאת זרע לבטלה, בורא קלפות המתלבשים בבני אדם מתנגדים וחולקים עליו, ועושים לו יסורים; ולכן כל מי שיודע בנפשו, שחטא ופגם בפגם-הברית — הוצאת זרע לבטלה, ראוי לו לשמח מאד על הבזיונות ושפיכות דמים שסובל מאלו הרשעים המתנגדים האורזים וכו', וכו', כי בודאי הכל לטובתו, כי בנה שחולקים עליו, ומכפישים את שמו, ומדברים עליו כל דבר אסור וכו' וכו', וממציאים עליו דברים שלא מגיה ולא מקצתיה וכו', בנה שורף את כל הקלפות והמשחיתים שברא מחמת חטא הוצאת זרע לבטלה.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתכניס את הדבורים האלו בתוך לבך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב פז.

בעזרת השם תברך, יום רביעי לסדר פקודי, כ"ו אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קדוש לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך היום ואתמול וכו', מה אמר לך, ידידי ה'קדוש! שלא תעלה לך מחשבה כזו, שאתה תעזוב את התלמוד-תורה, כי בלעדך לא היה לנו תלמוד-תורה כלל, ולזה כל אנשי שלומנו מודים, ולא שיך בכלל אחרת, רק אתה צריך להבין עכשו את הצער והעגמת נפש שעובר על המנהלת של הבית-ספר, פי כמה ממך, כי אצל הנשים זה הרבה יותר גרוע, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (מגלה יג): אין אשה מתקנאת אלא בדרך חביתה, ולא פעם אחת חתרו תחתיה, ואתה יודע, כי אם לא היא, לא היה לנו לא תלמוד-תורה ולא בית-ספר כי היא עובדת מאד קשה,

אָשֶׁר כב פח בנחל קמה

בוֹדאי יש תמיד ענינים שצריכים לשפר, כמו שאתה כותב, אבל זה מחמת התנאים שאנחנו נמצאים בהם, הינו על תנאים הגשמיים והחמריים והכספיים וכו' וכו', אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שישפיע עלינו שפע רב, כי אנחנו צריכין רק את הקדוש-ברוך-הוא, ורק הוא הנותן, ולא נשפח את זה כרגע, וכפי הנראה ... הולכים עכשו ברצינות להיות השליחים טובים לעזר לנו, ועל-כן אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל ישתנה לטובה.

העקר ראה להחזיר בילדים אמונה ואמונת חכמים, כי זה מה שנסאר אצל ילדים, ורבנו ו"ל הזהירונו מאד מאד על ענין אמונה, ואמר למוהרנ"ת ו"ל, שיחדש הרבה חדושי תורה, וכשיבוא לעניני אמונה ועניני צדיק, ירחיב את העט, הינו בשתי נקודות אלו ירחיב מאד את הדבור, כי הם יסודי היהדות, כמו שכתוב (שמות יד, לא): "ויאמינו בהוי"ה ובמשה עבדו", תאמין לי, ידידי היקר! אין לנו מה להתבייש עם החנוף שלנו משום מוסדות שבעולם, ובפרט זה שמחזירים בילדים אמונת חכמים ברבנו ו"ל, זה עולה על הכל, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שכלם יהיו יראי השם אמתיים.

נא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפל בחלישות הדעת, כי אני בטוח שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותנו עכשו, והכל יתהפך לטובה, וגם ההכנסה שלך תתרחב יותר ויותר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתך שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב פח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פקודי, כ"ו אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אֵתָה שׁוֹפֵף אֶת מֵר לְבָבְךָ,
שְׂאִין לְךָ פְּרִנְסָה וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אָמַר לְךָ! תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשָׁנִיּוֹת כְּסֻדְרָן,
הִינּוּ לְהִתְחִיל מִמְּסַכֵּת בְּרִכּוֹת, וְלִסְיִים אֶת זֶה, וְלִהֲתַחֵיל פְּאָה וְכוּ'
וְכוּ', עַד שֶׁתִּזְכֶּה לִסְיִים אֶת שְׂשָׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה, וְתִתְחִיל עוֹד פַּעַם,
וְכֵן תִּתְנַהֵג כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, וְזֶה יָבִיא לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְזֶה בְּדוּק
וּמְנִסָּה, כִּי מְשָׁנָה עוֹלָה בְּגִימְטְרִיָּה כְּמִסְפֵּר פְּרִנְסָה, אָדָם שְׁלוֹמֵד
הֲרֵבָה מְשָׁנָה, מְקַבֵּל הֲרֵבָה פְּרִנְסָה, וְכֵן תְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמְךָ לֹמֵר
בְּכָל יוֹם פְּרִשְׁת הַמֶּן, שְׂזוֹ סְגָלָה לְפְרִנְסָה בְּנִקָּל.

הַעֲקֵר אֶל תְּחִיאָשׁ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאָמַר רַבְּנוּ
ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְמוֹן, סִימָן ס') דְּאָגָה וְטִרְדָּה עַל מְזוֹנוֹתָיו
מִכְחִישִׁין כַּחוֹ שֶׁל אָדָם; וְלִכֵּן אֵל תִּדְאָג עַל פְּרִנְסָתְךָ, אִם תִּתְמִיד
בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְכֵן תֵּאמַר בְּכָל יוֹם פְּרִשְׁת הַמֶּן,
תִּרְאֶה שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גְּסִים וְנִפְלְאוֹת. וְאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּנַחוּמָא כִּי תִשָּׂא): כָּל הַעוֹסֵק בִּתְוִרָה — פְּרִנְסָתוֹ
מִן הַתְּוִרָה, וּמִתְעַשֵּׂר וּמִצְלִיחַ; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְבֶּה
בְּלִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת, וְתִרְאֶה אֶת גְּדֻלַּת הַגְּסִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְכָל-כֶּף חֲבָל שְׂאָדָם יַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי תַחֲבוּלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם, כְּדִי
שְׂיַשִּׁיג פְּרִנְסָה וְכוּ', אֲבָל עוֹבֵר לוֹ יוֹם אַחֵר יוֹם, וְאֵינוֹ לֹמֵד מְשָׁנִיּוֹת,
שָׂרַק בְּזִכּוֹתָן יְכוֹל לִזְכּוֹת לְפְרִנְסָה בְּנִקָּל, כִּי מְשָׁנָה עוֹלָה כְּמִסְפֵּר
פְּרִנְסָה. אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁחִזַּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב פט.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדְרֵי פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר, וְשׁוּם דְּבַר שְׂבַעְעוֹלָם לֹא יוּכַל

לשבר אותך, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעכשו שנתחברנו אל ... שהקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהם יהיו השליחים טובים לעזר לנו, כי הם מאד מאד מענינים בזה, בודאי צריכים הרבה תפלות, כי אסור לבטח בשום בן אדם, עם כל זאת באתי לחזק אותך שתתחזקי, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, כי אני מבין שבדרך כלל מנהל או מנהלת חותרים תחתם וכו', והכל הבל ורעות-רוח, כי אצלי את כל הרוח-חיים של התלמוד תורה ושל הבית-ספר, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא עם אריכות ימים ושנים טובות, ותזכי לגדל את הילדים שלך בנקה, ויהיו צדיקים וצדקניות, ובזכות זה שאת משקיעה בתלמידות, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תהיה לכם הרחבה גדולה, ויהיו עניים בביתכם, שתהיו מכניסי אורחים תמיד, ויהיה לכם בית ועד לחכמים, ותהיה לכם תורה וגדלה במקום אחד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בכל משימתכם, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אתכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב צ.

בעזרת השם ותפנו, יום רביעי לסדר פקודי, כ"ו אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה יגיעו וירדפו אל תלמידי "בית שלמה", שיחיו
בצח.

מאד מאד אבקש אתכם, שתפייסו את ראש הישיבה שלכם, ותתנהגו בדרך ארץ גדול מאד, כי אצל רבנו ז"ל העקר היה דרך-ארץ, ופעם אחת התבטא בזו הלשון: "אם היו בני העולם יודעים איך שאני מלמד את אנשי דרך ארץ, היו קיסרים ומלכים שולחים את ילדיהם אלי ללמד דרך ארץ", כי אצל רבנו ז"ל העקר והיסוד הוא דרך-ארץ, ודרך-ארץ קדמה לתורה, ובלי דרך-ארץ אין

קמח אָשֶׁר כב צא בנחל

לְאָדָם שׁוּם דְּבָר, וְעַל-כֵּן עָלִיכֶם לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁכֶם, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֵלֶק גָּדוֹל מִ"סֵּפֶר-הַמִּדּוֹת", וְאִם אֲפָשֶׁר לְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת" אֲפֹלוּ בְּגֵרְסָא — מָה טוֹב וּמָה נְעִים, כִּי הַמִּדּוֹת הֵן יְסוּד הָאָדָם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה לְבַחֵן אֶתְכֶם בְּ"סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", כִּי בְּלִי מִדּוֹת הָאָדָם נִדְמָה לְחִיָּה רְעָה, רַחֲמֵנָא לִישׁוֹבֵן, וְלֹא בַחֲנָם שֶׁהִזְהִירְנוּ רַבְּנוּ ז"ל לְלַמֵּד וּלְשַׁקֵּד בְּסֵפֶר-הַמִּדּוֹת, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם שֶׁתְּפִיֶּסוּ אֶת הָרֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלָכֶם, וְתַתְּנֶהְגוּ בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גָּדוֹל.

אֲנִי מִקְנֶה שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, שֶׁזֶה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב צא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגְּרָיִם בְּ"בִּנְאָל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עָלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיְצִילֵם מִכָּל צָרָה וַיְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזְק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיֹתֵר בְּמִדַּת הָאֱהָבָה, שֶׁאֶחָד יַעֲזֹר לְהַשְׁנִי, וְתִדְעוּ שְׂאִין עוֹד דְּבָר טוֹב וְאִין עוֹד מִתְּנָה יְקָרָה שְׂאֵתֶם יְכוּלִים לְתַת לִי מִבְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת שְׂאֵתֶם מִחֲזִיקִים אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, כִּי זֶה לְעֻמַּת זֶה אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַּת נַפְשׁ שֵׁישׁ לִי, כְּשֵׁישׁ פְּרוּדִים בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וּבְפֶרֶט כָּאֵן בְּבִנְאָל, שְׂאֲנִי רוֹצֶה לְבָנוֹת עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְתַהֲלֶה לְאֵל, שֶׁתְּחַלּוּם מִתְּגַשֵּׁם לְאֵט לְאֵט, וּבּוֹדָאֵי צְרִיכִים עוֹד הַרְּבֵה תְּפִלוֹת, שְׁלֹא יוּכַל הַסְּמ"ךְ-מ"ם הַרְּשַׁע לְהַזִּיק לָנוּ, וּבּוֹדָאֵי תְּפִלוֹת הַרְּבִים מִתְּקַבְּלוֹת לְרַחֲמִים וּלְרְצוֹן, וְלָכֵן בּוֹדָאֵי אֲשַׁמַּח מְאֹד לְשִׁמְעַ בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת מְכֶם, שְׂאֵתֶם מִחֲזִיקִים אֶת

אֲשֶׁר כב צב בַּנְחָל קמט

עֲצַמְכֶם בַּיַּחַד, וְכֵן אַתֶּם מִתְפַּלְלִים שְׁלֵא תִתְפָּרֵד, חֵס וְשְׁלוֹם, הַחֲבִילָה, וְשְׁלֵא יִהְיוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, בֵּינֵינוּ מְרִיבוֹת וּמַחְלוֹקוֹת וּפְרוּד לְבָבוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, וְכִבֵּר יָדוּעַ מֵה שְׁמוֹהֵרְנִ"ת ו"ל אָמַר: "כְּשֶׁשָּׂנִי סִבְלִים מִתְקוּטָטִים, דּוֹקֵר לִי הַצְדָּדִים", כָּל-כָּף כָּאֵב לוֹ, אֶפְלוּ שְׂאֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים הִתְקוּטָטוּ בְּרַחוּב, עַד שְׂכָבָר דָּקֵר לוֹ בְּצָדָדִים, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה, כְּשִׁיְהוּדִים תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים רַבִּים, אֵין כָּאֵב יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הִיקָרִים, תְּלַמִּידֵי רַבֵּנוּ ו"ל, בּוֹדְאֵי צְרִיכִין לְחִיוֹת בַּיַּחַד בְּאַהֲבָה, אַחְנָה וְרַעוּת, וְתִדְעוּ אֲשֶׁר זוֹהִי כָּל הַצְלָחַתְנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנוּיּוֹת, אִם נַחְזִיק אֶת עֲצַמְנוּ בַּיַּחַד, אִז תֵּרְאוּ נְסִים נְגָלִים שְׂעִיעֶשָׁה לְכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְכָל אֶחָד פְּרִנְסָה בְּשַׁפְעַ, כִּי הַכֹּל תְּלוּי רַק כְּפִי הָאֲהָבָה וְהָאַחֲדוּת בֵּינֵיכֶם, כִּי אַחֲרַת, חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲנַחְנוּ הַרוּסִים לְגַמְרִי, וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, תַּעֲשׂוּ לִי טוֹבָה פְּרָטִית, שְׂתִשְׁתַּדְּלוּ לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי לְכַף זְכוּת, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְהִיוֹת בְּאַהֲבָה, אַחְנָה וְרַעוּת אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְשְׂתִהְיֶה אוֹיְרָה רְצִינִית בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, אוֹיְרָה שֶׁל תּוֹרָה וְתַפְלָה, וְאִז אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַנַּחַת-רוּחַ שְׂתַגְרְמוּ לִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לְכֶם תְּמִיד רַק טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב צב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵין שְׂאֲתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצַמְךָ וְאֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיִמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, וּמִי

קנ אָשׁוּר כב צג בַּנְחָל

יתן, שְׁתִּזְכֶּה לְקִנּוּת בֵּית דִּירָה בִּיבְנֵאֵל, כִּי כָּל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמְנוּ אוֹהֲבִים אוֹתָךְ, וְאַתָּה פָּאָר בְּקִהְלָתְנוּ, תִּמְשִׁיךְ לְתַקֵּן מָה שְׁאַתָּה רוֹאָה, וּבִזְכוּת שְׁאַתָּה מְתַקֵּן בְּגִשְׁמִיּוֹת, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמְקֵן גַּם בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב צג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, יַעֲזֹר לָךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בִּיבְנֵאֵל, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִהְיֶה לָךְ עוֹד מְעַט עֲבוּדָה בְּחִנּוּךְ אֲצִלְנוּ אוּ בְּדָבָר אַחַר שְׁאַתָּה חִפְצָה, בְּאִפְּן שְׁיִהְיֶה לָךְ טוֹב בִּיבְנֵאֵל, כִּי כָּל אָנָּשִׁי שְׁלוֹמְנוּ אוֹהֲבִים אֶתְכֶם, וּבְעֵלְךָ מִמֶּשׁ פָּאָר בְּקִהְלָתְנוּ, וּלְכֹל אַחַד מֵאָנָּשִׁי שְׁלוֹמְנוּ יֵשׁ אִיזוּ מְלָה טוֹבָה עָלָיו, וְעַל-כֵּן יַעֲזֹר לְכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכְּרוּ לְקִנּוּת בֵּית דִּירָה, וְיִרְחִיב לְכֶם אֶת פְּרִנְסַתְכֶם וְאֶת בֵּיתְכֶם, שְׁיִהְיוּ לְכֶם בָּנִים וּבָנוֹת צְדִיקִים וְצַדִּיקָנִיּוֹת, וְתִרְוּ מֵהֶם רַב גַּחַת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחִי בְּדְרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב צד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פקודי, כ"ו אדר ה'תשנ"ד.

שלום רב אף ... תחיה.

מאד מאד רציתי לדבר עמך, ואני לא יודע אם יצא לי, וכבר רציתי לכתב לך כמה פעמים מכתב, אך מרב טרדותי בכל יום בעסק הרבים, זה אשר מנע אותי, ולכן אמרתי לבוא בשורותי אליו אליך.

תדעי, שהולך לי בחיים, שיהיה אצלכם שלום-בית, כי אתם זוג נהדר, אף יש ביניכם איזה קצור, וצריכים לתקן את הקצור הזה, כי בעלך כפי שאת יודעת, הוא בעל טוב מאד, ורוצה רק לעזור לך, יש הרבה דברים שהוא פשוט אינו מודע להם איך מתנהגים עם אשה וכו', כי אף פעם לא למדו אותו, והנראה שאם ילמדו עמו, אזי הכל יסתדר, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא עוד הרבה לכתב לו והרבה לדבר עמו בזה, ואני רוצה שהוא יראה לך את כל פקס שאני שולח אליו, כי באמת כל כסופי ורצוני הוא רק שיהיה שלום ואהבה אמיתית ביניכם, ולא, חס ושלום, שתתפרדו וכו' וכו', חס ושלום, חס ושלום, שלא יעלה על דעתכם ועל מחשבתכם מחשבה כזו כרגע, כי מאחר שהתחנתם, סימן שאתם זוג מן השמים, ומכל שכן שהקדוש-ברוך-הוא נתן לכם מתנות כאלו ילדים חמודים, אתם צריכים להודות ולהלל ולשבח להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמכם, מה ולמה לכם להתגרש, חס ושלום?! את יודעת מה נקראת משפחה הרוסה וכו' וכו', איך שזה שובר את הילדים. ועל-כן מאד מאד אבקש אתכם, שתשלימו ביניכם, ותשתדלו שיהיה ביניכם שלום ואהבה אמיתית. ורבנו ז"ל הזהירנו על דבר זה יותר מהכל. ולכן אבקש אתכם מאד מאד, שתעשו כל מיני פעולות שבעולם, שיהיה שלום ואהבה והבנה

קנב אָשֶׁר כב צה בַּנְחַל

הַדְּרִית בַּיְנֵיכֶם, וְאִזּוּ מִמֶּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים תִּנְפְּחוּ בִּי, וְזֶה רְצוֹנִי וְזֶה חֲשָׁקִי.

גַּא וְנָא אֵל תִּשְׁמְעֵי לְשׁוֹם הַסְּתוֹת שְׁמִסִּיתִים אוֹתָךְ נִגְד בְּעֵלְךָ, וְכֵן צַעֲקוֹתֵי עַל בְּעֵלְךָ, שְׁלֵא יִשְׁמַע לְשׁוֹם הַסְּתוֹת שְׁמִסִּיתִים אוֹתוֹ נִגְדָּךְ, כִּי אֲנָשִׁים מִבְּחוּץ רוֹצִים רַק לְשֹׁבֵר אֶת הַבַּיִת שְׁלָכֶם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, כִּי לֹא אֲכַפֵּת לָהֶם מִהַטּוֹבָה שְׁלָכֶם, אֲכַפֵּת לָהֶם מִהֶאֱנוּכִיּוֹת שְׁלָהֶם, וְעַל-בֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם, שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּרִית בַּיְנֵיכֶם, וְאִזּוּ מִמֶּשׁ תַּחֲיוּ אוֹתִי, כִּי זֶה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שְׁיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֻוּהַ בֵּין בְּנֵי זִוּג, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ (שיחות-הַר"ן, סִימָן רסג, רסד), שְׁהַסְמ"ך-מ"ם אֹרֵב מְאֹד עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים לְשֹׁבֵר אֶת בֵּיתָם, כְּדֵי לְהַכְשִׁילָם וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן עָשִׂי זֹאת שְׁתַּעֲשִׂי שְׁלוֹם עִם בְּעֵלְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁשִׂמוּ שְׁלוֹם, יִשְׁפִּין אֶת שְׂמוֹ בַּיְנֵיכֶם, וְתִהְיֶה הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב צה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

קִבַּלְתִּי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וּפְהַ תִּקְבַּל מִכְתָּב שְׁתַּמְסֹר לְאַשְׁתָּךְ, וּמְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֹשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּשְׁלִים עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְתִדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת, אֵל תִּלְךָ עִמָּה בְּיַד חֲזָקָה וְכוּ' וְכוּ', כִּי זֶה לֹא הִרְךָ שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל, עֲלֶיךָ לְדַעַת, שְׁרַבְנוּ ז"ל אָמַר, שְׁבִימֵי אֲבִרָהֶם הִיְתָה הַשְּׂכִינָה נִקְרָאת שְׁרָה, וּבִימֵי יִצְחָק הִיְתָה הַשְּׂכִינָה נִקְרָאת רַבֵּקָה, וּבִימֵי יַעֲקֹב הִיְתָה הַשְּׂכִינָה נִקְרָאת רַחֵל וְלֵאָה, וְכֵן הוּא אֲצֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, אֲשֶׁתּוֹ הִיא בְּחִינַת הַמַּלְכוּת, בְּחִינַת הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם, וּכְמוֹ שְׁצַרִּיכִים לְכַבֵּד כְּבִכּוּל אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּף צַרִּיכִים לְכַבֵּד אֶת הָאֵשֶׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֵׂה יַחֲוּד גָּדוֹל בְּכָל

אֲשֶׁר כב צו בַּנְחַל קנג

העולמות, ואין שום הצדקה ללחם עם אשתו, ומפל שפן לקלל אותה ולרבי עמה וכו' וכו', כי המאמין האמתי, שיודע ועד, אשר אין בלעדיו יתברך כלל, יודע אשר אשתו היא חלק אלוך ממעל, ועל קטב זה מסתובבים כל סודות הקבלה והיחודים העליונים. ועל-כן ראה להשלים עם אשתך, ועל-ידי-זה יהיה נעשה יחוד עליון ונורא מאד.

נא ונא אל תעשו שום צעדים פזיזים, ואל תתגרש, חס ושלום, מאשתך, תוציא את השגעון הזה מראשך, ותשלים עם אשתך, וצריכים לפיסה בכל מיני אפנים שבעולם, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתבשר לי תמיד בשורות משמחות.

ראה לדון את כל אחד ואחד לכף זכות כמו שהזהירנו רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב צו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פקודי, כ"ו אדר ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם את רוצה לזכות לילדים טובים, את צריכה לחנך את עצמך לא לצעק ולא להתפרץ על בעלך, בקלות ונבול פה וכו', כי החנוך מתחיל בבית, כי הילדים מחקים את ההורים וכו', ולכן בזה שאת מקללת בכל יום את בעלך בפני הילדים וכו', על-ידי-זה הילדים יגדלו בעלי מומים בנפשם וכו', את צריכה לרסן את פיה וכו', לא להתנפל על בעלך בכל פעם וכו', ואפלו שיכול להיות שאת צודקת וכו', עם כל זאת זכרי את הכלל: "תהיה חכם ולא צודק".

אשה יש לה טבע רע, שכל דבר מה שקורה עמה וכו' היא

צְרִיכָה לְהִתְפָּרֵץ עַל בְּעֵלָהּ, כְּאֵלוֹ הוּא חַיֵּב. וְכֵן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (תְּמוּרָה טו.): אִשָּׁה כִּי־וָיָן שָׂאִין לָהּ תְּבוּאָה בְּתוֹךְ בֵּיתָהּ —
מִיָּד צוּעֶקֶת; וְזֶה הַחֲסָרוֹן שֶׁיֵּשׁ בְּאִשָּׁה, וְלִכֵּן תִּרְאִי לְשָׁנוֹת אֶת דְּרָכָהּ,
וְאֵל תִּהְיִי כַּעֲסָנִית, כִּי כָף אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת כַּעֲס, סִימָן
טו.): כַּעֲס שֶׁל אִשָּׁה מַחְרִיב אֶת הַבַּיִת; וְלִכֵּן תִּשְׁמְרִי מְאֹד מְאֹד לֹא
לְהִיּוֹת בְּכַעֲס, וְאֵז הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָהּ, כִּי אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כֹּחַ לְהַפְּיֵךְ
אֶת דַּעַת בְּעֵלָהּ אִם הִיא תִּהְיֶה חֲכָמָה, וּכְבָר אָמַר הַחֲכָם מְכַל הָאָדָם
(מְשָׁלֵי יוֹ, א): "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָהּ, וְאוֹלֵת בְּיַדֶּיהָ תִּהְרַסְנוּ";
כִּי הַכֹּל תִּלְוִי בְּהָאִשָּׁה.

פַּעַם בָּאָה אִשָּׁה אֶל הַגָּאוֹן הַסְּטִיפְלֵעַר זי"ע, בַּעַל "קִהְלוֹת
יַעֲקֹב" וּבִקְשָׁה סְגֻלָּה, שֶׁיְהִי לָהּ יְלָדִים טוֹבִים. עָנָה וְאָמַר לָהּ
הַצַּדִּיק: תִּבְרָכִי בְּרַפְת־הַמְּזוֹן מִתּוֹךְ הַסְּדוּר בְּקוֹל, וְכֵן אֶת כָּל הַבְּרָכוֹת
תֹּאמְרִי בְּקוֹל גָּדוֹל, וְאֵז הַיְלָדִים יֵרְאוּ אֵיךְ שֶׁהָאָמָא מְקַפֶּדֶת עַל
הַבְּרָכוֹת, גַּם הֵם יַחֲקוּ אוֹתָהּ, כִּי כָל הַבַּיִת מְסֻתָּוֵב סְבִיב הָאִשָּׁה.

אֲנִי שֶׁתְּצִיֵּתִי אוֹתִי, וְאֵז תִּצְלִיחִי בְּחַיֶּיךָ, וְתִרְוִי רַב גַּחַת דְּקַדְשָׁה
מְכַל יוֹצְאֵי חַלְצֶיךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב צז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְיִדְּוּ ...
שֶׁיִּחְיֶי נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלִתִּי בְּשִׂמְחָה אֶת מְכַתְּבְּכֶם שֶׁבוֹ חֲתַם, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שֶׁיַּחֲזִיק מֵעַמָּד, וְלֹא יִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּכְתְּבוּ לִי דו"ח מַה פְּעַלְתֶּם הַיּוֹם
וְכו', וּמַה הַעֲנִינִים וְכו', וְאֵיךְ הַדְּבָרִים מִתְקַדְּמִים וְכו', אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְהִתְחַזֵּק רַק בְּאִמּוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים רַק בְּיַדִּי

אֲשֶׁר כב צח בְּנַחֵל קנה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא יוֹדְעִים כָּלֵל מְשׁוּם דְּבָר, וְאִם נִכְנִיס בְּעֶצְמָנוּ יְדִיעוֹת אֵלֹה, אֲזוּ נִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד. בְּיָדָי צְרִיכִים תְּפִלָּה עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרָט, וְרֵאִיתִי וְהִתְבּוֹנַנְתִּי הֵיטֵב, שְׂמֵהֵיּוֹם וְהִלָּאָה צְרִיכִים לְלַכֵּת הָעָקֵר עַל גְּקֵדָה שֶׁל בְּנֵי קְהֵלֵתָנוּ, בְּנֵי מוֹסְדוֹתֵינוּ וְכוּ' וְכוּ', לֹא לְשֵׁם אֵת הַדְּגֵשׁ עַל הַסֵּמ"ף-מ"ם וְכוּ' וְכוּ', הֵן אָמַת שְׂמַצֵּד אֶחָד אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עָלֵינוּ, כִּי זֶה נֶחֱשׂ צַפְעוֹנִי, וְצְרִיכִים לְקַצֵּץ לוֹ אֵת הַכְּנָפִים, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סג), אֲבָל כָּל הַמְרִץ שֶׁלָּנוּ עָלֵינוּ לְהִכְנִיס רַק בְּבִנְיַן מוֹסְדוֹתֵינוּ וְקֵהֵלֵתָנוּ, וְהֵאֱהָבָה וְהֵאֱחָדוּת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, כִּי כִּף יוֹכְלוּ לְהַכְנִיס יוֹתֵר מִשְׂפָּחוֹת, שֶׁכָּל מִשְׂפָּחָה וּמִשְׂפָּחָה שְׂנֹכְנֶסֶת זֹו קָרָן נִפְלָאָה בְּשִׁבְלָנוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם, שְׂתִהְיֶה תְּמִיד שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים, וְיִתְרוּחַב לְכֶם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְעוֹד מְעַט תְּרָאוּ גְּסִים נְגָלִים, שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, רְאוּ לְעַדְכֶן אוֹתִי וְלִכְתֹּב לִי דו"ח מִכָּל מָה שְׂנִעֲשֶׂה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב צח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר פְּקוּדֵי, כ"ו אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַפְּיֵס אֵת הָרֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלֹךְ, הָרֵב ... גְּרוּ יְאִיר, וְאֵף שְׂאֵתָה טוֹעֵן שְׂאֵתָה צוֹדֵק, עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לְהִתְחַצֵּף נֶגֶד רֹאשׁ יְשִׁיבָה, וְלִכֵּן מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתַפְּיֵסוּ, כִּי הוּא נִפְגַּע מְאֹד מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַתְּמִיד בְּ"סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", וְאִם אֵתָה יְכוּל לְחַלֵּק אֵת "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת" לִימּוֹת

השבוע, וְלִלְמַד וְלִסַּיִם בְּכֹל שְׁבוּעַ אֶת "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת" — מֵה טוֹב
מֵה נְעִיִם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּלַמּוּדִים וּבְמִדּוֹת, וְתַהַיְיָה
עוֹבֵד הַשֵּׁם אֱמֵתִי, שֶׁתְּתַפַּלֵּל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְתִיקֵן.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב צט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ז אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גִּרְוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תַּהַיְיָה בְּטוֹלָן, וְתִרְאֶה לְהַרְגִּיל
אֶת עֲצֻמְךָ לְגֵרֶס הַרְבֵּה דְפִים גְּמָרָא, כִּי אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְלַמֵּד בְּכֹל
יוֹם דֵּךְ גְּמָרָא, שְׂזֵה חֵיוֹת לְהַנְשָׁמָה, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה אֶלָּא
לְמִי שֶׁהַרְגִּיל אֶת עֲצֻמוֹ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם דֵּךְ גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגַרְסָא,
שֶׁהוּא טוֹעֵם טַעַם נוֹרָא וְנִפְלָא בְּלַמּוּד דֵּךְ גְּמָרָא לְיוֹם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד
מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, תַּעֲשֶׂה כֹל מַה שְׂבִיכְלֵתְךָ לְהַצְטַרֵּךְ לְלַמּוּד דֵּךְ גְּמָרָא,
שְׂזֵה יִשְׁמַר אוֹתְךָ מִכָּל רַע, וְאֵל תִּתֵּן לְהַיְיָצֵר הַרַע וְהַסְמָ"ךְ-מ"ם
שֶׁיִּחְלִישׁוּ דַעְתְּךָ, וְיִאֲמְרוּ שְׂזֵה לֹא בְּשִׁבְלֵךְ וְכוּ', וְכֵאלוּ אֶתְּהָ מִמִּילָא
לֹא מִבֵּינֵן וְכוּ', כִּי הַכֹּל הֶסְתוֹת שֶׁל הַסְמָ"ךְ-מ"ם לְקַרְר אֶת הָאָדָם
מִלְלַמֵּד דֵּךְ גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגַרְסָא, כִּי בְּפִרוּשׁ גָּלוּ לָנוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה י"ט): לְעוֹלָם לְיַגְרִיס אֵינִישׁ, וְאֵף עַל גַּב דְּמִשְׁכַּח,
וְאֵף עַל גַּב דְּלֹא יָדַע מֵאִי קָאָמַר; וְלִכֵּן שְׂאֵף אֶחָד לֹא יִבְלַבֵּל לְךָ
אֶת הַמִּחַ וְהַדַּעַת, שְׂזֵה לֹא נִקְרָא לַמּוּד וְכוּ', וְהַלּוֹאִי וְהַלּוֹאִי שְׂכָל
בְּרַ יִשְׂרָאֵל הֵיךְ מִצְטַרֵּךְ אֵל הַלַּמּוּד שֶׁל דֵּךְ הַיּוֹמִי, כִּי כִּף מְקַשְׂרִים
אֶת הַיּוֹם אֵל הַדֵּךְ גְּמָרָא, וְהַדֵּךְ אֵל הַיּוֹם, וְשִׁנְיָהֶם מְקַשְׂרִים אֵל
הָאָדָם, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֶה לְמִי שֶׁלֹּא טַעַם אֶת הַטַּעַם הַזֶּה

אָשֶׁר כּב ק בְּנַחֵל קנז

להיות עקשן גדול ללמד בכל יום דף גמרא אפלו בגרסא, שזו זכות נפלאה להאדם, שכל יום הוא מזכיר את שמות התנאים והאמוראים, ואם שופכים על הנשמה מדי יום ביומו דף גמרא, אזי נכנסות הרבה טפות בתוך תוכו, אשרי מי שיקים את זה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך תמיד, שתהיה לך הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצלח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב ק.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי לסדר פקודי, כ"ז אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

דע לך, שקבלנו מרבנו ז"ל מתנה שנקראת הפצה, להפיץ את ספריו הקדושים בתוך שכבת העם, כי בפרוש גלה לנו (לקוטי- מוהר"ן, חלק א', סימן יד), שעל-ידי שמקרבם בני-אדם לעבודת השם ותברך, מעלים את כבוד השם ותברך לשרשו, ואמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא פח.) על פסוק (ירמיה טו, יט): "אם תוציא יקר מזולל" — אלו שמקרבם בני-אדם לעבודת השם ותברך, כי זה נקרא מוציא יקר מזולל, הינו מזילותא דגלותא, ולכן כל מי שילך להפיץ, תמיד יהיה לו כסף בכיס, וזה בדיוק ומנסה, כי מי שזורע רוחניות — צומח לו גשמייות, הלואי היית מצית את מוהרנ"ת ז"ל, שהניח לנו צנאה ארבעה ימים לפני הסתלקותו, ואמר אז לאנשי שלומנו: "העבדה שלכם יהיה פוצו מעינותיך חוצה", ואז אף פעם לא היה חסר לך כסף, והיית צוחק מכל המתנגדים והליצנים. ולכן

בַּנְחַל

כב קא

אָשֶׁר

קנח

זו הַעֲצָה הַיְחִידָה בַּשְּׂבִילָךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּיחַ אוֹתִי, וְלֹא יִחַסֵּר לְךָ שׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ז אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְגֵּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה, וְשֶׁלֹּא יִפְתָּה אוֹתְךָ יִצְרָךְ, שְׁלֹא שׁוֹמְעִים אוֹתְךָ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (דְּבָרִים ב, פָּרָשָׁה ב', סִימָן יז) עַל הַפְּסוּק (דְּבָרִים ד, ז): "כִּי מִי גוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹקִים קְרוּבִים אֵלָיו כַּהֲוִי"ה אֱלֹקֵינוּ בְּכָל קְרָאֵנוּ אֵלָיו", מֵהוּ 'בְּכָל קְרָאֵנוּ אֵלָיו'? אָמְרוּ רַבָּנָן: יֵשׁ תְּפִלָּה שְׁנַעֲנִית לְאַרְבָּעִים יוֹם, מִמֵּי אֶתְ לָמֵד? מִמִּשָּׁה, דְּכָתִיב (דְּבָרִים ט, יח): "וְאַתְנַפֵּל לִפְנֵי הַוְי"ה אַרְבָּעִים יוֹם" וְגו', וְיֵשׁ תְּפִלָּה שְׁנַעֲנִית לְכ' יוֹם, מִמֵּי אֶתְ לָמֵד? מִדְּנִיאֵל, דְּכָתִיב (דְּנִיאֵל י, ג): "לָחֵם חֲמוּדוֹת לֹא אֶכְלָתִי עַד מְלֹאת שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת יָמִים", וְאַחֲרֵיכֶן אָמַר: "הַוְי"ה שְׁמַעָה הַוְי"ה סְלָחָה" וְגו', וְיֵשׁ תְּפִלָּה שְׁנַעֲנִית לְשֹׁלֶשֶׁה יָמִים, מִמֵּי אֶתְ לָמֵד? מִיּוֹנָה, דְּכָתִיב (יּוֹנָה ב, א): "וַיְהִי יוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה" וְגו', וְאַחֲרֵיכֶן: "וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל הַוְי"ה אֱלֹהָיו מִמַּעַי הַדָּגָה", וְיֵשׁ תְּפִלָּה שְׁנַעֲנִית לְיוֹם אֶחָד, מִמֵּי אֶתְ לָמֵד? מֵאֵלֶיהוּ, דְּכָתִיב (מְלָכִים א, יח): "וַיִּגַּשׁ אֵלָיהוּ הַנְּבִיא וַיֹּאמֶר" וְגו', וְיֵשׁ תְּפִלָּה שְׁנַעֲנִית לְעוֹנָה, מִמֵּי אֶתְ לָמֵד? מְדוּד, דְּכָתִיב (תְּהִלִּים סט, יד): "וְאֲנִי תְּפִלְתִּי לְךָ הַוְי"ה עֵת רְצוֹן", וְיֵשׁ תְּפִלָּה שְׁעֵד שְׁלֹא הַתְּפַלֵּל אוֹתָהּ מִפִּיּו — הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲנֶה, שְׁנֵאמַר (שְׁעִיָּה סה, כד): "וְהִקְיָה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי אֲעֲנֶה", וְרַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַרָּזָן, סִימָן קנד), שְׁעַקֵּר מֵה שְׁהֲגִיעַ לְמִדְרַגְתּוֹ הוּא רַק עַל-יְדֵי עֲנִין פְּרָאסְטִיק (פְּשִׁיטוֹת), שְׁהִקְיָה מְדַבֵּר הַרְבֵּה. וּמִשִּׁיחַ הַרְבֵּה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנּוּ, וְאָמַר

אֲשֶׁר כב קב בְּנַחֵל קִנֵּט

תהלים הרבה בפשיטות. ועל-ידי-זה דיקא הגיע למה שהגיע, ואמר: אם הייתי יודע שהשם יתברך יעשה ממני מה שאני עתה, דהינו חדוש כזה, הייתי עושה ביום אחד מה שעשיתי בשנה כלה (כלומר שהיה מזדרז כל-כף בעבודתו, עד שמה שהיה עושה ועובד השם יתברך בשנה כלה, היה עושה ביום אחד), והיה מתגעגע מאד אחר מעלת העבודה של פראסטיק (פשיטות) באמת. ואמר: איי איי פראסטיק. גם אמר, שדבר עם כמה צדיקים גדולים, ואמרו גם-כן, שלא הגיעו למדרגתם, כי אם על-ידי ענין פראסטיק, שעסקו בעבודתם עבודת השם יתברך בפשיטות גמורה בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו וכו', ועל-ידי-זה דיקא הגיעו למה שהגיעו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתו שאני מבקש ומתפלל בערך תמיד, שתהיה לי הצלחה מרבה, ובכל אשר תפנה — תשכיל ותצליח.

המאחל לי ברכה והצלחה מן השמים...

כב קב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פקודי, כ"ז אדר ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתשתדל ללמד בכל יום את הדרך היומי, כי דף גמרא ביום — זה חיות להנפש, ואשרי מי שחזק בלמוד דף גמרא בכל יום, שזה ישמר אותו מפל רע, וימשיך עליו את הארבעה מלאכי השמירה, שהם ראשי תבות: ג'מ'ר'א' — ג'בריא'ל, מ'יכאל, ר'פאל, א'וריאל, ואפלו רק בגרסא — לגרס את הדרך, זה יתן לי ספוק נפשי מאד, ואפלו ללמד בלי הבנה, זה יעזר לי. הדרך היומי של היום זה בבא קמא ט"ו, אשרי מי שלא יטעה

את עצמו, ויחטף בכל יום דף גמרא ואפלו בגרסא, כמאמרם ו"ל (עבודה זרה יט.): לעולם ליגריס איניש, ואף על גב דמשפח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר, ואין מלים להסביר לך מה זה שיהודי זוכה לדפדף בכל יום דף גמרא, אפלו באמירה בעלמא, על-כל-פנים איך שהוא יש לו שיכות אל הגמרא, וכל זמן שיהודי מקשר להגמרא, הסמ"ך-מ"ם ונקבא דליה לא יכולים לעשות לו שום דבר, כי הסמ"ך-מ"ם יתן לאדם ללמד את הכל, אבל לא גמרא. ולכן תעשה לעצמך קביעות חזקה לגרס בכל יום את הדף היומי, ואפלו שאתה לא מבין שום דבר, סוף כל סוף אם תהיה חזק בכל יום לגרס את הדף היומי, לבסוף תוכל להבין הכל, תאמין לי שאין עוד טוב מלפתח בכל יום את הגמרא, וללמד דף גמרא, ואל תסתכל על אלו שצוחקים מזה וכו', כי איך הולך הפתגם? צוחק מי שצוחק אחרון, ונחמנו הקדושים אמרו (בראשית רבה, פרשה נט, סימן ב) על הפסוק (משלי לא, כה): "עוז ונהדר לבושה ותשחק ליום אחרון", עז ונהדר לבושה של תורה, ותשחק ליום אחרון, אימתי היא שוחקת? מתן שכרה לעתיד לבוא; וכן אמרו (שמות רבה, פרשה נב, סימן ג): אימתי התורה משחקת? למי שהוא עמל בזה ליום אחרון, הוי ותשחק ליום אחרון; כי אז ביום אחרון של האדם, שלמד כל יום תורה, אפלו שעבר עליו מה שעבר, הוא שוחק מכל העולם כלו.

הלואי שכל בר ישראל היה לומד את הדף היומי, וכידוע אצל אנשי שלומנו, שרבי מאיר שפירא זצ"ל, קבל את זה מתנה מרבנו ז"ל, מפני שמסר את נפשו למסר את היכל הישיבה שלו לאנשי שלומנו לראש השנה, וזה היה קדוש שם שמים גדול מאד לרבנו ז"ל, ועל זה הוא קבל את המתנה הזו, כן אמר בפרוש ברבים לא פעם אחת — הרב החסיד איש מורם מעם רבי יצחק ברייטער זצ"ל הי"ד. רק אחר-כך הכניסו את זה במפלגה לתעמולה, אבל באמת אין לדף היומי שום שיכות לשום מפלגה, זו טעות חמורה, והמון אנשים אינם לומדים את זה רק מפני שחושבים שזה שיק לאיזו מפלגה, ולכן צריכים להודיע לכלם, שזו טעות חמורה.

אֲשֶׁר כב קג בַּנְחַל קסא

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי,
שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתַּפְלֵל בְּעֶדְךָ תָּמִיד, שְׁתַּהַיֶּה לְךָ הַצְּלָחָה מְרֻבָּה, וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ז אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת הַמֶּחַ וְכו', הַצִּיּוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא בְּאוֹתוֹ
מְקוֹם, וְשֵׁלָא יְבוֹאוּ מִתְנַגְּדִים וְשָׁעִים, וַיִּגִּידוּ שְׁזָה לֹא שָׁמָּה, כִּי אֲנִי
כָּפָר נוֹסֵעַ מִשְׁנַת תִּשְׁכ"ו לְאוֹתוֹ מְקוֹם בְּעַת שְׁעוֹד הַיְתָה שָׁם גְּנָה,
וְהָרִי יֵשׁ אֲנָשִׁים עֲדִין בֵּינֵינוּ, שְׁהִיוּ בְּרוּסְיָה תַּחַת הַקוֹמוּנִיסְטִים אֲצֵל
צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְכֵן נִסְעוּ מְדֵי פֶעַם בְּפֶעַם לְאוֹתוֹ
מְקוֹם, וְהֵם עוֹד הָיוּ לְפָנַי שְׁחָרַב הָאֵהָל וְכו', וְאִיךָ יְכוֹלִים
לְבַלְבֵּל אֶת הַמֶּחַ שְׁזָה לֹא הַמְּקוֹם הַזֶּה וְכו', זוֹ רְשָׁעוֹת הַסֵּמ"ך-מ"ם,
שְׁרוּצָה לְהַכְנִיס סִפְקוֹת בְּאָדָם — לָמָּה אַתָּה נוֹסֵעַ אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ
ז"ל? הָרִי שָׁמָּה לֹא הַצִּיּוֹן וְכו', וְהֵן סִתְּם מְנִיעוֹת הַמֶּחַ מִהַסֵּמ"ך-
מ"ם, שְׂאִין לוֹ מַה לַעֲשׂוֹת, רַק לֹא לְתַת לְבְנֵי-אָדָם לְנִסְעַ אֵל צִיּוֹן
רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה מְלִיּוֹן אַחוּז שְׁבָהֲד' אַמּוֹת הָאֵלוֹ נִמְצָא רַבְּנוּ ז"ל, וְשֵׁם
חֶלְקַת מְחוּקָק וְכו', וְאִיךָ יֵשׁ חֲצָפָה לְאֲנָשִׁים לְהַגִּיד מִדְּמִיוֹנוֹת
שְׁלָהֶם, שְׁפָה לֹא צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, בְּשָׁעָה שְׁעֲדִין חַיִּים אֲנָשִׁים מֵאֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁבָאוּ מְרוּסְיָה, וְהִיוּ נוֹסְעִים כָּל רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּהַצְנַע אֵל
הַמְּקוֹם הַזֶּה זִיקָא.

יֹתֵר טוֹב, שְׁתַּעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת בֵּין כָּל אֵלוֹ הַמִּתְנַגְּדִים, שְׁיִזְכּוּ
לְסִים שְׁנַיִם מְקָרָא וְאַחַד תְּרַגּוּם כָּל שְׁבוּעַ, כִּי לַצְּעָרָנוּ הָרַב, אֲנָשִׁים
מִתְרַשְׁלִים מִמְצָוָה רַבָּה זוֹ, וּבִשְׁבִיל זֶה יֵשׁ כָּל-כָּף הַרְבֵּה אֲסוּנוֹת, כִּי

קסב אָשֶׁר כב קד – כב קה בַּנְחַל

מִי שְׁמַסִּים כָּל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י, לֹא יָמוּת לִפְנֵי עֵתוֹ, כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֵכוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלַם אָדָם פְּרָשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר: שְׁנַיִם מִקְרָא וְאַחַד תַּרְגוּם, שְׁכַל הַמְּשָׁלִים פְּרָשְׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְאָרִיכִין לוֹ יָמָיו וְשָׁנוֹתָיו.

הַמֵּאחַל לָךְ שְׁכַל מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, כ"ח אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מוֹהֲרֵנִי ז"ל אָמַר (שיחות־הַר"ן, סימן קצב): דְּבַרְתִּי עִם רַבֵּנוּ ז"ל פַּעַם אַחַת מִעֲנִין זֶה, שְׂאִין הָעוֹלָם רוֹצִים לְהֵאֱמִין שְׁיִהְיוּ נִמְצָאִים גַּם עֲכָשׁוּ צְדִיקִים גְּדוֹלִים בְּמַעֲלָה מְאֹד כְּמוֹ בְּדוּרוֹת הָרֵאשׁוֹנִים. עֲנָה וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: "אִם מְאֲמִינִים בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, צְרִיכִים לְהֵאֱמִין שְׁיִשׁ צְדִיקִים גַּם כֵּן. כִּי כְּמוֹ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נִמְצָא בְּיִדְאֵי, כְּמוֹ־כֵן נִמְצָאִים צְדִיקִים בְּיִדְאֵי בְּכָל דוֹר וְדוֹר", וְהֵרַב הַקְּדוּשׁ רַבִּי שְׁלֵמָה מִרְדָּאִמְסֵק זי"ע (בְּעַל מְחַבֵּר "תַּפְּאֶרֶת שְׁלֵמָה"), פִּרְשׁ בְּזֶה אֶת מַה שְּׂאוּמְרִים בְּהַפְּטָרָה: "צוּר כָּל הָעוֹלָמִים צְדִיק בְּכָל הַדּוּרוֹת", כְּמוֹ שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הוּא צוּר כָּל הָעוֹלָמִים, כִּף יֵשׁ צְדִיק בְּכָל הַדּוּרוֹת, וְלִכֵּן לֹא כְּדֹאֵי לְהַכְּנִס בְּכּוֹפְחִים, יֵאָחַז כָּל אֶחָד אֶת דְּרָכּוֹ, וְאֵנְחָנוּ גַּחְזִיק אֶת עֲצָמָנוּ בְּצְדִיקֵי אֲמֹת, שְׁנִמְצָאִים גַּם בְּדוֹר הַזֶּה.

הַמֵּאחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כב קה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר פְּקוּדֵי, כ"ח אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אָשֶׁר כב קו – כב קז בַּנְחָל קסג

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּשְׁמַר עַל עֲצָמְךָ, כִּי הַסֵּמ"ך־מ"ם רוֹדֵף
אֶחָרֶיךָ מְאֹד, וְרוֹצֵה לְתַפֵּס אוֹתְךָ בְּמִצּוֹדְתּוֹ, וְלִכְנֹן תִּשְׁמַר מִשְׁנֵי
דְּבָרִים: א. לֹא לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוֹחֲךָ. ב. לֹא לְהִיּוֹת בְּכַעַס.
וּכְשֶׁתִּהְיֶה חֲזַק בְּשְׁנֵי דְבָרִים אֵלֶּי, אַף אֶחָד לֹא יוּכַל לְנַצֵּחַ אוֹתְךָ.

שְׂתַק, שְׂתַק, לְכֹל מְחַרְפֵי וּמְבַזֵי נַפְשְׁךָ, וּבְזוֹכוֹת הַבְּזִיוּנוֹת הָאֵלֹו
תִּזְכֶּה שְׂיִמְחַל לְךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עַל הַכֹּל.

הַמֵּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כב קו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פְּקוּדֵי, כ"ח אָדָר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵנִין הַפְּגָנוֹת וְכו', לְדַעֲתִי, שֶׁב בְּבֵית־הַמְּדַרְשׁ, וְתִלְמַד הַרְבֵּה
מִשְׁנֵיּוֹת וּגְמָרָא וְזֶהר פְּסֻדָּרִין וְכו', כִּי חָבַל עַל הַזְּמַן הַיְקָר שְׁלֶךָ, עוֹד
מַעֲט אֲנִיחָנוּ עוֹזְבִים אֶת זֶה הָעוֹלָם, וּמֵה נָשִׁיב אֵל שׁוֹמֵר הַפֶּתַח,
שְׂשִׂאֵל מֵאַתָּנוּ: עֲרַף מִקְרָא שְׁקָרִית, מִשְׁנֵה שְׁשֵׁנִית וְכו' וְכו'.

שֶׁב לְךָ בְּבֵית־הַמְּדַרְשׁ, וְאֵל תִּצָּא לְהַפְּגִין כָּלֵל, וְאִז טוֹב לְךָ
תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כב קז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְקָרָא, רֵאש־חֹדֶשׁ גִּיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

זֶה דְבַר טוֹב, שְׁבִשְׁבַת הַגְּדוֹל יֹאמֵר ... דְרָשָׁה בְּרַבִּים, כִּי זֶה מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָט אֵלּוּ שְׁעֲכָשׁוּ רַק חֲזָרוּ בְתִשְׁבָּה, רְאוּי לָהֶם לְבוֹא לְשִׁמְעַת אֶת כָּל הַהֲלָכוֹת שֶׁהַמּוֹרֶה-צָדֵק אֶצְלָנוּ חוֹזֵר עַל תְּמַצִּית כָּל הַלְכוֹת פְּסָח, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, כִּי בְקָלוֹת יְכוּלִים לְהַכְשִׁיל בְּאִסּוּר כֶּרֶת הַחֲמוּר, שֶׁהִיא אֲכִילַת חֶמֶץ.

וְרֵאִיתִי בְּסֵפֶר יֶשׁן נוֹשֵׂן בְּשֵׁם "חֵן טוֹב", שֶׁהִיָּה בְזִמְן הָאָרִיזוֹ"ל, שְׂאוֹמֵר טַעַם — לָמָּה נִקְרְאָת "שְׁבַת הַגְּדוֹל" הַשְּׁבַת לִפְנֵי פְּסָח? כִּי אִזּוֹ מְאֹרִיכִים הַרְבֵּה מְאֹד, וְרַב הַשְּׁבַת הוֹלֵכֶת בְּדִרְשָׁה לְדַרְשׁ לִפְנֵי הָעַם אֶת מַעֲשֵׂי ה' כִּי נוֹרָא הוּא, הֵינּוּ הַלְכוֹת פְּסָח שֶׁהֵן הַלְכוֹת מְרֻבּוֹת עַד מְאֹד, וְלָכֵן נִדְמִית הַשְּׁבַת גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי יוֹשְׁבִים רַב הַיּוֹם בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ לְשִׁמְעַת דְרָשַׁת הַרַב וְהַמּוֹרֶה צָדֵק. הָרִי שֶׁלָּךְ לִפְנֵיךְ אֶת גְּדֹל הַנְּחִיצוֹת — שֶׁהִיָּה בְּעַל דְרָשׁוֹן מוֹרֶה צָדֵק לְהַדְרִיף אֶת הָעַם בְּהַלְכוֹת פְּסָח.

וּבִפְרָט אֶצְלָנוּ בִּיבְנֵאֵל, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, קָמָה שָׁם עֲכָשׁוּ קֵהֵלָה קְדוּשָׁה עִם הַרְבֵּה בְּעֲלֵי תִשְׁבָּה, שְׂמוּכָנִים לְהַתְנַהֵג בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה וְהַחֲסִידוֹת, טוֹב וַיִּפָּה הַדְּבַר, שֶׁהִיָּה מִי שֶׁיִּדְרָשׁ לִפְנֵיהֶם דְרָשָׁה בְּשְׁבַת הַגְּדוֹל.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יִרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת, שֶׁנִּזְכָּה לְהִקָּים בִּיבְנֵאֵל עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, עַל אִפּוֹ וְחֻמָּתוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שֶׁהוּא הָרַע הַמְּקוֹמִי, שֶׁזֶּה חוּטֵא וּמַחֲטִיא אֶת הַרַבִּים, שֵׁם רְשָׁעִים יִרְקַב, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לִבֵּנוּ, וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ תָּמִיד...

כב קח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, רֵאשִׁי-חֲדָשׁ נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּמְסֵר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד): מִצְוָה גְּדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּלְהִתְגַּבֵּר לְהִרְחִיק הַעֲצָבוֹת וְהַפְרָה שְׁחוּרָה בְּכָל כּוּחוֹ. וְכָל הַחוּלְאוֹת הַבְּאִין עַל הָאָדָם, כָּלֵם בְּאִין רַק מִקְלָקוּל הַשִּׂמְחָה וְכוּ'. וְלִכֵּן צָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד בְּכָל הַפְּחוּת, לְהִיּוֹת אַף שִׂמְחָה תָּמִיד, כִּי טַבַּע הָאָדָם לְמִשְׁךָ עֲצָמוֹ לְמַרְה שְׁחוּרָה וְעֲצָבוֹת מִחֲמַת פְּגָעֵי וּמְקָרֵי הַזְּמַן, וְכָל אָדָם מְלֵא יְסוּרִים, עַל-כֵּן צָרִיךְ לְהִכְרִיחַ אֶת עֲצָמוֹ בְּכַח גְּדוּלָה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל אֲשֶׁר יוּכַל.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם [הַדָּף הַיּוֹמִי שֶׁל הַיּוֹם זֶה בְּבֹא קָמָא י"ח], כִּי דָף גְּמָרָא לְיוֹם זֶה חִיּוֹת לְנַפְשׁ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחוּטָף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא אֶפְלוּ בְּגַרְסָא, וְאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת הַמַּעֲלָה הַנּוֹרָאָה הַזֹּאת לְמִוֵּד דָּף גְּמָרָא בְּיוֹם, וְהַרְבֵּי הַקְּדוּשָׁה רַבִּי שְׁלֵמָה מְזוּוֹיַעַל זי"ע אָמַר: כְּשֶׁאָדָם אֵינּוּ לוֹמֵד כָּל יוֹם דָּף גְּמָרָא, הַפְּנִים שְׁלוֹ נַעֲשִׂים צוּרָה שֶׁל חֲזָה וּבִהְמָה וְכוּ'. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוּכָה לְחֻטָּף בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, שְׂוָה מְזוּכָף אֶת הָאָדָם. וְכָל זְמַן שֶׁאָדָם חֲזָק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, זֶה יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִכָּל רָע. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סְנֵהֲדִין כ"ד): "בְּמַחְשָׁפִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמַתִּי עוֹלָם", אָמַר רַבִּי יְרֵמְיָה — זֶה תְּלַמוּדָה שֶׁל בְּבַל; וְלִכְאוּרָה אֵיךְ יְכוּלִים לֹאמַר עַל תְּלַמוּד בְּבַלִּי אֶת הַלְּשׁוֹן הַזֶּה — שְׁהוֹשִׁיבֵנִי בַּחֲשֵׁךְ כְּמַתִּי עוֹלָם? אֵלָּא הַפְּרוּשׁ הוּא אַחֲרֵת, דִּיקָא מִחֲמַת שְׂאֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּגָלוּת מְרָה מְאֹד, שְׁחֲשָׁךְ לָנוּ וְלֹא אוֹר, וְהוֹשִׁיבוּ אוֹתָנוּ בְּמַחְשָׁפִים, וְאֲנַחְנוּ נִדְמִים בְּגָלוּת כְּמוֹ מֵת, מַה יְכוּל לְהַחֲיֹתֵנוּ? עַל זֶה אָמַר רַבִּי יְרֵמְיָה: זֶה תְּלַמוּדָה שֶׁל בְּבַל, הֵינּוּ לְלַמֵּד הַרְבֵּה תְּלַמוּד בְּבַלִּי. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רִיד), שְׁהַקְּלָפָה הַמַּחְטָטָא אֶת הָעוֹלָם בְּכָל מִינֵי לְכַלּוּף נִקְרָאֵת לִילִי"ת, שְׁעוּלָה כְּמִסְפָּר תְּלַמוּד, וְעַל-יְדֵי לְמוּד תְּלַמוּד מְבַטְלִים אוֹתָהּ לְגַמְרִי. וְהַשֵּׁם שֶׁל הַקְּלָפָה נִקְרָא עַל שֵׁם יְלָלָה, שְׂאָדָם מְלִיל מְרַב צֶעַר וּמְרִירוֹת שְׁעוּבָר עָלָיו, וּמֵאֲבָד לוֹ אֶת הַרְצוֹן לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֵן נִקְרָא עַל שֵׁם

לילה, שאז הוא זמן חשוך, ועל-ידי למוד תלמוד מאיר לו הלילה, בסוד (תהלים קלט, יב): "ולילה פיום יאיר", ולכן אשרי מי שלומד תמיד גמרא שהיא תלמוד, שעל-ידי-זה יאיר לו אפלו בגלותו המרה, ויאיר עליו מלך הכבוד אורו יתברך, וזה יכניס בו שמחה עצומה, כי אין עוד שמחה כמי שזוכה ללמד בכל יום דף גמרא, וזה אי אפשר להסביר למי שלא טעם טעם למוד דף גמרא ביום. ולכן אני מאד מבקש אותך — אל תהיה בטלן! תצית אותי כל יום ללמד דף גמרא אפלו בגרסא, וזה יבטל ממך את כל הקלפות אשר מחדירות בך העצבות ומרה שחורה, חלישות הדעת וקטנות ומכאובים. (משלי ח, לד): "אשרי אדם שומע לי לשקד על דלתותי יום יום, לשמר מזוזת פתחי".

המאחל לך חידש מברך...

כב קט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויקרא, ראש-חידש ניסן ה'תשנ"ד.

שלום רב אל ... תחיה.

הנה עכשו התקשר אלי בעלך, וספר לי מה קרה וכו', מה אמר לך, גם אצלנו קורים מקרים יותר גרועים וכו', בין הילדים וכו', ובין הנקדים וכו', האם בשביל זה נאמר שזה סוף העולם? האם כשאין הולך כמו שרוצים צריכים למאס את החיים? הרי זה עקר הנסיון של האדם בזה העולם. יש לכל אחד ואחד בכל יום ויום עליות וירידות וכו', ושוכרים אותו בכל מיני אפנים, ועקר גדלתו של בר ישראל — שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר שבעולם, ואף שזו העבודה הכי קשה בחיי האדם, כי עובר על כל אחד כל מיני משברים וגלים, ואין אדם נקי מזה, לכל אחד זה בא בצורה אחרת וכו'.

ולכן ראי לחזק עצמך, ואל תמשיכי עצמך אל העצבות והדכאון וכו', שימאסו לך החיים וכו', אדרבה תשתדלי שיהיה ערך

אָשֶׁר כב קי בַּנְחַל קסז

לְהַחַיִּים, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּרְאֵי נַסִּים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, רְאֵי לְשִׂמְחַ עֲצֻמָּךְ, וְלִמְצֵא רַק אֶת הַטוֹב שֶׁבַּתּוֹךְ הַבַּיִת, וְאֵז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ חֲדָשׁ מִבְּרוּךְ...

כב קי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, רֵאשׁ-חֲדָשׁ נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

דַּע לָךְ, שֶׁהַיּוֹם יוֹם הַהִלָּדוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוֹשִׁים (שַׁבַּת דָּף פז:): אוֹתוֹ יוֹם נָטַל עֶשְׂרַ עֶטְרוֹת וְכוּ', וְאָמְרוּ עַל זֶה אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁזֶּה סוּבֵב עַל עֲשָׂרָה מֵינֵי נִגְיָנָה, שֶׁזֶּכֶה רַבֵּנוּ ז"ל לְגַלוֹת בְּעוֹלָם, שֶׁהֵם הַעֲשָׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים הַנִּקְרָאִים 'תְּקוּן הַכְּלָלִי', שֶׁהֵם תְּקוּן גָּמוּר לַפָּגַם-הַבְּרִית, וְלָכֵן רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד, שֶׁיֵּשׁ לָנוּ שְׂיִכּוֹת אֵל צְדִיק קְדוֹשׁ כְּזֶה. וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת קָרִי, סִימָן ו'): תִּשְׂמַח בְּטוֹב שֶׁבָּא עַל הַצְּדִיקִים, וְזֶה תְּקוּן לְקָרִי; וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁיּוֹדֵעַ שֶׁפָּגַם בַּפָּגַם-הַבְּרִית, עָלְיוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל נֶעַם חֵלְקוֹ עַל אֲשֶׁר בַּנְחַל שָׁם גּוֹרְלוֹ, וְהוּא יוֹדֵעַ מִרְבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, וְהַשְׂמִיחָה שֶׁיִּשְׂמַח בְּזֶה, תִּרְחִיב לוֹ אֶת דַּעְתּוֹ. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׂתַּדְּלַ מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, שֶׁזֶכֶיִתְּ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבֵּנוּ ז"ל. וּבִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ (לְקוּטֵי-מוֹתֵבֵרִין, חֵלֶק א', סִימָן קסז): מִי שֶׁהוּא תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא בְּעֲצֻמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ שֶׁלֹּא יָבוֹא לִיְדֵי פָּגַם-הַבְּרִית. וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם רַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְׂמִיחָה מִרְחַבֵּת אֶת הַדַּעַת וְהַלֵּב, וְזוֹכָה עַל-יְדֵי-זֶה לְהַגִּיעַ אֵל גְּדֻלוֹת הַמַּחֲיוֹן, תְּמִיד לְחֹשֵׁב מִמֵּנוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי בִּשְׂמִיחָה' אוֹתִיּוֹת מ'ח'ש'ב'ה' (תְּקוּנֵי זֵהר

קסח אָשֶׁר כב קיא – כב קיב בַּנְחָל

10.) על-ידי שְׁמִיחָה יְכוּלִים לְהוֹלִיךְ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ כְּמוֹ שְׁרוּצָה, הַיְנוּ לְהַדְבִיק מִחַ מַחְשַׁבְתּוֹ רַק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ חֹדֶשׁ מְבֹרָךְ...

כב קיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, ב' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק, וְאַל תִּפְתָּחוּ מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי אֲנַחְנוּ רַק בְּיַדֵּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא יִעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, שְׁלַחְתִּי הַיּוֹם מִכְּתָב חֲרִיף לְ... וְכֵן מִכְּתָב יָפֵה לְ... אֲקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַדְּבוּרִים יַעֲשׂוּ אֶת הַפְּעֻלוֹת, אֲבָל גַּם אַתֶּם אֵל תַּעֲזֹבוּ, וְתִכְתְּבוּ מִכְּתָבִים אֶל מִי שְׁאַתֶּם רַק יְכוּלִים.

פֶּה תִקְבְּלוּ שְׁתֵּי פָּרְסוּמוֹת בְּעֵבֹר הַתְּלִמּוּד-תּוֹרָה וּבְעֵבֹר הַבֵּית-סֵפֶר, כִּדְאִי שְׁיִדְעוּ מִקְיוּמָנוּ, וְהַשֵּׁם טוֹב שְׁלָנוּ יַעֲלֶה וְיִתְפָּרֶסֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרַפְּכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תַצְלִיחוּ, וְתִשְׂאוּ חֵן בְּעֵינֵי כָל רוֹאֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר וַיִּקְרָא, ב' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

אַתְמוֹל הֵייתִי בְּאַרְצָנוּ הַקְּדוֹשָׁה לְיוֹמִים, וּמְאֹד רָצִיתִי לְדַבֵּר עִמָּךְ, אֲבָל כִּנְרָאָה לֹא יָצָא, וְהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחַתוֹ הַפְּרָטִי פְּרָטִית.

מה אמר לך, ידידי הקר! אין מלים בפי להודות לך על החסד
 שאתה עושה עמנו, בזה שצרפת את המוסדות שלנו הבית-ספר
 לבנות והתלמוד-תורה לבנים אליכם, שאנחנו מונים קרוב למאתים
 ילדים, כן ירבו, וכן אנחנו שבעים וחמש משפחות, ועומדות להכנס
 שם עוד הרבה משפחות, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שזו תהיה
 עמדה חזקה. אף מאד מאד כואב לי אודות שהועדה המחוזית
 תלוייה ועומדת וכו', אודות ההתר בניה של בית-הכנסת הגדול
 (שהבטחתי לך שיקרא על שמך), ומה גם שלפי מיטב ידיעתי כבר
 עשו החלטה וכו', וזה לא יאמן כי יספר, שעל-ידי רשעות כזו של
 אדם פרטי, שצריך להיות דתי, יכניס עצמו לארכו ולרחבו למנע
 ולעכב בנית בית-המדרש, אשר כבר עברה ועדה מקומית וועדה
 מחוזית וכל האשורים, וכן ... שהוא צריך להיות מטעם ... גם-כן
 חתם נגד, ועל-כן מאד מאד רציתי לבקש אותך, תעשה כל מה
 שביכולתך, שנוכל להוציא מכח אל הפעל בנית בית-המדרש הגדול,
 כי הייתי בשבת, והיה אפס מקום להכיל את כל האנשים והאורחים,
 והצרכו להתפלל בשני מקומות, וכן בענין התלמוד-תורה, זו ממש
 וועה להסתכל איך שצריכים להכנס לחדר דרך שלוליות מים עם
 בץ, עד שהילדים נכנסים לפתות שלהם, הם כבר מלכלכים ורטבים,
 רחמנא לצלן, וזה יכולים לבדק בשטח, ועל-כן בזה שתעזר לנו,
 תראה איך שהקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך, כי הנה, תהלה לאל,
 אני שומע בשורות משמחות, שלאט לאט כל שונאיך נופלים
 תחתך, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיתבטלו כל שונאיך ומבקשי
 נפשך, ותעלה רק מעלה מעלה, ותשא חן בעיני כל רואיך, ותעסק
 תמיד בצדקה וחסד עם כל בר ישראל, אשר אצלו יתברך מאד מאד
 חשוב יהודי שעושה צדקה וחסד, עד שאמרו חכמינו הקדושים
 (ירושלמי תענית, פרק ג', הלכה ד'): "בצל ידי כסיתיד" — זו גמילות
 חסדים, שכל העוסק בגמילות חסדים, זוכה לישב בצלו של
 הקדוש-ברוך-הוא. ואמרו (לקוט הושע, רמז תקכב): אמר הקדוש-
 ברוך-הוא, חביב עלי חסד שאתם גומלים זה עם זה מכל הזבח
 שזבח שלמה לפני; כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב חסד שישאל
 עושים אחד עם השני, ועל-כן בזכות החסד שתעשה עמנו, תראה

נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, כי באמת החסד שאתה עושה עמנו, אתה עושה עם רבנו ז"ל בעצמו, כי תהלה לאל, יש לנו קהלה מאד מיחדת במינה, קהלת ברסלב ביבנאל, וחכמינו הקדושים אמרו (שיר השירים ובה, פרשה ב'): כל מי שעשה חסד עם אחד מגדולי ישראל, מעלה עליו הכתוב כאלו עשה חסד עם כל ישראל, וזה ביותר סובב על הצדקה וחסד שעושים בדבר רבנו ז"ל, שזה עושים ממש עם כל ישראל, ותהלה לאל, אנחנו מדפיסים ספרים, ומפיצים את זה בכל עם ישראל, שמחזקים ומאמצים את כלם. ולכן ראה לעזר לנו, ויעזר לך הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא ראה להחזיק מעמד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, וככל שתחזיק מעמד, ותהיה חזק בדעתך מאד מאד לא לפחד משום בריה שבעולם רק ממנו יתברך לבד, אז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין לנו שום פנוה פלל, רק להקים ולהרחיב קהלה נפלאה ומוסדות חנוף, שחפץ ה' בידינו הצליח עד עכשו למעלה מהמשער, ולכן ראה להיות השליח טוב, ולעזר לנו במה שאתה יכול, ולפעמים על-ידי דבור טוב זה פכר יותר שנה ממליוני שקלים, וזה מה שאנחנו צריכים, ואתה יודע שפסך וזהב הם רק ביד הקדוש-ברוך-הוא, כמו שאמר הנביא (חגי ב, ח): "לי הפסך ולי הזהב אמר הוי"ה וגו', אבל מה שרוצה הקדוש-ברוך-הוא מאתנו, שאחד יעזר להשני, ועם מלה טובה יכולים לעזר להשני יותר מכל הפסך שבעולם. ולכן ראה להיות השליח הטוב, ובדאי בזכות זה לא יעזב אותך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתבשר לי בשורות משמחות, ותמיד תעלה מעלה מעלה, ולא יוכלו לך שום שונאיה ומתנגדיה, אלא כלם יפלו תחת רגליך, ותהיה דבוק בחי החיים בו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב קיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ב' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מָאד מָאד אַבְקֵשׁ אוֹתָךְ אִם אֶפְשֶׁר לִפְעַל לְמַעַן עֲנֵי אֲנִישׁי
שְׁלוֹמֵנו "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" בִּיבְנָאֵל לְכַבוֹד חַג הַפֶּסַח — הֵן בְּבִגּוּד
וְהֵן בְּקַמְחָא דְּפִסְחָא, כִּי רַבָּם כָּכֵלָם בְּמַצָּב מָאד קָשָׁה, כְּאֲשֶׁר יִסְפְּרוּ
לָךְ אַחֲרָיִם שְׁלָךְ ... וְ... שְׂיַחֲיוּ, כִּי אֶפְלוּ דְּבַר פְּעוּט יַעֲזוֹר לָהֶם מָאד.

רְאִי לְהַתְחַזֵּק, וְהַעוֹלָה עַל הַכַּל לְחִזּוֹק אֶת בַּעֲלָךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יַעֲזוֹר שְׂתַתְּפִטְרוּ מִכָּל הַצָּרוֹת פֶּעַם וּלְתַמִּיד, וְתַעֲלוּ מַעְלָה מַעְלָה,
וְשִׂמְכֶם יֵצֵא לְפָנֵיכֶם, וְתִשְׂאוּ חַן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֵיכֶם, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנוּ
— תִּשְׁכִּילוּ וְתִצְלִיחוּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַרְווּ רַב נַחַת מִהִילָדִים, וְתַגְדְּלוּ אוֹתָם
בְּנִקְלָה, וְיִהְיוּ צְדִיקִים וְצַדִּיקָנוּיֹת, יִרְאֵי הַשֵּׁם וְלוֹמְדֵי תוֹרָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם חַג פֶּשַׁח וְשִׂמְחָה...

כב קיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ב' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה,
אִישׁ רַב פְּעָלִים ... נְרוּ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל הַחֶסֶד אֲשֶׁר אַתֶּם עוֹשִׂים עִם
אֲנִישׁי "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" בִּיבְנָאֵל, וַיַּעֲזוֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת
הַחֶסֶד הַזֶּה, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

אִךְ הַהֶכְרַח לֹא מֵר לָכֶם, כִּי אֶתְמוֹל בְּקִרְתִּי בַּתְּלִמוּד-תוֹרָה שְׁלָנוּ

קעב אָשר כב קיד בנחל

ביבנאל (הייתי בארצנו הקדושה לבקור קצור של שני ימים), וממש נודעו עתי לראות איך שילדים נכנסים לתלמוד-תורה, וההכרח להם לעבור דרך שלוליות של מים ובצות וכו', ועד שמגיעים אל תוף הפתה הם כבר רטבים ומלכלכים מבוץ וטיט, וזה ממש כאב לב — על מה ולמה עושים אתנו אפלויות כאלו בשעה שהמוסדות שלנו: הפעוטון, הגנים, התלמוד-תורה, הבית-ספר והישיבה קטנה ביחד מונים יותר ממאתים ילדים, כן ירבו, בשעה שאפלו הבית-ספר ממלכתי מונה לא יותר ממאה וששים ילדים, ובית ספר ממ"ד לומדים שמה מתושבי המקום לא יותר מכשבע-עשרה ילדים, ולקחם יש תקציבים ומבנים וכו', ולמה שילחמו נגד ילדינו ולעשות הפלויות כאלו, ולכן מאד מאד אבקש אתכם, תעשו ותשתדלו למען ילדינו, תינוקות של בית רבן, הבל פה שאין בהם חטא, שלומדים תורה בעניויות ודחקות עצומה, עד שאין לנו לתת להם אפלו ארוחה כמו שצריך, ומפל שפן וכל שפן שאין לנו אפלו היכן להאכילם, כי בקשי מצמצמים חמש פתות ביחד, שכל פתה ממש ד' על ד', ולכן אבקש אותך מאד מאד, ידידנו היקר! תעשו למען תינוקות של בית רבן, ותבואו לעזרתנו, ותראו שלא יעשו לנו הפלויות, ומפל שפן וכל שפן שלא תקבלו שום לשון-הרע עלינו, אלא כדאי לשמע גם את הצד שלנו, שיש לי הרבה מה לספר מה שקורה שם, שחיתות שאין כמוה — הן מצד הדת וכו', והן מצד המועצה המקומית.

אקנה שדברי אמתיים האלו יכנסו אל לבכם הטוב, ותהיו השליחים מן השמים לעזר לנו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם, ותבשרו לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך חג בשר ושמח...

כב קטו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, ב' ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גייעו אל ... ראש המועצה יבנאל.

אתמול הייתי בבקור בתלמוד תורה שלנו (אחרי שהייתי בבקור קצר בארצנו הקדושה של שני ימים), מה אמר לך! ממש ראיתי זועה, עד שנכנסים אל המבנה של התלמוד-תורה, המקום מלא שלוליות מים ובצות, וכשהילדים כבר מגיעים אל תוף הכתות, הם רטבים ומלכלכים ומלאים טיט ובוץ, ופלא על גבי פלא, שאתה בתור ראש המועצה אחרי שראית את המצב שלנו, אתה מעלים עין לגמרי, ולא עוד אלא כפי שאני מבין אתה רק נלחם בנו, על-ידי ילדינו, שכואב לי מאוד מאוד הלב, אחרי שכתבתי לך כבר כמה מכתבים, ובפרט המכתב האחרון שכתבתי לך עם דם לבי, ואני רואה שזה לא עושה אצלך שום רשם כי הוא זה, אני מכרח להגיד לך, שאני מפתח שאתה לא הראש המועצה בפעל אלא רשמית, כי כפי הנראה ראש המועצה הוא השיף והמכתר שיושב במשרד תחתך... שהוא מכתוב לך מה לעשות ואיך לעשות... איך לדבר ומה לדבר... איך לכתוב ומה לכתוב... ואף שאני יודע שזה כואב לך מה שאני אומר לך, אבל זו מציאות, אתה לא תופס באיזה פח הוא מכניס אותך, הוא אינו רוצה את הטובה שלך, הוא צריך רק את התקציבים השמנים... לזה הוא צריך אותך, וברגע שהוא יקבל את זה, אז תלך דבש... ותזכר את זה טוב מאוד, ואני רוצה שתחביא את המכתב הזה, שיבוא היום ותודה לי מה שאני כותב לך עכשו, סוף כל סוף הנה לך סבא, שהוא הנה מהבונים של מושבת יבנאל, והוא מסר את נפשו בעבור כל התושבים, ותמיד עסק בשלום, וישר כל הסכסוכים בין התושבים כפי חכמתו (כמובא הרבה בספרו), ואתה במקום ללכת בפסיעות של הסבא, שהצדק והישר יהיו מנת חלקך, לקחת לעצמך משרה ללחם בנו... ואתה חושב שתצליח... זה כבר חמשה חודשים, שאתה רשמית ראש המועצה, ועדין לא

עֲשִׂיתָ שׁוֹם דְּבַר בְּמוֹשְׁבָה, אֲלֵא לְלַחֵם בְּנוֹ... וְאַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁתִּצְלִיחַ בְּזֶה, אֲנִי מִכְרַח לְהוֹדִיעַ לְךָ, כִּי יֵשׁ בְּעַל־הַבַּיִת בְּעוֹלָם וְהוּא הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, הוּא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחַה פְּרִטִי פְּרִטִית, אוֹלֵי הַשֶּׁפֶה הַזֶּה תִּהְיֶה לְךָ מוֹזְרָה מְאֹד, אֲבָל זֶה הַמְּצִיאוֹת! תֵּאמְרִין לִי, אֲנַחְנוּ חַיִּים רַק עִם הַחַיּוֹת שְׁלוֹ יִתְבַּרְךָ, וּבְלַעֲדֵי חַיּוֹתוֹ אֵין לָנוּ שׁוֹם קִיּוֹם פְּרָגַע, וּבְכֹל רִגַע הוּא יְכוּל לְקַרֵּא אוֹתָנוּ חֲזָרָה לְמַעֲלָה בְּלֵי שׁוֹם הַתְּרָאָה, וְעַל־כֵּן אָדָם צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת רַק טוֹבוֹת לְזוּלָתוֹ וְלֹא לְהַצִּיר לוֹ, וּמִכֹּל שֶׁפֶן לֹא לְלַחֵם נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל. אַתָּה חוֹשֵׁב בְּזֶה שֶׁלְקַחְתָּ שְׁנֵי עוֹרְכֵי דִינִים וְאֲדַרְיִכֶל נֶגֶד בְּנֵית בַּיִת־הַמְּדַרְשׁ, בְּזֶה נִגְמַר הַסְּפֹר... תֵּאמְרִין לִי, שִׁיבְנָה בַּיִת־הַמְּדַרְשׁ רַחֲב יָדַיִם יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר שְׁנֵינוּ חוֹשְׁבִים, וְלֹא יוֹעִיל שׁוֹם עוֹרְכֵי דִינִים וּבְגַצִּי"ם, כִּי הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵג אֶת הָעוֹלָם, וְתִהְיֶה לָאֵל, אֲנִי לֹא צְרִיךְ תִּקְצִיבִים... וּכְשִׁיגִיעַ הַיּוֹם וְהִרְגַע שְׁאֲצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם, אֶהְיֶה נֶקִי כַּפַּיִם, שְׁלֹא יִהְיֶה בְּיָדֵי אֶפְלוֹ פְּרוּטָה אַחַת כֶּסֶף גּוֹזְלָה... אֲנִי לֹא מְכוֹר לְכֶסֶף וְלִתְקִצִּיבִים... זֶה לֹא בְּרֹאשׁ מַעֲיָנִי... כָּל־כֶּף חָבֵל, שְׁאַתָּה מְנִיחַ אֶת עֲצָמְךָ שִׁיּוֹלִיכוֹ אוֹתָךְ שׁוֹלֵל, וְתִלְךָ אַחַר עֲצַת הַבוֹס, שִׁיּוֹשֵׁב בַּמְּשָׁרְדַּת תַּחְתָּךְ, אֲשֶׁר לְמַעֲשֶׂה אֲנִי רוֹאֶה שֶׁהוּא רֹאשׁ הַמוֹעֲצָה בַּפְּעַל... הוּא מִכְתִּיב לְךָ מַה לַעֲשׂוֹת, אַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁאֲנִי מִפְּחַד וּנְבָהֵל מִמֶּנּוּ, תִּהְיֶה לָאֵל, בְּשִׁבְתָּ זֶה הָיוּ אֲצִלֵי כַּמָּה מְאוֹת אֲנָשִׁים מִכֹּל חִלְקֵי הָאָרֶץ, וּכְבָר אִמְרַתִּי לְךָ, שֶׁאֲנַחְנוּ לֹא טְפוּסִים כְּאֵלוֹ, שֶׁנִּסְגְּרוּ כְּבִישִׁים וְנִשְׁתַּלֵּט וְכוּ', כִּמוֹ שֶׁהוּא מְסִית וּמְדִיחַ אֶת כָּל הַתּוֹשְׁבִים. לָמָּה לֹא תִּהְיֶה כִּמוֹ הַשֶּׁכֶן הַטוֹב שְׁלִי... שְׁאוֹתוֹ אֲנִי מִחְזִיק לִידֵיד נֶפֶשׁ, וְהוּא יַעֲיֵד שֶׁאֲנַחְנוּ לֹא מִפְּרִיעִים לְאַף אֶחָד, וְאֵיךְ יְכוּלִים לְהִסִּית וּלְהַדִּיחַ אוֹתָךְ נִגְדָנוּ?! לָמָּה לֹא תַעֲשֶׂה לַעֲצָמְךָ חֻשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ, כִּי יָבוֹא הַיּוֹם שֶׁתַּחֲרֹט עַל זֶה, בְּשַׁעֲה שִׁיכּוּלִים לַעֲבֹד בְּיַחַד, וּלְקַדֵּם אֶת הַמוֹשְׁבָה, שִׁיְהִיָּה לְכֹל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם פְּרִנְסָה בְּשַׁפַּע. יֵשׁ לִי, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, מִשְׁקִיעִים רַבִּים, שְׁמוּכְנִים לְהַשְׁקִיעַ בְּמוֹשְׁבָה, וּבְשִׁבִיל קְטָנוֹת הַדַּעַת וְהַסְּתוֹת צְרִיכִים לְחַיּוֹת כְּכֹה בְּמַתַּח וּבְכַעַס וְרוֹגֵז, מְדוּעַ לֹא יְכוּלִים לְדַבֵּר יַחַד בְּצוּרָה אָנוּשִׁית, וּלְהַסְבִּיר אֶחָד לְהַשְׁנִי, וְלְהַשְׁתַּדֵּל לַעֲזוֹר אֶחָד לְהַשְׁנִי, הֲרִי הִגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁתִּפְקַח אֶת הָעֵינַיִם, שֶׁאֲנַחְנוּ מְצִיאֹת, לְכַלְנוּ יֵשׁ בְּתִים פֹּה, לֹא יְכוּלִים לְסַלֵּק אוֹתָנוּ מִפֹּה... כָּל־שׁוֹן הַשְׁתַּף

אֲשֶׁר כב קטו בַּנְחֵל קעה

שְׁלֶךְ, וְאֶפְלוּ שְׁתַּעֲשׂוּ שְׁמִינִיּוֹת, לֹא יוֹעִיל לָכֶם, אֲלֵא זֶה יַפְעֵל כְּבוֹמְרַנְג חֲזָרָה, שִׁיכְנֶסוּ עוֹד מְשֻׁפְחוֹת לְגוֹר שְׁמָה, אַתָּה חוֹשֵׁב שְׁעַם בְּגַצִּי"ם וְעַם עוֹרְכֵי דִינִים מְצֻלְיָחִים בְּזֶה הָעוֹלָם?! זֶה רַק אַחֲזִיז עֵינַיִם, וְרַק לְפִי שְׁעָה, וְאִיךָ הוֹלֵךְ הַפְתָּגָם: "צוֹחֵק מִי שְׁצוֹחֵק אַחֲרוֹן", וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ מְאֹד מְאֹד, תִּפְתַּח אֶת הָעֵינַיִם בְּאִיזָה בֶּץ הוּא מְכַנֵּס אוֹתְךָ, וְאִף שְׁאֵתָה חוֹזֵר וּמַעֲלָה גֵרָה שְׁאֵתָה הַתְּחִיבָתָ לֹ... כִּי הוּא הַעֲלָה אוֹתְךָ עַל הַכֶּסֶף... וְאֵתָה לֹא יוֹדֵעַ, בְּרַגַע שֶׁהוּא יִקְבֹּל מֶה שֶׁהוּא יִרְצֶה, אִזּוּ הוּא יוֹרִיד אוֹתְךָ מִהַכֶּסֶף... זְכוֹר הֵיטֵב הֵיטֵב מֶה שְׁאַנִּי כוֹתֵב לְךָ, וְזוֹ לֹא מְלִיצָה אֲלֵא מְצִיאוֹת מְרָה מְאֹד, שְׁאֵדָם מְסַגֵּל לְהוֹלִיךְ שׁוֹלֵל מוֹשְׁבָה שְׁלֵמָה עֹשְׂרִים שָׁנָה, וְהוּא הַשְׁלִיט וְהַמְכַתֵּר וְהַשֵּׁף, אֲבָל רַק עַל כָּלְכֶם, וְלֹא עָלֵינוּ.

תִּסְלַח לִי, שְׁאַנִּי כוֹתֵב לְךָ בְּטוֹוִיִּם כְּאֵלוּ, כִּי כּוֹאֵב לִי מְאֹד מְאֹד אִיךָ אַתָּה גִלְחָם בְּנוֹ דֶרֶךְ יְלָדֵינוּ, וְאִיךָ אֵינְךָ לְךָ שׁוֹם רִגְשׁ אָנוּשִׁי לְהַסְתַּכֵּל עַל הַצֶּעֶר שֶׁל יְלָדֵינוּ, שְׁאֶפְלוּ מִיְנִימוֹם שְׁמַגִּיעַ לָנוּ, גַּם-כֵּן אַתָּה מוֹנֵעַ מֵאֵתָנוּ.

לְכֵן רָאָה וְגַם רָאָה מֶה לְפָנֶיךָ, הַגִּיעַ הַזְמַן, שְׁתַּעוֹרֵר אֶת הַנְּקֵדָה הַיְהוּדִית שְׁבָךְ, כִּי כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ נְקֵדָה אֱלֹקִית, וְתַחזֹר אֶל הַשְּׂרָשִׁים, וְאֵל תְּנִיחַ שְׁיֹלִיכּוּ אוֹתְךָ שׁוֹלֵל, כִּי לְמַעֲשֵׂה, הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא בְּעַל-הַבַּיִת, וְאִם עוֹשִׂים אֶת רְצוֹנוֹ תִּבְרָךְ, אִזּוּ מִמְשִׁיכִים וְעוֹלִים מַעֲלָה מַעֲלָה, וְאִם, חַס וְשָׁלוֹם, מְמָרִים אֶת פִּיו, יוֹרְדִים מִטָּה מִטָּה, וְזוֹ מְצִיאוֹת, צְרִיכִים רַק לְפַקֵּחַ אֶת הָעֵינַיִם, וְאִזּוּ יֵרְאוּ אֶת הַהִיסְטוֹרִיָה שֶׁל כָּל אֵלוּ שְׁרָצוּ לַעֲקֹר אֶת זְוִלְתָם, שְׁלִבְסוּף לֹא נִשְׁאָר מֵהֶם זְכוֹר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְכָל אֵלוּ שְׁעָזְרוּ לְזוּלְתָם, נִשְׁאָר זְכוֹר לְדוֹר דוֹר, לְמָה לֹא תִכְנֶס בְּהִיסְטוֹרִיָה שֶׁל יִבְנֶאֱל כְּאִישׁ הַגּוֹן, אֲנִי שׁוֹב פֶּעַם מְדַגֵּישׁ לְךָ, שְׁבִית-הַמְדַרְשׁ הַגְּדוֹל יִבְנֶה וְעוֹד אִיךָ יִבְנֶה... וְאִף שְׁנַדְמָה לְךָ כְּאֵלוּ זֶה יֵרֵד מִהַפְּרָק... וְהִנֵּה אַתָּם כְּבָר מוֹכֵנִים עִם בְּגַ"צ חֲדָשׁ, אֲנִי מְכַרַח לְחֹזֵר עַל דְּבוּרֵי: "צוֹחֵק מִי שְׁצוֹחֵק אַחֲרוֹן". וְעַל-כֵּן רָאָה, יְדִידֵי הַיְקָר! לְהוֹצִיא אֶת הַמְרִירוֹת וְהַשְּׁנָאָה מִלְבָּבְךָ עָלֵינוּ, לֹא עֹשִׂינוּ לְךָ שׁוֹם דְּבָר, נִתְּנוּ לְךָ צ'אָנְס חֲדָשִׁים, וְהִלְכְנוּ אַחֲרֶיךָ בְּעֵינַיִם סְתוּמוֹת בְּשִׁעָה שְׁבַרְגַּע הָרֵאשׁוֹן רְצוּ לַעֲשׂוֹת לְךָ בְּלוֹק

קעו אָשֶׁר כב קטז בַּנְחָל

חוסם, אָנִי לֹא הִנְחֵתִי וְאִמְרָתִי: בּוֹאוּ נַחֵן לְאָדָם הַזֶּה צ'אַנס, כּוֹדֵאִי לַיהוּדִים לְעֵבֶד בְּיַחַד בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וּלְבַסּוֹף תִּרְאֶה אֶל מֶה הֵבִיא אוֹתְךָ הַבוֹס הַשֶּׁךְ וְהַמְכַתֵּר, שְׂיוֹשֵׁב בַּמְשָׁרְד תִּחְתָּךְ.

אָנִי מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂדִבְרֵי אֱלֹהִים יִכְנָסוּ אֶל תּוֹךְ לִבְךָ, וְתִפְקַח אֶת עֵינֶיךָ לִפְנֵי שְׁהַנִּ"ל יִכְנִיס אוֹתְךָ אֶל פִּי פַחַת, תִּזְכֹּר הַיֵּטֵב מִה שֶׁפָּתַבְתִּי לָךְ, וְתִחַבֵּיא אֶת הַמְכַתֵּב הַזֶּה אֶצְלֶךָ, כִּי עוֹד יָבוֹא יוֹם, שֶׁתוֹדֶה לִי שְׁהֵייתִי צוֹדֵק.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, לָנוּ לֹא תוּכַל לְעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר, כִּי אֲנַחְנוּ חוֹסִים בְּצִלוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא אֲשֶׁר שׁוֹמֵר אוֹתָנוּ, וְעַל-כֵּן חָבַל מְאֹד מְאֹד לְהוֹצִיא אֶת הָאֲנִיגְיָה לְמַלְחָמוֹת שֶׁל הַבַּל נְרִיק, שְׂזָה לֹא יָבִיא אֶל מְאוּמָה רַק אֶל פְּרוּדִים, הִבָּה וְנַעֲבֹד בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה וּבְנִקְיוֹן כַּפַּיִם.

הַמְאַחַל לָךְ בֵּינָה יִתְרָה...

כב קטז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי וַיִּקְרָא, ב' גִּיסָן ה'תשנ"ד.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אִתָּה כּוֹתֵב אֶת שְׂבָרוֹן לִבְךָ מִכָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ'.

מֶה אָמַר לָךְ! כָּל מֶה שֶׁאָדָם סוֹבֵל, זֶה רַק מִחֲמַת שְׂיֵשׁ אֶצְלוֹ חִלוּל שֶׁבֶת וְכוּ' וְכוּ', וּמוּבָא מִצְדִּיקִים, שְׂמִי שְׁלֹא לוֹמַד בְּכָל שֶׁבֶת הַלְכוֹת שֶׁבֶת, לֹא יִמְלֹט שְׂיִכְפֹּשׁל בְּאַסוּר הַחֲמוּר שֶׁל חִלוּל שֶׁבֶת, וְלָכֵן צְרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה הַלְכוֹת שֶׁבֶת, כְּדֵי לְדַעַת מֶה מִתֵּר וּמֶה אָסוּר.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְשִׁיחַ, סִימָן ה'): עַל-יְדֵי שְׂמִירַת שֶׁבֶת מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר שֶׁל מְשִׁיחַ, וּמֶה אִתָּה חוֹשֵׁב שְׂמִשִּׁיחַ

יביא בעולם? רק גלוי אלקותו? תַּבְרֵךְ, שִׁיגְלָה אֶת אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יַתְבָּרֵךְ, אֵיךְ שֶׁהִכַּל לְכָל אֱלֹקוֹת גָּמוּר הוּא, וְדָבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלָא בְּהַשְׁגָּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְעַל-יְדֵי יַדְיָעוֹת אֱלוֹ, שְׂאָדָם יוֹדֵעַ שֶׁהִכַּל מִמֶּנּוּ יַתְבָּרֵךְ, אֲזַ תְּהִיָּה לוֹ מְנוּחָה וְשִׁמְחָה, כִּי אֵין עוֹד אָדָם שֶׁשׁוֹרָה בְּמְנוּחָה וְתָמִיד שְׂמֵחַ, כְּמוֹ שִׁיּוֹדֵעַ שֶׁכָּל מַה שֶׁקּוֹרָה עִמּוֹ, זֶה מִמֶּנּוּ יַתְבָּרֵךְ בְּהַשְׁגָּחַת פְּרֻטִית, וְזֶה זֹכִים עַל-יְדֵי שְׂמִירַת שַׁבָּת, כִּי שַׁבָּת הִיא עֵצָם אֱלֹקוֹתוֹ יַתְבָּרֵךְ, וּבְשִׁמִּירַת שַׁבָּת מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן לֹא בְּחָנָם הַזֶּהִירוּנוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים כָּל-כָּף עַל שְׂמִירַת שַׁבָּת, כִּי שַׁבָּת הִיא הַמַּתָּנָה שֶׁנִּתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְעַם יִשְׂרָאֵל, כְּמַאֲמָרָם וַ"ל (שַׁבָּת י:): אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְמַשָּׁה, מַתָּנָה טוֹבָה יֵשׁ לִי בְּבֵית גִּנְזֵי וְשַׁבָּת שְׂמָה, וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ לַתָּנָה לְיִשְׂרָאֵל, לָךְ וְהוֹדִיעַם. וְלִכֵּן כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל שֶׁמִּקְבֵּל אֶת הַמַּתָּנָה הַזֹּאת וְשׁוֹמֵר שַׁבָּת, מִמְּשִׁיף עַל עֲצָמוֹ שֶׁפַּע רִוּחַנִי וְשִׁפְעַ גְּשָׁמִי, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מַתְּגַלֶּה בְּשַׁבָּת בְּלֵי שׁוּם לְבוּשִׁים, כִּי אֲזַ מְאִיר עֵצָם הָאֲצִילוֹת, מַה שְּׂאֵין כֵּן בְּשִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשָׂה, אֲזַ כְּבִיכּוֹל נִתְּלַבֵּשׁ בְּעוֹלָמוֹת: בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וְעַל הָאָדָם לְהוֹרִיד אֶת הַלְּבוּשִׁים הָאֵלּוֹ וְכוּ' וְכוּ'.

וְהִנֵּה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹמֵר: נִתְּתִי לָכֶם שִׁשֶּׁת יָמֵי הַמַּעֲשָׂה, שֶׁתּוֹכְלוּ לְעַסֵּק בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁמְרוּ אֶת הַיּוֹם שְׁלִי שְׁנֵה יוֹם הַשַּׁבָּת, וְאֲזַ אֲשַׁמְרֵךְ אֶת הַשִּׁשֶּׁת יָמִים שְׁלָכֶם שֶׁל יָמוֹת הַשָּׁבוּעַ, אֲבָל אִם לֹא תִשְׁמְרוּ עַל הַיּוֹם שְׁלִי שֶׁהוּא הַשַּׁבָּת, אֲזַי אֲנִי לֹא אֲשַׁמְרֵךְ עַל הַשִּׁשֶּׁת יָמִים שְׁלָכֶם, שֶׁמִּשָּׁם נִמְשָׁכִים כָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים שֶׁבְּגִי-אָדָם סוֹבְלִים, וְכֵן עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת וְהַחֹבוֹת שֶׁעוֹבְרִים עַל בְּגִי-אָדָם, רַק מִחֲמַת שִׁישׁ חֲלוּל שַׁבָּת.

וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מַה שֶׁבִּיכְלָתְךָ מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְהַקְפִּיד עַל שְׂמִירַת שַׁבָּת, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֶיךָ דָּבָר זֶה, כִּי כָּל הַמְּקַל בְּשַׁבָּת — מְקַלִּים לוֹ אֶת חַיָּו, וְרוֹאִים הַיּוֹם כָּל-כָּף הַרְבֵּה תְּאֻנוֹת דְּרָכִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְכָל-כָּף הַרְבֵּה אֲסוּנוֹת, וְאֲנָשִׁים שׁוֹאֲלִים: לְמָה מַגִּיעַ לִי עֲנֵשׁ כְּזֶה?! וְהוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ, שֶׁבָּא לוֹ מִחֲמַת שֶׁהַשַּׁבָּת קָלָה בְּעֵינָיו, וּבָא כְּמָה פְּעָמִים לִיְדֵי חֲלוּל שַׁבָּת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְלִכֵּן רָאָה

קעח אָשר כב קיז בנחל

לפּשפּש בּמעשׂיך, מהיום והלאה תשמר שבת, ואז תראה שהכל
יתהפך לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב קיז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויקרא, ב' ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלוֹמנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, וישמרם ויצילם מפל צרה וצוקה
ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! קשה מאד היתה פרדתי מעליכם, עם כל
זאת ההכרח לקיים בחינת ושוב, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל
(לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ו'), ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שבא
יבוא היום, שאזכה כבר לבוא ולהתגורר עמכם ביחד לצמיתות.

מאד מאד אבקש את כלכם, שתזכרו את כל הדבורים שדברנו
בסעדת ליל שבת ובקדושא רבא ובסעדה שלישית, ואל תשכחו את
הדבורים האלו, אלא תחזרו ביניכם, והנקדה העקרית של כל
הדבורים, שתהיה אהבה ואחווה ביניכם, ואיש את רעהו יאמר חזק,
ודיקא על-ידי-זה נצליח, כי אי אפשר להצליח בשום פנים ואפן,
אלא על-ידי אהבה, אחווה ורעות, ולדון אחד את חברו לכף זכות,
ואף אחד שלא יגיד שהתכונתי אל פלוני או אל אלמוני, כי לא
התכונתי אל אף אחד רק אל עצמי... ומי שמרגיש שהתכונתי אליו,
אזי באמת נתכונתי אליו...

ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ובפרט עכשו קדם חג
הפסח, שרבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן מט): ימי ניסן הם
ימי תשובה כמו ימי תשרי, ולכן צריכים 'לגנב' עתים להתבודד
עמו יתברך, וכן תשתדלו מאד מאד ללמד הלכות פסח, שהן הלכות

אֲשֶׁר כב קיח בַּנְחַל קעט

מְרֵבוֹת, וְכָל מָה שֶׁתְּצַטְטְרוּ לְשֵׁאל — תִּשְׁאַלוּ אֶת הַרֵב ... הָעֶקֶר
תְּבַרְחוּ מִכָּל מִינֵי מַחְלוּקוֹת וּכְבוּחִים, וַיְהִי הַשְּׁלוֹם בְּמַחְנֵיכֶם.

אַבְקֵשׁ אֶתְכֶם מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּעִבוּרֵי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ הַרְבֵּה
יְשׁוּעוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קיח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, ג' נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה גִּיעֵנו וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, רָאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּיִתְרָה לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, כִּי הָעֶקֶר הוּא הַשְּׂמִחָה, וּבְלִי שִׂמְחָה אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְקַיֵּם
כָּלֵל, וְצָרִיכִין לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ מְאֹד מְאֹד עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, וְכִכֵּל
שְׂאֵדָם בְּשִׂמְחָה — בֵּן מִצְּלִיחַ יוֹתֵר, וְאִם הָיוּ בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת
מַעֲלַת הַשְּׂמִחָה, הָיוּ תָּמִיד שְׂמִיחִים וְעֵלְיָזִים עַל נַעַם חֻלְקָם, שֶׁזָּכוּ
לִידַע מְרֵבָנוּ ז"ל, וְחֻבְל חֻבְל, שֶׁדָּבַר רַבְּנוּ ז"ל לֹא נִכְנַס בְּעוֹלָם כְּמוֹ
שֶׁאֲנִי רוֹצֶה, כִּי רְצוֹנִי וְכִסּוּפִי לְהַחֲדִיר אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, עַד
שֶׁלֹּא יְהִיָּה בֵּית אֶחָד, שֶׁלֹּא יְהִי שָׁם סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאִזּוֹ הִיְתָה
הַשְּׂמִחָה בְּשִׁלְמוֹת.

רָאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד בְּזֶה שֶׁאַתָּה מְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁאַתָּה
עוֹזֵר בְּחֻלְקַת הַקּוֹנְטְרַסִּים, אֲשֶׁר גַּם זֶה עוֹזֵר גְּדוֹל מְאֹד, כִּי מִבְּלַעֲדֶיךָ
לֹא הָיָה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת שׁוּם דְּבָר וְכוּ' וְכוּ'. לְכֵן אַתָּה צָרִיךְ לְשִׂמְחָה
מְאֹד מְאֹד בְּזֶה שֶׁאַתָּה מְשַׁמֵּשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּחֻלְקַת הַסְּפָרִים לְאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל, כְּמוֹ-כֵן רָאֵה לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שֶׁאַתָּה מְזַכֶּה אֶת
הַרְבֵּים בְּעֵנִין הַמְּקוּוֶה, כִּי הֵיא זְכוּת הַרְבִּים גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, וְהָיָה
בֵּין אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּלְוֵן, שֶׁקוֹרְאִין "מְקוּוֶה אִיד", שֶׁבְּכָל פַּעַם שֶׁמִּילֹא
מְקוּוֶה חֲדָשָׁה הַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם,

קפ אָשֶׁר כב קיט בְּנַחַל

רָאָה שְׁכָל מִי שִׁיטְבַל בְּמִקְנֵה זֶה, יִהְיֶה לוֹ הִרְהוּר תְּשׁוּבָה, וְהִרְבָּה לְהִתְפַּלֵּל עַל זֶה, וְהָיוּ בְּנֵי-אָדָם מִתְפַּעְעִים — לָמָּה כְּשִׁטּוֹבְלִין בְּמִקְנֵה זֶה יוֹצְאִין עִם הִרְהוּר תְּשׁוּבָה נִפְלְאָ מְאֹד, וְאַף אֶחָד לֹא יָדַע אֶת הַתְּנַהֲגוּתוֹ שֶׁל הַנֶּ"ל, עַד שֶׁנִּתְגַּלָּה פֶּעַם. עַל-כָּל-פְּנִים רוֹאִים מִזֶּה אֶת הַזְכוּת הַגְּדוֹלָה בְּעֵינָיו לַעֲשׂוֹת מִקְנֵה בְּכָל-לַיּוֹת לְזָכוּת אֶת יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרָטִיּוֹת לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כְּאֵן בְּיִבְנָאֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלֵתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

אוֹדוֹת נִקְיוֹן הַבַּיִת וְכוּ', לְאוֹ דְוָקָא אַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת אוֹתוֹ, אֲלֵא אֲמַרְתִּי לְ... שִׁינְדָּאגוּ לְנִקּוּתוֹ, וּמִי שְׁרוּצָה — יַעֲזְרוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם.

פֶּה תִקְבַּל כַּמָּה מִכְתָּבִים, רָאָה לְמַסֵּר אוֹתָם לִיעוּדָם, וְאֵת הַמְּכַתֵּב כָּלְלִי תִתְלֶה בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קיט

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וִיקְרָא, ג' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלְלִי, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

נָא וְנָא רָאָה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִמְסַר אֶת נִפְשְׁךָ עַל מִדַּת הַשְּׂמִחָה, כִּי בְּאַמַּת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם מֵה שְׁעוֹבֵר — צְרוּת וְיִסוּרִים, קִטְנוּת

אָשֶׁר כב קכ בַּנְחַל קפא

וּחְלִישׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִין לְהַכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַשְּׂמֻחָה, כִּי מִדַּת הַשְּׂמֻחָה לֹא בָּאָה בְּקִלּוֹת, וְזוֹ הָעֲבוּדָה הַכִּי קָשָׁה שֶׁל הָאָדָם, וְעַל־כֵּן תִּמְשִׁיךְ לְכַתֵּב סְפָרִים, וְזֶה יִתֵּן לָךְ שְׂמֻחַת הַחַיִּים, כִּי אִם חָנַן אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם כְּשָׂרוֹנוֹת כְּאֵלוֹ, שְׂאֵמָה יָכוֹל לְעוֹרֵר אֶת אַחֲרִים — הֵן בְּדַבּוּר וְהֵן בְּכַתֵּב — אֵל תִּתְיָאֵשׁ.

אודות הפצה, מה אמר לך, ידידי היקר! אין עוד דבר גדול מזה — מלהפיץ אור רבנו ז"ל בעולם, ואשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד תהיה לנו פה ישיבה נפלאה לבעלי תשובה, צריכין רק סבלנות והתחזקות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב קכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ג' גִּיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי מְאֹד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מה אמר לך! כואב לי מאוד מאוד כל הספור מה שעובר ביניכם וכו' וכו', וְזָכוֹר וְגַם תִּזְכֹּר כַּמָּה חֲפִיתָ עַד שְׂמֻצָּאת אֶת בֵּית זוּגָד? וְלִכְּן תִּרְאֶה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר מְאֹד מְאֹד אֶת אֲשֶׁתְךָ, וְכָךְ תִּהְיֶה זוּג יוֹנִים, שְׂאוּהֵבִים אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, כִּי כָךְ אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה יז.): אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶן; וְאָמְרוּ (ירוּשְׁלָמִי בְּרָכוֹת, פֶּרֶק ט', הַלָּכָה ח'): אִי אֶפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אֶפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשָׁר לְשְׂנִיָּהּ בְּלֹא שְׂכִינָה, וּבְמָקוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה נִמְצָאת — שָׁם הַבְּרָכָה מְצוּיָה, רַק שְׂיֵהִיָּהּ בֵּינֵיהֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוּלָה מְאֹד, כִּי שְׁלוֹם, אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שִׁבְת י'): זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-

קפב אֲשֶׁר כב קב בַּנְחַל

הוא, וְלֹכֵן אִם מְכַנִּיסִים אֶת הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת, זֶה נִקְרָא שְׁלוֹם-בַּיִת, הֵינּוּ שְׁמוֹ שֶׁל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַבַּיִת. וְאָמְרוּ (יְבֻמוֹת סב): הָאוֹהֵב אֶת אֲשֶׁתוֹ כְּגוּפוֹ, וְהַמְּכַבְּדָה יוֹתֵר מְגוּפוֹ, וְהַמְדַרִיף בְּנָיו וּבְנוֹתָיו בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְהַמְשִׁיאֵן סְמוּךְ לְפָרְקָן, עָלָיו הַפְּתוּב אוֹמֵר (איוב ה, כז): "וַיַּדְעֶתָ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶה"; וְאָמְרוּ (בְּבֵא מְצִיעָא נט): לְעוֹלָם יִהְיֶה אָדָם זֹהִיר בְּכָבוֹד אֲשֶׁתוֹ, שְׂאִין בְּרַכָּה מְצוּיָה בְּתוֹךְ בַּיִתוֹ שֶׁל אָדָם אֲלֵא בְשָׂבִיל אֲשֶׁתוֹ, שְׁנֹאֲמַר (בְּרֵאשִׁית יב, טז): "וְלֹאֲבָרְם הִיטִיב בְּעִבּוּרָהּ", וְהֵינּוּ דְאָמַר לְהוּ רַבָּא לְבַנְי מְחוּזָא, אוֹקִירוּ לְנִשְׁיִיכוֹ כִּי הִיכִי דִתְתַעֲתְרוּ (תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם, כְּדִי שְׂתַתְּעִשְׂרוּ). וְאָמַר רַבִּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ט), שְׁעַקֵּר הָעֲשִׂירוֹת בָּאָה בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה.

וּמוֹבָא (סֵפֶר מְנוּחַת הַמָּאוֹר, גַּר ג', כָּלֵל ו', חֶלֶק ד', פָּרָק א'): אִם הָאִשָּׁה נוֹהֶגֶת כְּרֵאוּי, מְצוּהָ עַל בַּעֲלָהּ לְכַבְּדָהּ וּלְשַׂמְחָהּ, וְשֵׁלָא יְכַנְיַעְנָה יוֹתֵר מִדְּאִי, וְזֶהוּ טוֹב לוֹ, גַּם יִזְהַר שֵׁלָא יֵאָנֶה אוֹתָהּ בְּאוֹנָאוֹת שֵׁלָא כְּדִין אוֹ בְּאוֹנָאֹת דְּבָרִים (דְּבָרֵי צַעַר), וְיִהְיֶה זֹהִיר בְּתַבּוּאָה בְּתוֹךְ בַּיִתוֹ, כְּדִי שֵׁלָא יָבוֹאוּ לְמַרְיָבָה עַל זֶה, וְאִם יִתְנַהֵג עִמָּה כְּרֵאוּי, יִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֵיהֶם, וְהִשְׁכִּינָה מִגֵּן בְּעַדָם, וְאִם יֵאֱהַבְנָה כְּגוּפוֹ, מְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (בְּרֵאשִׁית ב, כד): "וְהָיָה לְבָשָׂר אֶחָד", שֶׁהִיא צָלַע מְצַלְעוֹתָיו, וְדָרְכוֹ לְחִזּוֹר אַחֲרֶיהָ וּלְפִיּסָהּ בְּכָל דְּבָר, כְּמוֹ שְׂאָמְרוּ בְּמִסְכַּת נִדָּה (לא): שְׂאֵלוֹ תִלְמִידָיו אֶת רַבִּי דּוֹסֶתַי בַּר יֵנְאִי: מִפְּנֵי מָה אִישׁ מְחִזֵּר עַל הָאִשָּׁה, וְאִין הָאִשָּׁה מְחִזֵּרַת עַל הָאִישׁ? אָמַר לְהֵם: מְשַׁל לְאָדָם שְׂאֲבָדָה לוֹ אֲבָדָה, מִי מְחִזֵּר עַל מִי? בַּעַל אֲבָדָה (שְׂאֲבָדָה הַצָּלַע מֵהָאִישׁ) מְחִזֵּר עַל אֲבָדָתוֹ, מִפְּנֵי מָה אִישׁ מְקַבֵּל פִּיּוֹס וְאִין אִשָּׁה מְקַבֵּלַת פִּיּוֹס? זֶה מִמְּקוֹם שְׁנִבְרָא (אֲדָמָה רַפָּה סוֹפְגַת), וְזוֹ מִמְּקוֹם שְׁנִבְרָאֹת (עֵצִים קָשָׁה שֶׁל הַצָּלַע, שְׂאִינָה סוֹפְגַת).

וְלֹכֵן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְחַיּוֹת חַיִּים מִתּוֹקִים וּמֵאֲשָׁרִים, תִּשְׁתַּדֵּל אַתָּה וְאֲשַׁתְּךָ לְהַיּוֹת וּתְרַנִּים אֶחָד עִם הַשְּׂנִי, וְלִהְשַׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד לֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם עַל שׁוֹם דְּבָר וְכוּ', וְאֶפְלוּ שֵׁישׁ בֵּינֵיכֶם אִי הִבְנוֹת וְכוּ', דְּעוּ לָכֶם, כִּי כֶּף צָרִיף לְהַיּוֹת, כִּי כָּל בְּנֵי זוּג הֵם שְׂנֵי הַפְּכִים, וְאָמַר רַבִּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן פ'): מָה נִקְרָא שְׁלוֹם?

אָשֶׁר כב קכא בַּנְחַל קפג

כְּשֵׁשְׁנֵי הַפְּכִים מִתְאַחֲדִים יַחַד. וְלִכְּנֵן עֲדִיף בְּהַדְּבָרוֹת אֶחָד עִם הַשְּׁנַי וְכוּ', וְלֹהֶסְבִיר אֶחָד לְהַשְׁנֵי כְּפִנְתּוֹ, וְכִף הַשְּׁלוֹם יִשְׁרָה בֵּינֵיכֶם, וְזֶה זֹג הַכִּי מֵאֲשֶׁר.

אָנִי מָאד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצִּית אוֹתִי, וְנִזְכּוֹר תִּזְכּוֹר אֵיךְ שְׁהִיִּת רִנָּה, וְקַבְּלָתָּ עַל עֲצָמֶךָ: "אוֹי אִם רַק אֲמַצָּא אֶת בֵּת זֹגִי, אֵיזָה בְּעַל טוֹב אָנִי אֶהְיֶה, וְאֵיזוֹ אֶהְבֶּה אָנִי אֶרְאֶה פְּלִפְיָהּ, וְאֵיזָה כְּבוֹד אָנִי אֶתֵּן לָהּ, הָעֶקֶר שְׁכָבֶר אֲמַצָּא אוֹתָהּ", וְהִנֵּה כְּבֹר נִתְקַיֵּם הַקְּוִי שְׁלֶךְ, שְׁמַצָּאתָ בֵּת זֹגֶךָ, רְאֵה לְקַיֵּם אֶת כָּל מֵה שְׁקַבְּלָתָּ עַל עֲצָמֶךָ, וְאֲזוֹ תִּהְיֶה הַזֹּג הַכִּי מֵאֲשֶׁרִים בְּהַחַיִּים, הָעֶקֶר לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, הַבְּעַל אֶת הָאִשָּׁה וְהָאִשָּׁה אֶת הַבְּעַל, וְאֵף פְּעַם שְׁלֹא יִלְחִיצוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, רַק יִבְיִנוּ אֶת הַהֶרְגָּשִׁים שֶׁל הַשְּׁנַי, וְאֲזוֹ הַבֵּית שְׁלֵהֶם יִהְיֶה בֵּית חֻזֶק מָאד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מָאד...

כב קכא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ג' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאד ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵ שְׁמִחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵינִי לְשַׁעַר וְאֵינִי לְתֵאֵר כָּלָל, כִּי בְּאַמַּת בְּזָה הָעוֹלָם צְרִיכִין חֻזֶק גְּדוֹל מָאד מָאד, וּבְפִרְט מִי שְׁרוּצָה לִילֵךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוֹ ו"ל, הוּא צְרִיךְ חֻזֶק יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, כִּי הַסֵּמ"ך-ו"מ"ם עֲזַב אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְלִקַּח אֶת עֲצָמוֹ עַל יְרֵאִים וְשְׁלֵמִים שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת, וְעֲזַב גַּם אוֹתָם, וְלִקַּח אֶת עֲצָמוֹ עַל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּכְכֹל שְׁאֵדָם רוּצָה לְהַכְּנִס יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְתוֹךְ דְּבַר רַבְּנוֹ ו"ל, הוּא לוֹקַח אֶת עֲצָמוֹ בְּיִתֵּר שְׁאֵת וּבְיִתֵּר עַז וְכוּ' וְכוּ', כִּי מִרַבְּנוֹ ו"ל הַסֵּמ"ך-ו"מ"ם מָאד מָאד מְפַחֵד, כִּי אִם הִנֵּה דְבַר רַבְּנוֹ ו"ל מִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם, הִנֵּה כְּבֹר הָעוֹלָם בָּא לְיַדֵי תְּקוּנָנוּ, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ, כִּי כָּל הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל הוּא לְעַבְדָּא וּלְמַעֲשֵׂה,

להוריד את השכינה בזה העולם, ולגלות ולפרסם לכלם, איך שבכל דבר יש גלוי אלקות, כי כל העולם כלו הוא פסוי לאלקותו יתברך, ובשביל זה כל-כף קשה להתקרב אל רבנו ז"ל, כי עושה את כל דבר פשוט וכו', ודרך האדם לחפש אחר חכמות וגדלות וכו' וכו', ולהפוך — דעת רבנו ז"ל היא להלביש את עצמו בלבושים מלבושים שונים, עד שהכי נמוך והכי ירוד גם-כן ישיג השגות אלקות, שזו המדרגה הכי עליונה, להוריד את האורות הנחצצחות, אורות העליונים, עד שקטני ערך כמונו ופחותים כמונו, גם-כן יהיו לנו השגות אלקות (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל').

והנה בזה שאפה כותב לי, שאפה לומד עם אברכים מדברי רבנו ז"ל, מה אמר לך, ידידי היקר! אין למעלה מזה, והשמחה שיש לי מזה, אין אפה יכול לתאר ולשער, כי אצלי הולך בחיים לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בכל העולם כלו, ואם אני רואה או שומע שיש איזה אברך בעולם המגלה ומפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם — זו שמחתי וזו נחמתי וכו' וכו', כי אורו של רבנו ז"ל מכרח לכבש את העולם, כי בזה תלויה כל גאולתנו.

אודות שאלתך בענין משיח, ידועה שיחתו הקדושה של רבנו ז"ל שאמר: ידברו מענין המשיח והנה הנה הוא פה... מה פרושו? כי באמת רבנו ז"ל אמר: מה ההפרש ביני לבין משיח? אלא אצלי עדין יש בחירה, ואצל משיח לא תהיה בחירה, זאת אומרת, שרבנו ז"ל הוא שרש נשמת משיח, והגלוי של רבנו ז"ל הוא הגלוי של עתיק, ששם אין שום לבושים, ועל-כן תורתו של רבנו ז"ל היא אורייתא דעתיקא סתימאה, דעתידא לאתגליא לעתיד לבוא לכלם, ושם הוא הפשטת כל הלבושים, שאין שם שום לבוש, ורואים אלקות עין בעין בעיני הבשר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לג); אך מי שיבצע את זה בפעל ממש, להוריד את למודו של רבנו ז"ל בזה העולם, הוא יהיה המשיח, ואין לנו להתבלבל מדברים כאלו, כמו שאמר הרמב"ם בפרוש, אשר בענינים אלו אנחנו לא יודעים וכו', ולכן מה ולמה לבלבל את עצמו בענין משיח איך יהיה ומה יהיה וכו' וכו', אשר מחקירות אלו לא בא שום דבר וכו' וכו', ובפרט

שְׁאֲנַחְנוּ רוּאִים לְאַחֲרוֹנָה, שְׁבָאוּ לְיַדִּי קַלְקוּלִים וְרַעוֹת גְּדוּלוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וּמִי יוֹדֵעַ לְעוֹד מַה יִּבְיֵאוּ הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ וְכוּ', וְכוּ', כִּי אִסּוּר לְתַפֵּס אָדָם וְלוֹמַר שֶׁהוּא מְשִׁיחַ... כִּי הַהִכָּרַח לְמוֹת, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְעַקֵּר פְּסוּק מִהַתּוֹרָה, כִּי עֶפְרַת אֶתָּה וְאֵל עֶפְרַת שׁוּב, וְעַל-כֵּן לֹא שִׁיף לֹאמַר עַל אָדָם שֶׁהוּא חַי לְעוֹלָם, אִין דְּבַר כְּזֶה, אָדָם צָרִיף לְמוֹת וְכוּ' וְכוּ', וּכְבָר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יב), שֶׁכָּל אֵלּוּ שֶׁהוֹלְכִים עִם חֲכָמוֹת לְבִסוּף נוֹפְלִים וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן כָּל עֲנִין רַבֵּנוּ ז"ל הוּא תְּמִימוֹת עֲמָקָה, עֲמָק עֲמָק מִי יִמְצָאנוּ, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — הָעֲנִין שֶׁל הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, הִיא הִיא הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיּוֹנָה, שֶׁבְּאֵמֶת הַמְּלָכוּת הִיא הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁצָּרִיכִין קֹדֶם לְסַלֵּק אֶת דַּעְתּוֹ וְחֻכְמָתוֹ לְגַמְרֵי, וְלִידַע שֶׁאִין יוֹדְעִים כָּלֵל, לְהֶאֱמִין בְּתְּמִימוֹת וּבְכַפְּשִׁיטוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּפִּי שֶׁמְקַבְּלִים מִהִסּוּד — שֶׁהוּא הַצְּדִיק, עֲצוֹת — שֶׁהֵן גִּצַּח וְהוּד, אִיף לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא בְּתַפְּאֲרַת, וְעַקֵּר הַלְּמוּד צָרִיף לְהִיּוֹת לִידַע עִם דַּעַת אֲמִתִּית, אֲשֶׁר כָּל מְאֲרַעוּתָיו הֵם לְטוֹבָתוֹ, הֵינּוּ שֶׁחֲסֵד וּגְבוּרָה בָּאִים מִדַּעַת הָעֲלִיּוֹן, וְאֵל זֶה זוֹכִין עַל-יַדִּי חֲכָמָה וּבִינָה שֶׁהֵם הַמַּחֲזִין — הַתְּבוּנָנוֹת, וְאַחֲרֵיכֵן זוֹכִין לְהַגִּיעַ אֶל רַעוּא דְרַעוּיִן, רַצוֹן שֶׁבְּרַצוֹנוֹת — שֶׁהוּא הַכֶּתֶר, וְאִז מִתְחִיל עוֹד פַּעַם עֲנִין הַמְּלָכוּת, לְסַלֵּק אֶת כָּל הַחֲכָמוֹת לְגַמְרֵי, שֶׁאִין יוֹדְעִים שׁוּם דְּבַר, רַק מְאֲמִינִים בְּתְּמִימוֹת וּבְכַפְּשִׁיטוֹת, וְעוֹד פַּעַם מִתְקַשְּׂרִים אֶל הַצְּדִיק יִסּוּד עוֹלָם, וּמְקַבְּלִים מִמֶּנּוּ עֲצוֹת שֶׁהֵם גִּצַּח וְהוּד — אִיף לְהַכְּנִיס אֶת עֲצֻמוֹ בְּיוֹתֵר בְּלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁהוּא בְּתַפְּאֲרַת, וּלְקַבֵּל אֶת הַדַּעַת הָאֲמִתִּית, הַדַּעַת הָעֲלִיּוֹן, שֶׁחֲסֵד וּגְבוּרָה הֵם אֶחָד. וְאֵל זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ, אֲלֵא עַל-יַדִּי חֲכָמָה וּבִינָה, שֶׁהִיא הַתְּבוּנָנוֹת, וְעַל יָדָם זוֹכִין אֶל רַעוּא דְרַעוּיִן, רַצוֹן שֶׁבְּרַצוֹנוֹת, לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְהַשְׁתַּוְּקוּת גְּדוּלָּה, וְלִצְעָק: הוּי, הוּי, מְלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים, שֶׁמֶשֶׁם בָּא רַבֵּנוּ ז"ל מִבְּחִינַת עֲתִיק, וּכְפִי שֶׁאָדָם זוֹכֶה לְהַשְׁתַּוְּקֵק לְזֶה, כִּף עוֹלָה מְעוֹלָם לְעוֹלָם, כִּי כָּל הָעֶשֶׂר סְפִירוֹת הֵן עוֹלָם אֶחָד.

וְהִנֵּה בְּדְבָרִים דְּקִים וְרוּחָנִיִּים אֵלּוּ יֵשׁ הַרְבֵּה לְדַבֵּר, וְאִי אֶפְשָׁר לְהֶאֱרִיף בְּכַתֵּב, וּבְכַפְּרֵט שֶׁאִין הַזְּמַן בְּיַדִּי, אִף מִחֲמַת שֶׁאִנִּי אוֹהֵב

אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאַתָּה מְכַנֵּס אֶת עֲצָמְךָ בְּעֵמֶק דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, לְכֵן פְּדַאי לָךְ לְעֵין הַרְבֵּה בַּמִּכְתָּבִים שְׁכַתְּבָתִי בְּשָׁנִים שְׁעָבְרוּ, הֵינּוּ בְּשָׁנוֹת תַּשְׁל"א וְכו', שֶׁשָּׁם בְּאַרְתִּי הַרְבֵּה דְּבָרִים בְּעֵנִין הַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת שֶׁלָּךְ.

אודות 'אין המקרא יוצא מידי פשוטו', תדע, שְׁבָכָל פְּסוּק וּבְכָל מֵאָמֵר מִמֵּאמְרֵי חו"ל, יֵשׁ בָּהֶם פְּשֻׁט, רְמִז, דְּרָשׁ, סוּד, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, הֵינּוּ פְּשֻׁט — שֶׁכָּךְ הָיָה הַסְּפּוֹר, עִם כָּל זֹאת יֵשׁ בְּזֶה גַם רְמִז — שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַמֵּז לוֹ רְמִזִּים בַּסְּפּוֹר, וְכֵן יֵשׁ דְּרָשׁ — שְׂיֻכּוּלִים לְדָרֵשׁ כָּל מִינֵי דְרָשׁוֹת מֵהַסְּפּוֹר, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל הוּא הַסּוּד, שְׁבּוּדָאֵי יֵשׁ סוּדוֹת בְּכָל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, וְהִנֵּה הֵם כְּנֻגַד הָאַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת: פְּשֻׁט הוּא בְּעִשְׂיָה, רְמִז הוּא בִּיצִירָה, וְדָרֵשׁ הוּא בְּבְרִיאָה, וְסוּד הוּא בְּאַצִּילוֹת, וְהַעֲנִין שֶׁל 'אין המקרא יוצא מידי פשוטו' הוּא פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, לֹא מִבְּעֵינֵי פְּסוּקִים, שֶׁכָּךְ הָיָה, וְאִף שְׁאַנְחֵנוּ לֹא יְכוּלִים לְהַבִּין אֶת זֶה, אֲבָל זֶה בְּמִצִּיאוֹת כָּךְ הָיָה, כְּמוֹ-כֵן בְּמֵאמְרֵי חו"ל כָּךְ הָיָה הַסְּפּוֹר, וְאִף שִׁישׁ גְּדוּלֵי עוֹלָם שֶׁדָּרְשׁוּ אֶת זֶה בְּדֶרֶךְ רְמִז, דְּרָשׁ, סוּד, וְהָיָה הַרְבֵּה שְׁאַמְרוּ שֶׁזֶה לֹא יְכוּל לְהִיֹּת בְּפְשֻׁט, הַיּוֹם כְּשֶׁהַטֵּכְנֹלוֹגְיָה כָּל-כָּךְ מְפַתַּחַת, רוֹאִים אִיךָ שֶׁהַכֹּל הָיָה יְכוּל לְהִיֹּת אֲפֹלוּ בְּפְשֻׁט, כְּמוֹ בִּיצִיָּה שְׁנִפְלָה וְהַחֲרִיבָה כָּרֶךְ שְׁלֵם וְכו', הַיּוֹם רוֹאִים אֶת זֶה בְּחוּשׁ, שִׁישׁ פְּצָצָה שְׂיֻכּוּלָה לְהַחֲרִיב עִיר שְׁלֵמָה, אוֹ עַל-יַדֵּי הַזֹּזוֹת הַקְּלָמוֹס נִחְרְבוּ כְּמָה וְכְמָה כְּרָכִים, וְרָאוּ אֶת זֶה בְּחוּשׁ, עַל-יַדֵּי שֶׁהָיָה רָשַׁע אֲרוּר, וְחַתָּם שְׁצָרִיכִים לְהִרְגַּל כְּמָה וְכְמָה עֲרֹוֹת, וְהִרְגוּ, וְעוֹד הַמּוֹן דְּבָרִים שִׁישׁ בְּתוֹךְ הַטֵּכְנֹלוֹגְיָה, שֶׁהַיּוֹם רוֹאִים אֶת זֶה וּמְבִינִים אֶת זֶה, אֲשֶׁר פַּעַם לֹא הִבִּינוּ, הִנֵּה בְּזִמְנֵי רַבְּנוּ ז"ל עוֹד אֲפֹלוּ לֹא חָלְמוּ מֵאַוִּירוֹן, וְרַבְּנוּ ז"ל עוֹד אָז נִבְּא, שֶׁפַּעַם יִהְיֶה כָּלִי כְּזֶה, שְׂיֻכּוּלוּ לְנִסְעַ בְּאַוִּיר וְכו', וְהָיָה הַכֹּל בְּצָחוּק, וְהַיּוֹם הַכֹּל מְפַתַּח, וְרוֹאִים שְׂיֻכּוּלִים לְנִסְעַ מִמְּקוֹם לְמְקוֹם דֶּרֶךְ אֲוִירוֹנִים וְכו' וְכו'. וְכֵן יֵשׁ דְּבוּר מִרַבְּנוּ ז"ל, שְׁאַפְלוּ שְׁאַדָּם יִהְיֶה בְּסוֹף הָעוֹלָם, יִהְיֶה יְכוּל לְהַגִּיעַ לִירוּשָׁלַיִם וְלִשְׂאֵל עֲצָה מִמְּשִׁיחַ, וְעוֹד לְחַזֵּר וְלְתַפֵּס אֶת זְמַן הַתְּפִלָּה בְּמִדִּינָתוֹ... וְהַיּוֹם רוֹאִים, שֶׁעַם חֲלָלִית יְכוּלִים לְעַבֵּר בְּשִׁלְשֵׁת רְבַעֵי שָׁעָה אוֹ פָּחוֹת מִזֶּה

אָשֶׁר כב קכא בַּנְחַל קפז

את כל כּדור העוֹלָם וכו', וְכֵן אָמַר פֶּעַם רַבְּנּוּ ו"ל בְּהִיּוֹתוֹ בְּאוֹמֵן בְּסוּף יָמָיו, שְׁעוֹד יוֹכְלוּ לְהִתְפַּלֵּל וְתִיקֵין בְּאוֹמֵן, וְלֹאֲכַל אַרוּחַת צְהָרִים בִּירוּשָׁלַיִם. וְהָיָה ר' אַבְרָהָם בְּר' נַחֲמָן ו"ל תָּמִיד חוֹזֵר עַל שִׁיחָה זו, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו חָשְׁבוּ שְׁיָרֵד מִדַּעְתּוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן... וְהַיּוֹם אֲנַחְנוּ רוֹאִים, שֶׁסֶף הַכֹּל לְנִסְעַ מְאוּמָן עַד יְרוּשָׁלַיִם, לֹא לֹקֵחַ יוֹתֵר מִשְׁלֹשׁ שְׁעוֹת וְכִדּוּמָה כָּל מִינֵי עֲנִינִים, שֶׁפֶּעַם לֹא הָיוּ מוֹכִינִים בְּשִׁכְלֵ אֲנוּשֵׁי, וְאֲנַחְנוּ רוֹאִים אֵת זֶה הַיּוֹם אֵיךְ שֶׁנִּתְקַיַּם, וְלֹכֵן בְּכֹל מְאֹמֵר אֵין הַמְקַרָּא יוֹצֵא פְּשׁוּטוֹ, כִּי הוּא מִמֶּשׁ, וְאֶפְלוּ שֵׁישׁ דְּבָרִים שֶׁעֲדִין אֵין אֲנַחְנוּ מְכִינִים אוֹתָם, אֲבָל כְּפִי הַטְּכָנוֹלוֹגְיָה שֵׁישׁ הַיּוֹם בְּעוֹלָם, כְּבָר נִתְקַיַּם וּמִתְקַיַּם וְיִתְקַיַּם, כִּי דְבָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים נֹאמְרוּ בְּרוּח־הַקֹּדֶשׁ נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, וְאֵיךְ שֶׁגְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל, כְּבוֹדָם בְּמִקּוֹמָם מִנַּח, לֹא הִבִּינוּ אֲזַי שֶׁיּוֹכֵל לְהִיּוֹת דְּבָר כְּזֶה, אֲבָל הַיּוֹם רוֹאִים שְׁזָה בֵּן כֶּף.

בְּעֲנִין רוּח־הַקֹּדֶשׁ, כְּדָאֵי לְלַמַּד הַרְבֵּה בְּשַׁעֲרֵי הַקֹּדֶשׁה מְהֵרָב חַיִּים וְיִטְאֵל, וְשֵׁם תְּבִין שֵׁישׁ מְדַרְגָּה לְמַעְלָה מִמְּדַרְגָּה, וְהַפְּלֵל הוּא, כְּשׁוֹזֹכִין לְטַהַר אֵת מַחְשַׁבְתּוֹ אֲזַי הוּא דְּבוּק בְּחֵי חַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְנִשְׁפָּע עָלָיו אוֹר מְלַמְעָלָה, עַד שֶׁהוּא מְבִין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר.

אוֹדוֹת הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנּוּ ו"ל, תְּאֲמִין לִי, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, לְמִדְתֵּי בְּכָל הַסְּפָרִים, וּבַפְּרָט בְּסִפְרֵי חִב"ד שֵׁישׁ בָּם וְכו', וְעַל זֶה בָּנוּ יְסוּדוֹת גְּדוּלִים וְאֲרָכִים וְדְרוּשִׁים נִפְלָאִים, אֵיךְ הֵם בְּדֶרֶךְ כָּלֵל בְּאֲרִיכוֹת גְּדוּלָה, עַד שְׁזָה בְּכָלֵל לֹא שִׁיף לְהִמּוֹן עִם מֵרֵב הָעֵמֶק שֶׁבְּדָבָר. וְרַבְּנּוּ ו"ל מְלַבִּישׁ אֵת זֶה בְּלִשׁוֹן פְּשׁוּט כְּזֶה, עַד שֶׁאֶפְלוּ הִכֵּי גְרוּעַ וְהִכֵּי יְרוּד מִשִּׁיג אֵת זֶה.

וַיֵּשׁ עוֹד הַרְבֵּה לְדָבָר מֵהֵם, אֲשֶׁר קָשָׁה עַל פְּנֵי הַכְּתָב.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זְכָנִי עִם פְּרוּשׁ עַל הָעֵץ חַיִּים וְהַפְּרִי עֵץ חַיִּים וְעַל שְׁאָר כְּתָבֵי הָאֲרִיז"ל, יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִבּוֹא הַיּוֹם, וְאוּכַל לְהַדְּפִיסוֹ, וְהַלְבִּשְׁתִּי אֵת זֶה בְּלְבוּשׁ פְּשׁוּט, כִּי עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת הוּא שֶׁגַּם הַרְחוּקִים יִתְקַרְבוּ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִהְיֶה לָהֶם הַשְּׁגָה בְּהַשְּׁגוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

קפח אֲשֶׁר כב קכב בַּנְחַל

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְח אֶת עֲצָמָךְ עִם כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שְׂיִש בָּךְ,
וְרְאֵה לְקָרֵב בְּגִי-אָדָם לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה טוֹב לָךְ כָּל
הַיָּמִים.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר מִפְּנֵי הַטְרָדָה, רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב בְּכָל שָׁבוּעַ,
וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי, וְתִמְשִׁיף לְקָרֵב רְחוּקִים אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-פִּי
דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל.

הַמְאַחַל לָךְ פֶּסַח פֶּשֶׁר וְשִׁמְח...
...

כב קכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ג' נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה מִמָּה שֶׁקָּרָה בְּעֵינַי הַגֵּט וְכו', רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ מֵאֵד,
וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִתְחַתֵּן מִה שְׂיִוִּתֵּר מֵהַר, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמָךְ מִשׁוּם
דְּבָר שְׁפָעוּלָם. וְאוֹדוֹת הַבְּזִיוֹנוֹת שֶׁסְבַלְתָּ בְּשִׁבִיל רַבְּנוּ ז"ל, הַכֹּל
יִהְיֶה לָךְ לְתַקוּן נִפְלָא, וְאֵל תִּצְטָעֵר כָּלֵל.

אוֹדוֹת תְּשׁוּבָה וְכו', רַבְּנוּ ז"ל הֶחֱלִיף הַכֹּל עַל בְּזִיוֹנוֹת, כִּי
תִכְּף-וּמִיד כְּשֶׁאָדָם מִקְבֵּל בְּזִיוֹנוֹת, אֵינּוּ צָרִיף לְהִתְעַנּוֹת כָּלֵל, וְעַל-כֵּן
הָיָה טוֹב מֵאֵד, שְׂיִהְיֶה מִמְזַכֵּי הַרְבִּים, שְׂיִפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְאִם
יִחַטֵּף בְּזִיוֹנוֹת — זֶה יִהְיֶה תַקוּנוֹ. וְאִסוּר לְבַלְבֵּל עֲצָמוֹ כָּלֵל, כִּי הַכֹּל
הָיָה בְּשׁוּגָג, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּבְשֹׂר לִי תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד מְשֻׁנּוּת, שֶׁהוּא אוֹתִיּוֹת נְשֻׁמָּה,
וְתִזְכֶּה לְזַכֵּךְ אֶת נְשֻׁמָּתְךָ, וְתִבְשֹׂר לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמְאַחַל לָךְ בִּרְכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...
...

כב קכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ג' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל — בֵּין
בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וּכְכֹל שְׂאָדָם יוֹתֵר בְּשִׂמְחָה, כֵּן זוֹכֵה לְהַמְשִׁיךְ
עַל עֲצָמוֹ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת בְּגִשְׁמֵיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְנִתְרַחֵב דַּעְתּוֹ וּמְחוּ,
וַיּוֹצֵא מִכָּל מִינֵי צְמֻצוּמִים, וְזוֹכֵה לְהַכְּלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

נָא וְנָא אֵל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמְךָ בְּשׁוּם בְּלָבוּל שְׁבַעוּלָם, וְאִף שְׂאֲנֵי
יִוָּדַע שְׁזָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָךְ, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִין לַעֲבֹד עַל עֲצָמוֹ
לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם, וְלֹא לִפְלֵ בְּדַעְתּוֹ מִשׁוּם דְּבָר
כָּלֵל, וְדִיָּקָא עַל-יְדֵי-זֶה יִצְלִיחַ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת דְּרַכְךָ תָּמִיד.

כָּכֵל שְׂתַהֲיֶה בְּשִׂמְחָה, כֵּן תִּזְכֶּה לְשִׂמְחָה גַם אֶת אֲשֶׁתְךָ,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ עַל-יְדֵי מַדַּת הַשְּׂמֵחָה, שְׁלֹא תִתְבַּלְבֵּל
כָּלֵל. כִּי הָאָדָם צָרִיךְ תָּמִיד לְהִשְׁתַּוְּקֶק רַק לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְלְהִתְעַלּוֹת יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּרוּחָנִיּוֹת, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן אָסוּר לִפְלֵ בְּדַעְתּוֹ
כָּלֵל, אֲפֹלוּ שְׂיַעֲבֹר עָלָיו מֵה שְׂיַעֲבֹר, אָסוּר לִפְלֵ בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, וְאִז
כְּשִׁחֲזַק וְאִמְיִץ בְּדַבָּר זֶה, יִצְלִיחַ דְּרַכּוֹ תָּמִיד.

הַכָּפֵל הַדְּבָר, רְאֵה לַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְאִז טוֹב לָךְ
כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתְךָ בְּעֶנְיֵן בְּנֵךְ, טוֹב מְאֹד שְׁהִילָד יִלְמַד אִיִּדִישׁ

קצ אֲשֶׁר כב קכד בַּנְחַל

דִּיקָא, כִּי זֹו שְׁפַת הָאֵם שְׁלָנוּ, וְהִיא שְׁפָה מְקַדְשֶׁת מְכַל הַדְּוֹרוֹת שֶׁל אַבּוֹתֵינוּ וְרַבּוֹתֵינוּ מְדוֹר דּוֹר.

אוֹדוֹת תְּפִלִּין דְּרַבְּנֵנוּ תָּם, בּוֹדָאי טוֹב מְאֹד, שְׁתַּנְיַח תְּפִלִּין עַל-פִּי שֵׁיטַת הָאָרִיז"ל, וְכֵן בַּעֲנֵן הַתְּפִלָּה, יְדוּעִים דְּבָרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, שְׁלֹא הַסְּכִים לְהַחֲלִיף אֶת גִּסַּח הַתְּפִלָּה, אֲלֵא כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִתְּפַלֵּל כְּפִי הַגִּסַּח שְׁלוֹ.

כב קכד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ג' גִּיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

שְׁלַחְתִּי לָךְ הַבְּקָר הַתְּקוּן שְׁשֵׁאלָתָ, הָאֵם קִבַּלְתָּ וְהַבְּנַתָּ? ! מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ אִם אֶפְשָׁר לְהוֹצִיא עוֹד הַשְּׁבוּעַ עֵתוֹן מִסְּפֶר 88, כִּי מְאֹד נֶצְטָרֵךְ עַל קַדָּם הַפִּסַּח דִּיקָא. תְּהִלָּה לְאֵל, "אֲשֶׁר בַּנְחַל" יוֹצֵא כָּל-כֶּף יָפָה, מִמֶּשׁ פָּאָר וַיִּפִּי וְהַדְּוִיר גַּפְלָא, חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ וְלֹא לְהַפְסִיק כָּלֵל, כִּי הַרְבֵּה בַּעֲלֵי תְּשׁוּבָה וּבַעֲלֵי עֲבוּדָה בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְּבַרַךְ יִהְיוּ גַעֲשִׂים עַל-יְדֵי סְפָרִים אֱלוֹ, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְכֶם, שְׁיֵשׁ לָכֶם חֵלֶק בַּעֲבוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֹּו.

הַמְּצַפָּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

חֲזַרְתִּי מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל עֲגִף וַיִּגַּע, יִתֵּן לִי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כַּחוֹת בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת לְגַמֹּר מֵהַשְּׁתַּחֲלָתִי.

נָא לְבַרֵּר אִם ... הַגִּיעַ כְּבָר הַבִּיטָה, וְאִם יִגִּיעַ שְׁיִוְדִיעַ לִי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר עִמוֹ בַּעֲנִיגֵי הַקְּהֵלָה, רְאֵה לְמִסֹּר אֶת הַזְּמָנוֹת הַמְּצוּוֹת לְאַחִיךָ, כִּי כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ מְחַכִּים עַל זֶה.

כב קכה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויקרא, ד' ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חסדי השם יתברך, שאנו זוכים לשמש את רבנו ז"ל, כי מה ישאר מאתנו? רק תורה ותפלה ושיחה בינו לבין קונו. והעולה על הכל — השמוש שזוכים לשמש את רבנו ז"ל. וכמו שאמר פעם רבנו ז"ל: "אם אני איני איש כשר, לכל הפחות חברי יהיה איש כשר". והפליג מוהרנ"ת ז"ל מאד מאד בדבור זה. ועל-כן ראה להחיות עצמך עם הדבור הזה, שאתה זוכה ומזכה את הרבים בזכות כזו, שאי אפשר לשער ולתאר כלל.

נא ונא ראה להתחזק אתה ואשתך על גדל זכותכם בזכות הרבים, העקר אל תפנסו בלחץ, אם לא יצא איזה ספר לפני פסח — מה בכך? יהיה אחר פסח, העקר שיהיה יפה (רק את העתון כדאי להדפיס תכף-ומיד, כי מדובר מפסח, ודברתי עם ... והוא מוכן לקחת את כל העתונים שנשארו אצלך, והוא חדוש בדבר זה, ומכניס את זה אצל כלם, וזה בונה מאד מאד את התדמית שלנו בעיני העולם).

מה אמר לך! אנו צריכים ישועות גדולות ממנו יתברך, שישמר אותנו מהסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו, שעושה עכשו בג"צ נגדנו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהפעם תהיה לו מפלה כזו, שפכר לא יוכל לקום, כי פלו כל הקצים, וכבר אי אפשר לי לסבל יסורים כאלו, ממש איש סדום, ימח שמו.

אודות השיחה של סדום בשיחות-מוהרא"ש, זו ממש שיחה נפלאה עד מאד, ואשרי ר' ... שכתבה, ואין בזה שום אי הבנות,

קצב אָשֶׁר כב קכו בַּנְחַל

אֲדַרְבֵּה צְרִיכִים לְהַבִּין אֶת הַקָּשֶׁר, וְזֶה נִפְלֵא עַד מְאֹד, אֵין מֵה
לְהוֹסִיף וּלְפָרֵשׁ, צְרִיכִים רַק לְעֵין בְּהֵם.

נָא וְנָא אֵל תִּכְנֹס בְּלִחָץ, וְתִדְפִיסוּ בְיַחַד עִם "אָשֶׁר בַּנְחַל", חֲלֹק
'י, אַחַר הַפֶּסַח, לְעֵת עֵתָה שְׂאֲשַׁתֶּף תִּכְיִן עוֹד קִבְצִים, וְאֲנִי בֵין כּוֹף
מְגִיחַ, וְהֵם כָּל-כּוֹף יָפִים, מִמָּשׁ פָּאָר וְיָפִי.

תִּכְתֹּב לִי מֵה שְׁלוֹם ... כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטָּעֵר מִמֶּה שְׁקָרָה
לוּ, תִּשְׁאֵל לְשִׁלוּמוֹ בְּשָׁמַי, הָאֵם יֵשׁ לוֹ יִסּוּרִים?

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּדֶּה, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר וַיִּקְרָא, ה' גִּיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזֹּק אֶת עֲצָמְךָ עֲכָשׁוּ קִדְּם חַג הַפֶּסַח, וְתִשְׂמַח מְאֹד מְאֹד
עִם הַמְּצוּוֹת שְׂאֲנוּ הוֹלְכִים לְקַיִם, לְבָעַר אֶת הַחֲמִץ מֵאֲתָנוּ, שֶׁהוּא
הַפֶּעַס וְהַעֲצָבוֹת וְהַדְּבָאוֹן וְהַמְרִירוֹת וְהַקְּשִׁיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת וְכוּ' וְכוּ',
וְאֲנוּ הוֹלְכִים לְאָכַל מִצֵּה, שֶׁהוּא הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, הַשְּׂמִיחָה,
וְהַחֲדוּדָה וְכוּ' וְכוּ', אָשֶׁר בְּאֵמֶת רְאוּי לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל לְשִׂמְחָה מְאֹד
מְאֹד כְּשֶׁבָּאִים יְמֵי גִיסָן, שְׂאֵז הֵם יְמֵי תְּשׁוּבָה, כַּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ
ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֲלֹק א', סִימָן מט). וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה, שְׂאֲנוּ מִתְּחַרְטִין
עַל חֲמוּץ הַמֶּחֱ שֶׁהָיָה לָנוּ כָּל הַשָּׁנָה, שְׂלֵא שְׂמֵרְנוּ אֶת הַמֶּחֱשֶׁבֶה,
עַד שֶׁבָּאֵנוּ לְיַדֵּי הַרְהוּרִים רְעִים וְכוּ', שְׂזֵה גֵרָם לָנוּ עֲבֻרוֹת, רַחֲמֵנָא
לְצֻלָּן וְכוּ', וְלִכְּן כָּל עֲבוֹדַתְנוּ צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּיַמֵּי גִיסָן הַקְּדוּשִׁים —
לְבַטֵּל אֶת הַחֲמִץ, שֶׁהֵם הַרְהוּרִים רְעִים מֵאֲתָנוּ, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְמַחִין
קְדוּשִׁים, מַחִין עֲלִינוּנִים, שֶׁהוּא סוּד הַמִּצֵּה וְהָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה.

נָא וְנָא רְאֵה 'לְגַנְב' עֵתִים לְתוֹרָה, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם קִצְת מִקְרָא,
קִצְת מִשְׁנָה, קִצְת גְּמָרָא, קִצְת מְדָרְשׁ, קִצְת שְׁלַחַן עֲרוּף, קִצְת סִפְרֵי

אָשׁר כב קכז בַּנְחַל קצג

רַבְנוּ ו'ל, קִצַּת זֶהר, וקִצַּת תְּקוּנִים, וּבְכָל יוֹם יִהְיֶה אֶצְלָךְ חֹק וְלֹא יַעֲבֹר אֵינָה שְׁעוֹר קָטָן מִהַשְׁעוּרִים הַנ"ל, וּמַעַט מַעַט מִצְטָרֵף לְחֶשְׁבוֹן גְּדוּל, וְאֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד יִקָּר תּוֹרָה, וְכֵן 'תִּגְנַב' זְמַן עַל שִׂיחָה בִּינְךָ לְבִין קוֹנֵךְ, שְׁתִּשִּׁיחַ וּתְסַפֵּר אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

נָא וְנָא תִשְׁמֹר עַל זְמַנֵּי הַתְּפִלָּה, וְתִתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית, מִנְחָה וּמְעִרִיב מִתּוֹךְ הַסְדוּר דִּיקָא וּבְמַנְיָן, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְשִׁיף עָלֶיךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְךָ דְבַר שְׁבַמְנִיָן, הֵינּוּ פְּרֻנְסָה בְּשַׁפְעָה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג פֶּשֶׁר וְשִׁמְחָה...

כב קכז

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְר וַיִּקְרָא, ה' גִּיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

בְּאֵתִי לְבָרֵךְ אוֹתְךָ בְּכַרְכַּת חַג פֶּשֶׁר וְשִׁמְחָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִזְכוּת הַמְּסִירוֹת גִּפְשׁ וְהַנְקִיּוֹן שֶׁהַכְּנִסְתָּ בְּתוֹךְ הַבַּיִת, שְׂיַעֲלֶה וַיְבוֹא וַיִּהְיֶה לְרִצּוֹן לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, וּכְמוֹ שֶׁהָיָה רְגִיל הַרַב הַקְדוּשׁ מִבְּאֲרְדִּיטְשׁוֹב זִי"ע לּוֹמֵר, שְׂאוֹתֶם הַמְּלֹאָכִים הָעוֹלָיִם בְּתַקִּיעַת שׁוֹפָר, שֶׁהֵם הַמְּלֹאָכִי זְכוּת לְעַם יִשְׂרָאֵל, אוֹתֶם הַמְּלֹאָכִים עוֹלָיִם מִהַנְקִיּוֹן וְהַטְרָחָה שְׂיִשׁ לַנְּשׁוֹת יִשְׂרָאֵל קִדְּם חַג הַפֶּסַח. וְעַל-כֵּן שְׂיַעֲלוּ אֵלָיו הַמְּלֹאָכִים לְמַעַלָּה, וַיִּלְמְדוּ זְכוּת עָלֶיךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ כַּחוֹת לְגִדּוּל וּלְחִנּוּף אֶת הַיְלָדִים בְּנִקְל, וְתִהְיֶה לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

נָא וְנָא אַל תִּשְׁכַּחֲי לְבַקֵּשׁ וּלְהַתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שְׂאֵת צְרִיכָה בַּעֲת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, שְׂאֵז הוּא עֵת רִצּוֹן גְּדוּל לְאִשָּׁה בְּשִׁמְיִם, וְהִיא יְכוּלָה לְפַעַל אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שְׂהִיא צְרִיכָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂיִהְיֶה לְךָ מִכָּל טוֹב.

בְּנַחֵל

כב קכח

אֲשֶׁר

קצד

הַעֲקֹר הַגִּילִי אֶת עֲצָמָיו לְהִיּוֹת סִבְלָנִית גְּדוּלָה, וְאִז תִּרְאֵי אֶת
גְּדֹל הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה לָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כב קכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' גִּיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְקָרִים עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזֹּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיֹתֵר עִם מִדַּת
הַשְּׂמִיחָה, אֲשֶׁר מְאֹד מְאֹד הִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל עַל מַצּוֹת הַשְּׂמִיחָה יוֹתֵר
מִהַכֹּל, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בִימֵי גִיסָן, צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד לֹא
לְהַחֲמִיץ אֶת הַמֶּחַ בְּקִשּׁוֹת וּבִסְפָקוֹת עֲלֵינוּ יִתְבָּרַךְ, אֲלֵא עֲלֵינוּ
לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמֵנוּ בְּאֶמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ
וּלְהוֹדִיעַ, אֲשֶׁר בְּכֹל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאִין אָדָם
נוֹגַע בָּמָה שְׂמוּכָן לְחַבְרוֹ אֶפְלוֹ כְּמֵלֵא נִימָא (יומא לח.), וְאֶפְלוֹ רִישׁ
גְּרַגְוִתָא מִן שְׂמִיא מוּקְמִינָן לִיה (בְּרִכּוֹת נח.), אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת
עֲצָמֵנוּ רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִיךָ שֶׁהוּא יוֹלִיךְ עִמָּנוּ כָּךְ יִהְיֶה,
לֹא לְהַתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, זֶה הִיסוּד וְהַעֲקָר בְּדַעַת רַבֵּנוּ ז"ל — רַק
לְדַבֵּק אֶת עֲצָמֵנוּ תָּמִיד בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִז נִחְיֶה בְּעוֹלָם הַחַרוּת, שֶׁהוּא
סוּד מַצָּה.

נָא וְנָא רְאוּ עֲכָשׁוּ בֵּין הַזְּמַנִּים לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד עַל הַיְלָדִים,
שְׁלֵא יִסְתַּוְבְּבוּ עַל הַרְחוּבוֹת, וְהִיָּה טוֹב מְאֹד שֶׁיַּעֲשׂוּ הַהוֹרִים תּוֹרְנוֹת
בְּמִשְׁךָ כָּל הַיּוֹם לְהַחֲזִיק אֶת הַיְלָדִים בְּאִיזוֹ צוּרָה שְׂרֵק לֹא תִהְיֶה —
אִם בְּלִמּוּד וְאִם בְּמִשְׁחָקִים וְכוּ' וְכוּ', הַעֲקָר שְׁלֵא יִלְכוּ בְּטֵל, כִּי

אָשֶׁר כב קכט בַּנְחַל קצה

צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל הַיְלָדִים מִפְּנֵי אֲוִירָה חֲלוּנִית וְכוּ', וְכֵן מְזַהְרִים כָּל הַמְחַנְכִים בְּעֵרֹת הַגְּדוּלוֹת, שְׁצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר בְּבֵין הַזְמָנִים עַל הַיְלָדִים, וְלִהְתְּעַנְיִין אִיפֹה הֵם הוֹלְכִים? וְלָמִי הֵם מִתְחַבְּרִים? וּמָה הֵם עוֹשִׂים? וְאַל יִהְיֶה דְבָר זֶה נֶקֶל בְּעֵינֵיכֶם, כִּי הֵם הַיְלָדִים שְׁלָכֶם.

זָכְרוּ הַיִּטֵּב, אָשֶׁר אֵין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם אֲלָא עַל הַכָּל פִּיהֶם שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן, וְעַל-כֵּן כְּדָאֵי לְלַמֵּד עִמָּהֶם בְּכָל יוֹם אֲפִלוּ קִצָּת, שְׁלֹא יִתְבַטֵּל הַתְּמִיד, וּבְזָכוֹת הַלְמוּד שְׁלָהֶם, נִזְכָּה לְהַצִּיל אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ.

וּמְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּעַדִּי, וְלַעֲזֹר אֶת הַיְלָדִים שֶׁיִּתְפַּלְלוּ שְׁאֲצַלִּיחַ בְּכָל דְרָכֵי, וְאֲזָכָה לְבֹא וְלִהְתַּגְּוֹר עִמָּכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קכט.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבְּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' גִּיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ מִסְרַתִּי לְ... גְּרוּ יְאִיר, הַגְּהוֹת אַרְבָּעִים עֲמוּדִים, וְנִשְׁאַרוּ אֲצִלִּי עוֹד שְׁלוֹשִׁים, וְאֲשַׁלַּח לָךְ אֶת זֶה עַל-יְדֵי דָאָר, אִם אֲשַׁתָּךְ תִּקְתָּקָה עוֹד, אִתָּהּ יְכוּל לְשַׁלַּח בְּדָאָר וְאֲגִיבָה אֶת הַכָּל. רַק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, כִּי הֵם כָּל-כָּף יָפִים, אָשֶׁר לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֲלָקֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקָרָא, ה' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שְׁלַחְתִּי הַיּוֹם עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, סֵף אֶלֶף וְשִׁבְעִים שְׁקָלִים בְּצִרוּף מְאֹד דוֹלָר בְּעֶבֶר יֵין, שְׁתַּחֲלֵק לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַכְתֵּב לִי אֶת הַחֲשׁבוֹן כַּמָּה אָנִי חַיֵּב לָךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְכָה לַעֲשׂוֹת תְּמִיד צְדָקָה וְחֶסֶד עִם כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, צְרִיכִים רַק לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְלִהְתַּפְּלֵל שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם יִתְבַּטֵּל, כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים, הוּא אֵינוֹ עוֹזֵב אוֹתָנוּ, וּמוֹסֵר עַל יָמִין וְעַל שְׁמָאל, וּבִזְהַר הַקְּדוֹשׁ מוֹכָא, אֲשֶׁר בְּעָרֵב פֶּסַח אֲזִי הוּא זְמַן שְׁחִיטַת הַסֵּמ"ך-מ"ם, כֵּן תִּהְיֶה לָנוּ הַשָּׁנָה הַזֹּאת, שְׁנֵשְׁמַח כְּלָנוּ יַחַד בְּמַפְלֵתוֹ, וְיָרֵם קִרְן מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, וְתִתְגַּלֶּה מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּעוֹלָם.

נָא לְהִתְקַשֵּׁר אֵל ... וְלִשְׁאֵל אוֹתוֹ עַל חֲדָשׁוֹת.

הַמְּאֻחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

חֲלוֹת תַּחֲלֵק רַק עַל שִׁבְתִּי זֶה, וְכַמָּה בְּקַבּוּקֵי יֵין כְּדָאֵי לְתַת עַל פֶּסַח? כִּי אַתָּה כְּבֹר צְרִיף לְקַחַת בְּחֲשׁבוֹן גַּם עַל הַשִּׁבְתִּי הָאֲחֵרוֹנָה שֶׁל פֶּסַח.

כב קלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְקָרָא, ה' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲתָמוּל הַתְּקַשְׁרָה אֵלַי ... וְהִיא רוֹצֶה לְנַדֵּב כְּסֻאוֹת וְשְׁלַחְנוֹת חֲדָשִׁים לְתַלְמוּד-תּוֹרָה, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת עִמָּה בְּקִשְׁרֵי עוֹד הַיּוֹם, וְלוֹמַר לָהּ בְּדִיוֹק כַּמָּה צְרִיכִים לְכָל כֶּתֶה וּלְכָל הַגִּילָאִים וְאֶת הַגְּדֹל,

אָשֶׁר כב קלב בַּנְחָל קצז

וּנְחָל, כִּי הִיא מִתְלוֹנְנֶת, שְׂכָבָר בְּקִשָּׁה כַּמָּה פְּעָמִים, וְלֹא עָנּוּ לָהּ, וְלָכֵן תִּתְקַשֵּׁר אֵלֶיהָ עוֹד הַיּוֹם, כִּי כָל דְּבַר קָטָן שְׂמַגִּיעַ לָנוּ, זֶה מִמֶּשׁ גַּם נִפְלָא, וְלָכֵן יָפֵה שְׁעָה אַחַת קִדְּם.

לְדַעְתִּי, צְרִיכִים לְשָׁמֵר עַל הַיְלָדִים עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים וְאִיפֹה הֵם הוֹלְכִים, כִּי אֲסוּר לְהַנִּיחַ יְלָדִים בְּלִי פְקוּחַ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' גִּיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֲנִי בָּא אֶל קְהַלְתֵּנוּ, וְאֲנִי רוֹאֶה שְׂפוּרִים מִיּוֹם לְיּוֹם וּמִשְׁבּוּעַ לְשְׁבּוּעַ וּמִחֲדָשׁ לְחֲדָשׁ מְכַל הַבְּחִינּוֹת — הֵן בְּחִנּוּף, וְהֵן בְּצַנִּיעוּת, וְהֵן בְּמִדּוֹת וְכוּ' וְכוּ'. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲזַכֶּה כָּבָר לְהַגִּיעַ לְגוֹר אַתְּכֶם בְּיַחַד. אַבְּל אֲנִי צָרִיף עֲדִין אֶת תְּפִלַּתְכֶן, וּבּוֹדָאִי הֵן אֵל כְּבִיר לֹא יִמָּאס, וְתִפְלַת רַבִּים מִתְקַבֵּלַת לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוּלָם, לְהַתְּפַלֵּל בְּצַבּוּר דִּיקָא. כִּי כַּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ח.): אִימְתִי עֵת רִצּוֹן? בְּשַׁעָה שְׂהַצַּבּוּר מִתְּפַלְלִים; וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מַה זֶה תְּפִלָּה בְּצַבּוּר, וְאִילוּ שְׂעִשׂוּעִים יֵשׁ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּשֶׁצַּבּוּר עִם דַּעוֹת שׁוֹנוֹת, מִתְּאַחֲדִים יַחַד וּמִתְּפַלְלִים יַחַד, וּמַה זֶה גּוֹרֵם לְמַעֲלָה, אֲזִי הֵייתֶם רְצִים לְבֵית-הַכִּנְסֶת וּלְבֵית-הַמִּדְרָשׁ. וְכָל הַמִּתְּפַלֵּל בְּבֵית-הַכִּנְסֶת — מוֹחֲלִים לוֹ כָּל עֲוֹנוֹתָיו. וַיַּעַן שְׂתִהְלֵה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ מִנְּיָן רֵאשׁוֹן — וְתִיקִין, מִנְּיָן שְׁנִי — בְּשַׁבַּע, מִנְּיָן שְׁלִישִׁי — בְּשִׁמוּנָה, אִין תְּרוּץ שְׁלֵא יְכוּלִים לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְּיָן, וְאִם

קצח אֲשֶׁר כב קלב בַּנְחַל

באים אֶפְלוּ בְשֶׁעָה תִשַׁע, שִׁיעֲשׂוּ אֹז מִנֵּין מִכָּל הַמְּאֻחָרִים, כִּי מַעֲלַת תְּפִלָּה בְּצַבּוּר — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְחֻכְמֵינוּ קְדוּשִׁים אָמְרוּ (תְּנֵא דְבֵי אֱלֹהֵי רַבָּה, פָּרָק ח'): מִי שֶׁהוּא מְשָׁפִים וּמְעָרִיב לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת וּלְבַתִּי מְדַרְשׁוֹת לְהַשְׁלִים עֲשָׂרָה, עָלָיו הוּא אוֹמֵר: "פְּדָה בְּשָׁלוֹם נִפְשֵׁי". וְכֵן אוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (לְקוּט בְּחֻקְתִּי, רְמֵז תּוֹרַע): מַה הַנְּחָלִים הִלְלוּ בְּגֵי-אָדָם יוֹרְדִים לְתוֹכָם כְּשֶׁהֵם טְמֵאִים וְטוֹבְלִים וְעוֹלִים טְהוּרִים, כִּף בְּתִי כְּנִסְיוֹת וּבְתִי מְדַרְשׁוֹת, בְּגֵי-אָדָם נְכַנְסִים לְתוֹכָם כְּשֶׁהֵם מְלֵאִים עוֹנוֹת, וְיוֹצְאִים מְלֵאֵי מַצּוֹת; כִּי כְּשֶׁבָּאִים לְבֵית-הַכְּנֶסֶת אֵיכָשֶׁהוּ תּוֹפְסִים הַרְבֵּה מַצּוֹת. הִנֵּה עוֹנִים: "אֲמֵן יְהִי שְׁמִיהָ רַבָּה", "קְדֻשָּׁה", ו"בְּרָכוּ". וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (דְּבָרִים רַבָּה, פָּרָשָׁה ז'): כָּל מִי שֶׁעוֹנָה אֲמֵן בְּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכֵה לְעֻנּוֹת אֲמֵן לְעֵתִיד לְבוֹא; וְכֵן אוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (לְקוּט יִשְׁעִיהָ תַכּוּט): אַל תִּקְרָא שׁוֹמֵר אֲמוּנִים, אֲלֵא שְׂאוּמְרִים אֲמֵן, שֶׁבְּשִׁבִיל אֲמֵן אֶחָד שֶׁעוֹנִים רְשָׁעִים מֵתוֹף גִּיהֵנוּם, נִצּוּלִים מֵתוֹכוֹ; וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן קִיט), שְׂאֵין נִמְצָא עוֹלָם הַזֶּה, אֲלֵא — אוֹ גִיהֵנוּם אוֹ גֵּן-עֵדֶן. וְלָכֵן מִי שֶׁנִּמְצָא בְּגִיהֵנוּם שֶׁל הַכְּלִי הַעוֹלָם הַזֶּה, וְעוֹבְרִים עָלָיו צְרוֹת וְיִסוּרִים, מְרִירוֹת וְהַרְפַּתְקָאוֹת, וְעוֹנָה אֲמֵן — נִצַּל מֵהַגִּיהֵנוּם. תִּתְּאָרוּ לְעַצְמְכֶם מַה זֶה לְבוֹא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת עָרֵב וּבִקְרֹ וְצֹהָרִים, וְלָכֵן אַל יְהִיָּה נִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֶה.

נָא וְנָא תִתְּאָחְדוּ יַחַד, וְאַל תִּתְּנוּ שִׁשׁוּעָלִים קְטַנִּים יַחְבְּלוּ אֶת הַכָּרִם הַיְפֵה שְׁלָנוּ, שִׁמְרוּ עַצְמְכֶם מִלִּיצְנִים, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר קִשָּׁה וּמִסְכָּן כְּלִיצְנוֹת. שִׁחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְרוּשָׁלַיִם, בְּרִכּוֹת פָּרָק א'), קִשָּׁה הִיא הַלִּיצְנוֹת, שֶׁתַּחֲלֵתָה יִסוּרִים וְסוּפָה כְּלִיָּה; וְכֵן אוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסָחִים קִיב:), שֶׁהַזְּהִיר רַבְּנוּ הַקְּדוּשׁ אֶת בְּנָיו: אַל תְּדוּרוּ בְּשִׁכְנָצִיב, מִשׁוּם דְּלִיצְנֵי הוּוּ וּמִשְׁכּוֹ לָךְ בְּלִיצְנוּתָא [אַל תְּגוּרוּ בְּעִירַת שְׁכְנָצִיב, שִׁישׁ שֶׁם לִיצְנִים, וְיִמְשְׁכוּ אֶתְכֶם בְּלִיצְנוּתְכֶם]; וְאִם רַבְּנוּ הַקְּדוּשׁ הִצְרִיף לְהַזְּהִיר אֶת בְּנָיו, אֵיךְ אָנוּ צְרִיכִים לְהַזְּהִיר אֶת עַצְמָנוּ וְאֶת יְלָדֵינוּ? ! כִּי קִלְפַת הַלִּיצְנוֹת הִיא הַקְּלָפָה הַכִּי קִשָּׁה, עַד כְּדִי כִף שְׂאוּמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מְדַרְשׁ אַגְדָּה): כָּל אָדָם שִׁישׁ בּוֹ לִיצְנוֹת, אֵין דְּנִים בְּגִיהֵנוּם תַּחֲלָה אֲלֵא הוּא; וְאָמְרוּ (עֲבוּדָה זְרָה יח:):

אָשֶׁר כב קלב בַּנְחֵל קצט

כָּל הַמְתַּלְוֹצֵץ — יִסּוּרִים בָּאִים עָלָיו. וְאָמְרוּ (שם): כָּל הַמְתַּלְוֹצֵץ — מְזוֹנוֹתָיו מִתְמַעֲטִים; וְאָמְרוּ (שם): כָּל הַמְתַּלְוֹצֵץ — נוֹפֵל בְּגִיהוֹנוֹם; לְמַדִּים מִכָּאן, מֵהִי קִלְפַת הַלִּיצָנוּת! וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה לַעֲקֹר מִקְהֵלְתֵנוּ לִיצָנִים, אֵינְנִי רוֹצֵה שְׂיִסְתּוֹכְבוּ בֵינֵינוּ לִיצָנִים! שְׂיִשׁוּבוּ מֵהִיכָן שָׁבָאוּ. אֵת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ אֲנִי בּוֹנֵה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, בְּדַמִּים — תְּרַתִּי מִשְׁמַע; עֲלִבוֹנוֹת, בְּזִיוּנוֹת, חֲרוּפִין וְגִדּוּפִין, אֲנִי סוֹבֵל מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וּבִפְרֹט מִהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ. וְלִכֵּן אֵינְנִי צְרִיף לְהוֹסִיף שְׁמֵן עַל הַמְדוּרָה, שֶׁהֵם הַלִּיצָנִים, שֶׁהֵם תְּכֵלִית הַהֶפֶף מִדַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהִיא תְּמִימוֹת עֲמָקָה, "עֲמַק עֲמַק מִי יִמְצְאוּנוּ".

נָא וְנָא רְאוּ לְשִׂמְחָה בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם בְּתַפִּים וּבְמַחֲלוֹת וּבְשִׁירִים וּבְכִלֵּי זִמְרָה, אַחֲרַי כָּל תְּפִלָּה וְתַפְלָה, וְתַהֲלָה לְאֵל יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה, שְׂאֵנוּ מִקְרָבִים אֶל רַבֵּי אֲמַת כְּזֹה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֹה! אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, וּמֵה יָפָה יִרְשָׁתֵנוּ.

נָא וְנָא רְאוּ לְקַבֵּעַ לְעֲצַמְכֶם שְׁעוּרִים בַּתּוֹרָה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִתּוֹרָה, וְרַק זֶה מֵה שְׂיִשְׁאֵר מֵאֲתָנוּ. כִּי הִכַּל הַבַּל וְרַעוּת רּוּחַ. וְלִכֵּן רְצִיתִי שְׂיִהְיֶה אֲצִלְנוּ קְבִיעַת עֵתִים לַתּוֹרָה, וְתַעֲשׂוּ חֲבוּרוֹת חֲבוּרוֹת, לְלַמֵּד בֵּינֵיכֶם חֲבוּרוֹת. כִּי אֵין טוֹב אֶלָּא תּוֹרָה. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת, פָּרָק ו, ב): בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם בֵּת קוּל יוֹצֵאת מֵהַר חוֹרֵב, וּמְכַרְזַת וְאוֹמְרַת: הוּי לָהֶם לְבָרִיּוֹת מְעֲלִבוֹנָה שֶׁל תּוֹרָה, שְׁכַל מִי שְׂאֵינוּ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה — נִקְרָא נְזוּף. וְלִכֵּן, אֲנִי מֵאֵד מִבְּקָשׁ אֵת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֵל תְּהִיּוּ בְּטָלָנִים! אֶלָּא כָּלְכֶם 'תִּגְנְבוּ' זְמַן לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם: קִצַּת מִקְרָא, קִצַּת מִשְׁנָה, קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת מְדָרָשׁ, קִצַּת הַלְכָה, כְּסִדְרָן דִּיקָא. וְדִיקָא עַל-יְדֵי-זֶה תִצְלִיחוּ. כִּי כָּף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְבַר רַבָּה, פָּרָשָׁה יב, סִימָן יא): לָמָּה נִמְשָׁלָה תּוֹרָה בַּתְּאֲנָה? שֶׁהַתְּאֲנָה נִלְקָטָה מִעֵט מְעֵט, כָּף הַתּוֹרָה — הַיּוֹם לּוֹמֵד מְעֵט וּלְמַחֲרָה הַרְבֵּה, לְפִי שְׂאֵינָה מִתְלַמְּדָת לֹא בְּשָׁנָה וְלֹא בְּשָׁתַיִם וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקָשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ מֵה לְפִינֵיכֶם, חֲבַל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלֵי לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. כִּי הַתּוֹרָה הִיא הַחַיּוֹת שְׁלָנוּ! וּבְכִלְלֵי, רְצִיתִי שֶׁהַמְּקוֹם שְׁלָנוּ יִהְיֶה מְקוֹם תּוֹרָה.

נָא וְנָא הִרְגִּילוּ עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָל דַּבּוּר וְדַבּוּר שְׁמֵדְבָרִים עִם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְרַבְּנוּ ז"ל רָצָה מְאֹד, שְׁנִקְבַּע לְעֲצָמֵנוּ עֵתִים בְּכָל יוֹם לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי סוּף כָּל סוּף מֵה יִשְׁאַר מֵאֲתָנוּ, אִם לֹא הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ, שְׂאֵנוּ דַּבְּרָנוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, אֲשֶׁר הַדְּבָר הוּא הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ כָּל הַשְּׁפָעוֹת הַטּוֹבוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתְּשִׁימוּ לִב אֶל דְּבָרֵי אֵלֶּה, וְתִרְאוּ לְקִיָּמָם, וְאִז תִּהְיֶה לָנוּ קִהְלָה נְפִלְאָה, שְׂזוֹ כָּל הַשְּׂאִיפָה שְׁלִי — שְׁנִזְכֶּה לְרֹאוֹת בְּמוֹ עֵינֵינוּ בִּישׁוּעָתָן וּבְגֹאֲלָתָן שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל.

יַעַן שְׁשִׁמְעֵתִי, שְׁעוֹמְדוֹת לְהִיּוֹת בְּיָמִים אֵלּוּ הַפְּגָנוֹת גְּדוּלוֹת, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ — תְּבָרְחוּ מִכָּל זֶה! אִין לָנוּ שׁוּם עֵסֶק עִם אַף אֶחָד, לֹא עִם הַיָּמִין וְלֹא עִם הַשְּׂמָאל וְכוּ' וְכוּ'. עֲסָקִינוּ הֵם רַק לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְכָל מְגַמְתָּנוּ — לְתַקֵּן אֶת עֲצָמֵנוּ, וּלְזַכּוֹת אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עִם אֹר רַבְּנוּ ז"ל. וְלָכֵן כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיֵצֵא לְהַפְּצָה, לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, לְקַרֵּב אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וּבְזַכּוֹת זֶה נִזְכֶּה לְגֹאֲלָה הַשְּׁלֵמָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כב קלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' גִּיסֵן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל זְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ זְאִיר.

תִּהְיֶה לְאֵל, הַכָּל מְסֻדָּר עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב, בְּנֶדֶךְ ... יְכוּל לָבוֹא לְכָאן מֵה שְׂיּוֹתֵר מֵהַר בְּלִי שׁוּם בְּעִיּוֹת, וְאֲנִי אֶשְׁמֹר אוֹתוֹ, וְאֲשִׁים עֵין עָלָיו, וְהַכָּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב, וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ יִלְמַד

אָשֶׁר כב קלד — כב קלה בַּנְחַל רא

כָּאן בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, וּכְשֵׁי־סִים שׁ"ס אֶצְלָנוּ, יִהְיֶה נַעֲשֶׂה חֲתָן. לְעַת
עֵתָה אֲנִי מְחַפֵּשׂ אַחַר מַגִּיד שְׁעוֹר רֹאשׁ יְשִׁיבָה טוֹב וְסִבְלָן, וְאִז אָבִיא
לְכָאן גַּם אֶת ... וְאֶת ... הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּרְוֶה רַב נַחַת
מִכָּל יַלְדֵיךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' גִּיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁתָּבוּא לְכָאן מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר, הַכֹּל כְּכֹר
מְסֻדָּר, וְשׁוּם דְּבָר רַע לֹא יִקְרָה לָךְ, חַס וְשְׁלוֹם. וְאֲנִי מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַשִּׁיג כָּאן שְׁנֵי רֹאשֵׁי יְשִׁיבוֹת תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים
וְסִבְלָנִים, וְאִז אוּכַל לְהַבִּיא לְכָאן גַּם אֶת ... וְאֶת ... אַחֲדֵי, וְהֵם
יִתְעַלּוּ כָּאן בְּיַרְאֵת הַשֵּׁם וּבְהַתְמַדָּה בַּתּוֹרָה.

הַעֲקֹר חֲזַק וְאַמֵץ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם שְׁלֹא יִשְׁבֹּר אוֹתָךְ כָּלֵל,
וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, תָּבוּא מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר אִם אֶפְשָׁר עוֹד הָעֶרֶב —
מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

כב קלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ה' גִּיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

בְּעֵינַי מֵה שֶׁשָּׂאלָתָּ אִיזוֹ הַפְּטָרָה קוֹרֵין בְּשִׁבְתָּ הַגָּדוֹל וְכוּ', אֲצַלְנוּ נוֹהֲגִים לְעוֹלָם לְקָרוֹת אֶת הַהַפְּטָרָה: "וְעָרְכָה" בֵּין שְׁחַל עָרַב פֶּסַח בְּשִׁבְתָּ וּבֵין כְּשֶׁחַל עָרַב פֶּסַח בְּאֲמֻצֵּי הַשְּׁבוּעָה, וְכֵדָאֵי לָךְ לְעֵינַי בְּסִפּוּר הַנִּפְלֵא שׁו"ת "יְחִיָּה דַעַת", חֶלֶק א', סִימָן ג', שֶׁמְבִיא בְּקִיאוֹת עֲצוּמָה וּמְנַהֲגִים שׁוֹנִים, עֵינַי שָׁם. וְרֵאוי לְבָרֵךְ בְּרַפְתָּ "שְׁחַלֵּק מִתְּכֻמְתּוֹ לִירְאָיו" עַל סִפְרָיו הַיְקָרִים הַמְּלֵאִים בְּקִיאוֹת פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת, וְאֲשֶׁרֵי שֶׁהוֹגֵה בְּהֵם, וַיַּחֲדֵד דַּעַתּוֹ וּמַחֲוֹ בְּבְּקִיאוֹת עֲצוּמָה בְּכָל סִפְרָיו הַפּוֹסְקִים, וְסִפְרָיו שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת.

וְצָרִיךְ שֶׁתַּדַּע, שֶׁיֵּשׁ הַפְּרָשׁ בֵּין מְנַהֲגִים שֶׁל עֵדוֹת הַמְזָרְחֵי אַחֲרָיו הַסְּפָרָדִים, וּבֵין עֵדוֹת הָאֲשֶׁכְּנָזִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ וְטוֹבְתָךְ כָּל הַיָּמִים...

כב קלו.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְר וַיִּקְרָא, ה' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה יִגִּיעוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

שְׁלַחְתִּי עִם ... גְּרוֹ יֵאִיר, סֵף חֲמֵשׁ-מֵאוֹת דּוֹלָר בְּעֵבוֹר בְּשָׁר, וְהִתְשַׁבּוֹן מִתְחִיל מֵהַשְּׁבוּעָה פְּרֻשֶׁת וַיִּקְרָא. תִּתֵּן בְּשָׁר רַק לְאֵלוֹ שְׁנֵמֻצָאִים בִּיבְנֵאֵל דִּיקָא, כִּי מִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּחָג — לֹא יִקְבַּל בְּשָׁר.

רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיוֹתֵר, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל. רְאֵה וְגַם רְאֵה וְהִתְבּוֹנֵן הֵיטֵב אֶת גְּדֹל הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי 'אֵין בַּעַל הַנֶּס מִפִּיר בְּנִסּוֹ' (נִדָּה לֹא), הִנֵּה הָיִיתָ בְּיָאוֹשׁ, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם קָפַח אֶת פְּרֻנְסָתְךָ וְכוּ', וְלֹא יָדַעְתָּ מֵאֵין יָבוֹא עֲזָרְךָ וְכוּ', וְהִנֵּה אֵתָּה נִמְצָא עַל פֶּסַח בְּדִירָה חֲדָשָׁה, שֶׁמוֹצִיאָה אֶת עֵינֵי שׁוֹנְאֵינוּ. וְכֵן בְּעֵינַי פְּרֻנְסָה לְאֵט לְאֵט מִתְרַחֵב לָךְ, וְזָכִיתָ לְחַתֵּן אֶת שְׁנֵי בָנֶיךָ, הַכֹּל חֶסֶד גָּדוֹל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁכֶּבֶד גְּזָפָה לְרְאוֹת בְּמִפְּלֵתּוֹ שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, שֶׁמוֹסֵר הַשָּׁכֶם וְהָעֵרֶב. וּמוֹבָא בְּזִהָר

אֲשֶׁר כב קלז בַּנְחַל רג

הַקְדוּשׁ, שְׁבַעַרְב פֶּסַח אֲזוּ הוּא זְמַן שְׁחִיטַת הַסֶּמֶךְ-יָמ"ם, בֵּן תְּהִיָּה לָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנֶכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

גַּם אֶת הַנְּיָרוֹת שֶׁל הַסֶּמֶךְ-יָמ"ם קִבְלָתִי, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, הוּא אֵינוֹ מִתְבַּיֵּשׁ לְאַסֵּר אֶת הַשׁוֹחֵט שְׁלָנוּ, בְּשַׁעַה שֶׁהַקָּצֵב שָׁלוֹ ... צַעֲק אֶתְמוֹל בְּרַבִּים, וְחָרְפוֹ וְגִדְפוֹ, וְאָמַר בְּפִרוּשׁ לְסֶמֶךְ-יָמ"ם: אֶתָּה מִשְׁגִּיחַ עָלַי? ... אֲנִי יָכוֹל לְהַכְנִיס כָּל מִינֵי טְרֵפוֹת וְנִבְלוֹת בְּחִנּוּת, וְאֶתָּה אֶפְלוֹ לֹא תִדְע... וְאֵיזָה מִשְׁגִּיחַ אֶתָּה עָלַי?! ... וְזֶה הוֹדָה הַקָּצֵב שָׁלוֹ, שֶׁהוּא צָרִיךְ לְתַן לוֹ הַכָּשֶׁר וְכוּ', וְעַל-כֵּן אֵיזוֹ חֲצִפָּה שֶׁהוּא אוֹסֵר אֶת הַשׁוֹחֵט שְׁלָנוּ. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לוֹ מִפְּלֵה אַחַר מִפְּלֵה, נִפְלֵה אַחַר נִפְלֵה עַד שִׁסְתַּלַּק לְגַמְרִי, כִּי הוּא חוּטֵא וּמְחֻטֵּא אֶת הַרְבִּים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.

אוֹדוֹת הָעֲנִין שְׁלָךְ, לְדַעֲתִי, זֹו עֲבוּדָה קְדוּשָׁה מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת סוֹפֵר, כִּי בְּעֻזּוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַשׁוֹק מְלֹא עִם סוֹפְרִים קָלִים וְרִיקִים וּפְחוּזִים וְכוּ' וְכוּ', וְלָכֵן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי אֲבָרְכִים יִרְאִי ה', שְׁלוֹקָחִים אֶת עֲצָמָם לְהִיּוֹת סוֹפְרִים, וְלִזְכוּת אֶת הַרְבִּים עִם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת וּמְזוּזוֹת כְּשֵׁרוֹת, וְלָכֵן אִם יֵשׁ לָךְ כְּתִיבָה יָפָה, וְאֶתָּה יוֹדֵעַ אֶת כָּל הַדִּינִים וַיֵּשׁ לָךְ קִבְלָה, אֲזִי, לְדַעֲתִי, תִּמְשִׁיךְ בְּכְתִיבַת תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת, וְתִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים, וְתִהְיֶה לָךְ פְּרָנְסָה בְּשַׁפְע.

בְּעֲנִין הַפְּצָה, לְדַעֲתִי, בְּזֶה שְׁתִּשְׁמַשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּחִלּוּקַת

הספרים לאנשי שלומנו, זה בעצמו הפצה, ואתה לא צריך לצאת
 בחוץ בפעל ממש, אלא בזה שאתה מחזיק את הספרים ומתעסק
 בהם, וגובה את הכסף, ונותן ל... זה בעצמו הפצה, כי בלעדיך לא
 היה מי שיעסק בזה, ואז היו הולכים לו כל הספרים לאבוד.

ראה לתן ל... את "אור יבנאל" מספר 88, כדי שיחלקו לתושבי
 יבנאל עוד השבוע הזה, וזה מאד נחוץ, ולכן תאמר ל... שימסר לו
 חבילה או שתי חבילות, ופיצם ביבנאל דיקא.

אודות המקוה — אין למעלה מזה, שאתה זוכה ומזכה את
 הרבים, יעזר הקדוש ברוך הוא, שתזכה כל ימי חייך לזכות את
 הרבים.

אל תשכח למכר את החמץ שלי, כי עשיתי אותך שליח שם,
 וכן תראה לבדק את הבית כמו שדברנו.

המאחל לך שבת שלום...

כב קלח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר ויקרא, ו' ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ידידי היקר לי
 מאד, צמוד בפנימיות לבכי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות "שפת הנחל", אמרתי ל... שיאמר לך, שהפנים אינו
 טוב, כי מאד סמוך להפשוט, וצריך להיות הפסק גדול, וכן למעלה
 צריך ארבע שורות, כי כך נוהגים, כמו בפרוש רש"י על הגמרא,
 שיש ארבע שורות למעלה, והוא פנגד שם הני"ה ברוך הוא, וכןגד
 ארבעה עולמות, ויש בזה סודות גדולים וכו', ולכן גם כאן ב"שפת
 הנחל" כדאי להשאיר ארבע שורות עם פרוש, לא שלש שורות כמו
 שהיה עד עכשו, והפנים צריך להיות יותר מצמצם, כדי שהיה

אֲשֶׁר כב קלט בַּנְחַל רה

גְּלוֹן סָבִיב, אֲךָ עֵצָם הַפְּרוּשׁ וְהַפְּנִים זֶה מְאֹד יָפֵה, אֲקַנְהָ שְׁתַּבִּין
פְּנֹתַי, וְאִם לֹא, אֶסְבִּיר לְךָ יוֹתֵר.

הַקְּסוּטוֹת הֵם דְּבוּרִים פְּשׁוּטִים שֶׁדְּבַרְתִּי עִם בְּנֵי הַנְּעוּרִים בְּגִיל
שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה וְאַרְבַּע-עֶשְׂרֵה, וְזֶה פְּרוּשׁ עַל 'עֵין יַעֲקֹב', וְהוּא אָמַר
שֶׁהוּא רוֹצֵה לְהַעֲתִיקֵם וּלְסַדְּרֵם לְפְרוּשׁ עַל הַ'עֵין יַעֲקֹב'.

רְאֵה לְחִזֹּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּנִּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֲקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁאֲשַׁתְּךָ תִּתְקַתֵּק הַרְבֵּה בְּשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל",
וְכָךְ נוֹכַח לְהוֹצִיא חֶלֶק אַחֵר חֶלֶק, כֶּרֶךְ אַחֵר כֶּרֶךְ.

רְאֵה לְחִזֹּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּנִּי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר וּיְקָרָא, ו' גִּיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקַּח חֲבִילָה אוֹ שְׁתִּים "אוֹר יִבְנֶאל",
וּתְפִיצֵם בְּיִבְנֶאל דִּיקָא, כִּי הֵם מְדַבְּרִים מִפֶּסַח, וּכְדֹאֵי מְאֹד שְׁיוּפֵץ
בְּיִבְנֶאל, וְלִקְרַב עַל-יַד־נָה אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וּתְבַקֵּשׁ מִכָּל אֶחָד
כִּמָּה פְּרוּטוֹת לְצַדָּקָה, וְאֵל תִּתְבַּיֵּשׁ לְהַפְּנֵס אֵל אֶף אֶחָד, רַק שְׁתַּלְּךָ
עִם בִּטְחוֹן עֲצָמִי, וְכֵן תְּפִיץ בְּכֹל הַצָּפוֹן אֶת "אוֹר יִבְנֶאל",
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלֶיךָ, וְיִמְשִׁיךְ לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן
הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְתִהְיֶה בְּרִיא וְחֹזֵק, וְאֲשַׁתְּךָ
תִּהְיֶה בְּרִיאָה וְחֹזָקָה, וְתִרְוֶה רַב נַחַת מִלְּדִידְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוּת, שְׁיֵשׁ לְךָ בֵּין כְּזֶה

... גֵּרוּ יֵאִיר, שֶׁהוּא מְפִיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקֶךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קמ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וּמִמֶּשׁ אֶתָּה מְחִיָּה אוֹתִי עִם הַבְּשׂוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת שֶׁאֶתָּה לוֹמֵד עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הֶלְכוֹת, כִּי זֶה חֶלְקִי מִכָּל עֲמָלִי, שֶׁתִּהְיֶה לָנוּ קֵהֶלֶה יָפָה וּקֵהֶלֶה שֶׁל תִּלְמִידֵי חֲכָמִים וְלוֹמְדֵי תוֹרָה, וְאֲנִי מְקַנְנָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁעוֹד מְעֻט תִּכְנָסוּ עוֹד הַמוֹן מְשֻׁפְּחוֹת, וְתִתְרַבֶּה הַקֵּהֶלֶה שְׁלָנוּ. הַעֲקָר רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

כָּבֵר כְּתִבְתִּי לְךָ פַּעַם, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, וְלִכֵּן אֶכְתֵּב לְךָ עוֹד פַּעַם, הֵיּוֹת שֶׁ... צְלַצְלָה אֵלַי, וְהִיא מְאֹד רוּצָה לְנִדָּב כְּסֻאוֹת וְשִׁלְחָנוֹת לְתַלְמוּד תוֹרָה לְכֹל הַכַּתוּוֹת וּלְכֹל הַגִּילָאִים, אֵךְ הִיא צְרִיכָה לְדַעַת בְּדִיוֹק אֶת הַמְּסָפֵר, וְחֻבֵּל לְבַזְּבוֹ אֶת זֶה, וְלִכֵּן תִּהְיֶה בְּקִשְׁר עֲמָה מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר, וְלוֹמֵר לָהּ אֶת הַמְּסָפֵר, כִּי חֻבֵּל מְאֹד, כִּי לֹאוּ בְּכֹל יוֹם מִתְרַחֵשׁ נֶסֶא, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מֵה שְׁבִיכְלִתְךָ לְהֵיּוֹת עֲמָה בְּקִשְׁר תִּכְף־וּמִיד אַחַר הַשַּׁבָּת, וְלוֹמֵר לָהּ בְּדִיוֹק מֵה שְׁצִרִיכִים לְתַלְמוּד תוֹרָה.

רַק חִזֹּק וְאַמֵּץ, וְאַל תִּתְפַּעַל מֵאַף אֶחָד, וְאַז תִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כב קמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וַיִּקְרָא, ו' נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אודות השדוּף, ראי לבדוק היטב מכל הצדדים, ולא לעשות צעד פזיז, רק לחשב היטב, והקדוש־ברוך־הוא יעזור לך, שתזכי למצא את בן זוגך האמתי, ותתחתני בגיל צעיר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב קמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי וַיִּקְרָא, ו' נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל .. גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

ראה לחזק את עצמך ביותר במדת השמחה, ותעשה כל מיני פעולות שבעולם רק להיות בשמחה תמיד, ועל־ידי־זה תצליח את דרכך.

גא ונא אל תפל בדעתך משום דבר, ואז תראה נסים נגלים שיֵעשה עמך הקדוש־ברוך־הוא.

אודות שמיעת כלי זמר בימי אבלות וכו', אם יש לך דבאון פנימי וכו', מתר לך לשמע בהצנע כלי זמר וכו', וזה יביא אותך לידי שמחה. ומה טוב ומה נעים, אם תעשה לעצמך קביעות ללמד בכל יום בסדרת "אוצר הקונטרסים", ותהיה לך חיות להחזיק ולהחיות את עצמך.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֲנֵי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ וְרַכֶּכָּה תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר וַיִּקְרָא, ו' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכוּן קַבְּלוֹתֵי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַר, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל
יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת, בְּלֵי שׁוֹם מַחְלָקָת וּמְרִיבוֹת מִצַּד הַמְּשַׁפְּחָה.

אֲנִי מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְשִׁיכֵי לְלַמֵּד לְהִיּוֹת אַחוֹת
בְּבֵית-חֹלִים, אֲשֶׁר בְּזֶה אֶת יְכוּלָּה לְתַרֵּם הַרְבֵּה לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל,
וְלַעֲשׂוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד עִם אַחֵרִים, וּבִזְכוּת זֶה יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

הַמְּאַחַח לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר וַיִּקְרָא, ו' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אִם אֶפְשָׁר שֶׁ... יַחֲכֶה לְ... בְּשׂוּדָה הַתְּעוּפָה, כִּי יֵשׁ לוֹ הַהֲגָהוֹת,
וְחָבַל שְׁיִלְךָ לְאַבּוֹד, וּמֵה גַם שְׁעַל כָּל מִכְתָּב שֶׁהֲגַהֲתִי — עֲשִׂיתִי
מִפְּתַח מְאַחֲרֵי הַדָּף, וְכֵן יֵשׁ אֲצִלוֹ מִכְתָּבִים שֶׁמְכַרְחִים לְצֵאת בְּיוֹם
רֵאשׁוֹן עַל הַבְּקָר לְכָל תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נֶחֱוֶץ לָנוּ, כִּי
הַסֵּמ"ף-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, הִסִּית אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ, וְכָךְ עַל-יְדֵי
הַמְּכַתָּבִים, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, נִזְכָּה לְהַפִּילוֹ. וּמוֹבָא בְּזֶהֵר הַקְדוּשׁ, אֲשֶׁר

אֲשֶׁר כב קמה בנחל רט

בְּעָרֵב פֶּסַח, אִז הוּא הַזְמַן שֶׁנִּשְׁחַט הַסֶּמֶךְ "ד"מ"ם, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכֵּן יִתְקַיֵּם, וְתִהְיֶה לָנוּ מְנוּחָה, כִּי הוּא רוֹדֵף וְיֹרֵד לְחַיֵּינוּ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי, וְיִמְשִׁיךְ לָנוּ שְׁפַע דְקַדְשָׁה, רַק חֹזֵק וְאַמִּץ, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֵדֶר וַיִּקְרָא, ו' נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲקַנְיָה שֶׁקִּבַּלְתָּ אֶת הַהַגְהוֹת, רַק בְּעִמּוּד בְּסוּף מֵרֵב חַפְזוֹן, לֹא הִשְׁלַמְתִּי, וְזֶה: וְכַמָּה זַעֲמוּ רַגַע וְכו' (בְּרַכּוֹת ז.), "וְאֵל תִּפְגְּעֵי בִי" (רוּחַ א, טז), אֲקַנְיָה שֶׁתִּבִּין.

וַיַּעַן שְׂאֲנֵי מִסְתַּכַּל עַל כָּל דְּבָר עַל הַמִּחְשָׁבָה, דְּבוּר וּמַעֲשֵׂה שְׁלִי, לְכֵן אֲמַרְתִּי לְקִשְׁר, "וְכַמָּה זַעֲמוּ רַגַע", אֲשֶׁר עַל זֶה אָמַר הַנְּבִיא (יִשְׁעִיָהוּ כו, כ): "חֲבִי כַמְעַט רַגַע עַד יַעֲבוֹר זַעַם", כִּי בְּכָל רַגַע צָרִיכִים יִשׁוּעוֹת חֲדָשׁוֹת, וְהַעֲקָר לַעֲסֵק בְּתַפְּלָה שֶׁנִּקְרָאת פְּגַע, מִלְשׁוֹן "וְאֵל תִּפְגְּעוּ בִי", וְכִמּוֹ שֶׁאָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, כְּמוֹ שְׁמוּבָא (הַשְּׁל"ה מִסְכַּח יוֹמָא): אֵין רַגַע בְּלֹא פְּגַע, צָרִיכִים לְקַיֵּם זֶה לְעַמַּת זֶה: אֵין רַגַע בְּלֹא פְּגַע — לְשׁוֹן תַּפְּלָה וּבִקְשָׁה, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ תְּמִיד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶׁצָּרִיכִים, וְרַק זֶה עֲקָר יִשׁוּעַתָּנוּ. וְעַל-כֵּן הַרְגַּל עֲצֻמָּה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִף שֶׁזֶה קָשָׁה לְךָ, עִם כָּל זֹאת תּוֹצִיא מִפִּיךָ תְּמִיד אֶת הַרְצוֹנוֹת שְׁלֶךָ, שֶׁאֲתָה רוֹצֶה לְהַדְפִּים וְכו' וְכו', כִּי מַעַלְת הַכְּסוּפִין אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — זֶה אֵין לְשַׁעַר וּלְתַאֵר כָּלָל, כְּמוּבָא בְּהַלְכוֹת אֲמִנִין, הַלְכָה ד', וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לא, וְסִימָן סו), אֲשֶׁר מִזֶּה נַעֲשִׂים דְּבָרִים גְּבוּהִים עַד מְאֹד בְּשָׁמַיִם — כְּשֶׁרַק

מוֹצִיאִים אֶת הַכְּסוּפִין טוֹבִים מִפִּי, וְזֶה כָּל אֶחָד יְכוּל לְקַיֵּם, כִּי אֵין צָרִיכִים עַל זֶה הַרְבֵּה יִשׁוּב הַדַּעַת וְכוּ', רַק לְהוֹצִיא מִפִּי כָּל הַכְּסוּפִים טוֹבִים שֵׁישׁ לוֹ, וּמָה הוּא רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת וְכוּ', וּמָה הוּא רוֹצֵה לְלַמֵּד וְכוּ', וְזֶה עוֹלָם הַחֲרוּת, כִּי מִי יִמְנַע בְּעַדִּי לְרַצוֹת וְכוּ', וּמִי שֶׁחִזַּק בָּזֶה, אֲזִי סוֹף כָּל סוֹף הוּא מְשַׁבֵּר אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת, וּמוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל. וְהַפְּלֵל — שֶׁהַעֲקָר לְהוֹצִיא מִפִּי תָּמִיד אֶת הַכְּסוּפִין, וְאֵל יִטְעָה עֲצָמוֹ כָּלֵל, וְזֶה כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יְכוּל, כִּי מִי אֵין לוֹ רְצוֹנוֹת טוֹבִים אֱלֹיו יִתְבַּרְךָ?! אַף עַקֵּר הַצָּרָה הַמְּרָה, שֶׁנִּתְעַקַּם לְבָבוֹ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, עַד שֶׁנִּדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ הוּא אֵינוֹ שׁוֹהַ לְשׁוּם דָּבָר וְכוּ' וּמִזֶּה נּוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ, עַד שֶׁמִּבְקֵשׁ נַפְשׁוֹ לָמוּת, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲבָל כְּשֶׁאֲדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֱלֹיו יִתְבַּרְךָ, וּלְהוֹצִיא אֶת הַכְּסוּפִין טוֹבִים שֵׁישׁ לוֹ אֱלֹיו יִתְבַּרְךָ, עַל-יְדֵי-זֶה אַף פֶּעַם לֹא יִפֹּל בְּדַעְתּוֹ, כִּי אֲפִלוֹ שְׂאִינִי זוֹכֵה לַעֲת עֲתָה, עִם כָּל זֹאת יֵשׁ לִי רְצוֹנוֹת וְכְסוּפִים טוֹבִים אֶל כָּל זֶה, וְעַל-כֵּן רְצוֹנוֹת וְכְסוּפִין וּבִפְרָט לְהוֹצִיאֵם מִפִּי, הוּא דָּבָר גָּדוֹל עַד מְאֹד, אֲשֶׁרִי מִי שִׁיאֲחִז בָּזֶה!

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

נָא לְהוֹדִיעַנִי אִם ... מָסַר לְ... אֶת הַמְּכַתְּבִים לְתוֹשְׁבֵי יְבֻנָּאֵל, כִּי מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים.

כב קמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר וּיְקָרָא, ו' נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יְבֻנָּאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַנְּיִיָּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נִגְעַ וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיוֹתֵר עֲכָשׁוּ בְיָמֵי

אֲשֶׁר כב קמו בַּנְחַל ריא

ניסן הקדושים, שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מט), שהם ימי תשובה, וצריכים לעשות תשובה מתוך שמחה; כי איתא בזהר הקדוש, שבערב פסח ישחטו את הסמ"ך-מ"ם, בן יקים אצלנו, שנפטר כבר מכל צרותינו, ונזכה לחגג את החג בדיעות.

יען שהשנה יוצא ערב פסח בשבת, ויש הרבה חלוקי דינים, אמרתי להעתיק לכם קצת עקרי דינים ומנהגים שנוהגים אצלנו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנזכה השנה כבר להגאל מכל צרותינו. וכמו שאמר הגואל הראשון, שהוא משה רבנו (שמות ד, יג): "שלח נא ביד תשלח", ודורשי רשומות אמרו, אשר ביד תשלח בגימטריה תשנ"ד, ויען שבערב פסח שוחטים את הסמ"ך-מ"ם, אשר שרשו הוא מעמלק, וידוע שמחית עמלק תהיה ביום י"ד, בעת בעור חמץ, וכשחל ערב פסח בשבת, אז מקדימים בעור החמץ ליום שלפני ערב פסח, ודורשי רשומות אמרו: "ארור המן אשר בקש לאבדי" — בגימטריה ערב פסח שחל בשבת, ובפרט השנה, שזה בדיק החשבון, ואנחנו צריכים ישועות גדולות, כי רוצים לעקר אותנו מפאן, אזי הגיע הזמן, שיקים כל הנ"ל.

אלו שאומרים פיוטים בשבת הגדול, אומרים אותם בשבת הקודמת, כדי שיידעו הלכות, אך נוהגים לאומרם אחר שמונה-עשרה של שחרית, אחר קדיש תתקבל, כדי שלא יהיה הפסק.

את דרשת שבת הגדול אומרים בשבת זו, כי עקר הדרשה להורות לעם ה' את הדרך ללכו בה, ואיך יתנהגו בהגעלת הפלים ובדיני בעור החמץ והכנת הפסח, וזה כבר לא שיך לשבת של ערב פסח, ועל-כן דורשים בשבת זו דרשות שבת הגדול של הלכות פסח.

במוצאי שבת אומרים: "ויהי נעם" ואתה קדוש", כרגיל בכל השנה, יען שיש בשבוע שלאחריו ששת ימי המעשה, וכן מקדשים את הלבנה במוצאי-שבת-קדש זו, וכן נוהגים לא להחסיר סעדת מלוה-מלכה כמו בכל השנה.

ביום חמישי עושים סיום עבור הבכורים, ואף שיש נוהגים לעשות את הסיום בערב שבת, עם כל זאת מאחר שיש אלו שפן מתענים בערב פסח, לכן מובא באחרונים לעשות את הסיום ביום חמישי דיקא, כי אסור להתענות בערב שבת, ועל-כן המנהג לעשות את הסיום של תענית בכורים ביום חמישי.

בדיקת חמץ הוא בליל ששי (הינו ביום חמישי בלילה), ונוהגים כמו בכל שנה ושנה, שאומרים את הברכה 'וכל חמירא' וכו', וכן בבקר בערב שבת נוהגים כבשאר ערבי פסחים, ששורפים את החמץ, ולא משאירים שום חמץ בבית, כי אם חלות קטנות ללחם משנה בליל שבת, ובבקר של שבת, אף צריכים להזהר מאד מאד לטל ידיו, ולאכל מחוץ לבית כי דרכו של תינוק לפורר, ולא יוכלו להזהר ממשוהו חמץ, ועל-כן המנהג לבשל על שבת-קדש בכלים של פסח כל המאכלים, אף נוטלים ידים בחוץ, ואוכלים את החלה בחוץ, במקום שלא יתפורר החמץ, ואחר-כך אוכלים בפנים את הסעודה, כדי שלא ישארו בבית פרורים, חס ושלום.

בשבת בבקר נוהגים להתפלל ותיקין, ולכל המאחר בשעה שש, כדי שיוכל עוד לאכל לחם משנה עם חלה בבקר קדם זמן בעור חמץ, ונוהגים לא להאריך בהקריאה ובתפלה, כדי לא להחמיץ, חס ושלום, את הזמן, ואומרים את ההפטרה וערבה, וכן נוהגים כמו בלילה — לאכל בחוץ את החלה, ואחר-כך גומרים בפנים את הסעודה, וצריכים להזהר שלא שישאר, חס ושלום, פרורים בחוץ, כדי שלא ישאר זכר מהחמץ שם. אחר הצהרים מתפללים מנחה מקדם בשעה שלש או ארבע, וזו השבת היחידה שאין אוכלים סעודה שלישית, אלא פרות או פשטידה מתפוחי אדמה, והוא על-פי זהר, שאמר רבי שמעון בר יוחאי, שממיו לא בטל סעודה שלישית, אלא בערב פסח שחל להיות בשבת, שאז לא נוטלים לחם משנה, כי אסור לאכל חמץ כבר, שהוא אחר הזמן, ואסור לאכל מצה קדם ליל פסח, ועל-כן יוצאים עם פרות או פשטידה של תפוחי אדמה, ואומרים תורה. ודבר זה יכולים לעשות ברבים.

ריג

בנחל

כב קמז

אשר

מאד מאד אבקש את אנשי שלומנו היקרים, שיצטרפו אל השעורים של הרב ... גרו יאיר, שילמד השבוע אתכם הלכות פסח, כי הן הלכות רבות, וצריכים לדעת את ההלכה כדת מה לעשות. וכן שיהיה גם שעור להנשים, כי הן הלכות מרבות ונצרכות מאד מאד.

והעולה על הכל — צריכים לבער מעצמו את החמץ, שהוא הפעם והקפדות והעצבות והמרירות, ולא להכות את הילדים וכו', אף צריכים לשמור מאד מאד בימים אלו, שאין תלמוד תורה, להשיג על הילדים היכן הם הולכים, ולהתענג עם מי הם מסתובבים, כי הבנים והבנות צריכים שמירה גדולה.

נא ונא תשפדלו להחזיק את עצמכם ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ויהיה אצלכם תמיד שמחות.

הקדוש ברוך הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיה לכם חג פשוט ושמח, ותהיו תמיד שמחים ועליזים.

המאחל לכם שבת שלום...

מאד מאד אבקש את אנשי שלומנו, שיתפללו בשבת בעבורי, כי אני נצרך להרבה ישועות גדולות.

כב קמז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר צו, ח' ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה לכל תושבי יבנאל היקרים שיחיו.

אנו עומדים עכשו לפני חג הפסח, ועם ישראל עדין נמצאים תחת רשם מזעזע, איך שאדם מטרף קנאי שהתפטם עם הסתות נגד הזולת, ועל-ידי-זה הרג בדם קר רב בהמונים, וגרם צרות רבות לעם

יִשְׂרָאֵל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, שְׁמִסְתַּכְּלִים עָלֵינוּ כְּאֵלוּ אֲנַחְנוּ עִם רוֹצְחִים,
עִם שׁוֹתֵי דָם, בְּשַׁעַה שְׁפָלְנוּ יוֹדְעִים, שְׁזָה נַעֲשֶׂה עַל-יַדֵי מְטָרָף,
שְׁהִיָּה מְלֵא הַסֵּתָה, וּמְכַל זֶה רוֹאִים אֶל מַה הַסֵּתָה עֲוֹרַת יְכוּלָּה
לְהֵבִיא, מִמָּשׁ קִטְסִטְרוּפָה.

בְּאוֹתוֹ מֵצֵב אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים עֲכָשׁוּ בְּיִבְנָאֵל, עוֹמֵד לוֹ רוֹדֵן אֶחָד,
שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמּוֹשְׁבָה נִגְדַּ "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", כְּאֵלוּ מִי
יֹדֵעַ מַה הֵם מְסֻגְלִים לַעֲשׂוֹת... לְסַגֵּר לָנוּ כְּבִישִׁים בְּשַׁבַּת... לְהַכְרִיחַ
אוֹתָנוּ לְהֵנִיחַ טְלִית וּתְפָלִין בְּכָל יוֹם... הֵם עוֹמְדִים לְכַבֵּשׁ אֶתְכֶם
לְגַמְרֵי... וְכִדּוּמָה הַסֵּתוֹת פְּרוּעוֹת כְּאֵלוּ, עַד שֶׁהֲצַלִּיחַ לְהַכְנִיס אֶת כָּל
הַמּוֹשְׁבָה שְׁלָנוּ בְּפִנְיָקָה... כְּאֵלוּ זֶה הוֹלֵךְ לְהַתְבַּצֵּעַ כְּכֹר תַּכְּף-וּמִיד
מִמָּשׁ... וְכֻלָּם מְאֻמִּינִים לוֹ... בְּשַׁעַה שְׁפָלְכֶם יוֹדְעִים מִי הוּא זֶה...
וּמַה כְּנוֹתִיו הָאֲמִתִּיּוֹת... לֹא אֶת טוֹבְתְכֶם הוּא רוֹצֵה... אֲלֵא לְזָרוֹת
חוֹל בְּעֵינַיִם, וְלְהַעֲלוֹת עֶשֶׂן בְּאוֹר, שְׁלֵא יְחוּשׁוּ וְלֹא יִבְחִינוּ בְּכֹף
שְׁרוּצָה עוֹד פֶּעַם אֶת הַמוֹצֵץ הַמְתוֹק... שֶׁהוּא הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ
תַּקְצִיבִים שְׁמַנִּים... וְעַד כְּדֵי כֹף הַרוֹדֵן מְסֻגֵּל לְהַסִּית וּלְזָרַע שְׁנֵאָה
בֵּין הַתּוֹשְׁבִים עָלֵינוּ "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", כְּאֵלוּ שְׁכֹכֵר רוֹאִים בְּעֵינַיִם
אֶת הָאֶסוֹן הַגָּדוֹל שֶׁהוֹלֵךְ, כְּבִיכּוֹל, לְקָרוֹת בְּכָל הַמּוֹשְׁבָה... בְּשַׁעַה
שְׁאֲתֶם כְּלַכֶּם יוֹדְעִים שְׁאֲנַחְנוּ גְּרִים כְּאֵן שְׁבַע שָׁנִים, וְלֹא נִגְעֵנוּ בְּשׁוֹם
אִישׁ, לֹא דְבַרְנוּ שׁוֹם דְּבַר רַע עַל הַזּוֹלַת, אִין זוֹ דְּרַכְנוּ, כָּל מְגַמְתָנוּ
לְחִיוֹת וּלְתַת לְהַזּוֹלַת לְחִיוֹת.

אֲדַרְבָּה, כְּלַכֶּם יִבְנָאֵלִים יְקָרִים! מְזַמְנִים לְהַסְתַּכֵּל בְּמוֹ עֵינֵיכֶם,
בְּאֵילוּ תְנָאִים לוֹמְדִים יְלָדֵינוּ, הַמוֹנִים כְּכֹר יוֹתֵר מְמֵאֲתִים יְלָדִים —
הֵן בְּהַפְעוּטוֹן, וְהֵן בְּהַגְנִים, וְהֵן בְּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת, וְהֵן בְּתַלְמוּד-
תּוֹרָה לְבָנִים, בְּתַנָּאִים כְּאֵלוּ אֲשֶׁר אִין בְּכָל הַמְּדִינָה, בְּאוֹ וּרְאוּ בְּמוֹ
עֵינֵיכֶם, הָאֵם קִימִים הַיּוֹם בְּכָל הַמְּדִינָה תְנָאִים גְּרוּעִים בְּכַתֵּי חֲנוּף
לִילָדִים אֲפֵלוּ בְּמַגְזֵר הָעַרְבִי וְהַבְּדוּאִי כְּפִי שְׁיֵשׁ לִילָדֵינוּ? ! אֲשֶׁר דְּבַר
זֶה הַכְּרִיחַ אוֹתָנוּ לְהַכְנִס אֶל סְבוּב הַבְּחִירוֹת וְלְהַכְנִס לְתוֹף הַמוֹעֲצָה,
וְלֹא מְשׁוֹם סְבוּת אַחֲרוֹת, אֲנַחְנוּ לֹא פּוֹלִיטִיקָאִים, וְלֹא אֶת זֶה אֲנִי
מְלַמֵּד אֶת אֲנָשֵׁי — שְׁיִתְעַסְקוּ בְּפּוֹלִיטִיקָה, אֲלֵא אָנוּ רוֹצִים לְחִיוֹת
וּלְתַת לְאַחֲרִים לְחִיוֹת, וְכֻלְכֶם יְכוּלִים לְהַעֲיֵד, שְׁאֲכֵן כֹּף הִיָּה, אִף

שְׁמֵהֲרַגַע הָרֵאשׁוֹן שֶׁהִגְעָנוּ לְכָאן, כְּבָר הִסְתַּפַּל הַרוֹדֵן עָלֵינוּ בְּעֵין רָעָה, כִּי נִתְגַּלוּ לְעֵינֵינוּ כֹּל מֵינֵי שְׁחִיתוֹת וְכוּ', אֲשֶׁר לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר, וְהִתְחִיל לְהִתְנַפֵּל לָנוּ בְּכֹל מֵינֵי טַכְסִיסִים, מִצַּד אֶחָד עִם שִׁיחוֹת מְלֵאוֹת דְּבִשׁ עַל שִׁפְתָיו, שֶׁהוּא רַק בְּעַד שְׁלוֹם... וּמִצַּד שְׁנֵי עִם מִלְחָמוֹת שֶׁל הִסְתוֹת בֵּין הַתּוֹשָׁבִים... מִי לֹא יוֹדֵעַ אֶת הָאָסוֹן הַנּוֹרָא שֶׁקָּרָה לָעַם יִשְׂרָאֵל בְּכֹל הַדּוֹרוֹת, עַל-יְדֵי רוֹדְנִים כְּאֵלוּ בַּעֲזָרוֹת הַקְּטָנוֹת בְּאִירוֹפָּה, בְּה"שׁטְעֶטְל" (עִירָה), כְּפִי שֶׁקָּרָאוּ אֶת זֶה, תְּמִיד נִסּוּ לְסַכְסֵךְ בֵּין עַדוֹת בְּאִפְּן גּוֹזְעֵנִי בִּיּוֹתֵר, וּבֵין מִשְׁפָּחוֹת וּבֵין אָנָשִׁים בְּצוּרָה הַכִּי מְלַכְלַכְתָּ, וְהַכֵּל כְּדֵי לְשַׁלֵּט וּלְמַלֵּא אֶת הַכִּיסִים... וְשֶׁאֵף אֶחָד לֹא יָבִין מַה קוֹרָה פֹּה.

תּוֹשָׁבֵי יִבְנְאֵל הַיְקָרִים! תִּפְתָּחוּ אֶת הָעֵינַיִם, וְתִרְאוּ מַה לְפָנֵיכֶם, תִּשְׁמְעוּ הַיֵּטֵב אֶל דְּבָרֵי שְׁאֵנִי מְדַבֵּר אֲלֵיכֶם, תִּהְלֶה לְאֵל, אֵינִי צָרִיף תִּקְצִיבִים... אֵינִי זְקוּק לְכִסְפֵי צְבוּר... אֵנִי חַי בְּצוּרָה אַחֲרֵת, חֲנֻכְתִּי בְּדֶרֶךְ אַחֲרֵת, לֹא שָׁמַתִּי אֶת הַכֶּסֶף וְהַתְּקִצִּיבִים בְּרֵאשׁ מְעֵנִי, אֵנִי יוֹדֵעַ, שֵׁישׁ בּוֹרָא עוֹלָם, שֶׁכִּלְנוּ נִמְצָאִים וְתַלוּיִים רַק בְּיָדוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל רָגַע וְדָקָה אָנוּ יְכוּלִים לְחֹזֵר אֵלָיו לְלֹא כֹל הַתְּרָאָה מְקַדְמַת, שׁוֹמְעִים בְּכֹל יוֹם כֹּל מֵינֵי מְקָרִים רָעִים שֶׁקוֹרִים בְּעוֹלָם: תְּאֵנוֹת דְּרָכִים, מַחְלוֹת וְחֻלָּאִים, מִיתוֹת מְשֻׁנוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, וְאִנְחָנוּ כְּלָנוּ זְקוּקִים בְּכֹל יוֹם, בְּכֹל שְׁעָה וּבְכֹל רָגַע לִישׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, אֵיךְ יֵשׁ לָנוּ זְמַן לְהִיּוֹת מוֹסְתִים אֶחָד עַל הַשְּׁנֵי, בְּזִמְן שֶׁלְּכָל אֶחָד דְּאִגּוֹת פְּרִנְסָה מְשֻׁלוּ, הֵאֵם עֲדִין אַתֶּם לֹא קוֹלְטִים שְׁמֵאֲחֹרֵי כֹל הַהִסְתָּה הַפְּרוּעָה נִגְדַּ "חִסִּידֵי בְּרֶסֶלֶב" עוֹמֵד רַק יְחִיד רוֹדֵן, שְׁאֵת טוֹבַת עֲצָמוֹ הוּא חוֹשֵׁב, כִּי עוֹד מְעַט וְהִמּוֹצֵץ הַמְתוּק יוֹצִיאוּ מִפִּי, שֶׁדְּרָכּוֹ יוֹנֵק תְּקִצִּיבִים שְׁמָנִים בְּלֵי שׁוּם דִּין וְחֻשְׁבוֹן... וְצוּחֵק מִכְּלָכֶם... הֵאֵם בְּשִׁבְלֵי יְחִיד צְרִיכָה לְהִיּוֹת הָאִוִּירָה בְּמוֹשָׁבָה שֶׁלָּנוּ כֹּל-כֶּף עֲכוּרָה עִם שְׁנֵאָה תְּהוּמִית זֶה נִגְדַּ זֶה, שֶׁלֹּא הִיְתָה עַד הַבְּחִירוֹת הָאֵלוּ, עַד שֶׁאֵין אֶחָד יְכוּל לְהַגִּיד שְׁלוֹם לְהַשְּׁנֵי, וּמִסְתַּפְּלִים עָלֵינוּ כְּאֵלוּ מִי אִנְחָנוּ וּמִה אִנְחָנוּ עַל-יְדֵי לְעִשׂוֹת... מְתִי תִפְקָחוּ אֶת עֵינֵיכֶם אֶל מַה שְׁנֵאָה שֶׁל מְטָרָף יְכוּלָה לְהִבְיֵא?! מְדוּעַ לֹא תִהְיֶה בֵּינֵינוּ הַבְּנָה הַדְּדִית וְדְבוּר מְשִׁתָּף?! הֵאֵם עֲשִׂינוּ לָכֶם פֶּעַם אֵיזָה רַע?! הֵאֵם

גִּרְמָנוּ לָכֵם פֶּעַם אִי נְעִימוֹת?! הָאֵם כָּל הָרֹאשׁ שְׁלָנוּ לְגִרְף
תִּקְצִיבִים?... תִּאֲמִינוּ לִי, יִבְנְאֵלִים יִקְרִים! שְׂיִכּוּלִים לְהַפֵּךְ אֶת
הַמּוֹשְׁבָה לְגֵן-עֵדֵן מִמֶּשׁ, יֵשׁ הַרְבֵּה מִשְׁקִיעִים שְׂמוּכָנִים לְעֶזֶר לְכָל
הַתּוֹשְׁבִים, שְׂתִהְיֶה לְכֻלָּם פְּרִנְסָה, שְׂהִילְדִים שְׁלָכֶם לֹא יַעֲזֹבוּ אֶת
הַמּוֹשְׁבָה, אֲלֹא יִגּוּרוּ סָמוּךְ לָכֶם, וּמִי הוּא זֶה שְׂעוֹצֵר?... תִּנְחָשׁוּ
אִתְּם... וְלָמָּה מְסִית אֶתְכֶם כָּל-כָּף? כִּי הוּא רוֹאֶה, אֲשֶׁר הַמּוֹצֵץ
מִדְּבֶשׁ כָּבֵר יֵצֵא עוֹד מְעַט מִפִּיו... וַיְהִיֶּה דִין וְחֻשְׁבוֹן עַל כָּל
תִּקְצִיב...
...

הָבָה נָקוּם וְנִהְיֶה גְבָרִים, וְלֹא נִתֵּן לְהִשְׁחִית אֶת הַמּוֹשְׁבָה
בְּהִסְתּוֹת פְּרוּעוֹת אַחַד עַל הַשְּׂנִי, לָמָּה לֹא נִסְתַּפֵּל עַל הַטּוֹב שְׂבָכָל
אַחַד?! לָמָּה לֹא נִתְגּוֹרֵר בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וְאַחֻוּה, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר
חֻזֵק?! הֲלֹא לֹא יוֹעִילוּ שׁוּם בְּגִ"צִים לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִכָּאן... אֵל
תַּחֲיוּ בְּאַשְׁלִיּוֹת, וְאֵל תִּקְבְּלוּ הִסְתּוֹת, בְּשַׁעַה שְׂיִכּוּלִים לְגוֹר בְּיַחַד עִם
אַהֲבָה אֲמִתִּית, וְלִהְשִׁתְּדֵל לְבָנוֹת וּלְטַפָּח וּלְיָפוֹת אֶת הַמּוֹשְׁבָה,
שְׂתִהְיֶה לְיָפָה בְּיוֹתֵר בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, עַד מְתִי
תִנְיָחוּ אֶת עַצְמָכֶם כָּל-כָּף, שְׂיִוְלִיכוּ אֶתְכֶם שׁוֹלָל?! אִם לֹא הָיוּ
עוֹשִׂים אִפְלִיּוֹת נִגְדָנוּ, בְּאֵם לֹא הָיוּ נִלְחָמִים בִּילְדֵינוּ, אִף פֶּעַם לֹא
הָיינוּ נִכְנָסִים לְהִתְמוֹדֵד בְּבַחֲרֵרוֹת, אִף מָה לַעֲשׂוֹת? אִיךָ אָמַר הִתְחַכֵּם:
"הִתְחַכֵּם — אִם כִּי לֹא יִשְׁבַח — לֹא יִגְנֹה".

אִין לָנוּ שׁוּם רְצוֹן לְהִשְׁתַּלֵּט עֲלֵיכֶם, אִין לָנוּ שׁוּם רְצוֹן לְסַגֵּר
כְּבִישִׁים, אֲדַרְבָּה, שְׂמוֹשְׁבַת יִבְנְאֵל תִּהְיֶה פְתוּחָה לְכָל עִם יִשְׂרָאֵל,
וְיָבֹאוּ לְרֵאוֹת דְּגָמָה חָיָה פִּיֶצֶד יְהוּדִים עַל אִף חִלּוּקֵי הַדְּעוֹת
שְׂבִינִיָהֶם, וְאַרְחַח חֲיִיָהֶם הַשׁוֹנִים זֶה מִזֶּה, יְכוּלִים לְחִיוֹת בְּיַחַד,
שְׂיָבֹאוּ וְיִרְאוּ יְהוּדִים יִקְרִים, שְׂאִין הַפְּסָף וְהַתִּקְצִיבִים בְּרֹאשָׁם, כִּי
אִם לְעֶזֶר לְזוּלָתָם, שְׂיָבֹאוּ וְיִרְאוּ אִיךָ גְרִים יְהוּדִים בְּיַחַד בְּאַהֲבָה
וְהִבְנָה הַדְּדִית.

הִנֵּה חַג הַפֶּסַח מִגִּיעַ, שְׂבוּ אֲנַחְנוּ מְבַעֲרִים אֶת הַחֻמֵץ, שְׂהוּא
סִמֵּל הַשְּׂנָאָה וְהַהִסְתָּה בֵּין הַיְהוּדִים, וְנֹאכַל מִצָּה, שְׂהִיא סִמֵּל הַחֲרוּת
מִכָּל מִינֵי רוֹדְנִים הַמְשַׁתְּלֵטִים עַל זוּלָתָם, וְנִתְחִיל לְחִיוֹת עִם

אָשֶׁר כב קמח בַּנְחָל ריז

הַמְצִיאוֹת, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְסַלֵּק יְהוּדִים מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְאֵי אֶפְשָׁר לְזָרֵק אוֹתָם לְתוֹךְ הַיָּם, אֲדַרְבֵּהּ, כָּל אֱלוֹ שָׂרְצוֹ לְזָרֵק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בָּיָם — נִטְבְּעוּ בָיָם, וּבְגֵי יִשְׂרָאֵל יִצְאוּ בְיַד רָמָה.

הָבָה כְּלָנוּ נָרִים אַרְבַּע כּוֹסוֹת בְּעַת הַסֵּדֶר, וְנֹאמֵר לְחַיִּים...

חג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה לְכֻלְכֶּם...

כב קמח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו, ח' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂית עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" בְּיַבְנָאֵל, אוֹדוֹת הַזּוּגוֹת נְעִלִים שֶׁחֲלַקְתָּ לְיִלְדִים, יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת זֶה, שִׁישְׁמֹר אֶתְכֶם מִכָּל רָע וּמִכָּל נֶגַע וּמִכָּל צָרָה וּמִכָּל מַחֲלָה, וְלֹא יִשְׁלַט עֲלֵיכֶם שׁוֹם עֵין הַרַע וְשׁוֹם פְּגַע וְנֶגַע רָע, וְתִהְיֶה תָּמִיד שְׂמוּרִים.

מָה אִמַּר לָךְ, אֲצִל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב חֶסֶד וְצִדְקָה שֶׁעוֹשִׂים עִם עֲנִיִּים, כִּי הֵם הַפְּלִים שְׁלוֹ, וְעַל-כֵּן מִי שֶׁעוֹזֵר לְעֲנִיִּים — עוֹזֵר לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלָכֵן אֲנִי מְבָרֵךְ אוֹתָךְ בְּכַרְפַּת "חג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה", שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם שְׂפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וְחֵן בְּעֵינֵי כָּל רוֹאֵיכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם כָּל טוֹב.

וּמָה שֶׁאַתָּה יְכוּלָה עֲדִין לַעֲזוֹר לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" בְּיַבְנָאֵל, תְּבוֹא עֲלֵיכֶם בְּרָכָה, כִּי הֵם עֲנִיִּים מְרוּדִים, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּרְאֵי אִיךָ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִפְתַּח אֶת צְנוּרוֹת הַשְּׂפַע עֲלֵיכֶם, וּמִלְּאֲכֵי הַשְּׂמִירָה יִשְׁמְרוּ אֶתְכֶם.

הַמְּאַחַל לָךְ חג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כב קמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו, ח' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ...
נְרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוֹם דְּבַר
שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ. הָעֵקֶר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֲמוּנָה
פְּשׁוּטָה, כִּי הָאֲמוּנָה הִיא הַיְסוּד אֲצֵל רַבְּנוּ ו"ל, וְרַבְּנוּ ו"ל הַפְּלִיג
מְאֹד מְאֹד בְּמַעֲלַת הָאֲמוּנָה, וְאָמַר, כִּי הָעֵקֶר הוּא אֲמוּנָה, וְהָאֲמוּנָה
צָרִיכָה לְהִיטֵב בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהַנְדִיעַ,
שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם בְּהַשְׁגָּחָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאוֹת
מְאֹד, וּבְזֶה שֶׁתְּכַנִּיס אֶת עֲצָמְךָ בְּאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, אַף אֶחָד לֹא יוּכַל
לָךְ.

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, רוֹאִים אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׁעוֹשֵׂה עֲמָךְ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְרְאוֹת בְּמוֹ
עֵינֶיךָ אֶת הַנְּסִים שֶׁיִּקְרוּ עִמָּךְ בְּיָמִים אֵלֶיךָ.

גַּם מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם תִּשְׁתַּדֵּל לְעֹזֵר לִי בְּעִנְיַן הַנְּעִדָה
מַחֲזִיזַת, שֶׁנּוּכַל לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל שֶׁתְּכַתִּי לָךְ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי! מְכַל מַה שְׁעוֹבֵר עַל הָאֲדָם צְרוּת וְקִטְנוּת
וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, רוֹאִים יוֹתֵר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׁגָחָתוֹ? יִתְבַּרֵךְ הַפְּרָטִי פְּרָטִית
אֲשֶׁר קוֹרֵה בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְמַשִּׁיךְ אֶת עֲצָמוֹ
אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רַק חִזּוֹק וְאֲמֵץ, וְשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ, וְאִזּוֹ
תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי

אֲשֶׁר כב קנ – כב קנא בַּנְחַל ריט
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכֶּךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׂר לִי בְּשׂוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כב קנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי צוּר, ח' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְקָר וְהַנְּעֻלָּה ...
גֵּרוֹ יְאִיר.

קִבְּלֵתִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת מִיַּדֶּיךָ ... אֵיךְ שְׂאֵתָה מִקְרֵב אוֹתוֹ
מְאֹד מְאֹד, וּתְשׂוּאוֹת לְךָ עַל זֶה.

מָה אָמַר לְךָ! אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּצָרָה גְדוֹלָה, רוֹדְפִים אוֹתָנוּ עַל
לֹא דָבָר, וְלֹכֵן כָּל יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה מְצֻדָּךְ, יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
כְּנֹגֵד, כִּי בְּאִתְּעָרוּתָא דְלִתְתָּא אִיתְּעַר דְלַעֲיָלָא, כְּפִי הַחֲסֵד שְׁעוֹשִׂים
עִם זִוְלָתוֹ, כֵּן מְשַׁפֵּיעַ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָלָיו חֲסֵד.

מְאֹד מְאֹד אֲשַׁמַּח לְהַפְּיִרוֹ בְּבִקּוּרֵי הַבָּא בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְאֲנִי
מִתְכַּבֵּד לְהַזְמִינּוּ, שְׂיִשְׁבּוֹת אֲצִלִּי בְּבֵיתִי כְּשֶׁאֲהִיָּה בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה
בְּל"ג בְּעֶמְרַת הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכֶּךָ, וְתַעֲזֹר לָנוּ בְּכֹל הַמּוֹבְבִים.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כב קנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי צוּר, ח' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רכ אָשֶׁר כב קנב בַּנְחַל

מָאָד מָאָד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרָה מְשִׁמַּחַת, שְׁבִנְךָ ... בָּא
הַשְּׁבוּעַ לְכָאן, וְזוֹ אֶצְלִי שְׂמַחָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲנִי אוֹהֵב אוֹתוֹ
מְאֹד מְאֹד, וְלִכְן תְּשׁוּאוֹת לְךָ עַל זֶה שְׂאֵתָה שׁוֹלַח אֶת בְּנֶךָ, וְאֲנִי
מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְקַחַת אַחֲרֶיךָ גַם אֶת שְׁנֵי בְּנֶיךָ ... וְ...
שְׂיַחְיוּ.

מָה אָמַר לְךָ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם, וּמְמִילָא
יְהִיָּה כְּמוֹ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה, אֲבָל אֵתָה צְרִיף לְהִתְחַזֵּק בְּכָל
מִינֵי אֲפָנִים, וְאֵז תִּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

כב קנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו, ח' נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִים מִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲנִי מְקַנְהָ שְׂתַחֲלֵק הַשְּׁבוּעַ בְּשָׁר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, אֲבָל
תַּחֲלֵק רַק לְאֵלוּ הַנְּשֹׂאָרִים עַל חַג הַפֶּסַח בְּיַבְנָאֵל, כִּי הַמְּעוֹת חֲטִים
הֵם מֵיַעֲדִים לְצָרְכֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֲשֶׁר בְּיַבְנָאֵל, וּמְאֹד בְּקִשְׁתִּי מִמֶּךָ,
שְׂתַתֵּן גַּם הַפַּעַם לְ... כִּי הוּא עֶזֶר לִי מְאֹד מְאֹד בְּעֵת שֶׁהֵיִתִּי בְּיַבְנָאֵל
בַּפַּעַם הָרֵאשׁוֹנָה, וְהוּא נִלְחָם בְּשִׁבְלִי בְּמוֹעֶצָה, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא
עֹכָשׁוּ נִמְצָא בְּמִצָּב קֶשֶׁה מְאֹד מְאֹד כְּלָלִית, וְעַל-כֵּן תַּתֵּן לוֹ גַּם-כֵּן
עוֹפוֹת לְכַבוֹד הַחַג, וְתֹאמַר לוֹ שְׂזָה מְמֻנִי.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ שְׂפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

כב קנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו, ח' נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אַקְנָה שֶׁהִבְנֵתָ מֵה שִׁפְתֵי לְךָ בְּעֵינַי "שִׁפְת הַנְּחַל", יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲזַכֶּה לְרֵאוֹת בְּחַיִּים חַיּוֹתֵי עַל כָּל ה"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן מְדַפֵּס פְּרוּשֵׁי "שִׁפְת הַנְּחַל", יִתֵּן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, רַק חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ בֵּין כָּף לְהַדְפִּיס כָּל הַשָּׁבוּעַ עוֹד "אֲשֶׁר בַּנְּחַל", וְקֹדֶם הַחֵג לְשַׁלַּח לִי עַל הַדְּאָר, וּבַחֵל הַמוֹעֵד אֲשַׁלַּח לָכֶם חֲזָרָה, בְּאִפְּן שִׁתְּכֶף-וּמְיָד אַחַר הַחֵג יִהְיֶה אֲצֻלְכֶם.

אם אֲפֹשֶׁר לְזַרוֹ אֶת אַחִיךָ ... בְּעֵינַי חֲלַקַת הַמִּצְוֹת וְהַמְשָׁלוֹח לִיבְנָאֵל, כִּי עֵינֵיהֶם שֶׁל עֵינַיִם נְשׂוּאוֹת אֲלֵיהֶם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂיִקְיִם בְּנוֹ דְבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רֵא): מ'צ'ת' רֵאשֵׁי תְבוֹת: צ'דְקָה ת'צִיל מ'מְנוֹת; בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית הַרְגָשִׁתִּי מְאֹד מְאֹד לֹא טוֹב, וְלִכְן לְמִדְתִּי אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּרַבִּים, וּבְזָכוֹת הַמְּעוֹת חֲטִים שְׂאֲנִי שׁוֹלַח לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל מִצְוֹת, אֲזַכֶּה לְהַאַרְיָךְ יָמִים עַד מְלֵאת שְׁנוֹתֵי שְׁבַעִים שָׁנָה, בְּאִפְּן שְׁאֲזַכֶּה לְגַמֵּר אֶת כָּל הַסְּפָרִים שֶׁהִתְחַלְתִּי.

הַמְּצַפֶּה לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ...

כב קנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו, ח' נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה שְׁלַחְתִּי פָקֵס הֵן ל... וְהֵן לְבָנוּ ... שְׂיָבוֹא כָּבֵר תְּכֶף-וּמְיָד, וְאֵינִי יוֹדֵעַ מֵה הַעֲפוּב, וְעַל-כֵּן אִם אֲפֹשֶׁר לְזַרוֹ שְׂיָבוֹא, כִּי הַכֹּל כָּבֵר מְסֻדָּר, וְאַנִּי מְקַוֶּה לְקַחַת גַּם אֶת ... וְגַם אֶת ... הָאֲחִים שְׁלוֹ, וְכָף

רכב אֲשֶׁר כב קנה בַּנְחַל

תְּהִיָּה לָהֶם חֲבוּרָה. נָא לְהוֹדִיעַנִי, וַיְכוּל לְהִיּוֹת שְׂיַעַן שֶׁשָּׁבוּעַ כָּבֵר
יְהִיָּה פֶסַח ... יִרְצֶה לְהַשְׁאֵר אֶצֶל הַמְּשַׁפְּחָה עַל פֶּסַח, וְעַל-כֵּן שְׂיָבוֹא
תַּכְּף-וּמְיָד אַחַר פֶּסַח, כִּי חָבַל שְׂיִלֶךְ לְאַבוּד שָׁם, וְדִי לְחַכְמָא.

רְאֵה לְחִזְק עֲצֻמָּה בְּזֶה שֶׁדַּבְּרָנוּ בְּעִנְיַן הַשְּׁלוֹם-בֵּית, וְתִשְׁמֹר
מְאֹד מְאֹד עַל אֲשֶׁתְּךָ וְתַכְבְּדָהּ עַד מְאֹד, כִּי זֶה רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא לְכַתֵּב לִי וּמְמַשׁ תְּחִינִי.

כב קנה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו, ח' נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל יְדִידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֶבְקֶשׁ אוֹתְךָ לְתוֹעֵלַת הַכֶּלֶל וְהַפָּרֵט, שֶׁתִּלְכוּ אִתָּה
וְאֲשֶׁתְּךָ מִבֵּית לְבֵית, וְלִהְפִיץ אֶת "אוֹר יְבִנְאֵל" מִסֵּפֶר 88 גִּימְטְרִיָּה
פ"ח, וַיְקַיֵּם: הַפ"ח נִשְׁבֵּר וְאַנְחָנוּ גִּמְלָטָנוּ, אִתָּה וְאֲשֶׁתְּךָ צְרִיכִים
לְעֹזֵר לִי בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, שְׁאֲזֹכָה לְבוֹא לְגוֹר בְּיְבִנְאֵל, וְזֶה
תְּלוּי כְּפִי שְׂיִוִּפֵץ עֲכָשׁוּ בְּיָמַי אֱלוֹ וַיִּפֶּה שְׁעָה אַחַת קָדָם — אֶת
"אוֹר יְבִנְאֵל" בְּיְבִנְאֵל דִּיקָא, אֲנִי מְקַוֶּה שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, וְעַל-יְדֵי-
זֶה תִּוְכְּלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי אֶל יְבִנְאֵל מֵהַ שְׂיִוִּתֵר מֵהָר, וְתִתְגַּלֶּה מְלָכוּת
שָׁמַיִם בְּעוֹלָם, וַיִּדַע כָּל פְּעוּל כִּי אִתָּה פְּעִלְתוֹ, וַיְכִיֵּן כָּל יְצוּר כִּי אִתָּה
יְצַרְתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר רוּחַ בְּאִפּוֹ, הִוְיָ"ה אֱלֹקֵי יִשְׂרָאֵל מְלֶךְ,
וּמְלָכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה.

הַמֵּאחַל לָכֶם הַצְּלָחָה מְרַבָּה...

מְחַכֶּה לְתִשׁוּבָה אִם קִיַּמְתֶּם אֶת רְצוֹנִי, וַיְצַאֲתֶם עִם הַמְּרִץ הַכִּי
גָּדוֹל.

כב קנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צו, ח' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי "הַיֵּכָל-הַקִּדְשׁ" דֵּי בְּכָל אֶתֶר וְאֶתֶר, הַנּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וּמִכָּל צוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שֵׁישׁ לָנוּ שְׂיִכּוֹת אֶל רַבְּנוּ וַ"ל, אֶל רַבֵּי אֲמֶת כְּנֵזָה, רַבֵּי הַמְּחֻזָּק אוֹתָנוּ וּמַעוֹדֵד וּמְשַׂמַּח אוֹתָנוּ. כִּי סוּף כָּל סוּף עוֹבְרוֹת עָלֵינוּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה צְרוֹת וַיְסוּרִים, אֲשֶׁר אֵין אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׁלֹא יִסְבֵּל אֵיזָה צַעַר וַיְסוּרִים, וְכִמוּ שְׂאוֹמֵר רַבְּנוּ וַ"ל (לְקוֹטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן עו), שְׁכָל יְהוּדֵי אֶפְלוֹ צַדִּיק גְּדוֹל, צָרִיף שְׂיִהְיֶה לוֹ אֵיזָה צַעַר בְּכָל יוֹם, וּמִי שֵׁישׁ דַּעַת יוֹתֵר גְּדוֹלָה, צַעְרוֹ יוֹתֵר גְּדוֹל, כְּמוֹ שְׂכֶתוֹב (קִהְלַת א, יח): יוֹסִיף דַּעַת — יוֹסִיף מְכֹאֹב; עַל כֵּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר סָבָל, וְאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וְזוֹ הַצָּרָה הַכִּי גְּדוֹלָה, שְׂאָדָם אֵינוֹ יוֹדֵעַ מֶה וְאֵיךְ לַעֲשׂוֹת וּלְהַחֲלִיט. וְרוֹאִים בְּנֵי-אָדָם שְׂמָה שְׁלֹא יַעֲבֹר עֲלֵיהֶם אֵינָם מוֹצְאִים עֲצָה לְנַפְשָׁם, וְלָכֵן מְסַתּוֹכְבִּים בְּיֹאוֹשׁ וּבְדַפְאוֹן, עַד שֵׁישְׁנָם הַמְתִּיאֲשִׁים לְגַמְרֵי מַחֲיֵיהֶם.

וּבְאֲמַת רַבְּנוּ וַ"ל נִשְׁלַח לָזֶה הָעוֹלָם בְּדוּרוֹתֵינוּ אֵלֶּה, כְּדֵי לְהַחֲיוֹת אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּלְקַרְבָּם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבְאֲמַת עֲשֵׂה הַסֵּמ"ך-מ"ם כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת בְּעוֹלָם, שְׁנֹשְׂמַת רַבְּנוּ וַ"ל לֹא תִרְדַּ לָּזֶה הָעוֹלָם, וְכִפִּי שְׂסַפֵּר לָנוּ רַבְּנוּ וַ"ל (סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ז', מִהֶזְכּוֹב וְהַעֲכָבִישׁ), שְׂקָדָם שְׂיִרְדָּה נִשְׂמַת רַבְּנוּ וַ"ל, עֲשֵׂה הַסֵּמ"ך-מ"ם רַעַשׁ בְּשָׂמִים, שְׂאֵם הַנִּשְׂמָה הַזֶּה יוֹרְדָת, אֵין לוֹ מֶה לַעֲשׂוֹת. וְאָמְרוּ לוֹ: הַנִּשְׂמָה הַזֶּה מְכַרְחָה לְרִדָת, וְאִתָּה מְצֵא לָךְ עֲצָה. וְהִלֵּךְ וְחֹזֵר עִם אֵיזָה זְקָן וְצַחֲקוֹ וְכוּ', וְאָמַר שֵׁישׁ לוֹ כְּבָר עֲצָה...

ובְּאֵמֶת רְאוּ, שְׁדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל הִיָּה לְצַחֲוֹק מְשֻׁף כָּל הַדּוֹרוֹת בְּעֵינַי
 בְּנֵי-אָדָם, שְׂאֵמְרוּ: אֵין לְחִסִּידִים אֱלוֹ רַבִּי, הֵם חִסִּידִים מֵתִים וְכוּ',
 כִּף כִּנּוּ אֶת חִסִּידֵי בְּרִסְלָב. אֲבָל הִנֵּה נֶפֶל הַדּוֹר הַזֶּה כָּל-כָּף, בְּשִׁקּוּץ,
 נֶאֱוָף, זֶהוּם, עַד שֶׁהִגִּיעוּ לְשֵׂי אֵתְמָאָה, עַד שֶׁרַחֲמָנָא לְצַלֵּן, הוֹלְכִים
 כְּחֵיוֹת הַשָּׂדֶה, וְזֶה גוֹרֵם לְנֶאֱוָף, וְכֵן לְכַפִּירוֹת וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת,
 שְׂמַדְבָּרִים פְּתוּחַ נֶגֶד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִמֶּשׁ כְּדוֹר הַמַּבּוּל וְדוֹר
 הַהַפְּלָגָה גַם יַחַד. וְלָכֵן מֵרַב הַצָּרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל בְּנֵי-אָדָם, מְכַרְחִים
 אֶת תַּבַּת נֹחַ — לְהַכְּנִס בָּהּ. וּבִשְׂבִיל זֶה חָמַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל
 עַם יִשְׂרָאֵל, וְשָׁלַח לָנוּ אֶת רַבְּנוּ ז"ל עֲכָשׁוּ דִיקָא בְּעַקְבָּתָא דְמִשִּׁיחָא,
 כְּדִי שֶׁהוּא יַחֲיֶה אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ. וּמָה אָנוּ רוֹאִים? שֶׁכָּל מִי שֶׁשָּׁב
 בְּתִשׁוּבָה, נִמְשָׁף אַחֵר רַבְּנוּ ז"ל בִּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִין, כִּי רַבְּנוּ ז"ל
 יֵשׁ לוֹ דְּבוּרִים לְכָלֵם. רַבְּנוּ ז"ל יְכוֹל לְהַחֲיוֹת אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ.
 וְלָכֵן מָה אָנוּ צְרִיכִים לְרְאוֹת עֲכָשׁוּ? לְהִתְקַרֵּב יוֹתֵר וְיוֹתֵר אֶל רַבְּנוּ
 ז"ל, וְרַבְּנוּ ז"ל יִקְרַב אוֹתָנוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַשֵּׁם שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל נִזְכָּר פַּעַם אַחַת בַּתּוֹרָה, בְּשִׁעָה שֶׁהִיָּה דוֹר
 הַמַּבּוּל, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים, שֶׁהִיָּה מְלֵא נֶאֱוָף, וּמְלֵא גְזוּל,
 שְׂאֵחָד גְזוּל מִזוּלָתוֹ, וְנֶאֱוָף עִם זוּלָתוֹ, וּמִמִּילָא הִיָּתֵה כְּפִירוֹת
 וְאֶפִּיקוֹרְסוֹת, כִּי כְּשֶׁאָדָם מֵאֲמִין בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — אֵינוּ גוֹזֵל
 מִזוּלָתוֹ אֶפְלוּ אֲגוּרָה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂלֵא יַעֲשֶׂה שׁוּם דְּבַר רַע. כִּי כְּשִׁישׁ
 לְאָדָם אֲמוּנָה, הוּא מִפְּחַד מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וּבְכַרְגַּע שֶׁמֵּאֲבֵד אֶת הָאֲמוּנָה,
 הוּא מְסַגֵּל לְגַנֵּב וְלְגוֹזֵל, וְלַעֲשׂוֹת עוֹל, וְלַעֲבֹר עַבְרוֹת חֲמוּרוֹת בְּנֶאֱוָף,
 רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. וְלָכֵן שָׁלַח הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת נֹחַ. וְלָמָּה נִקְרָא
 שְׁמוֹ נֹחַ? וְיִקְרָא שְׁמוֹ נֹחַ לֵאמֹר זֶה יִנַּחֲמֵנוּ מִמַּעֲשֵׂינּוּ וּמִעַצְבוֹן
 יְדֵינוּ, מִהֶאֱדָמָה אֲשֶׁר אֲרָרָה ה'", וְתַבַּת 'יִנַּחֲמֵנוּ' — בָּהּ מְרַמֵּז שֵׁם
 רַבְּנוּ ז"ל. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹתֵרֵין, חֶלֶק ב', סִימָן ב'), שֶׁהַצְּדִיק
 מְנַחֵם הַכֹּל וּמְשַׂמַּח הַכֹּל. וְזֶה הָעֵנִין שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל — לְנַחֵם וּלְשַׂמַּח
 וּלְעוֹדֵד אוֹתָנוּ, לְקַרְבָנוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! אֲנַחְנוּ צְרִיכִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, אֲבָל הָעֶקֶר
 — לְהַחֲזִיק עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד עִם רַבְּנוּ ז"ל, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל
 מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם לְהַכְּנִס בָּנוּ פְּרוּדִים, וּמְכַנִּיס בְּאָדָם פְּלוּגִים.

אָשֶׁר כּב קנו בְּנַחֵל רכּה

ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לד), שהלב והפה צריכים להיות שווים, פיו ולבו יהיו שווים, מה שיש בלב — לאמרו בפה, כי זה דבר הכי מגנה בעיניו? תברך, כשאדם הוא אחד בפה ואחד בלב. ואומר רבנו ז"ל: הפה של האדם זה הי, והלב של האדם זה הו, ולכן כתוב: "זה ינחמנו" — "בהתחלה הו' בסוף, ובאמצע השם ינחמן", שרבנו ז"ל מנחם אותנו, ומקשר את הפה ללב שנהיה בני. האמת של רבנו ז"ל, היא אמת אחרת לגמרי. רואים שיכולים לעבד על בני-אדם ולשגועם, אבל עם האמת של רבנו ז"ל נופלים כל השקרים, ומהי האמת של רבנו ז"ל? רבנו ז"ל מקשר את הפה ללב, שגדע מה אנו רוצים. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לד), החרפות של האדם שזכרות את לבו; כשעוברים על האדם עלבונות, בושות וכו', הן מעצמו, שאומר: חטאתי, עויתי, פשעתי, עשיתי דברים מגנים, כלפיו? תברך, והוא נשבר, אומר רבנו ז"ל, שהוא צריך לקשר את עצמו אל הנקדה השיכה ללבו בעת הזאת. הינו שצריך לקשר את הפה ללב, ואם אדם מתבונן מה צריך עכשו לעשות? יגיע למסקנה — עפה אני צריך להיות רק בשמחה, לשמח עם הקדוש-ברוך-הוא. ובאמת יש לנו במה לשמח, שאנו יהודים מאמינים בהקדוש-ברוך-הוא, וברגע שאדם שמח בו תברך, יפתח פיו לדבר אליו? תברך, אשר כל דבור ודבור — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

לזאת, אנשי שלומנו היקרים! מאחר שאנו יודעים מרבי אמת כזה, רבי גורא ונפלא כזה, הבה נצא מהקטנות שלנו, נתאחד יחד, הבה נטפס עצות, איך אפשר לכבש את העולם, לתקן עולם במלכות שדי. כי בדרך כלל כל אדם רוצה לשלט על מישהו, רוצה לשלט על איזו קבוצה וחבורה, וכל זה בא מגאות ומישות, שאז הולך לאדם שלא כסדר, כמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן פב): למה הולך לאדם שלא כסדר? כי רוצה משהו, רוצה למלך, אנא אמלך, אזי הולך לו שלא כסדר, ואומר שמקום זה לא בעבורו, ועובר מקום, ואחר-כך מתאונן שגם זה אינו מתאים לו, ועובר מקום אחר, וכן הלאה. כי כשאדם רוצה משהו אחר בלעדיו

יתברך, תמיד איננו מרצה. מה שאין כן, אם אדם רוצה רק דבר אחד, רק אלקות, אינני רוצה כלום, רק לגלות את הקדוש-ברוך-הוא, אדם זה הכי מאשר בחיים. וזה יכול לזכות כל אחד ואחד מאתנו.

ולכן עכשו בחדש ניסן, שבו נולד רבנו ז"ל, הגיע הזמן לקחת עצמנו בידינו, שנחיה באהבה גדולה, ונרקד בכל יום ויום בשמחה עצומה, שאנו יודעים מרבי כזה, אסור להכניס בעצמנו את העצבות והעצלות כרגע, כי רבנו ז"ל אומר, שעקר נשיכת הנחש זה עצבות ועצלות. ולכן עלינו למסור נפשנו רק בעבור נקדת השמחה, ובזכות השמחה נוכל לקבל הרבה מרבנו ז"ל, ולכן כבר מעתה, ובפרט מחדש ניסן, עלינו לשמח מאד, ובזה שנשמח יחד, נזכה לישוב הדעת. ואומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן י'): למה אדם אינו זוכה לישוב הדעת? כי אין לו שמחה, כי אם היתה לו שמחה, הנה מישב דעתו. ועקר ישוב הדעת — למה לנו להיות כל-כף שבורים, כל-כף מפקדים מכל פוחז, מכל כופר, מכל נואף, למה להתפעל מהם?! עלינו לצאת בחוץ, ולגלות ולפרסם לכלם את הקדוש-ברוך-הוא, עלינו לחזק ולעודד ולשמח את נשמות ישראל. ואמר רבנו ז"ל לאנשי שלומנו: אם תהיו בשמחה, תהיה טובה לכלל נשמות ישראל; ולכן כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, צריך להשתדל לגלות ולפרסם את אור רבנו ז"ל, וללכת להפיצו, כי אין עוד דבר גדול מלהפיץ אור רבנו ז"ל.

ולכן אני מציע, שכל אחד מאנשי שלומנו יקבל על עצמו, ובפרט מעכשו — חדש ניסן, שילך ויפיץ מה שיותר קונטרסים, צריכים לקרב את נשמות ישראל אל הקדוש-ברוך-הוא, איננו נמצאים בזה העולם, אנו נמצאים רק אצל הקדוש-ברוך-הוא, ועל-ידי שנחזק ונעודד ונשמח את עצמנו, יהיו לנו כחות הנפש לחזק ולעודד את אחרים. כי כל אחד מאנשי שלומנו, יש לו דבורים לעודד את אחרים, שרק לא יהיה בטלן, הוא צריך רק לגלות את הקדוש-ברוך-הוא, ובכח זה נזכה לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל. העקר הוא — שעלינו לצאת מעצמנו, ולא נרצה שום

אשר כב קנו בנחל רכז

רצון אחר מבלעדי רצונו יתברך, שזה נקרא עלית המלכות. כמו שאומר רבנו ז"ל: כשאדם אינו רוצה שום דבר אחר, רק רצונו יתברך, נתבטלת ממנו כל הגאות, ואז מגיע עד עתיק, עד רצון שברצונות. ולכן באו עתה מהחדש הזה, חדש ניסן, שבו נולד רבנו ז"ל, נתחיל לגלות ולפרסם את אור רבנו ז"ל!

ואבקש מאד את אנשי שלומנו, נותרו לנו כמה ימים עד פסח, אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שעל צרכי החג יהיה לכל אחד ואחד מאנשי שלומנו שפע כפול, ונביא לכלם שפע, ואנו מתפללים על כלכם, שהקדוש-ברוך-הוא ירחם עליכם, ויהיה לכם שפע בגשמיות ושפע ברוחניות, ותרגישו בפסח הזה את האור של הבורא יתברך שמו, את הנעם והערבות בחיים. למה לכם לילך במרירות ובספקות, ולא תדעו מה לעשות? הלא אדם צריך לפתח פיו ולדבר אליו יתברך, ואז הוא הכי מאשר, פי מתי מר לאדם? כשאינו יודע למי לפנות בעת צרה, אבל אם אדם יודע הפתכת, שהוא הקדוש-ברוך-הוא, אינו מפחד מאף אחד וכו'. לכן באו נתחיל מהחדש הזה להיות בשמחה, ולדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, ולגלות את רבנו ז"ל לכלל נשמות ישראל. ולכן כל איש ואשה יצאו להפצה, וכשרואים איזה בר ישראל לדבר עמו באמונה, ולא להפנס בוכוחים, אור רבנו ז"ל אינו מצמצם אצל אדם אחד, אלא הוא מתנה לכלל נשמות ישראל, ואת זאת צריכים לדעת היטב, 'קטן וגדול שם הוא', אף אחד לא יאמר: "המנהיג שלי, הרבי שלי, הוא הכי גדול" וכדומה כל מיני דבורי הבל, אומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן פג), שזה יצר הרע גדול לומר: צדיק זה נאה, וצדיק זה אינו נאה, תלמיד חכם זה נאה וזה לאו וכו', למה להפנס בשטיות כאלו? עלינו לגלות רק את הקדוש-ברוך-הוא! באו נתאחד יחד. מהיכן באה הגזענות, שאין אוהבים את כל אחד? רק מפפירה. פי מי שיש לו אמונה, אוהב את כל בר ישראל, ועל-ידי-זה זוכה לדבר אליו יתברך.

על-כן העקר בימים אלו עלינו לראות לעזר אחד לשני, לשמח זה את זה, ולא לפחד משום ברירה שבעולם, אלא מהקדוש-ברוך-

רכח אָשֶׁר כב קנו בנחל

הוא בלבד. כי אין לנו בזה העולם רק הקדוש-ברוך-הוא! ברוך השם, אין לנו שום עסק עם אף אחד, אין לנו שום מריבות עם אף אחד, מה נעשה, שהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, מוסר אותנו ומציק לנו וכו', אבל איננו מפקדים ממנו, אנו מגלים את הקדוש-ברוך-הוא, ונראה דבר מי יצליח! אין לנו שום עסק עם הפגנות וכו', כל ענינינו רק — איך להכניס שלום בנשמות ישראל.

ולכן אבקש את כל אנשי שלומנו די בכל אתר ואתר, ראוי להפיץ ביתר שאת וביתר עז. תכמינו הקדושים אומרים (ראש השנה יא:): בניסן נגאלו ובניסן עתידים להגאל, ויכולים לזכות לגאולה שלמה, אם נתאחד יחד, ויהיה קבוץ אחד, ולא נתן שאחד ידבר על זולתו, עלינו לעקר קלפה זו מאתנו, ומי שאינו רוצה, שיכרח מ"היכל-הקדש" מה שיותר מהר, ויעזב אותנו. איננו רוצים לריב עם אף אחד, ולא להתנפח עם אף אחד, אנו רוצים רק את הקדוש-ברוך-הוא, ורק להיות בשמחה, ולגלות ולפרסם את אור רבנו ו"ל לכל העולם כלו.

ולכן אשרי מי שיכול להכניס מה שיותר הוראות קבע. תדעו שיש המון ספרים שעדיין בכתב יד, וצריכים להדפיסם, יש סדור לאשכנזים וסדור לספרדים שמכרחים להדפיסו מה שיותר מהר, יש כרך ראשון של "שפת הנחל" עד תורה ט"ז, וצריכים להדפיסו, יש המון ספרים, אך צריכים את הכסף, ולכן אם כל אחד ואחד מאנשי שלומנו יביא אחת או שתיים הוראות קבע, ונגיס אלף הוראות קבע, נוכל להדפיס ספר אחר ספר, וכן למלא את כל ארץ ישראל עם ספרי רבנו ו"ל, ודיקא על-ידי-זה נזכה לגאולה השלמה במהרה בימינו.

אבקש מאד את כל אנשי שלומנו, היות שאנו כשבויע לפני הפסח, וצרכי החג מרבים מאד, ועם ישראל מסכנים ואין להם, ועובר על כל אחד ואחד מה שעובר, אזי אנו לכל הפחות צריכים להתחזק בבטחון חזק, שיהיה לנו על הפסח, ואל תדאגו, הקדוש-ברוך-הוא ישפיע עליכם, יהיה לכם שפע גדול בפסח, תעשו רק

אֲשֶׁר כב קנו בַּנְחַל רכט

דָּבָר אֶחָד — לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכֻלָּם, לִילָף לְהַפִּיץ הֵיכָן שְׁאַתֶּם יְכוּלִים, הֵיכָן שְׁאַתֶּם רוֹאִים יְהוּדִי, תְּפִיצוּ לוֹ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְתֵרְאוּ אִיף הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לָכֶם בַּחֲזָרָה עִם שְׂמִחָה אֲמִתִּית, שְׂתִּהְיוּ שְׂמִחִים וְעֲלִיזִים, וְתִזְכּוּ לִילָדִים טוֹבִים, שְׂיִלְדִיכֶם גַּם-כֵּן יִפְּירוּ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר זֶה הַמַּתָּנָה הַכִּי גְדוּלָה, שְׂהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר, וַיֵּשׁ יְלָדִים, וְהִילָדִים נִמְשָׁכִים גַּם-כֵּן אַחַר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲבָקֵשׁ מִכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִפְרָט מִתְּלַמִּידֵי "הֵיכַל-הַקְּדוּשׁ", תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד, שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְנִתְרַחֵק מִמַּחְלָקָת וּמִוִּכּוּחִים, מִסְּפִיק שְׂנֵאָה, מִסְּפִיק מַה שְׂהִסְמַ"ף-מ"ם מְסִית וּמִדִּיחַ אֶחָד נֶגֶד הַשְּׂנִי, הַגְּאֵלָה תְּלוּיָה רַק עַל-יְדֵי אַהֲבָה שְׂתִּהְיֶה בֵּינֵינוּ. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל: אִם תִּחְזִיקוּ עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, תִּזְכּוּ לְהַמְשִׁיף אוֹתִי אֲלֵיכֶם. לָכֵן אֲבָקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּאוֹ נִתְאַחַד יַחַד, נִרְקָד בְּשְׂמִחָה עֲצוּמָה, שְׂזָכִינוּ לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, זְכִינוּ לִוְמַר עֲשֶׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְּהִלִּים, שְׂרַבְּנוּ ז"ל הַבְּטִיחַ, שְׂמִי שְׂיֵאמַר עֲשֶׂרָה מְזֻמּוֹרֵי תְּהִלִּים, אֲפֹלוֹ אִם עֲצָמוּ וְגִבְהוּ חֲטָאִיו וּפְשָׁעָיו, יוֹצִיאֵו מִהַשְּׂאוֹל תִּחְתִּית, זְכִינוּ לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשְּׂנָה אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאָמַר, שְׂמִי שְׂהִיָּה אֲצֵלוֹ בְּרֵאשׁ הַשְּׂנָה, רְאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה כָּל הַשְּׂנָה. וְהִנֵּה פָּרְחָה כְּכֹר חֲצִי שְׂנָה, הִנֵּה הִיָּה תִּשְׂרִי וְעֵתָה נִיֶּסֶן, לָכֵן עֲלִינוּ לְשִׂמְרָה מְאֹד עַל הַזְּמַן, וְלֹא לְחֻשָׁב הַרְּבָה, רַק לְעֲשׂוֹת וְלַעֲשׂוֹת וְלְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמִחָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂבִזְכוּת הַשְּׂמִחָה נִזְכָּה לְהַגְּאֵל גְּאֵלַת עוֹלָם.

וְאֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ וּמְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תֵּרְאוּ לְהַפִּיץ מַה שְׂיִוְתֵר סְפָרִים, מַה שְׂיִוְתֵר קוֹנְטְרָסִים, מַה שְׂיִוְתֵר אֲנָשִׁים יְתוֹדְעֵי מַרְבְּנוּ ז"ל, תֵּעוֹרְרוּ אוֹתָם לְשִׂמְעָ אֶת הַשְּׂעוּרִים וְהַדְּרָשׁוֹת מִהַקְּלָטוֹת וְכוּ', תֵּעוֹרְרוּ אוֹתָם שְׂיִתְבוּדְדוּ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְהַעֲקֵר — תֵּעוֹרְרוּ אוֹתָם, שְׂיִהְיֶה לָהֶם חֵלֶק בְּהַדְּפַסַּת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׂזוֹ הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוּלָה. כִּי אֵין צְדָקָה גְדוּלָה יוֹתֵר מִלְּקָרֵב יְהוּדִים לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! וְאֲשֶׁרֵי הָאָדָם הַעוֹשֶׂה לְעֲצָמוֹ חֵק — לְהוֹסִיף

רל אשר כב קנו בנחל

עוד שְׁתִּים או שְׁלש הוֹרָאוֹת קָבַע, וּבְזָכוֹת זֶה נִזְכָּה לְגֵאֲלָה הַשְּׁלֵמָה,
שְׁבוּא יְבוֹא מִלֶּךְ הַמְּשִׁיחַ, וַיִּגְאֲלֵנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן!

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד, וְתִזְכּוּ לְנַחַת מְכַל יוֹצֵאֵי
חַלְצֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קנו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר צוֹ, ח' נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת חֲלֻקַּת הַמִּצּוֹת, תְּחִלָּה רַק לְאֵלוֹ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
שְׁנֵשְׂאָרִים בְּיַבְנָאֵל עַל חַג הַפֶּסַח, כִּי הַמַּעֲוֹת חֲטִיִּים זֶה רַק לְתוֹשְׁבֵי
יַבְנָאֵל, וְכֵן תְּחִלָּה לְכֹל אֶחָד אַרְבַּעָה בְּקִבּוּקֵי יֵזַן, וְעַכְשָׁו תּוֹסִיף
לְרִשְׁימָה אֶת ... כִּי הוּא עֶזֶר לִי מְאֹד מְאֹד בַּפַּעַם הַרְאֵשׁוֹנָה כְּשֶׁהִגַּעְתִּי
לְיַבְנָאֵל, וְהִיָּה מִמֶּשׁ הַיְחִידִי מִכָּלֵם, שְׁלַחֵם בַּעֲבוּרֵי בְּחֵרוּף נִפְשׁ
מִמֶּשׁ, וְעַכְשָׁו הוּא נִמְצָא בְּמִצָּב קִשָּׁה מְאֹד, וְעַל-כֵּן תִּתֵּן לוֹ מִצּוֹת
וְד' בְּקִבּוּקֵי יֵזַן בְּשָׁמַי.

מִי הַאֲמִין כִּמָּה טְמֵאָה הַסֵּמ"ך-מ"ם מְכַנִּים בְּתוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם,
רַחֲמָנָא לְצִלָּן, זֶה עֲשָׂרִים שָׁנָה מְכַשִּׁיל אוֹתָם בְּכֹל מִינֵי אִסּוּרִים
חֲמוּרִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

רָאָה לְשַׁלַּח דְּחוּף עִם ... אֶת כָּל הָאֹר יַבְנָאֵל' מְסַפֵּר 88 לְ...
כְּדֵי שְׁיַחֲלֵק אֶת זֶה לְתוֹשְׁבֵים, גַּם תִּמְסַר לוֹ אֶת הַמִּכְתָּב הַזֶּה, אֲשֶׁר
מְאֹד מְאֹד נְחוּץ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

כב קנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צו, ט' נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ עִם נִקְדָּתְךָ שְׂיֵשׁ בְּךָ, וְתִהְיֶה רַק בְּשִׁמְחָה,
יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת,
וְנִזְכָּה לְבָנוֹת "עִיר בְּרִסְלָב" עַל אַפְסֵם וְחֻמָּתָם שֶׁל מִתְנַגְּדֵינוּ.

מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתִּמְצָא אֵיפֶה ... וְ... נִמְצְאִים, אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר
אִתָּם דְּחוּף.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר צו, ט' נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הִנֵּה ... נוֹסֵעַ הַלְיָלָה לְכָאן, אִם אַתָּה יָכוֹל לְשַׁלַּח עִמּוֹ עֲתוּן
"אוֹר יְבִנְאֵל" 88 — מַה טוֹב וּמַה נְעִים, וְכֵן אִם יֵשׁ לְךָ עוֹד הַגָּהוֹת
מִסֵּפֶר "אֲשֶׁר בַּנְחַל", רְאֵה לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר בְּיְבִנְאֵל, וּלְהִתְוַדַּע מַה קוֹרֶה
שָׁם, כִּי עֵינַי וְלִבִּי שָׁם כָּל הַיָּמִים, וּבְכִפְרֵט שְׁהִלְיָלָה עוֹמְדוֹת לְהִיּוֹת
בְּחִירוֹת לְמוֹעֵצָה הַדְּתִית, וְהַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ מִשְׁתוּלָל, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה כְּבָר הַכִּפְרָה לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל הַסוֹבְלִים
כָּל-כָּף בְּשָׁבִיל רְשָׁעִים כְּאֵלוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: יֵשׁ עֲנִיָּן שְׂיִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה וְכוּ',
וְאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן א'): "מְעַן וְוִיִּסֵט גְּאֹרְנִישֵׁט" (אֵין יוֹדְעִים
כָּלֵל), "נַעֲשִׂים עֲנִיָּנִים כְּאֵלוֹ בְּעוֹלָם, וְאֵינָם יוֹדְעִים כָּלֵל"; אֲשֶׁרֵנוּ,

רלב אשר כב קס — כב קסא בנחל

שיש לנו רבי כזה, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

ראה להשיב לי תהפך-ומיד.

המצפה לתשובה מהירה...

כב קס.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר צו, ט' ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

נא ונא ראה להתחזק, ואני רואה עתיד גדול ביבנאל. תדע, כי לא יעזב אותנו הקדוש-ברוך-הוא על אף גדל הצרות והיסורים שאנו סובלים עכשו לפום צערא אגרא (אבות ה, כב), כפי הצרות — כן גדל השכר, ועוד גיע היום שנספר את כל התלאות בשמחה עצומה, כמו שמספרים עכשו את כל הקורות למוהרנ"ת ז"ל בפרט ולאנשי שלומנו בכלל בכל הדורות, מי האמין שיגיעו על ראש השנה שלשת אלפים אנשים, רק חזק ואמץ מאד מאד, ותהיה בקשר עמי אחר הישיבה, ואם נתחדש משהו באמצע — ראה להודיע, וכן מה התגובה בענין המכתב.

המאחל לכם הצלחה מרבה...

כב קסא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, י' ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

באתי לתן לך תודה והודאה על החסד שעשית עמנו, שכבראה באי כחך צלצל להנציג שלכם ... וכך היתה אתמול בלילה הישיבה

אֲשֶׁר כב קסא בַּנְחַל רלג

במועצה המקומית, ובחסדיו יתברך, יש לנו הששה נציגים, ותשואות חן לך על זה, כי זה יועיל לנו בהרבה דברים הנצרכים בענין הדת, כי אתה יודע, שיש ביבנאל כמה אנשים וכו', שונאי הדת ממש וכו', אשר חיים תחת הסתה, שמסיתים ומדיחים אותם נגד כל הקדוש לעם ישראל וכו', וכך אם המועצה הדתית תהיה תחת ... אנחנו יכולים לקוות לגדולות ונצורות, וזה ממש חסד מהקדוש-ברוך-הוא, שיצאנו עם שלשה נציגים ועם השלשה שהשריתן, שזה רב.

מה אמר לך, ידידי היקר! פה ביבנאל הולך ונבנה מבצר גדול "חסידי ברסלב", כי אלו מאנשי שלומנו "חסידי ברסלב" שגרים בישובים, כגון: בעמנואל ובקרית ארבע ובאשדוד ובנתיבות וכו', רוצים לעבר אל יבנאל, ואני רואה פה עתיד גדול, כי יכנסו פה מאות משפחות מ"חסידי ברסלב", וכלם יהיו תחת ... וזה יהיה מבצר ענקי ל... בעזרת השם יתברך, ולכן כל עזר שאתה עוזר לנו ראוי לשבח.

מה אמר לך, ידידי היקר! אתה יודע, שכל מגמתנו היא רק תורה ותפלה ועבודת השם יתברך, אין לנו שום ענינים אחרים, ועל-כן בזה שאתה עוזר לנו וכו', אתה עוזר שיהיה מבצר של תורה ותפלה ועבודת השם יתברך, כי תהלה לאל, האברכים אצלנו הם רציניים מאד מאד, הם עובדי השם, ועל-כן חילך לאוריתא, ותעזר לנו בכל מה שאתה יכול, ותראה אשר בזכות זה כל הקמים עליך וכל השונאים שלך יפלו תחת רגליך, ויתבטלו כליל.

נא ונא ראה להדביק את עצמך בו יתברך, כי רואים בחוש, שאין מקום להנצל בזה העולם רק אצלו יתברך, ועל-כן אשרי ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד, ובורח תמיד אליו יתברך, ומדבר ומשיח את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, ואז טוב לו כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב קסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, י' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֹנִיָּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה
וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם,
אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיֹתֵר בְּכָל מִינֵי
אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אֶתְכֶם. וְאֵל
תִּירָאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ מֵאֵלֹהֵי הַרְשָׁעִים הַקָּמִים עֲלֵינוּ, כִּי סוּף כָּל סוּף
יִקְבְּלוּ מִכָּה כְּזוֹ, שְׁלֹא תִאָּרוּ לְעֲצָמָם, וְאִף שְׂכּוֹאֵב הַלֵּב לְרֵאוֹת אֵיךְ
רְשָׁעִים אָפְלוּ עַל פִּתְחוֹ שֶׁל גֵּיהֵנוֹם אֵינָם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה (עֲרוּכִין
י"ט), עִם כָּל זֹאת אֵינִי לָנוּ מֵה לְהִתְפַּחַד כָּלֵל, כְּמוֹ שֶׁהִזְהִירָנוּ רַבֵּנוּ
ז"ל וְאָמַר: מֵה יֵשׁ לָכֶם לְפַחַד — כְּשֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם; וְזֶה אָמַר
יוֹמִים לְפָנַי הִסְתַּלְקוּתוֹ, וְעַל-כֵּן עֲלֵינוּ לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיֹתֵר
בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ עֲלֵינוּ שְׁפַע גְּדוֹל
לְחַג הַפֶּסַח. וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל וּמִתְחַנֵּן לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיָבִיא עַל
חַג הַפֶּסַח הַזֶּה כָּל הַמְצָרִים שֶׁאַתֶּם צָרִיכִים: בְּשׂוֹר, יֵין, מִצּוֹת, בֵּיצִים
וְתַפּוּחֵי אֲדָמָה וְכוּ' וְכוּ', שְׁלֹא יִחַסֵּר לָכֶם מִכָּל טוֹב, וְהַשְׁפָּעָה הַזֹּאת
מִחַג הַפֶּסַח תִּשְׁפַּע עֲלֵיכֶם עַל כָּל הַשָּׁנָה, הַעֲקֵר אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם
— שֶׁתִּתְפַּלְלוּ לְהַצְלַחְתִּי, כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְהַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת, וְעַקֵּר
הַיְשׁוּעָה תִּהְיֶה, שְׂכָבֵר נִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּמִפְלֵת הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ
וְזָכְרוּ לְגִמְרֵי, כִּי הָאָדָם הַזֶּה הוּא רוֹדֵף וּמוֹסֵר, וְאֵינִי נָח כְּרַגַּע,
וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתִּתְפַּלְלוּ בְּעַדִּי, שְׂכָבֵר אֲזַכֶּה
לְצֵאת מֵהַגְּלוּת הַמְּרָה הַזֹּאת, מִהַרְשָׁע הַזֶּה שְׂרוּדֵף אוֹתִי וְאֶתְכֶם,
וּחְכַמְיֵנוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (מַגְלָה כ"ח): אָסוּר לְאָדָם לְהִסְתַּפֵּל בְּצִלְמֵ
דְמוֹת אָדָם רְשָׁע, וְזֶה נֶאֱמַר עַל הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע הַזֶּה, אֲשֶׁר
הַעֲזוֹת וְהַחֲצִיפוֹת שְׁלוֹ — אֵינִי לְתֹאֵר וְאֵינִי לְשַׁעַר כָּלֵל, וּחְכַמְיֵנוּ

אֲשֶׁר כב קסג בְּנַחֵל רלה

הקדושים אמרו (בבא מציעא פג.): מדחציף כולי האי שמע מינה רשיעא הוא; אם אחד הוא חצוף ועו פנים, בידוע שהוא רשע, ועל-כן מאד מאד אבקש אתכם, ראו לחזק את עצמכם ביותר להחזיק את עצמכם ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, וממש תעשו כל מיני פעולות שבעולם, שתהיה ביניכם אהבה, אהבה ורעות, ותראו אילו השפעות יבואו לכם על חג הפסח — אם תחזיקו את עצמכם ביחד, כי הכל תלוי כפי האהבה והאחדות שתהיה ביניכם, כי אם תהיה ביניכם הבנה הדדית, ואחד יעזר לזולתו, אני מבטיח לכם, שיבוא לכם שפע כזה על חג הפסח, שאתם לא יכולים לתאר ולשער כלל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם, ונזכה לאכל מן הזבחים ומן הפסחים בבנין בית-המקדש במהרה בזמינו.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

הכפל הדבר, ראו להתפלל מאד מאד על הצלחתי, כי אני צריך לישועות רבות, ואם יהיה לי טוב, ממילא יהיה גם לכם טוב.

כב קסג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, י' ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הנקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

פלא בעיני למה תפל בדעתך, אחרי שאתה בעצמך כותב, שהקדוש-ברוך-הוא עשה גם נפלא לכתך הבכורה, שמצאה זיוג טוב והתחתנה, ויש להם בן וכו', ועכשו אין אתה יודע אם

הקדוש-ברוך-הוא יעשה לך עוד פעם נסים כאלו וכו'. מה אתה חושב, שהקדוש-ברוך-הוא השתנה?... הלא הוא הוא אותו הרבוננו של עולם, הוא הוא שעזר לך, הוא הוא שיעזר לך גם להבא, העקר מה שהוא רוצה שתמיד בתפלה, ולכן הוא מסבב עמך סבות כאלו, שיעבר עליך מה שיעבר וכו' וכו', ותפל בספקות וכו' וכו', כדי שתבוא ותצעק אליו: "איה מקום כבודך, רבוננו של עולם", וככל שתבקש ותתחנן ממנו יתברך, אז תראה ישועות גדולות. ובפרט עכשו בחדש ניסן, אשר ישועות בו מקיפות, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שימשך עליך שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידך.

המאחל לך חג שמח...

כב קסד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, י' ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

מה אמר לך, ידידי היקר! הקדוש-ברוך-הוא זמן לך עט זקב, עכשו קבלתי את העתון "אור ובנאל" מספר 88, ואני רואה את הספור של החבר טוב, והוא משהו נפלא, ואתה אף פעם לא תדע כמה מקרבים אל הקדוש-ברוך-הוא יעזרר הספור הזה, ועל-כן חילף לאורייתא, ואל תהיה בטלן, וראה להמשיך בעבודתך עבודת הקדש הזו, לחבר עוד ספורים, ואל תניח את העט, חס ושלום, אדרבה, אם אתה מחונן בעט זקב, ואתה יכול לקרב על-ידי-זה בני-אדם להקדוש-ברוך-הוא — תמשיך בזה, ואנחנו נדפיס את זה, בעזרתו יתברך בעתון.

אודות הישיבה "דרך התשובה", תאמין לי, שפתאם יתחילו

אֲשֶׁר כב קסה בַּנְחַל רלו

לְבוֹא הַמּוֹן בַּחוּרִים, וְתִהְיֶה לָנוּ יְשִׁיבָה נִפְלְאָה, צָרִיכִין רַק סְבָלָנוֹת.
לְעַת עֵתָה רְאֵה לְהַתְּבוּדָה עֲצָמָךְ הַרְבֵּה עִמּוֹ יְתִבְרָךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר
כָּלֵל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזַק בְּזֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַבֵּעַ אִיזָה שְׁעוֹר עִם אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם אוֹ חֲמִשָּׁה
מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְתַעֲשֶׂה לְעֲצָמָךְ קְבִיעוֹת עֲצוּמָה, כִּי הֵלְמוּד בְּרַבִּים
הוּא יְסוּד גְּדוֹל בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׁמְחָה...

כב קסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר צו, י' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִשְׁתַּוְּקֵק לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְאִיךָ שְׂאֵת מִתְּחִזְקָת
בְּעַבְדֵי הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ, עַל אִךָ שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעֵדִין לֹא מְצֵאת חֲבֵרָה
כְּזוֹ שְׁיִכּוּלִין לְדַבֵּר עִמָּהֶן פְּתוּחַ מְעַבְדֵי הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ וְכוּ', כִּי לֹא
כָּל אִשָּׁה מְסֻגֶּלֶת לָזֶה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְקַוֶּה, שְׂיִוֵם אֶחָד יִפְתָּחוּ
לְפָנֶיךָ שְׁעָרִים חֲדָשִׁים, וְיִבּוֹאוּ נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְיִבְקְשׁוּ תוֹרָה מִפִּיךָ,
וְיִהְיוּ לָךְ חֲבֵרוֹת לְדַבֵּר עִמָּהֶן מְעַבְדֵי הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ כְּרִצּוֹנָךְ.

לְעַת עֵתָה רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם,
וְהַרְגִּילִי אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרָךְ, כִּי בְּאֵמֶת אִין עוֹד עֲשֶׂה אֲמִתִּי
וְנִצְחִי כְּמוֹ מִי שְׁמַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יְתִבְרָךְ, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזַק
בְּעַבְדֵי הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלַתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דַרְכְּכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׁמְחָה...

כב קסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, י' נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמֶךָ בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתִאֲמִין שְׁכָל עֲנִינְיֶיךָ תְּלוּיִים וְעוֹמְדִים רַק בְּיָדוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כּוֹתֵב בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶת הַתְּקָצִיב מֵהָ יְהִיָּה לוֹ עַל כָּל הַשָּׁנָה, וּבִשְׂבִיל זֶה נוֹסְעִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֵל צְדִיקִים, וּמִתְפַּלְלִים וּמִתְחַנְּנִים אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, שְׂיִרְחִיב לָנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְעַל-כֵּן רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂזַכִּיתָ לַהֲיוֹת אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל הַחַיִּים תִּהְיֶה אֶצְל קְבוּצַת שְׁלֹשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבִדְבַר רַבְּנוּ ז"ל יִשְׁתַּדֵּל בְּעִבּוּרְךָ, שְׂתִהְיֶה לָךְ הַרְחָבָה עַל כָּל הַשָּׁנָה.

הַעֲקֵר רְאֵה לְשִׂמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּמָה שְׂאֲתָה יְכוּל, וּבִזְכוּת זֶה יִתְרַחֵב לָךְ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחָ...

כב קסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, י' נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחֻיָּה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת שְׂאֲלַתְךָ אִם בְּעֵלְךָ יִסַּע לְאוֹמֵן דְּרָךְ רוּמְנִיָּה, לְדַעְתִּי, לֹא כְּדָאֵי וְכוּ', כִּי עַל הַדְּרָךְ צְרִיכִין שְׂמִירָה גְּדוּלָּה וְכוּ', וְכִמוֹ שְׂאֲתָ אוֹמְרָת, שְׂהַכְסֶּף הוּא בִּידֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַרְבֵּה דְּרָכִים לְמָקוֹם

אֲשֶׁר כב קסח בַּנְחָל רלט

לְהַרְוִיחַ כֶּסֶף וְכוּ', וּבִפְרֹט שְׂאֵת הַתְּקַצִּיב כּוֹתְבִים בְּשָׂמִים בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה — כַּמָּה יִהְיֶה לְאָדָם לְכָל הַשָּׁנָה, וְאִי אֶפְשָׁר לְהוֹסִיף אוֹ לְגַרֵעַ
מִזֶּה וְכוּ' וְכוּ', וְעַל־כֵּן לֹא כְּדַאי לְנַסֵּעַ דְּרָךְ רוֹמְנִיָּה, שְׂזוֹ מְדִינָה
מְלַכְלַכֶּת מְאֹד, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁבַעֲלֶךָ יִתְעַלֶּה בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה,
וּבְקָרוֹב מְאֹד יִהְיוּ אֲצִלְכֶם חֲדָשׁוֹת, וּתְבַשְׂרוּ לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אוֹדוֹת הַסְּעָדָה שְׁלִישִׁית שְׂאֵתֶם עוֹשִׂים בְּבֵיתְכֶם, וּמְדַבְּרִים שָׁם
מֵרַבְּנוּ ז"ל, אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְּלִיחוּ דְרַפְּכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

כב קסח.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו', י' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחְיוּ.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד מְאֹד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרְכֶם
הַקָּשָׁה.

הָיָה נִכּוֹן מְאֹד, שְׁתַּבְּדְּקוּ אֶת כָּל מְזוֹזוֹת בֵּיתְכֶם, וְכֵן הִבְעַל יַגִּיחַ
בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין כְּשֵׁרוֹת, חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, וְכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד טְהָרַת
הַמְשָׁפְחָה, וְלְהַקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד, וְלִשְׁמֹר שַׁבָּת כְּהִלְכָתָהּ, וְלְהַדְלִיק
שַׁבְּעָה גְרוֹת לְכַבוֹד שַׁבַּת־קִדְשׁ, וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גְרוֹת מְשֻׁמֵּן זֵית,
וְלְהַתְפַּלֵּל בְּעֵת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִבְקָשׁ אֲזוּ כָּל מֵה
שְׂאֵתֶם צְרִיכִים, וּבְזָכוֹת זֶה תִּרְאוּ נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה לְכֶם הַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

כב קסט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, י' ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ... ו... שיחיו.

אין מלים בפני להודות לכם על גדל החסד חנם שאתם עושים
עמנו בזה שאתם משיגים את כל המצרכים לחג הפסח, על-ידי
בנכם היקר ... גרו יאיר.

מה אמר לכם! יש לכם, תהלה לאל, שני יהלומים שאני מכיר,
והם ... גרו יאיר ו... גרו יאיר, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא, שתזכו
לראות מהם הרבה נחת דקדשה, ותחתנו אותם בנקל בזכות הצדקה
והחסד שאתם עושים עם אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב"
ביבנאל, שהם עניים מרודים בעוונותינו הרבים, וכל חסד ועזרה
מועילה להם מאד מאד, ולכן ישלם לכם הקדוש-ברוך-הוא
משכרתכם שלמה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדכם, שתבשרו לי תמיד בשורות משמחות.

המאחל לכם חג פשוט ושמח...

כב קע.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, י" ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את הפקס שלך, ראה לדגח מה קורה מענין
הבשר, אני מדגיש שאנשי שלומנו יאכלו רק משחיטת ר' ... גרו
יאיר, רק ... הביא עכשו מאתים קילו בשר משחיטת הרב

אָשֶׁר כּב קעא בַּנְחַל רמא

שְׁלִיט"א וְזֶה רַק חֵד פְּעָמִי, אֲזוּ בְּרַתִּי הֵיטֵב בְּעֵינַי הַכְּשָׁרוֹת
וְאוֹמְרִים, שְׁזֶה טוֹב מְאֹד, עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי מִי מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנו
שְׁרוּצָה לְקַבְּלוֹ, שְׂיִקַּח אֶת זֶה, כִּי יֵשׁ הֶרְבֵּה עֲנִיִּים שְׂאִין לָהֶם כְּלוּם,
עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְכַתֵּב לִי מַה הַחֲלוּקֵי דַעוֹת. וְלִמְעַן הַשֵּׁם, שְׁלֹא
תִּהְיֶה שׁוּם מִחֲלָקֶת בֵּין אֶף אֶחָד, כִּי חָבַל.

נָא לְתַן גַּם לְ... בְּשֵׁר וַיִּין וּמִצּוֹת וְכוּ', ... אָמַר, שֶׁהוּא מְבִיא
גַם-כֵּן מִצּוֹת, וְלָכֵן לְחַלֵּק לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנו בְּשַׁפְּעַ, שְׂיִהְיֶה לָהֶם מְכַל
טוֹב.

נָא לְכַתֵּב לִי מַה חֲדָשׁוֹת, כִּי הַפֶּקֶס אֲצִלִּי הִיָּה שְׁבוּר, וְכֵן רְאֵה
לְכַתֵּב חֲדָשׁוֹת מְעֵינַי ... וְכוּ'.

הַמְּחַכֶּה לְתִשׁוּבָה מֵהִירָה...

כּב קעא.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צו, "י נִסְחָן הִתְשַׁנֵּד."

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כְּבֹר שְׂמֵעֵתִי מֵהַבְּלוּל שְׁנַעֲשֶׂה בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנו מֵהַבְּשָׁר שֶׁל
הָרַב ... שְׁלִיט"א, אֲנִי חֲזָק בְּדַעֲתִי, כִּי אֲנִי לֹא אוֹכֵל שׁוּם בְּשָׁר מִשׁוּם
שְׂחִיטָה, רַק אִם אֲנִי מִכִּיר אִישִׁית אֶת הַשׁוּחֵט, וְעַל-כֵּן אֲנִי מְחַלֵּק
עַל חַג הַפֶּסַח רַק מִשְׂחִיטָתוֹ שֶׁל הָרַב ... שְׁלִיט"א, וְזֶה לִי בְּנִפְשִׁי,
שְׂיִהְיֶה "עוֹף בְּרִסְלָב", כִּי אֲנִי רוּצָה לְזַכּוֹת אֶת אַחֵינוּ בְּגִי יִשְׂרָאֵל
עִם בְּשָׁר כְּשֵׁר, וּבְמִשְׁךְ הַזְּמַן נוֹכַל לְהַעֲסִיק עוֹד הֶרְבֵּה פּוֹעֲלִים
מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנו בְּמַפְעֵל בְּשָׁר וְכוּ' וְכוּ'.

מַה אָמַר לָךְ! צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, שְׁלֹא

יעֶשֶׂה הַסֵּמ"ך־מ"ם מְרִיבוֹת וְחִלּוּקֵי דַעוֹת וְחִלְיִשׁוֹת הַדַּעַת לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ... וְאֲנִי עֶסוּק בְּעֶסֶק הַזֶּה רַב הַיּוֹם בְּעֲנִינִים אֵלּוּ — לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם, וְזֶה לּוֹקֵחַ מִמֶּנִּי הַמוֹן זְמַן, וְחָבֵל עַל כָּל רִגְעִי.

תַּמְסֹר אֶת כָּל זֶה לְ... אֶת הַסְּפוּר הַמְּלֵא, וְלֹא כְמוֹ שְׁמִסְפָּרִים תַּמִּיד דְּבָרִים בְּשָׂמִי... וְהִרְאֶיָּה — תִּסְתַּכֵּל בְּעֵתוֹן "אוֹר יְבִנְאֵל", שְׁכַתְּבֵתִי אֶת הַמְּכַתֵּב כְּלָלִי עוֹד בְּחֹדֶשׁ אֶדְר, שִׁישְׁמְרוּ מַה שֶּׁהֵם אוֹכְלִים, וּבְאַמַּת הַעֵתוֹן הוּא נִפְלֵא עַד מְאֹד, וְעוֹשֶׂה רָשָׁם טוֹב, שִׁישׁ לְנוּ קִהְלָה מְסֻדֶּרֶת.

אֶקְנֶה שְׁתַּסְבִּיר לְ... מַה קָרָה, וְהַכֵּל יָבוֹא עַל מְקוֹמוֹ בְּשְׁלוֹם, הַעֲקָר שֶׁלֹּא יִהְיוּ שׁוֹם פְּרוּדִים וּמְחַלְקֵת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כִּי חָבֵל מְאֹד מְאֹד עַל זֶה.

אֲגַב אִם יֵשׁ אֵילּוּ תְמוֹנוֹת מְ... ו"ל, הִנֵּה טוֹב מְאֹד כִּי הִגְלִיּוֹן מִסְפָּר 98 יוֹצֵא סְבִיבוֹת הִיאֲרֻצִּיט הִרְאֵשׁוֹן שְׁלוֹ, וְלִכֵּן הִנֵּה מִהֲנַכּוֹן לְהַדְפִּיס קְרוֹיִם לְדַמּוֹתוֹ וְסְפוּרִים מִמֶּנּוּ, וְלִכֵּן תִּבְרַר אֶצֶל מִי יֵשׁ תְמוֹנוֹת מִמֶּנּוּ, אִי, אִי, הוּא עֹשֶׂה טוֹב בְּזֶה הָעוֹלָם, גְּלֶה וּפְרִסֵם אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְיֵשׁ לְקַנָּא בּוֹ, אֲשֶׁר־י נִשְׁמָתוֹ שֶׁהֵאִירָה אֶת הָעוֹלָם עִם סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְהַחֲדִיר אֲמוּנָה בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

אֶת הַכֶּסֶף שֶׁקִּבַּלְתָּ מְ... תִקַּח לְהַדְפָּסָה, כִּי אֲנִי אֲחַלִּיף אֶת זֶה עִם כֶּסֶף אַחֵר בְּעֵבוּר קִמְחָא דְּפִסְחָא.

אַתֶּם כְּבָר יְכוּלִים לְסַדֵּר אֶת הָעֲמוּדִים שֶׁל הַסֵּפֶר "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", כִּי אִם אַתֶּה שׁוֹלַח בְּדָאָר מְהִיר, אֲזִי עַד אַחֵר הַפִּסַח יִהְיֶה גְמוּר כָּל הַהֲגָהוֹת וְכָל הַמִּפְתָּחוֹת, אֲשֶׁר־יְכֶם וְאֲשֶׁר־י חֲלַקְכֶם, שְׂאֵתֶם עוֹסְקִים בְּעֶסֶק הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

כב קעב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, י' ניסן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וַיֵּאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַהֲכַרְח לומר לך, פִּי אֲנִי בְּעֵצְמִי אֵינִי אוֹכֵל שׁוֹם בְּשׂוֹר, רַק אִם אֲנִי מִכִּיר אִישִׁית אֶת הַשׁוֹחֵט, לִכֵּן אֵינִי אוֹכֵל בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל שׁוֹם בְּשׂוֹר רַק מִשְׁחִיטַת ר' ... שְׁלִיט"א, פִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַכֹּל פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׂקָר, וְזֶה אַתֶּם יְכוּלִים לְפָרְסֵם בְּשָׂמִי, וְהוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים שְׂיִהְיֶה "עוֹף בְּרֶסֶלֶב", הַמְשׁוֹק בְּשׂוֹר שֶׁהוּא תַּחַת הַשְּׂגָחַת הַשׁוֹחֵט הַפְּרָטִי שְׁלִי, פִּי פֹה בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית הָיָה הַכָּשֵׁר הַכִּי מְעַלָּה, וְהֵרֵב יְדוּעַ בְּאַמֶּת לִירֵא שְׁמַיִם גְּדוֹל מְאֹד, אֵף גַּתְגָּלָה אַחֲרֶיךָ, שֶׁהַשׁוֹחֵט הָיָה נוֹאֵף, רַחֲמָנָא לְצַלְן, וְהֵלֵךְ עִם גּוֹיֹת, רַחֲמָנָא לְצַלְן, וּמֵאֵז קַבְלָתִי עַל עֵצְמִי, שְׂאֵינִי אוֹכֵל בְּשׂוֹר, רַק אִם אֲנִי מִכִּיר אִישִׁית אֶת הַשׁוֹחֵט, וְלִכֵּן הוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים, שְׂתִּהְיֶה לִי שְׁחִיטָה עֵצְמַאִית עִם שׁוֹחֵט יֵרֵא שְׁמַיִם, שְׂאֵינִי הוֹלֵךְ לְשׁוֹחֵט אִם לֹא טָבַל בַּמְקֻנָּה, פִּי רֵאשִׁית יֵרֵא שְׁמַיִם הִיא טְבִילַת מְקֻנָּה וְכוּ', כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (הַקְּדָמָה לַתְּקוּן הַכְּלָלִי): הַדְּבָר הֵרֵאשׁוֹן הוּא מְקֻנָּה, וְעַל-כֵּן שׁוֹחֵט שֶׁהוֹלֵךְ לְשׁוֹחֵט בְּלִי מְקֻנָּה, זֶה סִימָן שֶׁהוּא קָל בְּדַעְתּוֹ, וְלִכֵּן הָיוּ צְדִיקִים הַדְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁלֹּא אָכְלוּ מִשׁוֹחֵט שֶׁלֹּא טָבַל מְקֻדָּם, פִּי תִכְרַף-וּמִיָּד כְּשֶׁנִּכְנָסִים לַמְקֻנָּה, מִמְּשִׁיכִים עַל עֵצְמָם צָלֵם אֱלֻקִּים. וְלִכֵּן תְּפָרְסֵם בְּשָׂמִי, שֶׁלֹּא יֵאָכְלוּ רַק בְּשׂוֹר שֶׁל הֵרֵב ... שְׁלִיט"א.

אודות הַבְּשׂוֹר שֶׁהֵבִיא ... אֵף שְׁנֵה הַכָּשֵׁר טוֹב מֵהֵרֵב ... שְׁלִיט"א, עִם כָּל זֹאת לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֲנִי מְקַפֵּיד מְאֹד מְאֹד, שְׂיֵאָכְלוּ רַק מִשְׁחִיטַת הֵרֵב ... שְׁלִיט"א, וְאֶת הַבְּשׂוֹר שֶׁקַּבְּלָנוּ נַחֲלַק בֵּין תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג בְּשׂוֹר וְשִׂמְחָה...

תְּרֵאָה אֶת הַמְּכַתֵּב לְהֵרֵב ... שְׁלִיט"א.

כב קעג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר צו, י' נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה גִיעֵנו וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל כְּמָה מְכַתְּבִים פְּרֻטִיִּים, שֶׁהִבְחֹר הַיָּקָר ... גֵּרוּ יְאִיר,
יִצְלָל אֲלֵיךָ, וְתִשְׁלַח לוֹ אֶת זֶה דְרָךְ הַפֶּקֶס, כִּי מָאד מָאד נִצְרָכִים,
כִּי אֲנִי דִבַּרְתִּי אִתּוֹ הִרְבָּה, שִׁישִׁיג לְכֹל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו שְׁפַע שֶׁל בְּשֶׁר
וּמִצּוֹת וַיִּזַּן וּבִיָּצִים וְשִׁמָּן וְכוּ' וְכוּ', אִךְ הוּא צָרִיךְ אֶת הַמְכַתְּבִים
הָאֵלּוּ, וְרָאָה לְהַעֲבִירָם, כִּי זֶה מָאד מָאד נִצְרָךְ.

בְּעֶנְיַן הַבְּשֶׁר בְּרִרְתִּי, וְהוּא תַחַת פְּקוּחוֹ הָאִישִׁית שֶׁל הָרֵב ...
רוֹצֵה לְהִבִּיא מֵאֲתֵימ קִילוֹ, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שִׁישׁ בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו עֲנִיִּים
מְרוּדִים. וְלִכֵּן, לְדַעַתִּי, שְׁכֵן יִקְחוּ אֶת זֶה, וְתַחֲלָקוּ לְכֹל אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו.

אִין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַחֲלִישוֹת הַדַּעַת שִׁישׁ לִי
מִהֲרָשַׁע הַזֶּה, שֶׁהוּא עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי צָחוּק מֵאֲתָנוּ. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
אָמְרוּ (בְּבֵא מְצִיעַא פּג:): מִיִּדֵי חֲצִיף כָּלִי הָאִי שְׁמַע מִינָה רְשִׁיעָא הִיא.
וְזוֹ הַפַּעַם הָאֲחֵרוֹנָה, בְּלִי גֵדֵר, שְׁאַנִּי שׁוֹלַח לוֹ מְכַתְּב, כִּי אֲנִי רוֹאָה
שֶׁהוּא מְשַׁפֵּעַ מָאד מִהַסְמ"ך-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ. וְרוֹאִים מֵה שְׁאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (עֲרוּבִין יט): רְשָׁעִים אֶפְלוּ עַל פְּתָחוֹ שֶׁל גִּיהֵנוֹם,
אִינָם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה; בְּשִׁבִיל זֶה אִינִי רוֹצֵה בְּכָלֵל שִׁיְהִיָּה לִי עֶסֶק
עִמוֹ, כִּי זֶה סֵתֵם רְשָׁע, וְיַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְכָה שִׁיְכַנְסוּ עוֹד
כְּמָה מֵאוֹת מְשֻׁפָּחוֹת מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיָּקָרִים, וְאִזּוֹ יִשְׁתַּנָּה הַמַּצָּב
לְגַמְרִי.

אַתָּה רַק צָרִיךְ לְפַעַל בְּשִׁטַּח בְּכֹל מִינֵי מְרִץ, וְתַכְנִיס כָּל מִינֵי
הַשְּׁקָעָה שְׁמִשְׁתַּלְמָת, כִּי סוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, אֲנִי מְקַוֶּה
לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה לְכֹל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו עַל חַג הַפֶּסַח

אשר כב קעד בנחל רמה

השפעה מרבה, כי תהלה לאל, פניתי לכמה ארגונים מפה, ודברתי עמם, וכלם הבטיחו לעזור, וכן שלחתי פקסים למי שרק יכולים, ואני רוצה שיהיה לאנשי שלומנו מכל טוב, רק תעורר את אנשי שלומנו היקרים, שיתפלו בעדי, כי יש לי הרבה חלישות הדעת — איך מסרו לרשעים כאלו עזות וכחות הטמאה כאלו, אבל אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעזר לי בכל העתים הקשים שעברו עלי בחיי, שגם עכשו לא יעזב אותי, ויהיה עמדי, ואזכה לראות התגשמות "עיר ברסלב" במלא מובן המלה, ונזכה לבנות את הקהלה שלנו בתכלית ההדור והיפי.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

תכף-ומיד אחר תפלת ותיקין תשלח פקס, שאתה נמצא על יד הטלפון, כי אני מאד מאד צריך לדבר אתך דחוף בענין המצרכים לפסח, כי אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיבוא עכשו שפע גדול, וההכרח לי לדבר עמך כמה פרטים.

כב קעד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר צו, י' ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל הרב ... שליט"א
ואל הרב ... שליט"א העומדים בראש ארגון ...

אין מלים בפיי להודות לכם על גדל החסד חנם שעשיתם עם אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל, שדאגתם בעבורם למצרכים לחג הפסח, כי זו ממש מצוה שקשה למצא, מצוה כזו, כי בעוונותינו הרבים, העניות והדחקות שעוברת עליהם, רק הקדוש-ברוך-הוא יודע, יש ביניהם עניים כאלו, שאין להם על יום יום, ומכל שפן על חג הפסח, פי הם בלי עין הרע משפחה מרבת ילדים, ובזה שעזרתם להם, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא, שישפע עליכם שפע ברכה והצלחה, ותזכו לעשות תמיד צדקה

רמו אשר כב קעה בנחל

וְחֶסֶד בְּדַרְךָ כְּבוֹד, כְּמוֹ שֶׁעָשִׂיתָם עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֶסֶדִי בְּרֶסֶלֶב" בִּיבְנָאֵל, שָׂאף אָחַד אֵינּוּ יוֹדֵעַ מֵהֵיכָן זֶה בָּא, אֲשֶׁר חֶסְדֵי בְּרֶסֶלֶב הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (שְׁקָלִים פָּרָק ה, מִשְׁנֵה ו): לְשֹׁכֵת חֲשָׁאִים יֵרְאֵי חֲטָא נוֹתְנִים לְתוֹכָהּ בְּחֲשָׁאִי, וְעַנְיִים בְּנֵי טוֹבִים מִתְּפָרְנְסִים מִתּוֹכָהּ בְּחֲשָׁאִי, וְכֵן הוּא הַצְּדָקוֹת שֶׁעָשִׂיתָם עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי הֵם מִמֶּשׁ בְּמַצֵּב קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, וְלִכֵּן הַזְּכוֹת הַזֹּאת תִּגַּן עֲלֵיכֶם כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הָעוֹמֵד עַל יְמִין אַבְיּוֹן, יַעֲמֵד תָּמִיד עַל יְמִינְכֶם, וַיִּשְׁמֹר אֶתְכֶם מִכָּל רָע, וַיִּמְשִׁיף עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, אָמֵן.

המאחל לכם חג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

כב קעה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֻדְר צו, י' נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה הַרְבֵּי ... שְׁלִיט"א, הָעוֹמֵד בְּרֵאשׁ אַרְגוֹן "חֶסְדֵי יוֹסֵף".

בְּאֵתִי לְהִמְלִיץ עַל הַבְּחוּר הַיְקָר ... שֶׁהוּא מִשְׁתַּדֵּל לְאַסֵּף מַצְרָכִים עַל חַג הַפֶּסַח לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֶסְדֵי בְּרֶסֶלֶב" הַגֵּרִים בִּיבְנָאֵל, וְהָיִיתָ שֶׁשִּׁמְעֵתִי שְׂאֵתָם מִמְּשִׁיכִים בְּעֶבֹדֶת הַקְּדוּשָׁה שֶׁל אַבִּיכֶם הַצְּדִיק ר' .. וְצ"ל, שֶׁהֵייתִי עִמּוֹ בִּידִידוֹת גְּדוּלָּה, וְלִכֵּן אִם אַתָּם יְכוּלִים לְעֹזֵר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֶסְדֵי בְּרֶסֶלֶב" בִּיבְנָאֵל הַנִּמְצָאִים בְּמַצֵּב קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי יֵשׁ בִּינֵיהֶם עַנְיִים מְרוּדִים, שְׂאִין לָהֶם אֶפְלוּ לְחַיֵּי יוֹם יוֹם, כִּי הֵם, תְּהִלָּה לְאֵל, מִשְׁפָּחוֹת מְרֻבּוֹת יְלָדִים, וּמִכָּל שָׁכֵן עֲכָשׁוּ לְחַג הַפֶּסַח הַמַּצֵּב הוּא נוֹרָא וְאִים, וְלִכֵּן כָּל עֹזֵר שָׂרָק תַּעֲזְרוּ יַעֲמֵד לְזְכוּתְכֶם.

מָה אִמְר לָכֶם! הַצְּדָקָה וְהַחֶסֶד שֶׁהִיָּה עוֹשֶׂה אַבִּיכֶם, זֶה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְהִיָּה תָּמִיד עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בֵּין עַנְיִים לְבִינּוּ

אֲשֶׁר כב קעו בַּנְחָל רמז

יִתְבַּרְךָ, כְּמֵאמָרָם ו'ל (ויקרא רבה, פרשה טז): הָעֲנִי הַזֶּה יוֹשֵׁב וּמִתְרַעַם — מָה אֲנִי מְפֹלָנִי, הוּא יִשְׁן עַל מִטָּתוֹ, וְאֲנִי יִשְׁן כָּאֵן, וְעַמְדַת אֶתָּה וְנִתְתָּ לוֹ, חַיִּיד, שְׁאֲנִי מַעֲלָה עֲלֶיךָ כְּאֵלוֹ עֲשִׂיתָ שְׁלוֹם בֵּינִי לְבֵינּוּ; כִּי הָעֲנִי תָמִיד מִתְרַעַם — לָמָּה מֵגִיעַ לוֹ שִׁיהִיָּה לוֹ מִצָּב קָשָׁה כְּזֶה, וּכְשָׁבָא אֶחָד וְעוֹזֵר לוֹ, אֲזִי הוּא מִתְפַּיֵּס עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמְבַקֵּשׁ מִחִילָה. וְלָכֵן כְּתִיב: "וְהָיָה מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה שְׁלוֹם", כִּי בְּזֶה שְׁנוֹתָנִים לְעֲנִיִּים צְדָקָה וְחֶסֶד, הֵם עוֹשִׂים שְׁלוֹם עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְזוֹ הֵיטָה עֲבוֹדַת אַבְיָכֶם הַצְּדִיק, שֶׁתָּמִיד עֲמֵד לִימִין אַבְיָוֹן, וְלָכֵן מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמַח לְשִׂמְעָ, שְׁאַתֶּם מִמְּשִׁיכִים בְּעֲבוֹדַתוֹ. וְלָכֵן רְאוּ לְעוֹר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֶסֶדִי בְּרֶסֶלֶב" הַגָּרִים בִּיבְנֵי אֵל בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַע עוֹלָם, כִּי הֵם בְּמִצָּב קָשָׁה עַד מְאֹד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּדַרְכְּכֶם, וְתִלְכוּ בְּדַרְכֵי אַבְיָכֶם.

הַמֵּאחַל לָכֶם חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

כב קעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר צוֹ, י' נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שִׁישׁ לִי, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, עֶבֶר הַחֲרָף, וְהָיָה לָנוּ בֵּית-סֵפֶר עַל אֵף הַקְּשָׁיִים שֶׁעָבְרוּ עָלֵינוּ, וּמִמֶּשׁ חֲשַׁבְתִּי כְּמָה פְּעָמִים מִי יוֹדַע אִם נִחְזִיק מִמַּעַמְד, וְתִהְיֶה לְאֵל, הַכֹּל עֶבֶר בְּשְׁלוֹם, וּמִמֶּשׁ בְּנִסֵּי נְסִים, כִּי 'אִין בְּעַל הַנֶּסֶם מִכִּיר בְּנִסּוֹ', כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, עֲשֵׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים לְשִׁים לָנוּ רַגְלִים, וְזֶה לֹא עֶבֶד לוֹ, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּבֵר נִזְכָּה לְהַגְאֵל בְּגֵאֲלַת עוֹלָם, וְנִפְטָר מִהַצָּרָה הַזֹּאת.

בַּנְחָל

כב קעז

אָשֶׁר

רמח

אודות הנסיעה בחל המועד, זה דבר גדול מאד, אבל לא כדאי שיהיו גם ילדים מתושבי המקום, כי ילדים משפעים בקלות מילדים אחרים, ואנחנו צריכים לשמר מאד מאד על הילדים שלנו, שלא יהיה להם שום מגע ומשא עם החלוניים, ואני מאד מאד מבקש אותך, שתשתדלי שתהיה הפרדה מחלטת בין ילדינו לבין ילדי החלוניים.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בדרךך, ויהיה לך כל טוב.

המאחל לך חג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כב קעז.

בעזרת השם ותבריך, יום שלישי לסדר צו, י' ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ואין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי, שתהלה לאל, עבר החורף, והיה לנו תלמוד-תורה על אף הקשיים שעברו עלינו, וממש חשבתי כמה פצמים — מי יודע אם נחזיק מעמד, ותהלה לאל, הכל עבר בשלום, וממש בנסי נסים, כי אין בעל הנס מכיר בנסו, כי הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, עשה כל מיני מאמצים לשים לנו רגלים, וזה לא עבד, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שכבר נזכה להגאל בגאלת עולם, ונפטר מהצרה הזו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בדרךך, ויהיה לך כל טוב.

המאחל לך חג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כב קעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר צו, י"א נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ אֵל ... גִּרוּ יֵאִיר.

רְאֵה לְהֵיוֹת חֶכֶם, וְתִבִין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר וְכו', וְכִמּוּ שְׁאָמַר אָדָם הֵיעָר לְבֵן מְלֶךְ: אֲנִי אֶתֵּן לְךָ דְּבַר, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה נֹעֶשֶׂה מִבֵּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר (עֵין סְפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֶׂה יֵא); וְכִשְׁאָדָם זֹכֶה לְזֶה, אִזּוּ יוֹדֵעַ אֵיךְ לִנְוֹט אֶת הַסְּפִינָה שְׁלֵא תִטְבַּע וְכו', אֲנִי צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל שְׁלֵמוֹת הַקֶּהֱלָה שְׁלָנוּ, וְלֹא לְגֵרָם, חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם, אֵי נְעִימוֹת לְאַף אֶחָד וְכו' וְכו'.

רְאֵה לְנִסְעַת הַיּוֹם דִּיקָא עִם ... אֵל ... וְתִבְקָשׁוּ בְּתַקְוָה, שְׁאַתֶּם רוֹצִים אֶת ... שְׁהוּא יִהְיֶה הַנְּצִיג שְׁלָנוּ מִהַשָּׁר, וְאִם אֶפְשָׁר לְהוֹסִיף עוֹד אֶחָד — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, וְהַפְּרָטִים דְּבִרְתֵי עִם ... וְהוּא יִמְסֹר לְךָ. אֲבָל טוֹב לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה מֵה שְׁיֹדֵת מֵהָר לְפָנַי שְׁ... יִקְדִים אוֹתָנוּ, וְטוֹב מְאֹד שְׁיִהְיוּ אֲנָשִׁים מְשֻׁלָּנוּ בְּפָנִים, כִּי כָּךְ אִם מִגִּיעַ מִשְׁהוּ לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, שְׁלֹא יוּכְלוּ לְהַעֲלִים אֶת זֶה מֵאַתָּנוּ, כְּמוֹ שְׁעֲשֶׂה הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה, שְׁעַכְשָׁו בְּעָרֵב פְּסַח תִּהְיֶה הַמְּפָלָה שְׁלוֹ, וּפְעַם וּלְתַמִּיד נִגְמַר עִם הַצָּרוֹת וְהַמְסִירוֹת שְׁלוֹ, וְכֹל הַתּוֹשָׁבִים יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה, וְיִהְיֶה קְדוּשַׁת הַשֵּׁם גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

דְּבִרְתֵי עִם ... וְעִם ... שְׁתַּעֲשׂוּ וְעַד אַתָּה וְהֵם, וְתַחֲלִקוּ מִהַבְּשָׁר לְתוֹשָׁבֵי הַמְּקוֹם, וְנִעְזֹר לָהֶם בְּמָה שְׁרִק יְכוּלִים, הַעֲקָר לְכֹל אֱלוֹ שְׁעֲזָרוּ לָנוּ כְּמוֹ ... וְכו' ... וְכו', גַּם אֲמַרְתִּי לְ... שְׁיִתֵּן לְ... כִּי הוּא שְׁכֵן טוֹב, וְאֵף שְׁהוּא בְּכַעַס, עִם כָּל זֹאת בְּעֵת הַבְּנִיָה סָבַל הַרְבֵּה וְלֹא הִתְלוֹנֵן וְכו', וְכֵן תַּחֲלִקוּ כְּפִי שְׁאַתֶּם מְבִינִים, הַעֲקָר לְהַשְׁקִיט הַכֹּל, וְלֹא לַעֲשׂוֹת שׁוֹם רַעַשׁ, כִּי חָבַל חָבַל שְׁלֹא יִהְיוּ שׁוֹם חֲלוּקֵי דְבָרִים וּמְחֻלּוּקוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם.

עליך לדעת, כי האדם בזה העולם נמצא תמיד בסכנה גדולה, וצריכים להחזיק מעמד, ולשמור עצמו ממחלקת וכו' ומדברים שגורמים לאי נעימות וכו'. ולכן צריכים להיות תמיד מעביר על מדותיו, ועל-ידי-זה עוברים את העולם, שהוא גֶּשֶׁר צר, בשלום.

הגליון "אור יבנאל" מספר 88 יצא מאד מאד יפה.

העקר רק חזק ואמץ מאד מאד, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך, צריכים הרבה לבקש ממנו יתברך, שנוזקה להחזיק מעמד בזה העולם, ושום דבר לא יוכל להפיל אותנו, כי האדם צריך להיות תמיד דבוק בו יתברך, ולא ישפח ממנו יתברך כרגע, ואף שבין כך עובר עליו מה שעובר וכו', עם כל זאת זו גדלת בר ישראל, אשר בתקף הצרות והמרידות וכו', הוא מחזיק מעמד, וזה מאד מאד חשוב בשמים, כי בשר ודם טפה סרוחה וכו', ועובר עליו מה שעובר עליו וכו', עם כל זאת אינו מניח עצמו, רק הוא חזק וקא אליו יתברך במסירות נפש, ואינו מנתק את עצמו ממנו יתברך, אלא עוד מחזק ומעורר ומקיץ מהשנה אחרים, דבר זה הוא מאד מאד חשוב בשמים, ועושה שעשועים גדולים. אשרינו שאנו יודעים מרבנו ו"ל, טוב להודות להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד חנם שעשה עמנו.

אתמול נשרף הפקס שלי, ובשכיל זה יצא הכל שחור, והצרכתי להחליף את זה היום בחדש, נא להודיע אם זה יצא ברוך.

המצפה לשמע הטוב ממך...

כב קעט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר צו, י"א ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

אקנה שקבלת את המכתב אתמול, ולכן ראה לכתב לי תכף-ומיד אם דברת עם ... וכן להודיעני אם נשקט וכו'. גם ראה

אֲשֶׁר כב קפ בַּנְחַל רנא

לְהוֹדִיעַנִי אִיפֹה נִמְצָא ... כִּי אֲנִי צָרִיף אוֹתוֹ דְּחוּף, וְכֵן תִּשְׁאַל, הֲאֵם
נִסַּע הַיּוֹם עִם ... לִירוּשָׁלַיִם אֶל...

רַק חֲזַק וְאַמֵץ לְהִדְפִּיס אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ וִ"ל, אֲשֶׁר רַק זֶה מֵה
שִׁישָׁאָר מֵאַתְּנוּ, כִּי אֵין לְאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם שׁוֹם דְּבָר — רַק תּוֹרָה
וּתְפִלָּה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, כִּי לֹא נִבְרָא אָדָם, אֶלָּא לְהַכִּיר אֶת
קוֹנוֹ.

הַמְּחַכָּה לְתַשׁוּבָה מִהִירָה...

אִם ... לֹא נִמְצָא, לְהִשְׁאִיר הַוְדָעָה כְּשַׁחוּזָר, וְשִׁישְׁלַח פָּקֶס.

כב קפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, י"ב נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂחִיּוֹ
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם עִם הַוְדָעָה שֶׁהִפְקַדְתֶּם כֶּסֶף לְפִדְיוֹן
נֶפֶשׁ, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִכֶּם הַדִּינִים עַל-יְדֵי פְּלֶא
עֲלִיּוֹן, וְתִזְכּוּ לְהַכְנִס לְגוּר מֵהַר לְ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב".

נָא וְנָא רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא
רְפוּאָה לְכֹל — בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאֵינוֹ מְטַעֵה
אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל, וּמִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְאִז טוֹב לוֹ כֹּל
הַיָּמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כב קפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, י"ב נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתֹאמִין
בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכֹל
אֱלֻקוֹת גָּמוּר, וּבּוֹדָאֵי תִרְאֶה יְשׁוּעָה. הַעֲקָר שְׁצָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם
הוּא הַתְּחִזּוֹקוֹת, וְעַקָר הַהִתְחִזּוֹקוֹת הוּא בְּעֵנִין הַסְּבִלְנוּת, שְׁצָרִיכִים
לְחִפּוֹת הַרְבֵּה עַד שְׁרוּאִים יְשׁוּעָה, וּמָה עוֹשִׂים בֵּין כֵּן? מִחֲפִים
וּמִתְפַּלְלִים לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְתֹאמִין לִי, שְׂאִין דְּבוּר שֶׁהוּלֵךְ לְרִיק, כִּי
כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה
כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלָתִי שְׂאִנִּי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלְל בְּעֵדְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְמִצַּא זְוֹגִים טוֹבִים לִילְדֶיךָ, וְטוֹב
מְאֹד, שְׁתֹּאמֵר אֶת הַתְּפִלוֹת הַמוֹבָאוֹת בְּקִנְטָרְס: "מְצִיאַת-הַזְּוֹג".

וְאִם אֲפֹשֶׁר שְׁגַם הִילְדִים יֵאמְרוּ אֶת הַתְּפִלוֹת — מָה טוֹב וּמָה
נְעִים.

רַק חִזּוֹק וְאַמֶּץ, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂאֵתָה חוּסָה בְּצִלוֹ, צֵלָא דְמְהִימְנוּתָא.

הַמֵּאחֵל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כב קפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, י"ב נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ
הַקָּשָׁה בְּאִיזָה פַח נִפְלְתָ וְכוּ' וְכוּ'.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֶן, וּמְרַחֵם עַל כָּל
בְּרִיּוֹתָיו, וּמְחַכֶּה לְכֻלָּם שְׂיַחְזְרוּ בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְעַל-כֵּן רָאִי
לְהוֹצִיא מִן הַמַּחַ שְׁלֶךְ אֶת כָּל הַשְּׁטִיּוֹת, וְתַתְּחִילִי לַחֲיוֹת חַיִּים
חַדָּשִׁים, וְתַחְזְרִי בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְהוּא יִקְבַּל אוֹתְךָ.

הַעֲקֵר אָסוּר לְהַתִּיאֵשׁ אֶפְלוּ בַּמִּצְבִּים הַכִּי גְרוּעִים, כִּי הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֶן, וּבְנוֹדָאֵי יִמְחַל לָךְ, אִם רַק תִּשְׁמְרִי שְׁבֹת,
וְתִקְבְּלִי עַל עֲצֻמְךָ לֹא לְחֹזֵר אֶל הַשְּׁטִיּוֹת, וְאִזּו תִּרְאִי נִסִּים נִגְלִים
שְׂיַעֲשֶׂה לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב כָּל הַחַיִּים.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, י"ב נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב
מִמְךָ.

רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִכְרִיחַ אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת
בְּשִׁמְחָה, וּתְשַׁמַּח אֶת עֲצָמָךְ עִם כָּל נִקְדָּה וּנְקָדָה טוֹבָה שֵׁישׁ בָּךְ,
וּרְבִנּוּי ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד עַל נִקְדַּת הַשִּׁמְחָה, וְאָמַר, שְׂזַהּוּ הַיְסוּד
וְהַעֲקָר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַפְנִים אֶל תּוֹךְ הַקְּדוּשָׁה,
אֲלֵא עַל-יְדֵי מַדַּת הַשִּׁמְחָה, וְעַל-כֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם
לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים וּנְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשָׁה-
בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁמְדַבְּרִים עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין
לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאִין
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב קפד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר צו, י"ב נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמָּךְ —
אִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַעֲקָר רָאָה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה מִיִּשְׁבֶּת אֶת
הַדַּעַת, וְעָקָר בְּלִבּוֹל הַדַּעַת שֵׁישׁ לְאָדָם הוּא כְּשֵׂאִין לוֹ שִׁמְחָה,
וְעַל-כֵּן תִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה,
וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם הָיוּ
בְּגִי-אָדָם יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַשִּׁמְחָה, הָיוּ תָּמִיד שְׂמֵחִים וְעֹלִיזִים.

אֲשֶׁר כב קפה בַּנְחָל רנה

וּרְבֵנוּ ז"ל הִקְפִיד עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה יוֹתֵר מִהַכּל, וְאָמַר, שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ לְהִכְרִיחַ אֶת עַצְמוֹ לְהַגִּיעַ לְשְׂמִיחָה, וְכָל אֵלוֹ הַבְּלִבוֹלִים שְׂעוּבָרִים עָלָיָהּ, הֵם רַק מַחֲמַת הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת שֶׁתּוֹפְסוֹת אוֹתָהּ וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן תִּמְסַר אֶת נַפְשָׁךְ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׂמִיחָה.

אודות סדר-הַדְרָף-הַלְמוּד, כָּבֵר מְדַפֵּס קוֹנְטֵרַס עַל זֶה, וְכֵן מוֹבָא בְּשִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ע"ו — קַחֵם מִשָּׁם, וְאִין מַה לְהוֹסִיף עַל זֶה.

וְהִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּחְזֹר עַל הַקּוֹנְטֵרַס הַזֶּה, וְשָׁם תִּמְצָא מְרֻגָּע לְנַפְשָׁךְ. הָעֶקֶר לְלַמֵּד הַרְבֵּה תַנ"ךְ, מְשֻׁנְיֹת, גְּמָרָא, שְׁלַחַן עָרוּף, מְדַרְשִׁים, זֵהֵר וְתַקּוּנִים, וְסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת הֵיְסוּד אֲצֵל הָאָדָם, וְכִשְׁתַּזְכֶּה לְסִימָם, אֲזַי תִּדְאָג מַה לְלַמֵּד עוֹד, אֲבָל קִדְּם צָרִיכִים לְסִימָם פְּעַם אַחַת.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתִבְרַךְ, וְתִדַּע אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמוֹ יְתִבְרַךְ — הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחִזַּק בְּזֶה, וְאֲזַי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כב קפה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר צו, י"ב נִיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר ... גִּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ. רְאֵה לְהַפְיֵן אֶת אוֹר רַבֵּנוּ ז"ל לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, אֲלֵא תִגְלֶה אֶת הַקְּדוּשָׁתְךָ-הוּא וְאֶת עֲצוֹת רַבֵּנוּ ז"ל לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, כִּי, תִהְלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְקִרְבֵּךְ אֶת כָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו

תְּבַרְךָ, וְעַלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשֶׁר לְךָ לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂיךָ, אֲלֵא
עַל-יְדֵי שְׂתַקְרַב יְהוּדִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל,
וְדַבֵּר זֶה צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּל מְשִׁמְתֶךָ בְּתִיבָה, וְאִף שְׂכַבְר עֶבֶר עַלֶיךָ
בְּתִיבָה יְרִידוֹת וּנְפִילוֹת כָּאֱלוֹ, שְׁנַתְּלַכְלַכְתָּ בְּכָל מִינֵי לְכַלּוּכִים וְזָכַל
וְכוּ' וְכוּ', וְעֵבְרוֹת וְחֻטָּאִים וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת אִם אַתָּה רוֹצֵה
לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, עַקֵּר הַתְּקוּן שְׁלֵךְ — לְהַחֲזִיר בְּנֵי אָדָם
בְּתִשׁוּבָה, כֵּן גַּלְיָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר תְּקוּן לְפָגַם-הַבְּרִית הוּא
לְהַחֲזִיר בְּנֵי-אָדָם בְּתִשׁוּבָה, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַגִּיעַ לְתְּקוּן
בְּזֶה הָעוֹלָם, עַלֶיךָ לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ
ז"ל בְּעוֹלָם בְּמַסִּירוֹת נַפְשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וּבְפָרֵט בְּעִיר שְׁלֵךְ אֶפְקִים,
שָׁמָּה תִּמְלֵא אֶת כָּל הָעִיר עִם סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְכֵן אֶת הָעִיר נְתִיבוֹת,
תִּמְלֵא אֶת כָּל הָעִיר עִם דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל שְׁתֵּי עִירוֹת אֱלוֹ אַתָּה
צָרִיךְ לְהַתְּמַקֵּד וּלְגַלוֹת וּלְפָרְסָם שֵׁם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְאִז תֵּרְאוּ
נֹסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

נָא וְנָא רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ תְּבַרְךָ, וְתִדַּע אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵי
תְּבַרְךָ כָּלֵל, וְהַכֵּל לְכָל אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְאֵין שׁוּם תְּכֵלִית בְּזֶה
הָעוֹלָם — רַק לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ תְּבַרְךָ, וּלְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ אֱמוּנַת
אֱמֵן, לִידַע וּלְהַוָּדַע וּלְהוֹדִיעַ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵי תְּבַרְךָ כָּלֵל, וְדַבֵּר
גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן,
וְאֵי אֶפְשֶׁר לְזַכּוֹת לְזֶה, אֲלֵא עַל-יְדֵי תְּפִלָּה בְּכּוֹנֵה, שְׂצָרִיכִים
לְהַתְּפַלֵּל בְּכּוֹנֵה גְדוֹלָה. וְעַל כָּלֵם צָרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה גְּמָרָא וְשְׁלַחַן
עֲרוּף, שְׁזֶה הִיסוּד, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאֵינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְּפִלַּתִּי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמַּאֲחֵל לְךָ חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כב קפו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר צו, י"ב ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנֶּעֱלָה ...
גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שהספרים הקדושים עושים אצלך רשם בפנימיות לבבך וכו' וכו'.

מה אמר לך, ידידי היקר! ראוי לנו לשמח מאד מאד, שבתקף קטנותנו ודחקותנו אנחנו זוכים להיות מקרבים אל רבנו ז"ל, ומה היינו עושים, אם לא היינו יודעים מרבנו ז"ל, וצריכים לשמח עם זה בכל יום ויום, והעקר להכניס את עצמנו יותר ויותר בלמוד ספרי רבנו ז"ל, ואז טוב לנו כל הימים.

הרגל את עצמך לדבר עמו יתברך, אשר הדבור הזה שאדם מדבר עמו יתברך, הוא טובה לאדם בגשמיות וברוחניות, פי רואים בחוש, שרב הדפאון שעובר על האדם, הוא רק מחמת שהוא מלא דאגות ומרירות. ורבנו ז"ל גלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כד), שחכמי הרופאים אומרים, שכל המחלות של האדם באות על-ידי העצבות והמרירות שעוברות על האדם, וההכרח לשמח מאד מאד, כדי שיגיע לרפואה, פי אי אפשר להגיע לרפואה אלא על-ידי שמחה. ובאמת רבנו ז"ל מביא (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ה'), שאי אפשר לשמח, אלא עד שיפשוט את העקממיות שבלבו, ואיך מפשיטים את העקממיות שבלב? על-ידי תפלה בכח, שצריכים כחות עצומים לבוא אליו יתברך בתמימות ובפשיטות על-כל פנים עשירים דקות, ולדבר אליו יתברך, ולספר לו יתברך את כל אשר מעיק לו, ואת כל מה שפואב לו, וידבר אליו יתברך באשר ידבר הבן אל אביו ואיש אל רעהו. וכשאדם חזק ואמיץ בעבודה

רנח אָשֶׁר כב קפז – כב קפח בַּנְחָל

הַקְדוּשָׁה הַזֹּאת, אֲזוֹ רוּחָהּ נְסִים וְנִסִּים שְׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי בְּאֵמַת הָאָדָם מְלֵא נְסִים, וְאֵין בְּעַל הַנֶּס מְכִיר בְּנֶסוֹ, וְשׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם צְרוּת וְיִסוּרִים וּמְרִירוֹת כְּאֵלוֹ, עַד שְׁאָדָם צָרִיךְ לְמִשְׁמַשׁ אֶת עֲצָמוֹ אִם הוּא חַי וְכוּ' וְכוּ', מְרַב צְרוּת וּתְלָאוֹת שְׁעוֹבְרִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן אִם זֹכִים לְקִיָּם אֶת עֲצוֹת רַבְּנֵנוּ וְ"ל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, אֲזוֹ אֵין לָךְ יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה, וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַקְיָם אֶת דְּבָרֵי רַבְּנֵנוּ וְ"ל בְּאֵמַת, אֲזוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כב קפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְר צו, י"ב נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... וְאַתּוֹ עִמּוֹ זוֹגְתּוֹ ...
שְׂיַחֲיוֹ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי מִכֶּם אֶת הַיְדִיעָה שְׁנִכְנַסְתֶּם בְּסִימָן טוֹב וּבְמִזְל טוֹב לְדִירָה חֲדָשָׁה בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלַב", יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַהֲיֶה בֵּיתְכֶם בֵּית וַעֲד לְחֻכְמִים, וְתִמְיֵד תַּעֲשׂוּ שֵׁם שְׂמִחוֹת, וּתְבַשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשִׂמְחוֹת.

הַעֲקָר תִּרְאוּ שְׂיַהֲיֶה שְׂמִחָה וְשִׁשׁוֹן בְּבֵיתְכֶם תְּמִיד, וְהַאֲוִירָה תִּהְיֶה רַק שֶׁל אֶהְבָּה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְלֹהֶסְתַּפֵּל תְּמִיד בְּעֵין טוֹבָה עַל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדִי-זֶה תַּצְלִיחוּ בְּכָל מַעֲשֵׂיכֶם, וְתִשְׂאוּ חֵן בְּעֵינֵי כָּל רוֹאֵיכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כב קפח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְר צו, י"ב נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות שאלתך מה בענין ספר אודות ר' שמואל דוד ז"ל, הנה האברך ר' ... גרו יאיר, מכין שיחות יפות וגם תמונות, שיידפסו תכף-ומיד בגליון "אור יבנאל" מספר 98, וזו היתה משאת נפשו ז"ל, כי אצלו היתה העתון דבר חיוני, ותמיד דחק ועורר שיוציאו בכל שבוע, ועל כל מספר שיצא שמח מאד מאד.

מאד מאד הייתי מבקש אותך, אם אפשר להלוות לי אלפים שקלים למסר ל... עד מחר, כי אני צריך לשלם לעורך-דין (אם אפשר דרך ...) ההלוואה עד ל"ג בעמר, כי פשוט אני כאן, והוא צריך את הכסף כבר מפקד בבנק שלו, כי נתן טשעק שלו.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוקה לראות במפלת הסמ"ך-מ"ם עכשו בערב פסח, כמוכא בזהר הקדוש, שאז הוא זמן שחיטתו, כי המסירות שמוסר, זה עולה למעלה ראש, ועולה לי ממון ודמים לעורכי דינים.

המצפה לשמע ממך עוד היום...

כב קפט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר צו, י"ב ניסן ה'תשנ"ד.

שלום ל... גרו יאיר.

אם אתה יכול למסר את המכתב ל... עוד היום — מה טוב ומה נעים, כי פשוט אני צריך עד מחר להפקיד בחשבון של ... כי הוציא טשעק בעבור עורך-דין, ואני כאן והוא שם.

אנחנו מקוים להקדוש-ברוך-הוא, שאנו הולכים על הדרך הנכונה, ועכשו הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, יקבל מפתו, כי צר ומר לי לזרק כל-כף הרבה כספים בזבל וכו', בעבור עורכי דינים, ואין בידי לפורטה אפלו שוה פרוטה, אבל מה לעשות?! אין לי בררה,

בַּנְחַל

כב קצ

אֲשֶׁר

רס

כי הלחץ זה הדחק מלחיצוני, ועל-כן תמסר לו את המכתב, כי זה
מאד מאד דחוף.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב נשמע בשורות משמחות.

המצפה לשמע ממך...

כב קצ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר צו, י"ב ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות ההלואה פשוט מחר נכנס ל... טשעק שהוציא עבורי
בשביל העורך-דין, ולכן ראה להיות עמו בקשר עוד עכשו, כי
פשוט איני יודע מה לתן עצה ברגע זה, ולכן אם אתה יכול דרךך
או דרך ... וכו', זו רק ההלואה עד שאני בא.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שבערב פסח הזה ישחט הסמ"ך-מ"ם,
כמובא בזהר הקדוש, ועל-ידי-זה יהיה סוף וקץ לכל צרותינו,
תחלה וראש לפדיון נפשנו, כי באו מים עד נפש, וירחם עלי
הקדוש-ברוך-הוא מההוצאות שיש לי ממש על שטיות לבזבז על
עורכי דינים וכו', בשעה שהפסח הזה יהיה יכול ללכת להדפסה.

ראו לשלח לי מה שיש לכם מהגליונות "אשר בנחל", כדי
שיגמר בעזרתו יתברך, עד אחר הפסח.

הקדוש-ברוך-הוא ישמיענו תמיד בשורות משמחות.

המחכה לתשובה מהירה...

וכן תשאל את ... בדיוק כמה צריכים לעורך-דין מחר.

עד שהכנתי את המכתב כבר בא מכתבך. מה אמר לך! אין

בפּי להודות לך על הַחֶסֶד הַזֶּה, כּי פִּשׁוּט אֲנִי בְּמַצֵּב מְאֹד מְאֹד קָשָׁה כִּסְפִית, וְאֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ חוֹשְׁבִים, שְׁאֲצִלִי צוֹמְחִים דּוֹלְרִים, וּבִפְרֻט שְׁכֻסָּפִים אֵלּוֹ הוֹלְכִים מִמֶּשׁ לְזָבֵל לְעוֹרְכֵי דִינִים בְּשִׁבִיל הַסְּמִיךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, שְׁמָסֵר אוֹתִי, וְאֲנִי צָרִיךְ לְקַחַת תְּמִיד עוֹרְכֵי דִינִים, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִתְּבַטֵּל כָּבֵר מֵה שְׁיִוְתֵר מֵהָר, כּי כָּלוּ כָּל הַקְּצִיִּים, וְהִגַּעְתִּי לְמַצְבִּים כָּאֵלוֹ, שְׁאֲנִי צָרִיךְ לְהִתְרוֹצֵץ וּלְהִשְׁיֵג הַלְוָאוֹת.

רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְרְאֵה לְמַצֵּא אֶת הַטּוֹב מִמֶּךָ, וְאֵל תִּסְתַּכֵּל עַל הָרַע וְכוּ' וְכוּ', וְאִין זֶה עֲצָה לְהַפִּיל עֲצָמְךָ בְּכָל פַּעַם וְכוּ' וְכוּ', עֲקָר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל הוּא — כְּשִׁמְחָה עֲצָמוֹ אֶפְלוֹ עִם כָּלוּם מִמֶּשׁ, עִם לֹא כָלוּם, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב); סוֹף כָּל סוֹף יַעֲבְרוּ יְמֵינוּ וְשָׁנוֹתֵינוּ, וּמֵה יִשְׁאַר מֵאַתָּנוּ? רַק זֶה שְׂזַכֵּינוּ לְהִיּוֹת צוֹתָא אֶל רַבֵּנוּ ז"ל.

תִּכְתֵּב לִי מְתִי אֶתָּה נוֹסֵעַ, כְּדֵי שְׁלֹא אֲשַׁלַּח לְךָ עוֹד פְּקָסִים. וְתֹאמֵר לְ... שְׁיִדְוַח אִם יֵשׁ חֲדָשׁוֹת.

כב קצא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֲרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֻדְר צוֹ, י"ג נִסָּן עֲרֵב פֶּסַח ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... וְזוּגְתוּ .. שְׁיִחִיו נִצַּח.

כְּאֵתִי לְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבִרְכַת הַחֵג, שְׁתִּזְכּוּ לְהֵאָרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת יַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאַחַד יַעֲזוֹר אֶת הַשְּׁנִי בְּכָל דְּבָר, וְיִדְוֵנוּ אַחַד אֶת זוּלָתוֹ לְכַף זְכוּת, וְיִבִּינוּ אַחַד אֶת הַשְּׁנִי, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — שְׁתַּדְּפִיסוּ יַחַד כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם סְפָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל וּמוֹהַר"ן ז"ל וְסְפָרֵי שְׂזַכֵּינוּ לְחַדֵּשׁ בְּדַבְּרֵיהֶם, כּי רַק זֶה תִּקְוַתֵנוּ, וְזֶה תִּכְלִיתֵנוּ, וְזֶה

רסב אָשׁר כב קצב בַּנְחַל

מה שְׁיִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ. וְעַל-כֵּן רָאוּ לְהִיּוֹת חֲזָקִים כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם לְהַמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס וּלְחַזֵּר וּלְהַדְפִּיס, וְשׁוּם בְּרִיָּה לֹא תוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, אֲדַרְבָּה תַתְּחִילוּ אַחַר הַחֵג עִם יְתֵר עֹז וְיְתֵר כֹּחַ.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם חַג פֶּשֶׁר וְשִׁמְחָה...

וְתִרְוּ רַב נַחַת דְּקִנְדָּשָׁה מֵהִילָדִים, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי שִׁמְחָה, שְׂאֲתֶם נוֹסְעִים עַל הַחֵג, כָּךְ אֵין עֲלֵיכֶם שׁוּם עַל גִּשְׁמִי, וְתוּכְלוּ תָמִיד לְהַדְפִּיס.

כב קצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָה צוּ, י"ג נִסָּן עָרְב פֶּסַח ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הֵרֵב ... גֵּרוּ יֵאִיר וְיִזְרַח לְגִצְחַת גִּצְחִים.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רָאָה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ בְּיֹתֵר, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, רַק רָאָה לְהַמְשִׁיךְ לַתֵּן שְׁעוּרִים לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, וְתַהֲיֶה לָּךְ עֲזוֹת וְעַקְשָׁנוּת דְּקִנְדָּשָׁה, אֵין אֲתָה צָרִיךְ לְפַחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וּבִפְרָט מֵהַאֲבָרָךְ הַהוּא וְכוּ', מֵה לָּךְ עֲמוּ וְכוּ', אֲתָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזָק בְּנִקְדָּתְךָ הַטּוֹבָה, וּבְזֶה אֲתָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת תָּמִיד שֶׁשׁ וְשִׁמְחָה, וְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם לֹא תוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּסָן, וְעַקְר הַצְּלַחַת בֵּר יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק כְּפִי מִדַּת הָעֲזוּת וְהַעֲקָשָׁנוּת שְׁלוֹ, וְכִמוֹ-כֵן זוֹכָה לְקַבֵּל מִהַצְדִּיק (עֵין לְקוּוֹטִי-מִוְהַרְוֵן, חֵלֵק א', סִימָן ל'); אֲשֶׁרֵנוּ, שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים מְרַבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה.

הַמֵּאֲחַל לָּךְ חַג פֶּשֶׁר וְשִׁמְחָה...

כב קצג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר צו, י"ג ניסן ערב פסח ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... וְאַתּוֹ עִמּוֹ ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לנכון קבלתי את מכתבכם עם הברכות לכבוד החג, ויקים: 'כל המברך מתברך מאלקי ישראל'.

תהלה לאל, הקדוש־ברוך־הוא אינו עוזב אותנו, ועכשו ערב פסח, ממש רואים בחוש איך שהסמ"ך־מ"ם הולך ונשחט, בן יעזר הקדוש־ברוך־הוא, שנוזקה לצאת מהעל הברזל הזה, וכל התושבים יחזרו בתשובה שלמה, וזה לא יקח הרבה זמן, אם הרשע הזה יסתלק מכאן.

אודות וכו', יותר טוב לך מכל הבחינות לא להיות באמצע, מפני טעמים שחששת וכו'. העקר תראה להיות לעזר למסר שעורים לפני אנשי שלומנו, וכן נדפס את זה בעתון "אור יבנאל" מתי אתה מוסר שעורים בגמרא ובהלכה ובספרי רבנו ז"ל, באפן שימשך גם את תושבי המקום (מעשה "אור יבנאל" יופץ בקביעות אצל תושבי המקום), ולכן ראי גם את לכתב הרבה אודות המוסדות שלנו, וזה יהיה קדוש השם גדול מאד, ויפרסם מדי פעם בעתון.

המאחל לכם חג פשוט ושמח...

כב קצד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר צו, י"ג ניסן ערב פסח ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות איך להתנהג בְּחַג, אֵתָה צְרִיף לְהַחְמִיר, כִּי עֲדִין דַּעְתָּךְ
לְחֹזֵר לְכָאן, וְעַל-כֵּן בְּאַחֲרוֹן שֶׁל פֶּסַח אֵתָה צְרִיף לְאַכֵּל מִצָּה, אֲבָל
הָיֹת שְׂאֵתָה בְּסַפֵּק אִם תִּחְזֹר לְכָאן, תִּנְיִחַ תְּפַלִּין בְּצַנּוּעָה, כְּדִי שְׁלֹא
יְהִיָּה בְּכֻלָּל 'הַמְּבֹזָה אֶת הַמוֹעֲדוֹת'.

הַעֲקָר רָאָה לְחֹזֵק עֲצָמָךְ, וְתִבְקַשׁ הַרְּבִיחַ אֲצֵל הַתַּנָּא רַבִּי מֵאִיר
בְּעַל הַנֶּסֶס, וְשֵׁם תִּפְעַל יְשׁוּעָה, כִּי הַמְּקוֹם שְׂאָדָם יָכוֹל לְפַעַל יְשׁוּעָה
שְׁלֵמָה הוּא אֲצֵל הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, שְׁהֲרָאָה נְסִים נְגָלִים בְּחַיֵּי
בְּעֵלְמָא הַדִּין, וְגִדּוּלִים צְדִיקִים בְּמִיתָתָן יוֹתֵר מִבְּחַיֵּיהֶם; וְעַל-כֵּן
תַּעֲמֵד הַעֲקָר שֶׁם כְּשֶׁעָה אַחַת בְּהַתְּבוּדוֹת מְדִי פַעַם בְּפַעַם, וְשֵׁם
תִּפְעַל יְשׁוּעָתָךְ, כִּי גַם אֲנִי זְכִיתִי לִישׁוּעָה נִפְלְאָה שָׁם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כְּפֶשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כב קצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר צו, י"ג נִסָּן עָרְב פֶּסַח
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח לְנִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, עַל אֵךְ
שְׁהַסְמִ"ךְ-מ"ם אֲוֹרֵב עֲלֵינוּ בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְהַפִּילָנוּ וְלְהַשְׁלִיכָנוּ וְכו',
לְשִׁבְרָנוּ וְלְהַחְלִישׁ דַּעְתָּנוּ וְכו', כִּי כָּךְ הוֹלְכִים הַחַיִּים, שְׂמַנְסִים אֶת
כָּל אֶחָד בְּנִסְיוֹנוֹת אַחֲרִים וְכו' וְכו', כָּל אֶחָד כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְכְפִי שְׂרָשׁ
נִשְׁמָתוֹ וְכו'. וְעַקֵּר מַעֲלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינוּ נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ וְאִינוּ
נִחְלָשׁ כְּרַגַּע, אֲדַרְבֵּה כָּל דְּבַר קִטָּן וְכו', עוֹד מְעוֹרְרוּ וּמְחַזְּקוּ לְחֹזֵר
וּלְדַבֵּק עֲצָמוֹ יוֹתֵר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ.

אֲשֶׁר כב קצה בַּנְחַל רסה

וְזֶה מֵה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבָּנוּ ז"ל וּמְמוֹהַרְנֵי ת"ז"ל: לְהַתְחַזֵּק בְּכָל
הַמְצָכִים שֶׁבְּעוֹלָם וְלֹא לְהִשְׁבֵּר כָּלֵל; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְקַבֵּל אֶת הַלְמוּדִים
הָאֵלֶּה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג בְּשֵׁר וְשִׂמְחָה...

הִנֵּה בְּאִמְצַע שְׁפִתְכֵי אֶת הַמְּכַתֵּב, וְהַגְעֵתִי לְנִקְדָּה זוֹ, קִרְאָה
אֲשֶׁמִי לְעִזְרָה, וְרַצְתִּי וְרֵאִיתִי שְׁחִתְכָה אֶת הָאֲצִבֵּעַ, וְרַצְתִּי עִמָּה אֶל
רוּפֵא, וְעֵשֶׂה לָּהּ תְּפִירוֹת, וּבְרוּךְ ה' הַכֹּל בְּסֹדֶר, וְלִגְבִי מָה אֲנִי כוֹתֵב
לָךְ אֵת זֶה? כִּדֵּי שֶׁתִּרְאֶה שֶׁבְּאִמְצַע שְׁאֲנִי כוֹתֵב לָךְ וּמֵה קִרְיָה וְכוּ',
וּמִמֶּשׁ בְּרַגַע הִרְאִשׁוֹן נִבְהָלִים, עִם כָּל זֹאת אָסוּר לְהִשְׁבֵּר וְלִפְל
בִּיאוּשׁ אוֹ בְּפִחַד, רַק לִידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וְלֹא לְאֲבֹד עֲצֻמוֹ שְׁקוֹרִין
פִּאֲרִלִירִין זִיךְ, וְזֶה כָּל הַחַיִּים, מְשִׁבְּרִים וְגִלִּים וְכוּ', וְאִף־עַל־פִּי־כֵן
אָסוּר לִפְל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל מִכָּל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו. וְזֶה עֵקֶר הַלְמוּד
הַעֲמֵק שֶׁל רַבָּנוּ ז"ל — לֹא לְשַׁכַּח מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, וְלִזְכֹּר בְּעֵלְמָא
דְּאֲתִי תְּמִיד, וְעַל־יְדֵי שְׁאֲדָם בּוֹרַח מִכָּל הַיְסוּרִים אֲלֵיו יִתְבַּרְךָ,
עַל־יְדֵי־זֶה נִכְלָל בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְחֻזֵּר עִם חֲדוּשֵׁי תוֹרָה (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן,
חֵלֶק א', סִימָן סה), וְכֵן כְּשֶׁאֲדָם זוֹכֵר תְּמִיד בְּעֵלְמָא דְּאֲתִי, וַיֵּשׁ לוֹ טוֹב
עֵין, שְׁאֵינּוּ מְסַתְּפֵל בְּעֵין רַע עַל זוּלָתוֹ, אֵז מְאִיר בּוֹ אוֹרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ,
וְהוּא נִכְלָל בְּאֶחָד, אֲשֶׁרֵי לוֹ בְּזֶה וְאֲשֶׁרֵי לוֹ בְּבֵא.

כָּל זֶה רְשָׁמֵתִי לָךְ, כִּי כִּדָּאֵי שְׁיֵהִיו דְּבָרִים אֵלֶּה תְּמִיד חֲקוּקִים
בְּתוֹךְ לִבְךָ, כִּי גַם עָלֵי עוֹבֵר מֵה שֶׁעוֹבֵר וְכוּ', כִּאֲשֶׁר תְּבִין בְּעֲצֻמְךָ
וְכוּ', וַיּוֹתֵר מִזֶּה תְּבִין דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר וְכוּ', שְׁלֹא נִתֵּן לְהַפְתֵּיב כָּלֵל,
כִּאֲשֶׁר רֵאִיתָ בְּהִיּוֹתִי בְּיַבְנָאֵל בְּפַעַם הָאֲחֵרוֹנָה — צְרוֹת וַיְסוּרִים
וּמְרִירוֹת, וְאִף־עַל־פִּי־כֵן אֲנִי מְחֻזֵּק מְעַמֵּד, כִּי הִרְבֵּה הִרְבֵּה יַגְעֵתִי
בְּסִפְרֵי רַבָּנוּ ז"ל וּמְמוֹהַרְנֵי ת"ז"ל, וְזֶה כָּל חִיּוֹתִי כָּל יְמֵי חַיִּי, וּבְזֶה
יֵשׁ לִי כַח לֹא רַק לְחֻזֵּק עֲצֻמִי, אֲלֵא אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ.

כב קצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי צוֹ, י"ג נִיסָן עֶרְב פֶּסַח ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד חֲנֻם שֶׁעָשִׂיתָ עִם כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמִנוּ, שֶׁחִלַּקְתָּ לָהֶם אֶת הַמְצָרִים עַל חַג הַפֶּסַח, אֵין עוֹד חֶסֶד גָּדוֹל מִזֶּה — לְהִיּוֹת שֶׁמֶשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל, וּלְשִׁמּוֹשׁ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְהָאֲרִיז"ל אָמַר: הִגִּיעָה וְהִטְרַחָה וְהִזְעָה וְכוּ', שֶׁמִּתְגַּעֵס וְטוֹרְחִים וּמְזִיעִים בְּשִׁבִיל דְּבַר מְצֻנָה, זֶה תִּקְוֶה נוֹרָא וְנִפְלָא עַד מְאֹד לְכָל הַחֲטָאִים. וְעַל־כֵּן רָאָה לְשִׁמּוֹחַ מְאֹד מְאֹד בַּמְצֻנָה שֶׁזָּכָה אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ עֶרְב פֶּסַח, בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ הַגָּדוֹל, שֶׁאֲנוּ שׁוֹמְעִים שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם מִתְבַּטֵּל לְאֵט לְאֵט, כֵּן יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שֶׁיִּתְבַּטֵּל לְגַמְרִי, וְיַעֲקֹר מִיִּבְנְאֵל, וְכֻלָּם יִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְנוֹכַח לְהַשְׁפִּיעַ שְׁפַע לְכָל הַתּוֹשָׁבִים בְּכָל שְׁבוּעַ, וְיִהְיֶה קְדוֹשׁ שֵׁם שְׁמַיִם גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד.

הַעֲקָר רָאָה לְחִזֵּק עֲצָמְךָ, וְתִתְמִיד בְּסִפְרֵי "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְשֵׁם תְּמַצָּא מְרַגְזֵעַ לְנַפְשְׁךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

הָאֵם מְסֻרֶת ל... וּמָה הֵיְתָה הַתְּגוּבָה שְׁלוֹ?

כב קצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי צוֹ, י"ג נִיסָן עֶרְב פֶּסַח ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב" הַגֵּרִים בְּ"בִנְיָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
וּמִכָּל נֹגַע וּמַחְלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה הַגִּיעַ זְמַן חֲרוּתֵנוּ, חַג הַפֶּסַח, שֶׁהוּא
חַג שְׁנִגְזָלוֹ אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם, וְכֵן בְּכָל דּוֹר וְדוֹר חַיֵּב אָדָם לְרֵאוֹת
אֶת עַצְמוֹ כְּאִלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם (פְּסָחִים קטו.). וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְשַׁמַּח
עִכְשָׁו מְאֹד מְאֹד, מֵאַחַר שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ כָּל הַשָּׁנָה מִצְרַיִם, שֶׁהִיא
מִצְרַיִם, שֶׁהִמְחִיז בְּקִטְנוֹת וּמְרִירוֹת, וּמִשָּׁה רַבְּנוּ הָאִיר בְּנוֹ אֶת
הָאֵרֶת הַדַּעַת, לְדַעַת וּלְהַפִּיר אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּסוּד (דְּבָרִים ד,
לה): "אֵתָּה הָרֵאֵת לְדַעַת, כִּי הַיְוֵ"ה הוּא הָאֱלֹקִים, אֵינן עוֹד מְלַבְדוּ",
עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה פֶה-סָח, שְׂיִכּוֹלִים לְדַבֵּר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
וְרוֹאִים בְּמִצְיָאוֹת, שֶׁכָּל זְמַן שֶׁאֵין אָדָם מְדַבֵּר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
אֲזַי יֵשׁ לוֹ הֶרְבֵּה צָרוֹת וּבְעִיּוֹת, כִּיּוֹן שֶׁמְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר עִם
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַכֹּל הוֹלֵךְ לוֹ בְּקִלּוֹת, שֶׁזֶה סוּד גְּאֻלַּת מִצְרַיִם
— מִי שֶׁרוּצֵה לְהַגְאֵל מִכָּל הַמִּצְרַיִם שְׁלוֹ, הֵינּוּ צְמִצּוּם וְקִטְנוֹת
הַמְחִיז, שֶׁיִּרְגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ. וְזֶה עֵקֶר שְׂמִחַת חַג
הַגְּאֻלָּה, חַג חֲרוּת, חַג הַפֶּסַח, כִּי תִכְףּ-וּמְיָד כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ
לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֵה לְהַגְאֵל גְּאֻלַּת עוֹלָם. וּבִזְהַר
הַקְדוּשׁ מוּבָא (זֶהר בֵּא, דף מ'): פֶּסַח הֵם יְמֵי שְׂמִחָה, שְׂזָכוּ לְצֵאת
מִהַשְׁעָבוֹד שֶׁל הַסִּטְרָא אַחְרָא, וְנִדְבָקוּ בּוֹ יִתְבַּרְךָ. וְעַל-כֵּן רְאוּי לָנוּ
לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד בְּיָמֵים אֵלּוּ, וּבִפְרֹט שְׂרוּאִים בְּחוּשׁ אֵיךְ שְׂבִתְקָה
קִטְנוֹתֵנוּ וְנִחְקוֹתֵנוּ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינּוּ עוֹזֵב אוֹתֵנוּ, וְאִדְרָבָה
רוֹאִים נְסִים נִגְלִים, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּאֻמַּת כְּבֹר נִפְטָר
מִהַחֲמֵץ הַגְּדוֹל שֶׁהוּא הַסִּמְ"ךְ-מ"ם — הַמְרִירוֹת וְהַעֲצָבוֹת,
הַמְלִשִׁינּוֹת וְהַמְסִירוֹת, וְנִנְזָפָה לְמַצָּה — שֶׁהִיא סוּד הַדְּבָקוֹת וְהַחֲרוּת,
הַשְׂמִחָה וְהַשְּׂשׂוֹן.

נָא וְנָא רְאוּ לְדוּן אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ לְכַף זְכוּת, כִּי זֶה עֵקֶר מִצְוֹת
פֶּסַח, שֶׁיִּתְאַחֲדוּ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּיַחַד. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — רְאוּ

לְהַדְבִּיק אֶת מַחְשַׁבְתְּכֶם רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁלֹא יִהְיֶה לָכֶם שׁוּם מַחְשָׁבוֹת
אֲחֵרוֹת, רַק לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְיוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (נזיר כג.):
שְׁנֵי בְּנֵי אָדָם שֶׁצָּלוּ אֶת פְּסָחֵיהֶם, אֶחָד אוֹכְלוֹ לְשֵׁם מִצְוָה, וְאֶחָד
אוֹכְלוֹ לְשֵׁם אֲכִילָה גָּסָה, זֶה שֶׁאֲכָלוֹ לְשֵׁם מִצְוָה, נֶאֱמַר עָלָיו:
"וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָּם", וְזֶה שֶׁאֲכָלוֹ לְשֵׁם אֲכִילָה גָּסָה, נֶאֱמַר:
"וּפּוֹשְׁעִים יִפְּשְׁלוּ בָּם", רֹאִים מִזֶּה אֶת גְּדֻלַּת מַעֲלַת קִדְשַׁת
הַמַּחְשָׁבָה. שְׁנֵי אֲנָשִׁים אוֹכְלִים קֶרֶן פְּסַח, זֶה מִתְּפוֹן לְקַיֵּם אֶת רְצוֹן
הַבוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, עָלָיו נֶאֱמַר: "וְצַדִּיקִים יִלְכוּ בָּם", וְזֶה מְכוֹן
בְּשֵׁם אֲכִילָה גָּסָה, כְּבָר נֶאֱמַר עָלָיו: "וּפּוֹשְׁעִים יִפְּשְׁלוּ בָּם", הֲרִי לָכֶם
תִּקְרָף מַעֲלַת הַמַּחְשָׁבָה. וְלִכֵּן רָאוּ לְהַדְבִּיק אֶת מַחְשַׁבְתְּכֶם רַק בּוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְתַחֲשַׁבוּ הַיָּטֵב, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָכֶם תְּמִיד טוֹב.

וּרְבֵנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שֶׁעַקֵּר הַחֲמִיץ הוּא חֲמוּץ הַמַּח (לקוטי-
מוהר"ן, חלק א', סימן ה'), שְׁאֲסוּר לְהַחֲמִיץ אֶת הַמַּח שְׁלוֹ בְּהַרְהוּרִים
רְעִים וּבְמַחְשָׁבוֹת זְרוֹת, וְצָרִיכִים לְהַרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ רַק לְחַשֵּׁב
מַחְשָׁבוֹת טוֹבוֹת, וְאִזּוּ תֵּרָאוּ אִיךָ שִׁיְהִיָּה לָכֶם רַק טוֹב. וְלִהְפוּף —
אִם חוֹשְׁבִים רַק רַע, חַס וְשָׁלוֹם, חַס וְשָׁלוֹם, אִזּוּ נַעֲשֶׂה רַע. וְלִכֵּן
עָלִינוּ רַק לְחַשֵּׁב טוֹב, שְׁבוּדָאֵי יְהִיָּה טוֹב, וְתִהְיֶה מִפְּלֵה לְהַסְמֵ"ךְ —
מ"ם, וְנִזְכָּה לְבָנוֹת "עִיר בְּרֶסֶלֶב" עַל שֵׁם רְבֵנוּ ז"ל עַל אִפְסֵם וְחֲמָתָם
שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ וּמְתַנַּגְדֵינוּ, וְשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם לֹא תוּכַל לַעֲשׂוֹת לָנוּ
הַרַע, אֲדַרְבָּה עוֹד מַעַט יִכְנָסוּ לְגוּר פֶּה פֶּמָה מְשֻׁפְּחוֹת, וְתִהְיֶה
נַעֲשִׂית עִיר עַל שֵׁם רְבֵנוּ ז"ל בְּמֵלֵא מוּבָן הַמֶּלֶה.

נָא וְנָא רָאוּ לְשַׁמַּח מְאֹד מְאֹד בְּחַג הַפֶּסַח הַזֶּה, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְשַׁמֵּר
עַצְמְכֶם מִקְּנָאָה וְשִׁנְאָה וְכוּ' וְכוּ', וְשְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שׁוּם מְרִיבוֹת
וְכוּ' וְכוּ', אֲדַרְבָּה אֶחָד יַעֲזוֹר לְשֵׁנֵי בְּמָה שָׂרַק יְכוּל, וְתִשְׁתַּדְּלוּ שְׁתִּהְיֶה
בֵּינֵיכֶם אוֹיְרָה שֶׁל שְׁמִתָּה, שְׁנֵה סוּד הַגְּאֻלָּה, כִּי הַשְּׁמִתָּה הִיא
הַגְּאֻלָּה.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׁאֲנִי

אֲשֶׁר כב קצח — כב קצט בנחל רסט

מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיה לכם חג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה, ויהיו לכם רק
שְׂמֵחוֹת תְּמִיד.

המאחל לכם חג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כב קצח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי — ערב-שבת-קדש לסדר צו, י"ג ניסן ערב פסח
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

פה תקבל מכתב כללי לתלותו על לוח המודעות. מאד מאד
שמחתי לשמע בשורה משמחת, שהסמ"ף-מ"ם, ימח שמו, נופל
ונופל וכו' וכו', עד שיפל לגמרי, כי היום זה היום שצריך להעקר
מן העולם. אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת
נפש, חרופין וגדופין, שאני סובל מהרשע הזה, כבר הגיע הזמן
שיתבטל מהעולם, ואז יקיים (ישעיה נב, ח): "כי עין בעין יראו בשוב
הנני"ה ציון".

ראה לדונם אם הביאו את פל המוצרים, וכך ראה לכתב האם
... נרגע וכו', וצריך לתן מצות ניין ובשר ל... ולומר שאני שלחתי,
ואם כבר חלקו בשר, ראה לבקש מ... עוד שני עופות, והקדוש-
ברוך הוא יביא שפע, שנוכל לחלק שפע.

המאחל לך חג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

תגיד ל... שיִדְוַח אם יש חֲדָשׁוֹת.

כב קצט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי חל המועד פסח, י"ח ניסן, ג' למספר בני ישראל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִילֵם מִכָּל צָרָה
וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם,
אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! אף שאין כותבין בחל המועד, אף בדבר
האבד כלם התיירו, ובפרטיות בעניינינו צריכין מאד מאד לשמר,
שלא יהיה, חס ושלום, דבר האבד, הינו כי הסמ"ד-מ"ם, שהוא
הרב דקלפה, המובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ח'),
שהוא גדול בשעתו וכו', מסית ומדיח וכו', מוסר על זמין ועל
שמאל וכו', צריכים לשמר מאד מאד, שלא יהיה נאבד, חס ושלום,
האחדות והאהבה בינינו, ועל זה לית מאן דפליג, שמתר לכתב בחל
המועד, כי כבר גלה לנו רבנו ז"ל ואמר: אם תחזיקו את עצמכם
ביחד, תהיה טובה לכל העולם כלו, ורואים בחוש, איך שבמשך
כל השנים בחסידות ברסלב היתה רק במקומות בודדים האהבה
והאחווה והרעות בין אנשי שלומנו, ושם הצליחו מאד מאד, אף
על-פירב לא היתה האהבה והאחווה והרעות, ובשביל זה לא
הצליחו, והנער שלהם ברח והתרחק מאנשי שלומנו, פדוע דבר זה
במשך כל ההיסטוריה של חסידות ברסלב, לזאת הולך לי בחיים
מאד מאד להקים חברה כזו מאנשי שלומנו "חסידי ברסלב",
שתהיה האהבה והאחווה והרעות ביניהם, ואיש את רעהו יעזרו בכל
המובנים כרצון רבנו ז"ל ממש, שתהיה מדת החסד נקבעת בכל
אחד ואחד מאנשי שלומנו לעזר להשני, וכן אשה תעזר לרעותה,
ונשמר מאד על הנער שלנו לגדלם בקדשה ובטהרה, ולחנכם כבר
מקטנותם שילכו על-פי דרכי רבנו ז"ל, הן בדבורי אמונה והשגחה
פרטית, והן בהתמדה ב"ספר-המדות" ובספרי רבנו ז"ל. ולזאת
צריכה להיות כל מגמתנו וכל כסופינו, רק להרחיב את החנוף של
ילדינו, הן אמת שאנחנו נמצאים עדין בכעיה גדולה בענייני
המבנים, שמאד צר לילדים בשביל רשעת הסמ"ד-מ"ם, ימח שמו,
שמוסר על זמין ועל שמאל וכו', ושורף צעדינו וכו', ושם אבנים

על דרכינו וכו', עם כל זאת בְּזֶה שְׁאַנְחֵנוּ אוֹחֲזִים אֶת עֲצֻמְנוּ בְּיַחַד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזוּק, וּמְבִינִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וּמִשְׁתַּדְּלִים מְאֹד מְאֹד בְּעֵינֵי חֲנוּךְ יְלָדֵינוּ, דִּיקָא עַל-יַדֵּי-זֶה נִצְלִיחַ מְאֹד מְאֹד.

נא וְנֵא אַל תִּשְׁכַּחוּ, כִּי הִנֵּה הַיְלָדִים שְׁלָכְם גְּדֻלִים, תִּהְיֶה לָאֵל, וְהִנֵּה כְּבֹר יִהְיֶה בְּנֵי וּבְנוֹת מִצְוָה בְּקִרְוֹב, וְצָרִיכִים לְחֹשֵׁב כְּבֹר עַל הַעֲתִיד שְׁלָהֶם, וְעַל-כֵּן אַל יִהְיֶה בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֶה קָל, אֶלָּא צָרִיכִים כְּבֹר לְהַכְנִיס בְּעֲצֻמְנוּ הַיָּשׁוּב הַדַּעַת הַזֶּה כַּדַּת מֵה לַעֲשׂוֹת לְהִרְחִיב וּלְהִיטִיב אֶת הַחֲנוּךְ שֶׁל בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ. וְלִכֵּן רָאוּ לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד עַל הַיְלָדִים שְׁלָכְם, שְׁלֹא יִלְמְדוּ שׁוּם דְּבַר מִהִרְחֹב, אֶלָּא תָּמִיד יִהְיֶה פִּתְחַת הַמְּסַגֶּרֶת — הֵן שֶׁל הַתְּלֻמוֹד תּוֹרָה בְּהִנְהַלַת הָרֵב ... גְּרוּ יְאִיר, וְהֵן שֶׁל הַבֵּית-סֵפֶר בְּהִנְהַלַת הַגְּבֵרֶת ... תַּחֲיָה, וְאֵנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוּכַל בְּזִמְן הַקִּיץ הַזֶּה לְהִרְחִיב אֶת הַפְּעֻלוֹת בְּחֲנוּךְ יְלָדֵינוּ, וּלְהַקִּים לָהֶם חוּגִים, בְּאִפְּן שִׁיְהִיו עֲסוּקִים רַב הַיּוֹם, וְלֹא יִסְתַּכְּבוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּרַחֲמוֹת. אֲךָ זֹאת אֲבַקֵּשׁ מִמְּכֶם, שֶׁתַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבָעוּלָם לְעֹזֵר לִי, שְׁנִזְכֶּה לְהוֹצִיא מִן הַכַּח אֶל הַפְּעַל לְחַנּוּךְ אֶת יְלָדֵינוּ בַּקְדֻשָּׁה וּבְטַהֲרָה עַל-פִּי דַעַת רַבְּנוּ וי"ל, וְנִזְכֶּה לְבָנִים וּלְבָנוֹת צְדִיקִים וְצַדִּיקָנוּת, קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים בַּקְדֻשַׁת הַבְּרִית, וּלְחַתֵּנָם בְּגִיל צְעִיר.

וְהִנֵּה עָלֵי לְהוֹדִיעַ לָכֶם, כִּי זִמְן הַחֲרָף שֶׁעָבַר לְקַחְתִּי אֶת הָאֲבָרָךְ ר' ... גְּרוּ יְאִיר, שִׁילְמַד עִם הַכֶּתֶה הַגְּדוֹלָה, וּבְאִמַּת עֲשֵׂה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ יוֹצֵאת מִן הַכֶּלֶל, שְׂאֵף אֶחָד מֵאַתְּנוּ לֹא הָיָה עוֹשֶׂה אֶת זֶה וְכוּ', הַשְּׁקִיעַ הַמּוֹן בִּיְלָדִים, מִמֶּשׁ אֶת דָּם הַתְּמַצִּית הוֹצִיאוּ מִמְּנוּ וְכוּ', וְזֹאת כָּלֵם יוֹדוּ, וְסָבַל מֵה שֶׁסָּבַל סָבַל רַב מְאֹד, הַתְּגוּרָר לְבַד וְכוּ', וְהָיָה מְטֻלְטָל בְּטֻלְטוּל הַקֶּשֶׁה מִיְּבִנְאֵל לִירוּשָׁלַיִם וּמִירוּשָׁלַיִם לִיְבִנְאֵל, וְאֶת הַלַּחֲץ וְהַדְּחַק שֶׁעָבַר עָלָיו רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ, וְהִנֵּה מִטַּעַם וּמִסְבוֹת שׁוֹנוֹת וְכוּ' יַעֲצִיתִי לוֹ שְׁלֹא יִמְשִׁיךְ יוֹתֵר, כִּי רַבְּנוּ וי"ל הַקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁהַתְּבַטָּא עַל זֶה בְּלִשׁוֹן גְּנָאֵי מְאֹד וְאָמַר, שֶׁהַמְּלַמֵּד שְׁלוּמַד חוּץ לְבֵיתוֹ, דּוּמָה אֲצִלוּ כְּמוֹ שִׁפְחָה כְּנַעֲנִית, וְהַקְפִּיד עַל זֶה בְּיוֹתֵר (שיחות-הַר"ן, סִימָן רמא), וּמִחֲמַת שְׁלֹא הַסְתַּדָּר לַעֲת עֲתָה שֶׁתִּבְאֵ אִשְׁתּוֹ לִיְבִנְאֵל, עַל-כֵּן יַעֲצִיתִי אוֹתוֹ

שִׁישָׁאָר בְּזִמְנֵי הַקִּיץ בִּירוּשָׁלַיִם, וְלִכְּנֵי אַבְקָשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּזְכְּרוּ לֹא אֶת הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִם הַבְּחוּרִים וְאֶת הַהֶשְׁקָעָה שֶׁהִשְׁקִיעַ בָּהֶם, וּמְאֹד מְאֹד אַבְקָשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁלְּבַל יִזְלְזְלוּ בּוֹ, וְאָסוּר לְהוֹצִיא עָלָיו שׁוֹם שֵׁם רַע, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי הוּא מִמֶּשׁ מִסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ, וּבִשְׁבִיל שְׁלֵא הִסְתַּדֵּר וְכוּ', צְרִיכִים לִיצֹר אֲוִירָה עֲכוּרָה עָלָיו?! אֵיךְ וְהֵיכֵן הַפֶּרֶת הַטוֹב עַל זֶה שֶׁהִשְׁקִיעַ בַּבְּחוּרִים?! הֲלֹא סֵיִם עִמָּהֶם בְּזִמְנֵי הַחֶרֶף מִסְכַּת שְׁלֵמָה (מִסְכַּת מְגִלָּה), וְכֵן לָמַד עִמָּהֶם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י וְהִלְכָה וְכוּ' וְכוּ', וְלָקַח אוֹתָם לְהַתְּבוּדוֹת בְּשָׂדֵה, וְכֵן קָמוּ לְהַתְּפַלֵּל וְתִיקֵן, וְעַל זֹאת צְרִיכִין לְהַפִּיר לֹא טוֹבָה, וְלֹא לְשֵׁלֶם רְעָה תַּחַת טוֹבָה, שֶׁהִיא מְדָה מְגַנָּה מְאֹד מְאֹד.

וּבְכֻלָּל רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד, שֶׁהָאֲוִירָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים תִּשְׁתַּנֶּה לְגַמְרִי, וְתִהְיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְיוֹ יְדוּנֵנוּ לְכַף זְכוּת וְכוּ', כִּי אִף אֶחָד אֵינֹנוּ יוֹדֵעַ מַה קוֹרָה בְּבֵיתוֹ שֶׁל זולתו וְכוּ', וְאִם תִּהְיֶה בֵּינֵיכֶם הַבְּנֵה הַדְּדִית, וְתִדוּנֵנוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי לְכַף זְכוּת, אָנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם, שֶׁתִּרְאוּ שְׁלֵא יִפְסַק הַשְּׁפַע שֶׁל פֶּסַח לְהַשְׁפִּיעַ עֲלֵיכֶם עַל כָּל הַשָּׁנָה, כִּי עַל-יְדֵי שֶׁבֵר יִשְׂרָאֵל מִתְּאֲחַד עִם זולתו, וּמִתְּאֲחָדִים בְּיַחַד בְּאֲהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, אִז תִּרְאוּ אֶת גְּדוּלַת הַהֶשְׁפָּעוֹת שֶׁיִּשְׁפִּיעַ עֲלֵיכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד חֹזֵק בְּדַבְּרֵי אֱלֹהִים, שֶׁאִם תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד, שֶׁיְהִי בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאֲהָבָה, וְאַחְוָה וְרַעוּת, אִז לֹא יִפְסַק הַשְּׁפַע שֶׁנִּשְׁפַּע עֲלֵיכֶם בְּחַג הַפֶּסַח הַזֶּה עַל כָּל הַשָּׁנָה. וְדַבֵּר זֶה רְצָה רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּהְיֶה אֲהָבָה, אַחְוָה וְרַעוּת בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים. וְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מְסַפְּרִים, שֶׁבְּעִיר טִירְאוּוִיצָא, שֶׁם אֶחָזוּ וְהִחְזִיקוּ עִצְמָם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּאֲהָבָה גְּדוּלָה עַד מְאֹד, עַל-יְדֵי הָרַב הַחֶסֶד הַמְּפֹלֵא ר' סַעֲנַדִּיר מִטִּירְאוּוִיצָא ז"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁפַּע עֲלֵיהֶם שְׁפַע כְּזֶה, עַד שֶׁכָּל עַנְיֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מִכָּל עָרֵי רוּסְיָה בָּאוּ לְהַתְּחַמֵּם אֶצֶל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּטִירְאוּוִיצָא, וְעוֹד יֵצְאוּ מִשָּׁם עִם שְׁפַע. וּכְמוֹ-כֵן אֲנִי רוֹצֵה לְכַנּוֹת מְעַרְכַת שֶׁל צְדָקָה וְחֶסֶד בִּיבְנָאֵל, שֶׁיִּשְׁפַּע עֲלֵיכֶם שְׁפַע כְּזֶה, עַד

אֲשֶׁר כּב ר בַּנְחָל רעג

שְׂיָבוֹאוּ שָׂאָר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִכָּל חֻלְקֵי הָאָרֶץ לְהַתְּגוֹרֵר עִמָּכֶם בְּיַחַד
בְּיַבְנָאֵל, אֲךָ הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הָאֵהָבָה וְאַחֻוּהַ שֶׁתְּהִיָּה בֵּינֵיכֶם.

וְהַעוֹלָם מְסֻפָּרִים עַל הַרְבֵּה הַקְּדוּשׁ רַבִּי מְנַחֵם מְעַנְדִּיל מְקַאֲסָב
זי"ע (בַּעַל הַמַּחְבֵּר "אַהֲבַת שְׁלוֹם"), שֶׁהַחֲדִיר כָּל כֶּף אֵהָבָה וְאַחֲדוּת
בֵּין אַנְשָׁיו, עַד שֶׁאֶחָד מִמֶּשׁ מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ עֲבוּר זוּלָתוֹ, וְהַחֲזִיקוּ
אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד מִמֶּשׁ כָּמוֹ אַחִים וְכִמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת, וּבְזָכוּת זֶה
הוֹקְמָה שׁוֹלְשִׁילְתָּא וִיזְנִיץ, שְׁנַמְשָׁכָה עַד הַיּוֹם כַּמַּעַט מְאַתִּים שָׁנָה,
רַק הַיְּהוּדוּת הָאֵהָבָה וְהַאֲחֻדוּת שֶׁהַחֲדִיר בֵּינֵיהֶם הִרְאִישׁוֹן
מִהַשׁוֹלְשִׁילְתָּא. וְלָכֵן גַּם אֲנַחְנוּ צְרִיכִין לְרְאוֹת לְבָנוֹת מִשְׁהוּ מִיַּחַד
בְּשִׁבִיל רַבְּנוּ ז"ל, "עִיר בְּרִסְלָב", וְנִזְכָּה לְגַדֵּל אֶת בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ
בְּקִדּוּשָׁה וּבְטַהֲרָה, וּלְשַׂדְּכֶם וּלְחַתֵּנֶם יַחַד בְּגִיל צְעִיר מְאֹד, וְאַנִּי מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקָרוֹב יִכְנָסוּ לְגוּר פֶּה עוֹד עֲשָׂרוֹת מִשְׁפָּחוֹת,
וְיִתְרַבֶּה הַקְּבוּץ שְׁלָנוּ כְּהִנָּה וְכַהֲנָה, וְגַם נִזְכָּה לְהַקִּים מְבָנִים בְּשִׁבִיל
הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר בְּרַחֲבוֹת גְּדוֹלָה, יִרְאוּ עֵינָיו וְיִשְׂמַח לְבָנוּ,
וְתִגַּל נַפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַעֲקֵר רְאוּ לְהַחֲזִיק מְעַמָּד, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבַּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר
אֶתְכֶם, אֲדַרְבָּה, תְּחַזְּקוּ אֶחָד אֶת הַשְּׂנִי, וְאִז תִּרְאוּ שֶׁלֹּא יוּכְלוּ לָנוּ
שׁוֹנְאֵינוּ כָּלֵל, וְנִזְכָּה לְהַצְּלִיחַ בְּכָל דְּרָכֵינוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כּב ר.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ח נִיסָן ג' לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הַיְּשָׁנִי"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה מִכַּמָּה טַעֲמִים אֲנִי צְרִיף לְסַגֵּר אֶת הַכֶּתֶף גְּדוֹלָה, שֶׁבִּנְךָ ...
לוֹמֵד שָׁם, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְשַׁלַּח אֶת בְּנֶךָ לְכַאֵן מִה שְׁיִוְתֵר

עדר אֲשֶׁר כב רא בַּנְחַל

מהר, אָזִי מַה טוֹב וּמַה נְעִים, וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲנִי אֲשֶׁמַר עֲלֵיו, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכֵמוֹ שְׁשֹׁנֵי יְלִדֶיךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר וְ... גֵּרוֹ יְאִיר, הַצְּלִיחוּ פֶה מְאֹד, כֵּן בְּנֶךָ ... יִצְלִיחַ כָּאֵן, וְתָרוּ רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה מִמֶּנּוּ. רְאֵה לְסִדְרֵי דְרַכּוֹן וְגַם וִיזָה, וְלִשְׁלַח אוֹתוֹ עִם הַבַּחּוּר הָאֲמֵרִיקָאִי ... שְׁחוּזָר לְכָאן בְּעוֹד שְׁבוּעִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְרַכְּךָ, וְתַהֲיֶה לְךָ פְּרֻנְסָה, וְתִרְוַה רַב נַחַת מִכָּל יְלִדֶיךָ.

הַמְאַחַל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כב רא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ח נִסָּן, ג' לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַיְתַשְׁנִ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְקַבֵּל מִמֶּךָ אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲשֶׁר בּוֹ אֶתָּה מְבַשֵּׁר לִי חֲדָשׁוֹת מְעִיר בְּרִסְלָב, שְׁזָה מִמֶּשׁ אִישׁוֹן עֵינַי, וְאֲנִי מִתְחַנֵּן וּמִתְפַּלֵּל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, שְׁאֲזַנְּךָ כָּבֹד לְבוֹא וּלְגוֹר שָׁם מַה שְׁיִוִּתֵר מֵהַר, כִּי אֵין עוֹד עֲרָבוֹת וְנַעֲיִמוֹת כְּמוֹ הַזְּכוֹת הַזֹּאת לְגוֹר בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, אֲשֶׁר גַּם הַיּוֹם יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ אֶת קִדְשָׁתָהּ, כְּמוֹכָא (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נה); הָעֵקֶר רְאֵה לְחִזּוֹק עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי הָעֵקֶר הוּא הָאֲמוּנָה הַקְדוּשָׁה, כֵּן גְּלָה לָנוּ רַבְּנוֹ ז"ל בְּפִרוּשׁוֹ, וְאָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), שְׁצָרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ בְּעֲצָמוֹ הֵיטֵב אִיךָ מִחִזּוֹק בְּאַמוּנָה וְכו'.

וְהִנֵּה הַעֲזָר שְׁאֶתָּה עוֹזֵר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, זֶה מִמֶּשׁ עֲזָר שְׁאֶתָּה עוֹזֵר לְרַבְּנוֹ ז"ל בְּעֲצָמוֹ, וּבְפִרְט כָּאֵן בְּיַבְנָאֵל, שְׁאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיֶה נַעֲשִׂית "עִיר בְּרִסְלָב" בְּמֵלֵא מוֹכֵן הַמְּלָה, רַק צָרִיכִים עוֹד קֶצֶת סְבֻלָּנוֹת וְכו', וְרוֹאִים אִיךָ שְׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

אֲשֶׁר כב רב בַּנְחַל ערה

אינו עוזב אותנו כָּלֵל, ובתקף הדחקות והצרות עוזר לנו בְּנִסֵי נְסִים,
אשרינו מה טוב חֲלָקְנוּ, ומה נְעִים גִּוְרָלְנוּ, ותמיד צְרִיכִים לְזָכֵר, כי
מַעַט מֵהָאֹר יְדָחָה הַרְבֵּה מֵהַחֲשֵׁף הַגְּדוֹל הַשׁוֹרָה שָׁם.

המאחל לך חג שמחה...

כב רב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ט נִסָּן, ד' לַמַּסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

שְׁלַחְתִּי לְךָ מִכְתָּב כָּלְלִי לַתְּלוֹת בְּלוֹחַ הַמוֹדְעוֹת, הָאֵם קִבַּלְתָּ אֶת
זֶה? אֲצִלִּי הִיָּה מִנִּתְקַן קוֹ הַטֵּלְפוֹן זֶה יוֹמִים, וּבִשְׁבִיל זֶה אֵינִי יוֹדֵעַ
מָה הִיָּה וְכוּ', נָא לְהוֹדִיעֵנִי.

רק חֲזַק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְיָדָיו נִזְכָּה לְרֵאוֹת בְּקָרוֹב יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת,
בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאֵנוּ נִבְרָאנוּ מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל,
וְאוֹכְלִים מִצָּה בְּפֶסַח שֶׁהוּא אֱלֻקוֹת, וְכִמּוֹ שֶׁהַתַּבְּטָא פֶּעַם רַבְּנוּ ז"ל,
וְאָמַר: כְּשִׁיְהוּדֵי אוֹחֵז מִצָּה בְּיָדוֹ, אוֹחֵז אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִחֵז
אֶז מִצָּה בְּיָדוֹ, כִּי הָאִי זֶהוּ רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁרֵינוּ.

וְשְׁלוֹם לְאַשְׁתְּךָ, לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבָהּ וְכוּ'. בְּעֵינַי הַכְּבִיסָה,
אִם אֵין מָה לְלַבֵּשׁ, מִתֵּר לְכַבֵּס וּלְיַבֵּשׁ בְּצִנְעָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שִׁיְהִיָּה לָכֶם שִׁפְעַע, וּבְקָרוֹב אֶהְיָה בְּיַבְנָאֵל, וְאֵז נְדַבֵּר מִהַבֵּר-
מִצָּה שֶׁל בְּנֵיכֶם הַיָּקָר.

המאחל לכם מועדים לשמחה...

כב רג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי חל המועד פסח, י"ט ניסן, ד' למספר בני ישראל
ה'תשנ"ד.

שלום וברכה לידידי ... גרו זאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תעשה כל מיני פעולות שבעולם, שיהיה שלום בינך לבין
אשתך, אשר מאד מאד הקפיד על זה רבנו ז"ל (שיחות הר"ן, סימנים:
רסג, רסד), וכוונתי אם היא רוצה ללכת למלון וכו', תעשה זאת
למענה. כתבתי מכתב כללי לאנשי שלומנו ביבנאל, וכתוף הדברים
כתבתי מאד מאד חריף למי שנוגע בך וכו' וכו', אבל תדע, כי דעת
רבנו ז"ל, שמלמד צריך להיות עם אשתו ביחד. ורבנו ז"ל גנה מאד
מאד מלמד שנוסע מאשתו, ואצלו נדמה כשפחה פנענית (שיחות-
ה"ן, סימן רמא), ויש לומר אם הבעל עוזב את אשתו, הוי אשתו
כשפחה פנענית שאסורה לישראל, כמובא באחרונים, כל-כך חמור
הוא בעיני רבנו ז"ל ענין מלמד שאינו בביתו, עד שמזלזל באשתו,
ועושה אותה כדין שפחה פנענית, רחמנא לצלן.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיה לך פרנסה בשפע, ותעשה
כמו שדברתי עמך וכו', אלה לא צריך שום שתפים.

ושלום לידידי ר' ... גרו זאיר, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיזכה
להדפיס את כל חלקי ה"לקוטי-הלכות" בתכלית היפי, וגם יכניס
את כל המראי מקומות שהוא פאר להספר.

המאחל לך חג שמח...

כב רד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְשׁ, חל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִיסָן, ה' לְמִסְפַּר
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַיּוֹם קִבַּלְתִּי אֶת הַמִּכְתָּב הַמְצַרֵּף כָּאֵן, כְּפִי שֶׁתְּרָאָה בְּעֵינַיִךְ,
אֲשֶׁר הַמִּכְתָּב מְזַיֵּף מִתְחַלֵּה עַד הַסּוּף, הַמִּכְתָּב נִשְׁלַח מִחִיפָה...
הַמִּכְתָּב מְלֵא טְעוּיֹת כְּתִיב וּקְרִי... וְכָל הַנֶּסֶח זֶה לֹא שָׁל ... בְּלִי בְּלִנְק
רְשָׁמִי, כְּשֶׁהוּא כָּתֵב לִי, הַמִּכְתָּב הִזָּה קָצָר וּמְנַסֵּחַ הֵיטֵב בְּלִשׁוֹן
קְצָרָה, וְזֶה מִכְתָּב טְפָשִׁי מְלֵא הֶסְתָּה, כְּפִי דַעְתִּי הַסְּמ"ך-מ"ם, יִמַּח
שְׁמוֹ, מְנַסֵּה לְסַכְסֵף בֵּינִי לְבֵין ... אֲנִי הִחְלַטְתִּי לֹא לַעֲנוֹת לוֹ יוֹתֵר,
מֵאַחַר שֶׁהָאֵדָם הוּא שֶׁקָּרַן פְּתוּחַ, וּמִכְתָּב שְׂרוּאִים בְּחוּשׁ, שֶׁלֹּא כָּתֵב
אוֹמֵר שֶׁכֵּן כָּתֵב... אִזּוּ מַה יֵּשׁ לְהַכְנִס אֶתוֹ בְּפוּלְמוֹס אוּ בְּכּוֹחִים וְכוּ',
סֵתֵם חָבַל עַל הַזְּמַן, רַק מִבֵּין הַשּׁוּרוֹת מְבִינִים הֵיטֵב, שֶׁמְרַגִּז אוֹתוֹ
שֶׁהַגִּשְׁתִּי תְלוּנָה הֵן לַמְשֻׁטָּרָה וְהֵן לַמְּנַהֵל הַמְּחוּז וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן רָאָה
לְהַמְשִׁיף בְּדַרְכֶּךָ, כִּי אֵין הָעוֹלָם הַפְּקָר, וְצָרִיכִים לַעֲמֹד חֲזָק מְאֹד
מְאֹד עַל מְשֻׁלוֹחַ פְּקָסִים לְכָל הַגּוֹרְמִים, וְלֹא לַעֲצֹר עֲצָמוֹ כְּרַגַּע,
יֵאבְדוּ הֵם וְאֵלֶיךָ פִּיּוּצָא בָּהֶם, וְאַנְחָנוּ לֹא נִפְנַע בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן,
מִמֶּשׁ רוּאִים שֶׁהַסְּמ"ך-מ"ם רוּצָה לְסַכְסֵף בֵּין ... לְבִינָנוּ.

רָאָה אִתָּה וְ... לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּירָאוּ
וְאֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, עֲמִדוּ חֲזָקִים וְאִיתְּנִים בְּדַעְתְּכֶם
עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט שְׁנוּהֵג וְצָרִיף לְמַעַן קִיּוּם קְהֵלְתָנוּ, כְּמָה מְשַׁפְּחוֹת
כְּתָבוּ לִי שֶׁעוֹמְדוֹת לְהַכְנִס לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, יֵשׁ שְׂרוּצִים לְשִׁכּוֹר בְּתִים,
וְיֵשׁ שְׂרוּצִים לְקִנּוּת, וְנִתְתִּי אֶת מִסְפַּר הַטְּלָפוֹן שֶׁלְּךָ, וְרָאָה לִיעֲצֹם
כְּפִי מִצָּבֶם וְכוּ'.

אַנְחָנוּ צָרִיכִים לְהַמְשִׁיף לְלַחֵם עִמָּהֶם בְּכָל תַּקְוָה הַעֲקָשְׁנוֹת,
וּלְטַרְטֵר עִם מִכְתָּבִים לְכָל הַמְּקוֹמוֹת וְכוּ', וְלֹא לַעֲזוֹב אוֹתָם כְּרַגַּע,

רעה אשר כב רה בנחל

לדעתי, כדאי להקבין עוד מכתב יפה לכל התושבים, רק תכתב לי משנים או שלש נקודות, שצריכים להדגיש ביותר הפעם.

וכן תשלח כל מיני חדשות ל... גרו יאיר, שצריך לצאת השבוע עתון "אור יבנאל", ויחלק לכל תושבי יבנאל, על-ידי ... וכדאי שהתושבים ידעו כל הפרטים, אין לנו ממה להתבייש כלל, אדרבה עלינו להיות גאים עם מוסדותינו.

רק חזק ואמץ אתה ו... וביחד, תפעלו כל מה שאתם צריכים.

העקר אל תפל בחלישות הדעת כרגע, כי יש עתיד גדול ליבנאל, ונזכה לבנות "עיר ברסלב" — על אפס וחסמתם של כל שונאינו ומתנגדינו, לא יועיל להם שום דבר ושום מניעה ועכוב שבועולם, המה כרעו ונפלו, ואנחנו קמנו ונתעודד.

העקר צריכים להשתדל שיהיה שלום ואהבה בין אנשי שלומנו, ועל זה ממש צריכים מסירות נפש, כי עקר כחו הטמא של הסמ"ך-מ"ם הוא כפירות ואפיקורסות, אשר מתבטא בדרך של פרודים בין נשמות ישראל. ועקר בטולו לגמרי, הוא דיקא על-ידי אחדות, ובפרט עכשו בימי העמר צריכים להזהר על זה ביותר, ורבנו ו"ל אמר (ספר-המדות, אות ספירת העמר, חלק שני סימן ג), אשר לע'מ'ר ראשי תבות: מ'איגרא ר'מא ל'בירא ע'מיקתא, שבימי העמר סגלה לבטל את המסור, ימח שמו, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנזכה לראות בהתגלות כבודו יתברך.

המאחל לה מועדים לשמחה...

כב רה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שמיני, כ"ג ניסן, ח' למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

וְהִנֵּה הַפְּסוּק: "תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא" וּפְרַשׁ רַש"י: "צָרָה קוֹרֵא לַחֲבֵרְתָּהּ" — נִתְקַיֵּם אֲצִלְךָ, אַךְ רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שְׁצַרִּיכִים לְהַחֲיוֹת עֲצָמוֹ עִם נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, וּבִפְרֻט עִם הַגְּלוּי שֶׁל "בְּצַר הַרְחֵבְתָּ לִי", לְמִצַּא הַרְחֵבוֹת בְּתוֹךְ הַצָּרוֹת, עַד שֶׁיִּתְבַּטְּלוּ הַצָּרוֹת לְגַמְרִי. וְהִנֵּה בְּעֵינַי הָעֲרֻבוֹת אֲנִי לוֹחֵץ עַל ... שֶׁיִּשְׁלַם הַכֹּל בְּאֶפֶן שֶׁלֹּא יִתְבַּעַו מִמֶּךָ כְּלוּם, אֲבָל בְּעֵינַי הַמְשַׁכְּנֵתָא שְׁלֶךְ וְכו', לְדַעֲתִי, רֵאֵה לְקַחַת עֲצָמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִצַּא לְהַפְּצָה, וְתִרְאֶה אִיךָ שֶׁהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

מָה אָמַר לְךָ! צַרִּיכִים לְכָלֵל עֲצָמוֹ עִם כָּל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְרַחֵב דַּעֲתוֹ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְלִכְן הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁתִּצַּא מֵעֲצָמְךָ, וְתִחְזַק וְתַחֲיֶה אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, וּמָה שֶׁיְיָ בְּבֵית-הַמִּדְבָּר, שֵׁם יֵשׁ כָּבֵד אֲוִירָה אַחֲרַת לְגַמְרִי וְכו', אֵין כָּבֵד שׁוּם לְיַצְנֹת, תְּהִלָּה לְאֵל, הַכֹּל נַעֲשֶׂה רְצִינִי.

הַעֲקֵר חֲזֹק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד, וְשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם לֹא תוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, הַדְּבֵק עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמְצַפֶּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

כב רו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ג נִסָּן, ח' לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶה.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הָאִשָּׁה מְבִרִית-הַמוֹעֲצוֹת, שְׁאוּמְרִים שְׁצַרִּיכִים לְהוֹרִיד לָהּ רִגְלִי, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, לֹא עָלִינוּ, רָאוּ לְדַחוֹת אֶת זֶה, וְטוֹב שֶׁתְּהִיוּ

בְּקֶשֶׁר עִם הָרֵב ... שֶׁהוּא מְתַעֲסֵק עִם רוֹפְאִים, וְהוּא אִישׁ בֶּעַל חֶסֶד,
כִּי צְרִיכִים לְהִזְהָר הַיּוֹם מְאֹד מְאֹד מִסֵּתֶם רוֹפְאִים שֶׁהֵם מְפַקְרִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַד כָּלְכֶם, שֶׁתִּבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אלו הם מספרי הטלפון של הנ"ל...

כב רז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ג גִּיסָן, ח' לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי הָעֲרֻבוֹת שֶׁל ... אֵל תַּעֲשֶׂה שׁוּם חֲכָמוֹת, כִּי אַתָּה מְסַבֵּף
אוֹתוֹ בְּסִבּוּכִים מְסַכְּנִים וְזוֹ לֹא לִיֻּצְנוֹת, הוּא מִמִּילָא כְּבָר בְּצֻרוֹת
גְּדוּלוֹת שְׁעוּמָדִים לְעֵקֶל לוֹ אֶת הַבַּיִת שְׁלֹא מְשַׁלֵּם, וְעוֹד זֹאת מֵה
הוּא צְרִיף אֶת הַצְּרוֹת שְׁלֵף, הוּא חֲתַם לָךְ עֲרֻבוֹת, וְעַכְשָׁו לוֹחֲצִים
עָלָיו מִהַבְּנֵק, עֹזֵב כְּבָר אֶת הַרְשָׁעוֹת וְכו', וְרַחֵם עַל יְהוּדֵי אֲמֶלֶל זֶה,
אִיף תּוֹכֵל לְנוּחַ בְּשִׁקֵּט וְכו' לַעֲשׂוֹת סְעֻדוֹת וְכו' וּלְאַרְחֵ אֹרְחִים וְכו',
בְּשַׁעֲהַ שְׁדָם יְהוּדֵי גִשְׁפָּף פְּמִים, הָאָדָם הַזֶּה מְלֹא צְרוּת, וְנוֹסֵף עַל
צְרוּתוֹ הוּא צְרִיף אֶת הַצְּרָה הַמְּרָה הַזֹּאת שֶׁל הָעֲרֻבוֹת שְׁלֵף. וְעַל-כֵּן
תַּעֲשֶׂה חֶסֶד עִם עֲנִי וְאֶבְיוֹן, וּתְסַדֵּר אֶת זֶה עוֹד בְּשָׁבוּעַ זֶה, וְכֵן מְצֻנָה
עָלֶיךָ לְהַכְנִס אֵלָיו לְחִזְקוֹ וּלְאֲמִצּוֹ וּלְעוֹדָדוֹ, שֶׁיֵּצֵא עִמָּךְ לְהַפְצָה, וְכָף
יְהִיָּה לוֹ כְּמֵה שְׁקָלִים לְשֵׁלֵם וְכו', כִּי עִם עֲצָלוֹת לֹא מְגִיעִים אֵל שׁוּם
מְקוֹם.

הַמְּחַכֶּה לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ...

כב רח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ג נִיסָן, ח' לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמִמֶּשׁ הַחֲיִית אֹתִי בְּחֵג, כִּי כָּל חֲדָשׁוֹת שְׁאֵנִי מְקַבֵּל מִיבְּנָאֵל — זֶה כָּל הַחֲיִיוֹת שְׁלִי, כִּי עֵינֵי וְלִבִּי שֵׁם כָּל הַיָּמִים, וְלֹא תָמִיד מְדַוָּחִים לִי הַכֹּל וְכוּ', וְלִכֵּן כָּל חֲדָשׁוֹת אֲצִלִּי זֶה קָרָן נִפְלָא.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזֵּק עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹז, וּתְבַשֵּׁר לִי תָמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנוּכָל לְהַגְדִּיל תוֹרָה וְלְהַאֲדִירָהּ, וְלִשְׁמַע תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כְּפִי הַנִּרְאָה הַטְּלָפוֹן אֲצִלִּי מִגִּתְּךָ זְמַנִּית, כִּפְּמָה צְרִיכִים לְשָׁלֵם כְּדֵי לְפָתַח אֶת הַקּוּ — תִּמְסַר אֶת שְׁנֵי הַמִּכְתָּבִים.

כב רט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ג נִיסָן, ח' לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם לִידִידֵי ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֲקַוֶּה שֶׁהַכֹּל בְּסֵדֶר אֲצִלְכֶם, עֲכָשׁוּ מִתְחִיל קִיץ אֶרֶץ, וְגִזְזָה לְהַדְפִּיס הַמּוֹן סְפָרִים מְסֻפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, רַק חִזֵּק וְאַמֵץ מְאֹד מְאֹד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ.

רפב אָשֶׁר כב רי בנחל

את ההגהות קבלתי רק אתמול וזה פלא, אבל עד סוף השבוע
יגמר, בעזרתו יתברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב רי.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני, כ"ד ניסן, ט' למספר בני ישראל
ה'תשנ"ד.

שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל שמחתי שיש לי מכל
מכתב שלך ומכל בשורה, כי עיני ולבי שם כל הימים, ובפרטיות
שיש ענינים שמאד מאד נחוצים לדעת, כמו במקרה של הבחור
וכו', בודאי צריכים בקרת חזקה את מי מכניסים וכו'.

בודאי שמעת מ... גרו יאיר, את הבשורה משמחת, שהיתה לך כל
מתנגדינו מפלה גדולה, והסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, יקבר עצמו חיים
כבר, כי פתחו את המעטפות, ואף אחד לא היה שלהם...
הקדוש-ברוך הוא יעזר לנו עם מבנים משלנו בעבור התלמוד-תורה
והבית-ספר, ונזכה להגדיל תורה ולהאדירה.

רק חזק ואמץ מאד מאד בכל נקדה ונקדה שיש בך, ותכלול
עצמך עם נשמות ישראל, ותתפלל הרבה אליו יתברך בכל יום ויום
על ילדיך, כי בזה העולם צריכים הרבה תפלה לילדים טובים, כי
עובר על כל אחד בכל יום מה שעובר, ואשרי מי שמחזיק מעמד,
וכבר אמר מוהרנ"ת ז"ל על מאמרם ז"ל (ברכות כ:): 'אין עמידה
אלא תפלה', עקר המעמד של האדם בזה העולם הוא רק תפלה
(לקוטי-הלכות, אונגאר, הלכה ג), ושם מרבה לחזק על נקדה זו, עין שם.

אֲשֶׁר כב ריא בְּנַחֵל רפג

אודות הטלפון בביתי, לדעתי, זה נעשה הפקר וכו', למשל בפורים כל אנשי שלומנו צלצלו משם אלי ... ולכן צריכים מאד מאד לשמר מכאן ולהבא, שאף אחד לא ישתמש לא עם הטלפון ולא עם הפקס, כי אם ... שהוא צריך את זה לעסק הכללי, וכן ... שיהם צריכים לדווח תמיד מהנשמע בתלמוד-תורה ובית-ספר, מלבד זה אף אחד לא ישתמש בטלפון וכף לא יהיו חובות... ומי שרוצה לשלח פקס, ישלח דרכך וישלם לך, אחרת אל תשלח, כי חבל על כסף ישראל שילך לאבוד.

חסדי השם יתברך, על כל החסד חנם שעשה עמנו בזה שלסמ"ך-מ"ם היתה מפלה גדולה... עכשו עלינו להכניס את כל המרץ לבנות את קהלתנו יותר ויותר, ולדאג שתהיה אהבה אחנה ורעות. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (במדבר רבה, פרשה כא, סימן ב'): כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות, וצריכים להלך נגד רוחו של כל אחד ואחד.

אם אפשר לדאג על אחד מאנשי שלומנו, שיעסק בנקוי בית-המדרש — הנה טוב מאד, כי אשרי ואשרי מי שדואג שבית-המדרש שהוא משפן השכינה, יהיה תמיד נקי.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש בעדך, שתצליח דרכך תמיד, ותעזר לי בהרחבת ובבסוס קהלתנו, שתהיה לשם ולתפארת בכל העולם כלו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

נא להודיעני אם ... בביתו, כי אני צריך לדבר עמו.

כב ריא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני, כ"ד ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב",

הַיְיָ עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצְיֵלֶם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצְלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר באהבה, אחוה ורעות, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אתכם, כי באמת עובר בכל יום על כל אחד ואחד משברים וגלים, ואי אפשר להפטר מהם, אלא על-ידי שמחה, ואי אפשר להגיע למדת השמחה, אלא על-ידי שמוצאים בעצמם ובאחרים נקודות טובות (לקויטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י"י); כי באמת ראוי לדון את כל אחד ואחד לכף זכות, כי כמו שעובר על כל אחד ואחד צרות ויסורים, כן צריך לדעת, שגם על השני עובר צרות ויסורים, וכמו שאני רוצה שאף אחד לא ישבר אותי, כן חברי רוצה שלא ישברו אותו, ועל-כן בזה שדנים את אחרים לכף זכות, זוכים אחר-כך לגדלות המחזין, ואין לו עם שום בריה שבעולם שום דבר, והוא תמיד שש ושמת.

מה אמר לכם, ידידי היקרים! עכשו הם ימי ספירה, וביותר צריכים לעבד על נקדת אהבת חברים, כי כנגד שתלמידי רבי עקיבא לא נהגו כבוד זה בזה וכו' (יבמות סב:) והרגו אחד את השני וכו', כנגד זה צריכים לעסק הרבה באהבה, אחוה ורעות בין החברים, ולדון איש את רעהו לכף זכות, ולהוציא ולשרש מעצמו את מדת הרע וכו' ועין רעה וכו', ולהסתפל על כל אחד ואחד בעין טובה, וכשזוכים להרגיל את עצמו בדבר זה, אז מצליחים מאוד מאוד, כי באמת מי שנכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, הוא רוצה לעשות טובות לזולתו, כי הקדוש-ברוך-הוא טוב לכל, וכמו שכתוב (תהלים קמה, קט): "טוב הַיְיָ לְכָל", ואצלו יתברך היא רק מדת הטוב, ולכן כל מי שנכלל יותר באין סוף ברוך הוא, הטבע שלו שרוצה לעשות הטוב לזולתו, ובזה יכול האדם למדוד את מדת הדבקות והאמונה שלו — אם הוא רוצה לעשות טוב וחסד לזולתו, זה סימן שהוא נכלל בו יתברך, אבל אם עדין נכנסת בו רשעות וכו' או עין הרע וכו', או לשון-הרע ורכילות וליצנות וכו' על זולתו, זה סימן שעדין הוא רחוק לגמרי ממנו יתברך וכו' וכו'.

אָשֶׁר כב רבי בְּנַחֵל רפה

וְלָכֵן רְאוּ, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! לְהַחְזִיק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וּבְזוֹה מִמֶּשׁ תִּזְכּוּ לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, כִּי אֵין עוֹד כְּלֵי הַמְּשִׁיךְ שְׁפַע לְבַנְי-אָדָם כְּמוֹ כְּשִׁמְחֻזִּיקִים אֶת עֲצָמָם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת.

נָא וְנָא רְאוּ לְקַבֵּעַ בֵּינֵיכֶם חֲבֵרוֹתוֹת, שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקַּח לְעֲצָמוֹ חֶבֶר, וְיִלְמַד עִמּוֹ בְּכָל יוֹם, כִּי יָמֵי חַיֵּינוּ הֶבֶל וְשִׁנוֹתֵינוּ רִיק, וְעוֹד מְעַט נִצָּא מִזֶּה הָעוֹלָם, וּמָה יִשְׁאַר מֵאַתָּנוּ? רַק מָה שְׁזָכֵינוּ לְתַפְסֵ בְּכָל יוֹם תּוֹרָה וְתַפְלָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְהַתְפַּלֵּל כָּל הַתְּפִלוֹת בְּמִנְיָן בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ דִּיקָא, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, אֲלֵא כְּשִׁמְתַּפְּלִין בְּיַחַד בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְכֵן לְמוֹד הַתּוֹרָה יִהְיֶה בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ בְּחֲבֵרוֹתוֹת דִּיקָא, וְתִשְׁתַּדְּלוּ לְבַעַר מִבֵּינֵיכֶם כָּל מִיָּנִי לִיְצָנוֹת, שֶׁהִיא קְלָפָה עֲצוּמָה הַמְכַסֶּה וּמְסַתְּרֶת אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל, וְאַשְׁרֵי מִי שֶׁחִזַּק בְּזוֹה, וְאָז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

מָאד מָאד אַבְקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתְּדוּנוּ אִישׁ אֶת רַעְוָהוּ לְכַף זְכוּת, וְאָז טוֹב לָכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רבי.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מָאד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שֶׁנִּכְנָסָה בִּי, שֶׁאַתָּה מֵתְכַוֵּן לְהַדְפִּיס אֶת ה"לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן" בְּאוֹתִיּוֹת חֲדָשׁוֹת, זֶה חֲלָקִי מִכָּל עֲמָלִי. תְּהִלָּה לְאֵל, זְכִיתָ כְּבוֹד לְהַדְפִּיס אֶת "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת" בְּתַכְלִית הַהַדְוִיר וְהַיִּפִּי בְּאוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת וּמְהַדְרוֹת, עֲכָשׁוּ רְצִיתִי מָאד מָאד שֶׁתְּדַפִּיס אֶת ה"לְקוּטִי-מוֹהֵר"ן", כִּי חֲבַל מָאד מָאד, שְׂאֵין

רפו אָשׁר כב ריג בנחל

בהוצאותינו ה"לקוטי-מוהר"ן", כי עכשו מתחילים כבר להתעניין ב"לקוטי-מוהר"ן", ועל-כן מה טוב ומה נעים, אם תזכה להדפיס את ה"לקוטי-מוהר"ן", ונדפס ויחזור ונדפס בהוצאתנו פאשר בשר לנו רבנו ז"ל ואמר, שהספר שלו ידפס ויחזור ונדפס, וכן אחר-כך רציתי להדפיס את ה"ספורי-מעשיות" בהוצאה חדשה, כך שיהיו לנו את ספרי היסוד מרבנו ז"ל, ואחר-כך נדפיס את שיחותיו הקדושות, ואחר-כך נדפיס את ספרי מוהרנ"ת ז"ל בהוצאתנו. העקר ראה להיות חזק ואמיץ מאד מאד, כי, תהלה לאל, הבית-חרשת של רבנו ז"ל לא יפסיק מלעבד, ואנחנו נדפיס ונדפיס ונדפיס וכו' וכו' וכו', ולא ננוח כרגע. ודעת לנכון, שהכל יהיה מכרך באותו כרך.

חסדי השם יתברך, שעשה עמנו נסים וגלים, שהסמ"ך-מ"ם היתה לו מפלה גדולה, כי פתחו את הפתקאות, ולא מצאו אף אחד שלהם... וזו להם חרפה גדולה, כן יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיתבטל לגמרי.

הכפל הדבר, תקח את עצמך כבר לסדר את ה"לקוטי-מוהר"ן" בהוצאה חדשה, וככה כלם יקחו אצלנו, ולא יצטרכו ללכת אצל אחרים, והבן למעשה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב ריג.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני, כ"ד ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתביך, ואת גדל השמחה שיש לי מכל מכתב ומכתב — אין לתאר ולשער כלל.

אודות לקחת ספרי רבנו ז"ל וכו', הנה ידידנו היקר ... גרו

יאיר, הולך ומדפיס עכשו "לקוטי-מוהר"ן" במהדורה נהדרת פדגמט "ספר-המדות" עם אותיות חדשות ויפות עד מאד, ולכן חבל לקחת במקומות אחרים וכו', יותר טוב לקחת מ... כי כך הוא יכול לגלגל ולהדפיס אחר-כך את כל ספרי רבנו ז"ל. פי הגה "ספר-המדות" יש לו כבר, והדפיסו בתכלית ההדור והיפי כמו שראית, אבל עכשו אנחנו מדפיסים "לקוטי-מוהר"ן" בתכלית ההדור והיפי, ותכף אחרי זה נדפיס "ספורי-מעשיות", ואחר-כך את השיחות וכו' וכו', ואחר-כך נדפיס את ספרי מוהרנ"ת ז"ל, ועל-כן כדאי לך לקחת את כל הספרים רק מ... ודי לחכימא.

מה אמר לך! כדאי ראוי שיהיה אצלך הן "אוצר-האמונה" והן "אוצר-החיים" והן "אוצר-הקונטרסים", כי ספרים אלו מחיים את נשמות ישראל, ועוד יבוא היום, שיתפעלו מאד מאד איך נתחברו הספרים האלו בדור הזה.

מה אמר לך, ידידי היקר! את גדל הנסים שאנו רואים לאחרונה ביבנאל — אין לתאר ואין לשער כלל, כי אצל הסמ"ך-מ"ם מתחיל להתקיים: "נפול תפל כאשר נפלת בן תפל", אמן בן יהי רצון.

אודות הנקיון, אם ... מענין, טוב לסכם אתו על איזה מחיר, וזה יעשה בקביעות, כי הרי הוא גר ביבנאל, ואם אינו רוצה, אז יכולים לקחת את ... אבל דעת לנבון, שצריכים לפקח עליו, כי אם הוא לוקח לעצמו לנקות את כל הבגין, ומשלמים לו כפי שיסדר ביניכם, אזי צריכים לפקח עליו, כי באמת אנחנו צריכים לראות, שהבגין יהיה תמיד נקי ומסדר, ועל-כן תעשה כחכמתך.

בענין הפצה, הנה טוב מאד לסדר בין אנשי שלומנו, שכל מכונית וקבוצה של אנשי שלומנו, ילכו בכל פעם לאזור אחר, באופן שלא יבואו אחד בשני, ולא יפריעו אחד את השני.

בַּנְחַל

כב ריד

אֲשֶׁר

רפח

אין לתאר ואין לשער את גדל הזכות שיש לך בזה שאתה משמש את רבנו ז"ל בענין ההפצה, אשריך ואשרי חלקך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב ריד.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר שמיני, כ"ד ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַיְקָר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתביך פמה פעמים, ולא עלתה בידי לענות לך תכף ומיד.

אם מציעים לך פמה שדוכים עכשו, אל תחזור ותחכה עלי בל"ג בעומר, כי לאו בכל יומא מתרחש נסא, ואם אתה כבר שם, ומציעים לך שדוכים — אל תחזור לעת עתה, ואף שאני יודע שקשה לך, עם כל זאת אל תחזור, כי סוף כל סוף יבוא יום ישועתך.

אתה רק צריך להגיד כן, ואל תתעקש על דברים של מה בכך, אלא תתחמתן לשם שמים, כי אתה הגעפת כבר לגיל כזה, שאתה צריך להתחמתן לשם שמים, ולא לדקדק כל-כך, והבן.

נא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר לא יוכל לשבר אותך, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ולפעמים הישועה באה בעת וברגע האחרון, ואף שאתה כותב שכבר הגיע לך העת והרגע האחרון, עם כל זאת אתה צריך להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אותך.

נא ונא תחכה ביבנאל דיקא, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך, ומדי פעם בפעם תברח אל ציון התנא רבי מאיר בעל הנס, ושם תפעל נסים נגלים, שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

אֲשֶׁר כב רטו בַּנְחַל רפט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

אֵת הַצִּיָּק שֶׁנִּתְּתָ לִי בִּיבְנֵאֵל — אָבֵד מִמֶּנִּי, וְאִינִי יוֹדֵעַ אֲפֹלוּ
אֵת הַסְּכּוּם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵנִי שֶׁמִּחֲתִי לִשְׁמַע הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר כָּלָל, כִּי אַתָּה חֲקוֹק בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאִם אַתָּה יָכוֹל
לְתַפְּסֵם אֶת הַבְּחוּרִים לְלַמֵּד עִמָּהֶם בְּכֹל יוֹם, עַד שְׁיָבֹאוּ לְכָאן —
מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, כִּי חָבַל שְׁיִסְתַּוְּבְבוּ עַל הַרְחֻבוֹת עִם כָּלוּם.

נָא וְנָא רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה,
וּתְשִׁמַּח אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּתְדַבֵּר עִמָּהֶם תָּמִיד רַק מְעַצּוֹתָיו שֶׁל
רַבֵּנוּ ו"ל. וְזוֹ הִיְתָה דְרַכְּכֶם שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הָאֲמִתִּיִּים, שֶׁתָּמִיד
דְּבָרוּ מִרַבֵּנוּ ו"ל, וְלֹא הָיוּ לָהֶם דְּבוּרִים אַחֲרֵיהֶם רַק מִרַבֵּנוּ ו"ל, וְזוֹ
הִיְתָה כָּל תְּשׁוּקָתָם וְכֹל מְגַמְתָּם כָּל חַיּוּתָם. וְלִכֵּן רְאֵה לְדַבֵּר רַק
מִרַבֵּנוּ ו"ל, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַדְּבֵק אֶת עֲצָמֶיךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב
אוֹתְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי שְׂאֲנִי

מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָה, שְׂתַצְלִיחַ בְּרַכָּה, וְאַשְׁתָּה תַהֲיֶה בְּרִיאָה, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר וַיַּעֲבֹר עַל גִּבּוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רטז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְגִבּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֵךְ מִחֲמַת טְרִדוֹתַי הַרְבּוֹת, לֹא יִכְלֵתִי לַעֲנוֹת לָךְ תַּכְּף-וּמִיד.

בְּעֵנִין הַכְּנִיסָה לִיבְנָאֵל, מָה אֵמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! אַתָּה צָרִיךְ לְשָׁקֵל טוֹב מְאֹד, כִּי בְּעַפּוֹ יֵשׁ לָךְ פְּרֻנְסָה מְסֻדָּרֶת, וּפֹה מִי יוֹדֵעַ אֵיךְ תִּסְתַּדֵּר עִם פְּרֻנְסָה, וְעַל-כֵּן תִּשְׁקַל אֶת זֶה הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב.

גַּם הַהֲכָרַח לִי לֹאֵר לָךְ, שְׁבַקְהֶלְתַּנּוּ אֵינִן אֲצַלְנוּ שׁוּם חֲכָמוֹת, אֲנַחְנוּ רוֹצִים רַק אֶת רְצוֹן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִקְיָם אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ וְ"ל בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת וְהַשְׁכָּלוֹת כָּלֵל, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַקְלִיט בְּתוֹךְ קַהֲלֵתַנּוּ, לֹא צָרִיכִים לְהִסְתַּוֵּבֵב עִם מְכוֹנֵיית שְׁדָבוּק עַל זֶה ג' נ'ח' נ'ח'מ' וכו', כִּי זֶה דְּמִיּוֹן גְּדוֹל, אֲנַחְנוּ רְחוּקִים, תַּהֲלֶה לְאֵל, מִהַדְּמִיּוֹן הַזֶּה, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה לְדַבֵּר אֲבָל לֹא עַל פְּנֵי הַכְּתָב, אֲצַלְנוּ הוּא הָעֵקֶר תּוֹרָה וּתְפִלָּה וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְלְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו'ל, וְלֹא עִם שְׂטִיּוֹת וְדְמִיּוֹנוֹת כְּאֵלוֹ, דְּבָרִים אֵלוֹ אֲנַחְנוּ לֹא מְקַבְּלִים בְּכָלֵל בְּקַהֲלָה שְׁלֵנוּ, וְכֵן עִם שְׁלֵט "הַכּוֹנֵנוּ לְבִיאַת הַמְּשִׁיחַ", גַּם-כֵּן לֹא לְמַדּוֹ אֲצַלְנוּ וְאַצֵּל שׁוּם חֲסִידוֹת בְּעוֹלָם, כִּי הַכֹּל הֶבֶל וְדְמִיּוֹנוֹת שְׁוֹא, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים רַק לְגַלוֹת אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר הוּא נִמְצָא וּמִבְּלַעַדָּיו אֵינִן שׁוּם נִמְצָא, זֶה כֹּל עֵנִינּוּ — רַק לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם. עֵנִין מְשִׁיחַ זֶה שִׁיךְ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא יִגְאָלְנוּ בְּעַת שְׁיִרְצָה וְכו', מֵה שְׁאַנְחָנוּ כֵּן צָרִיכִים לַעֲשׂוֹת — לְהוֹרִיד אֶת שְׁכִינַת עֲזוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם, לְגַלוֹת

אֲשֶׁר כב ריז בַּנְחַל רצא

וּלְפָרְסָם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה בְּעֶצְמוֹ יִהְיֶה הַגָּאֵלָה, אֲבָל מִי יִהְיֶה הַגּוֹאֵל, וְאִיךָ יִהְיֶה הַגּוֹאֵל וְכוּ' וְכוּ', דְּבָרִים אֵלּוּ לֹא צְרִיכִים לְעִנְיַן אוֹתָנוּ לְגַמְרֵי, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה יָכוֹל לְהוֹרִיד אֶת שְׁנֵי הַשְּׁלֵטִים הָאֵלּוּ, אַתָּה יָכוֹל לְהַקְלִיט בַּקְהֵלְתָנוּ, וְאַחֲרַת — מָה אָמַר לָךְ, גְּבַה טוֹרָא בֵּינָנוּ, וְהַהֲכַרְח לִי לְכַתֵּב לָךְ דְּבָרִים כְּאֵלּוּ חַד מְשַׁמְעִית, כִּי אֲצַלְנוּ אֵינן שׁוֹם חֲכָמוֹת, אֲנַחְנוּ רוֹצִים רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם אַתָּה יָכוֹל לְהַחְזִיק מֵעַמְד בְּזֶה — מָה טוֹב וּמָה נְעִים, וְאִם לֹא, אֲז לֹא כְּדַאי לָךְ לְבוֹא לִיבְנָאֵל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב ריז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הָרַב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

זֶה זְמַן רַב שֶׁלֹּא שְׁמַעְתִּי מִמְּךָ, וְלֹא קִבַּלְתִּי שׁוֹם דִּו"חַ.

כְּפִי הַנְּרָאָה ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כְּבָר לֹא יִחְזוֹר לְעַת עֵתָה לִיבְנָאֵל, מִמִּילָא אֵינן לָךְ בְּכָלֵל מָה לְפָחוֹד מִמֶּנּוּ, וּבְכָלֵל כָּל הַלַּחֲץ יָרַד מִמְּךָ וְכוּ' וְכוּ', וּמְאֹד רְצִיתִי שְׁתַּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיָדְךָ, וְתֹאמַר שְׁעוּרִים לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֵל תְּהִיָּה בְּטָלָן, רַק תִּתְאַזְר עִם עֲזוֹת וְעַקְשָׁנוֹת דְּקַדְשָׁה, וְתִלְמַד עִמָּהֶם שְׁעוּרִים.

כְּפִי הַנְּרָאָה אֲנִי לוֹקֵחַ אֲצִלִּי אֶת כָּל הַכֶּתֶה הַגְּדוּלָה שֶׁל ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְנִשְׁאָר רַק ... שֶׁהוּא יִשְׁאָר לְלַמַּד אֲצִל ר' ... עַד אַחַר הַבְּרִמָּצוֹה, כִּי לְפָנַי הַבְּרִמָּצוֹה אֲנִי לֹא מְקַבֵּל אֶת אָף אֶחָד, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה יָכוֹל לְסִדֵּר סִדוּר כְּזֶה — מָה טוֹב וּמָה נְעִים, וְלַדְעָתִי, זֶה יִשְׁפִיעַ טוֹב עַל הַיְלָדִים, כִּי אִם הַגְּדוּלִים לֹא יִהְיוּ שָׁם, אֲז הַקְטָנִים יִצְלִיחוּ מְאֹד מְאֹד, כִּי לֹא תִהְיֶה לָהֶם דְּגָמָא שְׁלִילִית וְכוּ'.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבוֹא בְּעוֹד שְׁבוּעִים בְּעֶרְךָ, וְאֲז

בְּנַחַל

כב ריח

אֲשֶׁר

רצב

נְסַדֵּר כָּל הַסְדוּרִים שְׁצָרִיכִים לְסִדֵּר בְּתִלְמוּד-תּוֹרָה, וְעוֹד מְשַׁחֲקִים
וְנִדְנָדוֹת וּמִגְלָשׁוֹת וְכוּ', וְכוּ', לְמַעַן שְׂיִהְיֶה לְהִילָדִים אִיף וּבְמָה
לְשַׁחַק, רַק תַּחֲזִיק אֶת הַכָּל חֲזָק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיטִי לְשִׁמְעַ דְּוִ"חַ מִמָּךְ אִיף הָעֲנִינִים מִסְתַּדְרִים.

כב ריח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
גְּדֵל שְׁמִחָתִי שְׂיֵשׁ לִי מִמָּךְ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֶּה
לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתָךְ, אֲדַרְבֶּה תַעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה, וְתִבְקַשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, שְׁנִזְכֶּה
לְפִתּוֹחַ כָּאֵן יִשְׁיבָה גְדוּלָה לְבַעֲלֵי תְשׁוּבָה, צָרִיכִים רַק הַרְבֵּה סִבְלָנוּת,
וְאֵז תִּרְאֶה אִיף שֶׁהַכָּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב, וְדַעַת לְנִכּוֹן,
שְׁצָרִיכִים לְבָדִק כָּל בְּחוּר שְׁבָא אֵלֵינוּ מִי הוּא וְכוּ' וּמֵה הָעֶבֶר שְׁלוֹ
וְכוּ', כִּי לֹא יְכוּלִים לְקַחַת כָּל אַרְחֵי פְרָחֵי וְכוּ' וְכָל חוּלָה וְכוּ' וְכוּ',
אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְרְאוֹת לְקַחַת בְּחוּרִים רְצִינִיִּים וּבְרִיאִים וְכוּ' וְכוּ',
רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְכַתֵּב, כִּי הַחֲמֹר מֵאֵד מֵאֵד יִפֶּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׁאֲנִי
מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד, וְתִבְשֹׂר לִי בְשׁוּרוֹת
מְשִׁחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב ריט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיוֹתֵר בְּמִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְתַעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמֵחָה עֲצוּמָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת וְהַמַּח, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׂמֵחָה, שְׂעַל-יְדֵי-זֶה קוֹנֶה בְּעֲצָמוֹ מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְיָכוֹל לְהִנְהִיג אֶת הַבַּיִת בְּיָשׁוּב הַדַּעַת, כִּי הַשְּׂמֵחָה מְקַנֶּה לְאָדָם סְבָלָנוּת, וְהַסְּבָלָנוּת מְקַנֶּה לְאָדָם יָשׁוּב הַדַּעַת, וְהַיָּשׁוּב הַדַּעַת הוּא עֶקֶר הַהֲצִלָּחָה, כִּי כְּשֵׁי שֵׁ לְאָדָם יָשׁוּב הַדַּעַת, הוּא אֵינּוּ מְפָה אֶת הַיְלָדִים וְכוּ' וְכוּ', וְסוּבַל עַל הַכָּל וְהַכָּל עוֹבֵר בְּקִלּוֹת.

נָא וְנָא רְאֵי לְהַתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מָה שְׂאֵת צְרִיכָה בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה שְׂהֵאֲשָׁה מְבַקֶּשֶׁת בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, מְאֹד מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים, וְאֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד יְקָרָה תְּפִלַּת הַנְּשִׂיִם, אֲשֶׁרֵי הָאֲשָׁה שְׂחִזְקָה בַּתְּפִלָּה בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, שְׂאֵז נָכוֹן לְבוֹ יְהִיָּה בְּטוֹחַ, שְׂתְּפִלְתוֹ לֹא תַחֲזוֹר רִיקָם, וְתַתְּקַבֵּל בְּשָׂמִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בַּתְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמַתְּפִלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים, וְשִׁשׁוֹן וְשְׂמֵחָה יְהִיּוּ בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשָּׂמִים...

כב רכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׁיחִיו
נִצַּח.

מָאד מָאד אָנִי מְצֻטְעָר מֵה שְׁקוֹרָה בְּבֵיתְכֶם וְכוּ' בְּעֵינַיִן
הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁהוֹרַע וְכוּ', אַתֶּם כְּבָר לֹא יִלְדִים קְטָנִים, עֲלִיכֶם לְקַחַת
אֶת עֲצָמְכֶם בִּיְדֵיכֶם, כִּי זֶה לֹא יִלְךְ כְּכֹה, וּבְכָרֵט שֶׁהִגִּיעַ כְּבָר לְמִצַּב
שֶׁל מְכוֹת, שְׁאָחַד מִכֹּה אֶת הַשָּׁנִי, זֶה מִמֶּשׁ שְׁאֵט נִפְשׁ, וְאַתֶּם הוֹרְסִים
אֶת הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, וְאָסוּר בְּאָסוּר חֲמוּר לְבַעַל לְהַכּוֹת אֶת אִשְׁתּוֹ, כִּי
הוּא עֵנִין וּמְנַהֵג גּוֹיִים וְכוּתִיִּים, רַחֲמָנָא לִישׁוֹכֵן, אוֹי לֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ
לְמִי שְׁמַגְבִּיָה יָדוֹ וּמַרְבִּיץ לְאִשְׁתּוֹ, וְכֵן לְהַפּוֹד כְּשֶׁהָאִשָּׁה מִכֹּה אֶת
בְּעֵלָה וְכוּ', הַדְּבָר מָאד מָאד מְגַנֶּה. וְלָכֵן אַתֶּם צְרִיכִים לְהַפְסִיק אֶת
זֶה תַּכְף-וּמִיד מִמֶּשׁ, כִּי אַחֲרַת יִהְיוּ לָכֶם יְלָדִים מִפְּרָעִים בְּנַפְשָׁם,
רַחֲמָנָא לִישׁוֹכֵן, וְזֶה בְּטוֹחַ, כְּשֶׁהַהוֹרִים מְכִים זֶה אֶת זֶה, עַל-יְדֵי-זֶה
הַיְלָדִים גְּדֻלִים מִפְּרָעִים בְּנַפְשָׁם. וְלָכֵן מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם,
תְּשַׁלְּמוּ בֵּינֵיכֶם בְּכֹל מַחִיר... אַתֶּה צְרִיף לְצִאת מֵהַעֲצָלוֹת שְׁלָךְ, אִם
תִּצָּא לְהַפְצָה, יִהְיֶה לָךְ כֶּסֶף, וְתוּכַל לְהַסְתַּדֵּר. וְהֵייתִי אוֹמֵר שֶׁתִּכְנַס
לְלַמַּד בְּמִסְגֵּרַת בְּכוֹלֵל, וְתִקַּח לְעֲצָמְךָ חֵבֶר טוֹב וְתִלְמַד עִמוֹ, וְשִׁאֵר
הַזְּמַן תִּלְךָ לְהַפְיץ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לָךְ כֶּסֶף. אַתֶּה צְרִיף לְשִׁנוֹת אֶת
הַטֵּבַע הָרַע שְׁלָךְ, שֶׁהוּא כְּעַס וְקַפְדָּנוּת, שְׂבָא בְּדַרְךָ כָּלֵל מִשְׁעִמוּם,
כִּי הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי שְׁעִמוּם וְלִידֵי זְמָה וְלִידֵי כְּעַס וְלִידֵי רְצִיחָה
וְכוּ' וְכוּ', הַבְּעַל אָסוּר לֹו לְהַתְעַרֵּב בְּעֵינַיִן הַבְּשׂוּל וְכוּ' וְכוּ', וּבְעֵינַיִן
הַנְּקִיּוֹן וְכוּ' וְכוּ', זֹו עֲבוּדָה שֶׁל הָאִשָּׁה. תְּהִלָּה לָאֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא גִּתָּן לָךְ אִשָּׁה טוֹבָה, שֶׁהִיא יוֹצֵאת וְעוֹבְדָת, וְאַתָּה לֹא עוֹבֵד,
תִּקַּח אֶת זֶה בְּחֻשְׁבוֹן, וְכֵן אַתָּה צְרִיכָה לְכַבֵּד מָאד מָאד אֶת בְּעֵלְךָ,
וְלְדוֹנוֹ לְכַף זְכוּת, אֲבָל שְׁנֵיכֶם צְרִיכִים לְדַעַת, שְׁאָסוּר לְהַגְבִּיָה יְדִים
אָחַד עַל הַשָּׁנִי, אָסוּר לְקַלֵּל אָחַד אֶת הַשָּׁנִי, צְרִיכִים סְבֻלָּנוֹת בְּזֶה
הָעוֹלָם, לֹא לְכֹל אָחַד הוֹלֵךְ כְּפִי אֵיף שֶׁהוּא רוֹצֵה, אֵינִן בֵּית שְׁלֹא

אֲשֶׁר כב רכא בַּנְחַל רצה

יְהִי לֹא שָׁם צָרוֹת, לְכֻלָּם יֵשׁ חוֹבוֹת, לְכֻלָּם יֵשׁ בְּעִוּוֹת, לְכֻלָּם יֵשׁ יְסוּרִים, לְכֻלָּם יֵשׁ עֲגָמַת נֶפֶשׁ, אַתֶּם לֹא יוֹצֵאִים מִן הַכֶּלֶל, אֲבָל אִף אֶחָד אֵינּוּ נוֹפֵל בְּכַעַס וּבְרָצִיחָה כְּזוֹ, עַד שְׁמִגְבִּיהִים יָדִים אֶחָד עַל הַשָּׁנִי, וּמִכָּל שָׁכֵן וְכָל שָׁכֵן אַתָּה ... הַנֶּהָךְ עֲצָלָן גָּדוֹל, וְלִכֵּן תִּקַּח אֶת עֲצָמָךְ בְּיָדֶיךָ, הַגִּיעַ הַזְמַן שֶׁתֵּצֵא מֵעֲצָמָךְ, כִּי אַתָּה הוֹרֵס אֶת הַבַּיִת שֶׁלְּךָ לְגַמְרֵי, אַתָּה צָרִיךְ לִהְיוֹת סֹבֵלָן, וְכֵן גַּם אַתָּה ... רְאֵי לְכַבֵּד אֶת בְּעַלְךָ, וְאַז תֵּרְאוּ אִיךָ שָׁכַל הַבַּיִת יִשְׁתַּנֶּה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שֶׁהַמִּכְתָּב יִגִּיעַ לְשִׁנְיָכֶם, וְלִרְאֵיהֶ לְדַבֵּר שֶׁקִּבַּלְתֶּם אֶת דְּבָרֵי, אֲנִי רוֹצֶה שֶׁתִּכְתְּבוּ לִי תִּכְתֵּב-וּמִיד עוֹד הַיּוֹם מִכְתָּב, וְתַחֲתָמוּ שְׁנֵיכֶם, שֶׁאַתֶּם מְקַבְּלִים אֶת דְּבָרֵי, כִּי אַחֲרַת אַתֶּם הוֹרְסִים אֶת הַבַּיִת, אֵיפֹה נִשְׁמַע דְּבָר כְּזֶה, שֶׁהָאָבָא יִסִּית אֶת הַיְלָדִים נֶגֶד הָאָמָא?! זֶה רָשָׁעוֹת שֶׁאֵין כְּמוֹתָהּ, וְעַל-כֵּן תִּפְסִיקוּ אֶת הַשְּׁטִיּוֹת, אַתֶּם לֹא יְלָדִים קְטַנִּים, כָּל הַצָּרוֹת בְּבֵיתְכֶם בְּאוֹת מַחֲמַת שֶׁאֵין לְכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת, וְאִם הִיָּה לְכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת, הִיָּה הַכֹּל מִסְתַּדָּר כְּבָר.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּקְבְּלוּ אֶת דְּבָרֵי, אִף שֶׁהוֹכַחְתִּי אֶתְכֶם בְּדַרְךָ בְּזִיוֹן, עִם כָּל זֹאת כָּל כְּפוֹנְתִי הִיא רַק לְטוֹב, וְכִבֵּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל'), שֶׁלְּפַעֲמִים הַתּוֹכַחָה הִיא בְּדַרְךָ בְּזִיוֹן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתִּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם, וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתִכְתֵּב-וּמִיד רְאוּ לְעֲנוּת לִי עַל מִכְתָּבִי זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר שְׁמִינִי, כ"ד גִּסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְלֵל שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעֵה הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אִתָּה חֲקוּק בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! רְאֵה לְצֵאת מַעֲצָמָךְ, וּתְדַבֵּק אֶת
עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְהַעֲקֵר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הַדְּבֻקוֹת —
לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא הַשׁוֹפֵעַ בְּכָל רְגַע
לְהַדוֹרְשִׁים אֵלָיו בְּלֵב נִכְנַע כְּאֵין מִמֶּשׁ, וּבְלֵב מְלֵא אֲהַבַת יִשְׂרָאֵל,
וְלֹא יִהְיֶה מְקַטְרֵג עַל שׁוֹם בֵּר יִשְׂרָאֵל, וְאֶפְלוּ הַגְּרוּעַ וְהַפְּחוֹת, יִהְיֶה
חָשׁוּב בְּעֵינָיו יוֹתֵר הַרְבֵּה מִמַּעֲלָתוֹ וּמִמְדַּרְגָּתוֹ, וְלֹא יֵאָמֵן לְעֲצָמוֹ,
כִּי בְּנִקְל יָכוֹל לְהִיּוֹת, שְׂיִהְיֶה נְדָחָה מֵאֵת אוֹר פְּנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וַיִּפֹּל לְנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רַבָּא, רַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַפְּלִל
בַּיַּחַד עִם נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלֶאֱהָב אֶת כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשׁוֹ, וּבַיּוֹתֵר
צְרִיכִים לְהַתְּפִלֵּל בְּבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, שְׁשָׁם הוּא מְשַׁכְּנֵן הַשְּׂכִינָה, וְלְהַפְּלִל
בַּיַּחַד עִם נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד וְאֶחָד הוּא חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל
מִמֶּשׁ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! כְּבֹר נִתְקַיֵּם (שְׁמוֹת ד, יט): "כִּי מֵתוּ
כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת נַפְשָׁךְ", בְּעֵרְנוּ אֶת הַחֲמִץ מִבֵּית-הַמְּדֻרָשׁ,
וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, מִתְּחִיל לְהַשְׁתַּפֵּר הַמַּצֵּב, וְלִכְּנֵן בֵּא תְבוֹא בְּרִנָּה
לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, וְתִתְפַּלֵּל שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, מְעֲרִיב בְּצַבּוֹר דִּיקָא,
וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּפְלֵל בְּאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִהְיֶה נִכְלָל בְּאוֹר אֵין
סוּף.

נָא וְנָא רְאֵה לְרִקְד בְּכָל יוֹם וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִצֵּא לְהַפְּצָה,
וּתְגַלֶּה לְנְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶת אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ וְתִבְרָךְ, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, וּבְפָרֵט עֲכָשׁוּ מִתְחִיל זְמַן הַקִּיץ, תִּרְאֶה לְמִסֹּר
אֶת נַפְשְׁךָ בְּעֵבוֹר הַכּוֹלָל "נוֹצֵר תֵּאֱנָה יֹאכַל פְּרִיָּה", וְתַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה
חֲדָשָׁה, וְאַנִּי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבוּזְמַן הַקִּיץ הַזֶּה, יִכְנַסוּ
לְגוּר עוֹד עֲשָׂרוֹת מְשֻׁפָּחוֹת מְאֹד מְאֹד שֶׁתְּמַשִּׁיךְ בְּהַכּוֹלָל, רַק
וַיִּהְיֶה כּוֹלָל רְצִינִי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה מְאֹד מְאֹד שֶׁתְּמַשִּׁיךְ בְּהַכּוֹלָל, רַק
תִּהְיֶה חִזָּק בְּעִזּוֹת וּבְעֵקֶשׁנוֹת דְּקַדְשָׁה, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשֹׁבֵר אוֹתְךָ, יִהְיֶה מֶה שְׁיִהְיֶה וַיִּהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה, רַק חִזָּק וְאַמֵץ,
וְאַל תִּפַּל בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, כִּי הַחִלְשׁוֹת הַדַּעַת הוֹרֶסֶת אֶת הָאָדָם
לְגַמְרִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלֵתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד, וּתְבַשֵּׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רכב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ד נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְחִזָּק אֶת עֲצָמֶיךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה פּוֹתַחַת
אֶת כָּל הַשְּׁעָרִים, וּמִי שֶׁתְּמִיד בְּשִׁמְחָה, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְצַלִּיחַ
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, כִּי כָּל הַכְּשָׁלוֹנוֹת שֶׁל הָאָדָם הֵם רַק כְּשֶׁהוּא

בְּעֵצְבוֹת וּבְמִרְרוֹת, וְנוֹפֵל בְּיָאוֹשׁ וְכוּ' וְכוּ'. וּבְאֵמֶת מִי שֶׁמְדַבֵּק אֶת
 עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, רוֹאֶה שְׂאֵין מַה לִּפְלֹ בְּיָאוֹשׁ. וְאִף שֶׁעוֹבֵר
 עָלָי עֲכָשׁוּ כָּל-כָּף הַרְבֵּה צְרוּת, אֲבָל אִם הָאָדָם מִחֲזִיק מֵעַמֵּד, וּבִתְקַף
 דִּחְקוֹתוֹ הוּא בּוֹרַח שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וּמִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן:
 שְׁחֵרִית, מְנַחֵה, מְעַרֵּב, וּבוֹרַח אֶל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עָלָיו לֵידַע שְׂאֵין
 שׁוּם מְסָךְ מְבַדִּיל בֵּינוֹ לְבֵין הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִפְלוּ שֶׁבַעַת הַתּוֹרָה
 וְהַתְּפִלָּה עוֹלוֹת לוֹ מִחֲשָׁבוֹת רְעוּת, וְאֵינוֹ יָכוֹל לְצַמְצֵם אֶת לְמוּדוֹ
 וְאֶת תְּפִלָּתוֹ, עָלָיו לֹמַר אֶת הַמַּלְאִים בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה.
 וְצָרִיף לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵלּוּפּוֹ שֶׁל עוֹלָם נִמְצָא אִתּוֹ, עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ, וְיֵאֱמִין
 בְּאֵמוּנָה אֱמֵתִית, שֶׁבִשְׁעָה שְׂאוֹמֵר אֶת דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה, בּוֹקְעִים
 הַדְּבוּרִים אֶת כָּל הַרְקִיעִים, וְכֵן לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שׁוֹרֵף אֶת
 הַקְּלָפוֹת.

תֵּאֱמִין, אַחִי! שְׂאֵז אֶתָּה יוֹשֵׁב מִמֶּשׁ מוּלוֹ יִתְבָּרֵךְ. אֲשֶׁרִי מִי
 שֶׁמִּחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר.

נָא וְנָא רְאֵה לְהֵיוֹת סְבֵלָן גְּדוֹל בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וְגַם לְזֶה אֵי אֶפְשָׁר
 לְהַגִּיעַ, אֶלָּא עַל-יְדֵי אֵמוּנָה פְּשׁוּטָה, לֵידַע וּלְהֵאֱמִין כִּי מְלֵא כָּל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְלֵית אֲתֵר פְּנוּי מַנִּיה, וְכָל הַמִּחְשָׁבוֹת שֶׁל הָאָדָם יֵשׁ
 בְּהֵן מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְכָל מִחְשָׁבָה הִיא קוֹמָה שְׁלֵמָה, וְצָרִיכִים
 לְהִדְבִיק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֵידַע שְׂדוּמָם, צוּמַח, חֵי,
 מְדַבֵּר, הֵם כְּסוּי לְאֵלְקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּכְשֶׁאָדָם מְכַנֵּס בְּעֲצָמוֹ יְדִיעוֹת
 אֵלוֹ, זֹרֵפּוֹאֵת הַנֶּפֶשׁ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאֵינוֹ מְטַעֵה
 אֶת עֲצָמוֹ כָּלָל, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁבוֹרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמְרַגֵּיל אֶת
 עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּלִשׁוֹן שְׂרַגִּיל בְּהַ, שְׂאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תְּחִינִי.

כב רכד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שמיני, כ"ד ניסן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתָּה חָקוֹק בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! אַתָּה חָסַר לִי מְאֹד מְאֹד, אֲבָל אֲנִי
מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹר הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, וְתִחְזֹר לְגוֹר
עִמָּנוּ בִּיבְנָאֵל.

בְּמָה שְׁפִתְכָתְךָ, שְׁהִיִּית בְּבֵית-חֹלִים, וְרֵאִיתָ שָׁם מָה שְׁרָאִיתָ וְכוּ'
וְכוּ', תִּאֲמִין לִי, שְׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ בְּכֹל יוֹם צְרוֹת יִשְׂרָאֵל וְכוּ' וְכוּ', וְרוֹאִים
בְּחֹשׁ בְּנֵי אָדָם הֵם טְפָשִׁים, כָּל אֶחָד דּוֹאֵג עַל דְּאֲגוֹת שֶׁל הַבָּל,
בְּשַׁעַת שְׁלֹזָה רַחֲמָנָא לְצִלָּן, עוֹקְרִים רַגְלֵי, לֹא עֲלִינוּ, וְלֹזָה, רַחֲמָנָא
לְצִלָּן, מוֹצִיאִים כְּלֵיהּ, שְׁהִיָּה לוֹ גְדוּל מִמְּאִיר שָׁם, לֹא עֲלִינוּ, וְלֹזָה,
רַחֲמָנָא לְצִלָּן, עוֹשִׂים נִתּוּחַ בְּלֵב, לֹא עֲלִינוּ וְכוּ' וְכוּ' וְכוּ' וְכוּ' וְכוּ'
מִיָּנִי צְרוֹת וַיִּסּוּרִים שְׁשׁוֹמְעִים מָה שְׁעוֹבֵר עַל בְּנֵי-אָדָם צְעִירִים וְעַל
יְלָדִים, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, אִם אָדָם שׁוֹמֵעַ דְּבָרִים
כְּאֵלוֹ, אִזְ כְּבָר אֵין לוֹ שׁוֹם בְּעִיּוֹת. וְלִכֵּן רֵאֵה לְחִזְק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל
מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְתִמְצָא אֶת הַהֲרַחְבוֹת בְּתוֹךְ צְרוּתֶיךָ, כִּי סוּף
כָּל סוּף אַחַר הַרְעָ יְבוֹא הַטּוֹב, וְתִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת, שְׁיַעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רֵאֵה לְכֹתֵב לִי מִכְתָּב בְּכֹל שְׁבוּעָה, וּמִמָּשׁ תְּחִינִי.

כב רכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ה נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵנִי עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר במדת האחדות והאהבה, ואף שבכל פעם בפעם אני חוזר ומעורר על נקדה זו, אבל תאמינו לי, כי בזה תלויה כל גאלת ישראל, כי כל הצרות באות רק על-ידי פרוידים ושנאת חנם. ורואים מה שקורה עכשו, בעוונותינו הרבים, בין עם ישראל, שכל אחד זורק את האשמה על השני וכו', כאלו בשבילך נעשה דבר זה וכו', וכאלו בשבילך קרה אסון זה וכו', בשעה ששוכחים מאמר חכמינו הקדושים (שבת קלט): אם ראית דור שצרות רבות באות עליו, צא ובדק בדיני ישראל, שכל פרענות שבאה לעולם, לא בא אלא בשביל דיני ישראל וכו', עין שם; וחכמינו הקדושים לא מזכירים לא מפלגת ימין... ולא מפלגת שמאל... אלא דיני ישראל, שבעוונותינו הרבים, אנו עדים לזה כאן ביבנאל, איך רשע מרשע מסית ומדיח את נשמות ישראל נגדו יתברך, כי אם אדם מסגל לומר לנשים יותר טוב שלא תטבלו וכו' משתטבלו במקנה של חסידי ברסלב וכו', אזי אתם יכולים לתאר ולשער מהם דיני ישראל כהיום... ובפרט מי שמוסר, כבר דינו מפרש בשלחן ערוך, אוי לדור שאלו צריכים להיות המנהיגים, מאכיל טרפות ונבלות ומכשיל בכריתות ובסקילה, ולבסוף מתפלאים ושואלים: למה יש אסונות כאלו בין נשמות ישראל, רחמנא לישזבן, אם אלו הם דיני ישראל, אזי מה הפלא לכל הצרות שקורות בין נשמות ישראל, כי דינים כאלו, כל עניניהם הוא רק להסית ולהדיח את נשמות ישראל מזה

אֲשֶׁר כב רכה בַּנְחָל שא

על זה ומזה על זה ולסכסוך ביניהם, שזה קורה כאן ביבנאל וגם במקומות אחרים וכו' וכו', אם כאלו משחתים הם רע-בנים ודינים... היפלא שיש צרות ישראל?! ולכן עלינו לתקן את עצמנו, ואם אנחנו נחזיק את עצמנו ביחד באהבה, אחוה ורעות, ונמסר את נפשנו בפעל ממש, שיהיה שלום ואהבה בינינו, ואחד יעזר להשני, בודאי שום קלפה ומשחית ומוסר וכו' וכו' לא יוכל לנו, כי הכל תלוי כפי האחדות כשמתאחדות נשמות ישראל ביחד, כי דבר זה מאד מאד חשוב בשמים, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן ב'): כשפעלות המשנות מתאחדות באחדות אחת, זה מאד מאד יקר בשמים. ועל-כן ראו להתחזק ביותר במדת האהבה, אחוה ורעות, ותדעו אם אחד מאתנו סובל יסורים וכו', או עניות ודחוקות כו', או איזו חלשה ומחלה וכו', עלינו לבדק את עצמנו אם אין בנו איזו שנאה וקנאה על איזה בר ישראל, כי זה דבר בטוח — אם כוללין את עצמו ביחד עם נשמות ישראל, אזי אף פעם לא יחסר לו שום דבר, ויתרחב לו ברוחניות ובגשמיות, ועל קטב זה צריכים תמיד לדבר, אף הצרה היא, שבמקומות רבים ישנם דינים משחתים, שהם הם הגורמים פרוידים בין נשמות ישראל, וכך עניניהם הוא רק פוליטיקה של שקר — איך לגנוב ולגזול ולמלא את הכיס עם תקציבים גנובים, וכך עניניהם הוא רק 'הפרד ומשל', כי בו ברגע שמתאחדות נשמות ישראל, אין להם שום קיום כלל, כי עקר כחו של הסמ"ך-מ"ם הוא דיקא על-ידי הפרוידים, ועל-כן לא בחנם אמרו בזהר הקדוש (פרשת בראשית): בשעה שבא נחש על חנה, רכב עליו הסמ"ך-מ"ם בעצמו, כי הנחש הוא המסית והמדיח נגדו יתברך, והוא הסמל של לשון-הרע ורכילות וליצנות, שגרם מיתה לכל הדורות, ובגללו נתקלל האדם בעצבון תאכלנה וגו', והאדמה נתקללה בעבורו, וקוץ ודרדר תצמיח לה וגו', ועל-כן דיקא בימי ספירת העמר, אז צריכים הרבה לדבר מאהבה ואחדות בין נשמות ישראל בין איש לרעהו ובין איש לאשתו, ודיקא על-ידי-זה תהיה מפלה לכל אלו המשחתים שגורמים צרות לנשמות ישראל. ולכן אבקש אתכם מאד מאד, תחזיקו את עצמכם ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, ואפלו שדבר זה מגיע לכם

במסירות נפש וכו', כי הרבה פעמים הדמיון של האדם עובד שעות נוספות... כי מדמה כאלו זה עושה לי זה... וזה מכון להקניט אותי... וזה עושה הפליה בין אשכנזים לבין ספרדים... בין עניים לבין עשירים... בין דתיים לבין חלונניים... וכו' וכו' כל מיני דמיונות שרק עוברים לאדם במחשבה, ומכל שפן וכל שפן בביתו של אדם, שיש מריבות ומחלוקת עם ופוחים וכו' על לא דבר, רק שנדמה לו כאלו היא מכונת לפגע בי... וכן להפוך, היא חושבת שהוא מכון לפגע בי... בשעה שהכל דמיון. ורבנו ז"ל גלה לנו נפלאות רבות (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כה), איך שצריך כל בר ישראל להוציא עצמו מן המדמה ולבוא אל השכל, וזה נעשה על-ידי גדלת הבורא יתברך שמו, על-ידי שאדם מכניס בדעתו אמתת מציאותו יתברך, ויודע ועד, שאין בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, ואפלו בתקף דחקותו וצרתו, שם הוא יתברך נמצא, ובידיעות אלו נתבטלים כל הקלפות וכל הדמיונות, וזוכים להגיע אל השכל שהיא חרות אמתית, חרות משעבוד מלכיות, חרות ממלאך המות, חרות מהסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו, וזוכים להפיל בחי החיים, אשרי מי שמכניס את דבורים אלו בתוך לבו, ונכלל לגמרי באין סוף ברוך הוא, ואשרי ואשרי מי שזוכה להפיץ את אור רבנו ז"ל בין נשמות ישראל, ולקרובם אל אבינו שבשמים, אשרי לו בזה ואשרי לו בבא.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כב רכו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמיני, כ"ה ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ומאד מאד שמחתי לשמע שאתה כבר זוכה לעשות חלקה

אֲשֶׁר כב רכז בַּנְחַל שג

לְבַנְךָ הַשָּׁנִי, גֵּרוֹ יְאִיר, מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל הוּא אִם הַיֶּלֶד נוֹלַד אַחַר פּוּרִים, מְחַכֵּים כָּבֵר עַד ל"ג בְּעֶמְרָה, וְכֵן אִם הַיֶּלֶד נוֹלַד עַד רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל מְקַדְּיָמִים לְגַלְחוֹ בְּל"ג בְּעֶמְרָה, וְעַל-כֵּן אִם בְּנֶךָ נוֹלַד בְּכ"ה בְּתַמוּז אַתָּה יָכוֹל לְגַלְחוֹ בְּל"ג בְּעֶמְרָה.

בְּחֶסְדוֹ יִתְבַּרְךָ, אֶהְיֶה בְּל"ג בְּעֶמְרָה בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה בְּעֶרְךָ לְעִשְׂרֵה יָמִים, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד טְרוּד כָּאֵן עִם כָּל חוּבוֹתַי, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂכַבְרֵךְ אֲזַכֶּה לְשִׁלּוֹת הַנֶּפֶשׁ וְכוּ' וְכוּ', כִּי צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, וּבְחֶסְדוֹ יִתְבַּרְךָ, יֵשׁ לָנוּ עֲצוֹת נִפְלְאוֹת מִרַבְּנוּ ז"ל.

מָה אָמַר לְךָ! הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גִתֵּן לְךָ חוּשׁ נִפְלֵא לְחֹדֶשׁ, וְהַגְלִיזוֹן יוֹצֵא מְאֹד מְאֹד יָפֵה. אֶתְמוּל הַסֵּתֶכֶלֶתִי בְּמָה שְׂכַתְבֶּתָּ, וּמִמֶּשׁ לְהַפְלִיא — אֵיךְ הוֹצֵאתָ מִשָּׁם מוֹסֵר הַשֶּׁבֶל, חֲזוֹק וְאַמִּץ.

אֲקַנְהָ שְׂקִבְלֶתָ חֲדָשׁוֹת מ... וּמ... נָא וְנָא רְאֵה לְסִדֵּר סֵפֶר "סֵפֶר הַדְּרָשׁוֹת חֵלֶק ד', וּכְשֶׁאָבוּא אֲשִׁלֵּם לְךָ.

הַמְּחַכֶּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ כָּבֵר...

כב רכז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רַבִּיעִי לְסִדֵּר שְׁמִינִי, כ"ה נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

רְאֵה לְחֲזוֹק הַרְבֵּה אֶת ... שְׂיִדְבֵּר עִם דּוֹדוֹ ... בְּעִנְיָן לְלַחֵץ עַל הוֹעֲדָה הַמְּחוֹזִית שְׂיִתְּנוּ לָנוּ אֲשׁוּר בְּנִיָּה, כִּי אוֹמְרִים לָנוּ, שְׂאֵם יָבוּא דַחֵף מְלַמְעֵלָה, אֲזִי יוֹעִיל הַרְבֵּה, וְלוֹ יֵשׁ שָׁם דַּעָה, וְעַל-כֵּן יַעֲשֶׂה בְּחֻכְמָתוֹ, וַיִּבְקֶשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ, בּוֹדְאֵי אֵינִי בּוֹטַח בְּשׁוֹם בְּרִיָּה, וְאֲנִי רַק בּוֹטַח בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵךְ מָה שְׂיִכּוּלִים לְעִשׂוֹת צְרִיכִים לְעִשׂוֹת, כָּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן עא): אֵל תִּתְפַּלֵּל וְאֵל תִּטְרִיחַ אֶת קוֹנֶךָ, כָּל זְמַן שְׂאֵתָה יָכוֹל לְעִשׂוֹת בַּפְּעֵלָה, עִם כָּל זֹאת עֵינֵי רַק לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תְלוּיּוֹת, כִּי אֲנִי בְּעִצְמִי אֵין

לי פלום בְּזֶה הָעוֹלָם וְכוּ', וְעוֹבְרוֹת בְּבִיטִי הִרְבֵּה צָרוֹת וְכוּ', הַיּוֹם
הַזֶּה לִי יוֹם קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת "בְּצֹר הִרְחַבְתָּ לִּי" וְכוּ'.

רְאֵה לְחִזֵּק עֲצָמֶיךָ, וְתִתְחִיל לְהִתְעַסֵּק עִם הַדְּפֶסֶת הַסֵּפֶר "לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן" הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וְזֶה יִפְתַּח לְךָ כָּל מִינֵי הַשְּׁפָעוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא לְשַׁלַּח אֶת הַפָּקֵס ל... כִּי נַחוּץ הוּא.

כב רכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ה נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַלּוֹאֵי שְׁהִיִּית מְצִיַּת אוֹתִי, וְלֹא הִיִּית בָּא לְכָל הַצָּרוֹת שְׁאַתָּה
עוֹבֵר. בְּזֶה הָעוֹלָם אִם רוֹצִים הַצְּלָחָה — צְרִיכִים לוֹתֵר, לוֹתֵר וְלוֹתֵר
וְכוּ' וְכוּ', כַּמָּה שְׁלֹא אֶכְתֵּב לְךָ, שְׁבֹזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרֹן,
זֶה לֹא מִסְפִּיק, מִי שׁוֹתְרֵן — הוּא סְבֵלֵן, וּמִי שְׁסֵבֵלֵן — הוּא
הַמְּנַצֵּחַ, צְרִיכִים סְבֵלְנוּת, וּבִפְרָט שְׂזֵה הַנְּשׂוֹאִין הַשְּׁלִישִׁים שְׁלֶךְ, מָה
אַתָּה רוֹצֵה, שְׁיִהְיֶה אֶצְלֶךָ — "כָּל מְקַדֵּשׁ שְׁבִיעִי", הַשֵּׁם יִרְחֵם,
שְׁיִהְיֶה לְךָ שְׁבַע נְשִׁים, וְתַעֲבֹר אֶת הַגִּיהֵנוּם שְׁבַע פְּעָמִים, עַל-כָּל-
פָּנִים עֲכָשׁוּ תִתְחִיל לְצִיַּת אוֹתִי, אֲנִי לֹא מַחְדֵּשׁ שׁוֹם דְּבָר, אֲנִי רַק
חוֹזֵר עַל דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, הַלּוֹאֵי הַלּוֹאֵי שְׁתַּכְנִים אֶת הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה
אֵלֶיךָ, תִּתְחִיל לְלַמֵּד דֶּף הַיּוֹמִי, וְתַחֲזֹר עַל זֶה כַּמָּה פְּעָמִים עִם רַש"י
וְעִם תּוֹסְפוֹת וְעִם מְפָרְשִׁים, יֵשׁ לְךָ רֹאשׁ מְבָרִיק, תִּפְסִיק כְּבָר עִם
הַשְּׁטִיּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, עוֹד מְעַט אַתָּה יוֹצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם, וְתִשְׁכַּב
בְּקֶבֶר וְשָׁמָּה יֵשׁ עֲכָבְרִים, עֲקָרְבִים וּנְחָשִׁים, לָמָּה אַתָּה לֹא חוֹשֵׁב
מִזֶּה, לָמָּה הָרֹאשׁ שְׁלֶךְ צְרִיךְ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּנֵאוּף וְכוּ' וְכוּ', לָמָּה לֹא
תִתְחִיל לְחַשֵּׁב מָה יִהְיֶה בְּקֶבֶר, שָׁמָּה לֹא יְכוּלִים לְבָרַח, אֲבָל אִם

אֲשֶׁר כב רכט בַּנְחַל שֶׁה

לומדים בכל יום הרבה פרקים משניות, זה כמו סם, עכברים לא יגשו אליך, העקרבים לא יהינו לגע בך, לא יהיו לך תולעים, אז תלמד הרבה משניות, ותפסיק להסית את הילדים שלך נגד אשתך, זו האמא שלהם, וזו מצות עשה (שמות כ, יב): "כבד את אביך ואת אמך", הלואי שתזכה לסיים אלה פעמים ששה סדרי משנה. אתה אומר וכותב שגמרת כבר מאתים פעמים ששה סדרי משנה, אני אומר לך, הלואי שתזכה לסיים אלה פעמים, ואז כל החיים שלך יהיו גן-עדן. האשה צריכה להיות צודקת אם רוצים להצליח בשלום-בית, אפלו שתגיד לך על יום שזה לילה, צריכים להסכים, רק יוצאים בחוץ ואומרים: עדין לא קדשתי את הלבנה, בואי נחפש את הלבנה ביחד, זה הכל, אז היא תראה שהיא הבטלנית, היא החזק וכו' וכו', אם היא תגיד ביום שזה לילה, לא אומרים לה — מה את מדברת, אומרים: את צודקת, אבל את יודעת, אני לא קדשתי את הלבנה, בואי בחוץ ותעזרי לי לחפש את הלבנה, זה נראה לך מצחיק, אבל זה החיים, אם רוצים להצליח, זו הדרך להצליח בחיים — להיות ותן, ותרנות מביאה סבלנות, והכל יסתדר לך.

אם תתנהג ככה — הכל יסתדר, ותשב בפולל, ותלמד שמה עם ערמה של ספרים מקרא, משנה, גמרא, מדרש וכו' וכו', תלמד בלקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י"ז, וזה תרוץ על הענין שלך... שנשמע בשורות טובות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב רכט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שמיני, כ"ה ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני כתבתי לך כְּבֹר כִּמָּה מְכַתְּבִים, וְדַבַּרְתִּי אִתְּךָ הַרְבֵּה דְבוּרִים, אֲתָה פְּשׁוּט חִיָּה טוֹרֶפֶת וְכוּ', אֲתָה לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ לְהִתְנַהֵג עִם אֲשֶׁתְּךָ, אֲתָה חוֹשֵׁב שְׂאֲשֶׁתְּךָ הִיא שְׂפָחָה, אֲתָה מִתְנַפֵּל עָלֶיךָ, לֹא עוֹזֵב אוֹתָהּ, מְשִׁפִּיל אוֹתָהּ, אֲנִי מִבְטִיחַ לְךָ, אִם אֲתָה לֹא תִשְׁתַּנֵּה לְבִסוּף תֵּאבֵד אוֹתָהּ, וְתִהְיֶה גְרוּשָׁה, וְתִלְךָ גַּע וְנָד. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָנֵן אוֹתְךָ עִם קִצַּת שִׁכְלִי, כִּי אֲתָה סוּף כָּל סוּף בֶּן יוֹדֵעַ מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְלָכֵן תִּחְזֹר עַל הַשִּׁיחָה בְּשִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רס"ד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה פְּעָמִים, עַד שֶׁתּוּכַל לְדַעַת אֵת זֶה בְּעַל-פִּיהָ, זֶה דַּעַת רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂאֲדָם צָרִיךְ לְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, וְהִנֵּה אֲתָה מְזַלְזֵל בְּאֲשֶׁתְּךָ. רַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), שְׁכַל הַפְּרִנְסָה בָּאָה בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה, וּבְכֹרֵט אֶצְלָךְ, שְׂאֲתָה סֶתֶם עֲצָלָן, וְאֵינְךָ עוֹשֶׂה שׁוּם דְּבָר, שׁוֹכֵב בְּמִטָּה עַד הַצְּהָרִים, לֹא מִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וְאֲשֶׁתְּךָ עוֹבְדָת וּמְרוֹיחָה אֶת הַפְּרִנְסָה, וְאֲתָה בָּא לְךָ כְּמוֹ מִי יוֹדֵעַ מַה וְכוּ' וְכוּ', וְאֲתָה מִתְנַפֵּל עַל אֲשֶׁתְּךָ, בְּכֵן תִּתְבַּיֵּשׁ לְךָ, וְאִם לֹא תִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה, אֲנִי מִבְטִיחַ לְךָ, שֶׁתִּהְיֶה גְרוּשָׁה וְתִלְךָ גַּע וְנָד, וְלָכֵן תִּתְחִיל לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, תִּהְיֶה וְתִרְנֶן, וְאֵל תִּהְיֶה גְאוּנוֹתָן, תוֹרִיד אֶת הָרֹאשׁ שְׁלָךְ, כִּי יֵשׁ לְךָ אִשָּׁה יְקָרָה מְאֹד, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָנֵן אוֹתְךָ בְּמִתְנָה — זֶה אֲשֶׁתְּךָ, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּצִיֵּת אוֹתִי, וְתִקְנִים מֵה שְׂאֲנִי כּוֹתֵב לְךָ וְאוֹמֵר לְךָ, שֶׁיִּהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רל.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ו נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת הַדְּגֻמָּאוֹת שֶׁל עֲמוּדֵי "לְקוּטִי-מוֹהַר"ן", וְנִרְאָה לִי יוֹתֵר אוֹתִיּוֹת מִסְפָּר 18, אֲבָל סוּגֵי הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל "סִפְרֵי-הַמְּדוּת" שֶׁהִדְפַּסְתָּ, זֶה מְאֹד יָפָה, וְכֵן הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל ... הֵם גַּם-כֵּן מְאֹד יְפוֹת,

אָשֶׁר כב רלא בנחל שז

אגב באותיות אלו תבדק אם יכולים לרחב להכניס עוד קצת, זה ממש להפליא, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתדפיס "לקוטי-מוהר"ן" כזה, וזה יהיה חדוש שבחדושים, אשריך ואשרנו, שאנו זוכים לשמש את רבנו ז"ל. האותיות של א' לחדש זה מצין, הקדוש-ברוך-הוא יזכנו לסיים בכל חדש את ה"לקוטי-מוהר"ן" בגרסא.

המצפה לשמע ממך...

אם אתה לא מבין משהו, אדבר עמך בטלפון, נא להודיעני אם שלחת את המכתב ל... ואיפה הוא אויז עם העתון.

כב רלא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמיני, כ"ו ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ב"יבנאל עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישמרו ויצילם מפל צרה וצוקה ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם, אמן.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם ביותר במדת אמונת חכמים, כי היום הזה הוא יום ההלולא של יהושע בן נון, שעליו נאמר (שמות לג, יא): "ויהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל", כי הוא היה דבוק מאד ברבו, ועל-כן זכה למה שזכה. וכמו-כן כל מי שמבטל את דעתו לגבי רבו, ומשמש את רבו, זוכה למה שזוכה. וראו את זה בחוש כל הדורות, כל אלו התלמידים שבטלו את עצמם לגמרי לגמרי לגבי רבם, ושמשו אותם, זכו למה שזכו כמו מוהרנ"ת ז"ל, שבטל את עצמו לגמרי לגבי רבנו ז"ל, זכה למה שזכה. וכן היום הוא היארצייט של תלמידו ר' נחמן טולטשינער ז"ל, שגם הוא בטל את דעתו לגמרי לגבי מוהרנ"ת ז"ל, ועל-כן זכה למה שזכה. וידועה השיחה הקדושה שאמר פעם מוהרנ"ת ז"ל בזו הלשון: "כמו כשמזכירים את משה רבנו תמיד, מצרפים אליו

את תלמידו יהושע בן נון, וכמו כְּשִׁמּוֹזְכִירִים את התנא רבי שמעון בר יוחאי, מְצַרְפִּים עמו את ר' אלעזר בנו ותלמידו, וכמו כְּשִׁמּוֹזְכִירִים את האריז"ל, מְצַרְפִּים אליו את תלמידו ר' חיים ויטאל, וכמו כְּשִׁמּוֹזְכִירִים את הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, מְצַרְפִּים עמו את תלמידו המגיד זי"ע, כמו-כן יהיה זמן כְּשִׁיזְכִירוּ את רבנו ז"ל, יזכירו גם אותי, ותהלה לאל, כִּי נִתְקַיֵּם, כִּי בְּאֵמֶת כְּשֶׁהִתְלַמֵּד מְבִטֵּל את עצמו לְגַמְרֵי לְגַבֵּי רְבוֹ, אֲזַ נִמְשָׁךְ עָלָיו אֹרֶךְ רְבוֹ בְּעֶצְמוֹ, וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְבִטֵּל את דַּעְתָּנוּ וְשִׁכְלָנוּ וְחֻכְמָתָנוּ לְגַמְרֵי לְגַבֵּי רְבוֹ ז"ל, וְנִהְיֶה תְלַמִּידִים אֲמִתִּיִּם שֶׁל רְבוֹ ז"ל, וְאֲזַ יֵאִיר אֹרֶךְ רְבוֹ ז"ל.

מה אמר לכם, ידידי ורעי הנקרים! ראו לא להיות בטלנים, וכל אחד ואחד מאנשי שלומנו, יקבע לעצמו חבר, ויגרס עמו איזו מסכתא יחד, כִּי יִמְיָנוּ וְשִׁנוֹתֵינוּ הֶבֶל, וְעַל-כֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים, שְׁכַל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקַּח לְעֶצְמוֹ חֵבֵר, וּבִיחַד יִגְרְסוּ (אֶפְלוּ שְׁלֹא מְבִינִים כָּל מֵה שְׁלוֹמֵדִים) עַל-כָּל-פְּנִיִם יִגְרְסוּ יַחַד אִיזוּ מִסְכְּתָא, כִּי אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל מִי שְׁזוֹכָה לְסִיִּם מִסְכְּתָא בְּזֵה הָעוֹלָם, כִּי נוֹתְנִים לוֹ בְּעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן כִּנְגֻד זֵה עוֹלָם אֶחָד, עוֹלָם שְׁלָם, עֵינֵן לֹא רֵאֲתָה אֱלֻקִּים זוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה (ישעיה סד, ג). וְאִם הָיָה בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְסִיִּם מִסְכְּתָא, הָיָה שֵׁשׁ וְשִׁמְחָה. וְעַל-כֵּן הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם אֹרְבַּ עַל זֵה מְאֹד מְאֹד. וְכִמּוֹ שְׁאֲמָרוּ דוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת: ס"ם רֵאשִׁי-תְבוּת: ס"יִם מִסְכְּתָא אֵיִן לְעֶשׂוֹת, כְּשִׁזּוֹכִים לְסִיִּם מִסְכְּתָא שְׁלָמָה, עַל-יְדֵי-זֵה מְבִטְלִים אֶת הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם לְגַמְרֵי. וְלִכֵּן רֵאוּ לֹא לְהֵיֹת בְּטָלְנִים, כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִתְפַּס לְעֶצְמוֹ אִיזֵה חֵבֵר טוֹב לְלַמֵּד וְלִגְרַס עִמוֹ אִיזוּ מִסְכְּתָא, אֶפְלוּ רַק גְּרַסָּא, שְׁיִגְרְסוּ יַחַד, וְכִי יִסִּימוּ יַחַד מִסְכְּתָא, וְאֵל יִהְיֶה בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֵה קַל, כִּי סוּף כָּל סוּף מֵה יִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ, כִּכָּה לְכָל הַפְּחוֹת יֵשׁ אֲתָנוּ מִסְכְּתָא וְאֶפְלוּ בְּגִירָסָא, וּמוּבָא בְּסִפְר "קב הישר", שְׁהֵיֹה אֵישׁ אֶחָד שְׁגָרַס מִסְכַּת חֲגִיגָה, וְכִשְׁנִפְטָר הִתְלַבְּשָׁה הַמִּסְכְּתָא בְּדְמוּת אֲשֶׁה, וְהִלְכָה לְפָנָיו, וְהוּא הִלֵּךְ אַחֲרֶיהָ, עַד שֶׁהִגִּיעַ לְגֵן-עֵדֶן, וְזוֹ הָיְתָה הַשְּׂכִינָה, מְכַל זֵה רוּאִים מַעֲלַת סִיּוּם מִסְכְּתָא, אֶפְלוּ בְּגִירָסָא, וְכֵן אֵיתָא בְּסִפְר "רַחֲמֵי אָב": הַפְּרִתִי סְנִדְלָר אֶחָד, שְׁהֵיֹ פָּנָיו מֵאִירִים

אֲשֶׁר כב רלב בַּנְחַל שט

וּמִבְהִיקִים אֹר נגה, וּבְדַקְתִּי אַחֲרָיו וּמִצְאָתִיו שֶׁגָּרַס אֶת כָּל הַשֵּׁ"ס.
וְעַל-כֵּן, אַחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לֹא לְהִיּוֹת בְּטֹלָנִים, רְאוּ מֵה
לְפָנֵיכֶם, חֲזָקוּ וְאַמְצוּ לְגָרֵס יַחַד אֵיזָה מִסְכָּתָא, וּכְשֶׁתְּסִימוּ אִיזו
מִסְכָּתָא, תַּעֲשׂוּ סִיּוּם, וְאַחֲר־כֵּן תִּקְחוּ לְעֶצְמְכֶם מִסְכָּתָא אַחֲרָת.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁיְהִיָּה בְּבֵית מְדַרְשָׁנוּ קוֹל תּוֹרָה וּתְפִלָּה, וְאִז
טוֹב לָנוּ לְנִצָּח.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רלב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ו נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶךְ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַ
הַטוֹב מִמְּךָ, כִּי כָּל בְּשׂוּרָה וּבְשׂוּרָה שְׁאַתָּה מְבַשֵּׂר לִי, זֶה מִמֶּשׁ חַיּוֹת
נִפְשִׁי, כְּמוֹ שֶׁפְּתַבְּתִי לְךָ כְּבָר כְּמָה פְּעָמִים, שְׁעֵינִי וְלִבִּי הֵם בְּיַבְנָאֵל,
אַבָּל מֵה לְעֵשׂוֹת, אֲנִי לְעֵת עֵתָה כְּאֵן בְּגָלוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שְׁאַזְכֶּה לְהַפְטֵר מֵהַגְּלוֹת הַזֹּאת, וְאַבּוֹא לְגוֹר בְּקִבְעוֹת בְּ"יַבְנָאֵל
עִיר בְּרִסְלָב" עַל אַפֶּם וְחַמְתֶּם שֶׁל כָּל שׂוֹנְאֵי וּמְתַנְגְּדֵי.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֲזֹק אֶת עֶצְמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנָיִם שְׁבַע עוֹלָם, וְשׁוּם
דְּבָר לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמְךָ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הָעֶקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הַהֲתַחֲזָקוֹת, כִּי כְּפִי
שֶׁהָאָדָם מְחַזֵּק אֶת עֶצְמוֹ, כֵּן מְצַלִּיחַ דְּרָכּוֹ. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחֲזֹק אֶת
עֶצְמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנָיִם שְׁבַע עוֹלָם, וְעַקֵּר הַהֲתַחֲזָקוֹת הַיָּא אֲמוּנָה
פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהוֹדִיעַ, שְׁאִין בִּלְעַדְיוּ יִתְבָּרַךְ
כָּלֵל, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהַגִּיעַ לְזֶה.

אַקְוֶה שְׁשַׁלְּמֶת אֶת הַטֵּלְפּוֹן. מָה אִמַּר לְךָ! בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים,
בְּכָל יוֹם וְיוֹם סוֹבְלִים צָרוֹת וְיִסּוּרִים, וְהַכֵּל בְּשִׁבִיל רַע-בְּנָיִם

בַּנְחַל

כב רלג

אֲשֶׁר

שי

מִשְׁחָתִים כָּאֱלוֹ כָּמוֹ שֵׁשׁ לָנוּ כָּאֵן בִּיבְנָאֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׂנוּזָכָה לְהַפְטֵר מִמֶּנּוּ כָּבָר.

רק חזק ואמץ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֶּה תִקְבֵּל רְצוּף כְּמָה מְכַתְּבִים, וְתִמְסְרֶם לִיעֲדָם, וְכֵן תִּתְּלָה אֶת
הַמְּכַתֵּב הַכְּלָלִי עַל לוּחַ הַמּוֹדְעוֹת.

כב רלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ו נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְךָ, וְגִדְלִי שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, וּבִפְרֹט כְּשֶׁכָּבַר יֵשׁ לְךָ תֵּאָרִיךָ עַל הַחֲתֻנָּה,
רָאָה וְגַם רָאָה אֶת גִּדְלֵי הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִי
הָאָמִין וְכוּ' מִי פֶלֶל וְכוּ', שְׂיִבֹא יוֹם יִשׁוּעָתְךָ וְכוּ', הִיִּית בְּיָאוֹשׁ כְּזֶה
וְכוּ', וְעִכְשָׁו הִנֵּה יֵשׁ לְךָ כָּבָר תֵּאָרִיךָ לְחֲתֻנָּה, וְעַל-כֵּן רָאָה לְחִזְקֵךָ אֶת
עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, וְתִפְיֵץ אֶת אֹר רַבָּנוּ וְ"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ
הַכִּי גְדוּלָה, כִּי עוֹבֵר עַל עַם יִשְׂרָאֵל מֵה שְׁעוֹבֵר, וְעַקֵּר הַנְּחִמָה עִכְשָׁו
הִיא רַק לְהַפְיֵץ אֶת הַסְּפָרִים הַקְדוּשִׁים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת
עֲצָמוֹ כָּלֵל.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רלד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר שמיני, כ"ו ניסן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי אַתָּה חֲקוּק בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! בְּעֵנֶן הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, עוֹבְרִים בְּעוֹלָם עֲכָשׁוּ מִשְׁבָּרִים
וְגֵלִים, וְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִמְצְאִים בְּמִצָּב שֶׁל עֶלְפוֹן וְכוּ' וְכוּ', וְצָרִיכִים
לְהַחְיּוֹתָם עִם דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְעֲלִינוּ נִפְלָה חוֹבַת הַיּוֹם, וְאָסוּר
לְהִסְתַּכֵּל בְּדַבָּרִים אֵלּוּ אֶפְלוּ עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מִי שְׁחַפֵּץ בְּאַמֶּת יִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ, וְיִלְךָ וְיִפְיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל,
וּבִזְכוּת זֶה שְׁמַצִּילִים נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לוֹ
עַל כָּל עוֹנוֹתָיו, וּבִכְפָּרְט עַל פְּגָם-הַבְּרִית וְכוּ' וְכוּ', כִּי כִּנְגֵד זֶה שְׂאֵדָם
אֲבָד טַפּוֹת זָרַע לְבַטְלָה, כִּנְגֵד זֶה יִלְךָ וְיִזְרַע טַפּוֹת שֶׁל אֲמוּנָה בֵּין
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּכְכֹל שְׂאֵדָם יוֹדֵעַ שֶׁהוּא פָּגוּם בְּפָגָם-הַבְּרִית, כֵּן
עָלָיו לְמִסֹּר אֶת נַפְשׁוֹ לְגִלוֹת אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם. כִּי עַקֵּר
הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָה רַק בְּאַמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵן, חֶלֶק א', סִימָן ז');
וּבְאַמֶּת בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל אֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לְאַמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, עַד
שְׂיִזְכֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂרָגִיל בָּה.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! עוֹבֵר עָלַי מָה שְׁעוֹבֵר וְכוּ' וְכוּ', וְאֵנִי
מִקְנֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִוְצִיא אוֹתִי מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיְסוּרִים
וְהַמְרִירוֹת וְכוּ' וְכוּ'. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — הַסְּמִיךְ-מִ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח
שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, תִּהְיֶה לוֹ מִפְּלָה, מִפְּלָה אַחַר מִפְּלָה, כִּי לֹא הוּא, כְּבָר
הָיָה הָעוֹלָם מִתְקַן, כִּי מוּבָא בַּזֶּהר הַקְּדוֹשׁ (זֶהר חֲדָשׁ נח), כִּי אֶפְלוּ בִּי

שיב אשר כב רלה בנחל

כְּנִישְׁתָּא חָדָא (בֵּית הַמְדָרְשׁ אָחָד), כְּשִׁיתְאַחַדוּ בְּאַחַדוֹת אַחַת, וְיִרְצוּ
רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַגְּאֻלָּה, וְלִכְן כָּל
מְגַתְנוּ פֹה בִּיבְנָאֵל לְהַקִּים עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּפַעַל מְשֵׁשׁ, וְאַף
שְׁזָה עֲדִין נִרְאָה כְּחֵלוֹם, אֲבָל תְּאַמִּין לִי, שְׁפֹה יְגוּרוּ עוֹד מְאוֹת
מִשְׁפָּחוֹת מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ וְאַלְפֵי יְלָדִים, וּמֵהֶם יִהְיוּ אַחֲר־כֶּף אֲלֵפֵי
מִשְׁפָּחוֹת, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוּ, וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

אודות הסדר שלך, אשריך ואשרי חלקך, שאתה זוכה ללמד
מסכתא, כי אין למעלה מזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב רלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ו נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

הִנֵּה יְדִידְנוּ ר' ... גְּרוּ יְאִיר, מוֹסֵר לִי, שְׁאַתָּה מְחַפֵּה מְאֹד עַל
הַתְּשׁוּבָה שְׁלִי, בְּעוֹד שְׁבוּעִים אֲנִי בָּא לְאַרְצָנוּ הַקְדוּשָׁה, וְאֲז נִדְבַר
יְחַד, עִם כָּל זֹאת אִם אַתָּה מְקַבֵּל עָלֶיךָ שְׁאַתָּה רוּצָה רַק תּוֹרָה וְתַפְלָה
בְּעַבֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאַתָּה לֹא רוּצָה שׁוֹם שְׁטִיּוֹת וְדַמְיוֹנוֹת וְכוּ'
וְכוּ', אֲז אַתָּה יְכוּל לְהַפְנִס לְגוּר בִּיבְנָאֵל, כִּי כָּל כּוֹנְנֵנוּ הִיא רַק
לְגִלוֹת אֶת אֲמִתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, זֶה רְצוֹנְנוּ בְּלִי שׁוֹם דְּמִיוֹנוֹת
וְהַבְּלִים כָּלֵל, וְעַל-כֵּן אִם אַתָּה רוּצָה לְהַצְטַרֵף אֵל חֲבוּרָתְנוּ, תְּקַבֵּל
עַל עֲצָמְךָ לְהַפִּיץ אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל לְאַרְכּוּ וּלְרַחֲבוּ בְּאַרְצָנוּ
הַקְדוּשָׁה, וְזֶה יְבִיא לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ גְּדוּל. הַעֲקֵר הוּא תְּמִימוֹת
וּפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב רלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ו נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶךְ וְכוּ' וְכוּ'. מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי
הַיָּקָר! רְאֵה לְעֵזֹב כָּבֵר אֶת כָּל הַדְּמִיוֹנוֹת, וְתִקַּח אֶת עֲצָמְךָ לְלִמּוּד
הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּשִׁקְיָה רַבָּה, וּלְבַל יִחַסֵּר לְךָ יוֹם אֶחָד מִבְּלִי לְמוֹד
מִקְרָא (חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"), מִשְׁנָה (בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת), גְּמָרָא
(עַל-כָּל-פָּנִים דֵּף גְּמָרָא אֶחָד לְיוֹם), מְדֻרָשׁ (אִם אֶפְשָׁר פְּרָשָׁה אַחַת
בְּכָל יוֹם), וְעַל-יְדֵי אַרְבָּעָה לְמוֹדִים אֱלוֹ, מִמְּשִׁיכִים לְעֲצָמוֹ אֹר וְזִיו
וְחִיּוֹת מְהֻאֲרָבָעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וְצִרִיכִים
לְהִיּוֹת חֹזֵק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, וְלֹא לְהִזְנִיחַ אֶת הַלְמוּדִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְלִמּוּד שְׁעוּרִים כְּסֻדְרָן, וְאִז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים,
אֲתָה צָרִיךְ עֲכָשׁוּ לְדַאֵג לְהִתְחַתֵּן, וְלֹא לְהִתְעַסֵּק בְּשׁוּם עֵסֶק, רַק
תּוֹרָה וְתַפְלָה, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּב בְּעִבּוּר דְּוֶדֶךָ, וְאֲנִי מִקְנֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁתּוּכַל לְפַעַל אֲצִלוֹ, שְׂיִזְיוֹ אֶת הָעֲנִינִים בְּוַעֲדָה הַמְּחֻזֵּית, שְׂיִחְדְּשׁוּ
לָנוּ אֶת הַהִתָּר בְּנִיָּה לְבֵית-הַמְּדֻרָשׁ, וְתֹאמַר לוֹ שְׂאֲנִי רוֹצֵה לְקִרוֹת
אֶת זֶה עַל שְׁמוֹ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי אַחַר שְׁבַת אִם מְסֻרָת לֹא אֶת הַמִּכְתָּב.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ו גִּיסָן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנֶּעֱלָה ...
גִּירוּ יָאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבִקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוֹ שׁוֹם נִגַּע וּפְגַע וּמִשְׁחִית לֹא יוּכַל לְךָ, כִּי בּוֹ בְּרַגַע שְׁאֵדָם נִכְלָל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וּמְצִיר בְּדַעְתּוֹ אֵיךְ שֶׁהַכֹּל לְכָל אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ הוּא אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהוּא נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאוֹר, אִזּוֹ אֵף אֶחָד אֵינוֹ יָכוֹל לְשַׁלֵּט בּוֹ, כִּי "אִישׁ אַמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת" (מְשָׁלִי כח, כ), וְעַל-כֵּן תִּהְיֶה חִזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה, וְזֶה יַעֲזוֹר לְךָ לְעֵבֵר עַל הַכֹּל, וּבְרַגַע שְׁתִּהְיֶה חִזֵּק בְּאַמוּנָה, אֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לְךָ. וְרַבְּנוּ ז"ל הִזְהִיר מְאֹד מְאֹד עַל נִקְדַּת הָאַמוּנָה, וּבִפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר אֶצֶל הָעוֹלָם אַמוּנָה דְּבַר קָטָן, אֲכַל אֶצְלִי הָעֵקֶר הוּא אַמוּנָה (שיחות-הַר"ן סִימָן ג').

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיוֹתֵר, וְאֵל תִּפַּל בְּדַעְתְּךָ מִשׁוֹם בְּרִיָּה וּמִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לֹאמֹר בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת מִהִתְחַלָּה שֶׁשָּׂה סְדְרֵי מִשְׁנָה עַד הַסּוּף, הֵינּוּ שְׁתַּתְּחִיל בְּרָכוֹת, פָּאָה וְכוּ' וְכוּ', עַד שְׁתִּזְכֶּה לְסִיִּים כָּל סֹדֵר זְרָעִים, וְאִזּוֹ תִּתְחִיל סֹדֵר מוֹעֵד, וּכְשֶׁתִּסִּים תִּתְחִיל סֹדֵר נְשִׁים, וְכֵן סֹדֵר גְּזִיקִין קְדָשִׁים וְטְהָרוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר הָאֱמִירָה לְבַד בְּגִרְסָה בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, הוּא זְכוּךְ וְטְהָרַת הַנֶּפֶשׁ. וְדוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אָמְרוּ (תְּהִלִּים ל'): הַיְעֲלִיתָ נִפְשֵׁי מִן שְׂאוֹל — רְאֵשֵׁי תְבוֹת: מ'שְׁנִיָּה, וְהוּא אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָה, אֶפְלוֹ שְׁאֵדָם נִפַּל בְּשְׂאוֹל תַּחְתִּית וּמִתְחַתּוֹ, וְנִשְׁמָתוֹ נִמְצָא בְּמָקוֹם שְׁנִמְצָא, אֲכַל אִם לֹא חָק עַל עֲצָמוֹ חָק וְלֹא יַעֲבֹר לֹאמֹר בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אִזּוֹ הַתּוֹרָה מְטַהֵרְתוֹ מִכָּל מִינֵי חִלְדָּה.

תִּזְכֵּיר אֶת עֲצָמְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! שְׁהִיֵּת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֹאשׁ

אֲשֶׁר כב רלח בְּנַחֵל שטו

הַשָּׁנָה בְּאוֹמֶן, וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר: מִי שֶׁהָיָה אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֶן, רָאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה כָּל הַשָּׁנָה, וְעַל-כֵּן רָאָה לֹא לְשִׂכַח שְׂזִכְיֹתָ לְהִיּוֹת אֶצְלֵ רַבְּנוּ ו"ל בְּאוֹמֶן וּבְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְיִדְּוֵאֵי הַבַּעַל-דִּין יִמְתִּיק מִמֶּךָ כָּל מִיַּי דִּינַיִם, וַיִּמְשְׁכוּ עָלֶיךָ יְשׁוּעוֹת וְחֻסְדִּים.

מָאד מָאד אַבְקַשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּל לַעֲשׂוֹת לָנוּ טוֹבָה גְּדוֹלָה בּוֹעֲדָה מְחֻזָּזִית בְּצַפּוֹן, שְׂיִתְּנוּ לִי הֶתֶר בְּנִיָּה לְבָנוֹת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, אֲהִיָּה לָךְ אֶסִּיר תּוֹדָה כָּל יְמֵי חַיֵּי, כִּי הַבֵּית-מְדֻרָשׁ יִהְיֶה מְקוֹם נְכוּן לְתוֹרָה וְלִתְפִלָּה עֲשָׂרִים וָאַרְבַּע שָׁעוֹת. וּתְהִלָּה לָּאֵל, בְּיִבְנָאֵל נְכַנְסִים לְגוֹר עֲשָׂרוֹת מְשֻׁפְּחוֹת, וּבְקָרוֹב יִהְיוּ שָׁם מְאוֹת מְשֻׁפְּחוֹת חֲרָדִיּוֹת. וְלִכֵּן אֲשָׁרִי וְאֲשָׁרִי אִם תַּעֲזֹר לָנוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקַשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַבְּךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּה תִּשְׁכִּיל וּתְצַלִּיחַ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רלח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חַמִּישִׁי לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ו נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל שְׂמִחָתִי שְׂיֵשׁ לִי, שֶׁהִנֵּה אֲנִיחָנוּ זוֹכִים לְהַדְפִּיס אֶת ה"לְקוּיטִי-מוֹהֵר"ן הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר הַסֵּפֶר הַזֶּה הוּא אֶתְחַלְתָּא דְגְּאֵלָה, וְהַבְּטִיחַ, שֶׁהַסֵּפֶר הַזֶּה יִדְפָּס וַיִּחְזֹר וַיִּדְפָּס. וּתְהִלָּה לָּאֵל, זְכִיתִי לְהַדְפִּיסוֹ כְּבָר שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, וְעַכְשָׁו אֲנִיחָנוּ זוֹכִים לְהַדְפִּיס אֶת זֶה עוֹד פַּעַם בְּתַכְלִית הַהַדְוֹר וְהִפִּי, שֶׁזֶה יִהְיֶה מִמֶּשׁ פָּאָר לְגִרְסָה לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תְּלִמְדֵי "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ", שְׂיִגְרְסוּ בְּזֶה, וּבְפָרֵט הַבְּחוּרִים, וְזֶה יִהְיֶה מִמֶּשׁ קְדוּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם, וְזִכּוֹת הַרְבִּים גְּדוֹלָה בְּדוֹר הַזֶּה, וּמִי יוֹדֵעַ

אם ההוצאה הזו היא לא ההוצאה של משיח צדקנו, אשר בא יבוא ויגאלנו, ובהוצאה זו נזכה לקבל פניו. כי באמת רואים, שקורים בעולם ענינים כאלו, אשר אי אפשר לתאר ולשער כלל, רחמנא לישזבן, מה שעובר על עם ישראל צרות ויסורים ומכאובים, וירדות ונפילות וכו' וכו' וכו'. וידוע בין אנשי שלומנו, אשר פעם הציקו מאד לר' נפתלי תלמיד רבנו ז"ל, שיגלה משהו ממגלת סתרים שגלה רבנו ז"ל, ולא רצה, ודחקו עליו מאד מאד, ולבסוף הפליט מפיו דבור זה: "כשהעולם יקבלו את ה"לקוטי-מוהר"ן", יכולים לערוך כבר קבלת פנים למשיח", "ווען דער וועלט וועט אן נעמן 'לקוטי-מוהר"ן', קען מען זיך רעכענין פאר משיח". ועל-כן כשאנו זוכים להדפיס הוצאה כזו, ראוי לנו לשמח מאד מאד, כי ההוצאה הזו היא ממש פאר ויפי, הן ההדפסה והן הכריכה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזקה לראות את זה יוצא להדפסה מה שיותר מהר.

ראה לזרז את ... שידפיס את העתון, ויכול להכניס כבר פרסמת להדפסת ה"לקוטי-מוהר"ן", ו"ספר-המדות", ו"ספורי-מעשיות", ובין כף ראה עד יום ראשון לקנות את הדיסקט של ה"ספורי-מעשיות", ודי לחכימא.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב רלט.

בעזרת השם תברוך, יום חמישי לסדר שמיני, כ"ו ניסן ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, וראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבור אותך, והעקר תתחזק ותתאזר בעזות ובעקשנות דקדושה, ותלמד עם אנשי שלומנו הלכות, ותדרש לפנייהם דרשות, ואל תפחד משום בריה שבעולם כלל, העקר בזה העולם הוא התחזקות, וככל שתחזק את עצמך —

אֲשֶׁר כב רמ בַּנְחַל שׂוֹז

כֵּן תִּצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וְתַעֲבֹר עַל כָּל הַמְּשֻׁבְּרִים וְהַגְּלִים הַעֹבְרִים עֲלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', הַעֲקֹר הוּא עֲזוּת וְעַקְשָׁנוּת דְּקַדְשָׁה, עַל-יְדֵי-זֶה מִצְּלִיחִים בַּחַיִּים, וּבְלֵי עֲזוּת וְעַקְשָׁנוּת דְּקַדְשָׁה, לֹא יְכוּלִים לְהַגִּיעַ אֶל שׁוֹם דְּבָר. וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר אֵי אֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ אֶל עֲזוּת וְעַקְשָׁנוּת דְּקַדְשָׁה, אֲלֵא עַל-יְדֵי תַקְוָה הַשְׁמֵחָה, כַּמּוּבָא (בְּלִקוּטֵי-מִוְהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כב).

נָא וְנָא אַל תִּהְיֶה בְטָלוֹן, וְתַקַּח אֶת הָעֲנִינִים בְּיַדְךָ, וְתִדְרִיף אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה וְהִירְאָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׂנוּזָה שְׁתִּהְיֶה לָנוּ קַהֲלָה קְדוּשָׁה וּמִצְּלַחַת מְאֹד.

אוֹדוֹת הַכֶּסֶף ל... כְּפִי שְׁאַנִּי רוּאָה אֶצְטַרְךָ לְשֵׁלֶם לוֹ, כִּי אֲנִי חַיֵּב ל... כֶּסֶף, אֲזִי אֲנִי אוֹרִיד שְׁלֵשׁ-מֵאוֹת שְׁקָל וְאַתָּן לוֹ, וְכֵן יִסְתַּדֵּר כָּל הָעֲנִיָּן, אַבְּל לֹא צְרִיכִים לְפָרֶסֶם אֶת זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רמ.

בְּעֲזֵרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שְׁמִינִי, כ"ו נִסָּן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶיךָ, וּמִמָּשׁ אֶתָּה מְחִיָּה אוֹתִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְקַחַת אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ, וְאַל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִם הוֹלְכִים בְּתַמִּימוּת וּבִפְשִׁיטוּת, וּמְבָרְכִים אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה נִפְתַּח צְנוּר הַהַצְּלַחָה, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד יָקָר כְּשֶׁבֶר יִשְׂרָאֵל מְבָרַךְ אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. כִּי מִי שֶׁמְבָרַךְ תָּמִיד אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה הַשְּׂכִינָה מְצוּיָה בּוֹ, וְכִשְׁהַשְּׂכִינָה מְצוּיָה בְּאָדָם, אֲזִי לֹא חָסֵר לוֹ שׁוֹם דְּבָר. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בַּמִּדָּה הַיָּקָרָה הַזֹּאת לְבָרַךְ אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֲזִי תִרְאֶה אֵיךְ שְׂיִכְנַס לְעֲצֻמְךָ שְׁפַע, וְאַתָּה לֹא צְרִיךְ שׁוֹם שְׁתַּפִּים.

אודות הנהג, לְדַעַתִּי טוב מאד שְׁתַּסַּע עם יְדִידֵנוּ ... כִּי אֵין לוֹ פְּרֻנְסָה, וְכִּף לְכָל הַפְּחוֹת יִכְנַס גַּם לוֹ שְׁפַע, הַעֲקָר אֶתָּה לֹא צָרִיף שׁוֹם שְׁתַּפִּים, וְכִשְׁתִּלֵּף בְּצוּרָה כְּזוֹ, תִּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ מֵאֵד מֵאֵד.

רָאָה לְהֵיוֹת רְגִיל בְּאַמִּירַת תְּהֵלִים, וְתַחֲטִיף בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר 'יוֹם תְּהֵלִים', הֵינּוּ הַתְּהֵלִים מְחֻלָּקִים לִימֵי הַשָּׁבוּעַ, וְלִכֵּן טוֹב מֵאֵד שְׁתַּסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ סִפּוֹר תְּהֵלִים, שְׁתֵּאמַר בְּכָל יוֹם 'יוֹם תְּהֵלִים', כִּי רַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, אֲשֶׁר תְּהֵלִים מְסֻגָּל לַתְּשׁוּבָה, וְתְהֵלִים מְסֻגָּל לַפְּתִיחַ אֶת כָּל שְׁעָרֵי הַחֶסֶד וְהֶרְחָמִים, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁאוּמֵר בְּכָל יוֹם תְּהֵלִים, וְאֵז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכֵּא לְנִצּוּחַ נִצְחִים.

הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלַתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֶךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַת מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רמא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת שְׁמִינִי, כ"ז נִסָּן, י"ב לְמִסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סִלָּה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַזֶּה עָלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיְצִילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלַחַת בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּיוֹתֵר עֲכָשׁוּ בִימֵי סְפִירַת הָעֵמֶר לְהֵיוֹת יַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֻוּה וְרַעוּת, כִּי בְיָמִים אֵלוּ עָלִינוּ לְהַחֲזִיק בְּיוֹתֵר בְּאַהֲבַת חֲבָרִים, כִּי הַיָּמִים הָאֵלוּ נִקְרָאִים גַּם יָמֵי אֲבָל, עַל זֶה שְׁתַּלְמִידֵי רַבִּי עֲקִיבָא לֹא נִהְגּוּ כְּבוֹד זֶה בְּזֶה (יְבָמוֹת סב:), וְגָרְמוּ לְעֲצָמָם מַה שְׁגָרְמוּ. וְלֹזְאֵת מוֹבָא מְצַדִּיקִים, שְׁבִיּוֹתֵר מְסֻגָּלִים יָמִים אֵלוּ לְתַקֵּן מַה שְׁפָגְמוּ בְּאַהֲבַת חֲבָרִים. וְלִכֵּן צָרִיכִין לְמָסוֹר אֶת

נפֿשֵׁנוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, שְׁתִּהְיֶה בֵּינֵנוּ אֲהָבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֲזוּק, וְלֹא בְּחֻנָּם כָּתַב רַבְּנוּ ו"ל (ספֿר-הַמִּדּוֹת, אוֹת סְפִירַת הָעֵמֶר, סִמָּן ג'): בְּסִפִּירַת הָעֵמֶר יְכוּלִים לְהַכְנִיעַ אֶת הַמָּסוּר, וְסִמָּן לְעַמ"ר — רֵאשֵׁי תְבוּת: מ'אִיגְרָא ר'מָא ל'בִּירָא ע'מִיקְתָּא, כִּי חִמְרַהּ הַמְסִירָה אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הַמּוֹסֵר אֶת חֲבֵרוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה מִתְלַבֵּשׁ בּוֹ הַסָּמ"ךְ-מ"ם בְּעֶצְמוֹ, כִּי הוּא הַמּוֹסֵר וְהַמְקַטְרֵג עַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-פֶּן דִּיקָא בִּימֵי הָעֵמֶר יְכוּלִים לְהַכְנִיעַ אֶת הַמָּסוּר, וְתִהְיֶה לוֹ נְפִילָה אַחַר נְפִילָה מְאִיגְרָא רְמָא לְבִירָא ע'מִיקְתָּא, כִּי כָּל עֲנִינּוֹ הוּא רַק לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי זֶה כָּל קִיוְמוֹ, כִּי כָּל שֵׁיטְתוֹ הִיא 'הַפְּרָד וּמְשַׁל', כִּי אִם נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יִתְאַחֲדוּ יַחַד, אֲזַי תִּכְרַף-וּמִיד יֵרְאוּ אֶת הַשֶּׁקֶר שְׁלוֹ... וּבִזְזָה שֶׁהוּא מוֹסֵר נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וּמוֹלִיף לְשׁוֹן-הָרַע מְזָה עַל זֶה וּמְזָה עַל זֶה וְכוּ', זֶה כָּל עֵקֶר כַּחוֹ, וְכֵן לֹא יְכוּלִים לְתַפֵּס אֶת צְבִיעוֹתוֹ וְרַמְאוֹתוֹ וְשִׁקְרוֹתוֹ וְכוּ'. וְלִכֵּן דִּיקָא בִּימֵי סְפִירַת הָעֵמֶר צְרִיכִין לַעֲבֹד הַרְבֵּה עַל אֲהָבָה וְאַחֲדוּת וְרַעוּת בֵּין נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֲזוּק, וּבִזְזָה בְּעֶצְמוֹ נִכְנָע וְנִתְבַטַּל הַסָּמ"ךְ-מ"ם לְגַמְרִי, וְנַעֲשֶׂה כְּלֵא.

לִכֵּן רְאוּ, אַחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! לְהַחֲזִיק אֶת עֶצְמְכֶם בְּיַחַד, וְתִמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם עַל מִדַּת הָאֲהָבָה, שְׁתִּשְׁרֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה יוֹצֵאת מִן הַכָּלֵל, וּמִמָּשׁ אֶחָד יִמְסֹר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעֵבֹר הַשְּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּתְבַטַּל הַקְּלָפָה וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא מִן הָעוֹלָם, וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיף עֲלֵינוּ עֲרֻבוֹת יְדִידוֹת נְעִימוֹת שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבְּרַף, כִּי כְּשֶׁמִּתְאַחֲדִים יַחַד נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה הֵם מְמַשְׁיכִין עַל עֶצְמָם הָאֲרָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד מִכָּל הָעוֹלָמוֹת, וּמִתְבַטַּל הַסָּמ"ךְ-מ"ם לְגַמְרִי, כִּי כָּל כַּחוֹ הוּא רַק פְּרוּדִים, שְׂזָה גָרַם מִיתַת תְּלַמִּידֵי רַבִּי עֲקִיבָא, אֲבָל עַל-יְדֵי הָאֲרַת הַצְּדִיק הָאֵמֶת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, שְׁאָמַר 'אֲנִי בְּחִיבוּתָא תְּלִיא' (זֶהר חֶלֶק ג' קכח.), עַל-יְדֵי-זֶה הִצִּיל אֶת כָּל הַדּוֹר, וְהָאִיר בְּעוֹלָם אוֹרוֹ יִתְבְּרַף עַל-יְדֵי סְפִירַת הַזֶּהר וְהַתְקוּנִים, וְעַל-כֵּן לֹא בְּחֻנָּם שְׁאָמַר: יְכוּל אֲנִי לְפָטֵר אֶת כָּל הָעוֹלָם מִן הַדִּין; כִּי דִיקָא כְּשֶׁהוֹלְכִים בְּמִדַּת הָאֲהָבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, נִתְבַטַּל הַסָּמ"ךְ-מ"ם לְגַמְרִי, וּפּוֹטְרִין אֶת כָּל הָעוֹלָם מִן הַדִּין. וַיְדוּעָה אִמְרַת אֲנָשֵׁי

שכ אשר כב רמב בנחל

שְׁלוֹמֵנו, שְׂאוּמְרִים: אֲנִין' — רְאֵשֵׁי תְבוֹת אֲנִשֵׁי נִחַל נוֹבֵעַ,
בְּתִיבּוֹתָא תְּלִיא, כִּי רַבְּנוּ וְ"ל הַתְּבַטָּא וְאָמַר (תִּי־מוֹהֵר"ן, סִימָן רצב):
הָעוֹלָם רְאוּי שְׂתִמָּהוּ עַל גְּדֹל הָאֱהָבָה שְׂתִהֵיָה בִּינֵינוּ; וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ
מְאֹד מְאֹד, שְׂתִהֵיָה בִּינֵיכֶם אֱהָבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת, וְעַל־יְדֵי־זֶה יֵאִיר
עֲלֵיכֶם אוֹר זֵיו שְׂכִינַת עֲזוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שֵׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שְׁמִינִי, כ"ז נִסָּן, י"ב
לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אֲנִשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב",
הַזֵּנוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה
וּמִכָּל נֹגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לְחֻזַּק אֶת עֲצַמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שְׁבַע־עוֹלָם, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שְׂיִשׁ כָּל מִינֵי צָרוֹת בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה,
וְנִשְׁפָּדוּ דָם יִשְׂרָאֵל כְּפָמִים, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבּוֹן, עֲלֵינוּ לְהִתְאַחַד יוֹתֵר
וְיוֹתֵר, כִּי רַק בְּזִכּוֹת הָאֱהָבָה וְהָאֲחֻדוֹת וְהָאֲחֻוָה שְׂתִהֵיָה בִּינֵינוּ, זֶה
מֵה שְׂיַצִּילֵנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת, כִּי אֵל תִּחְשְׁבוּ כְּרַגַע, שְׂצָרוֹת יִשְׂרָאֵל
מְזַעְזְעוֹת כִּהוּא זֶה אֶת רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה, וְהַסֵּמ"ף־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ,
שְׂרוּכֵב עֲלָיו, אֲלֵא מִתְכַּנְּנִים כָּל מִינֵי תְכַנוּנִים אִיף לְהַצִּיר לָנוּ (הֵיָה
לֹא תִהֵיָה, וְכִמוֹ שְׂאֲמָרָה זֶרֶשׁ לְהִמָּן (אֲסֵתֵר ו, יג): "אִם מְזַרַע הִיָּהוּדִים
מְרַדְּכִי, לֹא תוּכַל לוֹ, כִּי נִפּוֹל תִּפֹּל לְפָנָיו", כֵּן יִתְקִים אֲצִלּוֹ), אָנִי
לֹא צָרִיף לְסַפֵּר לָכֶם אֵיזָה חֲרָף עֲבַר בְּתִלְמוּד־תּוֹרָה שְׁלָנוּ, שְׂיִלְדִינוּ
הַצָּרוֹת לְעַבֵּר שְׁלוֹלִיּוֹת מִים וּבוּץ וְכוּ', עַד שֶׁהִגִּיעוּ אֶל הַפֶּתַח רְטֵבִים
וּמְלַכְלָכִים וְכוּ', וְכִשְׁהִרְאֵנוּ לוֹ דְבָר זֶה — צָחַק מֵאַתְנוּ וְכוּ', וְכֵן
בְּבֵית־סֵפֶר לֹא הֵיָה חֲמוּם, כִּי בְּכָל פַּעַם הֵיָה קָצֵר תְּדַשׁ וְכוּ', וְעַל־כֵּן
אֵל נָא נִשְׁפַּח כְּרַגַע מִי הֵם וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא נִחֵיָה בְּאֲשָׁלִיּוֹת. מֵה

שְׁאַנְחֵנוּ בְּכֵן יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת הוּא — רַק לְהִתְאַחַד בְּאַחֲדוּת אַחַת, אֲשֶׁר אֵין לָכֶם עוֹד נֶשֶׁק וְהַצְלָחָה כְּמוֹ הָאַהֲבָה וְהָאַחֲדוּת שֶׁיֵּשׁ בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְזֶה מֵה שֶׁהוֹרֵס אֶת הַשׁוֹנְאִים שְׁלָנוּ, כִּי הֵם תְּמִיד מִתְפְּלְאִים — אֵיךְ וּבְמָה כַּחֲנֵנוּ, שְׁאַנְחֵנוּ מִחֲזִיקִים אֶת עֲצָמֵנוּ כֹּל-כֹּף בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְלֹא פֶעַם אַחַת נִסּוּ לַעֲשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, עַל-יְדֵי כְּמָה וְכְמָה גּוֹרְמִים, הֵן מִבְּחוּץ וְהֵן מִבְּפָנִים וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל זֶה לֹא עֲלֵתָה לָהֶם, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים! תִּתְאַחְדוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֵר חֲזַק, וְתִתְקַבְּצוּ יַחַד לְדַבֵּר אֶחָד עִם הַשְּׂנִי מִהִתְכַּלִּית הַנְּצָחִית, וְכֹךְ הָיוּ עוֹשִׂים אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁבְּכָל הַדּוֹרוֹת, שֶׁהִתְקַבְּצוּ יַחַד מְדֵי פֶעַם בְּפֶעַם, וְדִבְרוּ דִבְרוּרֵי הַתְּחִיבּוּת וְדִבְרוּרֵי אֲמוּנָה וְהַשְׁנָחָה פְּרָטִית, שֶׁהֵם כֻּלָּם עֲצוֹת רַבֵּנוּ ז"ל, וְעַל-יְדֵי-זֶה הִתְחִיבּוּ מְעַמָּד, וְכִמּוֹ-כֵן עֲכָשׁוּ, עָלֵינוּ לְסַפֵּר סְפוּרֵי הַפְּצָה, שֶׁהֵם סְפוּרֵי-צְדִיקִים, כִּי עִמָּךְ כֻּלָּם צְדִיקִים, וּבְעוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים, עוֹבֵר עַל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עֲכָשׁוּ צָרוֹת כְּאֵלוֹ וְכוּ', שְׁאָדָם יוֹצֵא מִהַבֵּית, וְהוּא אֵינוֹ יוֹדֵעַ אִם יִחְזֹר חַי, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, עַד כְּדֵי כֹךְ הִגַּעְנוּ, וְלִכֵּן עִם יִשְׂרָאֵל מְאֹד שְׁבוּרִים, וְעַקֵּר הַנְּחֻמָּה הִיא רַק הַפְּצַת הַקְּוִינְטֵרְסִים, שֶׁהֵם תְּמִצִּית דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְכֵן סְפָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וּבְכַפְרֵט שְׁאַנְחֵנוּ עוֹמְדִים עֲכָשׁוּ בְּאֲמִצֵּעַ הַדְּפֶסֶת הַסְּפָר הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" בְּאוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת מְאִירוֹת עֵינַיִם, כְּמוֹ שֶׁהִדְפִּסְנוּ אֶת "סֵפֶר-הַמְּדוּת", וְכֵן אֲנַחְנוּ מִדְּפִיִּסִים אֶת סֵפֶר "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת" עִם אוֹתָן אוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת, וְזֶה מִמֶּשׁ חֲדוּשׁ שֶׁבְּחֲדוּשִׁים, וּבְעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ, נִזְכָּה לְהַדְפִּיס גַּם אֶת כָּל סְפָרֵי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" עִם אוֹתִיּוֹת גְּדוּלוֹת כְּאֵלוֹ, וּבְזֶה רָאוּי לָנוּ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ סְפָרִים קְדוּשִׁים כְּאֵלוֹ, הַמְּחִיִּים וּמִחֲזִיקִים אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְ"לוֹלֵי תוֹרַתְךָ שֶׁעֲשׂוּעֵי אֲז אֲבֻדְתִּי בְּעֵנֵי" (תְּהִלִּים קִיט, צב), וּמֵאַחַר שְׁאַנְחֵנוּ יוֹדְעִים אֶת הַסְּגָלָה, מִהַיֵּשֶׁר וְהַרְאוּי לְגִלוֹת אֶת הַסְּגָלָה לְעַם סְגָלָה (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כא); וְעַל-כֵּן נָא וְנָא תִּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, וְתִדְוֹנוּ אִישׁ אֶת רַעְהוּ לְכַף זְכוּת, וְתִמִּיד תִּסְתַּפְּלוּ רַק עַל הַטּוֹב שֶׁבְּכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְּנוּ. וְזָכְרוּ הַיֵּטֵב, כֹּל זְמַן שִׁילְדֵינוּ יִצְפְּצְפוּ בְּקוֹלֵם הַנְּעִים בְּתוֹרָה, אֲז שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ

ואויבֵינו לא יִשְׁלֹטוּ בָנוּ, וְתִהְיֶה מַפְלָה לְנַחֵשׁ וְלִסְמֹךְ־מִ"ם הַרוֹכֵב עָלָיו.

רק חֲזָקוֹ וְאַמְצוֹ מְאֹד מְאֹד, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזָק, וְתִצְפָּצְפוּ עַל כָּל הַשּׁוֹנְאִים, אֲדַרְבָּה, תִּלְכוּ בְּגֹאזֵן וּבְהֶרְמַת רֹאשׁ, וְתִקְדִּימוּ שְׁלוֹם לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה גְדוֹלָה וּבְכֹרֵט בְּשֶׁבֶת, לְהַקְדִּים לְכָל אֶחָד וְאֶחָד "שֶׁבֶת שְׁלוֹם", וְתִבְרְכוּ אֶת כָּל אֶחָד בְּבִרְכוֹת, כִּי כָּל הַמְּבָרֵךְ אֶת יִשְׂרָאֵל, כְּאִלּוּ מְבָרֵךְ אֶת הַשְּׂכִינָה, וְיִי שְׂרָגִיל לְבָרֵךְ אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, מִתְּלַבֶּשֶׁת בּוֹ הַשְּׂכִינָה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאחֲזוּ בְזֶה תָּמִיד, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ לְנַצַּח.

שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כב רמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ־מְצוֹרַע, כ"ט נִסָּן, י"ד לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגֵּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוֵנִי עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיִצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֲלֻקְנוּ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם גּוֹרְלָנוּ, וְתִהְיֶה לָאֵל, יֵשׁ לָנוּ שְׂיִכּוֹת עִם רַבְּנוּ ו'ל, בְּזֶה בְּעֶצְמוֹ רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד, כִּי מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ו'ל. וְתָמִיד צְרִיכִים לְזָכֹר אֶת זֶה, כִּי הַסֵּמֶךְ־דָּמִ"ם אֲוֹרֵב עַל הָאָדָם לְהַשְׁפִּיחוֹ תָּמִיד מִהַטּוֹב הָאֲמֵתִי שְׁנִמְצָא בּוֹ, וְעַל־כֵּן רְאוּי לְהִזְפִּיר לְעֶצְמוֹ תָּמִיד, שְׂאִיף שֶׁהוּא אִיף שֶׁהוּא, אֲנִי מְקַרֵב לְרַבְּנוּ ו'ל, וְאֶפְלוּ שְׂאֵנִי נִמְצָא עַדִּין בְּנוֹקְבָא דְתִהוּמָא רַבָּה, עִם כָּל זֹאת זְכִיתִי לְחַטֵּף וּלְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ו'ל, וְלוֹמַר עֲשֶׂה מְזִמּוּרֵי תְהִלָּים שְׂגֵלָה רַבְּנוּ ו'ל בְּשִׁבִיל תְּקוּן פְּגַם־הַבְּרִית, וּמִכָּל שְׂפָן וְכָל שְׂפָן שְׂגַם

זכיתי להיות אצלו על ראש השנה, אשר אין למעלה מזה, באשר הבטיחנו בחייו, ובוזה בעצמו ראוי לנו להחיות את עצמנו כל ימי חיינו, כי בעוונותינו הרבים, עוברים עלינו בכל יום ויום חלישות הדעת וקטנות, עד שאנו שוכחים לגמרי, שאנו מקרבים לרבנו ז"ל, ובוזה ראוי לנו לשמח מאד מאד, ולילף עם ראש מורס, ולא להתבלבל כלל מהקטנות שנעשה פה ביבנאל, כי ממילא יקיים "דידן נצח", ולא יועיל להנחש והסמ"ך-מ"ם הרוכב עליו שום דבר, אנחנו רק נתרבה משפחה אחר משפחה, כן ירבו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב נזכה להתחיל לבנות תלמוד-תורה רחב ידים, וכן בית-ספר רחב ידים, ולא נצטרך טובות משום בריה שבעולם, יראו עינינו וישמח לבנו, ותגל נפשנו בישועתו יתברך.

העקר מה שאתם צריכים הוא להחזיק את עצמכם ביחד, ואיש את רעהו יאמר חזק, כי אין עוד טוב מאחדות ואהבה, שזו החומה הבצורה, שאף אחד לא יוכל לגע בנו, ובה בשעה שמתאחדים להיות יחד, אז אנחנו הולכים על דרך המלך, ורק כך נצליח.

והנה בליל שבת דברנו הרבה על-פי התורה בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס', שגלה רבנו ז"ל על משנה (תרומות, פרק ב') סתם חרש — אינו שומע ואינו מדבר, כי מי שאינו שומע את קול החכם, על-ידי-זה אינו מדבר אליו יתברך; כי באמת טבע של האדם להמשיך אחר כח המדמה, ובפרט כשחטא, רחמנא לישזבן, בפגם-הברית, מחו מנח בדמיון גדול, ומדמה כל מיני דמיונות, אשר בשביל זה היו צריכים להביא קרבנות לבית-המקדש ממין הבהמה דיקא, כדי לצאת מכח המדמה, שהוא כח הבהמיות (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כה); ואי אפשר לצאת מזה, אלא על-ידי גדלת הבורא, הינו שייכניס בעצמו תמיד אמתת מציאותו יתברך, איך שאין שום מציאות בלעדיו יתברך, והוא יתברך מחיה ומתהוה ומקיים את כל הבריאה כלה, ודומם, צומח, חי, מדבר, הם עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך, אשר בשביל זה אחרי שאמרים את הקרבנות, שהם בעולם העשייה, כדי לתקן את המדמה, מתחילים לומר "הודו", שהוא גלוי אמתת מציאותו יתברך ושבח שאנו

מְשַׁבְּחִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "שִׁירֵנוּ לוֹ וְזַמְרוּ לוֹ שִׁיחוּ בְּכֹל נִפְלְאוֹתָיו"; כִּי בְּאֵמֶת רְאוּי לְאָדָם לְהִתְבּוֹנֵן מֵה קוֹרָה הַיּוֹם בְּעוֹלָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה עִמּוֹ נִפְלְאוֹת רַבּוֹת, וּבְזֶה שְׂאָדָם מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְבַּטַּל מִמֶּנּוּ כַח הַמְדוּמָה, וְזוֹכָה לְהִגִּיעַ לְשָׁכֵל, וְאֵז נִפְתַּח פִּיּו לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, אִךְ אֵי אֲפֹשֶׁר לְהִגִּיעַ אֶל שׁוֹם מְדַרְגָּה, אֲלֵא כְּשֶׂאָדָם זוֹכָה לְשַׁבֵּר אֶת לְבוֹ אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קח): עַל-יְדֵי שְׂאָדָם שׁוֹבֵר אֶת לְבוֹ, נַעֲשֶׂה אֲצֵלוֹ סוּד הַנְּסִינָה, וְחוֹזֵר אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׁוֹב כְּשֶׂאָדָם שְׁבוּר בְּעֲצָמוֹ. וְהַלְבַּשְׁנוּ אֶת הַהִקְדָּמָה הַזֹּאת בְּפָסוּק שֶׁל פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ (וַיִּקְרָא יֵא, לג): "וְכָל כְּלֵי חַרֶשׁ אֲשֶׁר יִפֹּל מֵהֶם אֶל תּוֹכוֹ, כָּל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִטְמָא, וְאוֹתוֹ תִּשְׁבְּרוּ"; כִּי הִנֵּה מוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לד), שֶׁהַדְּבוּר שֶׁל הָאָדָם הוּא בְּחִינַת אֵל, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (דְּבָרִים א, יא): "וַיִּבְרָךְ אֶתְכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְכֶם", הִינּוּ לְפִי הַדְּבוּר כֵּן הַשְּׁפַע, אִם הַדְּבוּר הִינּוּ כְּלֵי הַשְּׁפַע הוּא בְּשִׁלְמוֹת וּבְמִלּוּאוֹ, אֲזִי יְכוֹלִין לְקַבֵּל מֵהֶם רֵב שְׁפַע, וְהוּא פֹּלֵא שְׁכָתוֹב כְּלֵי חַרֶשׁ עִם שִׁי"ן, שֶׁהִיא צְרִיף לְהִיּוֹת כְּלֵי חַרֶס עִם סִמָּ"ף? אֲלֵא לְרַמֵּז עַל חַרֶשׁ — שְׂאִינוּ שׁוֹמְעִים וְאִינוּ מְדַבְּרִים, שְׂאִינוּ שׁוֹמְעִים אֶת קוֹל הַצְּדִיק, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֵין לוֹ כְּלֵי הַדְּבוּר, וְאֵז כְּשֶׁנוֹפֵלֶת בּוֹ אֵיזוֹ טְמֵאָה מְאִיזָה מִיַּן שְׂרָץ, כָּל אֲשֶׁר בְּתוֹכוֹ יִטְמָא, כִּי כְּשֶׁשׁוֹמְעִים דְּבוּרִים שֶׁל שְׂקָצִים וְשְׂרָצִים וְכוּ', מֵינִים וְאֶפִּיקוֹרְסִים וְכוּ' — נִטְמָא כָּל הָאָדָם, וְעַל-כֵּן אֵין שׁוֹם יַעֲזֶה, רַק שִׁישְׁבֵר לְבוֹ אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה "וְאוֹתוֹ תִּשְׁבְּרוּ". וְאֶמְרוּ (בְּחִינַת כְּהִנִּים), שְׂאִין לוֹ טְהָרָה בְּמַקְוָה, וְאִם אֶתָּה רוֹצֶה לְטַהֵרוּ מִיַּדִּי טְמֵאָתוֹ — שׁוֹבְרוֹ, עַד שֶׁלֹּא יִרְאֶה לְתַשְׁמִישׁוֹ הָרָאוּן, כִּי שְׁבִירְתָּן הִינּוּ טְהָרְתָּן, הִינּוּ בְּזֶה שְׁבֵר יִשְׂרָאֵל שׁוֹבֵר אֶת לְבוֹ אֱלֹיו יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה נִטְהָר מֵהַכֹּל (וְעוֹד הִיָּתָה אֲרִיכוֹת גְּדוּלָּה).

בְּבִקְרָב בְּעַת "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת" דְּבַרְנוּ מֵהַמַּעֲשֶׂה מֵהַבְּעַל תְּפִלָּה: "וְהִיא אֲצֵל הַמְּלֶךְ מְלִיץ, הִינּוּ דְּבָרָן, בְּעַל לְשׁוֹן וּמְלִיצָה, שֶׁהִיא יְכוֹל לְדַבֵּר וּלְהַמְלִיץ דְּבָרֵי צַחוֹת נִפְלְאִים מְאֹד שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת לְהַמְּלֶךְ, וְהַמְּלִיץ הִיא גַּם מַעֲצָמוֹ מְלִיץ נֶאֱדָה, אִךְ הַמְּלֶךְ הִרְאָה לוֹ דְּרָף אִיף

יַעֲלֶה לְקַבֵּל כַּח חֻכְמַת הַמְּלִיצָה, וְעַל-יַד־יְזֶה הִיָּה מְלִיץ נִפְלָא מְאֹד
 מְאֹד". וּדְבַרְנוּ מִגְּדֻלַת מוֹהַרְנ"ת ז"ל, אִיךְ שֶׁהָיָה מְלִיץ גְּדוֹל בְּסִפְרֵי
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁחִבֵּר, עַל-פִּי הַהִקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, עַד שֶׁאָפְלוּ הַכִּי
 גְּרוּעַ שֶׁבְּעוֹלָם, יְכוּל לַחְזֹר בְּתִשְׁבּוּחַ עַל-יַדֵי הַקְּדָמוֹתָיו. וְסִפְרָנוּ,
 שֶׁפַּעַם דִּבְרוּ אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ עִם מוֹהַרְנ"ת ז"ל בְּשַׁעַה שֶׁיָּצָא לְאוֹר
 הַ"לְקוּטִי-תְּפִלוֹת", עָנוּ וְאָמְרוּ לוֹ: אַתָּם בְּיָדָי הַבַּעַל תְּפִלָּה, וְעַל זֶה
 הַשִּׁיב מוֹהַרְנ"ת ז"ל וְאָמַר: אִם אָנִי מֵאֲנֵשֵׁי הַמְּלִיץ — אָנִי הַמְּלִיץ,
 כִּי אָנִי יְכוּל לְהַמְּלִיץ עַל הַבַּעַל עֲבָרָה הַכִּי גְּדוֹל, וְאִם אָכְתָב דְּבָרֵי
 לְמוֹד זְכוּת, אָנִי יְכוּל לְכַתֵּב כְּמָה וְכְמָה גְּלִיוֹנוֹת כְּפִי שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ
 לְלַמֵּד זְכוּת אָפְלוּ עַל הַכִּי גְּרוּעַ שֶׁבְּעוֹלָם. וְעַל-כֵּן רָאוּי לָנוּ מְאֹד
 מְאֹד לְהַפְּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל, וּלְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.
 וּבְכַפֵּרֵט בְּעֵתִים הַלְלוּ, שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שֶׁעוֹבֵר —
 צְרוּת וְיִסּוּרִים, קִטְנוֹת וְחִלְיֹשׁוֹת הַדַּעַת וּפְחָדִים גְּדוֹלִים, עַד שֶׁבִּנְיַן-
 אָדָם אֵינָם בְּטוּחִים עִם עֲצָמָם, יוֹצְאִים בַּחוּץ וְלֹא יוֹדְעִים אִם יִחְזְרוּ
 חַיִּים, וְחִמְנָא לִישׁוּבָן, כָּל-כַּף הַגִּיעַ הַמַּצֵּב הַזֶּה בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה,
 וְעַל-כֵּן עָלִינוּ לְהַפְּיץ אֶת אוֹר רַבְנוּ ז"ל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְּדוֹלָה,
 וְעַל-יַד־יְזֶה נִצְלִיחַ אֶת דְּרַכְנוּ תְּמִיד.

וּבְסַעֲדָה שְׁלִישִׁית דְּבַרְנוּ הַרְבֵּה עַל-פִּי הַתּוֹרָה בְּלְקוּטִי-מוֹהַרְנ"ן,
 חֶלֶק ב', סִימָן ט', שֶׁהַצְּדִיק יְכוּל לְצַמְצֵם אֶת הַהֶתְלַהֲבוֹת שֶׁלֹּא יֵצֵא
 מִכְּלָיו, הֵינּוּ כִּי כָּל אָדָם צָרִיךְ לְצַמְצֵם אֶת עֲצָמוֹ, שֶׁלֹּא יִהְרַס לְעֵלוֹת
 אֶל ה', כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת יט, כא): "פֶּן יִהְרַסוּ לְעֵלוֹת אֶל ה'; כִּי
 לְפַעְמִים הָאָדָם בּוֹעֵר מְאֹד מְאֹד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאַחֲרֵי-כֵן הוּא נּוֹפֵל
 מְאֹד. וְהַצְּדִיק הוּא בְּחִינַת רוּחַ, שִׁיּוֹדֵעַ לְהִלָּךְ נֶגֶד רוּחוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד
 וְאֶחָד, וּמוֹלִיךְ אֶת כָּל אָדָם כְּפִי בְּחִינָתוֹ וְכְפִי מִדְּרָגָתוֹ. וְעַל-כֵּן עָלִינוּ
 רַק לְסַלֵּק אֶת דַּעְתָּנוּ וְחֻכְמָתָנוּ לְגַמְרֵי, וּלְצִיַּת אֶת הַצְּדִיק עַל כָּל אֲשֶׁר
 יֵאמַר כִּי הוּא זֶה, דְּבָר גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא יַעֲשֶׂה בְּלִי הַצְּדִיק, וְאִז
 דִּיקָא יִצְלִיחַ אֶת דְּרַכּוֹ (לְקוּטִי-מוֹהַרְנ"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכג); וְהַפְּגָם שֶׁל
 נֶדֶב וְאַבִּיָּהוּא — שְׁנִשְׁרָפוּ, מִפְּנֵי שֶׁפָּגְמוּ בְּאֻמוּנַת חֻכְמִים, כְּמוֹ
 שֶׁאָמְרוּ חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּמִדְרַשׁ תַּנְחוּמָא פָּרָק אַחֲרֵי מוֹת), שֶׁהִלְכוּ
 אַחֲרֵי מִשֶׁה וְאַהֲרֹן, וְאָמְרוּ בִּינֵיהֶם: מִי יִתֵּן שְׂאֵלוֹ הַזְּקֵנִים יְמוּתוֹ,

וְאִנְחָנוּ נִירֵשׁ אוֹתָם. וְכֵן דִּרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שם), שֶׁהוֹרוּ הַלְכָה לִפְנֵי מֹשֶׁה רַבֵּם, הָרִי שֶׁפָּגְמוּ בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים. וְלָכֵן לֹא הָיָה לָהֶם כַּח הַצְמָצוּם, וְעָלוּ לְמַעַלָּה מִכַּחֲמֵם וּמִמְדַּרְגָּתָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִשְׂרָפוּ. וְכֵן כְּפִי שֶׁדִּרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שם), שֶׁלֹּא נִשְׂאוּ נְשִׁים, זֶה גַם-כֵּן פָּגַם הַצְמָצוּם, כִּי כְּשֶׁאָדָם יֵשׁ לוֹ אִשָּׁה וְיִלְדִים, וְעוֹבֵר עָלָיו מֵה שֶׁעוֹבֵר, עַל-יְדֵי-זֶה הוּא בָּא לְצְמָצוּם, שֶׁלֹּא יִבְעַר יוֹתֵר מִדִּי, וְלֹא יִפְל יוֹתֵר מִדִּי, אֲלֵא יִלְךְ בְּדַרְךְ הַשְׁוֶה לְכָל נֶפֶשׁ. וְזוֹ מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהִיּוֹת מִקְרָב אֶל הַצְדִּיק הָאֱמֵת, אֲשֶׁר יוֹדֵעַ לְהִלְךְ נֶגֶד רוּחוֹ שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד (וְעוֹד הָיוּ הִרְבֵּה דְבוּרִים).

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְפַּלְלוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכְּבֹר אֲזַנְּהָ לְבוֹא וְלִגְוֹר אֶתְכֶם בְּיַחַד, וְנִזְכֶּה לְצֵאת מִהַגְלוּת הַמְּרָה הַזֹּה, וְלְבוֹא וְלִישֵׁב בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רמד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזִייע־מְצוּרַע, כ"ט גִּיסָן, י"ד לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּבְכַפְרֵט שֶׁאֲתָה מוֹכֵן לְלַמֵּד עִם הַתְּלָמִידִים עַד שֶׁיִּבֹּאוּ לְכָאן, כִּי חָבַל שֶׁיִּסְתּוֹכְבוּ בְּלִי לַעֲשׂוֹת שׁוֹם דְּבָר, וְטוֹב מָאד, שֶׁתִּדְבֹר עִמָּהֶם הִרְבֵּה דְבוּרִים מִהַתְּכַלִּית, וְאֵל תִּחְשָׁב שֶׁהֵם קְטָנִים, אֲדַרְבֵּה (אֵיכָה ג, כו): "טוֹב לְגָבֵר כִּי יִשָּׂא עַל מְנַעַרְוֵיו"; מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים כְּשֶׁמְכַנִּיִּים יִרְאֵת שְׁמִים לְצַעֲרֵיִם, וְכִמּוֹ שֶׁגִּלָּה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רו).

מֵה אִמַּר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אֵין אֲתָה יְכוֹל לְתֵאָר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְל

אֲשֶׁר כב רמה — כב רמו בַּנְחַל שכז

הַנַּחֲת־רוּחַ שְׁאֵתָה גוֹרֵם לִי בְּזֶה שְׁאֵתָה לֹמֵד עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו
”לְקוּטֵי־הַלְכוֹת” בְּרַבִּים. רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְלִמּוֹד בְּעִזּוֹת דְּקִדְשָׁה, וְשׁוּם
דְּבַר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, אֲדַרְבָּה רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק וְאַמִּיץ
מְאֹד לְהַחְזִיק אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו בְּיַחַד, וְכָל אֲשֶׁר אֵתָה יְכוּל לְתַרֵּם
בְּזֶה, כִּי זֶה יִקָּר בְּעֵינֵי מְאֹד מְאֹד, כִּי צְרִיכִים לְחַזֵּק אֶת כָּל אֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל, שְׁלֹא יִפְלוּ בַּחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, אֲדַרְבָּה,
עוֹד מְעַט תִּרְאֶה שָׁם מִהַפְּכָה גְדוֹלָה, שְׁיִכְנָסוּ לְגוּר שָׁם עוֹד עֲשָׂרוֹת
מִשְׁפָּחוֹת, וְאַף שְׁזֶה נִרְאֶה כְּחֹלֶם, אָבֵל עוֹד מְעַט תִּרְאֶה דְּבָרִים יְפִים
מְאֹד מְאֹד, צְרִיכִים רַק לְחַזֵּק אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים.

שְׁלַחְתִּי מִכְּתָב לְכָל תַּלְמִיד כְּרִצּוֹנָךְ, וְנָא לְעוֹרְרֵם שְׁיִקְיָמוּ מֵהַ
שְׁכִתְבֹתַי לָהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רמה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזִיע־מְצוּרַע, כ”ט נִיסָן, י”ד לְמִסְפַּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, עַד שְׁאֲבֹא לְאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, וְאֲבִיא
אוֹתָךְ לְכָאן, שְׁתִּלְמַד עִם ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וְתַצִּיֵּת אוֹתוֹ, כִּי אֲנִי רוֹצֶה
מְאֹד מְאֹד שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְךָ פֹּה — הֵן בְּלִמּוּד וְהֵן בְּיִרְאַת שָׁמַיִם.
אֲקַוֶּה שְׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וְתִהְיֶה מְמַשְׁמַע לְהַבְּנִי ל'.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רמו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזִיע־מְצוּרַע, כ”ט נִיסָן, י”ד לְמִסְפַּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל הַמּוֹרוֹת שֶׁל בֵּית־סֹפֶר "בֵּית פִּיגַא", הַיְיִוָּה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּצְלִיחַ עֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת־הַקֹּדֶשׁ בַּחֲנוּךְ הַבְּנוֹת עַל טְהַרַת הַקֹּדֶשׁ.

מֵאֵד מְאֵד אֲבָקֵשׁ אֶתְכֶן, שֶׁתְּחַדְרְנָה בְּבָנוֹת יִרְאת שָׁמַיִם וּמִדַּת הַצְּנִיעוּת, וּבִפְרָט שָׁבָא עֲכָשׁוּ הַקַּיִץ הָאָרֶץ, שֶׁהִרְחֹבוֹת נַעֲשִׂים הַפְּקָר וְהוֹלְכִים בְּפָרִיצוֹת גְּדוֹלָה וּבְבִגְדֵי שַׁחֵץ, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְּן, וְעַל־כֵּן עָקָר פָּאָר וַיְפִי שֶׁל בֵּית יִשְׂרָאֵל — כְּשֶׁהוֹלְכֶת בְּבִגְדֵי צְנִיעוּת, וְאֵינָה מְסַתְּפֶלֶת כָּלֵל עַל אֱלוֹ שְׁזוֹרְקִים מַעֲצָמָם עַל הַצְּנִיעוּת. וְצָרִיכִים לְהִרְבּוֹת בְּדַבּוּר לְדַבֵּר עִם הַבְּנוֹת עַל דְּבַר זֶה, כִּי הַצְּנִיעוּת הִיא הַפָּאָר וְהַיְפִי שֶׁל בֵּית יִשְׂרָאֵל.

גַּם אֲבָקֵשׁ אֶת כָּל מוֹרָה וּמוֹרָה שֶׁתִּגִּיעַ בְּזַמֵּן, וְאֵין שׁוּם תַּרְוִיץ לְאַחַר אֶת הַזַּמֵּן, כִּי כְּשֶׁאֵיזוֹ מוֹרָה בָּאָה מֵאַחַר, אֲזַי כָּל הַפֶּתַח כָּבֵר לֹא הוֹלְכֶת כְּמוֹ שְׁצָרִיךְ, כִּי יוֹרֵד מִהֵן הָעַל, וְהֵן כָּבֵר לֹא מִמְשַׁמְעוֹת וְכוּ'.

וְכֵן צָרִיכִים מְאֵד מְאֵד לְהִזְהַר לֹא לְהַעֲנִישׁ אֵיזוֹ תַלְמִידָה בְּעִנְשׁ שִׁישְׁפִּיל אוֹתָהּ, כִּי אֵין זֶה חֲכָמָה לְהַשְׁפִּיל תַלְמִידָה, אֲדַרְבָּה מְחַנֶּכֶת צָרִיכָה לְדַעַת, שֶׁכָּל עֲבוֹדָתָה הִיא עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ, וְאֶסוּר לְהַשְׁפִּיל אֶת הַמְּחַנֶּכֶת שְׁלָהּ, אֶלֶּא לְהַגְבִּיחַ אוֹתָהּ וּלְהַחְדִּיר בָּהּ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְלֹא לֹמַר לָהּ שְׂאֵת לֹא שָׁוָה וְכוּ', וְכֵן אֶסוּר לַעֲשׂוֹת שׁוּם הַפְּלִיּוֹת בֵּין הַבְּנוֹת. צָרִיכִים לְזַכֵּר, כִּי כָּל בֵּית וּבֵית וְכָל תַלְמִידָה וְתַלְמִידָה הִיא בְּנוֹתִיכֶן, וְכְמוֹ שֶׁלֹּא רוֹצִים לַעֲשׂוֹת שׁוּם רַע וְהַשְׁפָּלָה לְהִילָדִים שְׁלַכְּךָ בְּעֲצָמָם, כְּמוֹ־כֵן אֶסוּר לַעֲשׂוֹת לְשׁוּם תַלְמִידָה, אֲדַרְבָּה צָרִיכִים לְדַעַת, שֶׁכָּל תַלְמִידָה וְתַלְמִידָה הִיא חֲבִיבָה כְּמוֹ הַבֵּית שְׁלַכְּךָ, כִּי כָּל הַמְּלַמֵּד אֶת בֶּן חֲבֵרוֹ תוֹרָה, מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֱלוֹ יְלָדוֹ (סִנְהֶדְרִין יט:); וְזֶה כָּלֵל בַּחֲנוּךְ וּבִפְרָט אֲצִלְנוּ, צָרִיכִים לְחַנּוּךְ אֶת הַבְּנוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ, שֶׁתִּשְׁאַרְנָה אַחֲרֶיךָ גַּם־כֵּן קְשׁוּרוֹת לִיבְנָאֵל, וְתַתְּחַתְנָה עִם תַלְמִידִים יְרֵאֵי הַשֵּׁם, וּכְבֵר עֲכָשׁוּ צָרִיכִים לְחַשֵּׁב עַל זֶה, וְלֹא לְהִגִּיד — יֵשׁ עוֹד זַמֵּן, כִּי הֵן עֲדִין קְטַנּוֹת וְכוּ' וְכוּ', בְּנֻדָּי דְּבוּרִים כְּאֱלוֹ לֹא צָרִיכִים לְדַבֵּר עִם הַבְּנוֹת, אֲבָל הַמּוֹרוֹת צָרִיכוֹת לְלַמֵּד עִם

אָשֶׁר כב רמז בַּנְחַל שֶׁכֶּט

הַבְּנוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ, שֶׁתְּהִינָה חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, בְּאִפֵּן שֶׁיִּקְחוּ אַחֲרֵי-כֵן בְּעֵלִים יִרְאִי הַשֵּׁם אֲמִתִּיִּים, תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ".

רְאִינָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמְכֶן, וְלִהְיוֹתֵינִי שֶׁתְּהִיָּה בֵּינֵינוּ הַבְּנֵה הַדְּרִית, וְאִם אִיזוֹ מוֹרָה מְרַגֵּיֶשׁה שֶׁהִיא לֹא מְסַגֵּלֶת לְאִיזוֹ כֶּתֶה שֶׁתִּגִּיד לְמִנְהֶלֶת בְּלִי בּוֹשָׁה, כִּי יֵשׁ מוֹרוֹת שֶׁהֵן לֹא מְסַגֵּלוֹת לְחֻנְף כֶּתֶה זוֹ וְכוּ', וְיֵשׁ מוֹרוֹת שֶׁאֵינֶן מְסַגֵּלוֹת לְחֻנְף כֶּתֶה זוֹ וְכוּ', וְכֵן יֵשׁ מוֹרָה שֶׁהִיא מְסַגֵּלֶת רַק בְּנוֹשָׂא מְסִים וְלֹא לְהַפֵּל וְכוּ', וְכֵן יֵשׁ מוֹרָה שֶׁהִיא מְסַגֵּלֶת רַק בְּנוֹשָׂא תְּפִירָה וְכוּ', וְאֲסוּר לְהִתְבַּיֵּשׁ, וּמְכַל שֶׁפֶן שֶׁאֲסוּר לְהַכְנִיס פֶּה אִיזוֹ כְּוִנָּה פְּרֻטִית וְכוּ', אוֹ אִיזוֹ גְּאוֹת וְכוּ', אֲלֹא צְרִיכִים לְהִיּוֹת מוֹדָה עַל הָאֲמֵת וְכוּ', וְאִם תִּלְכְּנָה בְּצוּרָה כְּזוֹ, שֶׁתִּתְקַלֵּית שְׁלֹכֵן צְרִיכָה לְהִיּוֹת רַק לְחֻנְף אֶת הַבְּנוֹת, שֶׁתִּגְדֹּלְנָה אִמְהוֹת פְּשׁוּרוֹת, יִרְאוֹת הַשֵּׁם, וּמֵה גַם שֶׁהֵן בְּעֲצָמָם תְּהִינָה אַחֲרֵי-כֵן מְחַנְכוֹת, אִזוֹ תִּצְלַחְנָה בְּמִשְׁמֵתְכֶן הַקְּדוּשָׁה.

זְכַרְנָה זֹאת, אֲשֶׁר לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וְתְּהִינָה לְנוּ, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מֵאוֹת תְּלַמִּידוֹת, בֵּין תְּרַבִּינָה (וְזֶה לֹא תָלוּם), וְעַל-כֵּן צְרִיכִים כָּבֵד לְחֻנְף אֶת הַבְּנוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ, שֶׁתְּהִינָה גַם-כֵּן מוֹרוֹת וּמְחַנְכוֹת, טוֹפֵחַ עַל מְנַת לְהִטְפִּיחַ וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלַחְנָה מְאֹד מְאֹד בְּמִשְׁמֵתְכֶן הַקְּדוּשָׁה.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתִפְלֵתִי, שֶׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדְכֶן, שֶׁתִּצְלַחְנָה בְּעַבּוֹדְתְכֶן, וְתִבְשָׂרְנָה לִי תָמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְכֵן בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזִרְעֵ-מְצוּרָע, כ"ט נִסָּן, י"ד לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

של אשר כב רמח בנחל

לנכון קבלתי את מכתבך עם הבשורות משמחות ועם הנסים שקרו וכי, עם כל זאת אני מחכה אל הבשורה משמחת ואל הנס הגדול בבטול טמאת הסמ"ך-מ"ם, כי הוא מוסר אותנו על זמין ועל שמאל, ושם רגלים בכל מה שרק יכול, ועל-כן כשנפטר ממנו, זה יהיה יום שמחה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנזכה להתרחב בגשמיות וברוחניות, ותהיה מפלה גדולה לכל שונאינו, שלא יוכלו לעשות לנו שום דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

פה תקבל מכתב כללי לתלות אותו על לוח המודעות, ועוד כמה מכתבים למסר את זה ליעודם, וכן יש כאן מכתב בשביל המורות שתמסר ל... ותאמר לה שתעשה מזה כמה העתקים למסר לכל מורה.

כב רמח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע-מצורע, כ"ט ניסן, י"ד למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שבעולם לא יוכל להחליש את דעתך, ולא יוכלו לשבר אותך, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ותדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בהשגחה פרטית, והוא בעל-הבית של העולם, ומה שהוא רוצה — כך יהיה, ולא יועיל להסמ"ך-מ"ם שום דבר, יהיה מה שיהיה, ויהיה איך שיהיה, הקדוש-ברוך-הוא הוא המחליט. ודבר זה צריכים להתדיר בעצמו מאד מאד, כי אמונה היא היסוד והעקר, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל. ועל-כן צריכים להיות חזק ואמיץ בדבר

אֲשֶׁר כב רמט בַּנְחַל שלא

זֶה מָאד, וּכְשֶׁאָדָם חֹזֵק בְּאַמוּנָה, אִז לֹא יוֹעִיל לָאָף אֶחָד שׁוֹם דְּבָר, פִּי מִבְּלַעֲדֵי רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לוֹ הַטּוֹב וְהָרַע.

בְּעֵינַי ... אַל תִּפְחַד, תִּלְכוּ בְּעִזּוֹת וּבַעֲקֻשָׁנוֹת דִּקְדוּשָׁה, וּכְפִי שֶׁתִּלְכוּ בְּחֹזֵק, עַל-יְדֵי-זֶה יִפֹּל פֶּחַד עָלַי, כְּמוֹכָא בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, אֲשֶׁר הֵעֵצָה נֶגֶד רְשָׁעִים — לֹא לְהִתְפַּחַד מֵהֶם כָּלֵל, וְאִז נוֹפֵל עֲלֵיהֶם פֶּחַד גָּדוֹל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ, וְיִפֹּל פֶּחַד עַל שׁוֹנְאֵינִי וּמִתְנַגְּדֵינוּ וְיִתְבַטְּלוּ לְגַמְרֵי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רמט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ-מְצוּרַע, כ"ט נִסָּן, י"ד לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשַׁלַּח עוֹד הַגָּהוֹת, פִּי כָּל חֵלֶק "אֲשֶׁר בַּנְחַל" שֶׁיֵּצֵא לְאוֹר עוֹלָם, הוּא קָרָן נִפְלָא, וְעוֹד יָבוֹא יוֹם שֶׁיִּדְפֹּס וְיִחְזֹר וְיִדְפֹּס, וְכָל הַדּוֹר יַחֲיוּ עֲצָמָם בְּזֶה.

אוֹדוֹת הַ"לְקוּיִי-מוֹהַר"ן, אַל תִּשְׁאַל אוֹתוֹ כָּלֵל, אֲדַרְבָּה, לְדַעֲתִי, זֶה הַ"לְקוּיִי-מוֹהַר"ן הֵכִי יִפֶּה שָׂרָק יֵצֵא לְאוֹר עַד עַכְשָׁו, מִמָּשׁ פָּאָר, וְכָל אֶחָד יִלְמַד וְיִחְזֹר בְּזֶה. אוֹדוֹת הַמִּפְתָּחוֹת, יֵשׁ אֲצִלִּי עַכְשָׁו אַבְרָךְ שְׁעוֹשֶׂה מִפְתָּחוֹת נִפְלְאִים עַל הַ"לְקוּיִי-מוֹהַר"ן, מִמָּשׁ לְהַפְּלִיא עַל הַפְּסוּקִים וּמֵאֲמָרֵי חַז"ל וְכוּ' וְעַנְיָנִים וְכוּ', יִפֶּה מָאד,

שלב אשר כב רנ בנחל

ועל-כן מה אתה צריך אותו, ומכל שכן... עם כל זאת היית מיעץ אותו לקנות את ה"ספורי-מעשיות" מה שיותר מהר לפני שיתחרט וכו'.

את הפסך מ... תקח בעבורך, כי אני חייב לך, הן עכשו לויית ממך, והן אני חייב לך על הדפסה על הספרים שלקחתי ממך, ועוד אקח ממך הרבה ספרים מכרכים, כי פה זה הולך הרבה, תהלה לאל, וכן אני רוצה להדפיס אצלך עוד קונטרסים באנגלית, על-כן תקח את הפסך בעבורך, ואני אשלח לו מכתב תודה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כב רנ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע-מצורע, כ"ט ניסן, י"ד למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שתתאמץ לגמר את העתון מה שיותר מהר, כי זה מאד מאד מכרח שיופץ ביבנאל עוד קדם החינגאות שלהם, וצריכים להרחיב את הדבור מהמוסדות שלנו, וכן מה שפועלת רשימתנו וכו' וכו', ולכתב רק חיובי, ובצורה פזו שחסידי ברסלב הם המנהיגים את המושבה והפעילות שעושים לצורך התושבים, וכן השוחט המקומי (להדגיש), וכן מהצלחת החנוכה, ואיך שמתענינים מכל הצפון, ועוד דברים פאלו ממש מכרח לנו עכשו, כי עכשו זו מלחמת עצבים, ותהלה לאל, לנו יש עצבים חזקים, ונראה דבר מי יקום... ומי יש לו סבלנות יותר גדולה, ותאמין לי, שתהלה לאל, רשעים יותר גדולים עברתי ונצחתי וכו' וכו', ועל-כן ראה לכתב את העתון רק בצורה חיובית, ובאופן פנה שהעירה היא שלנו, וזה כבר יפעל את הפעלה, עכשו יש לי אחד

אֲשֶׁר כב רנא בְּנַחֵל שלג

מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהוֹלֵךְ לְהַפְיֵצֵם מִבֵּית לְבֵית בְּיַבְנָאֵל, וְלִכְּנֵן זֶה מְאֹד מְאֹד הִכְרַחֵי, שִׁיְהִיָּה עוֹד הַשְּׁבוּעַ לְפָנַי ה' בְּאִיר.

הַמְחַכֶּה לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ...

כב רנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹרֵיעַ-מְצוּרַע, כ"ט נִיסָן, י"ד לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ בְּעֶרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ וְכֵן בְּמוֹצָאֵי-שַׁבַּת-קִדְשׁ, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל זֶה.

אֲנִי רוֹאֶה שְׂאִין עֵצָה אַחֲרֵת, רַק מֵצַד אֶחָד — תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שִׁיעֶזֶר וְכוּ', וּמֵצַד שְׁנֵי לְהַפְצִיר אֶת ... כִּי בְּאַמַּת הוּא אִישׁ טוֹב מְאֹד עִם מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְרוֹצֶה לְעֶזֶר, אֲבָל הוּא טְרוּד מְאֹד מְאֹד, וְאִין לוֹ זְמַן לְרַגֵּעַ, כִּי הוּא מְסַבֵּב עִם הַצָּרוֹת שְׁלוֹ, וְעַל-כֵּן בְּכָל פַּעַם שָׂרַק תִּדְבֹר עִם ... תֹּאמֶר לוֹ שִׁיעֶשֶׂה כְּפִי חֲכָמְתוֹ לְזֹרֵק לוֹ מְלָה טוֹבָה, וְאֲנִי אֶשְׁלַח לְךָ פָקֵס בְּשִׁבְלִי, וְתִמְסַר לְ... כִּי הַפָּקֵס שֶׁל שְׁנֵיהֶם אֵינּוּ עוֹבֵד.

אוֹדוֹת שְׂאֵתָה שְׁבוּר וְכוּ', וְאֵתָה שׁוֹאֵל מֶה תְּשִׁיב לְיוֹם פְּקֻדָּה וְכוּ', תְּשִׁיב לָהֶם: תְּהִלָּה לְאֵל, הַדְּפַסְתִּי אֶת הַ"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", וְ"סְפָר-הַמִּדּוֹת", וְכָל סְפָרִי, וְזִכִּיתִי אֶת הַרְבִּים בְּזָכוֹת כְּזוֹ, אֲשֶׁר אֵין דְּגֻמְתָּה בְּזָכוֹת הַרְבִּים, כִּי אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ וְרוֹאֶה כְּמָה אֶלְפֵי אֲנָשִׁים חֲזָרוּ בְּתִשׁוּבָה בְּזָכוֹת הַהַדְּפָסָה שְׁלָךְ, לֹא הֵייתָ שְׁבוּר כָּל-כָּךְ.

יֵשׁ דְּבוּר מְמוֹהַרְנֵת ו"ל, שֶׁהַתְּבַטָּא כָּךְ: אִם יִשְׁאָלוּ אֶת מִי נוֹשְׂאִים (הֵינּוּ בְּהַלְוָיָה שְׁלוּ), תֹּאמְרוּ: זֶה שֶׁהַדְּפִיס אֶת הַ"סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת" שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, וְהֵבֵן לְמַעֲשֵׂה לְהַתְחַזֵּק תְּמִיד, וְלֹא לְהִיּוֹת שְׁבוּר.

שלד אשר כב רנב בנחל

ראה ללחץ על ... שיגמר עם העתון, כי אנחנו צריכים להראות להם, שאין אנחנו מפקדים מהם, אדרבה אנחנו ממשיכים ובונים ומתרבים.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזקה כבר להפטר מכל הצרות משנות שעוברות עלינו.

מה אמר לך! ראה לחזק עצמך באמונה פשוטה, ותדע שלא יעזוב אותך הקדוש-ברוך-הוא, סוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ובפרטיות הזכות שלך לא נתן לשלם בשום כסף שבעולם, אף שאני יודע שבין כך נהיית בעל חוב גדול, עם כל זאת זה לבסוף ישלם, אבל זכות הרבים — זה אין מלים להגדיר אותה, כי אם אתה לא היית מתאמץ להדפיס את הקונטרסים, מי היה מדפיס? ובפרט עכשו, שעובר בארצנו הקדושה מה שעובר, ממש פחד ואימה, רחמנא לצלן, ואין שום פתרון — רק להדפיס קונטרסים חדשים בכל פעם, ולהפיצם בכל תפוצות ישראל.

המאחל לך הצלחה מרבה...

אם דברת עם ... נא להודיעני.

כב רנב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תזריע-מצרע, כ"ט ניסן, י"ד למספר בני ישראל ה'תשנ"ד.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

נא להודיעני מה קנה אצל ... עם הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, וכן האם הלכת עם ... אל ... ?

רק חזק ואמץ מאוד מאוד, ותאמין לי שאיני מסיח דעתי כרגע מיבנאל, כי עיני ולבי שם כל הימים, ואף שפבר אבדתי שם את

אֲשֶׁר כב רנג בַּנְחַל שלה

דָּם הַתְּמַצִּית מִמֶּשׁ, כִּי כּוֹאֵב לִי לְרֹאוֹת אֵיךְ כָּל הַרְבֵּנוֹת מְנַחַת
בְּשִׁחִיתוֹת כְּזוֹ, וְאַחֲר־כֵּן יֵשׁ פְּלֵא לָמָּה קוֹרִים כָּל-כֵּן הַרְבֵּה אֲסוּנוֹת,
רַחֲמָנָא לְצַלְן, לְעַם יִשְׂרָאֵל, אִם אֵלֹה הַמְּנַהֲיָגִים וְכוּ' מָה לַעֲשׂוֹת, אֵין
לָנוּ שׁוּם עֲצָה — רַק לְבַרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלִמְצֵא הַרְחָבוֹת בְּתוֹךְ
הַצָּרוֹת. אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁלֵא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוא, וְדִיקָא מִתּוֹךְ הַצָּרָה תְּבוֹא הַיְשׁוּעָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִשְׁעִיהוּ ל, ז):
"וְעַתְּ צָרָה הִיא לִיעֲקֹב וּמִמְנָה יִוָּשַׁע", וְכִבֵּר הָיָה לְעוֹלָמִים דְּבָרִים
כְּאֵלוֹ, וּלְבִסוּף הַשְּׁקָר הַתְּפוּצִין לְגַמְרִי. מָה לַעֲשׂוֹת? לְעַתְּ עַתָּה
צָרִיכִים רַחֲמִים מְרַבִּים עַל כָּל פֶּרֶט וּפֶרֶט, כִּי אֵין לָנוּ אֵלָא אָבִינוּ
שְׁבַשְׁמִים.

הַמְּחַכָּה לַתְּשׁוּבָה מִהִירָה...

כב רנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תְּזִרְע־מִצְרַע, כ"ט גִּיסָן, י"ד לְמִסְפַּר בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה אֶל ... גִּרוֹ יֵאִיר.

אוֹדוֹת בְּנֵךְ, הֲרִי הוּא נַעֲשֶׂה בִּרְ-מִצְוָה בְּעוֹד חוֹדְשִׁים, וְעַל-כֵּן
לְעַתְּ עַתָּה יִלְמַד עִם ר' ... גִּרוֹ יֵאִיר, אֲבָל אַחֲר־כֵּן יִלְמַד אֲצֵל ר' ...
גִּרוֹ יֵאִיר, עַד אַחֲר הַבִּרְ-מִצְוָה, וְאֲנִי מִקְּוָה שֶׁהוּא יָבִין, וְלֹא יַעֲשֶׂה
בְּעִוֹת, אֲדַרְבֵּה זֶה לְטוֹבָתוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִיּוֹת.

הַעֲקָר שִׁיְהִיָּה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת דְּקַדְשָׁה מִמֶּנּוּ, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים
רַחֲמִים רַבִּים, כִּי הַסְּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, אֵינוּ נָח כְּרַגַע, וּמִקְדָּם
דְּבַרְתִּי עִם ... וְסִפַּר לִי חֲדָשׁוֹת, רִשְׁעוֹת לְשֵׁם רִשְׁעוֹת מָה שֶׁהַסְּמ"ךְ-
מ"ם עוֹשֶׂה לָנוּ, וּמִמְלֵא אֶת כָּל הַתּוֹשָׁבִים עִם שְׁקָרִים עֲלֵינוּ, מָה
לַעֲשׂוֹת? אֵין עֲצָה אַחֲרֵת, רַק שְׁיִרְחַם עֲלֵינוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא
בְּעֲצָמוֹ, וְיִוָּצִיאוּ מִהָעוֹלָם כְּבָר, וְזֶה הִיָּה טוֹבָה לָנוּ וְטוֹבָה גַם לוֹ,
כִּי כְּמָה צָרִיךְ הָאָדָם לְחַטָּא כָּל-כֵּן בְּלִהְכָשִׁיל אֶת הַרְבִּים, רַחֲמָנָא
לְצַלְן, אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא לֹא

בְּנַחַל

כב רנד

אֲשֶׁר

שלו

יְעֹזֵב אוֹתָנוּ, וַיִּתְּהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה, וְכָל שׁוֹנְאֵינוּ תִהְיֶה לָּהֶם מַפְלָה גְדוֹלָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תְּזַרְעֵ-מְצוּרָע, א' דְּרֵאש־חֲדָשׁ אִיר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נְרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהַכְנִיס עֲכָשׁוּ אֶת כָּל מַחֲךָ וְחוֹשֵׁיךָ אִיךָ לְהוֹצִיא לְאוֹר אֶת ה"לקויטי-מוהר"ן" הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וַיְהִי רְצוֹן, שְׁנֹזְכָה לְהוֹצִיאֵנוּ עַל חַג הַשְּׁבוּעוֹת הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה.

מָה אָמַר לָךְ! רְאֵה רַק לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה נִפְשֶׁךָ בְּכָל מָה שֶׁרַק תּוֹכֵל, וְתִמְיֵד תְּדוֹן אֶת עֲצָמְךָ לְכַף זְכוּת, וְתִסְתַּפֵּל עַל עֲצָמְךָ בְּעֵין טוֹבָה וְלֹא בְּעֵין רָעָה, חֵס וְשְׁלוֹם, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהַפִּיל עֲצָמְךָ, אֲדַרְבֵּה רַבְּנוּ ז"ל גְּלָה לָנוּ סוּדוֹת נוֹרָאִים פְּלֵאֵי פְּלָאוֹת עַל סוּד נִקְדָּה זְעִירָתָא (נִקְדָּה קְטָנָה), שְׁהִיא הַנְּשִׂמָה, בְּעֵת שְׁנוּפְלָת וּמְתַפְסִית בְּכָל מִינֵי פְּסוּיִים וְכוּ', שְׁאֵז דִּיקָא הַשְּׂכִינָה הַקְּדוֹשָׁה צוֹעֶקֶת: הַרְאֵנִי אֶת מְרָאָךְ, הַשְּׂמִיעֵנִי אֶת קוֹלְךָ, כִּי קוֹלְךָ עָרַב וּמְרָאָךְ נֶאֱנָה (שִׁיר הַשִּׁירִים רַבָּה ב, יד), אֲפִלוּ בְּתַקְּךָ קְטָנוֹת יְכוּלִים לְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וְתִמְיֵד תִּזְכֹּר אֶת זֶה, וְאֵז אֶף פָּעַם לֹא תִפֵּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

נָא לְהוֹדִיעֵנִי חֲדָשׁוֹת מ... תְּצַלְצֵל אֵלָיו אוּ ל... כְּדֵי לְהַתְּנוּעַ מָה קָרָה לְבַסּוֹף, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

כב רנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תּוֹרֵיעַ-מְצַרְעַ, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אִיר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גִּירו יֵאִיר.

תוֹדִיעַ לִי אִם חִלַּקְתָּ חִלוֹת וַיִּין עַל שַׁבַּת פְּרִשַׁת שְׁמִינִי, וְכַמָּה
אֲנִי חַיֵּב לָךְ, וְכֵן תִּבְרַר אֶצֶל ... כַּמָּה הַחֲשָׁבוֹן, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְשַׁלַּח
לְכֶם כֶּסֶף עַל זֶה.

גַּם קִבַּלְתִּי הוֹדָעָה מ... וְחָבַל שְׁיִתְחִילוּ עוֹד פַּעַם צְרוֹת וַיְסוּרִים
בְּחֻנָּם, וּבְכַרְט עֲכָשׁוּ, שְׁאַנְחֲנוּ נְמַצָּאִים בְּמַצָּב כָּל-כֶּף עֲדִין וְכו', עַם
הַמוֹעֵצָה דְּתִית וְכו', וְצָרִיכִים רַחֲמִים, שְׁהַסְמִ"ף-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ,
יִפֹּל, וְלִנְטָרֵל אוֹתוֹ מְאַתָּנוּ, לְמָה אֲנֻחְנוּ צָרִיכִים עוֹד פַּעַם אֶת הַבְּעִיּוֹת
עִם ... חָבַל, חָבַל, שְׁיִתְחִילוּ עוֹד פַּעַם.

גַּם רָאָה לְהִיּוֹת בְּקִשָּׁר עַם ... וְלִשְׁאֵל אוֹתוֹ הָאֵם הַכֹּל כָּבֵר בְּסֹדֵר
אַחֲרֵי הַשִּׁיחָה שְׁדַּבְּרָנוּ יַחַד.

הַמְּחַכָּה לְתִשׁוּבָה מְהִירָה...

גַּם תִּתְקַשֶּׁר אֶל ... וְלִשְׁאֵל אוֹתוֹ אִם יֵשׁ כָּבֵר אֶת הַגְּלִיּוֹן.

כב רנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תּוֹרֵיעַ-מְצַרְעַ, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אִיר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָרִים ...
וְאַתֶּם עִמָּם ... שְׁיִחִיו.

לְנִכוּן קִבַּלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

לְדַעֲתִי מִיָּתֵר שְׁאַנִּי אֶצְלָצֵל ל... כִּי מָה אֲנִי יָכוֹל לַפְעֵל כָּבֵר וְכו'.

שלח אשר כב רנו בנחל

וכו', כי ממה נפשך, אם הוא קבל לשון-הרע, מה שיך שאני אדבר אתו, ואם הוא לא קבל לשון-הרע, בודאי אני לא צריך לדבר אתו, עם כל זאת הייתי מיעץ לכם, שאתם תקפצו אליו עוד פעם לדבר ולהוציא את הארס שהכניס בו.

מה אמר לכם! צריכים להתחזק מאד מאד בזה העולם, ובפרט בעסק הכלל, בודאי נופל פחד על האדם, כי טבע של האדם, שהוא תמיד מפחד וכו' וכו', ואינו יודע ממה מפחד, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל, שיש דבר אצל האדם, שגורם לו פחד, והוא אינו יודע מי מפחיד אותו (עין שיחות-הר"ן, סימן פה).

והנה מובא בשלחן ערוך (ארח חיים, סימן א'): יתגבר פארי, וכתב על זה הט"ז, כי ארי טבעו אשר אין לו יראה משום בריה, ועל זה כתב ה'פרי מגדים' — למה נקט ארי דיקא? כי ארי לא יחת מפני רועים, אף שידע שבני-אדם תקיפים ממנו, מכל מקום טבעו שלא יחת, כן האדם יתגבר ויהיה עז בטבע וכו', עין שם; הינו מי שלוקח את עצמו בעבודת השם יתברך, ובפרט בעבודת הכלל, אסור לו לירא ולפחד משום בריה שבעולם, יהיה אף שיהיה ויהיה מה שיהיה. ועל-כן ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ושום דבר שבעולם לא יוכל לשבר אתכם, ואז תצליחו את דרככם. ודבר זה אתם צריכים להחזיר היטב היטב אצלכם, ואז תצליחו, כי הכל אחיזת עינים, וכפי שאדם מכניס את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך — כך יצליח. ועל-כן ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם. רק תראו לשמח אחד את השני, ואז תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא ראו לדוח האם דברתם עם ... וכו', והאם נעשה משפע מהסמ"ך-מ"ם וכו', נא ונא לכתב לי דו"ח.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתתי

אָשֶׁר כב רנז בַּנְחַל שֶׁלֹט

שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם, וְשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם לֹא תוּכַל לָכֶם פֶּלֶל.

הַמֵּאֲחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כב רנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר תְּזַרִיעַ-מִצְרָע, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אִיר ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁהַכִּנְסֵת בְּלִבִּי בְּזֶה שְׂדֵבְרַת עָמִי, כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשָׁךְ, וּבִפְרֹט שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּמִלְאֲכַת הַקִּדְּשׁ לְלַמֵּד עִם יְלָדִים מִתְּלִמְיָדֵי "יְלָדֵי חַן", וְאַתָּה מַחְדִּיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן אַתָּה לוֹמֵד עִמָּהֶם תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, רְאוּי לָךְ לְשִׂמְחַ מְאֹד מְאֹד, כִּי ר' שְׂמֵעוֹן בֵּר יוֹחָאֵי אָמַר, שֶׁהַמְּלַמְּדֵי תִינוּקוֹת הֵם הַמְּשַׁכִּילִים וּמְזַהְרִים כְּזֶהר הַרְקִיעַ, וְעַל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבֵּן מְנַחֵם אֲנִפִי שְׂכִינָה, וְכַמְּאֲמָרֶם ו"ל (בְּבֹא בַתְּרֹא ח:): "וּמִצְדִּיקֵי הַרְבֵּים כְּכֹכְבִים" (דְּנִיָּאל יב, ג) אֱלוֹ מְלַמְּדֵי תִינוּקוֹת. וְעַל-כֵּן חִילְךָ לְאוֹרֵיתָא, וְתַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז לְלַמֵּד עִמָּהֶם. הָעֵקֶר הוּא רַק סְבָלְנוּת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְלַמֵּד עִם יְלָדִים, רַק אִם קוֹנִים בְּעֲצָמָם אֶת מִדַּת הַסְּבָלְנוּת, כִּי מְלַמֵּד צָרִיךְ סְבָלְנוּת, וְעַל-כֵּן מוּבָא בַּשְּׁלַחַן עָרוּף (יֹרֵה דַעָה, הַלְכוֹת מְלַמְּדִים), שֶׁמְלַמֵּד צָרִיךְ לְאָכַל וּלְיִשֵּׁן בְּזָמַן, כְּדֵי שֶׁלֹא יִהְיֶה יָגַע וְעֵינָי וְכוּ', אֶלָּא שְׂיוּכַל לְלַמֵּד עִם הַתְּלִמְיָדִים בְּמַחֲזֵן מִיִּשְׁבִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְּבוּדָד עֲצָמְךָ בְּכָל לִילָה בֵּין הַהָרִים עַל-כָּל-פְּנִים עֲשָׂרִים דְּקוֹת, וְאֵל תִּירָא וְאֵל תִּפְחָד מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתַצִּיר לְעֲצָמְךָ, כִּי יָבוֹא הַיּוֹם וְתִשָּׂאֵר לְבַד בְּבֵית עַלְמִין וְכוּ' וְכוּ', וְאֵז יִהְיֶה הַפְּחָד גְּדוֹל מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ בַּחַיִּים חִיוָתוֹ לְצֵאת בַּלִּילָה בֵּין הַהָרִים, וּמִתְבוּדָד עֲצָמוֹ עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה מוֹרִיד מִמֶּנּוּ כָּל הַפְּחָדִים וְהִירָאוֹת חִיצוֹנוֹת, כְּמוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ ו"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן

בנחל

כב רנז

אָשֶׁר

שמ

טו), שְׁעַל-יְדֵי תַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת בְּחֵינַת מְשֹׁפֵט, זוֹכִים לְהוֹרִיד
מֵעֲצָמוֹ אֶת כָּל הַפְּחָדִים יְתָרִים.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאת וּבְיָתֵר עֲזֵ, וְאֵז תִּרְאֶה
נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחִל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׂזַכְּנוּ לְסִיַם אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִיךְ
צ"ז. יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוֹ לְדַפּוּס אֶת כְּרִיךְ צ"ח לְהַגְדִּיל
תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָא.

יח תתקפט
 יְדַבֵּר מִהַדְּלֵקֶת גְּרוֹת שַׁבַּת־קֶדֶשׁ, וְלֹהֲתַנְהֵג עִם הַבַּעַל לֹא בְּדֶרֶךְ שֶׁל
 דְּחִיקַת הַשָּׁעָה.

יח תתקצ
 יְבִיעַ הַתְּנַגְדוֹתָיו לְדַבֵּר מֵעַל גְּלֵי הָאֶתֶר מִחֲמַת אַפֵּי הַדְּבוּרִים שְׁלוֹ, וַיַּחֲזֵק
 אֶת מְזֻכָּה הַרְבִּים.

יט תתקצא
 יִתְּנָה אֶת אַפֵּי כְּתִיבַת הַגְּלִיּוֹן "אוֹר יִבְנֶאֱל" בְּדֶרֶךְ שֶׁתְּבִיא לִידֵיעַת הַקּוֹרֵא,
 כִּי יִבְנֶאֱל הִיא "עִיר בְּרֶסֶלֶב", פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמְעוֹ.

כ תתקצב
 יַחֲזֵק אֶת הַמְדַפִּיס לְמִצָּא בְּעֶצְמוֹ נִקְדוֹת טוֹבוֹת, וַיִּשְׁבַּח מְאֹד מִפְּעֻלוֹ גַּם
 כְּשֶׁעוֹבֵר עָלָיו, וַיַּחֲזֵק מְאֹד.

כא תתקצג
 יְדַבֵּר מִכְּמָה עֲנִינִים הַנוֹגְעִים לְמַעְרְכָּהּ שֶׁל יִבְנֶאֱל.

כב תתקצד
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין כְּבוֹד אֲשֶׁתּוֹ, וַיִּזְהֵר שֶׁלֹּא לְשַׁלַּח אֵלָיו אֲנָשִׁים לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם
 עִם הָרַב שֶׁצָּרִיךְ לְהַתְּפֹטֵר מִרְבֵּנוֹתּוֹ, וַיִּבְאֵר עֲנִין הַשְּׂכָרוֹת שֶׁל פּוֹרִים
 בְּאִיזוֹ דֶּרֶךְ שֶׁתַּעֲשֶׂה.

כג תתקצה
 פְּנִיָּה אֶל עֶסְקָן צְבוּרֵי אוֹדוֹת עֲמִידָה עַל הַמִּשְׁמֵר, שֶׁלֹּא יִבְטְלוּ אֶת
 הָאֲשׁוּרִים לְהַרְחִיב בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, וַיַּחֲזִקוּ מְאֹד בְּעֲנִינוֹ, וַיִּגְלֶה לוֹ עֲנִין
 הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שֶׁזֶה מִמְּשִׁיךְ נִסִּים, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין מַעֲלַת הַתְּפִלָּה
 בְּפוֹרִים, שְׁנוֹתֵינִין לוֹ מִן הַשָּׁמַיִם מֵה שֶׁצָּרִיךְ.

כד תתקצו
 יַחֲזֵק מְאֹד אֶת רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה בְּצִעְרוֹ וּכְאֹבוֹ, וַיִּבְאֵר לוֹ שֶׁרֶשׁ הַעֲצָבוֹת
 שְׁלוֹ, וַיַּחֲזִקוּ בְּתַפְקִידוֹ הָרֶם, שֶׁהוּא — לַעֲזֹר וּלְסַיֵּעַ לְכָל הַתּוֹשְׁבִים,
 וַיַּעֲזְרוּ עַל קִיּוּם מִצְוֹת הַפּוֹרִים וְעַל מִצְוֹת הַנְּחִת תְּפִלִּין, וַיַּחֲזֵק מְאֹד.

כו תתקצז
 יְדַבֵּר מִהַדְּלֵקֶת גְּרוֹת וּמִשְׁלוֹם בְּבֵית.

תַּכְּן הַעֲנִינִים

3

כז תתקצח

יִפְעַל בְּהַשְׁתַּדְּלוּת לְבַטֵּל רֵעַ הַגְּזֵרָה, שְׂרוּצִים לְהַפִּיל אֶת הַתְּכָנִית שֶׁל בֵּית־הַכְּנֶסֶת.

כח תתקצט

יְדַבֵּר מִהַעֲזֵי פָּנִים שֶׁבָּכַל דּוֹר שֶׁחָלְקוּ עַל רַבְּנוּ ז"ל, וַיַּעוֹרֵר שְׂלֵא לְשִׁים לֵב לְדַבְּרִים כְּאֵלוֹ, וְרַק לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, וַיִּזְהֵיר לְקַיֵּם בְּהַדּוּר מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאָם.

כב אָלְפִים כח

מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יַחְזִקֵם עַל עֲנִינֵי הַפּוֹרִים, וּלְבַטֵּל אֶת הַמוֹנֵעַ אוֹתָנוּ, וַיְדַבֵּר מִעֲנִינֵי שְׂכָרוֹת שֶׁל פּוֹרִים עַל־פִּי הַנִּלְמָד בְּחֶדְרֵנוּ, שֶׁהִיא שְׂכָרוֹת יַחֲסִית שֶׁל יֵשׁוּב הַדְּעַת וּדְבָקוֹת הַבּוֹרָא, וְלֹא שֶׁל הוֹלְלוֹת וַיִּנְזָקִין, חֵס וְשְׁלוֹם, וַיַּעוֹרֵר לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים לְהַפְטֹר מִהַמוֹסֵר דְּמָתָא.

כב א ל

אָחוּל "מְזַל טוֹב" עַל נִשְׁוֹאֵי הַבֵּן.

כב ב לא

בְּקִשׁ מֵאִיזָה עֲסָקֵן שֶׁיִּפְעִיל אֶת הַשְּׁפָעֶתוֹ, שֶׁלֹּא יִפִּילוּ הַקָּמֶת בֵּית־הַמְדָּרֶשׁ, שֶׁיְהִיָּה פְתוּחַ לְתוֹרָה וּלְתַפְלָה כ"ד שְׁעוֹת בַּיּוֹמָה.

כב ג לב

יְדַבֵּר מִכְּמָה פְּרָטִים טְכָנִיִּים, וַיְבִיעַ וַעֲזוּעַ עַל שֶׁהַמְּנָה עַל הַדַּת סוּגֵר מִקְּוָה וּמוֹנֵעַ טְהָרָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל.

כב ד לב

יְדַבֵּר מִעֲנִינֵי הַבַּחּוּרִים שֶׁלּוֹקַח אֵלָיו, וּמַעֲזָרָה וְכַבוֹד לְאִשְׁתּוֹ.

כב ה לג

יְבִיעַ אֶת הַפֶּרֶת טוֹבָתוֹ לְיָדֵיד שֶׁעָמַד לָנוּ בְּשַׁעַת דְּחָקֵנוּ, וַיֵּאָחַל "מְזַל טוֹב" בַּעַת שְׂמִחָתוֹ, וַיְדַבֵּר מִעֲנִינֵי הַיִּשְׁעוֹת שְׂרוּצָה לְפַעַל בְּפוֹרִים.

כב ו לד

יִזְהֵיר שְׂלֵא לְפַעַל בְּדַרְכֵי שְׂטוּת, פִּי אִם בַּתְּפִלָּה וּבַהֲפָצָה.

כב ז לד

חֲזוּק לְזוּג הַמְדַּפְּיִסִים, וַיִּגְלֶה תְּכָנִיתוֹ לְסִים עוֹד שְׁנֵי כְּרָכִי "שְׁפַת הַנַּחֲל", וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הַדְּפָסֶת "אֲשֶׁר בְּנַחֲל".

- כב ח** לה
 יבִשֶׁר עַל בּוֹא בְּנֵי הַנְּמָעָן, וַיִּזְהֵר שְׂלֵא לְהִתְגַּרֵּשׁ.
- כב ט** לה
 מִכְּתָב שֶׁנִּכְתַּב בְּעֶצֶם יוֹם הַפּוּרִים, וּבֹו מִחֻזֵּק אֶת הַנְּמָעָן עַל דָּף הַיּוֹמִי,
 וּמֵאָרִיף לְגַלוֹת מַעֲלַת הַקְּבִיעוֹת הַזֹּאת.
- כב י** לז
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הָעֲזֵרָה שֶׁל פְּלוּנֵי לְבֵית-הַמְּדָרֵשׁ שְׁלֵנוּ, וַיִּדְגִּישׁ שְׂזָה כָּל-כָּף
 חָשׁוּב לוֹ, עַד שְׁכֹוֹתֵב הַמְּכָתֵב בְּפוּרִים.
- כב יא** לח
 יְדַבֵּר עוֹד מֵעֲנִין בֵּית-הַמְּדָרֵשׁ וְהַפְּנִיָּה לְעֶסְקָן הַהוּא, שְׁיַעֲזֹר בְּקִשְׁרֵיו
 לְבִטּוֹל הַגְּזֵרוֹת, וַיִּחֲזַק עַל הַדְּפָסָה.
- כב יב** לט
 יוֹכִיחַ אַחַד מִתְּלִמְיָדָיו לְעֹזֵב אֶת הַלִּיצְנוֹת שְׁלוֹ, וּלְנִצֵּל אֶת רוּחַ הַשְּׂמִחָה
 שְׁלוֹ רַק לְתוֹרָה וְלַתְּפִלָּה וְלַחֲזוּק הַצָּבוּר.
- כב יג** לט
 יִבְקֹשׁ שְׁיִתְפַּלְלוּ בְּעֵדוֹ בְּפוּרִים הַמְּשֻׁלֵּשׁ, וַיִּחֲזַק עַל עֲנִין "יִבְנֵאל עִיר
 בְּרִסְלָב", שֶׁהוֹלֶכֶת וּמִתְּפַתַּחַת.
- כב יד** מ
 יִבְיַע תּוֹדָתוֹ עַל עֲזֵר בְּחֻלּוֹקַת הַחֲלוֹת לְכַבוֹד שְׁבַת לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.
- כב טו** מא
 יִבְקֹשׁ עֲזֵרָה בְּעֵד מִשְׁפָּחָה חֲרָדִית מִכְּרֵמִיאל, שְׁרוּצָה לְעֵבֵר לְעִיר בְּרִסְלָב.
- כב טז** מא
 יְדַבֵּר נִמְרָצוֹת לְעֶסְקָן הַמְּסֻגָּל לְסִיעַ בְּעֲנִין קִבְּלַת הָאֲשׁוּר הַסּוֹפִי
 לְבֵית-הַמְּדָרֵשׁ, וַיְגַלֶּה יְקָרַת בֵּית-הַמְּדָרֵשׁ הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, שְׁיִהְיֶה שׁוֹקֵק
 תּוֹרָה וְתְּפִלָּה כָּל הַיָּמִים.
- כב יז** מג
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין כְּתוּבוֹת נֶאֱצָה, שֶׁנִּכְתְּבוּ עַל קִירוֹת הַנְּמָעָנִים, וַיּוֹרָה לָהֶם
 בְּיַצֵּד לְפַעַל.
- כב יח** מג
 יִכְיֵן אֶת הַתְּלִמּוּד-תּוֹרָה לְקִרְאָת בְּקוֹר שֶׁל אִישׁ רַב הַשְּׁפָעָה, וַיֹּאמֶר אָשֶׁר
 אִם לֵב יִהְיֶה חָם לוֹ, וַיִּתְּעוֹרֵר מֵהַשְּׁפָלוֹת הַגְּדוּלָּה בָּהּ אָנוּ נִמְצָאִים.

תַּכְּן הָעֲנִינִים

5

כב יט מד

יְתוּהָ אֶת קוֹ חֲנוּךְ הַבְּנוֹת הָרְצוּי בִּיבְנֵאֵל.

כב כ מה

יְדַבֵּר מִכַּמָּה פְּרָטִים טְכָנִיִּים הַשִּׁיכִים לְיִשׁוּב יִבְנֵאֵל.

כב כא מו

יְבִיעַ תּוֹדָתוֹ הַכְּנָה לְמַבְקֵר שְׂבַקֵּר אֶת מוֹסְדוֹתֵינוּ, וְהִתְרַשֵּׁם מְקֻרֹב עַל הַקָּשִׁי בּוֹ אָנוּ נִמְצָאִים, וַיְדַבֵּר אֵלָיו רַכּוֹת אֹדוֹת שְׂאִין עֲנִינֵינוּ, כִּי אִם לְמִצָּא פְּנֵה שְׂקֻטָּה לְעַבֵּד בָּהּ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לְעַסֵּק בְּמַחְלָקַת וּבַהֲסָתוֹת.

כב כב מז

יְבִיעַ תּוֹדָתוֹ לְזֶה שֶׁהִשְׁתַּדַּל שְׂיִתְקַיֵּם הַבְּקוּר הַנִּ"ל, וַיְדַבֵּר אֵלָיו נִכְבְּדוֹת אֹדוֹת הָעֲנִינֵן שֶׁל יִבְנֵאֵל, וַיְבַטֵּיחַ לוֹ יִשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת בְּעַבּוֹר צַעְדוֹ זֶה, וַיַּחֲזִקוּ בְּמַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכֶה לְדַבֵּר אֵלָיו תְּבָרַךְ.

כב כג מט

יְבַקֵּשׁ אֶת תְּפִלַּת הַיְלָדִים בְּעַת קִיּוּם הַדִּיּוּן בְּנוֹעָה הַמְּחֻזֵּית, וּבְזֶה תְּלוּי הָאִשׁוּר לְבִנְיַת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, וַיְדַבֵּר מִתְּכַנְיֵתוֹ דָּאֵז לְצַרְף אֶת בְּנֵינֵן הַתְּלַמּוּד-תּוֹרָה לְבִנְיַת-הַמְּדֻרָשׁ, וַיַּחֲזִק עַל עֲצָם הַלְמוּד עִם הַיְלָדִים, לְמוּד שֶׁל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה.

כב כד נ

יְבַקֵּשׁ אֶת תְּפִלַּת הַתְּלַמִּידוֹת בַּיּוֹם הַנִּ"ל, וַיְדַבֵּר מִעֲנִינֵן הַקּוֹ שֶׁלָּנוּ בְּבֵית-הַסֵּפֶר, שֶׁהוּא קוֹ שֶׁל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ תְּבָרַךְ.

כב כה נא

יְדַבֵּר לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעֲנִינֵן שְׁפוּרִים הוּא הַכְּנָה לְפִסְחָ, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַמְשִׁיךְ אֶת שְׂמֵחַת פּוּרִים עַל כָּל הַשָּׁנָה, וַיְדַבֵּר מִעֲנִינֵן נְקִיּוֹת הַמְּקוֹם מְלִשׁוֹן-הָרַע וְדַבְרֵי בְטָלָה וְלִיצְנוּת, וַיַּחֲזִק מְאֹד.

כב כו נב

יְבִיעַ צַעְרוֹ מִעֲנִינֵן הַתְּעַסְקוֹתוֹ בְּנוֹעָה הַחֻזְרַת בְּנוֹעָה הַמְּחֻזֵּית בְּעֲנִינֵן בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, וַיַּחֲזִק אֶת הַמְּדַפֵּיס עַל מַה שְׂזָכָה לְפַעַל מִהַפְּכָה גְּדוֹלָה בְּזִכּוֹת הַסֵּפֶרִים.

כב כז נג

יֵאָרִיךְ בְּמַכְתָּב לְכָל־לִיּוֹת נְשׁוֹת צְנוּת חֲנוּךְ הַבְּנוֹת, וַיַּגִּילָה לָהֶן אֶת הַדְּרָךְ

תִּכְן הָעֲנִינִים

הַיְחֻדִית שֶׁל בֵּית סִפְרֵנוּ, וְשָׂאִין צְרִיכוֹת לְלַמֵּד מֵאַף בֵּית-סֵפֶר, אֲלֵא אֲדַרְבָּה וְכוּ', וַיְגַלֶּה שֶׁסּוּד הַהַצְלָחָה הוּא, שֶׁהַתְּלֵמִידָה תִּקְוָה בְּלֵב הַמּוֹרֶה.

כב כח נד

יְדַבֵּר בְּעֵינָיו מִשְׁלוֹחַ הַמְּכַתְּבִים הַנ"ל וּמְלִין קַדִּישִׁין לְבֵן הַנְּמָעָן, וַיַּחְזְקוּ לְלַמֵּד הַיֵּטֵב וְתַפְלָה בְּכֹנְנָה וְשִׁמְרָה מִכַּעַס.

כב כט נה

יֹסִיף לְבַקֵּשׁ אֶת הַשְּׁתַדְּלוֹת פְּלוּנֵי הָעֵסְקוֹן, וַיְגַלֶּה שֶׁבְּאַמַּת אָנוּ מְסוּרִים בְּיָדוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

כב ל נו

דַּבְּרֵי אַמוּנָה נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים אֵיךְ לְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ בְּאַמוּנָתוֹ אֲלֵיו יִתְבַּרֵּךְ, וַיַּחְזֵק מְאֹד שֶׁלֹּא לִפְלֵ בְדַעְתּוֹ, כִּי אִם לְהַכְנִיס בְּדַעְתּוֹ אֱלָקוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִנְצַל מִן הַכַּעַס, וְלֹא אֲכַפֵּת לִיָּה שׁוֹם דָּבָר, וַיַּעֲזֹר עַל הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת וְעַל אַמִּירַת מְשֻׁנוֹת פְּסֻדָּן.

כב לא נח

יַחְזֵק מְאֹד בְּאַרְיִכוֹת עַל אַמוּנָה וּבִטְחוֹן וּמַעֲלַת תְּפִלַּת הַנְּשִׁים.

כב לב נט

מְכַתֵּב כְּלָלִי בּוֹ יַחְזֵק עַל לְמוּד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל עֵינָיו שֶׁל שְׁלוֹם בְּעֲצָמָיו, וַיִּזְרִיף לְחֻזַּק בְּזֶה, וַיְדַבֵּר מֵעֵינָיו שְׁלוֹם-בֵּית בְּאַרְיִכוֹת, וּמַעֲנִין הַפְּעָה, שֶׁזוֹ חוֹבֶת הַיּוֹם וּפְקוּחַ נַפְשׁ, וְעֵינָיו בְּקוֹר חוֹלִים, וּמַחֲדָשׁ אֲדָר, וּמְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וַיַּעֲזֹר וַיַּחְזֵק מְאֹד.

כב לג סז

יְסַפֵּר עַל הַמְּנִיעוֹת שֶׁהָיוּ לְמוֹהַרְנ"ת ז"ל לְנִסְעַ לְרַבְּנוּ ז"ל, אֲבָל עַל-יְדֵי שֶׁשִּׁבְּרָן, זְכִינּוּ לְהַשְׁאֲרָה הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת.

כב לד סז

יַחְזֵק מְאֹד עַל לְמוּד הַגְּמָרָא וּבִפְרָט קִדְּם הַתְּפִלָּה וּמִיד בְּמוֹצְאֵי-שַׁבָּת, וְגַם בְּכֻלְלֵיּוֹת מַעֲלַת לְמוּד הַגְּמָרָא.

כב לה סט

יַחְזֵק אֶחָד שֶׁעָשָׂה חֲבוּר עַל כָּל ה'פְּרֵי מַגְדִּים', וְאֵינּוּ רוֹצֵה לְהַדְּפִיסוֹ מִחֲמַת שֶׁקָּדְמוֹ אַחַר, וַיּוֹכִיחַ לוֹ שֶׁלֹּא כֵן הוּא.

תַּכְּן הַעֲנִינִים

7

- כב לו** ע
יְחִזֵּק מְאֹד אֶת מִי שֶׁקָּשָׁה לוֹ לְמַצֵּא אֶת בַּת זִוְגוֹ, וַיְגַלֶּה לוֹ נִפְלְאוֹת אֵיךְ
יִזְכֶּה לָזֶה, וַיַּחְבֵּר תַּפְלָה מִיַּחֲדָת לְרוֹקִים.
- כב לז** עג
יַעֲזֹר עַל זֶה שֶׁכָּל אֶחָד דּוֹרֵשׁ לְכָבוֹד עֲצָמוֹ, וּבִפְרֵט כְּשֶׁרוֹצֶה מְמוֹן וְכוּ'.
- כב לח** עד
יַעֲזֹר בְּגִנוֹת מִדַּת הַפֶּעַס, וַיִּזְרֹז לְהַנְצִיל מִמֶּנָּה.
- כב לט** עה
יִכִּין אֶת הַנוֹגְעִים בְּדַבָּר לְקִרְאָת אֲסֵפָה בַּמְעֵרְכָה עַל קִדְשֵׁי יְבִנְאֵל, וַיְגַלֶּה
לָהֶם אֶת סֵדֶר הַהִתְעַסְקוֹת עִם בְּנֵי-אָדָם.
- כב מ** עו
מִכְתָּב כְּלָלִי בּוֹ יְחִזֵּק בְּאֶפֶן נוֹרָא וְנִפְלְאָ עַל מַעֲלַת מִדַּת הַהִתְחַדְּשׁוֹת.
- כב מא** עט
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַדְּפֻסֵּת הַ"שְּׁפַת הַנִּחְל" וְסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיְדַבֵּר מִרְשָׁעוֹתוֹ
שֶׁל הַמוֹנֵעַ.
- כב מב** עט
יַעֲזֹדֵד שְׂלֵא לְפַחַד כְּלָל, וְלִלְמַד בְּכָל פֶּעַם בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א',
סִימָן רֵמט, אֲשֶׁר כָּכֵל שְׁחֻזְרִים בָּזֶה, מוֹצְאִים בְּכָל פֶּעַם דְּבָרִים חֲדָשִׁים,
וַיְבָאֵר שְׁשָׁם מְדַבֵּר רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁעֲקָר גְּבוּרַת הָאָדָם הִיא בְּלִב, וְלִכֵּן אֵין
לְהִתְפַּחֵד כְּלָל, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹמֵד עַל יְמִינָיו.
- כב מג** פא
יִתְּנָה דְרָף פְּעֻלָּה כִּיִּצֵּד לְהִתְמוֹדֵד עִם אֱלוֹ שְׁמֵתִנְגְּדִים לְבִנְיַת בֵּית-
הַמְּדֻרָשׁ.
- כב מד** סב
יִזְכִּיחַ מְאֹד נַחֲרָצוֹת אֶת שְׁהִתְנַגֵּד לְבִנְיַת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ מִחֲמַת חֲנֻפָּה.
- כב מה** פג
יְדַבֵּר שׁוֹב בְּגִנוֹת מִי שֶׁמֵּנַע בְּנִין בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ.
- כב מו** פד
יְדַבֵּר מֵעֲנִין אַחֲדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיְגַלֶּה לָמָּה זִזְכִּים לְהַגִּיעַ
עַל-יְדֵי-זֶה.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

- כב מז** פו
 יִחְזַק אֶחָד שְׁעוֹבֶרֶת עָלָיו מְרִירוֹת גְּדוֹלָה מִבֵּיתוֹ מִחֲמַת שְׂאֵשׁתוֹ מִמְּאֲנֵת
 לְגוֹר בְּיַבְנָאֵל, וַיֵּעֵץ לוֹ שְׂיֵלֶךְ אַחַר רְצוֹנָה דִּיקָא, וַיִּרְגִיעַ נַפְשׁוֹ הַהוֹמְיָה,
 וַיֹּאמֶר לוֹ שְׂאֵת שְׁהֶאֱמַת מְחַפְּשִׁים רַק אֶצֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
- כב מח** פט
 מִכְּתָב אֶרֶךְ לְרֹאשׁ הַמוֹעֵצָה, בּוֹ לְמַד אֶת דְּרָכֵי הָאֱמוּנָה לְהַצְלִיחַ בְּאֲחוּד
 כָּל הַתּוֹשְׁבִים, וַיִּחְזַק מְאֹד מְאֹד וְגַם יוֹכִיחַ, וַיִּתְבַּע אֶת הַהֶרְמוּנִיָּה הַרְצוּיָה
 לְלֹא פְרוּדִים וְאֶפְלִיּוֹת.
- כב מט** צב
 יְדַבֵּר מִהַתְחַזְקוֹת וְשִׁמְחָה, וַיִּחְזַק עַל הַתְּלַמִּידִים שְׁלוֹ, שְׁמִכְנִים בְּהֵם
 תּוֹרָה וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם.
- כב נ** צג
 יְדַבֵּר מִעֲנִין הַהֶפְסְדִים בְּמַעֲרָכָה לְמַעַן הַקִּים אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ וְכַוּוֹן
 מְקוֹם תּוֹרָה, וַיִּצְדִּיק עָלָיו אֶת הַדִּין, וַיְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֱמוּנָה נִפְלְאִים, וַיִּחְזַק
 אֶת הַנְּמָעַן בְּדְבוּרֵי אֱמוּנָה עַל צָרְתוֹ הַפְּרֻטִית, וַיִּתְאַר אֶת גְּדֻלַּת הַקְּהֵלָה
 שְׁלֵנוּ, וְהַעֲוִלוֹת שְׁעוֹשִׁים לָהּ, וַיִּחְזַק מְאֹד.
- כב נא** צו
 מִכְּתָב לְעֶסְקָנִים עַל אוֹדוֹת הַקְּהֵלָה הַמִּתְפַּתַּחַת שְׁלֵנוּ, וְאֲשֶׁר לֹא עוֹזְרִים
 לָנוּ כָּלֵל.
- כב נב** צז
 יְדַבֵּר מִעֲנִין דַּעְתוֹ, שְׁעַלִּיהֶם לְעֶסֶק בְּאִפְן חַיּוּבִי, וְלֹא לְהַתְעַסֵּק עִם הַבוּץ
 תְּדִיר.
- כב נג** צח
 יְדַבֵּר מִעֲנִין הַתְּקַרְבוּתָנוּ לְרַבְּנוּ ז"ל, וּמִעֲנִין אֲשֶׁרֵנוּ שֵׁישׁ לָנוּ חֵלֶק בּוֹ.
- כב נד** צט
 יִתְנַה אֶת רֵעַת הָעֶבְדָּה כִּי מִי שְׁמַמְנָה עַל הַדָּת, עוֹשֶׂה מִמֶּשׁ לְהַפְּדָה.
- כב נה** ק
 יְדַבֵּר מִפְּמָה עֲנִינִים טְכְנִיִּים.
- כב נו** ק
 יִחְזַק זוּג שְׁעֶבְרָה שְׂרָפָה בְּבֵיתוֹ, וַיַּגְלֶה שְׂזָה בָּא מִחֲמַת אִי שְׁמִירַת שְׁבֵת.

תְּכֵן הָעֲנִינִים

9

- קב** **כב נז**
יחזק נער קטן, וידבר מענין התקרבותו בגיל צעיר.
- קג** **כב נח**
ידבר מענין זהירות בשוחט הגון, ויגלה כאבו על המריבות שבין אנשי שלומנו ועיניו צופיות אל ה'.
- קג** **כב נט**
ידבר מענין הדפסת הספרים הקדושים.
- קד** **כב ס**
יחזק את אחד על ההתפתחיות החיוביות שעוד תהיינה ועוד נראה דברים יפים.
- קה** **כב סא**
יחזק בת ישראל, שלא תתגרש כלל.
- קו** **כב סב**
ידבר מענין נתינת שמות, שזה ענין לא פשוט וכן בענין שנוי שמות.
- קז** **כב סג**
ידבר משמירה על פשרות המאכלים ובפרט בבשר, ומהתפלה הקבועה ומההתקרבות לרבנו ז"ל.
- קט** **כב סד**
ישבח הנמען על זמנתו בכנון ופתוח הכולל, ויעורר על נגון בכלי זמר במוצאי שבת.
- קט** **כב סה**
יחזק את אחת מצנות המנכות על עבודתה בקדש.
- קי** **כב סו**
ישיב על כמה שאלות ששואלים המדפיסים, ויחזק על ענין ההדפסה בכלל וענין "שפת הנחל" ו"אשר בנחל".
- קיא** **כב סז**
ידבר מענין מה שזוכה הנמען לחטף שעורים כסדרן בתקף דחקותו, ומשעור ב"אשר בנחל".
- קיב** **כב סח**
ידבר מעשית בר-מצוה בצמצום, ויחזק שלא להשבר כלל.

- כב סט** קיג
 יְדַבֵּר מִהַלְמוּד שְׁלוֹמְדִים עִם הַיְלָדִים בְּתִלְמוּד תּוֹרָה, וּמִהַמוֹנְעִים
 הַגְּדוֹלִים עַל זֶה, וַיַּחְזֵק מְאֹד.
- כב ע** קיד
 יִשְׁבַּח אֶת פְּעִילוֹת הַנָּשִׁים, וַיַּחְזֵק מְאֹד.
- כב עא** קיד
 יַחְזֵק עַל אֲהָבָה וְעִזְרָה הַדָּדִית.
- כב עב** קטו
 יְדַבֵּר מִעֲנִין שְׂאִינוֹ מִתְעַסֵּק בְּלִקְשֵׁיב לְלִשׁוֹנוֹת רְעוּת, אֲלֵא מוֹכֵן וּמְזַמֵּן
 לְהַפְלִל בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וַיַּחְזֵק מְאֹד שְׁלֵא לְעַרְב אוֹתוֹ בְּתַסְבֻּכַת שְׁלֵא לוֹ.
- כב עג** קיז
 יַחְזֵק אִשָּׁה עַל חֲזוּק רְעוּתֶיהָ, וְעַל הָעֲנִין הַזֶּה בְּכֻלּוֹ.
- כב עד** קיז
 יַחְזֵק בַּת יִשְׂרָאֵל בְּעֲנִינָהּ, וַיֵּאחֵל וַיְבָרֵךְ.
- כב עה** קיח
 יְדַבֵּר מִשְׁמָחָה, וַיַּגִּלָּה שֶׁהַמְּקוֹם הַכִּי טוֹב לְהִתְחַבֵּר הוּא בְּצִלוֹ יִתְבַּרֵּךְ.
- כב עו** קיט
 יְדַבֵּר מִהַשְּׁגָחָה פְּרֻטִית מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וַיַּעֲזֹר לְהַחְזִיק מִצְמַד.
- כב עז** קיט
 יְדַבֵּר מֵאַחֲדוּת, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ גְּסִים, וּשְׂמַחַת הַשְּׁבֵת.
- כב עח** קכא
 יַגִּילָה לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֶנּוּ הַשְּׂמָחָה בְּרַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁהִיא חֲזוּק פְּנֵדָה הַהֲתַנְגְּדוּת,
 וְכֵן הִיא מִתְנַהֵג מוֹהֲרֵנִית ז"ל, וַיַּעֲזֹר לְדַבֵּר מִרַבְּנוֹ ז"ל, וְלִהְיֵת אַחַד
 בְּאַחֲדוּת אַחַת.
- כב עט** קכד
 יְדַבֵּר מִעֲנִין נִקְיוֹן, וַיַּגִּילָה מַעֲלַת מִי שֵׁישׁ לוֹ דְבוּר טוֹב לְכָל אֶחָד.
- כב פ** קכד
 יִפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַתְּקָרְבוֹת לְרַבְּנוֹ ז"ל עַל-יְדֵי לְמוּד סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים,
 וְיִזְהִיר וַיַּעֲזֹר עַל זֶה, וְעֲנִין מֵהַשְּׁעֵבֵר עַל מוֹהֲרֵנִית ז"ל עִם כָּל בֶּן וְבִן
 מִבְּנָיו בְּפְרֻטִיּוֹת, וַיַּחְזֵק מְאֹד עַל זְכוּרֹן הַתְּכִלִּית מִכָּל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה,

וְלַמּוֹד זְכוּת, וְעֲנִין פּוֹרִים, וְהַדְּפָסָה וְהַפְּצָה וְתַמְיֵכָה בְּהוֹצָאת הַסְּפָרִים,
וַיִּחְזַק עַל כַּמָּה עֲנִינִים מִהֶקְהֵלָה שְׁלָנוּ.

כב פא קלז

יְדַבֵּר מִכַּמָּה עֲנִינִים טְכְנִיִּים הַנוֹגְעִים לְקֵהֵלָה.

כב פב קלח

יְדַבֵּר מִהַלְמוֹד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַתְּחַדְּשׁוֹת, וְעֲנִין צְדָקָה בְּרוּחָנוֹת בְּכָל יוֹם,
וְקִדְשֵׁת הַמַּחַ וְהַדְּעַת.

כב פג קלט

יְדַבֵּר מִזְכוּת הַמְּדַפֵּיס "אֲשֶׁר בִּנְחַל", וַיִּגְלֶה מִמָּה שֶׁהִיָּה אֶתְמוּל גּוֹכַח,
אֵיךְ שֶׁחִפְּשׂוּ אַבְרָכִים אֶת הַחֲלָקִים הַחֲסָרִים לָהֶם, וַיּוֹרֶה לוֹ לְצַאת
מִשְׁבָּרוֹנוֹ וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה עַל כָּל גְּקֻדָּה טוֹבָה, וְלִלְמַד דָּף הַיּוֹמִי.

כב פד קמא

יְדַבֵּר מִעֲנִין הַשִּׁיחָה שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁהִמְאַבֵּק עִם הַבְּלִבוּלִים הוּא בְּבַחֲיֵינֵת
"כִּי עָלִיד הוֹרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם".

כב פה קמב

יִגְלֶה מַעֲלַת הַמְּכַנִּים עֲצָמוֹ לְתוֹךְ הַשִּׁיחוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל.

כב פו קמג

יְחַזֵּק אֶחָד שֶׁעָבְרוּ עָלָיו בְּזִיוּנוֹת, וַיִּגְלֶה שֶׁזֶה תְּקוּן גָּמוּר לְעוֹנוֹתָיו, וּבְזֶה
שׁוֹרֵף אֶת הַמִּשְׁחִיתִים.

כב פז קמד

יְחַזֵּק אֶת הָעוֹמֵד עַל מִשְׁמֵר הַחַנוּף, שֶׁלֹּא יַעֲזֹב אֶת מִשְׁמֵרְתּוֹ, אֲלֵא יְתַחַזֵּק
כְּנֶגֶד כָּל הַקְּשִׁיִּים שֶׁל הַתְּחַלָּה, וּבִסּוּף הַכָּל יִסְתַּדֵּר.

כב פח קמה

יְתֵן עֲצוֹת לְזְכוּת לְפָרְנֶסָה בְּנִקְל, וְהוּא — לְמוֹד מִשְׁנֵיּוֹת וּפְרָשֵׁת הַפֶּן.

כב פט קמו

יְחַזֵּק אֶת הַמִּשְׁקִיעָה בְּתַחוּם חַנוּף הַבְּנוֹת.

כב צ קמז

יְחַזֵּק אֶת תְּלִמִּידֵי הַיְשִׁיבָה קְטָנָה, שֶׁיִּפְּסוּ אֶת רַבָּם שֶׁפָּגְעוּ בוֹ, וַיְדַבֵּר
מִמַּעֲלַת דְּרֵי-אֶרֶץ.

- כב צא** קמח
יחזק את כלליות אנשי שלומנו באהבה ואחווה ורעות.
- כב צב** קמט
יחזק יהודי טוב אחד מאנשי שלומנו על הצטרפותו לקהלתנו ביבנאל.
- כב צג** קנ
יחזק את אשתו של הנ"ל, ויברך ויאחל.
- כב צד** קנא
ידבר על לב אשה כשרה שלא תתגרש, אלא תלמד זכות על בעלה, ויבטיח לה שהוא ידריכנו בדרך ההתנהגות לאשה, ויחזק מאד את שלום ביתם.
- כב צה** קנב
ידבר עם הבעל הנ"ל במכתב הקודם אודות מעלת הזוכה להשלים עם אשתו, ואיך שהיא בסוד השכינה, ויזהירו להרחיק ממחשבתו מחשבת גרושין.
- כב צו** קנג
יוכיח אשה שתחדל משיח ושיג בלתי הולם מול הילדים, ויצטט אמרת הסטיפלר זצ"ל, איך שהאשה משפיעה על צביון הבית בהתנהגותה.
- כב צז** קנד
ידבר מאמונה והשגחה פרטית ותפלה, ובענין יבנאל, שלא להתמקד בבעור הרע, אלא בעשייה חיובית.
- כב צח** קנה
יחזק בחור על פיוס רבו ועל סיום "ספר-המדות" כל שבוע, ותפלת ותיקין.
- כב צט** קנו
יעזר מאד ללמד בכל יום הרבה גמרא, ואפלו בגרסא, וידבר מסגלת ומעלת הדרך היומי.
- כב ק** קנז
ידבר מענין הפצה שמביאה שפע.
- כב קא** קנח
יחזק מאד את התפלה והתחנה התמידית אליו ותברך, ויגלה שהיא מתקבלת מאד מאד בשמים.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

13

- כב קב** קנט
יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מַעֲנֵן לַמּוֹד הַדָּף הַיּוֹמִי יִהְיֶה בְּאִיזָה אִפֵּן שְׂיִהְיֶה.
- כב קג** קסא
יֹכִיחַ אֶת דְּבָרֵי הַהֶבֶל בֵּין אֱלוֹ שְׁמַטִּילִים סִפֵּק בְּמִקּוֹם צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל,
וַיַּעֲזֹר עַל 'שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תִּרְגּוּם'.
- כב קד** קסב
יַעֲזֹר עַל הָאֲמוּנָה, שְׁבֹכֵל דּוֹר נִמְצָאִים צְדִיקִים וְקְדוֹשִׁים.
- כב קה** קסב
חִזּוֹק עַל דְּבוּר מֵיָתֵר וְשְׁמִירָה מִכַּעַס, וְהַבְּלָגָה עַל הָעֲלֻבוֹנוֹת.
- כב קו** קסג
יַעֲזֹד אֶת לַמּוֹד הַתּוֹרָה, וְיִזְהִיר לְזִנַּח פְּעִילִיּוֹת שֶׁל הַפְּגָנוֹת וְכוּ'.
- כב קז** קסג
יְדַבֵּר מַעֲנֵן דְּרָשָׁה לְשִׁבְתַּת הַגְּדוֹל, וְלָמָּה נִקְרְאת כָּהֵן, וַיַּעֲזֹר לְיִסּוֹד הַדְּבָר
בְּיַבְנָאֵל.
- כב קח** קסד
יְדַבֵּר מַעֲנֵן שְׁמִחָה וּמַעֲלָתָהּ, וַיַּעֲזֹר מְאֹד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת הַדָּף
הַיּוֹמִי, וַיִּגְלֶה עֲנִינּוֹ שֶׁל תְּלַמוּדָה שֶׁל בָּבֶל.
- כב קט** קסו
יַעֲזֹד עַל מַשְׁבֵּר שְׂאֲרַע, וַיִּבְאֵר שְׁעָקֵר גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל בַּר יִשְׂרָאֵל —
שְׁמַחְזִיק מַעֲמֵד בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו, וּבְזָכוֹת זֶה רוֹאֶה נְסִים נִגְלִים,
שְׂיַעֲשֶׂה עִמּוֹ הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.
- כב קי** קסז
יְדַבֵּר מַעֲנֵן יוֹם הַהֶלְדָּת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּגְלֶה שֶׁהַשְּׂמִחָה בְּרַבְּנוּ ז"ל הִיא
תְּקוּן הַבְּרִית.
- כב קיא** קסח
יְדַבֵּר מִכַּמָּה עֲנִינִים טְכָנִיִּים.
- כב קיב** קסח
יְדַבֵּר נִכְבְּדוֹת וְתוֹדוֹת לְעֶסְקָן שְׁפָרַס חֲסוֹת עַל מוֹסְדוֹתֵינוּ, וַיִּגְלֶה לוֹ מָה
שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, וְגִדֵּל הַמַּעֲלָה לְעֹזוֹר לְעֲנִינֵי רַבְּנוּ ז"ל.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- כב קיג** קעא
 יְדַבֵּר בְּעַד עַנְיֵי אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, וַיִּחַזַק לְצִאֵת מֵהַצָּרוֹת, וַיֵּאחֲזַל וַיִּכְרֹף.
- כב קיד** קעא
 יְדַבֵּר מִקְרֹב לְבוֹ אֹדוֹת הַקְּשִׁיִּים הַעֲצוּמִים שֶׁל מוֹסְדוֹתֵינוּ הַמְּפֹלִים לְרַעָה
 עַל לֹא דָבָר.
- כב קטו** קעג
 מִכְתָּב אֶרֶץ וְחֶרֶף אֶל רֹאשׁ הַמוֹעֵצָה עַל הַאֲפֵלָה הַגְּדוֹלָה, בּוֹ יֵאָרֵף
 לְפָרֵט לוֹ אֵיךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא בְּעַל-הַבַּיִת שֶׁל הָעוֹלָם, וְחִיּוּתֵנוּ
 הִיא רַק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּגְלֶה לוֹ מַה הֵם הָאֵינִטְרָסִים שֶׁל אֱלוֹ שְׁמֵסִיתִים
 נִגְדָנוּ.
- כב קטז** קעו
 יוֹכִיחַ וַיִּזְהֵר עַל הַזְּלוּל בְּחִלּוּל שִׁבְתָּ, וַיִּגְלֶה שֶׁכָּל הַצָּרוֹת שֵׁישׁ לְאָדָם
 הֵן מִחַמַּת שְׁאֵינוֹ נֹזֵהר בְּשְׁמִירַתָּה כְּרֹאוּי.
- כב קיז** קעח
 יְדַבֵּר לְכָל־לִיּוֹת אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו מֵעַנְיֵן אַהֲבָה וְקִדְשֵׁת יְמֵי נִסְן, שֶׁבָּהֶם
 עוֹשִׂים תְּשׁוּבָה מֵאַהֲבָה.
- כב קיח** קעט
 יְדַבֵּר מֵעַנְיֵן שְׂמֻחָה וּמַעֲלַת הַזּוֹכָה לְשִׂמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּחִלּוּקַת
 הַקּוֹנִטְרָסִים, וְעַנְיֵן "מִקְוֵה אִיד", וַיְסַפֵּר סִפּוּר עַל אֶחָד מֵאָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו.
- כב קיט** קפ
 יְדַבֵּר מִשְׂמֻחָה וּמִכְתִּיבַת סִפּוּרִים וְהַפְּצָה.
- כב קכ** קפא
 יִחַזַק עַל שְׁלוֹם-בַּיִת, וַיְדַרְיֹף אֵיךְ לְזָכוֹת לְהִבְיֵן אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי.
- כב קכא** קפג
 יְדַבֵּר נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מֵעַנְיֵנוּ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּבְאֵר אוֹתוֹ בְּעִמְקוֹת עַל
 דְּרָף הַעֲשָׂר סְפִירוֹת, וַיִּגְלֶה אֶת מַהוּת לְמוֹדוֹ הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא
 פְּשִׁיטוּת וְתַמִּימוּת, וַיִּבְאֵר נִפְלְאוֹת מֵעַנְיֵן 'אֵינן מִקְרָא יוֹצֵא מִיַּדִּי פְּשׁוּטוֹ',
 וְרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ, וְסִפְרֵי חִסִּדוֹת וְכַתְּבֵי הָאֲרִיז"ל.
- כב קכב** קפח
 יְדַבֵּר חֲזוֹק לְגֵרוּשׁ, וַיִּגְלֶה לוֹ מַעֲלַת הַבְּזִיוּנוֹת בְּשִׁבִיל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁזֶה
 בְּעֲצָמוֹ תְּקוּן עוֹנוֹת.

כב קכג **קפט**

יְדַבֵּר מִשְׁמַחַה הַמְצֵלֶת מִכָּל מִינֵי בְּלוּלִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְיֹרֶה בְּעֵינָיו לַמּוֹד
בְּשֵׁפֶת אִיִּישׁ, וְעֵינָיו רַבְּנוּ תָם.

כב קכד **קצ**

יְדַבֵּר מִהַגְּלִיּוֹן "אוֹר יִבְנֶאֱל" וְהַדְּפֹסֶת הַסְּפָרִים הַמְקַרְבִּים לְכַבּוֹת לְהַשֵּׁם
?תִּבְרָךְ.

כב קכה **קצא**

יַחֲזֵק מְאֹד מְאֹד עַל עֵינָיו הַהַדְּפֹסָה בְּתַכְלִית הַהַדּוֹר וְהִיפֵי, וְיַגְלֶה מַעֲלֵת
הָאָדָם הַיּוֹכֵחַ לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ו'ל, וְיַדְבֵּר מִכַּמָּה פְּרָטִים בְּהוֹצָאָה לְאוֹר
וְהַדְּפֹסָה.

כב קכו **קצב**

יְדַבֵּר מִעֵינָיו הַמְצִוּוֹת הַנוֹהֲגוֹת בְּפֶסֶח, וְיַמִּי נִסְוֶן שְׁהֵם יָמֵי תְּשׁוּבָה, וְהַעֲקֹר
עַל פֶּגֶם הַמְחַשְׁבָּה, וְיַחֲזֵק עַל לַמּוֹד הַתּוֹרָה שְׁעוֹרֵין קְבוּעִים, וְהַתְּבוּדוֹת
וְשִׁמִּירַת זְמַנֵּי הַתְּפִלָּה.

כב קכז **קצג**

יְבַרְךָ הַנּוֹמְעֵנֶת שְׁזָכְתָה לְנִקּוֹת אֶת בֵּית הַצַּדִּיק, וְיַאֲחֵל לָהּ כָּל טוֹב בְּזָכוֹת
זֶה, וְיַחֲזֵקָה עַל הַתְּפִלָּה בְּעַת הַדְּלָקַת הַגְּרוֹת, וְכֵן עַל סְבָלָנוֹת.

כב קכח **קצד**

מִכְּתָב פְּלָלֵי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוּ יַחֲזִקֵם עַל מַדַּת הַשְּׂמִיחָה
וְהָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְיַחֲזֵק לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים בִּימֵי בֵּין הַזְּמַנִּים, וְלִידַע
כִּי אֵין הָעוֹלָם מִתְקַזֵּם אֲלָא עַל הַכָּל פִּיָּהֶם שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן.

כב קכט **קצה**

יְפַלֵּג בְּמַעֲלַת הַהַגָּהוֹת לְסַפְרֵי הַקְּדוּשִׁים.

כב קל **קצו**

יֹרֶה לְחַלֵּק זֵין לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְיַעֲזֹר לְהַתְּפַלֵּל עַל בְּטוּל הַסֵּמ"ךְ-י"מ"ם
וְהַרְמַת קָרֵן הַצַּדִּיק.

כב קלא **קצז**

יֹרֶה לְהִיּוֹת בְּקֶשֶׁר עִם פְּלוֹנִית הַמְּנַדְּבֶת פְּסָאוֹת וְשִׁלְחָנוֹת בְּעֵבֹר
הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה.

כב קלב **קצח**

יְשַׁבַח הַשְּׁפוֹרִים שְׁבִקְהַלְתָּנוּ, וְיַעֲזֹר עַל תְּפִלוֹת בְּכַנְנָה וּבְצַבּוֹר דִּיקָא,

תַּכְּן הָעֲנִינִים

- וַיִּזְהַר לְבָרַח מִקְּלַפַּת הַלִּיצָנוּת, וַיִּזְהַר עַל שְׁעוּרִים קְבוּעִים בַּתּוֹרָה,
וְלַחֲטוֹף דְּבוּרִים שֶׁל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָּוּת.
- כב קלג** ר
יְדַבֵּר מִיִּשְׂרָאֵל לְאַבָּא שֶׁיִּשְׁלַח אֶת בְּנוֹ אֵלָיו, וְהוּא יִגְדֹלוֹ לַתּוֹרָה.
- כב קלד** רא
יְדַבֵּר לְבַחֲרוֹ שֶׁיִּזְדַּרְרוּ לְבוֹא אֶל הַיְשִׁיבָה לְהַתְּגַדֵּל בַּתּוֹרָה.
- כב קלה** רא
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַפְּטָרַת שַׁבַּת הַגְּדוֹל, וַיִּשְׁבַּח סֵפֶר "יְחִזְקֵה דַעַת" מְאֹד.
- כב קלו** רב
יְדַבֵּר עִם הַנְּמַעֵן עַל חִלּוּקַת הַמְּצַרְכִּים, וְעֲנִין שְׂאִין בְּעַל הַנֶּס מִפִּיר בְּנֶסֶו.
- כב קלז** רג
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַקְּצָב שֶׁל יְבִנְאֵל, שֶׁצָּעֵק עַל הַמְּכַשִּׁיר, וְעַבּוּדַת הַסּוֹפְרוֹת,
וְחִלּוּקַת הַקּוֹנְטְרָסִים לְאַנְשֵׁי שְׁלֹמֹנוֹ.
- כב קלח** רד
יְדַבֵּר מִסְּדוּר הַשְּׁפַת הַנְּחַל' עַל-פִּי סוּד וְכוּ', וַיְדַבֵּר אֵיךְ לְסַדֵּר זֹאת, וְעֲנִין
פְּרוֹשׁ עַל הָעֵין יַעֲקֹב'.
- כב קלט** רה
יְדַבֵּר מִהַפְּצַת 'אוֹר יְבִנְאֵל', וּמֵעֲנִין בְּנוֹ שְׁמַפִּיץ.
- כב קמ** רו
יְדַבֵּר שׁוֹב כַּנְּ"ל מֵעֲנִין הַתְּרוּמָה שֶׁל רְהִיטִים לְתַלְמוּד תּוֹרָה.
- כב קמא** רז
מֵעֲנֵה קָצָר בְּעֲנִין שְׁדוּף.
- כב קמב** רז
יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׁמַחָה, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין הַתּוֹרָה בְּשַׁעַת הַדְּחָק לְשִׁמְעַע כְּלֵי זָמֵר
וְכוּ', וַיְחַזֵּק עַל "אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרָסִים".
- כב קמג** רח
יְדַבֵּר מִנְּשׂוֹאֵין וּמֵעֲנִין אַחוּת בְּבֵית-חֹלִים.
- כב קמד** רח
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַגְּהוּת שֶׁשְׁלַח וּמֵעֲנִין מִפְּלַת הַסֵּמ"ך-מ"ם בְּעָרֵב פְּסַח.

תִּכְוֵן הָעֲנִינִים

17

- כב קמה** רט
יוציא רמזים נפלאים מאיזו הגהה אחת שלו על ענן הפגיעה והתפלה,
שצריך תמיד, ויחזק מאד מאד.
- כב קמו** רי
מכתב פללי לכבוד פסח, ובו יפרט את כל ההלכות הנוגעות לערב פסח
שחל להיות בשבת.
- כב קמז** ריג
מכתב פללי אל כל תושבי יבנאל, ובו יגלה להם את המצב השורר
במקום, ומי הוא המסית האמתי כנגדנו, ומה הן פגנותיו.
- כב קמח** ריז
ידבר מענין המתנה שנתנו לאנשי שלומנו לקראת החג בגוד והנעלה.
- כב קמט** ריח
ידבר נפלאות מענין אמונה והשגחה פרטית.
- כב קנ** ריט
ידבר מהרדיפות שרודפים אותנו, ויזמין את הנמען להיות אצלו בשבת.
- כב קנא** ריט
ידבר מביאת הבן, ומענין הנהגת הקדוש-ברוך-הוא.
- כב קנב** רכ
ימליץ להכניס למעגל הנתמכים על ידו את אחד שהועיל מאד
לקהלתנו.
- כב קנג** רכא
ידבר מענין ספרו על כל ה"לקויטי-מוהר"ן" "שפת-הנחל", ומענין
משלוח המצרכים לכבוד פסח לענני יבנאל.
- כב קנד** רכב
ידבר מאיזה ענין טכני ומשלוס-בית.
- כב קנה** רכג
ידבר מענין הפצת הגליון "אור יבנאל".
- כב קנו** רכג
מכתב פללי וארף המדבר מענינו של רבנו ז"ל ומענין 'זה ינחמנו',

תִּכְן הָעֲנִינִים

וַיִּבְאֵר בְּלִשׁוֹן פְּשׁוּטָה עֲנִין רַבְּנוּ ז"ל בְּדוֹרוֹתֵינוּ, וּמַחֲבֵת הַהֶפְצָה
וּמְמַהוּת הַקְּבוּץ שְׁלֵנוּ, וַיַּחֲזֵק וַיֹּאמֶץ עַל הָאֲהָבָה וְהַאֲחֻזָּה.

כב קנז רל

יְדַבֵּר מֵעֲנִין מְעוֹת חֲטִיין לְמִי לְחַלֵּק, וַיִּתְּנָה הַצָּרָה הַמְּרָה שֶׁל הַמְּכַשִּׁיל
בְּעֲנִינֵי דַת בִּיבְנָאֵל.

כב קנח רלא

יְדַבֵּר מִשְׂאִיפְתּוֹ לְבִנְיָן "עִיר בְּרִסְלָב".

כב קנט רלא

יְדַבֵּר מֵעֲנִינֵי יְבִנְאֵל וּמַהֲבַחֲרֵי שֵׁם, וּמֵעֲנִין שֶׁהִכֵּל לְטוֹכָה, וְנִעֲשִׂים
דְּבָרִים וְכוּ'.

כב קס רלב

יְדַבֵּר מֵעֲנִין 'לְפּוֹם צַעֲרָא אַגְרָא', וּמֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁבָּאוּ כָּל-כֶּף הַרְּבָה.

כב קסא רלב

יְדַבֵּר מֵעֲנִין יְבִנְאֵל וּמַהֲהַצְלָחָה שֶׁל הַנְּצִיגִים שְׁלֵנוּ שֵׁם, וּמַהֲנֹהֲרָה שֶׁל
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מִכָּל קְצוֵי הָאָרֶץ לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, וַיִּגְלָה שֶׁכָּל עֲנִינוּ הוּא
עֲבוֹדַת הַשֵּׁם, וַיַּחֲזֵק עַל עֲנִין הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

כב קסב רלד

מִכְּתָב כְּלָלִי אוֹדוֹת חַג הַפֶּסַח הַקָּרֵב, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין צְרִכֵי הַחַג וּמִקְבֻלַּת
הַחַג הַזֶּה בְּדִיצָה, וְעֲנִין הַרְּשַׁע שֶׁמוֹסֵר אוֹתוֹ, וּמִמְעַלַּת הָאֲהָבָה שֶׁבֵּין
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ.

כב קסג רלה

יְעוֹרֵר אַחַד שְׂיִאֲמִין שְׁנֵסֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינָם כָּלִים, אֲלֵא כָּל מַה
שֶׁעוֹבֵר עָלָיו הוּא שְׂיִצְעַק 'אֵיה' וְכוּ'.

כב קסד רלו

יִשְׁבַּח אֶת הַנִּמְעַן עַל שֶׁהוּא סוֹפֵר מְחֻנָּן, וַיִּשְׁבַּח סְפוּרָיו שְׁמוֹשְׁכִים הֵלֵב
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין הַיְּשִׁיבָה דְּרָף הַתְּשׁוּבָה.

כב קסה רלז

יַחֲזִיק אִשֶׁת חֵיל מִתְקַרְבַּת אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אוֹדוֹת יְכַלֵּת הַשְּׂפָעֶתָה,
וַיִּרְגְּלֶנָה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

כב קסו רלח

יְדַבֵּר מֵאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמֵעֲנִין הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

תִּכּוֹן הַעֲנִינִים

19

- כב קסז** רלח
יְמַלִּיץ שְׁלֵא לְקַמֵּץ בְּהוֹצָאוֹת הַנְּסִיעָה לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַל-יְדֵי נְסִיעוֹת
בְּדַרְכֵיכִים לֹא דְרָכִים, כִּי הַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וַיִּחְזַק עַל עֲלִיָּה בְּעִבּוּדַת ה',
וַיִּשְׂבַּח אֲרֻגוֹן סְעֵדָה שְׁלִישִׁית בְּבֵיתֶם, שְׁמִדְבָרִים מְרַבְּנוּ ז"ל.
- כב קסח** רלט
יִחְזַק עַל כַּמָּה פְּרָטִי הַיְהוּדוֹת, וַיֵּאחֲזֵל וַיִּבְרָךְ.
- כב קסט** רמ
יִשְׂבַּח שְׁנֵי אַחִים כְּשֵׁרִים שְׁעוֹסְקִים בְּעִבּוּר אֲרֻגוֹן הַקְּמָחָא דְּפִסְחָא לְעֻנְיֵי
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ.
- כב קע** רמ
יְדַבֵּר מֵעֲנָן חֲלוּקַת בְּשָׂר, וְאֵיזָה דִּין וַדְּבָרִים בְּזָה, וַיִּחְזַק עַל חֲלָקָה
בְּשִׁפְעָ.
- כב קעא** רמא
יְדַבֵּר מִכַּמָּה עֲנִינִים הַנוֹגְעִים לְכַשְׁרוֹת הַבְּשָׂר, וּמִכַּמָּה פְּרָטִים בְּהַדְּפָסָה,
וַיִּשְׂבַּח אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ שֶׁעָשָׂה טוֹב הַרְבֵּה בְּחַיּוֹ, עַל-יְדֵי שֶׁהִפְיִץ
אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל.
- כב קעב** רמג
יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מֵעֲנָן אֲכִילַת בְּשָׂר שְׁמִפְרִים אֶת הַשּׁוֹחֵט דִּיקָא.
- כב קעג** רמד
יְדַבֵּר מֵעֲנָן הַשְּׁחִיטָה וְהַבְּשָׂר, וְעוֹד כַּמָּה כְּאֲבֵי לֵב וְקִשְׁיִים הַפְּרוּכִים
בְּזָה.
- כב קעד** רמה
יִשְׂבַּח וַיּוֹדֶה הָעוֹמֵד בְּרֹאשׁ אֲרֻגוֹן צְדָקָה מְסִיִּם עַל סִיּוּעוֹ הַנִּפְלֵא בְּעֲנָן
מִצְרָכִים לְפִסְחָ.
- כב קעה** רמו
יִשְׂבַּח הַנִּמְצֵן עַל הַצְּדָקָה וְהַחֲסֵד שֶׁהָיוּ עוֹשִׂים הוּא וְאָבִיו עִם עֻנְיֵי אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמְנוּ.
- כב קעו** רמז
יְדַבֵּר מֵעֲנָן הַנְּסִיִּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיֵּשׁ לָנוּ מוֹסְדוֹת
חַנוּף לְמִרוֹת כָּל הַקִּשְׁיִים מִצַּד הַמְּקֻשָּׁה לְבוֹ בְּרָעָה, וַיְדַבֵּר מֵעֲנָן נְסִיעוֹת
בַּחֲל-הַמוֹעֵד טִיּוֹל לִילְדֵינוּ, וְלֹא לְצָרֶךְ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- כב קעז** רמח
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַנָּסִים הַנ"ל.
- כב קעח** רמט
 יַעֲזֹרֵר לְשֹׁמֵר עַל שְׁלֵמוֹת הַקְּהָלָה, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין הַמְּסִירוֹת וְהַצָּרוֹת,
 וּמַחְלָקֵת בְּשָׂר לְתוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, וְהַעֲקָר לְהַחְזִיק מֵעֲמֵד בְּזֶה הָעוֹלָם.
- כב קעט** רנ
 יְדַבֵּר מִמַּעַלֵּת הַזּוֹכָה לְהַדְפִּיס סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.
- כב קפ** רנא
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין פְּדִיּוֹן נַפְשׁ, וַיַּחֲזֵק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.
- כב קפא** רנב
 יְדַבֵּר מֵאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמֵעֲנִין הַתְּחִזְקוֹת בְּסִבְלָנוֹת, וַיַּגְלֶה
 מַעַלֵּת כָּל דְּבוּר אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ.
- כב קפב** רנג
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיָּה, וְכָל אֶחָד יָכוֹל
 לְחַזֵּר אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ אֲפִלּוּ מִהַמְּצַבִּים הַכִּי קָשִׁים.
- כב קפג** רנג
 יַחֲזֵק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וַיַּגְלֶה מַעַלֵּת כָּל דְּבוּר אֱלֹהֵי יִתְבָּרַךְ.
- כב קפד** רנד
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין שִׂמְחָה, וַיַּגְלֶה מַעַלְתָּהּ, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין סִדְרֵ-דִּרְךָ-הַלְמוּד,
 וַיַּחֲזֵק לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ.
- כב קפה** רנה
 יַגְלֶה תַּפְקִיד הַנִּמְעָן בְּזֶה הָעוֹלָם — לְהַחְזִיר בְּנֵי-אָדָם בְּתַשׁוּבָה, וַיַּעֲזֹרֵרוּ
 לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ.
- כב קפו** רנו
 יַעֲזֹרֵר עַל שִׂמְחָה שְׂזָכִינוּ לַיַּדַּע מִרַבְּנוּ ז"ל, וּמָה הֵיינוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵינוּ,
 וְהַעֲקָר לְלָמַד יוֹתֵר וַיּוֹתֵר סִפְרֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, וְלִשְׁתִּיחַ וּלְסִפְרֵי בֵינוּ לְבֵין קוֹנוֹ,
 אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִים לְצֵאת מִן הַדְּאָגוֹת אֶל שִׂמְחָה,
 שֶׁהִיא רְפוּאָה לְכָל.
- כב קפז** רנח
 מִכְּתָב בְּרָכָה לְרַגֵּל כְּנִיסַת לְדִירָה חֲדָשָׁה.

כב קפח רנח

יְדַבֵּר מֵעֲנִין ר' שְׁמוּאֵל דְּוֵד ו"ל, וּמֵעֲנִין הַלְוָאָה בְּשִׁבְלֵוּ, וּמִפְּלֹת
הַסֵּמ"ךְ-מ"ם.

כב קפט רנט

יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׁצַרִּיךְ לְזֶרֶק כְּסָפִים רַבִּים כָּל-כָּף עַל מְסִירוֹת.

כב קצ רס

יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַחֹבוֹת שְׁלוֹ עַל לֹא דָבָר רַק מִחֲמַת רְשָׁעוֹת הַמּוֹסֵר.

כב קצא רסא

יְדַבֵּר לְעוֹסְקִים בְּהַדְפָּסָה, וַיֵּאחֲל וַיִּכְרֹךְ.

כב קצב רסב

יִחְזַק אֶחָד עַל אֲמִירַת שְׁעוּרִים בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְשֹׁלֵא יִתְבַּלְבֵּל מֵאֶף
דָּבָר שְׁבַעוּלָם.

כב קצג רסג

יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַהֲכָנוֹת לְפֶסַח, וּמֵעֲנִין "אוֹר יִבְנֵאל" וּפְרָסוּם שְׁעוּרֵי תוֹרָה
בְּעֵתוֹן שְׁיִוִּפֵץ לְכָל הַתּוֹשְׁבִים.

כב קצד רסד

יְדַבֵּר מֵעֲנִין אַחְרוֹן שֶׁל פֶּסַח וְהַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת אֲצֵל רַבִּי מְאִיר בְּעַל
הַגָּס.

כב קצה רסז

יְדַבֵּר מִנְּסִיוֹנוֹת הַחַיִּים, וְעַקֵּר גְּדֵלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂאִינוּ נִשְׁבֵּר כָּלֵל, וַיְדַבֵּר
מֵעֲנִין קִבְּלַתְנוּ מִמּוֹהַרְנֵי ת' ו"ל וּמִרַבְּנוּ ו"ל הַתְּחִזְקוֹת נִפְלְאוֹה בְּכָל מָה
שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ, וַיִּבְאֵר מָה שְׁקָרָה בְּאִמְצַע פְּתִיבָתוֹ, וְהַתְּחִזְקוֹת שְׁמוּצִיא
מִזָּה.

כב קצו רסו

יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַמְּצוּה לְעֵסֶק בְּעֵמֶל וּבִזְעָה בְּהֲכָנוֹת לְפֶסַח, וּבְחִלּוּקַת
מְצַרְכִּים, וַיִּחְזַק מְאֹד.

כב קצז רסז

יְפַלֵּיג בְּעֲנִין שְׂמַחַת חַג הַפֶּסַח וְהַתְּגָלוֹת הַנּוֹרְאוֹה שֶׁהִיְתָה אִז לְדַבֵּר אֵלָיו
יִתְבַּרֵךְ, וַיִּחְזַק לְדוֹן אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ לְכָף זְכוֹת.

תכּן הענינים

- כב קצח** רסח
 יתנה את הסבל שסובל מהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, ויקנה לנפילתו
 במהרה.
- כב קצט** רסט
 יחזק כלליות אנשי שלומנו אודות החיוב של אהבה ואהבה ביניהם,
 ועל-ידי-זה יצליחו, וידבר מענין הפרת הטוב למי שלמד עם הנערים.
- כב ר** רעג
 ידבר מכמה ענינים של תלמידים ונסיעתם.
- כב רא** רעד
 יחזק באמונה פשוטה והסבלנות שצריך בשביל עיר ברסלב.
- כב רב** רעה
 יחזק בענין קדשת המצוה ובענין פביסה בחל המועד.
- כב רג** רעו
 ידבר מענין מלמד על-פי דעת רבנו ז"ל, ומתדפסת "לקוטי-הלכות".
- כב רד** רעז
 ידבר מכמה סכסוכים.
- כב רה** רעה
 ידבר מענין הצרות, ויחזק בהשפעה לנשמות ישראל.
- כב רו** רעט
 יורה שלא לבצע הנתוח, ויאחל ויברך.
- כב רז** רפ
 יוכיח אחד שלא ינצל עני ואביון שיחתם לו ערכות.
- כב רח** רפ
 ידבר מענין שפל מה שקורה ביבנאל מענין אותו.
- כב רט** רפא
 יחזק המדפיס, שנוזקה בקנין הזה להדפיס הרבה מאד.
- כב רי** רפב
 ידבר מכמה ענינים נחוצים, ויחזק ויאמץ בכל נקדה ונקדה, וענין תפלה
 על ילדים טובים, וידבר משמירה על ממון ישראל.

- כב ריא** רפג
מכתב פְּלָלִי בוֹ יְדַבֵּר מֵאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, וְלִדְוִן כָּל אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ, וְיִדְבֹר
מֵעֲנִין חֲבֵרוֹתוֹת בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ.
- כב רבי** רפה
יְפַלֵּיג בְּהַדְפָּסֶת סִפְרֵי רַבְּנֵי וי"ל בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהֵיפִי שְׁבִהוּצָאָה שְׁלָנוּ.
- כב ריג** רפו
יְדַבֵּר מֵהַתְּכַנְיִת לְהַדְפִּיס אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנֵי וי"ל בְּהוּצָאָה שְׁלָנוּ, וּמִמְעַלֵּת
סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים וְהַפְּצָה.
- כב ריד** רפח
יִוָּרָה בְּעֲנִין שְׁדוּף שְׁצָרִיף לְגֹמֵר וְלוֹמֵר 'הֵן' בְּלִי חֲכָמוֹת, וְיִתֵּן הַתְּחִיזָקוֹת
וְעוֹד, וּמֵעַלֵּת יִבְנֶאֱל וְקָבֵר הַתַּנָּא רַבִּי מֵאִיר בְּעַל הַנֶּס.
- כב רטו** רפט
יְעוֹרֵר אֶת הַנִּמְעָן לְחִזָּק אֶת הַבְּחוּרִים, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלִדְבֹר רַק מִרַבְּנֵי
וי"ל.
- כב רטז** רצ
יְדַבֵּר מֵעֲנִין תּוֹשֵׁב יְפוֹ שְׁרוּצָה לְהַקְלִט לְבָקֵה לְתַנּוּ, וְיִגְלֶה לוֹ אֶת הַתַּנָּאִי
שְׁעָמוּ יוֹכֵל לְבַצֵּעַ זֹאת, וְאִם לֹא — לֹא.
- כב ריז** רצא
יִוָּרָה כְּמָה עֲנִינִים שְׁצָרִיף לְסִדֵּר בְּתַלְמוּד-תּוֹרָה.
- כב ריח** רצב
יְדַבֵּר מֵעֲנִין הַקָּמֵת יְשִׁיבָה לְבַעֲלֵי תְּשׁוּבָה.
- כב ריט** רצג
יְעוֹרֵר עַל שְׂמִחָה וְסִבְלָנוֹת, וּמֵעַלֵּת תְּפִלַּת הַנָּשִׁים בְּעַת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת.
- כב רכ** רצד
יְדַבֵּר מֵעֲנִין שְׁלוֹם-בֵּית, וְיִזְכִּיחַ אֶת בְּנֵי הַזּוּג עַל הַתְּנַהֲגוּתָם הַקְּלוּקָת
לְעֵינֵי הַיְלָדִים, שְׂבָאָה בְּדֶרֶךְ אֱלִימָה וּמִגַּחֲכַת, וְיִזְהִירָם לְהִשְׁפִּין שְׁלוֹם
בְּבֵיתָם.
- כב רכא** רצה
יְדַבֵּר נְפִלְאוֹת מֵעֲנִין הַדְּבָקוֹת הַגְּמוּרָה בוֹ יִתְבָּרַךְ.

- כב רכב** רצז
 יִדְבַר מֵעֲנִין הַכּוֹלֵל שְׁמַחְזִיק הַנִּמְצֵן, וַיִּחְזְקוּ שְׂיִמְשִׁיף בְּזָה בִּיתָר שְׂאֵת
 וּבִיתָר עֵז.
- כב רכג** רצז
 יִחְזַק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וַיִּדְבַר מֵעֲנִין מִי שְׂזוֹכָה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוֹף
 בְּרוּף הוּא, אֵיף שְׂזוֹכָה לְהִיּוֹת נִכְח פְּנֵי ה', וַיִּדְבַר מֵעֲנִין אֲמוּנָה וְסִבְלָנוּת.
- כב רכד** רצט
 יִדְבַר מֵעֲנִין הַצָּרוֹת שְׁעוֹבְרוֹת עַל אַנְשִׁים, וְעַל־יְדִי־זָה מִתְעוֹרְרִים לְגַמְרֵי
 לְעֹזב אֶת כָּל הַשְּׂטִיּוֹת.
- כב רכה** ש
 מִקְתָּב כָּלְלִי בּוֹ יִדְבַר מֵעֲנִין אַחַדוֹת וְאַהֲבָה וְרַעַת דִּינֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁבִשְׁבִילֵם
 בָּאָה כָּל הַפְּרָעָנוּת.
- כב רכו** שב
 יִדְבַר מֵעֲנִין חֲלָקָה בְּל"ג בְּעֶמֶר, וְתִלּוּי מְתֵי נוֹלָד הַיָּלָד.
- כב רכז** שג
 יִדְבַר מֵעֲנִין הַשְּׂתַדְלּוֹת בַּפְּעֻלוֹת וְהַדְּפֵסֶת "לְקוּיִטִּי־מוֹהַר"ן.
- כב רכח** דש
 יוֹכִיחַ אֶחָד שְׁמַתְנַהֵג לֹא טוֹב בְּבֵיתוֹ, וַיְכּוֹל לְהַתְעַלּוֹת כָּל־כָּף — אִם
 יִקַּח עֲצָמוֹ בְּיָדוֹ, וַיַּעֲוֹרֵר וַיִּזְהִיר וַיִּחְזַק מְאֹד.
- כב רכט** שה
 יוֹכִיחַ מְאֹד אֶת הַמַּתְנַהֵג בְּרַע מְאֹד כְּלָפֵי אִשְׁתּוֹ, וַיִּזְהִירָנוּ לְחַדֵּל מִדְּרַכּוֹ
 הַרְעָה, וּלְצִיַּת אֶת רַבְּנוֹ וְ"ל שֶׁהִזְהִירָנוּ עַל כְּבוֹד הָאִשָּׁה.
- כב רל** שו
 יְדַרְיָף אֶת הַמְּדַפֵּיס "לְקוּיִטִּי־מוֹהַר"ן" אֵיף יוֹצִיא לְאוֹר בְּדִיוֹק מִחֶלֶק לִימֵי
 הַחֲדָשׁ.
- כב רלא** שז
 יִדְבַר מֵאֲמוּנַת חֲכָמִים, וּמַגְדֵּלֶת רַבִּי נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר, וּמֵעֲנִין סִיּוֹם
 מִסְכָּתָא.
- כב רלב** שט
 יִדְבַר מֵיִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב, וּמֵעֲנִין הַתְּחַזְקוֹת שֶׁהִיא אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ
 יִתְבָּרַךְ.

- כב רלג** שי
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין חֶמֶן שְׂמֵת־חֶמֶן, וּמֵהֲנַסִּים שְׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
- כב רלד** שיא
 יְדַבֵּר מִנְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שְׁנִמְצָאִים בְּמִצַּב שֶׁל עֶלְפוֹן, וַיְדַבֵּר מֵאֲמוֹנָה
 שֶׁהִיא עֵקֶר הַגְּאֻלָּה, וּמֵעֲנִין בִּי כְּנִישְׁתָּא חֲדָא.
- כב רלה** שיב
 יְדַבֵּר מֵהַתְּנַאי לְהַצְטַרֵף לְחִבּוּרְתָּנוּ, שֶׁהוּא — לְהַפְיֵץ וְלַעֲסֵק בְּתוֹרָה
 וּבִתְפִלָּה.
- כב רלו** שיג
 יַעֲזֹרר עַל שְׁקִידָה בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה שְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן.
- כב רלז** שיד
 יִחְזַק בְּאֲמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל לִמּוּד מְשָׁנִיּוֹת.
- כב רלח** שטו
 יְפַלֵּג בְּהַדְפַּסַּת הַ"לְקוּוֹטִי-מוֹהֲר"ן" הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא בְּהוֹצָאָה שֶׁל "הֵיכַל-
 הַקְּדוֹשׁ", שֶׁהִיא בְּתַכְלִית הַהַדּוּר וְהֵיפִי.
- כב רלט** שטז
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין לְחִזּוֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְלְהַדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה וְהַיְיָרָא.
- כב רמ** שיז
 יְדַבֵּר מֵעֲנִין לְבָרוּךְ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְאֲמִירַת "יוֹם תְּהִלִּים", וַיִּחְזַק מְאֹד.
- כב רמא** שיח
 מִכְּתָב כָּלְלִי בּוֹ יְדַבֵּר מֵעֲנִין תְּלַמִּידֵי רַבִּי עֲקִיבָא שֶׁלֹּא נִהְגּוּ כְּבוֹד זֶה בְּזֶה,
 וְהִתְקוּן שֶׁלָּנוּ הוּא לְהַרְבוֹת בְּאַחֲדוּת וּבְאַהֲבָה, וַיְבָאֵר מֶה שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ
 ז"ל, שְׁבִימִי הָעֹמֵר אֶפְשָׁר לְהַכְנִיעַ אֶת הַמְּסוּר, וַיְגַלֶּה גְּנוּת עֲנִין הַמְּסִירָה,
 וַיִּחְזַק מְאֹד עַל אַהֲבָה וְאַחֲדוּת.
- כב רמב** שכ
 יְדַבֵּר מִצְּרוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וּמֵהַרְעוֹת רַבּוֹת שְׁעוֹשִׂים לָנוּ
 בְּיַבְנָאֵל, וְחוֹסְנֵנוּ הוּא עַל-יְדֵי הָאַחֲדוּת שֶׁלָּנוּ, וַיִּחְזַק מְאֹד עַל עֲנִין
 הָאַהֲבָה וְהָאַחֲדוּת, וַיְדַבֵּר מֵהַדְפַּסַּת כָּל סְפָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל מִחֲדָשׁ.
- כב רמג** שכב
 יִחְזַק וַיֵּאמֶר מְאֹד אֶת כָּלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וַיִּזְכִּיר לָהֶם מֵהַטּוֹבוֹת שֶׁל

תִּכְן הָעֲנִינִים

ההתקרבות לרבנו ז"ל, וענין היותנו אצלו על ראש השנה, ויחזק על מה שעובר עלינו ביבנאל, ומה שעוד נזכה לראות שמה, ויחזרו על מה שדבר בשלש הסעודות של שבת פרשת תזריע-מצורע, והם דבורים נפלאים מענין כח המדמה, והדבור אליו יתברך, וגדלת ה"לקוטי-תפלות".

כב רמד שכו

יחזק את המלמד את כלל אנשי שלומנו "לקוטי-הלכות", שיתאזרו בעזות דקדושה, וידבר מענין מה שעוד נזכה ביבנאל, ויעוררו על הלמוד עם הנערים הצעירים.

כב רמה שכז

יעורר בחור צעיר, שילמד עם הנ"ל ויציתו.

כב רמו שכז

מכתב הדרך כללי לצנות המורות של בית החנוף לבנות "בית פיגא" ביבנאל, בו יחזקן על החנוף הטהור לצניעות וחסידות מתוך הבנה וכבוד לנפש התלמידה, ויעורר מאד על שמירת הזמנים ועל התאמה ללמוד הפתות, ויחזקן מאד.

כב רמז שכט

ידבר מתקנתו, שתפסקנה המסירות והעכובים להתרחבות קהלתנו בגשמיות וברוחניות.

כב רמח של

ידבר מענין השגחה פרטית ואמונה, ויחזק מאד מאד שלא לפחד כלל.

כב רמט שלא

יחזק מאד על הדפסת ספרי רבנו ז"ל, ויתן פמה הוראות למדפיס.

כב רנ שלב

יתן הדרך פיצד צריך להראות הגליון "אור יבנאל", ויחזקו על ענין החיוביות שבכתיבה.

כב רנא שלג

יחזק מאד על פמה ענינים, וידבר משבח ההדפסה, שהיא זכוי הרבים נורא, והיא חובת השעה.

כב רנב שלד

ידבר מענין יבנאל, איך שלבו כל הימים שם, ויתנה כאבו על מה

שְׁעוֹבֵר עָלָיו שֵׁם דִּיקָא מֵהַצַּד שְׁהֵיָה אָמור לְחֻזַק בְּדַקֵּי הַדַּת וְכוּ', וַיַּעֲזֹר
מְאֹד.

כב רנג **שלה**

יְדַבֵּר מֵעֲנִין לְמוֹד בְּנוֹ שֶׁל הַנְּמָעָן, וְהַרְחֵמִים הַרְבִּים שְׁצָרִיף מִפְּנֵי זֶה
שְׁעוֹשֶׂה רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת בִּיבְנָאֵל.

כב רנד **שלו**

יְפַלֵּג בְּהַדְפָּסֵת הַ"לְקוּיטִי-מוֹהַר"ן" בְּתַכְלִית הַהַדְוֹר וְהִיפִי, וַיַּעֲזֹר אֶת
הַמְדָּפִיס לְהַסְתַּכֵּל עַל הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שְׁבוּ בְּעֵין טוֹבָה, וַיַּגְלֶה נְפֻלְאוֹת
בְּעֵינָן זֶה.

כב רנה **שלו**

יְדַבֵּר מִחֻלְקַת צָרְכֵי שַׁבָּת, וּמֵעֲנִין כַּמָּה בְּעִיּוֹת שְׁבִיבְנָאֵל.

כב רנו **שלו**

יְדַבֵּר נְפֻלְאוֹת מֵעֲנִין גְּבוּרָה וְעִזּוֹת דְּקֻדְשָׁה, כְּשֶׁאָדָם נִכְנָס בְּעֵינָיו הַכָּלֵל,
שְׁעָלָיו לְהִיּוֹת גְּבוּר פְּאָרִי, וְלֹא לְפַחַד כָּלֵל.

כב רנז **שלט**

יְדַרְיָף מְלַמֵּד תִּינוּקוֹת אוֹדוֹת עֲבוֹדָתוֹ הַקְּדוּשָׁה וְהַנְּפֻלְאָה, וַיַּדַּבֵּר מֵעֲנִין
הַתְּבוּדָּוֹת בֵּין הַהָרִים בְּלִילָה.

הספר הקדוש הזה הודפס
לעילוי נשמתם הטהורה של:
רבינו הקדוש רבי נחמן בן פייגא זי"ע, ותלמידו רבי נתן,
זי"ע

ולאור העולם מוהרא"ש הקדוש, זי"ע
וכן לכבוד אשתי היקרה מכל מרת
אורית בת בתי ביאה, ולילדיי ינון בן
אורית, ואליה בת אורית, להצלחה ברוחניות
ובגשמיות,

ולרפואת אדל בת אפרת,
להצלחת הרב ישראל דוד באך ואשתו אסתר הדסה
וכל בני משפחתו וכל
יוצאי חלציו, שיזכה להקים את "היכל קודש" בבני
ברק.

ולהצלחת "היכל הקודש" הרצליה
לכל הרבנים ולכל התלמידים.
וכן להצלחת הרב שלמה ברוך בלוי ולהצלחת בני ביתו
ברוחניות ובגשמיות.

ולהצלחת הקמת בית הדפוס "ניצני הקודש" ביבנאל
ולהצלחת כל בני ביתו ולכל אלו שמסייעים בעבודת
הקודש

שיזכה להאיר את כל העולם עם כל ספריו,
להצלחת הרב משה בן זהבה ולאשתו מרת אפרת ובתם
אדל בת אפרת
בכל מכל כל.

וכן לרפואת האישה החשובה ליאת בת יסמין
ולהצלחת בעלה אסף בן
יהודית, ולכל בני המשפחה ברוחניות ובגשמיות,
ולהצלחתו ולזיווגו הראוי מן השמיים של דוד בן פלורה
ולכל משפחתו,

לעילוי נשמת ציון בן נאג'יה וניסים בן אהרון ורוזה ז"ל

הספר הקדוש הזה הודפס לע"נ
יוליק בן טובה, שורה רוחלה (רעיה)
בת גולדה ע"ה,

וכן ת.ג.צ.ב.ה :

גולדה בת חוה ע"ה, הניה בת חוה ע"ה,
ריטה בת זינה ע"ה, זינה בת חוה ע"ה,
חיים בן חוה ז"ל, מיכאל בן חוה ז"ל,
מיכאל קמחי בן מזאני ע"ה, פורטנה
בת קמחי מסעודה ע"ה, וזלמן טור
שפט בן חוה, אברהם בן חוה, יפה בת
מסעודה אילנה בת חוה,

ולהבדיל לזיווג הגון

לאליק ברל בן שורה רוחלה (רעיה) נ"י
ולהצלחת ולרפואתה השלימה
אביבה תח' בת שורה רוחלה (רעיה)
וגלאור בת אביבה תח' .

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות
עובדיה גמליאל בן דבורה שרה
בזכות הבטחת הצדיק שיזכה לראות נחת
דקדושה הצלחה רפואה ואריכות ימים
בטוב ובנעימים ויזכה לראות ישועה בקרוב.

זכות הדפסת הספר הקדוש הזה לע"נ
טוני ויקטור חי בן עמוס (כמוס)

ת.נ.צ.ב.ה

בזכות הבטחת הצדיק שיהיה לו מליץ יושר בשמיים,
ושתיהיה לו כבר מנוחה לעולמים נדבת
אחיו יעקב בן שרה.

A decorative border with a repeating floral and leaf motif, rendered in a dark brown color, framing the central text.

הספר הקדוש הזה הודפס להצלחת

אלעזר בן קרן
ישראל בן קרן
מיה בת קרן
תהילה בת קרן
אמונה בת קרן
הודיה בת קרן

ולעילוי נשמת
אברהם בן מרים
ולרפואה שלמה וחזרה בתשובה
מורסל בת הודיה

הספר הקדוש הזה נדפס בעילום
שם לזכות באמונה בריאות הנפש
והגוף זיווג הגון פרנסה טובה

כרך זה הודפס לעילוי נשמת
משה בן יחזקאל ז"ל
ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת
חיים בן מרדכי, פרחת בת אסתר, שלמה בן
אברהם, חסיבה בת שרה, אסתר בת פרחת,
זיוה בת פרחת, יהושע בן פרחת, מימון בן
פרחת, אשר ומאיר אזולאי הי"ד, עליזה
בת חסיבה, פאני בת חסיבה, מסעודה בת
חסיבה, אליהו בן חסיבה, מסעוד אוחנה בן
אברהם.

ת.נ.צ.ב.ה.

ולהבדיל, להצלחת וכל הישועות -
יצחק בן פרחת, משה שמעון בן פרחת,
אלברט אברהם בן פרחת, יוסף בן פרחת,
יעקוב בן פרחת, אהרון בן פרחת, גאולה
בת מסעודה, דליה בת מסעודה, אברהם
בן מסעודה, חיים בן מסעודה, ישראל בן
מסעודה, מיטל בת מסעודה, מרינה בת
רבקה, דודי בן מרינה, שרה בת מרינה, מורן
בת שרה, נהוראי בן מורן.

הספר הקדוש הזה נדפס
לרפואת

חיים בן פאני

שיזכה לרפואה בכל איבריו
וגידיו וטיפי דמיו, רפואת
הנפש והגוף
ולזכות

כוזית בת בת שבע ג'קלין
לרפואת הנפש והגוף

הספר הקדוש הזה נדפס
לרפואה וישועה בכל
העניינים לחנה בת קטינה,
משה בן רבקה, אביב נפתלי,
חי בן חנה. ירדן שפרה בת
חנה; זיווג הגון. אריאל יצחק
בן חנה; זיווג הגון, שיזכו
לחזור בתשובה באהבה
מתוך רחמים ושמחה.

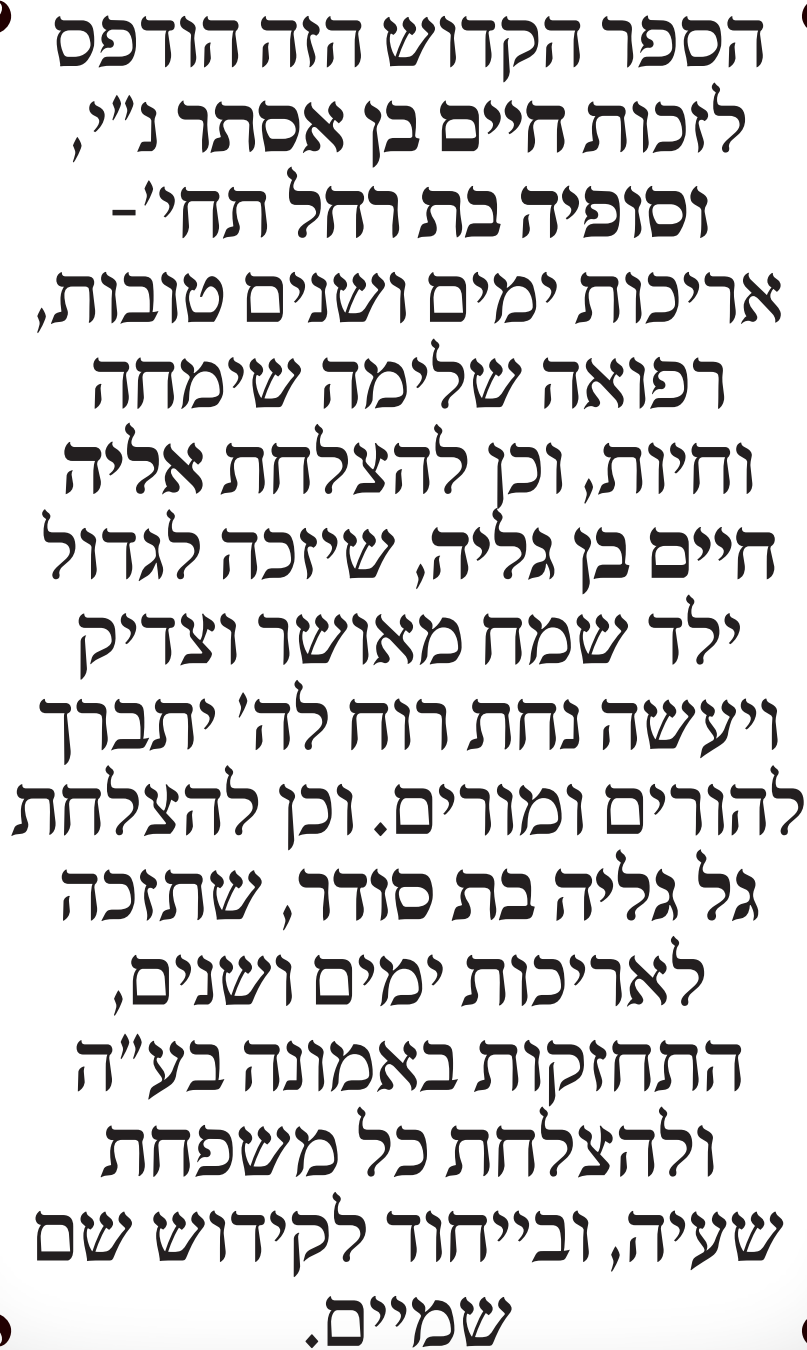

הספר הקדוש הזה נדפס
לזכות
חנונה חן
מיכל בת אהובה רחל
שבזכות מוהרא"ש הקדוש
והבטחתו שיזכו לבנים ובנות
בריאים ושלמים ושיזכו
לרוות נחת מכל יוצאי
חלציהם.

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת
אביטל טלי בת דינה ע"ה, לעילוי נשמת
עזרא בן טובה, לעילוי נשמת פיליפ בן
רוזה.

ת.נ.צ.ב.ה.

ולהבדיל, להצלחת טירן טוביה בן
אביטל, זרות בת שושנה, אליעזר שלמה
בן רות, נחמן נתן בן רות, שרה בת רות,
להצלחה ולברכה לשלום בית, לנחת
דקדושה מהילדים לפרנסה בשפע,
לבריאות, וללכת בדרכו של מוהרא"ש
כל ימי חיינו, ולחיים בן שושנה, עדי
בן אביטל, קארין בת אביטל, שושנה
בת מרים, דינה בת סולטנה, יעקוב בן
מאי, ולכל עם ישראל בריאות שימחה
ואריכות ימים.

A decorative border with intricate floral and leaf patterns surrounds the text. The border is dark brown and features repeating motifs of leaves and flowers, creating a frame for the central text.

הספר הקדוש הזה הודפס
לזכות חיים בן אסתר נ"י,
וסופיה בת רחל תחי' -
אריכות ימים ושנים טובות,
רפואה שלימה שימחה
וחיות, וכן להצלחת אליה
חיים בן גליה, שיזכה לגדול
ילד שמח מאושר וצדיק
ויעשה נחת רוח לה' יתברך
להורים ומורים. וכן להצלחת
גל גליה בת סודר, שתזכה
לאריכות ימים ושנים,
התחזקות באמונה בע"ה
ולהצלחת כל משפחת
שעיה, ובייחוד לקידוש שם
שמיים.

זכות הדפסת הספר הקדוש
הזה יהיה לישועת
בתיא בת נתניה רפאלה
שתגדל לחופה, תורה,
מעשים טובים, צניעות,
"ובחיק ירא אלוקים תינתן".
אכי"ר.

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת חנה
בת רחל- רפואה שלמה על הרעש
באוזניים, מאיר בן חביבה- רפואה שלמה
בנפש וגוף שלא יהיה סיעודי, מרגלית בת
אסתר- רפואה שלמה בנפש וגוף ברמ"ח
איברים ושס"ה גידים. יהודה בן חנה-
בריאות, נחת מהילדים, פרנסה, בנקל,
אסף בן מרגלית, הודיה בת גלית, יואל בן
הודיה- כל הישועות. שרה בת מרגלית-
חזרה בתשובה, זיווג הגון משורש
נשמתה, שולמית מלכה בת מרגלית-
הריון קל, לידה קלה. אדל בת שולמית.
מלכה ונחמן נתן בן חגית- שלום בית,
פרנסה קלה, בית משלהם. נאזה פייגא
בת מרגלית- חזרה בתשובה, זיווג הגון,
יראת שמיים. אליעזר שלמה בן מרגלית-
בריאות, חזרה בתשובה מאהבה. מאיר
בן מרגלית- בריאות הנפש והגוף, חזרה
בתשובה מאהבה.

A sferer aqadoch aze nitpass
LeHatslaha, leamtaqat adinim
velecol ayechouot berouraniout ou
begachmiout chel

Yoel Meir ben Jaqueline ve Jessiqa
Simha bat Chochana

Cheyizqou larzor bitchouva
chelema, leemounah chelema,
leyrat chanaim veleitqarev LaChem
Colrega verega velaassot tamid
nahat rouah Laqadoch Barouh
Ou veyizqou leparnassa bechefa
oubenaqel, liqnot dira, velaarihout
yamim vechanim tovot bebriout
anefech ve agouf im simha atsouma.

Cheyizqou leaqim bait beqedoucha
oubetaara, lezera chel qayama le
yeladim tsadiqim talmide Hahamim
baallemidot tovot, leshalom bait
emeti ve atslaha bacol aynianim.

Leloui Nichmat

Eliaou ben Nouara
Amran ben Choulita

זכות הדפסת הספר הקדוש
הזה יהיה לרפואת
הדסה בת שלום ויונה.

A decorative border with a repeating floral and leaf motif, framing the central text.

זכות הדפסת הספר הקדוש

הזה לרפואת

ישראל חי בן פאני

שירן בת אילנה

רפואה שלמה וניסים ניגלים

בכל העניינים במהרה, אמן

כן יהי רצון.

זכות הדפסת הספר הקדוש
הזה יהיה לישועה בזיווג של
ישראל בן מיטל וציון
שיראה ניסים נגלים, לזיווג
הגון משורש נשמתו
במהרה. אכ"ר.

הספר הקדוש הזה נדפס להצלחת
ישראל משה בן לאה; זיווג הגון,
פרנסה, מחילת עוונות, ביטול משפט,
קדושה וטהרה, אהבת התורה,
מידות טובות, שמחת החיים, חזרה
בתשובה לו ולכל המשפחה ולכל
עמ"י, בריאות. להצלחת כל משפחת
בלוי, בריאות ושימחה.
רפואה שלימה - צבי אריה בן לאה,
חנה איטה בת לאה אברהם יהודה בן
לאה.

נחת דקדושה והצלחה ליצחק שלמה
בן מלכה יהודית, ולאה בת חנה רחל.
לעילוי נשמת ברוך זרחל פיניאק.

ת.נ.צ.ב.ה.

הספר הקדוש הזה נדפס לרפואת

חנה בת פרוחה

השם ישלח לה מזור ומרפא בכל גופה.
לרפואת

יצחק מאיר בן חנה

ולהמתקת הדינים מעליו ומעל בני ביתו.

שלמה ישראל בן מרים

רפואה שלמה וזיווג הגון.

ולזיווגים הגונים, יוסף חיים בן נאווה, נחמן נתן

בן נאווה; הצלחה, זיווג, והמתקת הדינים.

שרה בת נאווה; הצלחה זיווג המתקת הדינים.

ברכה חנה בת נאווה; הצלחה בלימודים, זיווג

הגון. להצלחת נאווה בת סוליקה.

ולהבדיל, לעילוי נשמת, שלמה בר מרים

שנפטר ה' תשרי.

ת.ג.צ.ב.ה.